

|| ப்ரீ ||

|| ப்ரீசுகாஸ்யபரிமூலாவஸ்து ||

ப்ரீதேனுவலர் வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

செ. சா. வரலாறு வரலாறு வரலாறு

உ. பி. சுவாமிநாதையார் சுவாமிநாதையார்

வரலாறு வரலாறு

வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார் வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்
வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார் வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்
வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார் வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

ப்ரீதேனுவலர் வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்
வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

உ.

ஸ்ரீ காரியப சில்ப சாஸ்திரம்

தஞ்சை

ஸாஸ்வதி மஹால் நூல் நிலைய பண்டிதர்

கே. எஸ். ஸுப்பிரமணிய சாஸ்திரியளால்

சீர்திருத்தம்செய்து,

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ ஸாஸ்வதி மஹால் நிர்வாகரக் குழுவின்

காரியதரிசி

ஸ்ரீ S. கோபாலன், B. A., B. L. அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டு,

முதிரங்கம்

ஸ்ரீ வானி விலாஸம் பதிப்பகத்தில்

அச்சிடப்பட்டது.

PREFACE

This is one of the fourteen works on sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A., I. A. S., then Director of Industries, Government of Madras. He made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of Sthapathis and works selected were mainly for the use of teachers and pupils in the School of Sculpture at Mahābalipuram, Swamimalai and other training centres.

In the first instance six out of fourteen works mentioned in the Government order were taken up for being edited and translated into Tamil. Brāhmya-chitra Karma Sāstram and Sārasvatīya Chitrakarma Sāstram have already been published under this scheme. The present work KĀSYAPASILPA SĀSTRAM is the third in the series to be published. Sakalādbikāra, Silparatnam and Mānasāra will be published very shortly.

The present work KĀSYAPASILPA SĀSTRAM appeared in Ānandāśhrama series of Poona, edited by the able scholar Sri Vināyak Ganes'h Āpte in the year 1926. It contains only eightyeight Pāṭalas while the text preserved in the Saraswathi Mahal contains ninetytwo Pāṭalas. Having been handed down from father to son over many years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the art than the language of the text, most of the verses in Silpa

works are full of lacunae and faulty expressions. They are workers' manuals with formulæ in colloquial words. Up to 15th Paṭala, the text of the work relates to Architecture. From 46th Paṭala onward the subject dealt with is Sculpture and this whole portion dealing with sculpture we have rendered into Tamil. *Silpaśāstra* covers Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The work presented in these pages is devoted to Sculpture.

The first Paṭala in our publication describes the attendant deities of Siva. Next comes the description of Phallus which is ordinarily understood to be the emblem of Siva. Next are standard measurements of images from *Dasatāla* to *Saptatāla*. Eighteen postures of Siva images such as *Sukhāsina* etc., are described in detail in subsequent Paṭalas. The last portion of the text deals with wood and clay to be used for making images and flagstaff, including methods of preparation of different colours, plasters and cement with characteristic features of devotees and *Chandesas*.

The work is edited with considerable ability by Sri K. S. Subramaniya Sastri, Pandit of this Library. He has taken great pains to restore the text and translate it into Tamil. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library

Tanjore, |
24-12-60. |

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

|| ம. வெ. ராஜ. ரத்ன ||

ராஜவாசியைப் பற்றிச் சிவபிரமோஷனத்தொடர்பு காசுதவ

உ
ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலாக நின்று உலகைப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் யாவரும் மகிழ்வுடன் வாழக்கூகுதி, மனமுலந்து, நகரம் கிராமம், நதி, கோபுரம் தேவாலயம் மண்டபங்கள் தேவதா மூர்த்தி விசேஷங்கள், முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைகளுக்கு இன்றியமையாத சிற்பநூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து, திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிறந்த சிற்பிகள், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் கோபுரம் நகரம் தேவதா மூர்த்திகள் முதலியன, தனதெழில் பெருக்கின் பெருமையினால், இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள் ; பயிலும் முறை குன்றி வந்தமையால், தக்கமுறையில் காப்பீப்போற்று உருக்குலைந்து சீரழிந்து, உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றிய நூல்வடிவத்தில் காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க இந்நூலின் பெயரே, பிரம்ஹதேவரின் புதல்வரான மரீசி மாமுனிவரின் புதல்வரான காலியாய மாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதென்பதை விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது தற்சொ ஸாஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் கை எழுத்துப் பிரதியாகத் திகழ்கின்றது. புன ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுநிருக்கின்றது.

இவ்விரண்டு நூல்களிடும், ஆங்காங்கு சிற்சில பகுதிகள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுடையவைகளாகவும், சிற்சில

விடங்களில் விட்டுப்போன விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று உதவுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஆயினும் ; ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலில், இதன் இறுதியிலுள்ள 2 படலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவ்விண்ணு நூல்களும், பலவிடங்களில் பகுதிகளற்றும், பொருள் விளங்காச்சொற்கள் நிறைந்தும் சிங்குலைந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சீர்திருத்தம் செய்து தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பதிப்பிக்கும்படி, தஞ்சை டி. ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தின் நிர்வாகக்குழுவின், எனக்கிட்ட கட்டளையை ஏற்று, நான் டி. ஸரஸ்வதி மஹாலிலிருக்கின்ற கை எழுத்துப்பிரதி, ஆதந்தராசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகம் இவ்விண்ணுடையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, பல சிலப் நூல்களையும், ஆகமப் பகுதிகளையும், பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால், இந்நூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழி பெயர்த்தும், பேருரைப்படிவன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிவலிங்க லக்ஷணங்களும், ஸுகாஸநாதி சிவ மூர்த்தி லக்ஷணங்களும், சிவாலய பரிவாழ தேவதா மூர்த்தி லக்ஷணங்களும் நிறைந்ததும், காசியாப சிலபத்தின், 40வது படலம் முதல் 92வது படலம் + ஒரு பிற்பகுதியுமான, இந்நூலானது, பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு சிலநிகரேஷ்டங்களின் மகிழ்ச்சித் துறியதாகத் திகழவேண்டுமென்று, எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.

காரணசாற்றவதுவர,

மந்திரமூர்த்தி,

ஷே-சம்-சுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்.

|| காரணவஸிதேய உத்தரலாமகிஷயாமுக உணிகா ||

விஷயம்	பாட	பொது
	பாடபொது	பாடபொது
ஷடவக்ஷாநிபொஷடமே—		
பாதிபாநிபொஷடமே	9	34
பாதிபாநிபொஷடமே	15	60½
பாதிபாநிபொஷடமே	16	66½
பாதிபாநிபொஷடமே	22	68
பாதிபாநிபொஷடமே	17	70½
பாதிபாநிபொஷடமே	21	89

ஷடவக்ஷாநிபொஷடமே—

பாதிபாநிபொஷடமே	28	32
----------------	----	----

ஷடவக்ஷாநிபொஷடமே—

பாதிபாநிபொஷடமே	31	6½
பாதிபாநிபொஷடமே	33	14
பாதிபாநிபொஷடமே	34	18
பாதிபாநிபொஷடமே	35	22½
பாதிபாநிபொஷடமே	36	26
பாதிபாநிபொஷடமே	37	33½
பாதிபாநிபொஷடமே	38	37
பாதிபாநிபொஷடமே	39	43
பாதிபாநிபொஷடமே	40	45
பாதிபாநிபொஷடமே	41	47½
பாதிபாநிபொஷடமே	42	51
பாதிபாநிபொஷடமே	42	53

விஷயம்	பா-எ	விபா-எ
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	43	58
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	44	61
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	45	65
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	46	67½
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	48	76
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	49	78½
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	50	83
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	51	85
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	51	87
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	52	89
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	52	91
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	53	93
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	54	95½
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	54	97½
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	56	104½
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	57	107
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	58	112
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	59	116
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	60	120
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	61	124
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	62	130
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	63	135
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	64	137½
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	65	141½
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	66	145
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	66	147
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	67	150
வெகுஷி-யுக்தி-யுக்தி-யுக்தி	68	153

விஷயம்	பு-பொ	பொ-பொ
உறவாவேடுகூற்றாடு	74	180

வனகொடவனாஸ்துதெ வடிகெடு-

பல்குறியும், மருகூற்றாடு	75	3
யூம், மலையாடு, பதகாகுடி, நடு	77	11
சூர்வியூம், மலையாடு	79	121
அவ்வாறியூம், மலையாடு	79	18
யூம், மலையாடு, சூர்வியூம், மலையாடு		
புலையாடு, புலையாடு, மலையாடு	82	30
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	82	32
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	84	411½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	85	44
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	88	541½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	89	61
யூம், மலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	90	621½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	92	65
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	92	71
யூம், மலையாடு, மலையாடு	96	871½
மலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	98	961½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	102	108
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	103	111
யூம், மலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	105	1171½
யூம், மலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	107	1231½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	108	125
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	108	127
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	109	1291½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	109	131
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	110	1321½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	110	1361½
புலையாடு, மலையாடு, மலையாடு	111	139½

விஷயம்	பா.உ.எண்	பொ.உ.எண்
புறவாழி, மருகந்நாழி	113	148½
வெறுநுறுநுறுவாழி, மருகந்நாழி	,,	149½
சூழை-செலி மருகந்நாழி	114	150½
வெறுபா, வறுவாழி, மருகந்நாழி	,,	153
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	115	156
புறவாழி, மருகந்நாழி	120	173

வெறுவாழி, மருகந்நாழி --

புறவாழி, மருகந்நாழி	123	6
சூழை-செலி, மருகந்நாழி	123	8½
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	124	11½
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	120	22½
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	128	32
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	129	34½
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	130	37½
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	130	42
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	133	51

வெறுவாழி, மருகந்நாழி --

வெறுவாழி, மருகந்நாழி	140	21
----------------------	-----	----

வெறுவாழி, மருகந்நாழி --

வெறுவாழி, மருகந்நாழி	156	59
----------------------	-----	----

வெறுவாழி, மருகந்நாழி --

வெறுவாழி, மருகந்நாழி	157	2½
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	158	7
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	160	16½
வெறுவாழி, மருகந்நாழி	161	21½

விஷயம்

பொ.ஹம்

பொ.ஹம்

வனசுஷஷிதகஜெபாடுமே --

சுஷுதாமயேசுஷணாடி	235	7
------------------	-----	---

விஷஷிதகஜெபாடுமே --

விஷுதாமயேசுஷணாடி	237	7
------------------	-----	---

சுஷுஷிதகஜெபாடுமே --

சுஷுஷிதகஜெபாடுமே	241	13
------------------	-----	----

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே --

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	243	4
-------------------	-----	---

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	245	11
-------------------	-----	----

யேசுஷணாடி

சுஷுஷிதகஜெபாடுமே	248	28
------------------	-----	----

யேசுஷணாடி

சுஷுஷிதகஜெபாடுமே	257	61
------------------	-----	----

யேசுஷணாடி

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே --

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	258	1
-------------------	-----	---

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	261	11
-------------------	-----	----

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	267	35
-------------------	-----	----

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே --

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	269	5
-------------------	-----	---

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	271	114
-------------------	-----	-----

யேசுஷணாடி

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	281	504
-------------------	-----	-----

வதுஷுஷிதகஜெபாடுமே	285	62
-------------------	-----	----

விஷயம்

பொருள்

பொருள்

வடிவவழிதெர வடிவம் —

வடிவவழிதெர வடிவம்	286	1½
தருவடிவவழிதெர வடிவம்	287	6
வடிவவழிதெர வடிவம்	290	20½

வடிவவழிதெர வடிவம் —

வடிவவழிதெர வடிவம்	292	5
தருவடிவவழிதெர வடிவம்	293	12
வடிவவழிதெர வடிவம்	294	15½
வடிவவழிதெர வடிவம்	296	22
வடிவவழிதெர வடிவம்	304	54½
வடிவவழிதெர வடிவம்	306	62½
வடிவவழிதெர வடிவம்	308	71½
வடிவவழிதெர வடிவம்	„	73½
வடிவவழிதெர வடிவம்	309	76
வடிவவழிதெர வடிவம்	„	77½
வடிவவழிதெர வடிவம்	310	81
வடிவவழிதெர வடிவம்	311	85
வடிவவழிதெர வடிவம்	313	92
வடிவவழிதெர வடிவம்	„	93½
வடிவவழிதெர வடிவம்	314	97

வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்--

வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்	315	1
வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்	316	7
வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்	317	12

வடிவத்திதெர வடிவம் —

வடிவத்திதெர வடிவம்	318	1
--------------------	-----	---

விஷயம்	பக்கம்	பக்கம்
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	324	26½
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	330	48
வாகவையுடனாகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	332	6
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	333	9
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	334	11½
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	336	19
விவரங்களுக்காகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	339	9
கிராமங்களுக்காகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	343	15
வாகவையுடனாகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	346	10
வாகவையுடனாகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	362	66
வாகவையுடனாகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	365	9
வாகவையுடனாகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	366	10
வாகவையுடனாகவே அட்டென்ஷன் ---		
சூலா, மலையூ, மாதிரி, மாதிரி, மாதிரி	370	4

நிஷ்பா

பொ.வெ.

பொ.வெ.

வாகாநாரி திருநெ வடநெ--

வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	374	15½
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	375	17
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	376	19½
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	377	30

வாகாநாரி திருநெ வடநெ --

வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	381	14
--------------------------------	-----	----

வாகாநாரி திருநெ வடநெ --

வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	383	4½
--------------------------------	-----	----

வந்தவந்தி திருநெ வடநெ --

வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	384	1
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	385	7
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	386	8½
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	387	12½
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	388	21½
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	389	23
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	390	26
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	391	32

வந்தவந்தி திருநெ வடநெ --

வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	395	13
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	400	30½
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	402	37
வந்தவந்தி திருநாரி திருநெ வடநெ	403	43

வந்தவந்தி திருநெ வடநெ --

விஷயம்	பா-லம்	பொ-லம்
புதுபுத்தாபநநியா உலகபுத்தாபந	406	6½
வெடிகாசுலகபுத்தாபந	407	10
மளரீஸஹிதெனியபந	408	11
தருகதலகபுத்தாபந	413	35½
புதுபுத்தாபந குதாபநகபந	414	39
புதுபுத்தாபநகபந நியாபந	415	41
புதுபுத்தாபநகபநகபந	418	53

புதுபுத்தாபநகபநகபந ---

புதுபுத்தாபநகபநகபந	419	1
புதுபுத்தாபநகபநகபந	420	5½
புதுபுத்தாபநகபநகபந	424	19
புதுபுத்தாபநகபநகபந	425	23
புதுபுத்தாபநகபநகபந	425	24
புதுபுத்தாபநகபநகபந	426	24½
புதுபுத்தாபநகபநகபந	426	27

புதுபுத்தாபநகபநகபந ---

புதுபுத்தாபநகபநகபந	427	3
புதுபுத்தாபநகபநகபந	432	3
புதுபுத்தாபநகபநகபந	432	22
புதுபுத்தாபநகபநகபந	434	28

புதுபுத்தாபநகபநகபந ---

புதுபுத்தாபநகபநகபந	435	9
புதுபுத்தாபநகபநகபந	438	14

விஷயம்	வ-உ-ஸம்	பொ-ஸம்
வடாஹாநதீயி:	439	17½

சுஷாரீ திதகெ வடடு --

வண-நாநாஹ-வ:	440	4½
வண-நாநாஹ-வதா: ஜாதபய	441	5½
வண-நாநாஹ-வதா: ஜாதபய	443	13½
நாநாவண-நாநாஹ-வதா: ஜாதபய	444	18

வணகொநநவதிதகெ வடடு --

ஸ-யாஸி-ஸாஹ-வண-கெயநம்	445	3
ஸ-யாஸி-ஸாஹ-வண-கெயநம்	449	18½
மு-யாஸி-ஸாஹ-வண-கெயநம்	454	

நவதிதகெ வடடு --

வண-கெயநநவதிதகெ வடடு		
விவியவண-கெயநநவதிதகெ வடடு	457	11
விவியவண-கெயநநவதிதகெ வடடு	460	22
விவியவண-கெயநநவதிதகெ வடடு	462	30

வணகொநநவதிதகெ வடடு --

வணகொநநவதிதகெ வடடு	469	”
-------------------	-----	---

விவியவண-கெயநநவதிதகெ வடடு --

விவியவண-கெயநநவதிதகெ வடடு	474	18
--------------------------	-----	----

உதி காபயஸி-ஸாஹ-வண-கெயநம்

வணகொநநவதிதகெ வடடு ||

கணபதி துணை

காசியப சில்பம் உத்தரபாகம்

விஷயாநுக்ரமணிகை

	பக்கம்	வரி
46-வது படலத்தில் —		
பரிவார ஸ்தாபனவிதி	9	16
விருஷப லக்ஷணம்	15	5
அக்ரிதேவ லக்ஷணம்	16	7
பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்	16	12
வீரபத்ர லக்ஷணம்	17	7
ஸப்த மாதரு லக்ஷணம்	21	5

47-வது படலத்தில் —

விநாயக லக்ஷணம்	29	4
----------------	----	---

48-வது படலத்தில் —

ஸுப்ரம்ஹண்ய லக்ஷணம்	31	9
ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணம்	33	6
துர்கா லக்ஷணம்	34	4
விஷ்ணு லக்ஷணம்	35	6
இந்திர லக்ஷணம்	36	3
அசுவிரீ தேவதா லக்ஷணம்	37	9
பித்ரு தேவதா லக்ஷணம்	38	8
யம லக்ஷணம்	39	18
ரோஹிணீ லக்ஷணம்	40	10
நைருருதி லக்ஷணம்	41	5
அப்ஸரஸ் லக்ஷணம்	41	16
வருண லக்ஷணம்	42	9
ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்	43	20

	பக்கம்	வரி
மருத் லக்ஷணம்	44	11
ருத்திர லக்ஷணம்	45	11
ஸோம லக்ஷணம்	46	9
க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்	48	14
ஈசான லக்ஷணம்	49	6
ஆதித்திய லக்ஷணம்	50	9
அநந்த லக்ஷணம்	50	18
அர்க லக்ஷணம்	51	8
பவ லக்ஷணம்	51	15
மருத் லக்ஷணம்	52	9
அபஸ்ரஸ்களின் லக்ஷணம்	53	5
கௌரீ லக்ஷணம்	53	18
சர்வ லக்ஷணம்	54	8
விரிஞ்சி லக்ஷணம்	56	14
சிவோத்தம லக்ஷணம்	57	3
பிருகு லக்ஷணம்	57	11
அகஸ்தியாதி லக்ஷணம்	58	6
விநாயக-ஸரஸ்வதி லக்ஷணம்	59	7
லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்	60	7
ஏகருத்திர-பசுபதி-வஸு லக்ஷணம்	61	8
மஹாதேவ-திருமூர்த்தி-தந்த-இந்திர லக்ஷணம்	62	14
காலாக்நி ருத்திர லக்ஷணம்	63	12
நாக லக்ஷணம்	64	5
பீம லக்ஷணம், பூமி லக்ஷணம்	65	4
சிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்	65	16
உக்கிர லக்ஷணம்	66	8
சுரைச்சர லக்ஷணம்	67	3
பீடலக்ஷணம்	67	14
மஹாபீட லக்ஷணம்	74	14

49-வது பட்டஸ்தில் —

பக்கம் வரி

சிவலிங்க லக்ஷணம்	75	15
லிங்கஸ்வரூப தத்துவம்	77	18
சலாதிலிங்க லக்ஷணம்	79	17
சிலாகிரஹணவிதியும் சகுநங்களும்	82	10
சிலாகிரஹண ஸ்தலம்	82	17
சிலாலக்ஷணம்	84	19
சிலாகிரஹண விதி	85	6
சிலாருணதோஷங்கள்	87	20
ஸ்திரீபுருஷநபும்ஸக சிலாலக்ஷணம்	89	16
3 வித சிலைகளின் உபயோகம்	90	5
சிலையின் முகம் முதலியன	91	13
சிலாகிரஹணத்தில் செய்யவேண்டியவைகள்	92	4
லிங்கமானபேதங்கள்	96	16
நாகராதி லிங்கலக்ஷணம்	99	12
ஆயாதி லக்ஷணம்	102	10
ஸமலிங்காதிலிங்க லக்ஷணம்	103	9
லிங்கத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திராம்சங்கள்	105	4
லிங்கசிலையை வட்டவடிவமாகச் செய்யும் முறை	107	7
ஸமலிங்க லக்ஷணம்	107	12
வர்தமான லிங்க லக்ஷணம்	108	10
சிவாதிசிலிங்க லக்ஷணம்	109	2
ஸ்வஸ்திக லிங்க லக்ஷணம்	109	7
ஸர்வதோபத்திர லிங்க லக்ஷணம்	109	13
ஸார்வதேசிக லிங்க லக்ஷணம்	110	4
தாராலிங்க லக்ஷணம்	111	8
முகலிங்க லக்ஷணம்	113	15
ஸ்தூலமூல லிங்க லக்ஷணம்	114	3
ஆர்ஷலிங்க லக்ஷணம்	114	8
ஸ்வாயம்புவ லிங்க லக்ஷணம்	114	18

	பக்கம்	வரி
பாணலிங்க லக்ஷணம்	115	11
சிரோவர்தந லக்ஷணம்	121	4

50-வது படலத்தில்—

பீட லக்ஷணம்	122	11
நாகரலிங்கபீட லக்ஷணம்	122	18
திராவிடலிங்கபீட லக்ஷணம்	123	11
வேஸர லிங்கபீட லக்ஷணம்	124	6
பிண்டிகா லக்ஷணம்	126	15
பத்மபீட லக்ஷணம்	129	3
பத்ரபீட லக்ஷணம்	129	9
வேதிபத்ரபீட லக்ஷணம்	130	10
வேதிகாபீட லக்ஷணம்	131	3
நாநாவிதபீட பலன்கள்	133	17

51-வது படலத்தில்

பாதசைலாதி லக்ஷணம்	140	3
-------------------	-----	---

52-வது படலத்தில் —

லக்ஷணேனுத்தார லக்ஷணம்	156	13
-----------------------	-----	----

53-வது படலத்தில் —

சலாதிபிரதிமா லக்ஷணம்	157	8
அர்தசித்ராதி லக்ஷணம்	159	2
லோஹஜபிம்பேதாதிகள்	160	19
ஸுகாஸநாதி 15 மூர்த்திகள்	161	11
நாநாவித மூர்த்திமாநங்கள்	166	14
ஜாதியம் சயோஜநவிதி	167	11
திநாதி கணநவிதி	169	8
யோநிநக்ஷத்திரவாராதிபலன்	171	11

54-வது படலத்தில் —

மூர்த்தி நிர்மாணம் செய்யும் மண்டப லக்ஷணம்	173	7
அங்கு ஆசாரிய சில்பி காரியங்கள்	175	7
உத்தம தசதாலம் முதலிய தாலமாநம்	176	1
தேவதைகளுக்குரிய தாலங்கள்	178	3

55-வது படலத்தில் —

உத்தம தசதால லக்ஷணம்	202	9
---------------------	-----	---

56 வது படலத்தில் —

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்	218	3
-----------------------------	-----	---

57-வது படலத்தில் —

அதமதசதால லக்ஷணம்	227	7
------------------	-----	---

58-வது படலத்தில் —

உத்தமநவதால லக்ஷணம்	230	2
--------------------	-----	---

59-வது படலத்தில் —

மத்தியம நவதால லக்ஷணம்	231	14
-----------------------	-----	----

60-வது படலத்தில்—

அதம நவதால லக்ஷணம்	233	9
-------------------	-----	---

61-வது படலத்தில்—

அஷ்டதால லக்ஷணம்	235	13
-----------------	-----	----

62-வது படலத்தில்—

ஸப்ததால லக்ஷணம்	237	11
-----------------	-----	----

63-வது படலத்தில்—

மூர்த்திஸ்தாபனவிதி 241 9

64-வது படலத்தில்—

ஸுகாஸந மூர்த்தி லக்ஷணம் 243 4

9 ஸுத்திரங்களில் பூர்வ ஸுத்திர லக்ஷணம் 245 6

கடகஹஸ்தம், ரிம்ஹ கர்ணம், கர்திரீ

லக்ஷணமும் அங்கமாநம் முதலியவைகளும் 248 16

மகுடாதி லக்ஷணமும் ஆபரண லக்ஷணமும் 257 8

65-வது படலத்தில்—

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம் 258 6

தேவீமாந லக்ஷணம் 261 7

ஸ்கந்தமாந லக்ஷணம் 267 9

66-வது படலத்தில் —

சந்திரசேகர லக்ஷணம் 269 10

பிரலம்ப பலகலக்ஷணமும் ஸுத்திர

ஸ்தாநங்களும் 271 10

பூர்வ ஸுத்திர — அபரஸுத்திரமாநம் 281 14

தேவதேவீ லக்ஷணம் 285 11

67-வது படலத்தில் —

விருஷவாஹநரூர்த்தி லக்ஷணம் 286 8

ஸமபங்க அதிபங்க லக்ஷணம் 287 9

மற்ற லக்ஷணங்கள் 290 16

68-வது படலத்தில் —

நிருத்த மூர்த்தி லக்ஷணம் 292 7

பூர்வஸுத்திரஸ்தாநமாநம் 294 2

	பக்கம்	வரி
அக்ரிபாத்திரம் முதலிய லக்ஷணம்	294	14
டமரு லக்ஷணம்	296	14
மற்ற லக்ஷணங்களும் அளவுகளும்	304	11
அபஸ்மார லக்ஷணம்	306	12
பீட லக்ஷணம் பிரபாமண்டலாதி லக்ஷணம்	308	10
2-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	3
3-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	11
4-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	15
5-வது நிருத்த லக்ஷணம்	310	10
6-வது நிருத்த லக்ஷணம்	311	9
7-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	6
8-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	12
9-வது நிருத்த லக்ஷணம்	314	4

69-வது படலத்தில் —

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்	315	6
மத்திய ஸூத்திராதி லக்ஷணம்	316	12
தேவீ லக்ஷணம்	317	16

70-வது படலத்தில் —

திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணம் ஆபங்க ஸம்பங்க		
அதிபங்காதி லக்ஷணம்	324	13
7-விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்கள்	330	7

71-வது படலத்தில் —

கலியாணஸுந்தர மூர்த்தி லக்ஷணம்	332	8
பார்வதி லக்ஷணம்	333	6
ப்ரம்ஹதேவ லக்ஷணம்	334	8
விஷ்ணுவாதி லக்ஷணம்	336	3

	பக்கம்	வரி
72-வது படலத்தில்—		
அர்தநாரீசுவர மூர்த்தி லக்ஷணம்	339	9
73-வது படலத்தில்—		
கஜஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்	343	7
74-வது படலத்தில்—		
பாசபத மூர்த்தி லக்ஷணம்	346	8
75-வது படலத்தில்—		
கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம்	362	3
76-வது படலத்தில்—		
ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	365	6
77-வது படலத்தில்—		
பிஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்	368	5
78-வது படலத்தில்—		
சண்டேசானுக்கிரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்	370	12
79-வது படலத்தில்—		
வியாக்கியா தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	11
வீணாதர தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	15
ஜ்ஞான தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	8
யோகதக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	377	17
80-வது படலத்தில்—		
காலஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம்	381	6

81-வது பட்டலத்தில் —

லிங்கோத்பவமூர்த்தி லக்ஷணம்	383	5
----------------------------	-----	---

82-வது பட்டலத்தில் —

விருக்ஷஸங்கிரஹண விதி	384	6
3வீத விருக்ஷங்களின் லக்ஷணம்	385	9
சூலத்திற் குத்தகுதியுள்ள விருக்ஷங்கள்	385	15
அவைகளுள் கிரஹிக்கக்கூடியவைகளும் கூடாதவைகளும்	386	12
விருக்ஷகிரஹணத்தில் ஆசார்ய சில்பி காரியங்கள்	388	14
விருக்ஷத்தின் முகம் முதலியன	388	18
விருக்ஷச்சேதகாலத்தில் சுபாசுபஃமறிதல்	389	16
வெட்டிய மரத்தை எடுத்துவரவேண்டிய முறை	391	7

83-வது பட்டலத்தில் —

சூலதாரு லக்ஷணம்	395	8
ஸ்தாநாபிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	400	17
தேவீசூலத்தில் விசேஷம்	402	8
உபசூல லக்ஷணம்	403	17

84-வது பட்டலத்தில் —

சூலஸ்தாபந விதியில், மண்டப லக்ஷணம்	406	5
கௌரீ ஸஹிதரானால் விசேஷம்	406	8
அங்கு செய்யவேண்டிய காரியங்கள்	413	8
சிவஸ்தாபநத்தில் ஆசாரியன் செய்யவேண்டியது	414	8
ஸ்தாநக பிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	415	4
ஆதாரசிலை ரத்நம் முதலியவைகள் வைக்கும்விதி	418	4

85-வது பட்டலத்தில் —

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில், செம்புப்பட்டை சுத்தவேண்டிய அவசியம்	419	6
---	-----	---

	பக்கம்	வரி
அஷ்டபந்தந திரவியங்களின் அளவு	420	10
கயிறுகளின் பருமன் முதலியன	424	4
நாடிகளின் எண்ணிக்கை	424	15
ரஜ்ஜு திரவியத்தின் பருமன்	425	8
ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டிய முறை	425	10
ஹிருத்பத்மம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	426	4

86-வது படலத்தில்—

மூன்றுவிதமான மண்களின் லக்ஷணம்	427	14
மண் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	428	2
பலவிதமான மிருதஸம்ஸ்காரங்கள்	432	12
ரஜ்ஜுபந்தந விதி	434	7

87-வது படலத்தில்—

கல்கத்திற்கு சுக்கான் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	435	8
மூன்றுவிதமான கல்கலேபந முறைகள்	438	10
படாச்சாதந விதி	439	4

88-வது படலத்தில்—

வர்ணங்கள் உண்டானவிதம்	441	1
வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளும் ஜாதிகளும்	441	5
வர்ணங்களின் உட்பிரிவுகள்	443	4
நானாவித வர்ணங்கள் உண்டாகுமிடங்கள்	444	10

89-வது படலத்தில்—

ஸுதாபிம்பங்களுக்குரிய வர்ணங்கள்	445	15
கலப்பு வர்ணங்கள்	446	4

90-வது படலத்தில்—

பிம்பங்களுக்குரிய வர்ணலேபந விதி	458	2
---------------------------------	-----	---

	பக்கம்	வரி
மூன்றுவித பந்தங்களும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	480	16
ஆறுவிதமான வர்ணலேபந முறைகள்	462	12

91-வது படலத்தில்

பக்தர்களின் லக்ஷணங்கள்	469	15
------------------------	-----	----

92-வது படலத்தில்—

நான்குவித சண்டிகேச லக்ஷணம்	474	3
----------------------------	-----	---

காசியபரிப்பம் உத்தரபாகம் விஷயாநுக்கிரமணிகை முற்றும்.

காசியபரிபுராணே ஸாஹாஸாஹவத்ரு

வாடெ	பெராகெ	ஸாஹ:	ஸாஹ:
134	2	தும்மம்	தும்மம்
135	7	நாந்	நாந்
173	4½	தநாநவெஜா	தநாநவெஜா
365 ஸய:	2	ஸகஸ்தி	ஸகஸ்தி
440	2	வெஜா	வெஜா

காசியபரிபுராணே ஸாஹாஸாஹவத்ரு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	11	கேவி	கோவி
18	10	வீற்றிரு	வீற்றிரு
18	3	வீற்றிரு	வீற்றிரு
19	2	„	„
19	9	„	„
20	6 & 7	„	„
20	14	„	„
42	7	„	„
65	16	தாகும்.	தாகும். மருத்துக்கள் 8 பேர்கள்

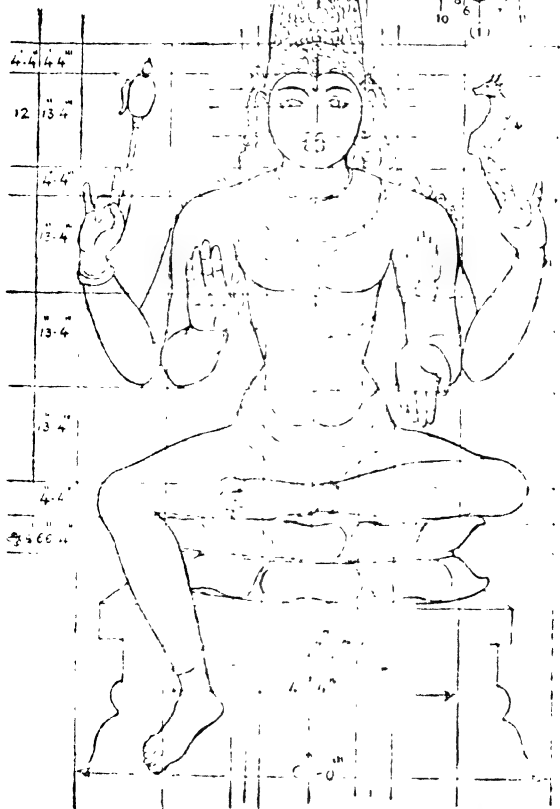
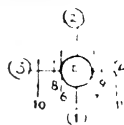

உத்தமதசநாஸம்மீர்த்தமயின்
சீத்ரம்

21

பூர்வசூத்ரம் ①

வைத்ரியநாதஸ்தபதி.

ஸ்ரீ மனோராய நம:

சுய காஸ்யபரிஸு உத்தரவாம: ||

|| சுய ஷட்வக்வாரிஸ: படிம: ||

வரிவாரவியி: ||

சுய வகெஷ்ய விபெஷெண வரிவாரவியி வரடி |

சுஷுள உ ஷோடச தயா ஆதிஸ்ஸஜி யமாகுஜி || க ||

சுனேஷ்ணாருமெ(ம) ஸ்வெ-3(வ-3) வரிவாரம் ந
கருயெக |

சுனேஷ்ணாருஷெ பௌ து வரிவாராஷகம் விஜ(ஹவெக) ||

உ

கணபதி துணை.

காசியப சில்பம்-உத்தரபாகம்.

நர்பத்தாருஷு பட.லம்.

பரிவார விதி

இனி விசேஷித்து பரிவார விதியைக் கூறுகிறேன். பரிவாரங்கள் * அஷ்ட பரிவாரம்-ஷோடச பரிவாரம்-துவாத்ரிம்சத் பரிவாரம் என்று மூன்று வகையாகும். (1)

கீழே கூறப்பட்டுள்ள எல்லாப் பரிவாரங்களையும் முதல் பிராகாரத்திலேயே வைக்கலாகாது.

* அஷ்ட 8, ஷோடச 16, துவாத்ரிம்சத் 32.

கயூஷ்ய(வ்ய)வாயிவாராந்யூபுராகாரெ வுரகூஷ்யெக |
 வுரகாரெ அ அதுமெக(தரதீயெ)வெவ வாகிரூபக
 வாயிவாரகூ || ௩ ||

ததூபுரகாரமெய்ய வா ஸாநகூஷ்யாந்ரிதெமவா |
 உவாயாம விநா ஸீஜம் அதுரபெரு க்ய தெ ஸெதி || ௪ ||

நவாஸம் விஹெஜீஜம் சுய-ஸாம்பெ உருஹம-ஜிக்ஷு |
 தயா ஐரஷ்ய-க(நஜ)ஹாமஷ வுவிவ-ஸாநிக்ஷுமெயாமத: ||

புரஅஜாம் வெவ வரஷஸ: ஸாநவ்ய: சுநநூஷ்யமீமொஅரெ |
 சுயிஜம்-ஸாம தவாமெ ஸெஷ்யாதர ஸாவ அ || ௫ ||

முதல் பிராகாரத்தில் அஷ்டபரிவாரங்களையும், 2வது
 பிராகாரத்தில் ஷோடச பரிவாரங்களையும், 4வது (3வது)
 பிராகாரத்தில் துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களையும் வைக்க
 வேண்டும். (3)

அவைகளை அந்தந்த பிராகார மத்தியிலாவது பிரா
 காரச் சுவற்றை ஒட்டியாவது வைக்கவேண்டும்.

பீஜமாகிய மத்திய பாசத்தை நீக்கி, அதன் வெளியே
 உள்ள நீளத்தை சதுரச் சரமாகச் செய்துகொண்டு, அதை
 கண்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் பீஜமாகிய
 மத்திய கண்டத்தில் மத்தியிலுள்ள 3 பங்கு அளவு
 மூலஸ்தானத்தின் கோவிலாகும்.

அப்படி காணப்பட்ட மற்ற பாகங்களில் (மற்ற 8
 கண்டங்களில்) கிழக்கு திக்கு முதலாக முறையே கிழக்கு
 தித்தில் விருஷபதேவரை (நந்தியை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.
 அக்ரி தித்தில், அக்ரிதேவன் அல்லது அக்ரி தூர்கையையும்,
 அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களையும், தென்

தகஷிணே வீரஹ சூபு வாகெ வெவ விநாயக: |

வாரூணெ ஷண்மபெபெவ வெஜ்ஜா வெவ வாபு-

கொணகெ || ௭ ||

ஸளஜெ து கெபவ: ஸாவஜ: தகு காதூயநீ து வா |

ஹாஸூரஹீபபிபெபெ தஜீம் ப்ருதிரா து வா ||

ப்ருதிரா க்வாபுபொவெதா வீம் அஜாருபா விநா |

உருட்ரநஞ்சரிவாம்பஸூ: ப்ருதிராஹிமும் ஸ்ரீதா: || ௯ ||

ஸகெஷாவாருணவாபுஸூ: ஸவ-ஜாபு ப்ராஜூம் ஸ்ரீதா: |

விஷ்ணுவெக: ப்ராஜூவ: ஸளஜெ தும-ஜா வெக: தகஷிணா-

நதா || ௧௦ ||

திசையில் வீரபத்திரரையும், அதன் இடது பக்கத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் விநாயக மூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கல் ஷண்முகனையும், வடமேற்கு மூலையில் ஜ்யேஷ்டா தேவியையும், வடதிசையில் விஷ்ணு அல்லது காத்யாயனீ (கௌரி) தேவியையும், ஈராத் திசையில் சூரியனையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனை பீடவடிவமாகவோ பிரதிமாருபமாகவோ அமைக்கலாம். பிரதிமையாக இருந்தால் ஆலயத்திலும் பீடமாக இருந்தால் ஆலயமில்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கு-அக்ஷி மூலை-ஈராத் மூலை இந்த திக்குகள் லிருக்கும் தேவதைகள், மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். தென்மேற்கு-மேற்கு-வடமேற்கு, இந்த திக்கிலிருக்கும் தேவதைகள், கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

வடக்கில் விஷ்ணுவை வைப்பதானால் கிழக்கு நோக்கியும், தூர்கையானால் தெற்கு நோக்கியும் இருக்கவேண்டும்.

ஜாதா: ஸௌஜ்வதூ: ஸதூ: திநேஸ: வஹிஜாதா: |

ஜாதுவாஜஸூஹிஷ்ஸா: ப்ராஜிஜாஹிஸுவ உஜிதே || ௧௧ ||

சூதள வா லிசூலாஹிம வா சுஹிப அஹிஸூராஹிம |

சூதஹி ஸஹிஸூஹிம வா ஸுஜஸூநம் வாஸ ஹிவசு || ௧௨ ||

*சுவாஸூஜஹித தபாஜஸூஜஸூலாஹிதே |

நவயா ஸூஜஸூஜஸூநம் மொவாஸூஜாநிம-சு:

(சு:) || ௧௩ ||

ஹிவாஸூ தஹிப வாஜ(சு)ஸூஜாநம் ஹிவசு |

ஸப்தமாதாக்கள் அழகுபெற்ற முகமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சூரியன் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் இடது பக்கத்திலிருக்கும் விநாயகர் கீழ்க்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும். முதல் பிராகாரம் அல்லது 2வது, 3வது பிராகாரத்தில், (அதற்கு உரிய இடத்தில்) சண்டிகேசுவரருக்கு ஆலயமிருக்கவேண்டும்.

பலிபீடத்திற்கு முன்னிலையில், 3 கோல் தூரத்தில் வீருஷபஸ்தானம் இருப்பது சிலாக்கியமாகும். இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து, வெளியிலுள்ள துவஜதண்டம் வரையிலுள்ள நடுவெளியை 8 பாகமாகச் செய்ய, முன்கூறிய இடத்துடன், நந்திகேசுவரரின் ஸ்தானம் 1 ஆகும்.

விருத்த பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) மத்தியமானது, கோபுரவாயிலின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்தாவது, மண்டபத்திலிருந்தாவது கணக்கிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மண்டபம் கோபுரவாயில்களின் நடுவிலிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

*சுவாஸூ அபாஜஹித து-உதி வாஹிஜா |

வரிவாராஷ்டகம் ஹேஷம் ஷோபஸம் அபயாநா ஸ்ருணு ||

ബീജ(ബീജാക്ഷ) ു വഞ്ചവഞ്ചാംഗം ശക്തമാമാമിഷം
കുമാക്ഷ |

ஐஞ்சூழ்நினை **அ** வறியு **அ** விதரது யமலயா || ௧௫ ||

பொதுநிலைத் திட்டத்தின்படி கட்டப்படும் வரி 21.

வாயுவினா ஐதிரபெற்று வாயுசூதாந்நெய்வ அ || ௧௬ ||

நெொடிப்பு செழித்துவாழ்வு ஂம்மாத நாயு லாஸ்தா: |

உருமெ, மஹநயீ சுதாநுரநு ஸாபபெது ரு தி. சுதினா ||

கண-காம்பலதாநு ஷெவாநு ப்ராஸெபெர வ்ரஜிதாநதாநு |

பயிற்சியை நடைபெறாமல் கட்டுப்பாடு கட்டுவித்தல் || ௮௮ ||

இவ்விதமாக அஷ்ட பரிவாரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ஷோடச (16) பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக :—

மூலஸ்தாநத்தைப் போல 5 மடங்கு தூரம் வரையி
லுள்ள 2வது பிராகாரத்தில், 5வது பாகத்தில், கிழக்கு
திக்கு முதல், முறையே 1. இந்திரன் 2. அசுவீநீ தேவர்கள்
3. அக்கிநி 4. பிதிருக்கள் 5. யமன் 6. ரோஹிணீ 7. நிர்
ருதி 8. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 9. வருணன் 10. இருஷிகள் 11.
மருத்துக்கள் 12 ருத்திரர்கள் 13. சந்திரன் (அல்லது
குபேரன்) 14. கேஸ்திரபாலர் 15. ஈசானன் 16. ஆதித்யர்
கள் இவர்களை, மூலஸ்தாநத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்
தும்படி வலமாக பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (17)

பரிவார தேவதைகளின் ஸ்தாபன விதியை அறிந்தவன், கிழக்கு திக்கில் கிழக்கு பிராகாரத்திலிருக்கும் தேவதைகளை மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு திக்கில் மேற்கு பிராகாரத்

ஸ்ரீகண்ணா ந(நா).மஷிவபு ஸீஷா ஹூதிஸ்ரீவண்கு || ௨௩ ||

௨.முஸ்ரீதெ ஸூரெஸூவ ஹூதிஸ்ரீவண்கு ||

சுயாவஸு வபுயிஸ்ரீஸூரெத மளஸ்ரீஸூரெத,நா.அ.செசு || ௨௪ ||

மளஸ்ரீஸூரெத நதீவெசு வபுயிஸ்ரீவண்கு வபுயிஸ்ரீவண்கு-

அ.செசு ||

சுயாவஸு,ந.நா.அ.வெசு ஸூரெதெத ஸீவெதெத ||

மளஸ்ரீஸூரெத வபுயிஸ்ரீவண்கு (பா.யி.கா.வா.அ.) ஸீவெதெத வா

வபுயிஸ்ரீவண்கு ||

சுயாவஸு,ந.நா.அ.வெசு ஸீவெதெத வா.யி.கா.வா.அ. || ௨௫ ||

மளஸ்ரீஸூரெத,நதீவெசு வபுயிஸ்ரீவண்கு வபுயிஸ்ரீவண்கு ||

மளஸ்ரீஸூரெத,நதீவெசு வபுயிஸ்ரீவண்கு வபுயிஸ்ரீவண்கு || ௨௬ ||

26. ஸ்ரீகண்டன் 27. நா(ந)கதேவன் 28. பீமன் 29. பூமிதேவி 30. பரிகண்ட 31. உக்கிரன் 32. சணீச்சரன் ஆகிய 32 தேவதைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

இவைகளில் பூமிஸ்தாநத்தில் கௌரியையும், கௌரீஸ்தாநத்தில் பூமியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளைக் கூறியபடியே ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

விசேஷித்து, எல்லா தேவதைகளையும் உள்பக்கம் பார்த்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். (25)

கௌரீ தேவிக்கு, வநமாலை (அல்லது சாலிகாபாதம்) விமானம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளுக்கு, விமானம் அல்லது மண்டபம் செய்யவேண்டும். அது, மூலஸ்தானத்தின் அளவில், $\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{2}$ -அல்லது $\frac{1}{4}$ பங்கு அளவு இருக்கவேண்டும்.

பரிவாராபுயெ அராமலாஜைநெந வெவ லவெக் || ௩௩ ||

லெகனாநா து யுநாநா தநாநா தநு மெநைநாடி |

லெவலாநாநா லெவநாநாநா ம லுநாநகா நாலாநா து வா ||

அநிபயக் பரிவாரம் து ஜாதிறைஜை வுநலுயெக் |

அநெ து லொய்யம் லொதம் லொஜை து லுலிகம்
லவெக் || ௩௩ ||

சுமவா லெவலாஜைநெநெ லெவலே வா வரிகுயெபெக் |

ஜாதியாராமலாகாநி ப்ரதிலாபுகுநொதவக் || ௩௪ ||

இவ்வாறாக பரிவாரதேவதைகளின் ஆலய விதியானது கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

ஸகலதீர்த்திகளுக்கு, துவாரமானமும்-கர்ப்பமானமும் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ, அவ்வாறே, பரிவாராலயங்களுக்குமாம்.

எல்லா தேவதைகளுக்கும் ஸ்தாநகம் அல்லது ஆஸநமாம். (எல்லா தேவதைகளும் நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாம் என்பது பொருள்)

துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களை * ஜாதிறார்மியங்களில் வைக்கவேண்டும். ஷோடச பரிவாரங்களைச் சந்தத்தில் வைக்கவேண்டும். சேஷித்ததை (அஷ்ட பரிவாரத்தை) ஸ்வஸ்திகத்தில் வைக்கவேண்டும். அல்லது எல்லாப் பரிவாரங்களையும் எல்லாவித ஆலயத்திலும் வைக்கலாம்.

ஜாத்யாயாமம்-அம்சகம் முதலியவைகள் பிரதிமாலக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (35)

* ஜாதிறார்மியம்-சந்தம்-ஸ்வஸ்திகம் இவைகளை தேவாலய நிர்மாண விதியில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சூர வுஷ்ணயுகக்ஷணடி ||

சூரன து வரீவாராணாநா வகிக்ஷி வுஷ்ணயுகக்ஷணடி |
தூவெற வஹுஸாராவெ து னாகதாயம் அராமுயம்
ஸவெசக் |

அசுவாரியாராமுயாராமு மனடங் வுஷ்ணயுகக்ஷணடி |
மூயகேடிமனடவபகேதா வனாசே(யு?)பாதுதூவாராமு,தடி ||
தஹுடி,பூவெவாதுஷ்ணாயம் வாலெவகேதா(மெவகேதா)
வெவாராமுயடி |

ஊசுடிவகே அ,துஷ்ணயுக(தூ,தஹுடிவெ) வுஷ்ணயுக
வாரீகீகீகேதடி || ௨௩ ||

ஐ,தும,தா கிரி,தூ வுஷ்ணயுக,தா வுஷ்ணயுகடி |
வாரம,தா கிரி,தூ வுஷ்ணயுக,வெவா வுஷ்ணயுகடி |
வாரம,தா,தூ வுஷ்ணயுக,வெவா,அ,தும,தா,தூ வுஷ்ணயுகடி
வாரம,தூ,தூ வுஷ்ணயுக,அ,தும,தா,தூ வுஷ்ணயுகடி || ௨௪ ||

விருஷப லக்ஷணம்.

பரிவாரங்களுள் முதலில், விருஷப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உயரத்தில் 50ல் 1 பாகம் அங்குலமாம். கழுத்து முதல் பின்னோடி வரையில் 40 அங்குலமாம். தலையிலிருந்து கழுத்து வரையில் 1 (10) அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பு வரையில் 16 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கால் நீளம் 6 அங்குலமாகும். குளம்பின் நீளம் 2 (3) அங்குலமாகும். இவ்வாறு உயரத்தைக் கறித்துக்கொள்ள வேண்டும் (30)

கொம்புகளின் ௩0 வின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கொம்புகளின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அடிக்கொம்பின்

சுய-போ-மூனும் தடிய-போ-மூனும் (மூனும் து) வஜாஸம் உருவாகி
கூரபம் சூராகி |

கிண்பி உகூஸவராயுகௌ பரமன உயஜானரெ வஸுய ||

நுருாடவஜாஸம் நநாம்பம் உவவஜாஸம் பரமாம்-மூனூ ||

வநம் அ தகூஜம் வஜாதா மெதூ ரெகா(ம் அ உஜா)ம்-மூனும்
ஹவெகி || ௪௩ ||

நெதூஉயஜ(யூகி)யுருாடொஜம் வெஜாதா-மூஜாஹதூ ||

நெதூகி கண-போனவய-போனம் வஹாம்பம் கண-போ-போகூ ||

கண-போ-மூனும் து உஜாதூ-மூனும் கயூஜெ |

உயஜவஜாஸம் அது-போ-மூனும் சு-மூனும்-மூனும்-மூனும் || ௪௪ ||

வநஉய-போ-மூனும் வஜாதம் வுராணம் வஸுய-போ-மூனாயதூ ||

வஜாஸரெகாம்-மூனும் வஜாதா மாபி தகூஜம்-மூனும் || ௪௫ ||

அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்கொம்பின் அகலம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கொம்புகள் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்திருப்பவைகளாகும். கொம்புகளின் நடுவு சிறிது வளைந்திருப்பவைகளாம். நெற்றியின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் பருமன் 5 அங்குலமாகும். கண் 1 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 2 அங்குலமாகும்) கண்ணின் நடுவிலிருந்து நெற்றி வரையில் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.

கண்ணிலிருந்து கர்ணந்தமும், காதின நீளமும் 5 அங்குலமாகும். அடிக்காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நடுக்காதின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கனம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.

மூக்கின் உயரம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அகலம் 1 அங்குலமாகும். தாழம் அதற்கொப்பாகும். நாஸியின் மேல்த்

வதிவ-வாஷொருமதிவாஷி வஜாஸம் வஹாம்,மும்
ஹவசு || ௫௦ ||

ததிலு-மும் அதும-மும் ஜவாம-மும் அ ததிலு |
ஜவாம-மும் முணாம-மும் ஸஜாக் ஸாய-மும்
வாராஜாத || ௫௧ ||

சுவரொ வொரும-மும் ஸஜாக் வஜாஸவெவா குஜாக்
கூத ||

சுமுஜஷாம்,மும் வஜாஸம் மதிவாஷி வஜாஸம் வஜாம்,மும் || ௫௨ ||

ஜவாம-மும் அதும-மும் வாராஜாஸம் பாமாம்,மும் |
ஹவாஸவஹாம்,மும் பாமாம் ஜாதநீவ-மும் விராஜாக் || ௫௩ ||

ஜவா வஹாம்,மும் ஜீவ-மும் குஜாதம் வாராஜாதம்
(தத ||)

வஜாஸவஜாஸம் குஜாதம் ஸஜாக் மதிவாஷி வாய-மும்
வாதாக் || ௫௪ ||

முன்கால் அடித்துடையின் அகலம் 5 அங்குலமாம். துடை நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம் கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 3 அங்குலமாம். குளம்பின் அகலம் 3½ அங்குலமாம். பின்கால்களின் அடித்துடையின் விஸ்தாரம், இவ்விதம் இருக்கவேண்டும். அதன் தலையின் அகலம் 8 அங்குலமாம். அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். குளம்பின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 5 அங்குலமாம். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாம். கண்டைக்காலின் நீளம் 5 அங்குலமாம். குளம்பின் அளவு (அகலம்) 3 அங்குலமாம்.

வாலின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். அடிவாலின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். வால் கண்டைக்கால் நுனி

தயா கதரேஷு கதரேஷு ததயுகுஷிணவஸ்யதடி |
கதரேஷு விபரீதம் வெக் விபரீதமயுவடி || கூடி ||
வெஷிணயுகுஷிணம் வெஷிணம் ப்யுணம் வெஷிணம் யுகுஷிணம் ||

சுய சுகிஷிணயுகுஷிணம் ||

உதரீபதாபெந கதரேஷு(காபபெக்) சுநயெய்யடி |
அவசூக்செகதரீபம் ஷட்குசூகிணம் அநாவிசூ || கூடி ||
அநெய்யும் அநாபிணம் வெஷிணயுகுஷிணம் ராபெதடி |
அநெய்யும் அநாபிணம் வெஷிணயுகுஷிணம் ராபெதடி || கூடி ||
வெஷிணயுகுஷிணம் அநாபிணம் வெஷிணயுகுஷிணம் ராபெதடி |
அநெய்யும் அநாபிணம் வெஷிணயுகுஷிணம் ராபெதடி || கூடி ||
ப்யுணம் தயாநாபிணம் வெஷிணயுகுஷிணம் ராபெதடி |

கூடாது. விருஷபத்தை லக்ஷணத்துடன் செய்பவரே சிற்பியாவார். இதை மாறுதலாகச் செய்யக்கூடாது. விபரீதமாக அமைந்தால், அது விபரீத பலனையளிக்கும். இவ்விதம் விருஷபலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அக்நி தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

அக்நிதேவ லக்ஷணம்.

அக்நிதேவரை உத்தம தசதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். அக்நி பகவான், 2 முகம். 1 ஹிருதயம் (உடல்) 6 வயிறு. 2 முக்கு. 3 மேகலை (அரையணி) 3 கால். 7 நாக்கு இவைகளை யுடையவராவார். வலது முகத்தில் 4 நாக்கும், இடது முகத்தில் 3 நாக்கும் இருப்பதாம். செம்மறியாடு வாகனமாம். 4 கொம்பும், சடைமுடியணியுமுடைய வராவார். வலது பக்கத்தில் 4 கைகளும், இடது பக்கத்தில் 3 கைகளும் உடையவராவார்.

தொடரம் வஜ்ஜிகம் வாக்ஷை வஜ்ஜிகமகூடம் விவாக்ஷை || ௬௫ ||

வாக்ஷை வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் || ௬௬ ||

வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் || ௬௭ ||

வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் || ௬௮ ||

ஹ வஜ்ஜிகமகூடம் ||

வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் || ௬௯ ||

வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் || ௭௦ ||

வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் வஜ்ஜிகமகூடம் || ௭௧ ||

அக்ரிதேவனை, வலது கைகள் நான்கிலும், சக்தியா யுதம்—அன்னம்—ஸ்ருக்ர—ஸ்ருவம் இவைகளையும், இடதுகை கள் மூன்றிலும் தோமரமென்னும் ஆயுதம்—விசிறி—நெய்ப் பாத்திரம் இவைகளையும் தரித்து, தங்கநிற உடலும், பொன் னிறமான கண்களும், ஒளிவீசும் மேனியுமுடையவராய், வெண்பட்டாடையணிந்து, பத்ம பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்.

பிராம்ஹி—மாதேஹசுவரீ—கௌமாரீ—வைஷ்ணவீ— வாராஹீ—இந்திரானீ—சாமுண்டா இந்த 7 பேர்களுக்கும் ஸப்தமாதாக்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்கு வலது பக் கத்தில் வீரபத்திரரும் இடது பக்கத்தில் விநாயகருமாம்.*

* கீழே 7-7 சிலோகங்களில், தென்மேற்கில், அக்ரி அல்லது அக்ரி துர்கையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்க ளும் தெற்கில் வீரபத்திரரும், தென்மேற்கில் விநாயகரும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, வீரபத்திரருக்கும் விநாயகருக்கும் நடுவில் ஸப்தமாதாக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தென்திசையில், அக்ரியோ அக்ரி துர்கையோ இல்லாவிட்டால்,

சுய விரலடிமுகுணம் ||

அதுவசுத்தினைத் து ஐதமகூடமவிகு |
 வவசுதமனாபுத; பிதவனெனா வரவசுத || சு ||
 மலிமாயுயுதவசுதமனா து கசவப |
 மதா அ வரதம் அரவி வரவாபுத கசவப || எ ||
 பெதவசுதமனாநீத; வடவசுதம் மனாநீத; |

சுய வலவசுதமுகுணம் ||

அதுவசுத்தினைத் து ஐதமகூடமவிகு |
 துதநாநாபுதம் அ வரதம் அரவசுதமிகு |
 [அதுவசுத்தி (அ) அதுவசுதமனாநீத
 வெதவசுதமிகு || எ ||
 மதாநா அரவசுதம் மதாநா வரதம் அரவசுதமிகு]]

விரபத்ர லக்ஷணம்.

விரபத்ர மூர்த்தியானவர், வெண்மை நிறமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், சடை முடியும் விருஷப தவஜமும் கொண்டு, வலது கைகளில் குலமும் அபயமும், இடது கைகளில் கதையும், வரதமும் தரித்து, ஸர்வாபரண பூஷிதராய், ஆலமரத்தினடியில், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவராவார்.

ஸப்தமாத்ரு லக்ஷணம்.

பிரஹ்மாணியானவள், 4 முகங்களும் (அழகிய முகமும்) 4 கைகளும், தங்கநிறமும், 4 கைகளிலும், அபயம்-குலம்-வரதம்-ஜபமாலைகளும், ஐதாமகுடமும் பீதாம்பர அந்த இடத்தில் விரபத்திரரை வைத்துவிட்டு தெற்கில் ஸப்தமாதாக்களை வைக்கவேண்டுமென்று பொருள்கொள்ளலாகும்.

ஸ்வவிக்ரயரா ஷேவீ வரஜாஹயவாணிகா |

ஸுஸூதா அராவதநா ஸ்ரீராமா அ ஸுஸூதா ||

வீதாம்பரயரா ஷேவீ கிரீடகூடாநிதா |

ராஜவ்ருக்ஷம் ஸ்ரீராமாத்மனா மருப்யுஜவாஹிநீ || எக ||

வெவ்விதி ஸ்ரீராமாத்மனா விஷ்ணுஹிஷணஹிஷிதா |

வராஹவக்ருஸம்புகா நீருஸம்புக ஸ்ரீராமா || அடி ||

கரஸூகூடொவதா அதுஹிஷண ஸ்ரீராமா |

ஹிஷண அ ஷ்ரீராமா ஹிஷண ஸ்ரீராமா வாஹிஷணக || அக ||

சுஸூதா ஷ்ரீராமா ஹிஷண வரஜம் வாஹிஷணக ||

ஷ்ரீராமா க்ருஷ்ணவஸுதா ஸ்வராமாஹிஷணக || அஉ ||

கரஸூகூடொவதா ஹிஷணவாஹிநீ |

ஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளை கைகளில் தரித்து, மயூர துவஜத்தை தரித்து, அத்திமரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவன் (கௌமரீ) எனப்படுவான். (77)

பச்சை நிறமும், அழகிய முகமும், நன்கு அமைந்த கொங்கையும், உடையவளாய், பீதாம்பரமணிந்து, கிரீட மகுடம் தரித்து, கைகளில் சங்கு-சக்கரம்-வரதம்-அபயம் இவைகளை தரித்து, விஷ்ணுவுக்குரிய சிறப்பு ஆபரணங்களை அணிந்து, கருட துவஜம்கொண்டு, ராஜவ்ருக்ஷத்தடியில் வீற்றியிருப்பவன் வைஷ்ணவீ என்று கூறப்படுவான். ராஜவ்ருக்ஷம்—சரக்கொண்ணைமரம்.

வராஹ முகமும், நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமும், கரண்ட மகுடமும், 4 கைகளும், அவைகளில், வலக்கைகளில் கலப்பையும் அபயமும், இடக்கைகளில், முஸலமும் (முஸலம்-உலக்கை) வரதமும் கொண்டு, கருப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, மஹிஷ துவஜம்

அதுவசுஜா த்ரினெத்ரா அ ஸவசாமரணமூஷிதா ||

கிரீடாகுடொவெதா ஸுவிசுமநிலாதநா |

சுங்குயம் அதுயம் ஸவெஷி வாநெ பாக்ஷிம் வரம் தயா || அச |

கஜசுமலா ஸாமாநிதஜ் ஷீதா வெவ மஜ்யுஜா |

[ஊஞாணி, வி ஸாமாநிதா அமஸுநாமக்ஷணம் ஸுரணம் ||]

அதுவசுஜா த்ரினெத்ரா அ சகவெனசுயசு-

கெபந்தீ || அதி ||

கவாபுபாதிமூஷிதா அ வரதாஸபவானிகா |

ஸிரோமாதாவஸீதா அ வஜ்ஜீவொவாஸீதா || அசு ||

ஷ்ராவ்ய அசோஸபயபா, நாப, அசோஷ, தஷ்ரீ |

ஜ்ஜ்ஜ் தகபாஸைஷி, நா ஸடபுக்ஷா ஸாமாநிதா || அச ||

அமஸுநாமக்ஷணம் ஷ்ராவ்யெவா சுபாஸேதசு கஜ்ஜிஷி |

தரித்து. புங்கமரத்தடியில் வீற்றி நுப்பவள் விராஜியாவாள்.

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிறந்த பவழத்தின் நிறமும், கிரீட மகுடமும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலக்கைகளில், அங்குசம்-அபயமும், இடக்கைகளில், சக்தியும், வரதமும் தரித்து கஜதுவஜத்தை தரித்து, கல்ப விருக்ஷத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், இந்திராணி என்று கூறப்படுவாள். இனி சாமுண்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

சிகப்பு நிறமும், மேல்நோக்கிய கேசபரம், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவளாய், புவித்தீதாலாடையும், யானைத்தோல் மேலணியும் அணிந்து, கபாலம்-குலம்-வரதம்-அபயங்களை கைகளில் தரித்து, கிரோமாடையை அணிந்து தித்திப்பற்களால் பயங்கரமான முகமுடையவளாய், ஆம்மரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், சாமுண்டா என்று கூறப்படுவாள்.

உகூவாடிவிலிதாஸுவலோ வாலவாடி து னுஸிதடி ||

வளவம் வெவ ஸபதாதூணாம் னுகூணம் கயிதம் உயா || அகூ ||

உதி காபபூலீயெ ரிபூபாபூ வாலிவாஸவியிதலோ

ஷடீ அகூவாஸிபாப வடபூ ||

இவ்விதமாகக் கூறியுள்ள லக்ஷணங்களுடன் ஸப்த
மாதாக்களை முறையுடன் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

இவர்களின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால்
தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த
மாதாக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறியுள்ளேன். (89)

காசியபீய சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவரவித் என்கிற
நாற்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.

சுய வஸ்துவசுவாரிஸி வடமுடி ||

விநாயகலக்ஷணம் ||

சுய வஸ்துவ விபொவெண விநாயகலக்ஷணம் ||
 வாடித்திவ்வெணவீரணம் அதுவ்வெணவீரணம் || ௧ ||
 உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே ||
 தவ்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே ||
 [உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே ||
 மனாபாசம் துய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே ||]
 உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே ||
 உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே || ௨ ||
 உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே ||
 உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே உய்யுதே ||

சுயவஸ்துவசுவாரிஸி வடமுடி || ௧ ||

47-வது படம்

விநாயக லக்ஷணம்.

இனி விநாயக லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.
 பாதம் முதல் உச்சிவரையில் 64 அங்குலமாகும். (1)

உச்சியிலிருந்து மஸ்தகத்தின் எல்லைவரையில் 2 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நேத்திர ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். நேத்திரத்திலிருந்து முகாந்தம் வரையில் 8 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து மார்பு வரையில் 6 அங்குலமாகும். மார்பிலிருந்து தொப்புள் வரையில் 16 அங்குலமாகும். தொப்புளிலிருந்து மேட்ரமுலம் வரையில் 6 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஜங்கையின்

ஸவ்யம் மும் தயாபாஜம் மூஷாபாஸவநகடி |

வாஜம் மூஷாபதம் ஆஜம் வையதோம் து சநிஷிகா ||

தஜநீநாடிகநிஷாணம் ப்ரு, 50கம் து பவாநகடி |

த்பொடிபா மும் வாய - ப்ருகொஷம் து

நவாம் மும் || எ ||

தஜநீநாடிகெ வெ அ னகனிப்பவாயதடி |

கநிஷா மூஷபாபெவ தீவசம் வையம் பவடி || அ ||

வாஜபாஷ, நவாஷ, அ ஸவ்யஸவ்யாபம் ப்ருகா ||

சம் மூஷாடிகநிஷாணம் ஸ்வாபிதஜலிபத || கூ ||

(கண்டைக்காலின்) நீளம் துடையினளவே 6½ அங்குலமாகும். பாததலத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

ஆக்கூடுதல் உயரம் $2+4+8+3+6+16+6+6½+3+6½+3=64$ அங்குலமாகும். (5)

பாததலத்தின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுளிவரையில் பாதத்தின் நீளமாகும். கால் பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும் சிறுவிரலின் நீளம் $1½$ அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் முறையிய ஒவ்வொரு யவை குறைந்திருப்பதாகும்.

பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 13 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 9 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல்—அணிவிரல்களின் நீளம் 21 யவை ($2½$ அங்குலம்) ஆகும். சிறுவிரல்—பெருவிரல்களின் நீளம் 17 யவை ($2½$ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின்

சூரணை சூரபதா ஹலெஹ தந்யெஹ (ஹஸ்யாஹெ)

ஸுஷிரஅயி ||

வாஹனோயதா வெஹாத்நித்யஸிபிபதெ || யச ||

ஹிணை ஹுஹுயா ஹுஹுஹு வாயாஹு (வாயா ஹு)ததா

ஸவெச ||

சுயரஹு து திஹாஹு ஹுஹு வாயாஹு || யச ||

ஹுஹுஹு வாயாஹு வாயாஹு வாயாஹு || யச ||

காஹு ஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹுஹு || யச ||

சுயரஹு வாயாஹு து திஹாஹு வாயாஹு || யச ||

வாயாஹு வாயாஹு வாயாஹு வாயாஹு || யச ||

வாயாஹு வாயாஹு வாயாஹு வாயாஹு || யச ||

வாயாஹு வாயாஹு வாயாஹு வாயாஹு || யச ||

நீளம் 22 அங்குலமாகும். துதிக்கை விரல் நுனியின் அகலம் 1 1/2 அங்குலமாகும். துதிக்கை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அதன் நுனியில் 2 துவாரங்களிருப்பனவாம்.

இடது தந்தத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும் வலது பக்கத்தில் தந்தத்தின் அடிப்பக்கம் மட்டிலும் இருப்பதாகும். இடது தந்தம் ஸமதலமாக இருப்பதாகும். உதடு 2 அங்குலம் நீண்டு தொங்குவதாம். கண்ணின் அகலமும் நீளமும் 6 யவையாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமும் அவ்வாறே 5 அங்குலமாகும். காதின் கனம் 1 1/2 அங்குலமாகும். அடிக்காது (அகலநீளம்) 2 அங்குலமாகும். முகத்தை, யானையின் முகம் எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறு அமைக்கவேண்டும். (17)

பாஹு வரையில் விஸ்தாரம் 32 அங்குலமாகும்.

ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் |
 ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் || ௧௬ ||
 ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் |
 ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் || ௧௭ ||
 ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் |
 ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் || ௧௮ ||
 ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் |
 ஸ்ரீநாகாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் ஸ்ரீபாஸம் || ௧௯ ||

கஷ்டங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். ஸ்தந்தங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். ஸ்தந்தத்திலிருந்து ஹிக்கை (நெஞ்சாங்குழி) வரையில் அளவும் அவ்வாறே 10 அங்குலமாகும். முலைக்காம்பின் அகலம் 2 யவையாகும். ஸ்தந்தமண்டலத்தின் அளவு 2 அங்குலமாகும். ஸ்தந்தத்திற்குக் கீழிடத்தின் அகலம் 15 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்புளின் அகலமும் தாழ்மும் 13 அங்குலமாகும்.

லிங்கத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பீஜிகாரத்தின் நீளமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) அகலம் 9 அங்குலமாகும். அடிக்கண்டைக்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் (நளகையின்) அகலம் 23 (33)

தனா முஷூ து ஸ்நோரம் ஸாய-ஷ்ணாது லிஷ்ணெத |

வாஷ்-ஷோபாஸம் விபாஸம் 21 மு-னாஸம், முஷூஷாஷ்ணதடி ||

அபயாஷ்ணி-ஷேடீ-ஷ்ணபாஸம் 22 து-யாஷ்ணதடி |

அம், முஷூஷிசு, நிஷூஷாஷ்ணம் 23 து-யாஷ்ணதடி || 20 ||

தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம் |

ஷ்ணதடி, தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம் || 21 ||

ஷ்ணதடி, தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம்

(து-யாஷ்ணதடி |

ஷ்ணதடி, தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம் || 22 ||

ஷ்ணதடி, தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம்

ஷ்ணதடி, தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம், தனாஷ்ணம் || 23 ||

அங்குலமாகும். பாததலம் (உள்ளங்கால்) நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். (24)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் ஏறையே, 12-8-7-6-5 யாவைகளாகும். (25)

கால்விரல் நசங்கள், விரல் அகலத்தில் 1 பங்கு அகலமும், 1 பங்கு நீளமும் உடையதாய், அகன்று வட்டமாக இருப்பவைகளாம்.

நின்றவடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் விசேஷித்து பத்ம வீடத்திலிருப்பதாகும். (26)

வலது கீழ்க்கையில் தளது தந்தரம், இடது கையில் இட்டலியும், வலது வெளிக்கையில் அங்குசமும், இடது கையில் பாசம் அல்லது நாகம் அல்லது ஜபமாடையும், துதிக் கையில் மோதகமும் வைத்திருப்பதாகும்.

விநாயக மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், தங்க நிறமும்

சூலம், மம் ஸூலம், மம் வா ஸூலநகை து புகஸ்யுயெசி |
 சூலநா ஸூலநா, நெது வாஸவாடி, து பாயபயெசி ||
 [வாஸெதரம் குஸ்திதா ஸூலாக் ஊரூலிமூஸ்யவாஸி-கஸி ||]
 லாநாநூலெ உதிஸி-வாஸி வாஸி து குடிகாஸிநா |
 [லாநஸூலத்ரம் து உதிஸி-ஸூலாக் வாஸிபொரணாஸகை |]
 ஸாஸிஸூலத்ரம் தநுஸூலாகை கதஸூலத்ரம் து விபொஸிதா ||
 ஸூலபஸிஸூலாஸிதா அ கிரீடமகூடம் தயா |
 கஸூலகூடம் வாஸி ஸூலாஸிஸிகைஸவ வா || ௩௩ ||
 ஸவஸூலாஸிஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா |
 ஸவாஸிதாபகா ஸூலாதா ஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா ||
 உதி கஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா ||
 ஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா ஸூலாஸிதா ||

கொண்டு, வெண்பட்டாடையணிந்து இரு ப்பதா (கம்.
 ஸ்தாநகமானால் (நின்ற வடிவமானால்) ஆபங்கமாகவே
 ஸமபங்கமாகவே இருக்கவேண்டும்.

ஆஸனமானால் (உட்கார்ந்த வடிவமானால்) இடது
 கால் படுக்கையாகவும், வலது குதிகால் அடித்துடையிலிருக்
 கும்படி குந்தவைத்துமிருக்கவேண்டும்.

புரஸ்ஸுத்திரமானது, உச்சியிலிருந்து இரு பாதங்
 களில் நடுவில் விழவேண்டும்.

வீசேஷித்து, இடது பக்கத்தில் சிறிது சாய்ந்து இருக்
 கும்படி அமைக்கவேண்டும். (30)

நாகயக்ஞோபவீதமணிந்து, கிரீடமகூடம் அல்லது
 கரண்டமகூடம், அல்லது சடைமுடி தரித்து, ஸ்கல

ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பருத்த வடிவமும் பெரிய வயிறுடன் கூடியது விநாயகரின் வடிவமாகும். இவ்விதம் விநாயகரின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஷண்முகரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

காசியபீய சிற்பரான்தீர்தீல் விநாயக லக்ஷணமெனும்

47-வது படலம் முற்றும்.

சுய சஷ்டி வசவாரிஸ் பட்டம் ||

ஷ்ஷா ரூப மிக்ஷணாடி ||

புள்ளிதான், தப்பிவிட்டு, நான் என்னை கம்ப-2-லில் இருக்கிறேன்.

[illegible]

உலகமும் அது உடையதும் எல்லாம் மட்டுமே நான் கடவுள்.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה

[illegible]

உதற்கு உரிய நேரம் 9 மணி, உதற்கு உரிய நேரம் 9 மணி

[illegible][illegible]

48-அது படம்

ஷண் முக ஸக்ஷணம்.

ஸமர்த்தனுவன், ஸ்கந்த விக்ரஹத்தை உத்தம பஞ்சதாலத்தால் செய்யவேண்டும். அளவுகள் யாவும் (ஸோமா)ஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (1)

ஸுப்ரஹ்மண்ய ழார்த்தியானது, 2 கைகள், 4 கைகள், 6 கைகள் அல்லது 12 கைகள் உடையதாகும். 12 கைகளுடனிருந்தால், வலது கைகளில், சக்தி-அம்பு-கத்தி-சக்கரம்-பிராஸம்-பிரஸாரிதம் இவைகளும், இடது கைகளில் மயில் தோகை-கத்தி-கோழி-வில்-தடி-கலப்பை இவைகளும் இருப்பதாகும் (3)

6 கைகளி ருந்தால், 2 கத்திகள்-சக்தி இவைகள் வலது கைகளிலும், கேடயம்-ஜபமாலை-கோழி இவைகள் இடது

அதுஹ-ஹேஹம் புகுதி ஐகிணை து கப அபெ |
 காகுடும் அரகிஜாநா அ வாஹஹே ஹவெகி ஸபு || ௫ "
 விஹாஜா காகுடும் வாஹ புகிஜ-புகிணைஹவெகி |
 சு,நுதம் பாதம் ததவகி ஹவாஹவெகி ஹவெகி ||
 ஹவாஹவெகி ஹவாஹவெகி ஹவாஹவெகி ||

பா ஜெஷாஹவெகி ||

விஹாஜா,நவகாபா ஹவாஹவெகி,நவகாபா ||
 ஹவாஹவெகி,நவகாபா ஹவாஹவெகி ||
 ஹவாஹவெகி,நவகாபா ஹவாஹவெகி ||
 ஹவாஹவெகி,நவகாபா ஹவாஹவெகி ||
 ஹவாஹவெகி,நவகாபா ஹவாஹவெகி ||

கைகளிலுமிருப்பதாகும். (4)

4 கைகளுடனிருந்தால் வலக்கைகளில் அபயமும் சக்தியும், இடது கைகளில் கோழியும்-மாயையுமிருப்பதாகும். (5)

2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சக்தியும் இடது கையில் கோழியுமிருப்பதாகும்.

இதில் கூறப்படாத விஷயங்கள் யாவும் ஸாமாஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாகும். ஸ்கந்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஜ்யேஷ்டாதேவி லக்ஷணம்.

ஜ்யேஷ்டா தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், தணல் போன்ற சிறமும், தொங்கிய உதகும், உயர்ந்த முக்கும், தொங்கும் ஸ்தகமும், ஒட்டிய வயிறும், சிவந்த ஆடையும், வலக்கையில் நீலாத்பலமும், இடக்கையில் பானபாத்

காகயுஜஸாயுதா மூர்த்திபு திருகாகிதா |

தஸ்யுதா டி சுதினாவாபுதே து வு ஷெதா (ஷெ)வெவ

வெஷவாநந: || 0

யுதாநாநாடி ||

விஸுவே டி சுதினாவாபுதே து வு ஷெதா (ஷெ)வெவ

மூவெதா டி சுதினாவாபுதே து வு ஷெதா (ஷெ)வெவ

வெஷவாநந: || 0

காகயுஜஸாயுதா மூர்த்திபு திருகாகிதா |

தஸ்யுதா டி சுதினாவாபுதே து வு ஷெதா (ஷெ)வெவ

திரமும், சிதறிச் சொறுகிய கூந்தலும், காக்கை துவஜமும், நெற்றியில் பொட்டும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும்ணிந்து, இருகால்களும் தொங்க, பத்திராடத்தில் ஸுகாஸநத்திலிருப்பவளாவாள். அவளுக்கு வலது பக்கத்தில் விருஷபமும் விருஷவாஹனும் (விருஷபவாஹனத்தில் விருஷவாஹனன்) இருப்பதாகும். (10)

மற்றொருவித தியானம்

ஜ்யேஷ்டாதேவியானவள், வலது கையில் தண்டமும் (தண்டம்-தடி) இடது கையில் ஷாசி அல்லது சுட்டிக் காட்டும் குறியும், (அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஆள்காட்டி விரல்) தொங்கிய வலது காலும், உத்குடிகாஸநத்திலிருக்கும் இடது காலும், அழகிய கொங்கைகளும், யௌவனம் பொருந்திய சரீரமும், கருத்த நிறமும், சிவந்த ஆடையும் உடையவளாய் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். (12)

அவளுடைய வலது பக்கத்தில், வெளுத்த நிறமும், பருத்த உடலும் (அல்லது பெருந்தோற்றமுள்ள சரீரமும்) உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட

கரணமகாபொவெதா னுகுமுவஸநாமிதா || மௌ ||

வரவெதா வெவ னுகுமினெ செவவம் வாஜெ சுவமிஸ்யா
லவெசு |
வனவம் வெஜ்ஜா வஸாபஜாதா னுகுமகோருக்ஷணமாவஜெத ||

சும னுகுமகோருக்ஷணம ||

அதுஸகோஜா சிபினெதா அ வொ து ஸ்ராமநீலா வஸா |
வனஜா விதாஸபொவெதா விதாஸுஜவநவதா ||
கரணமகாபொவெதா வஸகோஸாஸனஸுவிதா |
சுஸபா னுகுமினெ வஸெ கடகம் வாஜவஸகெ || மௌ ||
வஸவஸெ து வஸவெ து அகிரா வாஜெ து ஸாவகா |
வஸவஸி வஸவாஜ வஸ வஸிவொவாசி வஸதா || மௌ ||

மகுடம் தரித்து, வெண்பட்டாடையணிந்து விருஷபதேவர் இருப்பதாகும்.

இடது பக்கத்தில் விருஷபதேவரைப் போலவே ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்து அக்ளிதேவன் இருப்பதாகும்.

இவ்விதம் ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி தூர்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (14)

தூர்கா லக்ஷணம்

தூர்காதேவியானவன் 4 கைகளும், 3 கண்களும், பச்சைமேனியும், சாந்தமான ஆகிருதியும், பீதாம்பரமும், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்கள் உடையவளாய், கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களும் பூண்டு, வலது கை அபயமும், இடது கை கடகஹஸ்தமும் உடையவளாய், வலது வெளிக்கையில் சக்ராயுதமும், இடக்கையில் சங்கும் தரித்து, ஸ்தனங்களில் யானைத்தோலா

ஸாஷ்விதவதித வதெ வதனீ ஸ்ரீ கரவெ || ௨௨ ||

விவெகானந்த-கூதணமெவம் ஸ்ரீநிதி, முகூதணம-அதிதே ।

சுய உத்யுஷணம் |

எனக் கவது: சிறந்த பூதாநிதி மலமாயுதம் || ௨௩ ||

கருணாகுடி டிரைவிங்: அம்மா! உயரமான மூலி, த:

பக்கம் (அட்டை) அ டி.கீ.சி.என். பத்திர வாரப்பத்திரிகைக்குரிய
வாங்கு | ௨.7

வினா 9: தா.பா. டி.யு. ச.யு. வா.ப. ப.நீ. அ.நீ. க.

உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம், உத்யோகம்

மூலக்கோணம் 90° க்கு சமமானது. எனவே, இது ஒரு செங்கோணம்.

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதாகவோ, தனித்தே செய்வதாகும்.

மஹாலக்ஷ்மி சிறிது மலர்ந்த இரு தாமரை மலர்களை இரு கரங்களிலும் வலுவித்திருப்பவளாவாள். (கிரீடாதிஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாவாள்.)

விஷ்ணு லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. இவரி
இந்திரன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறான்

இந்தி லக்ஷணம்

ஒரு முகமும், இரண்டு கைகளும், ஜாதிலிங்கத்தின் நிறமும்கொண்டு, கரண்டமகுடம் தரித்து. ஸ்கல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலது கையில் சக்தி(வஜ்ரம்)யும், இடது கையில் அங்குசமும் ஏந்தி, அகன்ற மார்பும் நீண்ட கழுத்தும் இரண்டு கண்களும் சாந்தமான முகமுமுடையவனாய், இடது பக்கத்தில் சசிதேவியுடன் எம்ஹாஸனத்தில் வீற்றியிருக்கும் வடிவமுடையவனாவான். உட்கார்ந்த வடிவமாகவும் செய்யலாம். யாளை மீது வீற்றியிருக்கும்

உருகுக்ஷணமாவழி தலஹிநொருக்ஷணம் ஸுணு || ௨௬ ||

சுய சுவஹிநொருக்ஷணம் ||

ஸூரீவீக்ஷாஸநாஸீநாவஹிநள விஹரவினொள |

ஜாவிவீவூஸூஸகாபாவஸபா ஸொஸவாபிநள || ௨௭ ||

மூரூரகொதூரூக்ஷி ௮ கணயூஸூயாரினள |

நாஸதூள டிஸூநாஸநள ௮விபாஸகூடியாரினள ||

கரஅபஸஸாமூதா ஸூமூலிஷணவிஸூஷிதள |

ஸுஸபா டிக்ஷிணொ ஸுஸூஸ வூஸூகொ வாலஹஸூகொ || ௨௮ ||

வூஸூஸடிக்ஷிணாவொள வாலொ ஸூஸகூடியாரினள |

டெவாநா ஸிஷஸாவொதள ௮வி திகிதூஸியாயகள || ௨௯ ||

வடிவமாகவும் செய்யலாம். இவ்விதம் இந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி அசுவிநீ தேவர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (26)

அசுவிநீதேவ லக்ஷணம்.

உலகில் சிறந்த அழகுடைய அசுவிநீ தேவர்கள், இரண்டுபேர்களாவர். இவர்கள் ஸோமபானம் செய்தவர்கள். இவர்கள், மாதளம் பூப்போன்றநிறமும் மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கண்களும், உடையவர்களாய், குடாமகுடமும் (குடாமகுடம்—மகுடம்போன்ற முடி)கமண்டலமும் தரித்தவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். வலது கையில் அபயமும் இடது கையில் புஸ்தகமும் தரித்திருப்பார்கள். (27)

வைத்திய விதிகள் யாவுமறிந்த தேவ வைத்தியர்களான இவர்கள், வலதுகால் தொங்கவிட்டும், இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாகவுமிருக்கும்படி வீற்றியிருக்கும் வடிவ

தயொ வாழ்வுவெய விபு வாறெ அ டுகுநிணை குலாக் |
யுநி: ஸஜீவிநீ வெவ ஸ்வீதன அரநாமிதன || ௩௧ ||

வரவெ விபநுகுரணீ ஸ்வீதா அரநாமிதா |
வாறெ யவனூரிலெபுவ வாறெதெயவெவெவ அ || ௩௨ ||

வீதநகூந்நாவெதன ஸ்வீதன கரவ்வாஸஸன |
வஜ்வெடகஸம்புதன ஸவ-காமரணமவிஷிதன || ௩௩ ||

சுநிதநா து ஸவ்வீதன வநீ: வபுவ-வெவெவ வநீ |

சுய விதநெவதா லக்ஷணம் ||

விதந: வீதவன காலா: வரவ: கெபொயு-வெவநா: ||

யஜுவெதெ-ஸாம்புதா: விஸுவ: வெதவாஸஸ: |

நாமாஸரணஸாம்புதா: யாநதயுதநநாமிதா: || ௩௪ ||

முடையவர்களாவார்கள். இவர்களின் வலது பக்கத்தில் திருதியும் இடது பக்கத்தில் ஸஞ்ஜீவியையும் சாமரங்களை தரித்து இருப்பார்கள். பின்பக்கத்தில் விசல்யகரணீ சாமரத்தை தரித்திருப்பவளாவாள். இவர்களின் இடது பக்கத்தில், தன் வந்தரியும், வாமாத்திரேயரும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் மஞ்சள்ச் சிவப்பு நிறமுடைய வர்களாவார்கள். கருப்பு வஸ்திரம் தரித்திருப்பார்கள். கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் ஏந்தி, ஸர்வாலங்கார பூஷிதர்களாக இருப்பார்கள். (33)

இவ்விதமாக அகவிநீ தேவலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. அக்நியின் லக்ஷணம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாம்.

பிதிருதேவதா லக்ஷணம்.

பிதிருதேவர்கள், மஞ்சள் நிறமும், முதிர்ந்த வயதும், உயரத்தூக்கிக்கட்டிய முடியும், பூனாடும், இரண்டு கை

ஹருகாஸு டிபீஃஸ்யா விதரஸு ஸுபாஸதா |

வாஜாநதிபீரிதஸு வாஜஹஸுஸாநிதா || ௩௬ ||

ஸுஹிஷிஷிநாஸுவிதரஸு ஸுபீரிதா |

விதரணா லக்ஷணா ஹோதா பரணா ஹேவஹோதா

தத || ௩௭ ||

யம மஜலக்ஷணம் ||

விலுஸா க்ஷணாநி ஹோதாபுக்ஷாபுதா |

கபாடாஹோதாநி ஹோதாநி ஹோதாநி || ௩௮ ||

ஸுதவஸுயஸி ஹோதாநி கிஷ்டாகுடாநிதா |

ஹோதாநி ஹோதாநி ஹோதாநி ஹோதாநி || ௩௯ ||

களும், வெண்மையான ஆடையும், நாகாபரணமும், மதி முகமும், உடையவர்களாய், பத்திரபீடப்பலகையில், ஸுகாஸநத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். இடது முழங் காலில் இடது கையை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையை ஸுசீ முகமாக (சுட்டிக்காட்டுவதுபோல) வைத்துக்கொண் டிருப்பார்கள். இவ்விதமாக பிதிருக்களின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டுள்ளது. இனி வைவஸ்வத (யம)னுடைய லக்ஷணத் தைக் கூறுகிறேன். (37)

யம லக்ஷணம்.

யமன், இரண்டு கைகளும், கருத்த மேனியும், கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் தரித்து, பயங்கரமான தித்திப்பற் களுடன் கூடிய முகமும், சிவப்பு மாலையும், செஞ்சந்தனப் பூச்சும், சிவப்பு வஸ்திரமும் தரித்து, பயங்கரமான உருவ முடையவனாய், கிரீடமகுடம் பூண்டு, அனல்வீசும் அக்கினி போன்ற கண்களையுடையவனாய், பெரியதோர் மஹிஷ வாஹநத்திலிருப்பவனாவான். (39)

வெவ்வெவ்வழி வாழ்வாது வலிவெவ்வா முறையாடுக
விஞ்ஞமுவு கிணரபு அரநாழி து ஸாஸிதா ||

கூலகபுராநிலா தள அப தவலையராவாணா |
வீடுவாழி ஸிதா ருதா - ஸாநிதாவுமுதெஜவா ||

நீடுவாநிதாஸாகாபா வெ அரகாசா ஸிதா |
வாஸதலா ஸிதா விஞ்ஞ பாடி அரகாஸாபா || 36 ||

பாஸிதாஸாநாஸிதா ஸாஸிதா ஸாஸிதா தயா (வாஸிதா)
ஸிதா |
பாஸிதாஸாநாஸிதா ஸாஸிதா ஸாஸிதா பாஸிதா || 37 ||

யமனுடைய பக்கங்களில் அருகாமையில் க்ரஹன், உக்ரன் என்பவர்களும், முன்பக்கங்களில், சித்திரகுப்தனும், கின்னரனும் இருப்பார்கள் இவ்விருவரும் கருப்பு நிறமும் பச்சை நிறமும் உடையவர்களாய், சிவப்பு வஸ்திரங்களணிந்திருப்பவர்களாவார்கள்.

பீடத்தின் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பயங்கரமான பராக் கிரமமுடையவர்களாய், மிருத்தியுவுடன் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் நெருப்பைப்போன்ற அல்லது கருப்பும் சிவபும் கலந்த நிறமுடையவர்களாவார்கள்.

யமனுக்கு முன்பக்கத்தில் இரண்டு ஸ்திரீகள் சாமரம் தரித்து நிற்பார்கள். அதற்கு முன்பக்கத்தில் சர்மன், ஸர்மன் என்பவர்கள் நிற்கொண்டிருப்பார்கள். (42)

யமன் எரிமூலத்தில் வீற்றிருப்பவனாவான். யமனுடைய வாஹமான மஹிஷம் (எருமை) செம்பட்டை நிறமுடையதாம். (அல்லது யமன் மஹிஷத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்.) இவ்விதமாக யமலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ரோஹிணியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (43)

சும ரொஹிணீயுகக்ஷணம் ||

அலுஸூ கரஸூமகூடா மகுவனாஸோ ஸுபொஹதா |
 ஸவஸோஹஸஸாஸூதா நாமஹஸூ விரிதாஸ்யஸா || 33 ||
 சூஸீதா வா ஸீதா வாவி ஸவஸூஸூவாஸூ விரொஹிணி |
 ரொஹிணீஸூஸம் ஸவஸூதா வெநயீ-தேதமு-கக்ஷணம்
 மயுணம் || 34 ||

சும வெநயீ-தேதமு-கக்ஷணம் ||

வெநயீ-தேதமு-கக்ஷணம் அலுஸூ மஹதநம் |
 வஸூ மகூஸூஸாஸூதா நாமஹஸூ அ ஸவஸூ || 35 ||
 வீதாஸூஸாஸூதா கரஸூஸூவாஸூதா ||

ரோஹிணீ லக்ஷணம்.

ரோஹிணீ தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், கரண்ட மகுடமும், சிவப்பு நிறமும், மங்களகரமான உடலும் உடையவளாய், வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்ப்பத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள். ரோஹிணீ தேவிகள் ஏழு பேர்களாவார்கள். இவ்விதமாக ரோஹிணியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நைரூதியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

(45)

நைரூதி லக்ஷணம்.

நைரூதியானவள், நீலநிறமும், இரண்டு கைகளும், பெரிய உடம்பும், வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் உடையவளாய், பீதாம்பரம் தரித்து, கொடுமையுடன் பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன் கூடிய முகமுடைய

ஸவ-தாஸரணஸாபுரு; பவாருஜெயா மமதாதி: || ச௭ ||

வெ.மலைத்தலைமொட்டையாது; ததவெய்யவெய்யு

சுய சுகநெய்யாறுகூண்டி ||

சுதிகாந்திபுத்தாசக்தா: கெய்யாஸாஸகாந்திதா: || ௪௮ ||

[illegible]

தருகருமியவர, தாருவா-தர, விடு, தா-பு-தவ, தவ, தர || சக ||

[illegible][illegible]

ה'תשנ"ח, כ"ב אדר ב' תשנ"ח, כ"ב אדר ב' תשנ"ח, כ"ב אדר ב' תשנ"ח

எனவாயினும் இவ்வாறு மறைவாக நடத்தித் தருதல் நிகழாது.

வனாய், ஸ்கல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சவ வாஹத்திலி நப்பவனவான். (47)

இவன் நைர்குத லோகதேவனுவான். இவ்விதம் நைர்
குதியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது இனி அப்ஸரஸ்ஸு-
களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் ஸக்திணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் அதிக ஓளியும், கூந்தலும் முன்னுச்
சியும், பற்பலவிதமான கூந்தல் முடிச்சும், பலவிதமான
புஷ்பாலங்காரமும், வெண்பட்டாடையுமுடையவர்களாய்,
பருத்த துடை, பிநுஷ்ட பாகம், ஸ்தக்ங்கனையுடையவர்
களாய், சிறுத்த இடையும், அமுசிய வடிவமும், சிரித்த முக
மும், பற்பலவிதமான வாசனைப்பூச்சுமுடையவர்களாய்,
பத்திரபீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள்
7 பேர்களாவார்கள். இவர்கள் ஸ்ரீமபங்கத்திலிருப்பவர்
களாவார்கள். அப்ஸரோ லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி
வருண லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (51)

சுய வரணயுக்திணை ||

வரூண்: பெய்தவண்-வேலு இலமுறு: வாசலறவகை: |
 வவ-போலுனவய்யு: கரணும்குடாநிதி: || ௫௨ ||

வீதவஸ்துயரபாதி: உதராவயுஸமநித: |
யஜுஸவீதுஸமபாதி: உதராவஸநஸித: || ௫௩ ||
[வாரபாதி: யசுநித: | வரபாதி: யசுநித: |
பாதி: யசுநித: | பாதி: யசுநித: |

சுய வஸ்துவிழுகுணாடி ||

* விஸுகாஹரஜயனாபுயஜிதாவயித்ஸாயுதா, " ௫௩ //

வருண ஸதக்ஷணம்.

வருணன், வெருப்பு நிறமுடையவர். அவர் இரண்டு கைகளும், கையில் பாசமுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும்ணிந்து, கரண்டமகுடம் தரித்து, பீதாம்பர முடுத்தியிருப்பவராவார். வருணன் மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். அவர் பூனூலணிந்து, மகராஸநத்தின்மேல் வீற்றியிருப்பவராவார் இவ்விதமாக வருணனுடைய லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இருடிகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

ஸப்தர்ஷி ஸகிணம்.

ஸப்தர்ஷிகள், மஞ்சள் நிற வடிவமும், பல நிறமுள்ள
ஆடை தரித்தும், முதிர்ந்த வயதும், இரண்டு கைகளும்,

உருஸுகாஹ்மத்யானாயு உதி வாஹஸம் | ஹ்ருதி
ருஸகல்திராயு உதி யாத: வா: உதி ஹதி,

ஹ்ஷேசுபுங் பூருவிதா: ஸ்ரோதகம் வாஸதம் து வா |

ஹ்ஷேசுபுங் பூருவிதா: ஸ்ரோதகம் வாஸதம் து வா |

ஹ்ஷேசுபுங் பூருவிதா: ஸ்ரோதகம் வாஸதம் து வா |

ஹ்ஷேசுபுங் பூருவிதா: ஸ்ரோதகம் வாஸதம் து வா |

ஹ்ஷேசுபுங் பூருவிதா: ஸ்ரோதகம் வாஸதம் து வா |

ஹ்ஷேசுபுங் பூருவிதா: ஸ்ரோதகம் வாஸதம் து வா |

[ஹ்ஷேசுபுங் பூருவிதா: ஸ்ரோதகம் வாஸதம் து வா |]

சாந்தமான தோற்றமும், சடைமுடியணியும், மார்புடன் அமைந்த முகவாய்க்கட்டையும் (மார்பு வரையில் நீண்ட தாடியும்) பூணூலும், மூன்று பட்டையாக அணிந்த விபூதியும், (விபூதி—திருநீறு) வலது கையில் தண்டமும், (தண்டம்—தடி) இடது கையில் குடையும், உடையவர்களாய், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பவர்களாவார்கள். (56)

அல்லது தடி குடை இல்லாமல் வலது கையில் சின் முத்திரை தரித்து, இடது கையை இடது முழங்காலின் மேல வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வடிவமாகவும் இருக்கலாம்.

[நின்றவடிவமானால், தடியும் குடையும் கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்றும், உட்கார்ந்த வடிவமானால் சின் முத்திரையும், முழங்காலின் மேல வைத்த கையுமாக இருக்க வேண்டுமென்று கொள்ளவேண்டும்.] (57)

பிருகு, அங்கிரஸ்ஸு, அகத்தியர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர், பரதுவாஜர், இவர்கள் ஸப்தர்ஷிகள் ஆவார்கள்.

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. வாயுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

சுய ராஜ்யக்ஷணம் ||

விஜயாஜயம் உவாவிதயை யதி ராக்ஷா யதி ருநி நிமி
யுதா வெவ ருக்ஷிணை உவநி வாக்ஷணை அ ருநியரகர் ||

வாக்ஷணம் தலு ருபுதர பபளடாபபல மூகிதர |
தாதாபாகாப வாக்ஷணம் விஜயுதே ருபபலதர || சும ||

விஜயாஜயதாவாவிஷா து பரிவாபாதே ருதரகர் ஸ்ரீதர |
வாக்ஷணை வாக்ஷணை ருபுதர ருபுதர ருபுதர ||

சுய ராஜ்யக்ஷணம் ||

விஜயாஜயதாவாவிஷா து ருபுதரகர் ஸ்ரீதர |
வாக்ஷணை வாக்ஷணை ருபுதர ருபுதர ருபுதர ||

வாயு லக்ஷணம்.

வாயுபகவான், மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். வாயு
இரண்டு கைகளும், புனை நிறமும், புனை நிறக் கண்களும்,
சபள நிறமான உடையும் (சபளம் - பலநிறங்களும்
கலந்து நிச்சயிக்கமுடியாத நிறம்) வளைத்து வைத்துக்
கொள்ளப்பட்ட கைகளும், அசையும் கூந்தல் முடிச்சும்,
பலவித ஆபரணங்களுடையவராவார் வலது கையில்
துவாரமும், இடது கையில் தண்டமுழைபவராவார்.
ஸிம்ஹாஸத்திலிருப்பவராவார் வேகமாகச் செல்ல
விருப்பமுடையவர். வாயு லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி
ருத்திரனின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (61)

ஏகாதச ருத்திர லக்ஷணம்

உருத்திரர்கள், 4 கைகளும், 4 கண்களும், சடைமுடி
யணியும், பச்சை உடையும், வெளுத்தமேனியும், பற்பல

ஸூராதகை ஸைவாடிபு வஜ்ஜீவரிஷிதா: |

ஸவ-ஹரண ஸம்யுகா: ஸவ-ஹ(நாநா)வாஜெஷ்-

ரமுகுதா: || ௬௩ ||

சுமயம் வரயய: ஸவெஷ வாவெ ஸஜாக் ஹரிணா வரடி |

உமாஷெவஜிவொ ருஜி: யாகரொ தீருவொஹித: ||

ஓம் ராவெநா விபபெதுய: ஜெவஜெவொ ஹவொஜ்வ: |

கவாநீயவஜிதி ஜெயய ருஜி: ஜெகாடி: ஸஜதா: ||

[ருஜானா டக்ஷணா வெருகா வெஸாமுக்ஷணமூஜெத]

சும வொஜமுகுக்ஷணடி ||

வெஸாஜிவொஸதாவி: கருயம்வதிஜஜி: |

வ்ருலாமுயம்ஸாமு: விலுஜெஷ் ஹஜிவகுக: || ௬௪ ||

அணிகளும், பற்பல புஷ்பமாலைகளும், உடையவர்களாவார்கள். வலது கைகளில், அபயமும்-மழுவும், இடது கைகளில், வரதமும்-மானுமுடையவர்களாவார்கள்.

இவர்கள், நின்றவடிவமானால், ஸம்பாதமாகவும், உட்கார்ந்த வடிவமானால், பத்மபீடத்தின்மீதும் இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள், மஹாதேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலகொஹிதன், ஈசானன், விஜயன், ஈசன், தேவதேவன், பதிவாத்பவன், கபாலி, என்று பெயருடைய 11 பேர்களாகும். உருத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஸோம லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (65)

சந்திர லக்ஷணம்.

சந்திரன் எரிமஹாஸத்திலிருப்பவராவார். அவர், முல்லை, சங்குபோன்ற நிறமும், மண்டலாகாரமாக வீசும்

சூலீதொ வா ஸ்ரீதொ வாவி கும்பொஹீதுஹவிகு: |

ஹெய்வெஜ்வாபவீதாம், ம: ஸவ-கோஹாணஹூஷித: || ௬௭ ||

ஸாக்ருவஸ்ய ரஸாந: ஸவ-கோ(ஸாக்ரு)வாஹெஜ்வாஹூக்ருத: |

[ஹெஜ்வாஹூக்ருதாவஜாதம் க்ருதெஜ்வாஹூக்ருதம் ரஸாநம் ||]

௬௮ க்ருதெஜ்வாஹூக்ருதம் ||

சூலீதொ வா ஸ்ரீதொ வாவி கும்பொஹீதுஹவிகு: |

ஹெய்வெஜ்வாபவீதாம், ம: ஸவ-கோஹாணஹூஷித: |

விவதஹூக்ருதம் ரஸாநம் || ௬௯ ||

தேஹகாந்தியும், 2 கைகளும், ஸௌமியமான முகமும், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதமும் (தங்கப் பூணூலும்) ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும், வெண்மையான உடையும், பற்பல (வெண்மையான) புஷ்பங்களாலாகிய அலங்காரமும் உடையவராய், கைகளில் ஆம்பலும் நீலோத்பலமும் ஏந்தி, சாந்தமான ஆகாரத்துடன், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, இருப்பதாம். சந்திரலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி கேஷத்திரபால(பைரவ)லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

கேஷத்திரபால(பைரவ)லக்ஷணம்.

கேஷத்திரபாலக மூர்த்தியானது, ஸத்துவகுண பிரதானமானது, ரஜோகுண பிரதானமானது, தமோகுண பிரதானமானது என மூன்று விதமாகும். ஸத்துவ மூர்த்தியானது, வெள்ளப்பு நிறமாகவும், ரஜோகுண மூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், தமோகுண மூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும் இருப்பவைகளாம். ஸத்துவ மூர்த்திக்கு 2 அல்லது 4 கைகளும், ரஜோமூர்த்திக்கு 4 கைகளும், தமோ

தாஸஸூஷுஷொஷிணை சூரிணைசூஸூஷவாடகை |

ஸூநகை வடிவீம் ஸூஷி ஹிஸூஷிவாஸி வா || எய் ||

ஸூமும் து ஷூஷிணை ஷூஷி கவாஸூஷிதஸை வஹு |

விஸூஷிஸூஷவாஸிதா அதுஸூஷிஸூஷிமொஷிதெ ||

வாஸூஷி து ஷூஷி ஷூஷி வடிவம் வடிவதெ |

வாஸூஷிஸூஷிவாஸி வாஸி கவாஸூஷிவாஸி || எய் ||

வாஸூஷி வடிவம் வடிவம் வடிவம் வடிவம் வடிவம் ||

ஸூஷிஸூஷிஸூஷிஸூஷிஸூஷிஸூஷிஸூஷிஸூஷிஸூஷிஸூஷி ||

ஸூமும் வடிவம் அ வடிவம் அ ஷூஷிணை து கவாஸூஷி ||

வெடிகம் அ கவாஸூஷி அ தாஸவாஸி அ வடிவம் || எய் ||

மூர்த்திக்கு 8 கைகளுமாம். ஸ்தாநக மூர்த்தியானால் ஸம பாதமாம். (ஆஸநமானால்) பத்மபீடம் அல்லது பத்திர பீடத்திலிருப்பதாகும். பைரவ மூர்த்தியானது 3 கண் களுடையதாகும். (70)

பைரவரின் ஸத்துவ மூர்த்தியானது 2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் குலமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதாகும்.

4 கைகளிருந்தால், வலது பரபுஜத்தில் கட்வாங்கமும் இடது கையில் கத்தயும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் அபயவரதமும் இருப்பதாகும். (கட்வாங்கம்-பரமேசுவரனுக்குரிய ஆயுதவிசேஷம்.) (72)

அல்லது பரஹஸ்தங்கள் முன்போலவும் பூர்வஹஸ்தம் இடது கையில் மணியுமிருப்பதுமாகும்.

இவ்விதம், ஸாத்துவிக மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. ஏ ஸுவரத! இனி ராஜஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (73)

தாமிஸ து ய, நுபை-கோணம் ஐக்ஷிணை ஐக்ஷிணைதரெ |
 பெயலம் பாஜஸவக் ஐத்ராதம் ரக்ஷகெபொய்ய-கேணயம் || எநி ||
 உத்ரேஷ்டிஸாபுதம் நாமா, தா, மவி, லுஷிதம் |
 சூரிணைத்ருதா, மிரட்டவய கஸ்திஸாபுதம் கெஷத்ருநாருகம் ||
 [கெஷத்ருதா, மிரட்டவய கஸ்திஸாபுதம் கெஷத்ருதா, மிரட்டவய கஸ்திணம்
 பபுணம்]

ஈம் ராபாபாபுதம் கெஷத்ருதா, மிரட்டவய கஸ்திணம் ||

ஈம் ராபாபாபுதம் கெஷத்ருதா, மிரட்டவய கஸ்திணம் கெஷத்ருதா, மிரட்டவய கஸ்திணம் || எநி ||
 ஐதா, மிரட்டவய கஸ்திணம் கெஷத்ருதா, மிரட்டவய கஸ்திணம் || எநி ||

ராஜஸ மூர்த்தியானது, வலது கைகள் மூன்றிலும், குலம்-கத்தி-மணி இவைகளையும், இடது கைகள் மூன்றிலும் கேடயம்-கபாலம்-நாகபாசம் இவைகளையுமுடையதாகும். (74)

தாமஸ மூர்த்தியானது, இடது கையில் வில்லும், வலது கையில் அம்புமுடையதாம். மற்ற கைகளில் ராஜஸ மூர்த்திக்குக் கூரிய ஆபுதங்களேயாம்.

(தாமஸ மூர்த்தியானது) சிவப்பு நிறமாகவும் ஊர்துவ முகமாகவும் இருக்கும் சிகாமண்டலமும், உக்கிரமான திருஷ்டியும், பலநாகங்களை அணிந்தும், பகல்களுடைய தாகவும், நெருப்புப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் செய்யத்தக்கதாகும். (76)

இவ்விதம் பைரவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது இனி ஈசான லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஈசான லக்ஷணம்.

ஈசான மூர்த்தியானது, 2 கைகளுடையதாம். வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு வஸ்திரமுமுடையதாம். ஸகலவித

ஸூக்யவஜ்ஜாவவீதயு ஸூக்யவஜ்ஜாவயி ஸ்விதா: |

ஸூலிமும் டிஷ்ணிஹவெத டி கவாஹும் வாஜ்ஹவெதெ || எஅ ||

வஹஹீஸஸூலாவஜ்ஜாத: ஸூனா ஹாவூரஹுக்ஷணடி |

சய சூலிதூருக்ஷணடி ||

விஹுஜா: வஜ்ஹவஜ்ஜா ரகுவஜ்ஜாவெத ஸ்விதா: || எஅ ||

ரக(த)ஜ்ஜாவஹுயுத காரணிகுடாவிதா: |

ரகூரஹுயுராவஹு வஹுஜாவஹுவிதா: || அம ||

அஹுவிஸாவஹுதா: ஹாவூரா ஹாவூர ஸ்விதா: |

விசுதஜ்ஜாவ விவஹுயு ரகூராவஹு ஹாவூராவஹு: ||

ஆபரணங்களையுமணிந்து, ஐடாமகுடமும் பூநூலும் அணிந்து, வலது கையில் குலாயுதமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தி, வெண்தாமரைமலரில் வீற்றியிருப்பதாம். இவ்விதம் ஈசான லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆதித்தியர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஆதித்திய லக்ஷணம்.

ஆதித்தியர்கள், 2 கைகளும், 2 கைகளிலும் செந்தாமரை மலர்களை ஏந்தியும், செந்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களாவார்கள். (79)

சிவப்பு நிறமாய் வட்டமாக இருக்கும் (வட்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களுடன் கூடிய) கரண்ட மகுடத்தை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். சிவப்பு ஆடையுட்குத்தி, ஸுகலவிதமான அணிகலங்களையுமணிந்து, சன்னவிரம் தரித்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவ்விதமான ஆதித்தியர்கள் 12 பேர்களாவார்கள்.

1. விகர்த்தன் 2. விவஸ்வான் 3. மார்த்தாண்டன்

K. 7

ஹோகவாறு: வாகுபபு ஹோகஸாநீ திருநிகு: |
 சூதித்யபு தயா ஸுதிப: சுபாபாநீ திவாகர: || ௮௨ ||
 ணதெ வெவ அபபாதிதா: மத்யாதிசுமகி ஸீதா: |
 ணவம் ஷோபபஸம்வதாதா: அகிரபபய வக்ஷதெ ||

சுய சுநனயுகூணா ||

ஸஸ்திபுதஸகாஜாநக: ஸஸகாலுரணலுஷித: |
 ஸவாபுஸ்திஸாகா: சுபஸுசுபாநித: || ௮௩ ||
 லிதவஸுயசுபாண: சிணைசு: வஸுஸுஷித: |
 சுலபம் வஸுஸு பிதாஸுதா அயாசபு கஸெ: || ௮௪ ||

4. பாஸ்கரன் 5. ரவி 6. லோகபாலன் 7. பிரகாசன்
 8. லோகஸாநீ 9. த்ரிவிக்கிரமன் 10. ஆதித்தியன் 11.
 ஸூரியன் 12. அம்சமாலீ எனப்படும் திவாகரன்
 ஆகிய 12 பேர்களும் துவாதசாதித்தியர்களாவார்கள். (82)

இவர்கள் வடக்கிலிருந்து முறையே இருப்பவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக 16 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி 32 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (83)

அனந்த லக்ஷணம்.

அனந்த மூர்த்தியானது, ஸௌமியமான வடிவமுடையதாகும். 4 கைகளுடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம். சம்பரத்தம்பூவைப்போன்ற நிறமுடையதாம். கரண்டம்குடத்தை அணிந்திருப்பதாம். வெள்ளை வஸ்திரம் தரித்ததாம். சார்தமான முகமுடையதாம். 3 கண்களுடையதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம்-உடுக்கை-குலம் இவைகளை ஏந்தி, பத்மாஸாத்திலிருப்பதாம். (85)

சுய சுகமுக்கிணடு ||

சுக-பூதம-பூதபூத: உவ-பூதம-பூத: |

ஹிரண்யஸித்யபாபுவஃ சுகஞ்ஞவஸநாமித: || அக ||

சுறுபா வரஜம் தாவி யடி வெடா கடுசுவ-தேரது |

ஸுஷீத: வர்ஷீ: து கூ(ஸூ)பகிஷா புகழ்பக ||

சுய ஹவயிசுஷணா ||

ஹவா துஹீது / ராஜா: மடாதுது நிதி |

சுதிரகஸம்(தநு)புரம்: ஸவகோஸ்ரணமுகித: ||௮௮||

ஹிரண்யகேசபுத்திர: சுகுருவஸநாத: |

சுறுப்பவர றே வெந்த மட்டுவாயயென னுவ || அக ||

அர்க்கன் லகஷணம்.

அர்க்கன் சாந்தமான வடிவமும் 4 கைகளும் உடைய
வராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார்.
ஸுவர்ணம்போன்ற மேனியும் வெண்பட்டாடையும்
உடையவராவார். கைகளில் அபயம்--வரதம்--கத்தி--
கேடயம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். பத்ம பீடத்தில்
உட்கார்ந்திருப்பவராவார். இவ்விதம் ஆரியனை
(ஸூரியனை) கல்பிக்கவேண்டும். (87)

பன ஸ்கூலம்.

பவன், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். மிகச் சிவந்த மேனியும் 4 கைகளுமுடையவராவார். ஐடா மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பார். அவருடைய மேனி ஸுவர்ணம்போன்றதாகும். வெண்பட்டாடையுடுத்தியிருப்பார். கைகளில் அபயம்-வரதம்-குலம்-பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார் (89)

சுய சிரஸூக்ஷணம் ||

ஹோமிஹஸ்த உப்யாவெதா: ஸௌஜாதா: ௮ விநெதுக: |

[ஹோமிஹஸ்த உப்யாவெதா: ஸௌஜாதாதொ (வாதா:)

விநெதுகா: |]

சுத்யஜைஸுநீ(ரா:) பபாஜா(:) ஸவ-பாமரண-

ஸூஷிதா(:) || கூடு ||

நாநாமகாதுவிஹாவா(மமா:) வா.நாநா)வூஜ்வாவ-

பொஸிதா(:) |

கரணூகூட்டாவெதா(:) வஜ்ஜீவாவாஸிஸிதா(1) || கூக ||

சுய சுவ்ரொகூக்ஷணம் ||

சிஹிவிஹஸ்த(த)கூக்ஷணம் வீநொருவநஸ்தா: |

உகூருவபுடெவா(ஹொ)ஹெம: நாநாவஸ்யரா வரா: ||

மருத்துக்களின் ஸக்ஷணம்.

மருத்துக்கள், (மருத்து-வாயு) சாந்தமான உருவம் படைத்தவர்களாவார்கள். இரு கைகளிலும் ஸர்ப்பங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரண்டு கண்களுடைய வர்கள். மிக்க அழகும் சாந்தமுமுடையவர்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பற்பல வாஸனை நிரவியங்களையும் பலவித புஷ்பங்களையும் அணிந்திருப்பார்கள். கரண்ட மதடம் தரித்து பத்மபீடத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள்.

(91)

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் ஸக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள், பயிர்போன்று பசுமையான நிற முடையவர்களாவார்கள். சிறிது விலக்ஷணமான (சிறிது ஒட்டிய) வயிறு உடையவர்கள். பருத்த துடை-பிருஷ்ட பாகம்-ஸ்தநங்களையுடையவர்களாவார்கள். தங்க ஜிரிகை

ஸஸ்யஸூதநிஹாகாரா நகோஹ்யரா: கரெ |

சூதாநுமௌஹஸூதா ஸவசு(வசூ) ஸஸ்யமிகா: ||

சுய மளநீலகூணடி ||

ஸஸ்யாதிநிஹ (ஸஸ்யஸூதநு) ஸாநா ஹே-

வஸ்யரா வரா |

அதுஸஸூதா சூணேதூ அ ஸவசாஹாணஸூஷிதா ||

சுயா வஸ்யா டூஸு ஸூஸு அ ஸயதீ கரெ: |

மளநீலகூணாஸூதா யஸ ஸகஸூகூணே || கூடு ||

தஸ்யஸ காரஸஸூதா ஸூவஸக கெவஸூதிகாடி |

களுடன் கூடிய பலநிற பட்டாடைகளை அணிந்திருப் பார்கள். ஒரு கையில் செந்தாமரை மலரேந்தி மற்றொரு கையை முழங்கால்வரையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸமபங்க லகூணமுடையவர்களாவார்கள். (93)

கௌரீ லகூணம்.

கௌரீ தேவியானவள், மெல்லிய உடலும் நீலநிறமு முடையவளாவாள். (பயிர் போன்ற பசுமை நிறமுடைய வளாவாள்). சாந்தமான தோற்றமுடையவள். ஸுவர்ண வர்ணமுடைய ஆடையை அணிந்திருப்பவளாவாள். 4 கை களும் 3 கண்களுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங் களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். கைகளில், அபயம்- வரதம்-டங்கம் (உளி)-குலம்-இவைகளை தரித்திருப்பாள். இவ்விதமாக ஸகல லகூணத்தில் கௌரீ லகூணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

சுத்த ஸத்வ பிரதானமான இந்த மூர்த்தியை புத்தி மானாயிருப்பவன், கூறியுள்ளபடியே செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

பராக்ஷாநாதனுடைய கண்கூணுறவினைத் |

திகழினை அகத்தோனும் அகநாடகம் அமைத்து

யார்பது || 11

கண்ணும் காயம் வாழை திகழினை ஸ்ரீகிருஷ்ணுவள

தயா |

சூரியனும் காயம்பெய்து வாழைநெல் து யார்பது ||

சுலபவாசின வாயு நெய்யுள வாயு வினோதம் |

சூரியன் தன்மையாய் அரையபெத்து யார்பது ||

* ஸ்ரீகிருஷ்ணவாசின வாயு நெய்யுள வாயு வினோதம் |

மணிந்திருப்பார். வெண்சந்தணம் பூசி வெண்மையான
மாலையுமணிந்திருப்பார். காதுகளில் குண்டலங்களை யணிந்
திருப்பார்.

வலது கைகளில், ஜபமாலையும் கூர்ச்சமும் (கூர்ச்சம்-
தர்பத்தால் முறைபுடன் செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு)
இடது கைகளில் கமண்டலமும் (கிண்டிபோன்ற அமைப்
புடைய பாத்திரம்.) குசமும் (தர்ப்பப்பில்) தரித்திருப்
பவராவார்.

அல்லது, வலதுகைகளில் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம்-இவைகளையும்
இடது கைகளில் ஆஜ்பஸ்தாலீ-தர்ப(முஷ்டி)ம் - இவை
களையும் தரித்திருப்பவராவார். [ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் இவைகள்
யாகங்களில் ஹோமம் செய்ய ஸாதனமாக, மரத்தால்
செய்யப்பட்ட கருவிகள். இவைகள், சிறிய முட்டைக்
கரண்டியைப்போல் இருக்கும்]

* ஸ்ரீகிருஷ்ணவாசின வாயு நெய்யுள வாயு வினோதம் |

ஸூரியனும் அகநாடகம் தயா நெய்யுள வாயு வினோதம் ||

உதி வாழை நாவழி.

ஸஷ்வஹஸ்தம் அ தஸௌஸ்யஸ்தே தத்ரு நஸௌ ஸஸாஸ்திதௌ ||

ஐக்ஷிணை அக்ஷராயாம் அ வாக்ஷஹஸ்தே கக்ஷணாயு ||

ஸரஸஸ்தே ஐக்ஷவாயுஸ்தே ஸாவஸ்தே வாக்வாயுஸ்தே || ௩௪ ||

‘சூலீதே வா ஸ்ரீதே வாஸி வஜ்ஜீவோவாஸி விர ||

சுய ஸ்வொத்யுக்ஷணம் ||

ஸ்வொத்யு ப்ருதவணாஸ்தே அதஸஸ்தே ஸஸ்திதே || ௩௫ ||

ஸஸ்தே ஸஸ்தே ப்ருதவணாஸ்தே ப்ருதவணாஸ்தே ||

தே குப்யஸ்தே ப்ருதவணாஸ்தே கக்ஷணாயு || ௩௬ ||

அல்லது, ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன்கைகளை வரதமாகவும் அபயமாகவும் வைத்துக்கொண்டு, இரு கால்களையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைத்து வைத்துக்கொண்டு, மேட்ர மூலத்திற்குமேலே (அதாவது நடு மடியில்) இரு கைகளில் இடதுகையை மேலே நோக்கி வைத்து அதன்மேலே வலதுகையையும் முன்போலவே மேலே நோக்காகவே வைத்துக்கொண்டு, இருப்பவராவார்.

அல்லது, முன்கைகள் அபயம் வரதமாகவும், புறக்கைகளில் வலக்கையில் ஜபமாலையும் இடக்கையில் கமண்டலமும் கொண்டிருப்பதுமாம்.

வலது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியும் இடது பக்கத்தில் ஸாவீத்திரியுமிருப்பார்கள்.

நின்ற வடிவமானாலும் உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் பிரம்மதேவர் பத்மபீடத்திலிருப்பதாகும்.

சிவோத்தம ஸக்ஷணம்.

சிவோத்தம முர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமும் 4 கைகளும் 2 கண்களும் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும் வெளுப்பு வஸ்திரமும் பூநூலும் கரண்ட மகுடம்

சுதையம் வரதீம் ஸாதுமும் வாரபம் தூவி வஹநு ககெரெ: |

வழிவோவரிஷாதது ஸ்ரீநக: ஸ்ரீவாழக: || ஈ ||

சுய ஹ்மயக்ஷணம் ||

உரமூலகநிலநாடு: புகவஸ்யரஸ்யா |

கரணம்குடொவெதா ஹஸ்தபஸமீத: || ரா ||

சுதந்திரத்தின் பெயரில்: ஸ்வ-சேவையாற்றுகிறது.

ஸ்ரீராகை வாஸதேவா வாஸி பதிவீடு ஜயமஸ்துதம் ||

சுய ராஜாமயஸூகலாஸிகெகநகுருகஷணடி ||

வாடுவ-மெவொதி, தழீரய: தமா, மவூ, அ கடுபெக் |

சுமனெய் களர்க்க உலாவெய் லாவகொதல் ||

முடையதாகும். கைகளில், அபயம்-வரதம்-குலம்-பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் ஸம பாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவுமிருப்பதாகும். (107)

பிடுகுமுனிவரின் லக்ஷணம்.

பிருகுமுனிவர், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். வெண்மையான வஸ்திரமும், 2 கைகளும் உடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்தவராவார். 2 கைகளிலும் அபயமும் வரதமும் தரித்திருப்பவராவார். ஸுல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். ஸ்தாநகவடிவமானாலும், ஆஸந வடிவமானாலும், பத்மபீடத்தில் இருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியானது சுபகரமானதாகும். (109)

மத-அகஸ்திய-கௌசிக-ஏகநேத்தி: லக்ஷணம்.

ஈச லக்ஷணம் முன்னமே (பவ லக்ஷணத்தில்) கூறப் பட்டுவிட்டது. அகஸ்திய லக்ஷணத்தையும் (ஸப்தர்ஷி லக்ஷணத்தில்) முன்பு கூறியதுபோலவே கொள்ளவும். கௌடிக லக்ஷணமும் அவ்விதமேயாம்.

வாக்ரதெ துப்யுதுஸ-ரோஹு: தெதுத்யுபஸநித: |

க்ஷளவஸூயர ஸூரண: ஸகலிகககஸுஸுமபுஹ: || 11 ||

ஐடாமகாடஸம்புத: ஸவ-ரோஹஸணஹுஷித: |

ஸஹயவரபொபெத: டுகஸுமூஸநித: || 12 ||

ஸய விஷேஸ வரஸூதீமகக்ஷணடி ||

விஷேஸ வரஸூதீமகக்ஷணடி ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி |

ஸூரஸூதீ மதஸூதீமகக்ஷணடி ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி || 13 ||

ஐடாமகாடஸம்புத ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி |

யஜ்ஞஸூதீமகக்ஷணடி ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி ||

ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி ஸூரஸூதீமகக்ஷணடி |

ஏக தேத்திரமூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், சம்பரத்தம் பூவின் நிறமும், வெண்பட்டாடையும், சாந்தமான உருவமும் உடையதாய் ஐடாமகுடம் தரித்து ஸகல அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம்-குலம் இவைகளை தரித்து இருப்பதாகும்.

விக்கிரகவா-ஸரஸ்வதி லக்ஷணம்.

தேசிகோத்தமன், முன்பு கூறியுள்ள லக்ஷணத்துடன் விக்கிரகவரரை செய்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஸரஸ்வதி தேவியானவள், 4 கைகளும், வெண்பு நிறமும், வெண்பு ஆடையும் உடையவளாவாள். வெண்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். அழகிய கண்களையுடையவளாவாள். யஜ்ஞோபவீதமணிந்து, முத்தாஹாரமும் அணிந்திருப்பவளாவாள். ஐடாமகுடம் (சடையாலாகிய மகுடம்) தரித்திருப்பவளாவாள்? வலது கைகளில் வியாக்கியாந முத்திரையும் (செழுத்திரையும்)

வாஸ்தகம் காணிகா வாஸி கிருணேதூ வாரூரூவிணி ||

பிமலிசுஷாபிபூவி உந்விஷ்விதா வரா |

வாஸ்தகாணியூதா வாஸி வரிக்விதா || ௩௬ ||

சுய முகநீமுகாணடி ||

முகநீ விகாஸநாஸ்தா விகாஸ காணதபூவா |

முகாஸ்தாபிபூவிபூகாணிகாணியூதா || ௩௭ ||

வாஸ்தா வாரூரூதா காண்தபூவி வானியூதா |

ரகாநி விகாஸநா விகாணியூதா (காணி)விகாணியூதா ||

வாஸ்தா வாரூரூதா காண்தபூவி வானியூதா |

ஜபமாணியும், இடது கைகளில் புஸ்தகமும் குண்டிகையும் (கிண்டி) தரித்திருப்பவளாவாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமுமுடையவளாவாள். ருக்கு-யஜுஸ்-ஸாம-என்ற மறைகளாலும் முனிவர்களாலும் ஸேவிக்கப் பட்டிருப்பவளாவாள். வாக்குக்கு அதிதேவதையான ஸர்வதீதேவி, இத்தகைய லக்ஷணங்களுடையவளென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்.

லக்ஷ்மீ தேவியானவள், பத்மாஸநத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். இரண்டு கைகளும் பொன்னிற மேனியுமுடையவளாவாள். காதில் கற்கள் பதித்த பொன்னோலையணிந்திருப்பவளாவாள். நல்ல யௌவனப்பருவமும், அழகிய அங்க அமைப்பும், வளைந்த புருவமும், அழகு நிறைந்த விலாஸமும் உடையவளாவாள். சிவந்த கண்களும் பருத்த (சதைப்பத்துள்ள) கன்னங்களும், ரவிக்கை அணிந்த ஸ்தனங்களுமுடையவளாவாள். தலை அணியும்

ரதாம்பரஸிஸ்டுஸுவஸுஸுவவழநியீயுத: |

ஸுவவழநியீ ஊ அ ஹுதாசாரள லஹாஸனா ||

சூலீநள வபூலீஸு து வபூலுஸுள லிஜோதூ |

கரணுகுடொவெதள லீதவாஸொதூசீயகள ||

உக்ஷிணெஉக்ஷிணெ ஸ்வநியீ: வபூநியீ: சூராக் |

யநகிஸூ து வாபெ அ லெயீம் குயசீக் ஸஹுக்ஷணாடி ||

யநகொ ஹொவபாவாத: ப்ராஹ்மிநா ப்ரகஹ்யெசு |

சுய காநாழிசுமூசுநீகணுமுக்ஷணாடி ||

காநாழிசுமூசுமூதெகிஸூ ஹுக்ஷணம் வகூல்தெயுநா ||

அதுஸூமூஷிணெது உஜாநாஸொவபொஸித்: |

திருப்பதமாம். பத்மபீடத்தில் இருப்பவராவார். இவருக்கு நரவாகனமாம். (நரவாகனம்-மனிதர்களால் சுமக்கப்படும் பல்லக்கு) இவர் சிவப்பு வஸ்திரமணிந்திருப்பார். சங்கரிதி-பத்மரிதிகளுடன் இருப்பவராவார்.

சங்கரிதி-பத்மரிதி இரண்டுபேரும் பூதம் போன்ற பெரிய உடலும் அதிக பலமுடையவர்களாம். நககளில் தாமரை மலர்களுடன் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாகும். வெளுப்புவஸ்திரமுடுத்தி, கரண்ட மரடம் பூண்டு இருப்பவர்களாம். வலது பக்கத்தில் சங்கரிதியும் இடது பக்கத்தில் பத்மரிதியும் இருப்பதாகும்.

குபேரனின் இடது பக்கத்தில் லக்ஷணத்தடன் தேவருபத்தை அமைக்கவேண்டும். இவ்விதம் குபேரலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரனை முன்பு கூறியுள்ளபடியே அமைக்கவேண்டும்.

காலாக்கிரி ருத்திர லக்ஷணம்.

காலாக்கிரி ருத்திர ஞர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு

வழுவெடிகலையாகு: பரப்பாகாய-யர: வர: || ௩௩ ||

ரகுவலயபொ ராந டிஹை: காமரணலுஷித: |

ரகொயு-கெயலெம்புதுவிடாநெநாவரிஷித: ||

உதுல-கேஜலிணைகுது தீயொதுமுலபுல: |

கரணுகுடொவெதலல-காமரணலுஷித: || ௩௪ ||

கலயவரபொவெத: டங்கரயுயர: வர: |

ரகுவலயலயபுது: வழுவொவரி ஷித: || ௩௫ ||

காம நாமபெவலுக்ஷணம் ||

ஸ்ரீகண்ணா லெஜலெவலித: நாமபெவலுயொஅதித: |

ஸ்ரீணைகுதுதுல-கேஜலிணை: ரகுவலுவிதாஸர: ||

கிறேன். அந்த மூர்த்தியானது, 1 கைகளும், 3 கண்களு முடையதாகும். திச்சுடர்போல ஒளியுடன் விளங்குவ தாகும். இளம்பிறை சந்திரனும், சிவப்பு ஆடையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சிவப்பு நிறமாய் செங்குத்தாக உயர்ந்த மயிர்களுடன் பயங்கரமான உருவமுடையதாய் எம்ம வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பதாகும்.

ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், நீலரத்தபலம்போன்ற நிறமும், உடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகலவித ஆபரணங்களும்ணிந்து அபயம்-வரதம்-டங்கம்-குலம் இவைகளைக் கையிலேந்தி, சிகப்பு வஸ்திரமுடுத்தி, பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

நாகதேவ லக்ஷணம்.

ஸ்ரீகண்ட லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. நாக தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நாகதேவர் 3 கண்களும், 4 கைகளும், ஸௌமியமான உருவமும், சிவந்த நிறமும்,

சுலயவரடொவெத: வரஹவெத: து நாமயுக: |

கரணமகுகுடொவெத: நாம: வஹமணாவித: || ௩௩ ||

ஸவ-ஸாஹரணஸாயுக: வஜ்ஜீடொவரி ஸ்ரீத: |

சுய ஸ்ரீ-ஹதிமுகுண: ||

ஸ்ரீயுக: து-ஸா-ஸொ ராஜ: ஸவ-ஸாஹரணஹதித: ||

சுலபம் வரஜம் லொவ ரஸிமும் வரஜம் லொய ரஸநம் |

ஸிதவஸ்யரலெயுவ லொயுக: ஸ்ரீ: ஸ்ரீ: || ௩௪ ||

ஸஸ்யாகுரநிலா ஹதி: ஸ்ரீ: ஸ்ரீ: ஸ்ரீ: ||

கரணமகுகுடொவெத: ஸவ-ஸாஹரணஹதித: || ௩௫ ||

ஸ்தாஸ்யரஸய ரலெயுவ லொயுக: ஸ்ரீ: ||

வேண்மையான உடையும், உடையவராவார். முன் கைகள் அபயவரதமாகவும், பர ஹஸ்தத்தில் ஸர்ப்பத்தை வைத்திருப்பவருமாவார். கையிலிருக்கும் நாகமானது 5 தலைகளுடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகல ஆபரணங்களும் அணிந்து பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவராவார்.

பீம-பூமி-ஸகுகுணம்.

பீம மூர்த்தியானது, பயங்கரமான உருவமும் 4 கைகளுமுடையதாம். கொடுமான பார்வையும் தித்திப்பற்களுமுடையதாகும். வேளுப்பு ஆடையுடைய வரதம்-அபயம்-குலம்-பாசம்-இவைகளை ஏந்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும்.

பூமிதேவியானவள் பயிரின் முனைபோன்ற நிறமும், அழகிய முகமும், நீலமான முன்னுச்சியும், பீதாம்பர ஆடையுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, இரு கைகளிலும்,

வடிம் வாவுதும் வாவி வறநீ ஊவையோதுயோ: ||

வழுவீரொயரிஷா து சூலீநா வா ஸ்ரீதாயவா ।

கூயு ஸிபெண் - உராயு கஷணம் ||

ஸ்ரீ:வண: கஜநாஹவக்ஷு உதாஹக்ஷஸமநித: || ஈச2 ||

வழிவடிகளும்புக: வழிவொவரிவழி: |

உருத்திரா யதிபூஷண-ஃ: சிவபூதா ஸ்ரீ ஸௌந்தரயா: ||

கெயலாரசுமாயுகா: ஸவ-பாலசுனலுஷிதா:

சுகுருவஸ்தாஸ்திவ-3 தாதாஸ்திவஸ்தாஸ்தா: ||

஁கபபுழவலாயுதா: வீதொருலவநலுதா: |

வாழ்வீரோபநிஷதம் சுஷ்ருவா மஹிமாரூபணா: ||

இரண்டு தாமரை மலர்களையாவது, இரண்டு நீலோத்பலங்
களையாவது வைத்திருப்பவளாவாள். பத்மபீடத்தில்,
உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருப்
பவளாவாள்.

சிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்.

சிகண்டர் என்ற மூர்த்தியானது, கஞ்சன (மைனா) பகியைப்போன்ற நிறமும், 4 கைகளும், கைகளில் கத்தி-கேடயம், இரண்டையும் ஏந்தி பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (மற்ற 2 கைகள் வரதாபயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

மருத்துக்கள் புகை நிறமும், 2 கைகளும், முத்திரம் என்ற ஆபுதமும், சிகப்புப்பட்டாடையும், முடிந்த முடியும், உடையவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பலவித புஷ்பங்களையும் தரித்து, டங்கம் குலம் இவைகளை ஏந்தி, பாத பீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களுக்குத் துடை-பிருஷ்டபாகம் - ஸ்தநம்-இவைகள் பெரிதாக இருப்பதாகும்.

சுய உயுறுகூணடு ||

உயுறுதுலுஃஜா ராஜி: ரகவஜேஸநித: |

கரணுமகுகுடபுவதஸுவஃஜாஸாணலுஷித: || ராக ||

சுலபவஸ ஷாபுவத: டுங்கபயுஸ்யஸ: வஸ: |

ஸூரதக: வடிவிலெ து பாகுஸுஸ்யஸ: ராமி: || ராக ||

சுய ராதெழாரயுகூணடு ||

ராதெழார: சுரஜவணிகா கிலுஸுஸாஸிதவஸுத: |

கரணுமகுகுடபுவதஸுவஃஜாஸாணலுஷித: || ராக ||

டிஸுஸுஸாஸிதெ ஸுஸு வஸுஸா வஸுஸுஸுத: |

ஸூரதக: வடிவிலெ து குஸுஸா வ விபஸுத: ||

ஸாஸுதுஸுதவாடிஸுஸாஸித: ஸுஸுதக:ஸுஸுத: |

உக்கிர லக்ஷணம்.

உக்கிர மூர்த்தியானது, சிகப்பு உடையவனாக், பயங் கரமான தோற்றமுடையதாகும். சிகைகளும், கைகளில் அபயம்-வரதம்-பங்கம்-நுலம்-இவற்றைத்தரித்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பத்ம பீடத்தில் ஸ்தாபனமாக இருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமுடையதாய், வெளுப்பு உடை தரித்திருப்பதுமாகும்.

சனேச்சர லக்ஷணம்.

சனேச்சரன் கருப்பு நிறமும், 2 கைகளும், கருப்பு உடையமுடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்து, எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். வலது கையில் தண்டமும், இடது கையில் வரதமுமிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் நின்று வடிவமாகவோ, விசேஷித்து உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். சிறிது வளைந்த காலும்,

வனவம் முகநனவாவதம் வீடுவழி முகநனம் ஸ்ரணம் ||

சுய வீடுமுகநனம் ||

வாநுபயம், மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம் |

வெவநுபயம், மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம் ||

மும்பா(வெவநுபயம்), மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம்

மும்பா, மும்பா ||

வெவநுபயம், மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம் ||

வெவநுபயம், மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம் |

வெவநுபயம், மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம் ||

சுய உறவாபீடுமுகநனம் ||

வெவநுபயம், மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம் |

வெவநுபயம், மும்பா தாநுபயம் வாநுபயம் குகம் ||

சிறிது குட்டையான உடம்புமுடையவராவார். இவ்விதம் பரிவார லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பீட லக்ஷணத் தைக் கேட்பாயாக.

பீட லக்ஷணம்.

பீடமானது, 14 அங்குலம் அகலமும், 12 அங்குலம் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். உயரத்தை 3 பாகங்களாகக்கொண்டு, மேகலை ஒன்று, 4 அங்குல உயரமும் 4 அங்குல அகலமுமிருக்கும்படி, 3 மேகலையுடையதாக அமைக்கவேண்டும். அதன் (மத்தியில்) பத்மத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாக்கி $\frac{1}{2}$ பாகமானது கம்பத்தின் நீவ்ரம் (ஒதுக்கம்) ஆகும். பீடமானது, கருங்கல்-செங்கல்-அல்லது ஸுதை இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரிவாரங்களின் பீடம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மஹா பீடவிதியைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

டிஸாபாடிபாடினெ வா உதுடிணாவலாந்தகெ |
 ஷொயொஷாடிஸெ வாவி உஹாவீம் புகுஷுபெசு || ஈருரு ||
 சுயவாத்ரபுகாரெண வீர்ஷாநம் வியீபதெ |
 துதீயெ வா உதுஷ்ணவாஹெமுயாமயஜெ || ஈருசு ||
 உஹாவீம் புகுதவேசம் தவஜ் ஸுக்ஷணமுகஜெ |
 உருயா நஷுபாசொதுமதும் வீர்ஷாநஜெ ||
 சூவாடிமயஜம் ப்ரொகம் துமாயவேயம் உதஜ் |
 புகுபாசவஜ் வீர்ஷாநமயம் வீர்ஷாநஜெ || ஈருஅ ||

மஹாபீட ஸ டிணம்.

இவ்விடத்தில் கர்பகி நஹத்தின் அகலமானது தண்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாபீடமானது, கர்பகி நஹத்திலிருந்து, 8-10-12-14-16 அல்லது 18 தண்ட அளவில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அல்லது மற்றொரு முறையின்படியும் வைக்கலாம். பிராகாரத்தின் முற்றுவது நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது சுவற்றின் (உட்பக்கத்தில்) அதாவது 2-3-4வது பிராகாரத்தில் முன்பக்கத்தில் அதன் நீளத்தின் நடுவில் வைப்பதுமாகும்.

இவ்விடம் மஹா பீடஸ்தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பீடமானது, கர்பகிநஹ துவாரத்தின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும். அதில் 3 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 1 பங்கு அகலமிருப்பது அதமமாகும்.

பீடமானது, கர்பகிநஹ துவாரத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது அதமமாகும். அதைப்

வி.மு.ணம் லயலம் வெ.பூகம் சி.மு.ணம் ஸ்ரீஜைமுக்தெ |

சுயவா வெஜாஜஹஸ்தம் ஸ்ரீஜைமுக்தெ || ஈருக ||

வி.ஹஸ்தம் து லயலம் ஸ்ரீஜைமுக்தெ ஸ்ரீஜைமுக்தெ |

தவிஸ்தாரஸ்தம் து.மம் ஸ்வாஷ்டவஸ்தாரதி: (வெஜிகா) ||

உ.பா.நொ.கூ வி.ஹ.மம் ஸ்ரீஜைமுக்தெ (வ.ஹா.)

யம் ஐ.ம.ஜீ ஹவெசு |

கூ.உ.பொ.கூ து ஹ.தா.யம் (வெ.பா.யம்) காவகெகா.யம்

கூ.அ.ஜை || ஈருக ||

வெ.பா. (சு.ம.ஜீ) யம் கண.ஜை.தம் ஸ்ரீஜைமுக்தெ காவம்

பரி.வா.யகூ |

உ.ஹ.ப.டி.மு.ணா.யம் து வி.ஹ.மம் வா வி.பொ.கூ ||

வெ.பா.யம் வ.ப.தா.மம் து வி.ஹ.மம் கண.ஜை.கா.ப.டி |

போல் 2 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும்.

அல்லது 1 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது அதமமாகும். 2 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 ஹஸ்தமிருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடமானது அதன் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமுடையதாகும்.

அதன் உயரத்தைப் பங்கிட்டு, 3 வேதிகளையும் முறையே 7-8-9 பங்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(பீடத்தின் உயரத்தில்) உபானம் 2 பங்காகும். ஜகதி 6 (5) பங்காகும். குமுதத்தின் உயரம் 5 (4) அம்சமாகும். கம்பம் 1 பங்காகும். கர்ணம் 4 (3) பங்காகும். ஊர்த்தவ கம்பம் 1 பங்காகும். மஹாபட்டி 3 பங்காகும்; அல்லது விசேஷித்து 2 பங்கு இருப்பதுமாகும். பத்மத்தின் உயரம்

சுயவா கணிகொதெயம் முணாம்பம் விலவதே || ஈகூ ||

வஜோதிம் வஹ(வெடி)ஹாம் து உஹாபட்டி விலா,மகூ ||

உவாநொதிம் பரிவாபம் து பெஷம் வுலவ-வேஷவ வமி ||

சுய வீடாபதம் விபு யா(ய)ரா,தமபு(ம)தாம்புமூ ||

தடிவெபே வஜோதம் து வீடாபேயம்(தெயாம்)ஸ

ஹூதிதே || ஈகூ ||

சுயிஷாநொதாபேமேண வெபநிஜாநாஅரெச ||

வஜோதாரெ யு,மாபம் வா லுதிதாபம் கணிகொ ததடி ||

வஜோதாரம் யு,மாபம் வா வுதம் வாஷாபுநெவ வா ||

4 பங்காகும். கர்ணிகையின் உயரம் 2 பங்காகும். ஆகக் கூடுதல், $2+5+4+1+3+1+3+4+2=24$ அம்சமாகும்.

(பீடத்தின் உயரத்தை 24 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, உபானம் றதலான 1 பிரிவுகளையும், கூறிய பங்குகளால் அமைக்கிவண்டும் என்பது பொருள்)

அல்லது, கர்ணிகை 3 பாகம், பத்மம் 5 (4) பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், உபானம் 1 பாகம், மற்றவைகள் கீழே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவும் கொள்வதாகும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரத்திற்குக் கீழே பூமட்டத் திற்குக் கீழே தாமரை மலரின் அடிப்பக்கமாகக்கொண்டு, பூமட்டத்திற்குமேலே பீடத்தின் உயரம் முற்றையாய் பத்மத்தின் பாகமாகக் கொள்வதுமாகும். அதிஷ்டானத் திற்குக் கூறியபடி, வேசநிஷ்கிராந்தம் செய்யிவண்டும் கர்ணிகையின் அகலம் பத்மத்தின் அகலத்தில் 4 அல்லது 5ல் ஒரு பாகமாகும்.

பத்மத்தின் அகலமானது, சதுரபுமாகவாவது அஷ்டாபுமாகவாவது, வட்டவடிவமாகவாவது, வட்ட

கருணாவாய்க்கதேவீம் ... அரண்மனையாம் ஜஜ்ஜி || ஈசுள ||

[கருங்குயாழர் கதேவன் னொலிதாருய்யோம் உரிதே.]

தொடர்புப் பெறாது நான் இவ்வுகாசத்திலே வளர்ந்து

ஸுயபா வெஷ்கா, மஹம் நா, நா லிவெது, லிவெது ||

ஹுஸைன் ஷா ககவெரவ-ஷாவினிட: ஷாஷவெஹு
விஹுஷிதல் |

நாநாவெனா-ஃநி-ஃநிதும் வா லுவிஷெபெஜ்ஜாடெதெ: ||

பெரியோரிடம் தம் கஷ்டம் பற்றித் தங்கியிருக்கிறவா.

சுப்பராதெந வா வீண்டுயவீடுகவசு காரா || ஈஎடு ||

வடிவமாகவாவது, அமையப்பெற்று, அன்னம்-கருடன் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (பத்ம மானது, பீடத்தின் வடிவத்திற்கேற்ப, 4, 6 அல்லது 8 இதழ்களைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.)

பீடமானது, உலோகம்-கருங்கல்-செங்கல்-உட்பகுதியில் செங்கலுடன் கூடிய ஸுதை, இவைகளால் செய்யப்படுவண்டும். பலவித சித்திரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூதேவி-மகரம்-வியாளம் (ஸர்ப்பம்) விருஷபம் இவ்வுருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பலவித வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளி இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் அகலத்தில் 6-7-8-9 அம்சத்தினாலாவது, உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அம்ச அளவினாலாவது பீடத்தைச் செய்யவேண்டும். (இந்தக் கணக்கு பீடத்தின் கீழ்பாகத்திற்குக் கூறியதாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ததிலெயு-தே து ஹாவீரீ ஸுதுவஜாஸோடிபாநிதடி |

உபஸீகொகவஸீரீம் கத-வேஜம் வா ஹிஜோதூ || ஈளக ||

சூரொடிம் அ வாலிவ-கேஜென் வரயிவீ தகவராலிவிணடி |

புரொடிம் அ யாஜிஜென் யதீதூடிநிநூதூகடி || ஈளஉ ||

ஸுஸுஸம் வஹிஜென் தகீ லாலிதம் ஸுஜாஜிநூதூகடி |

ஜு-கேவா ஸுஸாஜிஜிஜிஜென் வாயுதகவாதூகம் தயா ||

சுவிவூ கஸி-கொகவஸீ-தே வெஜாஜாதுகஜு-நிநிதடி |

தாஜஸம் அநநூடிஜென் ராஜஸம் ஜெநகீ-கேதே டென் ||

ஸாஸிகம் வாயுஜிஜிஜென் விவூகத-கேரஜீபக ||

அதற்குமேலே, மஹாபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அடிபுடன் மஹாபீடத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த பீடத்தின் மேல்பாகத்தையும் உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவிற்படியையும் செய்யலாம்.

பூதத்தவஸ்வரூபியான ஆமோதரை கிழக்கு திக்குள்ளுள்ள தளத்திலும், அக்ஷிதத்துவ ஸ்வரூபியான பமோதரை தெற்கு திக்குள்ளுள்ள தளத்திலும், ஜலதத்த ஸ்வரூபியான ஸுமுகரை மேற்கு திக்குள்ளுள்ள தளத்திலும், வாயுதத்துவ ஸ்வரூபியான தூர்முகரை வடக்கு திக்குள்ளுள்ள தளத்திலும், ஆகாசதத்துவ ஸ்வரூபியான அலிக்நக கர்ணிகையின்மேலையும், (கர்ணிகை—தாமரை மலரினிலுள்ள நடுவிலுள்ள பாகம். இங்கு கர்ணிகை என்பது பீடத்தின் மேல்தளமாகும்.) அக்கிளி மூலையிலுள்ள தளத்தில் திமோகுணத்தையும், நைரூதி மூலையிலுள்ள தளத்தில் ராஜஸ குணத்தையும், வாயு மூலையிலுள்ள தளத்தில் வதவ குணத்தையும், (குணங்கள் என்பதற்கு குணங்களாகிய அநீதேவதைகள் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டுமென சார மூலையிலுள்ள தளத்தில் விக்ந கர்த்தாவை

வனவம் ஹுதமணாகாரராததக்ஷமஹாதழ || ஈஎரு ||

வீமமஹுதிரனாகுக்ஷம் ஸவமஹுதமணாததகழ |

சுதெதததததத து ததவமஹுதமஹுதத || ஈஎசு ||

தாஸாநிநிவததததத நிததம் பதததததததததததததத |

தாஸாநாதாவஹாராய நிததததததததததததததததததத ||

[ததததததததததததததததததத நிததம் கததததததததததததததததததத |]

ஹுதிரதததததததததததததததததததததததததததததததத |

வீமமஹுதததததததததததததததததததததததததததததததத ||

(பூஜிக்கவேண்டும்.) ஆத்தும தத்துவமானது இவ்வீதம் மஹாபூத குணங்களால் ஆகியது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வர்கம், பூமி, அந்தரிக்ஷம் (ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடம்) இவை யாவும் ஸகல பூதங்களாலும் குணங்களாலும் அமையப்பெற்றதாகும். ஹே அந்தணனே ! ஆத்துமா என்று கூறப்படும் எல்லாம் மஹாபீடமேயாகும். (மஹாபீடமானது ஸர்வாத்மம் ஸ்வரூபமாகும் என்பது பொருள்.) தாமஸாதி குணங்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக, தினந்தோறும் (பீடத்தை) பூஜித்து கடைசியில் பலிகொடுக்கவேண்டும்.

அத்தகைய ஆத்மஸ்வரூபத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு (பீடத்தை) நித்தியோத்ஸவாதி களுடன் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். (ஆகையால் ஆத்துமார்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு தினந்தோறும் பீடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.)

முதல் பிரதக்ஷிணத்தால் பூமியை வலம் வந்ததாகும். இரண்டாவது பிரதக்ஷிணத்தால் அந்தரிக்ஷத்தை (ஆகாசத்தை) வலம் வந்ததாகும். மூன்றாவது பிரத

சுயெகொந வண்பாதுதே வடலு: ||

சரிவறிஜுருக்ஷணடி ||

சுய வக்ஷத விபொக்ஷண சரிவறி. மவத றுக்ஷணடி |
ஸம்ஸார விருயெ ஹிதா: றுயம் மஹிஜெஷத: || ௧ ||

யயா ஸுஷிஸ்யா தஸூக் ஸுஷுக்ஷாஹி. மஹிதெ |
ஸம்ஸாரெ நிஷ்தும ஸாணம் மஹிவா மஹிமாமஹி || ௨ ||

ஹிதம் ஸவஹிதாநாம் ஸூதந: வரம் விநா (ஹிதம்) |
ஸவஹிவாவி தஹிதம் ஸவஹிதெகநாயகடி ||

தஸூஷெ ஸுஷிகாஹி து ஸாணிதக்ஷஸஹிவ: |

நாற்பத்தி ஒன்பதாவது படலம்.

சிவலிங்க லக்ஷணம்.

இனி சிவலிங்கத்தின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஆக்கமும் அழிவுமாகிய ஸம்ஸாரமானது லயத்தை அடையும்பொழுது, பூதஜாலங்கள் யாவும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவைகளைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு லிங்கம் என்று பெயர்.

நில்கலமாயும், சாந்தமாயும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதும், ஆத்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான் அதுவே, ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் உழலும் ஸகல பூதஜாலங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மைவாய்ந்ததாம்.

அதுவே, எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து, அவைகளுள் மறைந்து, ஸகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகிறது. அதனிடமிருந்து ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் சாந்தி தத்துவ முண்டாயிற்று.

விம்மம் பரிவலயம் வலாதம் வீம் மதூதகம் உதழ் || கூ ||

தலூகம் பரிவாழிகா வெவா ஸாஸிநா அாதனொஷ்வக |

ஜமஜாதிகேவிநா பாயகம் ஸவகேபுராணிதாப வெவ || ௮ ||

தெவாஜிநா நரிதாயகாய யஜாதவாஜாநிதிகழ் |

விம்மபொநிபு தெவாஜிந ஸாஜாவஜி தகவாஜிவா ||

ஸவகேஷாஜிநா பாயகம் து வெபுராஜிதெ விம்மகேஷாஜி |

தவிம்மம் சிவியா வஜாதம் அலம் வெவாஅலம் தயா ||

அலாஅலம் அ விவாஜாத குஜெவெவை விவாஜாத |

ரதஜம் நொஹஜம் வாய விம்மம் கருகா (காயகா)

ஸபொநிகழ் || ௮௩ ||

இரண்டும் மிச்சம் எனப்படும். நாதமே விங்கவடிவம் என்றும், பிந்துவே அதன் பீடமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விங்கமானது சிவஸ்வரூபமாகும். பீடமானது சக்திஸ்வரூபமாகும். விங்கமும் பீடமும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே இருப்பதால், நெருப்பும் உஷ்ணமும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருப்பதுபோல, ஸிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே விளங்குகின்றது.

ஸத்பாவமானது, உலகத்தின் தீமைகளைப் போக்கி ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கொடுப்பதற்காகவும், தேவாதிகளான ஸகலஜீவராசிகளும் நன்மையையடைவதற்காகவும், (அவர்கள்) தியானம் பூஜை முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டியதற்காகவும், விங்கம் யோநி என்ற பாகுபாடுடன் விளங்கலாயிற்று.

(தேவாதிகளான ஸகல ஜீவராசிகளும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற புருஷார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும் அடையும்பொருட்டு, விங்கலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

அந்த விங்கமானது, சலம், அசலம், சலாசலம், என்று

இம்ம உவெஷ்தரம் வாடி யொநிம் க்ருகா (கூய-443)

ஸுருக்ஷணடி |

ஸ்ரி.ரஸோ வத-3,நாபெதம் றுக்ஷணோபாரவஜி-3,தம் ||

இம்.மாகாஸபெஷம் து க்ருகா இம்மொடியாய-3,கடி |

* உடிபெ நொகஹ,மம்(மெ) வா வெஷாம்பாபபெஷாவி வா ||

ஸீஹே ந்வெஸபெக் பபெஷம் டுபபுஷாநஸூநிதடி |

முன்று வகையாகும். அந்த லிங்கத்தை முறையே விசேஷித்து யோநியுடன் (யோநி - பீடம்) ரத்நத்தினாலாவது, (ஸுவர்ணம் முதலிய) லோஹத்தினாலாவது அமைக்கவேண்டும். லிங்கமானது எந்த திரவியத்தால் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த திரவியமல்லாத வேறு திரவியத்தினாலும் யோநியைச் செய்யலாம். ஆனால் அது லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

லிங்கமானது, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக இல்லாவிட்டாலும் சிரோவர்தனமுடையதாக இருக்கவேண்டும் (சிரோவர்த்தனம் — லிங்கத்தின் முகமட்டத்திற்குமேற்குடை போன்று உயர்ந்து வட்டமாக இருக்கும் சிரேபாகம்)

லிங்கத்தின் உருவத்தை முழுமையும் செய்து, லிங்கத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி அளவாவது, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 7-ல் 4 பாகமாவது, அல்லது 7-ல் 5 பாகமாவது பீடத்திற்குள் பதின்றிருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். அந்நங்கிய பாகமானது பீடத்திற்கு மேலே காணப்படுவதா இருக்கவேண்டும்

* உடியெதநெஹ,மம் வா வெஷாம்பாபபெஷாவி வா |

உதி வாராணாம் |

உயரத்தில் 3ல் 1 பாகமாவது, 4ல் 1 பாகமாவது, என்பமற்றொரு பாடம்.

மலாமலக்ஷம் செஷெஷெப நஜெஷெஷெதெ: க்ஷெ ||

யதயிம்மம் அயம் வஜாதம் வெஸாஜஸஜயாஅயு ||

ஸோஷிதம் வெவ யக் வீ: வெஸாஜஸஜம் அயாஅயு ||

சுக்ஷம் ஸுத்ருஸம்யுத் ஸாணயிம்மம் து தவிஜ: ||

தெஷாஜாவயம் இம்மக்ஷணம் வக்ஷெதெயுநா || ௮ ||

ஸுலாஸதியிநக்ஷத்ருமவாஸெ ஸிராமுஹ: ||

சுஅய: ஸிரிஸம்யுத்: ஸிராமுஹணாஅஸெ || ௯ || .

இஷ்டமான எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவும் இஷ்டமான இடத்தில் வைக்கவும் எடுக்கவும் தகுதிவாய்ந்ததுமான விங்கமானது, சல விங்கம் எனப் படும்.

அதற்கு உரிய தேவாலயத்தில் காணப்படுவதும், இருக்குமிடத்திலிருந்து அசைக்கமுடியாதபடி ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுமான விங்கமானது, அசல விங்கம் எனப்படும்.

உரிய இடத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் காணப்படுவதும், பீடத்தில் வைக்கவும், அதனின்றும் தனித்து எடுக்கவும் கூடியதுமான விங்கமானது, சலாசல விங்கம் எனப்படும். (17)

தானாகவே விங்காகாரத்தை அடைந்து ஸுத்திரத் துடன் கூடியதாய் காணப்படும் விங்கத்தை, பாணவிங்கம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய விங்கங்களில் அசலவிங்க லக்ஷணத்தை முதலில் கூறுகிறேன். (18)

நல்ல மாதத்தில் நல்ல திதியில், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில், நல்ல லக்கினத்தில், நல்ல வாரத்தில், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். ஆசார்யனுனவன் சில்பியுடன் கூடச்

விவ்ரானுரிக்ஷணமநாநி நிரிதூநஞுவருக்ஷயெசு |

வாபவெஸா டிக்ஷிணம் வாராஜா, மதஸு தவெஸவ அ || ௨௦ ||

பெருவெநா வெவ டிக்ஷிணாஅரஃ மூயெபுர மாவெந

ஸம்யுதா |

கதஜா, மாதிரசு, நம் வெஅவ மவாரா, மதநம் தமாத || ௨௧ ||

டியிலம்வாதினாசுகுஷஸு க்ஷிரகும்பஸுதவெஸவ அ |

வாஷ்டாஸி, வாஷ்டஸுக் அளி ஸுதவா, தஜஸுயா ஸ்ரீப: ||

சுனம் மாவஸுமாதாரா: மிவஸுதிவாராபண: |

ஜாதா, ந மஸு டிவஸு, மூவாதினாசுகுஷஸுயா || ௨௨ ||

ஸாஸாகாஸி, மூவெஸவ வெஸுதா அ, தஜஸுயா ||

மாவா, தஜதாநி ஸாஸா, நி சுபாஸா விவாஸீதகழ || ௨௩ ||

சென்று, சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். அவன், சிலாஸங்கிரஹணத்திற்குப் புறப்படும் பொழுதும், மார்கத்திலும், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யும்பொழுதும், தெய்வச்செயலாக ஏற்படும் நிமித்தங்களையும், ஆகாச வெளியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும், பூமியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

காக்கையானது இடது பக்கத்திலிருந்து வலமாக வருவது, பருந்து வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கம் வருவது, மாம்ஸத்துடன் கூடிய கழுது, கர்நிகை, பசு இவைகளைக் காண்பது, பசுக்கள் எதிரில் வருவது, தயிர் நிறைந்த குடம், பால் நிறைந்த குடம், மலர்ந்த மலர்கள், புஷ்பமாலை, குழந்தைகளுடன் கூடிய ஸ்திரீகள், சோறு, மாம்ஸம், உணவுப்பொருள், சிவபக்தி நிறைந்தவன், ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு, ஜலம் நிறைந்த குடம், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட யானை, மிகவும் அழகுடன் கூடிய வேஸ்யை (நாஸீ)

உறாவாதொ ழிபாஃ ழாஹ: உறாவாதபுவத-3,ந9 |

சுபபுஹநஞ்சரிசுதாணி ஹளாபொஹந-3,அ9,த || உடு ||

சுகுகெபா நரா நாய-3: கீ-3,கெபாவெயவ அ |

தெயுஹதாபு நதாபு காஷாயவஸநாநிதா: || உசு ||

புநதா வெவாய உஜாஹ் தெயுவாதா தவெயவ அ |

அநநாவிககண-3,பு ஹநா,மாபுராகாமகா: || உள ||

வாதுஹநாவ்யா நாய-3: வியவா அ தவெயவ அ |

பவஹசுதாபு ஹளாந் னதாநி வஜ-3,பெசு புவெ ||

இவைகளைக் காண்பதும், இவைகள் எதிரில் வருவதும் பூமியில் சிகழும் சுப சகுநங்களாகும்.

இவைகளுக்கு மாறாகக் காணப்படுகின்றவைகள் அசுப சகுநங்களாகும். (24)

கொள்ளிக்கட்டை விழுவது, திக்குகள் எரிவது, பெருங் காற்றடிப்பது, இவைகள் அந்தரிக்ஷத்தில் உண்டாகும் அசுபங்களாகும். (அந்தரிக்ஷம் -- ஆகாசம்) இனி பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுநங்களைக் கூறுகிறேன்.

அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள், ஆண்கள் விரிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் புருஷர்கள், எண்ணை தேய்த்துக் கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள், துணி அணிந்துகொள்ளாமல் நகர்மாக இருப்பவர்கள், காஷாயவஸ்திரம் உடுத்தியவர்கள், ஒன்றுமில்லாமல் குடியமாக இருக்கும் மண்பாண்டம், எண்ணையுடன் கூடிய பாத்திரம், மூக்கு, காது முதலிய அங்கங்கள் அறுபட்டவர்கள், அங்கம் குறைந்தவர்கள், அகிக அங்கமுடையவர்கள், பிள்ளை பெருத ஸ்திரீகள், கணவனை இழந்த விதவைகள், அளவு கடந்து அதிகமாக ஆஹாரம் செய்பவன், இவைகள் பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுநங்களாகும். இத்தகைய அசுப சகுநங்களைச் சுபகாரியங்களில் விலக்கிடவேண்டும். (28)

ஸுஹம் ஹேதி மூர்தம் கும்பகோஷஸுஹம் ஹேதி வஜ்ஜிபேகி ।

கும்பகோஷத்திலிருந்து பரிவெவெனவ பரதாஸுரத்தி ॥ ௨௬ ॥

ஸூரிபாஸுரத்தி ஹேதி கும்பகோஷாஸா (கும்பகோஷ) ஹம், தா, ம-

ஸூரிபாஸுரத்தி

ஹேதி பரிவா நபாஸுரத்தி, தா, மபேகி, மஹேதி, மஹேதி, தா ॥

வாஸுரத்தி ஹேதி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி

வாஸுரத்தி

கூரிபாஸுரத்தி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி ॥ ௨௭ ॥

தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி ॥

கூரிபாஸுரத்தி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி, தா, மபேகி ॥

கபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் புறப்பட்டுச்செல்ல வேண்டும். அகபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும்.

அகபசகுனங்கள் காணப்பட்டால், அக்கிளியை வளர்த்து, அதில் ஸ்மித்து, அன்னம், ஆஜ்யம் (செய்) இவைகளால், சிவ (பஞ்சாஷுர) மந்திரத்தினால் 100 தடவை தோராமம் செய்து பயத்தம்பருப்பிட்ட பொங்கலை நிவாதம் செய்து, நாகபூஷண னா பரிமகவரண வணங்கி விட்டு, பிறகு, ஆசார்யானவன் சில்பியுடன் சிலாகிரஹணத்திற்கு புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டும். (30)

சில்பியானவன், மலை, ஸமத்திரம், புண்டிதீர்த்தம், புண்டிகேத்திரம், காடு இவ்விடங்களில், பாலுள்ள மரத்தின் பக்கத்திலும் தவாலயத்தின் பக்கத்திலும் நதிக்கரையிலும் குளக்கரையிலும் இருக்கும் சிலையை எடுக்க வேண்டும். மற்றவிடங்களில் சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அதனால் அழிவு உண்டாகும். (82)

வெதா ரகூ அ வீதா அ கருஷா வெவ அ துவி-யா |
 மொகூரபாவகூஷ்டுமூகூஷ்டிகவஹிஹா | ௩௩ ||
 உஷிகாகுஸுமபூவூ வெதா ஸவநியா ஸூரதா |
 ஜவாகிப்புகவூஷாஹா உருமொவஸமபூவா || ௩௪ ||
 ஜாதிரிமநிஹாகாரா பபாரகூஸமபூவா |
 ஜாவிவூஷஸாகாரா வஸதிககுஸுமபூவா || ௩௫ ||
 ரகூ ஸவநியா வூதா னவமெவ விரோதம |
 * [ஸுவண-ஸூராகாரா அவகபூஸவொவா || ௩௬ ||
 குரமியஸுமபூவூ ஹரிஜாஸூரபா தயா |
 கொ(கூ)ரணவூஷஸாகாரா ஜஸீரமருஷ ஹிஹா ||
 ஹரிதாஸஸாஹாஸா] ஸிஹா வீதா அ ஸவநியா |
 உஹிஷாகூஷாஹா ஹாஸா தீவொதூருஸமபூவா || ௩௭ ||

சிலையானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு. என்று நான்கு வகையாகும். வெளுப்புநிறச் சிலையானது, பசுவின் பால் 1, சங்கு 2, முல்லைப்பூ 3, சந்திரன் 4, முத்து 5, ஸ்படிகம் 6, மல்லிகைப்பூ 7, இவைகளைப் போன்ற 7 வித நிறமுடையதாகும்.

சிவப்புச் சிலையானது சம்பரத்தம்பூ 1, புரசம்பூ 2, பட்டுப்பூச்சி 3, ஜாதிலிங்கம் 4, முயல் ரத்தம் 5, மாதாளம்பூ 6, பந்துக புஷ்பம் (சிவப்புப் பூவுடன் கூடிய பெருமருந்துப்பூ) 7, இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

இவ்விதமே மஞ்சள் வர்ணச்சிலையானது, ஸுவர்ணம் 1, சர்க்கொண்ணைப்பூ 2, சம்பகப்பூ 3, மஞ்சள் 4, மஞ்சளநிறக் குறிஞ்சிப்பூ 5, எலுமிச்சம்பழம் 6, அரிதாரம் 7 இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

* குஷ்டவாசகம் லாதுகாஸூவருஷம் சுஜிஹிகம் புகா-
 னாநுரொயெந பொஹிதம் ஸொய்யா |

முதலில் கூறியுள்ள 5ம் பல பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது. கடைசியிலிருக்கும் 2ம் இடத்திற்குப் பொருத்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

ஹ்யம்மலாயுரகணாஹா லக்ஷீவசுஸலா தயா ।

ராஜாவததிதிஹாகாரா க்ருஷ்ணமூலஸவ்யமா ॥ ௩௯ ॥

ஹ்யூலூலஸலாகாரா க்ருஷ்ணா டயா(நவ)வியா பரிஹா ।

வெதரகூவிதக்ருஷ்ணா விபுராதிநா க்ருஷ்ணா ஸூததா ॥ ௪௦ ॥

யஸோயுகாஸலோக்ஷாண்டா டயா டிஷ்ணஸூததலெவ ௮ ।

வஸௌஸலவா ஸௌஷ்டம் வஸௌஸலவா விதா ॥ ௪௧ ॥

வ்ருதிநொமாமுநொமஹா ஸ்மிநயொமா நமரஹதாடி ।

கூலாமாஸிநிநா ஸௌவ ஸிதவஷ்டயராஸுஹா ॥ ௪௨ ॥

கருப்புச் சிலையானது, பஹிஷாஷ்டம் (பூனைக்கண் குங்குலியம்) 1, அஞ்சநக்கல் 2, நீலோத்பலம் 3, கருங்குளவி 4, மயிலின் கழுத்து 5, மஷீபத்ரம் 6, ராஜாவர்த்தம் (சிறிது கருமையான தேன் நிறமான ஒருவிதக்கல்) 7, கருப்புப்பயறு 8, குறும்பயறு 9. இவைகளைப் போல 10 (9) விதமாகும்.

வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, இந்திறங்கள் முறையே பிராமணாதி ஜாதிகளுக்கு உரியவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் (ஒவ்வொன்றும்) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இவைகள் எப்பொழுதும் கொடுப்பவைகளாம்.

அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய சிலைகள், அந்தந்த ஜாதிக்கு ஸ்ரேஷ்டமாகும் ஹிரஜாதிச் சிலைகள் நிஷித்தமன்று. ஆனால் ஹிரஜாதியினருக்கு உத்தம ஜாதிச் சிலைகள் கூடாதவைகளாகும்.

இந்தப் பாத்திராட்டை, அநுலோமமாகவும் பிரதிலோமமாகவும் கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் ஹிரஜாதிச் சிலையை ஸ்ரேஷ்டமாகக் கொள்ளக்கூடாது. (அநுலோமம் - கிரமமுறை. பிரதிலோமம் - எதிர்முறை)

ஆசார்யன் சில்பி இவ்விருவரும், வெளுப்பு ஆடை

ஸூரோரோதுநாதுவோம்ள வஹாம்மஹுஷணாவிதள |

கூராராதிநி ஸம்மஹு சிவோம் மகவா ஸலாஹிதள ||

யஸூரிஷபொ சிவோ பபதெ தாம் கருகவா து ப்ருகுகிணடி |

பொஷவஜ-ஜோம் சிவோம் டுஷு வரிஷிஷி விபொஷத: ||

வஷ-ஜாதவாமி, மகாம் (டி மூம்) அ ஸுகீண-ஜாம்

கூராவாரிணா |

டி-ஷி-பொஷுாம் தட-ஷுாம் அ கஷ-ஜானொ து யொஜிதாடி ||

ஸக-ஜோஜிாம் ஸவாகாம் அ ஸக-ஜோம் ருகிஷஸம்யுதாடி |

ரெவாஸ்டு-கஸட்காஜிஸம்யுதாம் வரிவஜ-ஜெயகி || சக ||

ஸுகி-வஜா தடாகாரா ரவிரஸிஸலாயுதா |

அணிந்து, வெண்சந்தணம் பூசி, வெளுப்பு மாலையணிந்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்கள் பூண்டு, கோடரி முதலியவை களுடன், சிலை இருக்குமிடம் சென்று, மன அமைதியுடன் அந்தச் சிலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, தோஷமில்லாத சிலையைப் பார்த்து, விசேஷித்து அச்சிலையின் ஆகாரத்தை நிச்சயித்துக் கொள்ளவேண்டும். (44)

எப்பொழுதும் மழையில் நனைந்துகொண்டிருப்பது, வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருப்பது, தீயின் நாற்ற முள்ளது, (அல்லது தீயால் பொசுங்கியது) உப்பு ஜலம் படிந்தது, செட்ட இடத்திலிருப்பது, தடத்தில் (ஜலக் கரையில்) இருப்பது, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கப் பட்டது, மணல் கலந்திருப்பது, சேறு படிந்திருப்பது, சிதைவுற்றது (அழுத்தம் விசிறிப்போனது), பார்க்க பயங்கரமானது, கோடுகள் புள்ளிகள் களங்கங்கள் இவை களுடன் கூடியது, இத்தகைய சிலைகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (46)

வஷ-பவாதவதிகாரா ரெவா வெவ சூனியா ஷூதா || ௪௭ ||

ஜாபவமஞ்சலாகாரா சூகூதாயாஷூதாயாயவா |

சுதஜா(யா) ரெதூஸ்காரா சூனியா வீநுஸாஜிதா ||

கூஜிவொமநீலாகாரா கூஜிவொமநீலா |

ஸ்விவிமஞ்சலாகாரா ஸகஸ்கா மதுவி-யா

(சூயா மதா) || ௪௯ ||

வஜ-பிரவதூஸ்காரா துவ-பிரவதூஸ்காரா தயா |

வெணவாகுரஸ்காரா மூதாவாடிவாபதா || ௫௦ ||

சுதஜாபூஷா வீதா ரெவா ஸவ-பிரவதூஜிதா |

கயிறு விழுந்தது (கல்லின் நடுவில் கயிறு போன்ற ரேகை யுள்ளது) அல்லது கயிறு போன்ற தோற்ற முடையது, ஸூரிய கிரணம் பாய்ந்தது, மழைக்கால் போன்ற உருவமுடையது என ரேகை மூன்று விதமாகும்.

நாவப்பழம் போன்ற உருவமுடையது, திராசைப் பழம் (அல்லது காய்) போன்ற உருவமுடையது, வேறு எந்த விதத்திலாவது வட்டவடிவமாக இருப்பது, என பிந்துவானது மூன்றுவிதமாகும்.

இரும்புபோன்ற நிறமுடையது, கருங்குளவிபோன்ற நிறமுடையது, மயில் தோகை போன்ற நிறமுடையது, என களங்கம் மூன்றுவிதமாகும். (இத்தகைய தோஷ முள்ள கற்கள் கூடாதவைகளாம்) (49)

பேர்ச்சையிலுபோன்ற கோடுடையது, அருகங்கட்டை போன்ற கோடுடையது, மூங்கில் முளை போன்ற கோடுடையது, எட்டுக்கால் பூச்சியின் கால்களைப்போல நீண்ட கோடுகளுடையது, இவைகளும், வெள்ளை நிறமல்லாத மற்ற நிறமுள்ள கல்லில் வெள்ளை ரேகையும், ஸகலவித ஸம்பத்துக்களின் நிறைவைக் கொடுக்கும். [எனவே

கூஷகூஷா விநாஸாய ப்ரபுதகூஷா தவ்யெவ ஹி || ௫௧ ||

தஷா தவ-ஃப்ரபுதகூஷா வரிமூஹ்யாஷ்யெதரா: |

கூஷா அ ஹரிதா மூஹ்யா விதவண-ஃ விப்யஷத: ||

வஜ-ஃஸிவபத்ரஸுபா ஃஸிவ-ஃஸுஹாக்ய சிஸுஹா |

சுகிகூஷாபுஹா வஜாத மொயாத்யதநாஸா ||

வகஸு-கா ரொமபா ஸூசு ராஜராஷுவிநாஸநம் (பா) |

வஸிநு-கா வுத்ருதாஸாஸி ஃஜிஸ்விதாஸா || ௫௨ ||

முதலில் கூறப்பட்ட 4 வித கோடுகளும் வெள்ளைக் கல்லுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.]

கருப்புக் கல்லில் கருப்புக்கோடும், வெள்ளைக் கல்லில் கருப்புக்கோடும் அழிவை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழுமுயற்சியுடன் கீழே கூறப்பட்ட குற்றங்களில்லாத கற்களையே கிரகிக்கவேண்டும்.

கருப்பு நிறமான கல்லும், பச்சை நிறமான கல்லும், (அல்லது கருப்பும் பச்சையும் கலந்த நிறமான கல்) கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். வெள்ளை நிறமான கல், விசேஷித்து கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். பேரிச்சையிலேயின் நிறமுடைய கல்லும், அருகங்கட்டையின் நிறமுடைய கல்லும் சுப பலனைக் கொடுக்கும்.

மிகவும் கருப்பான நிறமுடைய கல்லானது, அசுப பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பசுக்கள், தானியம், தகம் இவைகளையும் அழித்துவிடும். (53)

களங்கதோஷமுள்ள கல்லானது, ரோகத்தை யுண்டு பண்ணும்; அரசன், ராஜ்யம் இவைகளையும் அழித்துவிடும்.

பிந்து (புள்ளி) தோஷமுள்ள கல்லானது, புத்திர நாசத்தையும் தாரித்திரியத்தையும் கொடுக்கும்; இருக்கும் செல்வத்தையும் அழித்துவிடும்.

வனவா வரீக்ஷ்ய ஸ்வரூபா மூலநீயாக் முக்ஷணாநிதாடி |

வாநா அபுமநிவஜேவா வாம ஸ்ரீதவாமஸகம் தயா ||

ஹ்ரெகா(ரா)சுருகிஹ்ரெஹ்ரெ வாயிஹ்ரெளயிம் ஸ்ரணு |

வநநெ ஸ்ரூநிஹ்ரெஹ்ரெ ரெநா ஸ்வாநா ஸ்ரீ ஸ்ரூதா ||

வாநாஹ்ரெஹ்ரெ ஸ்வாநா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ||

விவரதயுத்ஸம்புதா பாஸா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ||

வாநாஹ்ரெஹ்ரெஹ்ரெ ஸ்வாநா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ||

தாஸாஸ்வாநாஹ்ரெ ஸ்வாநா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ஸ்வாநா ||

இவ்விதமாகக் கற்களின் குணத்தோஷங்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தோஷமுள்ள சிலைகளை நீக்கி, குணமும் லக்ஷணமுமுடைய சிலையை யோ கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலையானது, ஒலி, உருவம் இவைகளின் பேதங்களால் பாலை, யுவதி, விருத்தை என்றும், புருஷ சிலை, ஸ்திரீ சிலை, நபும்ஸக சிலை என்றும், பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன். தேகப்பாயாக!

கெல்லும்பொழுது, சத்தமும் குட்டையான உருவமும் உடைய சிலையானது, பால சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணியின் ஓசையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது ஸ்திரீ சிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எரசலான சத்தமுமுடையது விருத்தசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (57)

மணியோசையைப்போல் அதிக சத்தமும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, புருஷ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பணியைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

சுலி மா கக-ரா ருகுதா ஸுரஹீநா நவம்ஸகா |

ஸ்பெரெரெவம் ஸ்ரீஸூதா சூக்யதீர் ஹே உமாதே ||

உதாரணம் உ வல்லுணர்வு ஸீயரினெதி புகீதி-தா ।

சூயதாபுரா ௨ வுதா ௨ டிஸுடாடிஸுகொணகா || கூடி ||

புள்ளி ஸா ஸகாவதா ஸுவதா ஸா

நவம்ஸகா |

உய்யா.மு.ம் உய்யா.மு.ம் உ ஸா.மு.ம் வு.யி.ம் உ வஜ-யெசு ||

விம்மம் கையாடல் வும்பரிநாணி: வீரர்நாணிஸ் வினிகாடி |

മലയാളം

பளபளப்பில்லாமல் உறுதியில்லாமல் கரடுமுரடாய்
ஒலியில்லாமலிருக்கும் சிலையானது நடிம்ஸை சிலை என்று
கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் ஒலியினால் பேதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி உருவத்தினால் பேதத்தைக் கூறுகிறேன். (59)

சச்சுரமாகவும் எட்டுக் கோணமாகவும் இருக்கும்
சிலையானது ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்
கிறது.

நீண்டசதுரமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், பத்துக் கோணமாகவும், பன்னிரண்டு கோணமாகவும் இருப்பது, புருஷசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நன்கு வட்டவடிவமாக இருப்பது, நடிம்ஸக சிலை யாகும்.

10 கோணமாக இருக்கும் சிலை, 12 கோணமாக இருக்கும் சிலை, பாலசிலை, வீருத்தசிலை, இவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். (61)

புருஷ சிகையினால் விங்கத்தைச் செய்யவேண்டும்.
ஸ்திரீ சிகையினால் பிண்டிகையைச் செய்யவேண்டும்.

கூதம் அ விவரீதம் யக் ததா கதாநாஸநடி ।

புறமுதலாம் பொதுமுதலாம் வா பரிபுரம் ஸம்முதலாம்

நெ. ரீ. சு. || சு. ||

புரமபெரு வஹ்மீம் மெருமபெரு து நக்ஷிணா(ணம்) ।

புராணவாழ்வுதம் பதங் யூரி.மாமு தங் புகீ.தி-3,தழ ||

சுயலா,மா மூலா வஜாதம் வஜ்ஜிமூயுதம,தம் ஸ்வெகி |

வனவா வரீசுந்தி ரெழுந்தாள் மெய்யுள் சுந்தாள் ஐயநா

என்பது: || கூடு ||

செ.தே.(7) ராஜ்ய சபா உறுப்பினர் பதவிக்குப் பதிலாக

(பிண்டிகை - பீடம்.) நபும்ஸக சிலையினாலே பாதா
தாரத்தைச் செய்யவேண்டும். (பாதாதாரம் - லிங்கத்தின்
அடித்தலத்தின் ஆகாரம்.) இப்படிக்குச் செய்யாமல்
இதற்கு விபரீதமாகச் செய்தால், அது எப்பொழுதும்
கர்த்தாவைக்கு (செய்தவனுக்கு) அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தேசிகனாவன், கிழக்கு நவியாகவே வாடக்கு நனி
யாகவோ இருக்கும் சிவைய கரவிற்கேவண்டும். (63)

கீழ்க்கு நுனியான சிலையில், மேற்குப்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். வடக்கு நுனியான சிலையில் தென்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். கீழ்க்குப்பக்கமும் வடக்குப்பக்கமும் லிங்கத்தின் நுனிப்பக்க (தலைப்பக்க)மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலையின் அடிப்பக்கம் முகமாகும் (முன்பக்கமாகும்). மேல்பக்கம் பின்பக்கமாகும்.

இவ்விதமாக, சிலையை நன்கு பரிசுதித்துப்பார்த்து, அதை எடுத்து, அந்தச் சிலையை, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பசுப்பாலினால் நன்கு அலம்பி சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு, அந்தச் சிலையைத் தூக்கி நிறுத்திவைத்து, ஸத்திய மந்திரத்தினாலே சந்தணம் புஷ்பம் முதலியவைகளால்

தலையாஸு ஸாங்கரெ டெஸெ ஸாங்கிஹொம் து

காரயெசு || ௬௬ ||

சுதலையாநாழிகம் ஸவ-ஹேதிகாயெ-கோகூலாவரெசு |

ஸலியொ ஹுடியெதெவ உடுநொஜுதா ஹொடியெசு ||

அரூஹொடியொரொன வுரூஹெண்ணெவ தணுமூ ||

திருஉபாநலெதுண ஸவ-ஹேயா கவவெத து || ௬௭ ||

ஸதம் ததய-ஹொ ஹுதெதுகம் ஜுஹுயாசு கூலாசு |

ஹிஷகூதம் அாவயெதெதி வடுண-கோஹுதிலயாவரெசு ||

தலெதா வநிஹொ ஸவ-ஹேயா வடுஜாவய-ஹேதம் துஜெசு |

ஸிஹாவெதெகரம் ஸவ-ஹேயாஹெதுண வடுஜயெசு || ௭௮ ||

பூஜிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, அதன் ஈசாந்ய திக்குல் சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (65)

அக்ஷி ஆதாநம் முதலிய எல்லாவற்றையும், அதற்குக் கூறியுள்ள முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஹிருதய மந்திரத்தினால் ஸமித்துக்களையும், மூலமந்திரத்தினால் நெய்யையும், அகோர மந்திரத்தினால் சந (அந்நம்) வையும், புருஷ மந்திரத்தினால் தண்டுலத்தையும், (தண்டுலம் - அரிசி) ஈசான மந்திரத்தினால் எள்ளையும், கவச மந்திரத்தினால் கடுகையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். கீழே கூறியுள்ள ஸமித்து, நெய், அந்நம், அரிசி, எள்ளு, கடுகு, இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே 100, 50 அல்லது 25 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்நே என்ற மந்திரத்தினால் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமத்தைச் செய்து, அதன் பிறகு, பூர்ண ஹுதி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (69)

அதன் பிறகு, அக்ஷியை உத்வாஸநம் செய்துவிட்டு, பூஜைசெய்த நிர்மாலிய புஷ்பம் முதலியவைகளை எடுத்துக் களையவேண்டும்.

சிலையைத் துண்டாடவேண்டிய ஆயுதத்தை, அஸ்தர்

* சுவஸவ-இணையூய-இ சரிஞாஷ்டிதநாஅரெசு |

தகூபூ-இ சரிஞிகாய-இ து ஸூவதூரதி: ஸாரஅரெசு ||

மஹ-இமஹபூரணம் அ லாரநாதம் தவெவ அ |

ஸூம்ஹாதம் தநூநாதம் ஹஸ்த தாநாாம்மூம் தயா || ௭௨ ||

ஸ்ரீமநாதம் யூவம் ஸூபஹேஷாவேஷ ப்ரதூதநகயா |

மஹ-இமஹ து வஹாம்ஸா முணாம்ஸம் ஸ்ரேஷ்

ஸூமூதெ || ௭௩ ||

மஹ-இய-இ லயாம் வஜாதம் தபாம-இயூஷ்ஷாநிதெ |

மந்திரத்தினுல பூஜை செய்யவேண்டும். அபஸர்பண
மந்திரத்தை ஐந்தி, சிலையைத் துண்டாடவேண்டும்.
அதற்குப் பிறகு சிற்பி செய்யவேண்டிய காரியத்தை
ஸ்தபதி முதலியவர்கள் செய்யவேண்டும். (71)

கர்ப கிருஹத்தின் அளவு, துவாரத்தின் அளவு
(துவாரம்-கர்பகிருஹத்தின் வாயிற்படி) ஸ்தம்பத்தின்
அளவு (ஸ்தம்பம்-கர்பகிருஹத்தின் தூண் மட்டம்) தல
மாகம் (கர்பகிருஹத்தின் பூமட்டத்தின் வெளிப்பக்கத்தின்
அளவாகும். வெளிப்பிராகாரத்தின் வெளிப்பக்கத்தின்
நீளமும் தலமாகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதவே
பாதமாகமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது) ஹஸ்தமாகம்,
தாலமாகம், அங்குலமாகம் என்று விங்கமாகமானது 7-வித
மாகங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 7-வித
மாகங்களிலும் டலவித அளவுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கர்பகிருஹத்தின் அளவில் 5-ல் 3 பங்கு (மயரம்)
இருக்கும் விங்கமானது உத்கமலிங்கமாகும். அதில் ஸ |

* கவாஅ அ ஸூஅயா-இததி வாராகஸூ |

கவசமந்திரத்தால் சிலாச்சேதகம் செய்யவேண்டும் என்று
மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.

நெல்லைய்யாயலம் திம்மம் ப்ரதேதகம் ச்ரீஹ்யம் ஹவெசு || எச ||

சுயவா மஹீமெஹம்(ஹ)து நவஹாமவிஹாஜிதெ |

மஹீமெஹஸஸுதூநஸுதூஜித்யம் ச்யுபு || எநு ||

ஸுஹீதாரஸஸம் நெல்லம் ச்ரீஹ்யம் து கநீயஸஸு |

தயாஜீயெழைஷஹாமெது நடிஹஸம் ஹிஜோதூ || எசு ||

ஸுஹாயாஸஸாஸெ து நவஹாமவிஹாஜிதெ |

நெல்லைய்யாயலதேவம் நவயா வெபாஜிதெ ஹிஜ || எஎ ||

பாதிபளவு இருப்பது, மத்தியமலிங்கமாகும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை, அதாவது, ஸரிபாதியிலிருந்து முழு அளவுவரையிலுள்ள (1½-க்குமேல் 1 வரையில் உள்ள) மத்திய அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு அளவும் தனித்தனியே 9-வித லிங்கமானமாகும். இந்த 9 வித லிங்கமானங்களில் அதிக அளவுள்ள 3-ம் உத்தமமாகும். மத்தியிலுள்ள 3-ம் மத்தியமமாகும். குறைந்த அளவுள்ள 3-ம் அதமமாகும். இவ்விதமாக கர்பகிருஹத்தின் அளவினால் கிடைக்கும் லிங்கத்தின் உயரமானது 9-விதமாகும். (75)

லிங்கமானது (லிங்கத்தின் உயரமானது) கர்பகிருஹ துவாரத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமமாக இருப்பது உத்தம லிங்கமாகும். அதில் 3-ல் 2 பங்கு உயரமுள்ளது கரிஷ்டமாகும் (அதமமாகும்.) இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, துவாரமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். (76)

ஸ்தம்பத்தின் முழு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்ய, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே, லிங்கத்தின் மாநமாகும். எனவே ஸ்தம்பமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். இவைகளில் மூன்று மூன்று

புராஸாஷெ சுவாஹிஹுமள து ஸ்ஹஹாஹஸம்ஹிதக் |

சுயிஷாதொடியெ விபு ஸ்ஹஹாதவஷாஅரெக் || எஅ ||

வனகஹஸம் ஸ்ஹாஸஹ ஸ்ஹாஷாபபாப விவய-தாக் |

தவஹஸாவயிய-காவக் ஸ்ஹாஷாஷாஷி: ஸவஹகா || எச ||

வஹஹஸி(ஸாஷி)தாநாடி(நி)ஹஸ-ஷி ஹஸஸம்(பாக்)
தயெக் |

வஹஹஸாடியாஹஸ-ஷி ஸ்ஹம் ஹஸஸம்ஹிதா || அவி ||

ஹஸாடி முனஹஸாஷம் * ஸிக்ஷாஸாஸஹ-ஷிபா |

கூறுகள், முறையே உத்தம - மத்தியம - அதமங்களாகும். கர்பகிருஹத்தின் ஆதிபூமியான உள்பக்கத்தில் தூண் மட்டத்திற்கு ஸமமான பகுதிக்கே ஸ்தம்பம் என்று பெயர்.

அதிஷ்டாநத்தின் உயரத்தில் ஸ்தம்பமாநத்தைப் போல கணக்கிடக்கொள்ள வேண்டும். (78)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் 3 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தத்தில் 8ல் ஒரு பங்கு வீதம் கூட்டிவர, ஹஸ்தமாநத்தினால் கிடைக்கும் லிங்கமாநமானது 15 வீதமாகும். (79)

5 ஹஸ்தத்திற்கு அதிகமாகயிருக்கும் கர்பகிருஹத்தில், லிங்கமாநத்தை, ஹஸ்தமாநத்தால் கணக்கிட வேண்டும். கர்பகிருஹமானது, 5 ஹஸ்தத்திற்கு உள்பட்டதாக இருந்தால், ஹஸ்தமாநத்தினால் லிங்கமாநத்தைக் கணக்கிடக் கூடாது. (80)

* ஆலயமானது, விகல்பஹர்மியமாகவோ, ஆபாஸஹர்மியமாகவோ இருந்தான், அப்பொழுது 1 முதல் 3 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ள வேண்டும்.

* ஸிக்ஷாஸாஸஹ-ஷிபா, நவக்ஷணாதி ௨௪ அடிகள் உயரத்தைக் குறிக்கின்ற அளவாகும்.

* விகல்பம்--ஆபாஸம்--சந்தம்--ஜாதி--எனப்படும் விரிவு லக்ஷணங்களை 24-வது பாலத்தில் மாஸூத்ரலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சூஹஸூக்ஷ்மக்ரானம் து விம்மம் ஹிஹிநகெ ||

ஷ்மக்ரானி நவானம் து விம்மம் ஹி(ஜா)திமஹாநிதடி |

வனவம் ஹஸ்வஸாக்ஷாதம் தாநாநகெயா ஹிதெ || ௮௨ ||

வனகாதி நவதாநானகெகதாநவய-நாகி |

விம்மம் ஹி நவஸம்வாஃ(ஹி) ஹிஹி கஹி

ஜாதீதராநயெ || ௮௩ ||

* சூயொஹிஸாம், மும்மம் சூஹி யாவஹவஸதாம், மும்மம் |

தாவஷெகொநவஹாஸவிம்மம் ஜாதாம், மும்மம், து || ௮௪ ||

சூஹாமஸஹிதம் விம்மம் ஹிஹிநகெ ந காரபெகி |

ஆலயமானது, சந்தவிமாநமாக இருந்தால் 3 முதல் 6 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அதாவே, ஜாதவிமாநமாக இருந்தால் 6 முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஹஸ்தவசத்தாலே லிங்கமாநம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி தாலமாநத்தைக் கூறுகிறேன். (82)

ஏகதாலம் முதல் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலபேதத்தினாலே லிங்கமாநம் 9 விதமாகும். இது ஜாதி ஹர்மியமல்லாதவிடத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (83)

13 அங்குலம் முதல் 109 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர லிங்கமாநம் 49 விதமாகும். இது மாநாங்குலத்தால் கூறப்பட்டதாகும். (84)

சிவாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், பிரஹ்மாம்சம், என்ற 3 பிரிவுக்குடன் கூடிய லிங்கத்தை, ஒரு முழு(உயர)த்திற்குக்

* சூயொஹிஸாக்ஷாம், மும்மம், து யாவஹவஸதாம், மும்மம் |

உதி வாநெ ஹிஹி |

ஹஸ்தோதாநாக்ஷயம் இம்.மம் வ்ருத்தாகாரஸெஷக்ஷு || அரு ||

வெஷம் தவாம்பெஷ்ஷுஷ்யெ விஷ்ஷெ யொறுயெசு ஸுய: |

பெஷம் து ஷ்ஷுஷ்ஷாநம் ஸ்ஷாஸிக்ஷாஹாஸஹஸ்யேயோ: ||

விஷ்ஷெ வெஸ்யெய்இம்.மம் விக்ஷாஹாஸகம் ஸிநா |

த்ருயொஷ்யாம்.மாம் இம்.மம் பெஸ்யுறும் து த காரயெசு ||

ஸாஸா க்ஷெநகக்ஷெஷெந ப்ஷாஸிஷெத இம்.மம்.நக்ஷு |

நா.ஸம் த்ருளிம் இம்.மம் வெஸ்யம் அ வ்ஷாஸிஷெ || அஅ ||

குறைவாகச் செய்யக்கூடாது. ஒரு முழுத்திற்குக் குறைவில்லாத லிங்கம் யாவும், விருத்தாகாரமாக (வட்டவடிவமாக) இருப்பதாகும். (85)

லிங்கத்தின் உயரத்தில் லி 4 பாகத்தை பீடத்தினுள், பொருத்தவைக்கவேண்டும். அதன் மீதமான 5 பாகமானது மேலே (சிவாம்சமாக) தெரியவேண்டும். இவ்வித லக்ஷண முடைய லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹம், ஆபாஸகிருஹம், இவைகளில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். (86)

லிங்கத்திற்குக் கூறிய 5 பாகத்தை, பீடத்தினுள் வைத்து, பாக்குள்ள 4 பாகத்தை, மேலே சிவாம்சமாக, தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹத்திலோ, ஆபாஸகிருஹத்திலோ வைக்காமல் மற்ற ஜாதி கிருஹம், சந்தகிருஹத்தில் வைக்கவேண்டுமெனினாலே செய்யப்படும் லிங்கத்தை 13 அங்குலத்தி் செய்யக்கூடாது. (87)

லிங்கமானது இவ்விதம் அநேகவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நாகரலிங்கம், திராவிடலிங்க வேஸரலிங்கம் இவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

இம்மொடியெ து வெடாம்பெ வனகாம்பெ கநநிலைநிலை |
 தும்மகுழம்பெ பரிவாம்பெ து விவாஹம் மெல்லுமூழிதெ |
 தயொழியெழுவாஹெ து நவயா தாரமூழிதெ |
 கயொழியெ கருாம்பெ து வனாம்பெ பராங்கிகம் ஹவெக ||
 வெடாம்பெ வளவிகம் வஜாதம் முனாம்பெ ஐயம் ஹவெக |
 குவிவாரெ விவாஹம் வஜாசு வஜாஸநெவம் அதுவித்ய ||
 வனம் துயொழி(அதுதெ) பவஜாஸம் நாமநெ து
 னியிதெ |
 இம்மொடியெ விதவாம்பெ து ரஸலுதபுமாம்பகடி ||

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4-ல் 1 பங்கு அகலமுடைய
 லிங்கமானது அதமமாகும். உயரத்தில் 3-ல் 1 பங்கு
 அகலமுடையது ஸ்ரேஷ்டமாகும் (ஸ்ரேஷ்டம் - சிறந்தது
 அல்லது உத்தமம்) கீழ்கூறப்பட்ட இரண்டுவித அளவு
 களின் நடுவிலுள்ள அளவை, 8 பாகங்களாகச் செய்ய,
 லிங்கத்தின் அகலம் 9 விதமாகும்.

உயரத்தில் 16-ல் 5 பாகம் அகலமுள்ளது, சாந்திக
 லிங்கமாகும். (சாந்திகம் - தீமைகளை நீக்கக்கூடியது).
 உயரத்தில் 16-ல் 4 பாகம் அகலமுள்ளது, பெளஷ்டிக
 லிங்கமாகும். (பெளஷ்டிகம் - ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கக்
 கூடியது). 16-ல் 3 பங்கு அகலமுள்ளது, ஐயத்தைக்
 கொடுப்பதாகும்.

ஆபிசார கர்மாவில் 2 பாகம் அகலமுள்ளதாகும்.
 இவ்விதமாக, லிங்கத்தின் அகலம் 4-விதமாகும். நாகர
 லிங்கமானது இவ்விதமாக 13 (14) வித அகலமுடைய
 தாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 18 பாகங்களில் முறைபீய
 6 பாகம், 5 பாகம், 4 பாகம், 3 பாகம், விஸ்தாரமுடைய
 K. 13.

முனாம்பம் பரானிகாழி: ஸ்தலக் குரானியை அ

அதுளி-பெயர் |

வெவ்வொரு மூலமும், தாமதம் விடாது, தீவிரமாக இருக்கிறது || ௬௩ ||

சுவடி வா ஸுவ ஷ்டு வ ஹ ஹா வெ, மவ-தூ ஸம் ப்ரு க ஸி, தழ் |

பரணிகம் பனாஷ்டிகம் வெலிவ ஐபற் அ குலெனா து

(ചിന്താ) ചിന്താ || ॥ ॥ ॥ ॥

வெண்பூம் அ அத்துமீறல் நம்புதலும் அ வினாக்கள் !

வாழ்ந்தார்களே! இவ்வாறு வாழ்கிறீர்கள் (ச). அநாதைகள் || கூடு ||

படுவதாய் அகிதா பிட்டு விடுவதாய் உறுதியுடையது.

சுவிதாநிபாகரவிருது சாஸ்திரம் முடிவாயினமே ||

தனது பெயரில் தனது சொத்து, தனது சொத்து

4 வித விங்கங்களுக்கும் திராவிட விங்கங்களாகும். இவைகள் முறையே, சாந்திகம் முதலிய விங்கங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 20-ல், 8 பாகம், 7 பாகம், 6 பாகம், 5 பாகம், விஸ்தாரமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, வேஸரலிங்கமாகும். இவைகள் முறையி, சாந்திலிங்கம், பெளஷ்டிகலிங்கம், ஜயதலிங்கம், (ஆபிசாரம்) என்ற லிங்கங்களுமாம். இவ்விதமாக வேஸரலிங்கம் 4 விதமாகும். (14)

ஹர்மியம், லிங்கம், பிண்டிகை, பாதாதாரசிலை, இந்நான்கும் ஒரேஜாதிச் சிவையினால் செய்யப்பட்டவேண்டும். இவைகளில், வேறு ஜாதீச் சிவையைக் கலக்கலாகாது. இவ்விதமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, ஸகலவிதமான நன்மைகளையும் விருத்தி செய்வதாகும். வேறு ஜாதீச் சிவையின் ஸம்பந்தமிருந்தால், அது அரசனுக்கு தக்கத்தை யும் பயத்தையும் உண்டுபண்ணும். (96)

ஆகையால், ஸகலவிதமான முயற்சிகளாலும், சில

விம்மாநாம் நாமராஜெஷ்வம் வஜாதலாயாழிகம் ஸ்ருணு ||

விம்மவெஷ்வாதெயுநாநம் து ஜாநாம்முகெந ஜாஜயெசு |

ஜாக்ரஜெஷ்வம் ஸ்ருஷ்வஜா வா ஹாதஜா வா வாரிஹாஸயெசு ||

ஸ்ருஷாஹாஸயெசு: வாடுவெணை: ஜாக்ராவதிணை:

வாரிமுஷெசு |

உதெயுநாக்ருஷ்வாஜிவயி:ஜெத பிக்ஷஸம்ஸ்யுபா || கூசு ||

ஹுதெ வாவஜ்வபரிஷம் ஸ்ஷாடிநிநஜாடி விஜோதூ |

நவவிம-சு-ணிதெ ஸவ்யஹுதெ க்ஷெகாடி(பரிஷம்-து)

வாராக்ஷ || ஈ ||

சுநவெம-சு-ணிதெ அஷ்வஹுதெ பொநிரு-ஜாஹுதே |

களில் ஜாத்யந்தரஸங்கரம் (ஸங்கரம் - சேர்க்கை) ஏற்படாதபடி, லிங்கநிர்மாணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் நாகராதி லிங்கங்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஆயாதிகளைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (97)

லிங்கத்தின் உயரத்தை மாநாங்குலத்தினாலே வகுக்க வேண்டும். அப்படி அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும் பொழுது, அரை குறையாக மிச்சப்பட்டால், அத்தடன் அவசியமான பாகத்தைக் கூட்டியாவது குறைத்தாவது அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உத்தம லிங்கமானாலும், மத்தியம லிங்கமானாலும், அதம லிங்கமானாலும், அதில் ஏற்படும் அங்குலக் குறைவை, கீழே கூறியபடி, முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(லிங்கத்தின்) உயர அங்குலத்தை 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயர அங்குலத்தை 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, ஞாயிறு முதலிய வாரங்களாகும்,

சுஷ்ணுவியிதே ஹாநுஹுதே சுவாயஸுதாஹுதி ||

நவஹிமஸுணரிதே நாவீஹுதே ப்ரஷஸுணம் ஹவசு |

யாமஹுதே நவஹுதே சுவஸகம் தக்ஷராபய: || 102 ||

சூரியாகம் சுப்யநீணம் ஸம்பதாநாஸுதம் ஸதா |

1 யுஜஸிஷ்ரோ வுஷோ ஹஸு ப்ரஸபொநிஸுதாஹுதா ||

நவஹுதே சுதஸுதசுதசுதாஸ் ஸிம்ஸிசுதாவஸாநகசு |

3 ஆல் பெருக்கி, 8 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது யோசியாகும்.

8 ஆல் பெருக்கி, 12 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது ஆதாயமாகும். (101)

9 ஆல் பெருக்கி, 10 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, கடனாகும்.

4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து மீதம் வரும் எண்ணுனது திருடர் முதலியவைகளாகும். (102)

ஆதாயம் அதிகமாகவும், கடன் குறைவாகவுமிருக்கும் அங்குலமானம் சிறந்ததாகும். எப்பொழுதும் ஸகலவித ஸம்பத்திற்குமிருப்பிடமாகும். (ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் என்பது பொருள்.)

2 யோசிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், யாணை, இவைகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். (103)

அரசன், யஜமானன், இவர்களின் ஜந்ம நக்ஷத்திரம்

1 யுஜஸிஷ்ரோ வுஷோ ஹஸு ப்ரஸபொநிஸுதாஹுதா ||

காகசுஷ்ணி சூராக் ப்ரஸபொநிஸுதாஹுதா ||

2 துவஜம், தாமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழதை, யாணை, காக்கை, இவைகள் முறையே யோசிகளின் பெயர்களாம்,

தலெய்வ வாஷு-ஃகூதாழி மணயெது ஸுமாவஹ || ௩௪ ||

ஐதூதூயம் ௮ யு.ம. ௮ வெஷாஷு-ஃதூதூதூகா: |

ஸுமாவஹாஸு விஹிதா: பெஷகாஸுஸுமாவஹா: ||

ஹுமாஷு: ௮ வெதாஸம் தலெய்வ நாராகூஷஸு |

வயி-ஃதாஸு ஸுமா ஷெஷுதெ யதூதூ: வரிவஜ-ஃயெசு || ௩௫ ||

முதல், லிங்கத்தின் நகரத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். அவ்விதமே, தேவாலய நகரத்திரம் முதல், லிங்கத்தின் நகரத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். இவ்விதம் எண்ணி வரும் நகரத்திரமானது சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய சுப நகரத்திரமாக இருக்கவேண்டும். (104)

ஐந்மத்ரயம் (1—10—19வது நகரத்திரங்கள்) ஐந்ம நகரத்திரத்திற்கு 2வது நகரத்திரம், 4வது நகரத்திரம், 8வது நகரத்திரம், 16வது நகரத்திரம், 32வது நகரத்திரம், இவைகள், சுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற (3—5—7வது) நகரத்திரங்கள், அசுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். (105)

யஜமானனுடைய ஐந்ம லக்கினம், சந்திர லக்கினம் இவைகளுக்கு 8-வது ராசிக்குரிய நகரத்திரங்கள், வைநாசிக நகரத்திரம், (3-வது நகரத்திரம்) யஜமானனுடைய நகரத்திரம், லிங்கத்தின் நகரத்திரம், இவ்விரண்டு நகரத்திரங்களில், ஒன்று நரகண நகரத்திரமாகவும், மற்றொன்று ராக்ஷஸகண நகரத்திரமாகவும், இருப்பதுமான நகரத்திரம், இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் ஆகையால், இவைகள் விலக்கப்பட்டவைகளாம். இந்த நகரத்திரங்களை முயற்சியுடன் கவனித்து நீக்கிவிடவேண்டும். (106)

(இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் யாவும், யஜமானன் லிங்கம் இரண்டிற்குமே கூறப்பட்டதாகும்.)

ஹாநுவாராதிஸம்யுக்தா ஸூத்ரிக்ஷோதிஅதுஸூது: |

[ஹாநுவாராதிஸம்யுக்தம் ஸூத்ரிக்ஷோதிஅதுஷ்யஸூ ||]

நிவாக்ஷம் ஸ்ரணம் நாயகஜதம் அயயாகுமஸூ || ஈள ||

* தஸூரம் அ ஸ்ரணம் (நியதம்) ஷ்ரணஸம்யுக்தம் வரிவஜ்ஜெயக் |

பொஷாஸம்யுக்தம் வரிமுதாஷ்ரணம் ஸம்ஸாரம் (ஸம்யுக்தம்) து

ஸம்யுக்தெயக் || ஈஅ ||

ஸூத்ரிக்ஷம் அயயாகும ஸ்ரணஸம்யுக்தம் அ ஷ்ரணிக்ஷ ||

ஸூத்ரிக்ஷம் அயயாகும அ ஷ்ரணஸம்யுக்தம் அ || ஈஅ ||

யாநாஸம்யுக்தம் ஸூத்ரிக்ஷம் ஷ்ரணஸம்யுக்தம் ஸூத்ரிக்ஷம் ||

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய கிழமைகளுடன் கூடிய ஹஸ்தம் முதலான நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, சத்தரு, மரணம் நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (107)

2 அம்சங்களில், தஸ்கராம்சம், நிதகாம்சம், கல் பாம்சம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். இவைகள் கெட்ட பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆதலால் இவைகளை விலக்கவேண்டும். மற்றவைகள் நல்ல பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகள். ஆகையால், மற்ற அம்சங்களைக்கொள்ள வேண்டும் சுபசுமான மாந்தரை (அம்சத்தை)க்கொள்ள வேண்டும். (108)

லிங்கமானது, ஸமலிங்கம் 1, வர்த்தமானம் 2, சைவாதிதம் 3, ஸ்வஸ்திகம் 4, ஸர்வதேவபத்ரம் 5, ஸர்வ தேசிகம் 6, தாராஸிங்கம் 7, முகலிங்கம் 8, என்று 8 வித

1 ஹாரஸா ஸூத்ரிக்ஷம் ஷ்ரணஸம்யுக்தம் ஷ்ரணஸம்யுக்தம் ||

நிதிக்ஷம் ஷ்ரணஸம்யுக்தம் ஷ்ரணஸம்யுக்தம் ஷ்ரணஸம்யுக்தம் ||

2 சோரன், புத்தி, சந்தி, தந்யம், ராஜா, நயம்ஸகன் (அலி), நிர்பிதி, நிர்நதம், ப்ரேஷ்யன், இவைகள் முறையே அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

ஸௌமிம், மஹாவிபூஷணம் நமஸ்காரம் வயங்கோதகம் ||

பெய்வாயிகம் து பெய்வாயிதாம் பவத்யுணாம் ஸௌமிகம்
ஹவெசு |

ஸௌமிஷோதிதரகம், மஹாவிபூஷணம் வயங்கோதகம் பவத்யுணாம் || ராமக ||

ஸௌமி ஸௌமி ஸௌமிஷோதிதரகம் நமஸ்காரம் ஸௌமிகம் |

ஹவாயிஷோதிதரகம் அதுரமுகுதம் வயங்கோதகம் || ராமக ||

பவத்யுணாம், மஹாவிபூஷணம் (கும்பகோசம்) ஸௌமிகம் வயங்கோதகம்
ஹவெசு |

அதுரமுகுதம், மஹாவிபூஷணம் ஸௌமிகம், மஹாவிபூஷணம் || ராமக ||

ஹவெசு து வயங்கோதகம் ஸௌமிகம், மஹாவிபூஷணம், மஹாவிபூஷணம் ||

மாகும். இவைகளில், ஸமஸங்கமானது பிராம்ஹணர்களுக்கும், வர்தமானஸங்கமானது க்ஷத்ரியர்களுக்கும், சைவாதிகலிங்கமானது வைசியர்களுக்கும், ஸ்வஸ்திகலிங்கமானது குத்ரர்களுக்கும், சிலாக்கிபமானவைகளாம். இவைகள் நீங்கிய மற்ற லிங்கங்கள் யாவும், எல்லா ஜாதியினருக்கும் விரும்பிய ஸகலவிதமான பலன்களையும் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். மஹாதேவன் ஒருவனையானாலும், அவர், பலவிதமான லிங்க ஸ்வரூபத்துடன், மனிதர்களுக்கு நன்மையையளித்து வருகிறார்.

முதலில் (லிங்கம் செய்யவேண்டியதற்காக எடுக்கப் பட்ட சிலையை) தான் விரும்பும் அகல நீளத்துடன் சதுரசீராகச் செய்யவேண்டும் (சதுரிக்கவேண்டும், பிறகு, மேதாவியான சில்பியானவன், கூறப்போகும் விதிப்படி, அதை, 3 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அந்த 3 பாகங்களில், கீழயுள்ள பாகத்தை சதுரசீராக (சச்சதுரமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந், கீழ்பாகத்திற்கு, பிரம்ஹாம்சம் என்று பெயர். (113

ஊயு-ஹா, மஹா து வ்யதாஸூதாதுவொவாஸம் நி, மஹாதே ||

காஸம் ப்ருத்யூலியாதாது சபெஸஹ து பரிவாஸகழ |

சரிவாதா ஹேலிபிஷம். ஹாஸூஸஹேதாஸூதகம் கயஸ ||

வ்யகூஸூத மூலம் மூலகா, மூலம் பாவாவதும் மமயா கவி, தி |

மஹா: ஹாஸூதா மூலம், மூலகா, மஹாஸூதேவ, மூ ||

மஹேதீ, மஹாஸூதேவ, மஹேதேகா, மஹா, மஹே, தி, தி, தி |

மஹாஸூதேவ, மஹேதேவ, மஹேதேவ, மஹேதேவ, தி, தி, தி ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்ரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறப்பிடுப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே விரிவஹரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந்தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால், —

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு-உச்சி-கீளை-இலை-பழம்-என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஒரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-இனங்கள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தவியெவ பரிவாமி.மஹி ஹாமம் ப்ரதஜ்விதாநகஜ் |

*இம்மதாரம் யு.மாஸ்ரம் து க்ருகா கண-போய-கம்

முஹி ॥ ராமெ ॥

கொணாக்கொணம் து ஸங்கபூஜ் தெ.ந லாநெ.ந ஜெபரிக் |

(ஸஹிஹ-போ.மம் து ஸாதகெக்சு) சுஷாஸ்ரம் தஜ்வெஜிதி ॥

சுயவா இம்மதாரம் து ஸகூஹாமம் விஹாஜிதெ |

பாகங்களைத் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவைகளுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றவையல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே விங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், விங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் $\frac{1}{2}$ பங்கு அளவைக்கொண்டு சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுரச்ரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்—4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்—8 பட்டை. இது சந்நேரக் குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, விங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச் செய்யப்பட்ட விங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

*இம்மதாரம் யு.மாஸ்ரம் து க்ருகா கண-போய-காய-கஜ் |

ஸம்.முஹி கொணெ கொணம்.து தெ.ந லாநெ.ந கஜ்யெக்சு ॥

உதி வாநெ.ந ஹாவஜ்ஜ் |

ஊபு-ஹாமம் து வுதூஸ்தூதூவாஸம் நிமடிதே ||

கூஸம் பூதூலியாதூ கூஸபஷம் து சரிவாஸகூ ||

சரிவாதூ அலிஸிஷம் அாவூஸஹோவகம் கயூ ||

வூகூஷூ உமூ உமூ-கூமூ சாவாவதூ மூ கவிதி ||

ஸஷு: ஹூஸ-ஹூ ரூவம் அ ரூவோ மகூஸூமேவ அ ||

யபூ-ஹூயமூமேனரெவ ணகெககாஸம் பூகூ-ஹூதூ ||

யவாஸஹோயா யூகெதூவ பூரணிஹோயா ந ஸூதே ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்சரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறிப்பிடுப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே வியவஹரிப்பதற்சாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந்தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால், —

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு-உச்சி-கிளை இலை-பழம்-என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஒரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-இவைகள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தமியெவ பரிவயிம்மஸ்ய ஹம் ப்ரத்யஸ்யாநகடி |

*இம்மதாரம் யுமாநம் து க்ருகா கண-போய-கம்

முஹை || ராம ||

கொணாக்கொண் து ஸங்கஹி தெந லாதெந ஷெஸிக: |

(ஸஹிஹ-போம் து ஸந்தகேதக) ஸஷாநம் தஹ்வெதி ||

ஸயவா இம்மதாரம் து ஸஹ்ஹம் விஹஜிதெ |

பா க ங் க ளை த் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவை களுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றவையல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே விங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், விங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுர மாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத் தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் $\frac{1}{2}$ பங்கு அள வைக்கொண்டு சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுரச்ர மாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்—4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்—8 பட்டை. இது சற்றேறக் குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, விங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச் செய்யப்பட்ட விங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

*இம்மதாரம் யுமாநம் து க்ருகா கண-போய-காம-கடி |

ஸம்முஹி கொணெ கொண்து தெந லாதெந கஹ்யெக ||

உதி வாநெ ஹாவதி |

யுமாஸம் லயூவட்டம் ஸூராக் மெடியெத உஹிஸுயை ||

சுயவா வஸுஹாம து லயூவட்டம் ரஸாஸகடி |

மெடியெத உஹிஸுயை வஸும து சூயெவஹி ||

சுஷாபெரு வஸுவிஸாரம்(ரெ) உதுரஸ்ரீ(பெரு)

கூதெ ஸதி |

தக்தூணாயு(யெ-3) து வஸுமம்(பெரு)கொணாதூணம்

து ராஸ(ஓம்)யெசு || ஈஉஉ ||

யசூஹெது து வரிஹெது கருமம் தஹிவெஹி |

7 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 4 பாகத்தை, மத்திய பட்டத்தின் (பட்டம்—பட்டை) அளவாக வைத்துக் கொண்டு, (பாக்கியுள்ள 3 பாகத்தில் 2 பக்கங்களிலும் இருக்கும் 1½ பாகத்திற்குச் சமமாக மறுபக்கத்திலும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த 2 பங்கிலுமுள்ள 1½, 1½, பங்கு அளவுகளையும் முக்கோணமாகச் செய்துகொண்டு) அதன் வெளியிலுள்ள பாகத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது அது அஷ்டாச்ரமாகும். (120)

அல்லது, 8 பாகங்களில் 6 பாகங்களை மத்திய பட்டமாகக் கணக்கிட்டு, அதன் மிகுதியை, மூலைகளில் முன்போல் கணக்கிட்டு, வெளியில் காணப்படும் பாகத்தைச் செதுக்க, அந்தச்சிலை அஷ்டாச்ரமாகும். இவ்விதம், அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வது 3 விதமாகும். (121)

சதுரச்சரத்தை 8 பாகமாகக் கணக்கிட்டு, அஷ்டாச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அந்த அஷ்டாச்ரத்தின் கோணச் சரங்களின் பாதியை, முன்போலவே கணக்கிட்டு, அதன் கோணங்களில் முக்கோணங்களை அடையாளம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்தக் கோணங்களின் வெளிப் பக்கங்களைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது, அது,

கருாஸுமூ(ஸு)து ஸுஸூஷி வுதூகாரம் து
தடிவெசு || ஈஉஈ ||

சுஷாஸூதி ஸிநூஸு(ஸு)வனவஸெவஹி தநதி(ந)தெ |
யிமவா(மாயா)ஸெ யுமா(சூயா)ஸெது வனகாஸம்
அதுஸுநகடி || ஈஉச ||

ஸெயு வெஸூஸம் து வஸுஸுஸெ வுதூ ஸிவாஸகடி |
ஸெயிமமிதி வுதூ விஸூஸிநா து வுசிகுசு || ஈஉடு ||

ஸாதுஸூஸ(ஸு)தூயாஸெ ஸுஸூஸம் அதுஸுநகடி |
சுஷாஸுஸஸூஸகொணு ...ஸுஸூஸதூஅதிதெ ||
[சுஷாஸுஸஸூஸகொணு அ நஸூஸம் வுதூஸுஅதிதெ]

ஷோடசாச்ரமாகும். பிறகு, அவைகளின் கோணங்களை முன்போலவே முக்கோணமாகச் செய்து, அதன் வெளிப் பக்கங்களிலுள்ள பகுதிகளைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய, அந்தச்சிலையானது, விருத்தாகாரமாகும். (வட்டவடிவ முடையதாகும்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே, அஷ்டாச்ரம் முதலியவைகள் செய்யப் படுகின்றன.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 1 பாகம்செய்து, அதில் 1 பாகம் (அடியில்) சதுரச்ரமாகவும், மத்தியிலுள்ள 1 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், மேலேயுள்ள 1 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் இருப்பது, ஸமலிங்கமெனப்படும். இது பிராம்ஹணதிராதிபினுக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கும் (125)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 பங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, அந்தப் பங்குகளில் 7 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 8 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 9 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் கொள்ளுவது, வர்தமான லிங்கமாகும்.

ஷடீஷ்ஷடீஷ்வஸூவா^ம வா வஹுஷடீஷ்ஷ வஸவ வா ।

அதுஷ்ஷு^பஹ ஷஸூ^ம வா வய-^மஸூ^ம அதுவி-^மய^ம ||

வி^மமாபா^மஷே ஷஸூ^மவா து^ம முணா^மஸூ^ம அது^மர^மபு^மக^ம ||

வ^மஷு^மபு^மன^ம வெ^மவ த^மஷு^ம த^ம முணா^மஸூ^ம அது^மர^மபு^மக^ம ||

(வ^மஷு^மபு^மன^ம து^ம முணா^மஸூ^ம ஷு^மஸூ^ம அது^மர^மஸூ^ம து^ம
வ^மஷு^மக^ம ||)

ஸி^மவா^மயி^மகா^மதி^ம(க^மலி)^ம ஷ^ம ஜாத^மஸூ^மவா^மஸூ^ம(^மந^மஸூ^ம)^ம

வ^மகா^மர^மயெ^மக^ம(^மத^ம)^ம ।

வெ^மஷ^மவெ^மஷ^மஸூ^மஸூ^ம வா வ^மஹ^மவ^மஹ^மஷ^மஸூ^மக^ம || ௩௨௬ ||

ஷடீ^மஷடீ^மஷ்ஷ^மஸூ^மஸூ^மகெ^ம(^மக^ம)^மவா^மஸூ^ம வெ^மஸ^மவா^மயி^மக^மஸூ^ம

அது^மவி-^மய^ம ||

இவ்விதமாகவே, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 6 பாகம் சதுரச்சரம், 7 பாகம் அஷ்டாச்சரம், 8 பாகம் விருத்தமாகக் கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 5 பாகம் சதுரச்சரம், 6 பாகம் அஷ்டாச்சரம், 7 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4 பாகம் சதுரச்சரம், 5 பாகம் அஷ்டாச்சரம், 6 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும் வர்தமான லிங்கமாகும். இவ்விதமாக, வர்தமான லிங்கம் 4 விதமாகும். (127)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளில் 3 பாகம் சதுரச்சரமாகவும், 3 பாகம் அஷ்டாச்சரமாகவும், 4 பாகம் விருத்தமாகவும்கொண்டால், அது, சிவாதிக லிங்கமாகும். இதை வேறுவிதமாகவும் கொள்ளலாம்.

சதுரச்சரம், அஷ்டாச்சரம், விருத்தம், இவைகளை முறையே, 4, 4, 5 பாகங்களாகவும், 5, 5, 6 பாகங்களாகவும், அல்லது 6, 6, 7 பாகங்களாகவும் கொள்ளலாம்.

நிம்மாபாபெ நவாம்பெ து அதுரபுன லிஹாமயா(க்ஷ) ||

வஹீபுன து முணாம்பெந வெஹாபுன வுதூஉஅதெ |

ஹீஹிகம் ஹேஹாவஹாதம் ஸவ-ஹேதாஹஉஉஅதெ ||

உஹூஉ(ஹ)மும் ஸுஹூதம் து நிம்மாதும்

நிஹாமிகெ |

ஹீஹேவபுன தஹிகாபுன வெஹாபுன யொநிபவநிதெ ||

வஹீஹாமம் தஹிகாபுன ஸவ-ஹேதாஹஉஉஹேவஹி |

ஸாய-ஹே(வ-ஹ)ஹேபிகநிம்மத்து வுதூகாரஹேபெஷத: ||

ஹூதவெஹு முணாபுன வா நிம்மாஹே து லிஹாஜிதெ |

* ஹீஹேதுவெபயேஹபுன ஸெஷம் வஹீஹாபுனஅதெ ||

எனவே, சைவாதிக லிங்கமானது, கீழே கூறப்பட்ட விதிகளின்படி நான்கு விதங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 1 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில், சதுரச்சரம் 2 பாகம், அஷ்டாச்சரம் 3 பாகம், விருத்தம் 4 பாகமிருப்பது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, ஸர்வதோபத்ர லிங்கத்தைக் கூறுகிறேன். (131)

அடியிலிருந்து நுனி வரையில் 3 பாகங்களும் விருத்தாகாரமாகவே இருப்பதாகும். அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம் பூமிக்குள் பதிந்தும், 3ல் 1 பாகம் யோநி (ஆவடை) யில் பொருத்தப்பட்டும், 3ல் 1 பாகம் பூஜாம்சமாக (வெளியில் லிங்காகாரமாகத் தெரிந்துகொண்டும்)வும் இருப்பது, ஸர்வதோபத்ர லிங்கம் எனப்படும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கமானது, எல்லா பாகங்களும் விருத்தாகாரமாக இருப்பதாகும். இதன் உயரத்தை, முறையே, 5-4-3 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். (அவைகளில்

* சுயொஹாமம் து வஹாபுன வெஹாபுன உயூஹம் து தக்ஷ |

உதி உயேஹு ஸோகாய-ஹே யொஹநீயலிதி ஹாதி |

வலிஜாஹம் கருாபுந்து யாராஹிம், சியா ஹவசு |
தடிமு உலியேவயேஹம் யவாயே வா யவொஹதடி || ராஃக ||

வலிஹிம், து யாராஹிசு வலிபுராணிஹி தாவஹம் |
யாராஹிம், வலிஹித் உவஹிம், விஸெஷத: || ராசடு ||

ஸிவா தீத(ஸிவாஃபாயிகஹிம், து உவஹிம்,
வகீகீதம்) |

வலிஜாஹ, து(வலிஜாஃபுந்து, சியா)குகவா
ஹபு-ஹம், உவம், ஹவசு || ராசக ||

வஹலிஹி- உதுவ-ஹம், வாவெஹ வலாயுத்
(காஃபஸ்யுதா) |

அஷ்டாச்ரமாகவும், பூஜாபாகம் (மேல்பாகம்) ஷோட
சாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும். இவ்விதம்
தாராலிங்கம் 3 விதமாகும்.

இத்தகைய தாராலிங்கத்தின் அச்ரமானது, (அச்ரம்-
பட்டை) லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸு வரையிலிருப்பதாகும்.
3 அல்லது 1 யவை உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

ஸமலிங்கமானது தாராலிங்கமாக இருந்தால், அது,
ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும்.

முகலிங்கமானது, விசேஷித்து, தாராலிங்கத்தைப்
போன்றதேயாம்.

சிவாம்சாதிக லிங்கத்தில், முகலிங்கம் கல்பிக்கப்பட
வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தின்
பூஜாபாகத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அதன் மேல்
பாகத்தில் முகம் இருக்கவேண்டும். அந்த மேல் பாகத்தை
10 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகம் சிரஸ்
ஸாகவும், 4 பாகம் முகமாகவும், 1 பாகம் கழுத்தாகவும்

கண்ணோக்கி அடிப்பாக்கம்(வயாக்கி)அ ஸ்வீடுக்கிண
ஸெய்து || ராசு ||

விம்மகாரஜயஸ்ரீ தஸ்யாய-ஓ வீடிகாநித்ய !

சுவாஸாநாஹம் து அதுவிஸாநாஸகெ || ஈசு ||

ஸ்ரீவாயிகம் தபுபுபாம்புஷீஷொலுபாஹுதபு ||

கொள்ளுநிலாநம் ஸ்ரீக்ருபாநாமவாயிகழ் || ஈசக ||

நெதிரானுமி புடானுமி ஹங்ஹு வய-கோநகலு |

வருத்திகம் சூரியவாயிகழையவாஸஜாஜிஜுமாஸகடி || ஈசுடு ||

ஹநாபி மௌலானா து அக்பாயெ-ஃவஜாஹுதல் !

யது கெபானூராம் தக் கணோலிதி பஸ்திதெ || ராசக ||

இருக்கவேண்டும். அதில், 2 காதுகள், 2 கண்கள், உதடு, இவைகள் ஸ்கலஸ்க்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் கீழ்பாகமானது, விங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஸரிபாதியளவு பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். (இங்கு ஸரிபாதி என்பதற்கு பூஜாம்சத்தில் ஸரிபாதி என்றாவது, பூஜாம்சம் நீங்கிய பாகத்தில் ஸரிபாதி என்றாவது பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே, விங்கத்தின் முழு அளவில், ஸரிபாதியளவு கொண்டது பூஜாம்சம் என்பது கருத்து.)

அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 11 பாகங்களை முகமாநமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது, கழுத்திற்குமேலே 11 பாகங்களாகும். முகத்திற்கு மேலே கேசாந்தபாகமான உச்சியினுயரம் 3 அல்லது 4 பாகங்களாகும்.

முகத்தில், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், ஹர்வந்தம், இம்
மூன்று பாகங்களும், முறையே, 3 யவை அதிக அளவு
உடையவைகளாம். 4 யவை அதிகமாகவும் இருக்கலாம்.

முகவாய்க்கட்டைக்குக் கீழே, கழுத்தின் உயரம், 4 பாகங்களாம். கண்டமானது, கேசாந்தத்தின் அளவே

பெரஷம் மிம்மாசுதி ப்ஜாதம் கஹ்யெசு மூகூணாநிதடி |
 உதுவ-உதெகுவதும் வா உதுவ-உதாஹு அிவாஹு வா ||
 ஸ்நஸூதெத்ராவரிஷாதம் எப்ஸஹூகூணஸம்புதடி |
 ஹிகூஸூதெத்ராவரிஷாதா பெரஷம் மிம்மாசுதிவ-உதெசு ||
 உவமிம்மலிதி ப்ஜாதம் நரவாணாஹிவ்ரிகுசு |
 விஷம்ஹஉஷ்யாகுக்ஷா உயெஹு உயெஹு தயா முகெ || ஈசகூ ||
 ஹாமஹீநாது ஸாகஹி ஸூயெஹுஉயெஹுஉதாஹுதடி |

இருப்பதும் கூடும். இவைகள் நீங்கிய கீழேயுள்ள பாகங்கள்
 லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைகள் லக்ஷணத்
 துடன் அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

(முகலிங்கமானது, முன் பக்கத்தில் மட்டிலும்) ஒரே
 முகம் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது, (4 பக்கங்களி
 லும்) 4 முகங்கள் உடையதாகவும் இருக்கலாம். 2 கைகள்,
 அல்லது 4 கைகள் உடையதாக இருக்கலாம். (கைகள்
 அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டுமானால், அதில்) ஸ்தந
 மட்டத்திற்கு மேலே அமைந்திருக்கவேண்டும். அதவும்
 லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். முகம் மட்டிலு
 முள்ளதானால், அது, சமுத்திற்குமேலே அமைந்திருக்க
 வேண்டும். இது நீங்கிய பாகமானது லிங்கவடிவமாக
 இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் முகலிங்க லக்ஷணம் கூறப்
 பட்டுள்ளது. இத்தகைய முகலிங்கமானது, அரசர்சுருக்கு
 அபிவிருத்தியை யுண்டுபண்ணும்.

லிங்கத்தின் விஷ்கம்பத்தை (சுத்தளவை) 8 பாசங்
 களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். லிங்கத்தின்
 மூலம் (அடி) மத்தியம் (நடு) அக்ரம் (நுனி) இவைகள்
 முறையே ஒன்றுக்கொன்று 1 பாகம் குறைவாக அமையப்
 பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது, மூலம் 8 பாகம்,

தஷாசு ஹிமொடிபெகூய-சாசு ஸிரஸொ வத-தேதம் ஹிஜ ||

மதூகாரம் ஹவெத-வெ-கோகூடாணம் ஹிதீயகஸு |

தூதீயம் த்ரீவாரா(த்ரவாஷா)காரய-தேவாநாம்

தூதீயகஸு || ௩௩ ||

யவஸு ஹிமஸு விஷ்ணுஹவஷயாவிஹவெசு ஸுயா: |

ஹயு-சாஷய-சோபரமாமுஷு ப்ரயுஜம் மதூதீயகஸு ||

வாதி-சோபிஹவெதார உலய-சா(யு-சா)உ-ததா-சோபமாமுஷிதம் |

மதூதீயம் தசு ஹிதீயாஸூசு ஸவூரயம் தசு

தூதீயகஸு || ௩௪ ||

கிட்டு, அதற்கேற்றபடி சிரோவர்தநத்தை அமைக்க வேண்டும். அந்த சிரோவர்தநமானது, குடைபோலிருப்பது (தாழங்குடையின் மேல் பாகத்தைப்போலிருப்பது.) 1, கோழி முட்டைபோல இருப்பது 2, திரிபுரம்போல் *(முதுக்கன் காயைப்போல்) இருப்பது 3, அரைவட்டமான சந்திரபிம்பத்தைப்போல இருப்பது 4, என்று 4 விதமாகும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், லிங்கத்தின் சுத்தளவை 8 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், 1½ பங்கை உச்சியிலிருந்து அளந்துகொண்டு, அதை, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை அமைக்கவேண்டும். இது ஒருவிதமாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை 32 பாகங்களாகச்செய்து, அவைகளில், 5 பாகத்தை, உச்சியிலிருந்து, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை

* த்ரபுஷம் என்பதற்கு முதுக்கன்காய் என்றும், மெதுக்கன்காய் என்றும், சுக்காங்காய் என்றும் பெயர். சிலர் வெள்ளரிக்காய் என்றும், சிலர் கக்கரிக்காய் என்றும் கூறுகின்றனர்.

அதுவிதமே து நவாபம் ஸீராக் அதுவா து

அதுவிதமே |

அஜாநாஅ நவாணாஅ அதுவா ஸவகாபடி ||

ஸவகாபடி இம்மாதா அதுவா து வுபாபடி |

வாபடி அதுவாபடிபெய்து உபாபடிபெய்து ||

ஸவகாபடிபெய்து கதுபாபடி அதுவிதமே |

வயகாபடி இம்மாதா வுபாபடி கதுபாபடி ||

யமைக்கவேண்டும். இது இரண்டாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 7 பாகங்களால் சிரோவர்த்தநத்தையமைப்பது மூன்றாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 9 பாகங்களாலே சத்ராகாரமாக சிரோவர்த்தநத்தை அமைப்பது நான்காவது விதமாகும்.

இவ்விதம் சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநம் நான்கு விதமாகும்.

சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநமானது, பிராம்ஹணர்களுக்கும், ஷத்திரியர்களுக்கும், ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாகும். லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநமுடையது சிறந்ததாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, 14-15-16-17 பாகங்களாலே குக்குடாண்டம்போன்ற சிரோவர்த்தநமானது, 4 விதமாகும். (குக்குடம் — கோழி. அண்டம் — முட்டை.) இந்த 4 வித சிரோவர்த்தநங்களுக்கும், குக்குடாண்டாகார சிரோவர்த்தநம் என்று பெயர். இவ்வித சிரோவர்த்தநமுடைய லிங்கமானது, வர்தமான லிங்கமாக இருக்க

**உள்ளியப்பாபெர சரிசு(துவி)தூரை யடிச்சுமாப் பாகெக
ஸ்யூர் !**

மாநாடு யொடிபாண்டெய்வம் சீவாராஜம்

(குறுவாழ்வு) உதவி-பிடி || ஈகச

ஸ்ரீவாடிகுண்டி யிம்ம து ஸவ^{க்}ஸ் வெஸஜாஹைகம் உதழ் |

திரிபயத்ரிபெர பரிபுஷாரெ ஊவிபயதேதிகவிபயதி: ||

(அதிபலிஷ்மரோ அவிபதிக விபகெ: !)

விபவ்ஷெகொநவிபராம்பெராய-ஃஅரு. உதுவி-யேழ் |

ஷ்ஷிகாவதம் உயிர்மம் துப்ரபவம் மருதிவ்விதி ||

ஸாவ-செஸிகுமி-மாநாநெஜ்ஜாம் உ விஸெஷத்: |

(ஊ) தூழிஸ்ஷ-காகாஸா(ஸா) து கது-ஹாதி-

வழராளுயெசு || ராகுள ||

வேண்டும். அது ஷத்திரியர்களுக்கு உகந்ததாகும்.
சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 12 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 - 11 - 12 - 13 பாகங்களாலே, தீர்புரத்தைப்போன்ற (முதுக்கன்காய் போன்ற) சிரோ வர்தநமானது 4 விதமாகும். இது சிவாதிக லிங்கத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் இத்தகைய லிங்கமானது வைசி யர்களுக்கு ஏற்றதாம். சிறந்ததாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10-11-12-13 பாகங்களால், அரைவட்ட சந்திரனைப் போன்ற சிரோவர்த்தநத்தை யமைத்தால், அர்தசந்திராபமானது 4 விதமாகும். இவ்விதமாக சிரோவர்த்தநமுடையது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமாகும். இது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியை யளிக்கும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கங்களுக்கும், மற்ற லிங்கங்களுக்கும்,

செஷிகாஷ-3(க)யிம்மாநாம் தெஷு(ஷஜாஷ)ஷாநாஷ(க)
ஸ்ஷ-3கஷ |

ஸ்ரிஸ்ரவத-3தொதெய(யம்) மூணலாமவிவாஜிதெ **

யுகூஷம்(புஷாஷ)தும்மிம்மாஷ(ஷெ) ஸ்ரிஸ்ரவ
வத-3நாநிதஷ |

உஷீஷாநநாவஜாதம் ஸ்ரிஸ்ரவதம் தஷுஅஷதெ || ராகு ||

உயி-3(ய-3)உயஜாதபாஷம் வரிதொ வத-3யெக் குளாக் |

யாவயுஸநஸீலாஷம் உயி-3(ய-3)உயஜாக் குளாததஷ ||

விசேஷித்து, கர்த்தாவின் ஐதாதிக்குத் தக்கபடி, சீர்ஷா காரத்தை, சத்திராதி ஆகாரமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். தைவிகலிங்கம், ஆர்ஷலிங்கங்களில், சீர்ஷாகாரமானது, எவ்விதமாகவும் இருக்கலாம். (167½)

சிரோவர்த்தநத்துடன் கூடிய லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டால், அதில் சிரோவர்த்தநத்தின் உயரத்தை யுக்தியினாலே கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக உஷ்ணீஷமானம் கூறப்பட்டது. அதுவே சிரோமானமென்று கூறப்படுகிறது. (169)

உச்சியிலிருந்து அதன் முனை (சிரோவர்த்தநத்தின் எல்லை) வரையில், சுற்றிலுமிருக்கும்படி அதை அமைக்க வேண்டும். அது எதுவரையில் குறைவாக இருக்க

* உத:வரம் சூபபடம் ஸராவே: ஸராவேஜீஹாயஸூஜாதூகாமத: 5½ ஸ்ராகாதூகோலாம ஸவ ஸம்மதொ ஸவதி | சூந ஸூநாஷ-3பூணாயெ உயி-3தவம்ஷக மத: 143-185 ஸ்ராகாதூக: வாம்ஷ, வாஷபெயாஷி யுகூணாதூகெ 59 வபடெ 143-185 ஸ்ராகாதூகொ ஹாமனம் ஸவதி | சுதொ2கு ஸராவேஜீஹாயஸூஜாதூகாமத: வாம் ஸவ பூகாஸிதொ ஸவஜீதூவயெயம் |

ஹத்ரீஷ-ஃ து விம்மாநாஃ ஹ(ஹ)யூ-ஹயூநதஃ

ஹவசு ।

அகூத யஸூயாகூ கத-ஹீம் அகூ-ஹீ-ஹீ ||

(அகூ-ஹீ-ஹீ து யஹீ-ஹீ) ஹவ(ஹ) கெவஹூ-ஹீ-ஹீ ।

ஹீ-ஹீ (அ) விம்மதாரொஹி உகூ-ஹீ-ஹீ காரயெசு ||

உகூ-ஹீ-ஹீ கூதஃ அகூ-ஹீ-ஹீ ராஜாராஹி-ஹீ-ஹீ ||

தஹீ-ஹீ ஹவ-ஹீ-ஹீ உகூ-ஹீ-ஹீ காரயெசு ।

விம்மதாரொஹி-ஹீ-ஹீ விஹீ(ஹீ)காரயெசு-ஹீ-ஹீ

(ஹீ-ஹீ) || ஹீ-ஹீ ||

உதி காரயெசு-ஹீ-ஹீ விஹீ(ஹீ)காரயெசு-ஹீ-ஹீ

ஹவகொநவஹாரயதஃ வஹீ-ஹீ ||

வேண்டுமோ, அதுவரையில், உச்சியிலிருந்து, முறையே, தணிந்து இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தநமானது, உச்சியிலிருந்து அதற்குரிய எல்லைவரையில், சுற்றிலும், முறையே செறிந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்) (170)

சத்ரசீர்ஷமானது, (குடை வடிவமான சிரோவர்த்தநமானது) விங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து (முறையே) செறிந்திருப்பதாகும்.

திரிசீர்ஷகத்தை, 3 சக்கிரங்களுடன் கூடியதாக கல்பிக்கவேண்டும். (171)

இவ்விதமாக (சக்கிரமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது.) ஸாதாரண சீர்ஷமாகும்.

விங்கத்தின் சீர்ஷம், (சிரோவர்த்தநம்) அகலம், உயரம் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறபடியே செய்ய வேண்டும். சொல்லாதவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் சொல்லாத விதமாகச் செய்தால், ராஜாவுக்கும்,

|| *சுய வானாஸ்துஃ வடமஃ ||

வீடுகண்ணடி ||

சுயாதெதா நாமராஜீநாம் விம்மாநாம் வீடுகண்ணடி ।

சூரீள து வக்ஷிதே விபு வகருநாம் ததெதா விஃ ||

பெயருஜே சிறுயா வீம் வுயயெஷகயாவி வா ।

ராஜ்யத்திற்கும் பயமுண்டாகும். ஆகையால், ஸகல முயற்சியுடனும், கூறியுள்ள முறையுடனேயே செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக லிங்கலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணமென்றும்
நிற்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

ஜம்பதாவது படலம்.

பீடலக்ஷணம்.

லிங்கலக்ஷணத்தைக்கூறிய பிறகு, முதலில், நாகராஜி லிங்கங்களின் பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸகல மூர்த்திகளின் பீடலக்ஷணத்தை பிறகு அறிந்து கொள்ளலாம். (1)

சிலையாலான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, சிலையாலேயே இருக்கவேண்டும். ஸுதை, செங்கல் இவைகளாலேயும் இருக்கலாம்.

*சுதெஜிவயெயம்-

விம்மகண்ணாநனாரம் யாவஸி ஸுபாவைநஜிதி-கீடுகண்ணம்,
ஸர்வஜீவஹாயுஸஸூராதுகாவுஸகெ, சூநராபுரஜி-கண்ணா-
யுயஜிதவஸூகெ அ விஷயாணாம் சூரீவெஷி-கீடுகண்ணம் ।
சுயாவி ஸர்வஜீவஹாயுஸஸூராதுகாமத: சூரீ: ஸம்மதொ
மாதி । சுத: ஸவனவ சூரீ: ஸீகரத ஊதி ।

ஊரூஜை ஊரூஜுவாய உஷ்காபயஜைவ வா || ௨ ||

ரதனொஹஜநி, மாநா ஸயொநிநொஹஜம் து வா |

நிமொபயஸஜம் வீம் விஸாரொநொநாஜம் ஹவைக் ||

வாஜாம்பபாஜஸஜம் வீந்தாரம் கநஜஸஜம்அஜதெ

தயொஜயெயஜஷஹாமெ து உதஜாஜித்யம் துயஜ || ௪ ||

வீம்வஜாஸம் திராஹஜை ஜிஹாமம் ஜொதஜொதஜை |

வஜாஸாயஜைவஜைஸ்யம் தயொஜயெயஜஷஹாஜிதெ || ௫ ||

நவயா வீந்தாம்மம் அ உதஜாஜித்யம் துயஜ |

கூஜைண கயிதம் விவ நாமரம் ஜெவஜைஅஜதெ || ௬ ||

மரத்தால் செயயட்பட்ட லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, மரத்தினாலாவது, செங்கல்லாலாவது இருக்கவேண்டும்.

ரத்நசீர்மிதமான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, ரத்நத்தினாலாவது, லோஹத்தினாலாவது இருக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் பீடமானது, லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான அகலமுடையதாக இருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடத்தின் அகலமானது பூஜாம்சத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பீடவீஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம-மத்தியம்-அதம அளவுகளாகும். (4)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு உயரமுடையது உத்தம பீடமாகும். 1/2 பங்கு உயரமுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய பீடத்தின் உயரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் முறையே, 3; 3 உத்தம-மத்தியம்-அதம-உயரங்களாகும். இவ்விதமாக முறையே, நாகரலிங்கத்தின் பீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

யி.ம.வெஜாஅஹஸம் வஜாஸம் ஹெஜம் தஹவஹாஜிதெ ।

நவயா விஷுதம் வஜாதம் ஸ்ரஹ்விஷ்டாபபொரவி || எ ||

உடியம் நவயா(வஸுயா)ஹஜி விஹாமம் வா தநாபாக்டு ।

வனகாபம் வா விபெபஹெண ஸ்ரநாபொதம்

நிவெபபெசு || அ ||

பெஷம் வீஓொடியம் வஜாதஹெவம் ஸ்ரஹிஷ்டாஅரெசு ।

வஓஜாபஸஹி வரீணாஹஸம் ஹெஜம் விபாநாக்டு || கூ ||

வரீணாஹெ கநாபொதம் ஹாநாப லயம் தத்டு ।

தபொஹெய்ஷஹாஹெதம் நவயா வீவிஷ்டாத்டு || டெ ||

லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான, உத்தம அகலத்தை (லிங்கோதயத்தாலே கூறப்பட்ட, சிரேஷ்டமான 3 வித அகலத்தை) 9 (8) பாகமாகச் செய்ய, அகலம் 9 விதமாகும், இவ்விதமான விபாகங்களை, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணு அம்சம் இவைகளில் கொள்ளவேண்டும். (7)

உயரத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்ய, அவைகளில் 2 பங்குகள், தலாம்சமாகும். விசேஷித்து 1 பங்கையும் தலாம்சமாகக் கொள்ளலாம். இந்த தலாம்சத்தை பூமியினுள் வைக்கவேண்டும். இந்த பாகம் நீங்கலாக பாக்கியுள்ள பாகங்கள், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக, திராவிட லிங்கத்தின் பீடத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் விசாலமானது, பூஜாம்சத்தின் சுத்தளவுக்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த அளவில் 16-ல் 12 பங்கு இருப்பது, அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்காகச் செய்ய, பீட விஸ்தாரம் 9 விதமாகும்,

விஷ்ணுமாமஸஜோஜும் து வீஃ கத்யஸஜுஅஜிதே ।
 ஸவாஜம் ஜெஜ்ஜகாநம் து தயொஜ-ஜெஜ்ஜகாஜிதே ॥
 நவயா விஃவிகாதும், மம் வெஸரம் ஜெஜ்ஜகாஅரெகி ।
 சுயவா ஹி, மவிஷ்டம், ச்ரீ, முணம் வீஃவிஷ்டதஜ் ॥ ௮௨ ॥
 சுயவா ஹி, மவிஷ்டம், அதுரபுரீகூஷத ஸதி ।
 தஜ்ஜகா-ஜி, முணம் வாஜம் (வாய்) ஸாய-ஜம்
 ஜி, முணஜெவ வா ॥ ௮௩ ॥

ச்ரீ, முணம் வா விபராயம் து வீஃநாம் து விபெஷதஜ் ।
 மஹ-ஜெ, மஜெ(ஹ)ஜி, ஜாஜெ, மகம் அது, ஹ-ஜெ, மகஜெவ வா ॥
 வீஃவஜாஸம் ஸஜாவஜாதம் விஷ்ட-ஜாமஸஜொஜதஜ் ।
 ஸஜாநஜம் நாமராஜீநாம் ஹி, மநாம் விஃவிகாஜ்ஜிஜெ ॥ ௮௪ ॥

பீடமானது, விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமான உயர முடையதாக இருந்தால். அது, அதமமாகும். கால்பங்கு கூடுதலாக (1½ பங்காக) இருந்தால், அது, சிஃரஷ்டமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உயரம், 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, வேஸரலிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (11½)

அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவு 3 கொண்டது, பீடத்தின் அகலமாகும். அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவை, சதரஸ்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அதன் கர்ணத்தின் 2 பங்கு (2½ பங்கு) 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்குகொண்டது, விசேஷித்து பீடத்தின் விஸ்தாரமாகும். (13½)

கர்பகிருஹத்தில் (விஸ்தாரத்தில்) ஸரிபாதி, அல்லது 4ல் 1 பாகம், பீடத்தின் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பீடத்தின்) உயரமானது விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமானதாகும். இவ்விதமாக நாகராத்ரி லிங்கங்களின்

உவாநஸாஷெ(ஹ) விஸூரம் வவெ-ஷோ து
விஸெஷத: |

தடிஷுநவடிபராஃ ஹீநம் வாமுநிபராகுடி || ௧௬ ||

விஷுஹாமஸஜொதும், மம் வவாடிம் வாய-ஷெவ வா |
வாஜாநஜம் விஃபிகாநாம் து நாமராஜிஸுஹதடி ||

விம்மாநாம் வகநூநாம் து வாஜாநஜம் வீடுகூணடி |

*வஸுயாயா(வா) நவாஃபெ து ஸ்ஜோஜாஃபம் கநஜ
ஸொடிபடி || ௧௮ ||

யு,மாஃபம் ஸ்ஜோஜாநம் து தயொஜ-ஷெயுஷுஹாஜிதெ |

நவயா வீட்தும், மம் து தவஜி விஸூரம்ஹிதெ || ௧௯ ||

வீட்தும், மஸஜம் வஜாஸஜயஜம் வீட்துஹிதெ |

பிண்டிகா லக்ஷணமானது, ஸாதாரணமாக (பொதுவாக)க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

உபாநத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, விசேஷித்து எல்லாவற்றிற்கும் (பீடங்களுக்கும்) அதன் அகலத்தில் 8, 9 அல்லது 10ல் 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். அதன் உயரமானது, விஷ்ணு பாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவே, கால்ப்பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ, அல்லது 1½ பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின் உயரமானது, பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

லிங்கமானது ஸுதாமயமான பீடத்துடனிருந்தால், அதன் உயரத்தில் (அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தில்) 9ல் 5 பங்கு, அல்லது 4 பங்கு பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதம் விரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய அதன் உயரம் 9 விதமாகும். இனி அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

*கருஷாயெ ஐதி சூ,நராஹுஜுதவாஃ | விம்மாடியெ ஐதி வாஃ, ந ஹாவஜிதி ஹாதி |

அமுணம் அபாதுஷம் வஜாஸம் தயொஷ்யெஷ்யஜிதெ ||

நவயா விஷுதம் வஜாதம் ஸகநூநாம் விபரஷத: |

விம்பிகா மொஷ்வொவெதா யிம்மாநாம் து வியீயதெ ||

மொஷ்வொஷிதம் வீம் ஸகநூநாம் விபரஷத: |

ஸஜாநம் ஸஜவஜ்ஷம் (வஜத்) வா யிம்மாநாம் து

வியீயதெ ||

ஸாயுதாநுஷுதூநாம் ப்ருதிராநம் ஸஜம் து வா |

[அதுரநூவஜ்ஷுதூ அ ப்ருதிராநம் வியீயதெ |]

வஜ்வீம் ஹஜ்வீம் வெஷிகாவரிஷ்ணுஷ் || ௨௩ ||

வீம் அதுவிஷ்யம் வஜாதமுகாரம் அஜோதுஷ் |

பீடத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக அகலமிருப்பது அதமபீடமாகும். 2 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தம பீடமாகும். இந்த 2 அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பீட விஸ்தாரமானது 9 வீதமாகும். இது விசேஷித்து ஸகல விங்கங்களுக்கும் கூறிய பீடமானதாகும். (20½)

விங்கங்களின் பீடமானது கோமுகத்துடனிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல மூர்த்திகளின் பீடமானது, விசேஷித்து கோமுகமில்லாதது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21½)

விங்கங்களின் பீடமானது, ஸமாச்சர(ஸம சதுரம்)மாக வாவது, ஸமவிருத்தமாகவாவது இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிமைகளின் பீடமானது, சதுரச்சரமாகவும், விருத்தமாக (வட்டவடிவமாக) இல்லாமலும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, பரிமண்டலம்,

கருா஁஁ விஹஜை து஁மஜுவாதெநா஁஁ ஁லிஹாமகழ் || உச ||

ஹிதாம்பெராஜியைவழி கண-ஃ(ஃ) வாடி-கவாடிபம்

(வெளித்) !

ஊய்-வஜம் து வெஜாஸம் லிஹாதம் வபிபிகொடியடி || ௨௫ ||

ஸ்ரீவார்ப்பம் வுதவாய-஁லும் ஷோபஸ்திஸஸம்யுதல் ।

தருமபெயர் கூழ் பூரென வந்தவாடிஹாடினெழு || ௨௬ ||

சுய-சான்றுபெட்டாஜா(விஸாயா) மற்றும் ஜாநாந்துபெருந

வழுவத !

இம்மெஹாஹம்மூய்யுஹ் வா டிஸ்ட்ரிக்டாணாஹ்

ஸஜுஅ (அ)ய்யு || ௨௭ ||

என்று பீடம் நான்கு (4) விதமாகும். இவைகள் பீடத்தின் அலங்கார பேதங்களாம்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த 16 பாகங்களில் உபநம் 2 பாகம் அதப்பத்மம் (கீழேயுள்ள பத்மம்) 5 பாகம், கண்டம் 2 பாகம், ஊர்த்வபத்மம் 4 பாகம், பட்டிகை 2 பாகம், க்ருதவாரி 1 பாகம். ஆக $2+5+2+4+2+1=16$ பாகங்கள் கொண்டது பீடமாகும். பத்மமானது 16 தளங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். (25)

பத்மதளங்களுக்கு மத்தியில் சிறிய தளங்கள் அடைந்திருக்கவேண்டும். தளங்களின் அடிகளும் நுனிகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். தளங்கள் 1 அங்குலம் (1 அங்குல அகலமுடையவைகளாக) இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கதேஹாங்குலத்தினாலே, 1 அங்குலம் அகலமுள்ள தளாக்ரங்களை யுடையதாக இருக்கவேண்டும். (அல்லது தளங்களின் நுனியின்

வீந்தாரத்ரிஹாமெமகம் மொஹவம் ஶீவ-ஶோஅஜதெ |

தஜீவ-ஶஸ்ட்யஸம் தஸ்ய ஜெத்ருதாரஹோஹுதஜ் || ௨௮ ||

ஜெத்ருதாரத்ரிஹாமெமகம் தஜ்முவிபுயம் ஹவெசு |

ஜெத்ருதாரம் குஹசு ஶநீணம் தஜ்நவ-ஶோஸஸாஶ்ட்யஸம்
(ஜாதகெ) || ௨௯ ||

த்ரிவாஹ வா தஜ்ய-ஶ வா த்ரிஹாமெமகாம் ரஜெவ வா |

வஜாஸத்ரிஹாமநாமம் து ஜ்ஜஹாம-ஶிபாருகஜ் || ௩௦ ||

வப்டிகெய(காய-ஶ)ஸம் நிஜம் தஜ்ஜாஜெவ(ஜெஸ்யஸ அ)

ஸம் து வா |

உவாநாஜ்யம்மவெஸம் அ நீப்யம் ஸௌந்ய-ஶோநயெசு || ௩௧ ||

ஸயிஷ்நாநாம்மவெஸம் நீப்யம் வா வரிகஜ்யெசு |

வஜ்ஜீவம் ஸஜாவஜாதம் ஹஜ்ஜீவீஜெஹாஅஜதெ || ௩௨ ||

உயரமானது, விங்கதேஹாங்குலத்தாலே ½ அங்குலமிருக்க வேண்டும். (27)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம், அதன் கோமுகத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தின் அகலமானது, அதன் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியின் அகலமானது, அடியின் அகலத்தில் (அதாவது, அதன் நீளத்தில்) 3-ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, முறையே, நுனிவரையில் சிறுத்திருக்க வேண்டும். அந்த கோமுகத்தின் அகலத்தில், ½ பங்கு, ½ பங்கு, அல்லது 3-ல் 1 பங்கு, ஜலதாரை இருக்கவேண்டும். அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம் ஜலதாரையின் அகலம் இருக்க வேண்டும். (இதை, பொது விதியாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ஜலதாரையின் தாழமானது, பட்டிகையின் (அகலத்தில்) ½ பங்காவது, அதற்கு ஸமமாகவாவது இருக்க வேண்டும். உபாநம் முதலிய அங்க அமைப்புகளை தக்

சூகா ஷோபாயொதேயம் ஹாமெநாவாநஹுஜிதே |
 ஜமதேஹி து வெநாயம் முணாயம் குஹொநாய |
 பரிவாயம் வடிகாராநம் முணாயம் கண-3(ண)நாதக |
 தஜிபூ-3 கவநெகாயம் ஹாம து வடிகொநாய || ௩௪ ||
 பாயம்(அபாயம்) வரதவாரி ஷோக் ஹிபீதீதம் வரத |
 வீரொதே து கறாயம் து விஹாம வாகுகொநாய ||
 முணாயம் ஜமதீநாதம் குஹொநாய து தகஷே |
 வொஜாயம் கவ(வடிகார)நம் து கணநாதம் சி(வி)
 ஹாமக | ௩௫ ||

தவெஜாய-3 கவநெகாயம் முணாயம் வடிகா
 ஹவக |

வனகாயம் வரதவாரி ஷோக் வெநிஹு தவொஜிதே ||

அளவுடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிஷ்டாநத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி, அளவுடனமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி பத்ரபீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் உபநம் 1 பாகம், ஜகதீ, 4 பாகம், குமுதம், 3 பாகம், பட்டிகை 1 பாகம். கர்ணம் (அல்லது கண்டம்) 3 பாகம். கம்பம் 1 பாகம். பட்டிகை 1 பாகம். கிருதவாரி 1 (2) பாகம் இவ்விதமாக பாகங்களைக்கொண்டது பத்ரபீடமாகும்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், பாதுகத்தின் உயரம் 2 பாகம், ஜகதீ 3 பாகம், குமுதம் 3 பாகம், கம்பம் (பட்டம்) 1 பாகம், கண்டம் 3 (2) பாகம், கம்பம் 1 பாகம் பட்டிகை 3 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், ஆகக்கூடுதல்

ஹரிஹிம் வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ।

சுபொ(வஹ)ஹிஸாஸம் வீஹிவாதி துஹிமம்

வாதிஹிஸாஸம் ॥ ௩௮ ॥

ததிஹிஸாஸம் வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ।

ஹிஸாஸம் வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ॥ ௩௯ ॥

ததிஹிஸாஸம் வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ।

வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ॥ ௪௦ ॥

வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ॥ ௪௧ ॥

வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ॥ ௪௨ ॥

வெதிஹிஸாஸம் வஸிஸ்தா தம் வெதி(தி)வீஹிவாதிதே ।

கதஹிஸாஸம் துஹிவாதிதே ॥ ௪௩ ॥

2 + 3 + 3 + 1 + 2 + 1 + 3 + 1 = 16 பாகங்களாம். இவ்விதம் பத்திரபீடம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி வேதிபத்திர பீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 13 (15) பங்குகளாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் பாதுகம் 3 பாகம், அதற்கு மேலே பத்மம் 3 பாகம், கம்பம் 1 பாகம், மறுமுறையும் கம்பம் 2 பாகம், ஊர்துவ கம்பம் 1 பாகம். அதற்குமேலே பத்மம் 2 பாகம், பட்டம் 2 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம். ஆகக் கூடுதல் 3 + 3 + 1 + 2 + 1 + 2 + 2 + 1 = 15 பங்குகளாம். இவ்விதம் அம்சங்களாலே கல்பிக்கவேண்டும். (40)

பீடோதயத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில், உபநம் 1 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், இது நீங்கிய பாகமானது வேதியின் குணத்திற்கு (அழகுக்கு) ஏற்றதாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். பீடோதயத்தை 8 பாகங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வஜ் வ ஹ்ரீஸீம் வா வுத் து வரிஜ்ஜித் |

சயிஜ்ஜாதாம்வக் வாஜம் வீரம், ம வரிக்ஷயெக் || சந ||

உவவீரம், மவக் ஹம் தத்ஜ்ஜாதா(வ்ஜாத்ஜாதெவ)

வக்ஷித் |

ஜயஜம் உத்ரந்நாஹம் யொந்நாகாரம் ப்ரநாகார || சச ||

பரணிகம் யநுராகாரம் முணாபுரம் ரிபுநாபுரத் |

வ்ஜிஹேதுயு வுத் ஸ்ஜக் வ்நாபுரம் வுஷி-

துஷித் || சந ||

*ஷட்கொணம் ரொமநாபுரம் ஸ்ஜாதெவெவ க்ரஹிஜம் |

அதுவே 2 அல்லது 1 பாகம் பட்டினையுடையதுமாகும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடத்தை 3 விதமாகவும் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். (42)

பாதபீடமானது, வட்டவடிவமாய், பத்மபீடமாக வாவது, பத்ரபீடமாகவாவது இருந்தால், அதை அதிஷ்டாந பீடத்தின் அங்கங்களுடன் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பாகங்கள் உபபீடத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் (உபபீடலக்ஷணமானது கீழே கூறப் பட்டிருப்பதால்) அதை இங்கு கூறவில்லை. (இது உபபீடங் களுடன் கூடியதாகையால் உபபீடமென்றே கூறப் படுகிறது.) (43½)

சதுரச்சர்பீடம் ஐயத்தையும், யோநிபீடம் ஸந்ததியை யும், தநுஸ்பீடம் சாந்தியையும், திரிகோணபீடம் சத்தரு நாசத்தையும், விருத்தபீடம் அபிவிருத்தியையும், பஞ்சாஸு பீடம் ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும், ஷட்கோண

*ரொமநாபுரம் அஷட்கொணெவம் க்ரணெ ஹி உதி ஸ்ரஹ்ஜீஹாயுஸ்ஜாதாகாவாஃ |

வனஜாகாரொஷு வீராமாநு ப்ராமாதூவியிநா காரூ ||

* ஶ்ரீவெஜ் துஷெஷுஷீரெ து ஜீணையாரெ ஶிஜோதூ ||

வலுவாகுதிரியையோ காயமெ தயா காயமோக் வுந:

வுந: || சள ||

வபூஷிநஜாகுதாதீதகதூவெஜ் கதூநாபநம ||

தஷோக் ஸவஸ்யுயதேந வலுவாகாரம் ப்ரகஹ்யெக் ||

ஸாவெக்ஷம் யதூ ததாராக் ஸவாஷம் ஸாயமெவ வா |

பீடம் (அல்லது அஷ்டாஸுபீடம்) ரோகநாசத்தையும் கொடுக்கும். பீடாகாரங்களை, கீழே கூறப்பட்டவைகளில் இஷ்டமான வடிவத்தில் செய்துகொள்ளலாம். (46)

* இந்த பீடங்களில் ஏதாவதொருபீடம் பின்னப் பட்டிருந்தால், அதை புதுப்பிக்கும்பொழுது, அது முன்பு எவ்விதமாக இருந்ததோ அவ்விதமாகவே புதுப்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பல முறை செய்யலாம். ஆனால் புதுப்பிக்கும்பொழுது, முன் இருந்ததைப்போலல்லாமல் வேறுவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கு நாசமுண்டாகும். ஆகையால் முழு கவனத்துடன் பீடத்தை முன்பு இருந்ததுபோலவே செய்ய வேண்டும். (48)

* ஶ்ரீவெஜ் ஶதஜாதி 5 ஜோகாதக: வாம்: சூநநாபுஷ்
ஶ்ரீநாபுஷ்விதவஸூகஜாதக: |

வனஜு ஶுஷெஷு வீரெஷு ஜீணையாரெ ஶிஜோதூ ||

வலுவாகுதிரியையெவ ஶோக் தயா காயமோக் வுந:

வுந:

வபூஷிநஜாகுதிஷுதக் கதூ கதூவிநாபநம் |

ஶதி வாரெந ஶாவூதி ஶாதி |

* இனியுள்ள 5 சுலோகங்களும், ஆனந்தாச்ரம அச்சுக்கூட, கில் பதுப்பித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளவைகள்.

(சுறையம் (வசும் வா) உவவசும் வாவசும் வொவவ
 (வாவ்வாவ) வசும்வசும் || சக ||

இம்மாதாம் ஸாயதம் வீடம் ந கயசிதூ கஜாமிந !
ஸஜாமூம் ஸஜவதூம் அ ஸாயதம் வா ததநயிக் || ௫௦ ||

ஸவரீம் 21 ஸக்துரோபெதம் கதரீவீம் ஸாவஜாம் படி ||
 விர்விகாருகதணம் ப்ரோக்தம் வாடிபெரொத்யம் பரூணம் ||

உதி காசுதீபெ ஸிறுபாஹெ ஸிமவீருசுந்நா
வஹாஸ தஃ வடமு: ||

அப்படிச் செப்பணிதும்பொழுது, $\frac{1}{2}$ அல்லது $\frac{1}{3}$ பங்கு அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக நேர்ந்தால் அப்பொழுது, அந்த பீடத்தை ஆஜயமாகவோ ? (பத்ம பீடமாகவோ) முகபத்ர பீடமாகவோ, பத்ரபீடமாகவோ, உபபீடமாகவோ கல்பிக்கவேண்டும். (பீடத்தைப் புதுப் பிப்பதற்காக அத்துடன் முன்பு இருந்த அளவைக் காட்டிலும் அதிக அளவை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்பது கருத்து.) (49)

ஒருபொழுதும், லிங்கத்தின் பீடத்தை நீண்ட வடிவமாகச் செய்யக்கூடாது.

(லிங்கம் நீங்கலாக) மற்ற மூர்த்திகளின் பீடமானது ஸமாஞ்மாகவோ, ஸமரிருத்தமாகவோ, வேறுவிதமாகவோ இருப்பதாகும். எல்லாவிதமான பீடங்களும் முறைப்படி செய்யப்பட்டவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அதனால் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும். இவ்விதமாக பிண்டிகா (பீட) டெக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பாதசிலையின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்ப்பாயாக.

காசியபிய சிப்பராஸ்திரத்தில் விங்கபீட லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுயெக வணாஸ்துஃ வடமஃ ||

வாடிசெவாழிமுகுண்டி ||

சுய எகெஷி விசெவெண வாடிசெவாழிமுகுண்டி |

யிம்மதாஸுயம் ஷீஸம் ததிவாடிஸுஸுதத || ௧ ||

[ததாநாயதம் அாவி தநு]மெய்யு(ஷி)லாஜிதெ |

தம் து நவயா ப்ராகு வாடிஸ்(ஸ்)நாமம் விஷு:

மஹிமெஹிஸாஸாயம் ப்ரெஷம் வஜாஸுஸுதத ||

ததயம் சுநுஸம்ப்ராகு தயாடிமெய்யுஷிலாஜிதெ ||

[நவயா ததிஸாஸ் வஜாஸ்] நாமம் து வியிதெ |

ஐம்பத்தொன்றுவது படலம்.

பாதசைலாதி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து பாதசிலை முதலியவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதசிலையானது, லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல 3 பங்கு அகலமும், அதில் 1 பங்கு உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அகலத்தின் அளவுக்கு ஸமமாக உயரமிருக்கவேண்டும். இந், இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, பாதசிலையின் உயரம் 8 விதமாகும். இந் நாகரலிங்கத்தின் பாதசிலைக்குக் கூறப்பட்ட அளவாகுப

பாதசிலையின் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தி 6 விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமிருப்பது, மேஷமாகும். அதில் ஸரிபாதி (3 பங்கு) விஸ்தாரமுள்ளது. அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தி விஸ்தாரத்தை 8 பாகங்களாகச்செய்ய பாதசைலத்தி

* இம்மவ்வாஸ உயாயிகழ் வ்வாஸம் ததுவஹாஜிதெ || ௪ ||

சு(ன)காம்பவபெந்நிம் இம்மஜெருவடாகுதி |

நவரதபுராணைந நவிகொழும்பு(ஜாதி)கூடுபெய் || ௫ ||

சுநதத: ஸ்தாஹ் கம்பகோக் குயாராவஜரிநாஸஹ(ம்) |

ததஸாக் வீடவீலாஹ் நந்ஜாவத-பரிநொடியடி || ௬ ||

இம்மவீட ஸ்தாநம் வா னாகஜிதூம்மநாாயிகழ் |

தாந்ஜவரதூரிநாவ்வாஸம் நாமரொஷு விபீயதெ || ௭ ||

விஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இதுவும் நாகரலிங்கத்தின் பாத சிலைக்குக் கூறப்பட்டதாகும். (3)

* விங்கத்தின் அகலத்தை இருமடங்கு செய்து, அந்த அகலத்தை, 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் ஆழத்தில் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதன் உருவமானது, விங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தைப்போல இருக்க வேண்டும். அதில், 9 விதமான ரத்தினங்களையும் தனித் தனியே வைக்கும்படி 9 கோஷ்டங்களை (ஸ்தாநங்களை அதாவது குழிகளை) க் கல்பிக்கவேண்டும் அது நீங்கிய வீடங்களை ஸமதளமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்திலிருந்து பீடத்தின் எல்லை வரையில் (இப்படி வைக்கப்படும் பாதபீட சிலையானது) நந்தியாவர்த்த சிலையாக இருக்க வேண்டும். இந்த சிலையானது, விங்க பீடத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமானமாகவாவது, 1 அல்லது 2 அங்குலம் கூடுதலாகவாவது இருக்கவேண்டும். நாகர லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட இந்த சிலையானது வேறுவிதமாகவோ, வட்டமாகவோ, விஸ்தாரமாகவோ இருக்கக்கூடாது. (7)

* இம்மவ்வாஸ உதஜாதி 3½ ஸ்ரோகாதூகொ ஹம்: சூநநா னுஜெ-பு-தவஹகஜாத், மத:

* சுலோகம் 7 முடிய கூறப்பட்ட விஷயமானது ஆநந்தாச்ரமத்தில் பதுப்பித்த புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளது.

வீர்ஷாஸாநத்ய(யி)கெ வாஸ ஞ்ராவீயா(வெ)க்ஷாநிகாயி
(யி)க்ஷ ||

விம்,மஷாஸெ நவாஸெ து வீர்ஷெகெகவய-நாசு ||

நந்ராவத-பெர்னாவீஸம் நவயா வெஸரம் ஹி தசு |

விம்,மஷா வரித: கஹ்லம் அக்வாரி அதுரமுக்ஷ || கூ ||

அதுரபெயாஅதா(ரமுபெர்னா)யாஸம் தெஷாம்

ஜீவ-ஜேஷாஹதத ||

உதராமு து ப்ராமாஸெ ப்ராமமு ஐக்ஷிணந்ரஸெசு ||

வஸ்திஜெஷா துராமு அ ப்ராமமு அராத்ரெ ந்ரஸெசு |

திராவிடலிங்க விஷயத்தில், பீடத்தின் அகலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அகலமுள்ளதாக இருந்தால், அது 2 அல்லது 3 (அங்குலம் அல்லது அம்சம்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். (7½)

லிங்கத்தின் அகலத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்து, பீடத்தின் அகலத்தடன், ஒவ்வொரு அம்சமாகக்கூட்டிவர, நந்தியாவர்த்த சீலையின் நந்தியாவர்த்தமான பாதசீலையின் அகலம் 9 விதமாகும். இது வேஸரலிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (8½)

லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் 4 சதுரசர் சிலைகளை வைக்க வேண்டும். அந்த சீலையின் உயரம் அகலம் நீளம் இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (9½)

அந்த 4 சிலைகளில், கிழக்கேயுள்ள சிலையை வடக்கு நுனியாகவும், தென் பக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும், மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள சிலையை, வடக்கு நுனியாகவும், வடபக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும் வைக்கவேண்டும். (10½)

பாங்கொரு பூயலவொழிநொழி விரியகடி || ௧௧ ||

தூதீயம் உருதொழி மூலகி) வாயுமூலம்

அத-யகடி |

நடவாவதேயிரொழிவொழி கடிதொழி

(பொடியெய் கடிவிதது) || ௧௨ ||

தடிதொழிவொழிவொழி கடிதொழி விரியகடி

வாயு |

வாயுயா வஜுயைவொழிவொழி

வாயுயைவொழி || ௧௩ ||

வனகாங்கொழிவொழி வாயுயைவொழி

வாயுயைவொழிவொழி வாயுயைவொழி || ௧௪ ||

முதல் கல்லின் (கிழக்கியுள்ள கல்லின்) நுனியை ஈசானிய திக்கிலும், இரண்டாவது கல்லின் நுனியை அக்கிரி திக்கிலும், மூன்றாவது கல்லின் நுனியை வாயு திக்கிலும், நான்காவது (வடதிக்கிலுள்ள) கல்லின் அடியை வாயு திக்கிலும் வைக்கவேண்டும். (இவ்விதமாகக் கற்களை ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாக இணைத்துவைத்து) அதன் மேலே அஷ்டபந்தம் செய்து, (லிங்கத்தின்) பீடத்தை வைக்கவேண்டும்.

முறையறிந்த ஸ்தபதியானவன், இவ்விதம் இவைகளை முறையுடன் வைத்து, அதில் இருக்குகள் முதலியது தெரியாமல், ஸுதை அல்லது வஜ்ரத்தினாலே நன்கு பூசி இருக்குகளில்லாமல் அழகாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தச் சிலைகள் நந்தியாவர்த்த சிலைகளாக இருக்கவேண்டும். (13)

பீடமானது ஒரு அம்சமிருப்பது, உத்தமமாகும். 2 அம்சமிருப்பது, மத்தியமமாகும். 3, 4, அல்லது 5 அம்சமிருப்பது, அதமமாகும். (14)

* வீரோநாம் து தடிவெயு-3 து உவெயுகெந

ஸஜாஅரெசு |

ஸஹுவஸு, மஸாயஸூராக் வீஃஸெஸெ, ம-3 வெ

ம-3 ரு: (ஸகொரயொநதெஸெசு) || ௧௫ ||

§ மஸாயஸூராக் வரஷா (யொடிஷதா) ஆஸூன

தகுவெவெ-3 வர, வரெ நதெஸெசு |

தூபெயுடாஸூராக் கெவகம் வரெவெவாநெ வரெ அபடி ||

அகவாரம் (ரி) வெவெயூணயு, மம் (கொண, மதம்)

அதுரணம் புகஹுபெசு |

ஷடீவஹ வெவெவ கத-3 வ்யம் விஃவிகாருகூணாநிதடி ||

பீடாளத்திற்கு மேலே ஓரே சிலையாக இருக்கவேண்டும். பீடகளத்திற்குக் கீழே பீடஸந்திக்குக் கீழே அநேக வஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும். (பீடத்தின் கழுத்துக்குக்கீழே நவரத்நங்கள் முதலிய பலவஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும்.) (15)

¹ களத்திற்குக் கீழே, துவியச்ரமான (இரண்டு பக்கம் சதுரமான) இரண்டு கற்களை முன்னும் பின்னும் வைக்கவேண்டும். மூன்று கற்களானால் ஒன்று உதவியாகவும், மற்ற இரண்டும் இடது வலது பக்கங்களிலும் இருக்கவேண்டும். நான்கு கற்களிருந்தால், நாலுமூலைகளிலும் வைத்து சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும். 5, 6 கற்களும்

* வீரோநாம் அ மஸ- தடிவெயு-3 (உவெயுகெந) ஸஜாஅரெசு |

ஸஹுவஸு, மஸாயஸூராக் (ஸதாடிநி) புகஹுபெசு ||

உதி ஸஸூஸூதேஹாருயஸூராதுகாவா: |

§ 16, 17 ஸூராகள ஐயிதவூககாதூமதள.

1. இந்த 2 சுலோகங்களும் பதுப்பித்த புத்தகத்தில் உள்ளவை.

ஸுயபாஷஸுபவநவகாவி நிஹிதம் ஸுஜயி கௌ ||

† உஷகாலிஸுநிதாவிவகா ஜயி ஸுஜயி ஸுயபாநித ||

\$ ஸுஹஜம் ராஜதம் வாவி டாராஜம் வெக வனவ வா

(வகவ வ) ||

ஸவகஜா ஸுபதம் ஸுஷஸுபலிதஜலிபித || ௧௬ ||

விஷுஹாமாஸுபலிதஜலிபிதம் ஸுஜயித ||

நதொ(தஜ)ததம் ந கதஜலி கததம் வெக

கதஜநாபத || ௨௦ ||

வைத்துக் கட்டலாம். இவ்விதமாக பிண்டிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அந்தக் கற்களை) ஸுதை அல்லது அஷ்டபந்தநத் தினால் இடுக்குகளில்லாமல் கெட்டிக்கவேண்டும். கருங்கற்களாலானாலும், செங்கற்களாலானாலும், ஸுதையினால் கட்டப்பட்டால் அது உறுதியாக இருக்கும். (18)

லோஹம், ரத்நம், மரம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட தானாலும் முன்கூறியதுபோலவேயேயேண்டும். எல்லா வற்றையும் ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, அவைகளை உறுதிப் படுத்தும் பந்தந திரவியத்திற்கு அஷ்டபந்தநம் என்று பெயர். (19)

பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உச்சியை, விஷ்ணுபாகத் தின் உச்சிவரையில், உயர்த்தலாம். அது மேடு பள்ளமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மேடு பள்ளமாகக் கல்பிக்கப் பட்டால் கர்த்தாவுக்கு அழிவு உண்டாகும். (20)

† உஷகா வெக ஸுஹஜி: கதஜலி ஸுயபாநித ||
உதி ஸுஷஜீஹாபுஸுஜாதகாவா: ||

\$ ஸுஹஜம் ராஜதம் வெகவ யாவக ஜயிதா ஹவக ||
உதி ஸுஜிதவஸுகவா: ||

† தவம்ஸகரிநூலிஷு வீராயநூலிநாம் நயெசு |
 னவம்ஸு ஸுஸரிநூலிநி ப்ரோகூதநயவ விஸெஷத: || ௨௧ ||

* ஐதி காபரஸீபெ ஸரிஷு ஸாஸெஷ வாடிஸெஸநூலி முக்ஷணம்
 நாம னாகவஹாஸதஜ: பட்டம: ||

பீடத்திற்குக் கீழைவைக்கப்படும் சிலையானது நபும்ஸக
 சிலையாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிரம்ஹ சிலை
 முதலியவைகள் விசேஷித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (21)

1காச்யபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாதசைலாதி லக்ஷணமென்றும்
 ஜம்பத்தொள்ளுவது படலம் முற்றும்.

† 21 ஸ்ரோக: ஸாஸஸு தீஹாஹுபஸுஜாதகாராதமுத:.

21. சுலோகம் ஸரஸ்வதிமஹால் பிரதியில் மட்டுமுள்ளது.

* சூநநாஸுஜாதிதவம்ஸுகெ வாடிஸெஸநூலி முக்ஷணம்,
 முக்ஷணோபாஸமுக்ஷணம் ௨ வாகவஸீபெஷ (61 பட்டமெ) சுஸி
 ஷித: |

ஸாஸஸு தீஹாஹுபஸுஜாதகாராதம் வாடிஸெஸநூலிமுக்ஷண
 மெகவஸீபு பட்டமெ, முக்ஷணோபாஸமுக்ஷணமஸுஸீபு பட்டமெ ௨
 சுஸிஸிததி, விஸெஷ: |

1. பதுப்பித்த புத்தகத்தில், பாதசைலாதி லக்ஷணமும்
 லக்ஷணோத்தாரமும் ஒரே அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
 ஸரஸ்வதி மஹால் பிரதியில் வெவ்வேறு படலங்களாகக் கூறப்
 பட்டிருக்கின்றன.

|| சய ஹிவக்ஷாஸ்துஜி வடம ||

முகுஷணோகாரமுகுஷண ||

*சய வகஷுஜி விஸெஷண முகுஷணோகாரமுகுஷண ||

*இம்மவஜி உபநிஷாணம் முகுஷணோகாரமுகுஷண || 1 ||

புராணாஹிஜிம தொ வாவி ஸாங்கர ஹிஷணவி வா |

நவாஷஸ்துஷணம் வா உபவம் அதுமுகுஷண || 2 ||

தொபபஸ்துஷணம் (ஸம்யுக்தம்) வவகாண்காரஸம்யுக்தம் |

உபவஸ்துஜி ஹிஷணமகம் துஷணம் வெஹிகாதத || 3 ||

ஹிஷணமகம் துஷணம் உபவகாண்காரஸம்யுக்தம் |

மொபபஸ்துஷணம் கருகா விஷணமுகுஷணமுகுஷண ||

ஹிஷணமுகுஷணம்.

லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்.

இனி, விசேஷித்து, லக்ஷணோத்தார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (லிங்கத்தைச் சதுக்குவதற்கான விதியைக் கூறுகிறேன்.) லிங்கத்தின் முகத்தை நிர்மாணம் செய்வதற்கான லக்ஷணத்தையும், விதியையும் கூறுகிறேன். (1)

கோவிலுக்கு முன்பக்கத்திலாவது, ஈசானிய திக்கிலாவது, 9, 8, அல்லது 7 ஹஸ்தம் அகல நீளமுள்ள சச்சதரமான மண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த மண்டபமானது 16 கால்களுடன் ஸகல அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் மண்டபத்தின் 3-ல் 1 பாகம் விஸ்தாரங்கொண்ட வேதிகை (மேடை) இருக்கவேண்டும். அந்த வேதிகையானது 1 முழம் உயரத்தில் கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப். போன்று இருக்கவேண்டும்.

*சுபிரம் ஸ்ரீகாய-2, 3 ஸ்ரீகாய அ ஸ்ரீகாய-2 ஹிஷணமுகுஷணமுகுஷணம் |

நாநாயுடுவெறு ழீவெறு நாநாவுடுவெறுருக்ருதடி |

பாதுவி: ஸ்விரு சுபகாசு வபிசுபாநிபெஷத: ||

தவெருறு திவெறு-ஃவெறு: ருவெறு: வுடுவெறு -

ரருக்ருதடி |

சுயசுபயுமிநாநாவெவம் ஃவவவாஅரெசு || சு ||

பெஷநாநாநா மிமழீவ-ஃ ஸ்விசு வபிசுபாநிபெஷதம்

யயா(ததிருசு) |

தவெஷுவ சிமணவ்ராவம் ஃவவவவ வியாருசு ||

சுநசு ஸவ-ஃவருகாரம் பூரிவெவ வவாஅரெசு |

வெஷுருய-ஃ பாயபெயுமிம பூசுரிருபூய-ஃ

வசுசு || அ ||

அந்த மண்டபமானது, கோமயத்தால் (பசுமாட்டின் சாணத்தினால்) மொழுதி, அரிசி மாவினாலே கோலங்கள் போட்டு பலவித தூபங்கள், தீபங்கள், பலவித புஷ்பங்கள், சம்பா அரிசி, எள்ளு, தர்பம், நெல் பொரி இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதம்பரிமாணமுள்ள மூன்றுவித லிங்கங்களுக்கும், இவ்விதமாக மண்டபமிருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு, வேதிகையின் விஸ்தாரமானது, லிங்கத்தின் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அதிக விஸ்தாரமுள்ள வேதிகை கூடாது) அந்த மண்டபமானது, வேதிகையைப் போல 3 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக (நீளமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். மற்ற அலங்காரங்கள் யாவும், முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும்.

அந்த வேதிகையின் மேலே, லிங்கத்தை (லிங்கத்திற்கான சிலையை) கிழக்கில் தலைப்பக்கமிருக்கும்படியும், முகபாகம் (சிலையின் முன்பக்கம்) ஆகாயத்தை நோக்கி

வரிதொஷௌ யடாநு நயஸ்ய ஸகூஅ-கோநு

ஸாவியாநகாநு ।

ஸஸூத்ராநு நவவஸூஜ்யாநு மயதொயெநவூரிதாநு ॥

ஸாவியாநாநு ஸபொஹாஜ்யாநு நொகவாநாநி

நெவதாநு ।

மயவூவெஷ்ய யுவாநெஷ்ய அ-பெதஸ்ய (கூஷஸூ)

காநதஃ ॥ ௧௦ ॥

மீம்ஸாந (கூ)ஸ்ய வாநெ து விஃபிகாஃ விஹாவயெக ।

நகூவஸூநிநாவெஷ்ய மீம்ஸாஃ ஸவ-பெயக ॥ ௧௧ ॥

வெநிகாபா ஸூதனெ (கூயெநெ) து கூஃ வ

ஸூஃயிஃ கூரூ ।

சுமூயாநாநிகம் ஸவ-பெயிகாபெ-கூதாஅரெக ॥ ௧௨ ॥

யிருக்கும்படியும், படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் (8 திக்குகளிலும்) 8 கலசங்களை வைக்க வேண்டும். அவைகள், நூல்சுற்றி, கூர்ச்சங்கள் வைத்து, நறுமணமுள்ள ஜல பூர்ணமாய், புது வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அவைகளில் இந்திராதி லோகபாலர்களை, கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். (10)

லிங்கத்தின் (அடியின்) இடது பக்கத்தில் பிண்டிகை பின் அடியை (பிண்டிகை—ஆவடை அல்லது லிங்கபீடம்) வைக்கவேண்டும். அதை, சிவப்பு வஸ்திரம் முதலியவைகளாலே சுற்றிப்போற்றி, லிங்கபீடத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும். வேதிகையில் (திட்டாணியில்) ஸ்வதந்திரோக்த முறைப்படி (அல்லது கிழக்குதிக்கில்) குண்டத்திலாவது, ஸ்தண்டிலத்திலாவது (ஸ்தண்டிலம் அக்னியை பிரதிஷ்டை செய்வதற்கேற்ற சிறிய சச்சதுரமான மேடை) அக்னி

[ஸ்ரீமஹிம் ஹவெவாஹெ சுமி]கூகூவா து ஸவத: |

சூவொராஜாஜிஹெனூன ப்ருதேதிகாஷ்டபதாஹுதீ: ||

*ஸ்ரஹவரகூஷலிலிஸ்ர ஹோம் கூகூவா வியாதத: |

சூவொஹிஹெதிகெனூன ஹிம் ஹிஷ்டபதாஹுத: ||.மச ||

ஸ்ரஹஜிஷ்டபதாஹெனூன சூஷததேம் (ஹோம்)

ஸோஹெகி |

ஹுஹொஹெவொஹென ப்ருதேதிகாஷ்டபதாஹுதீ: || மரு ||

ஹவம் (கூகூவா) ஜாமாணம் ராஹென ஹ்வாதெ

ஸதாஹுததேகே |

தேபிகஹு ஸுஹிஹெகூவா ஸகஸூகூதநிமுஹ: ||

பிரதிஷ்டை முதலிய எல்லாக்காரியங்களையும் முறைபுடன் செய்யவேண்டும். (அப்பொழுது) லிங்கபீடமானது, இடது பக்கத்திலும், அக்னியானது வலது பக்கத்திலுமிருக்க வேண்டும். (11)

அந்த அக்னியில், “ஆவோராஜாநம்” என்ற மந்திரத்தினாலே, புரஸமித்தினாலே, 108 தடவை முறைபுடன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். “ஆபோஹிஷ்டா” என்ற மந்திரத்தினாலும், “இதம் விஷ்ணுர்” என்ற மந்திரத்தினாலும், “பிரும்ஹஜ்ஞாநம்” என்ற மந்திரத்தினாலும், தனித்தனியே 18 தடவை நெய்யினாலே ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் ஹோமம் செய்துவிட்டு, அன்று இரவு (தூங்காமல்) விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

மறுநாள் ஸூர்யோதயத்திற்குமுன்பு, சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில், சிவத்விஜகுலத்திலுதித்த, ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நன, ஆசார்யன், சுத்தனாக இருந்து, ஸகலீகரணம்

* ஸ்ரஹவரகேதிகாஷ்டபதாஹெனூன ப்ருதேதிகாஷ்டபதாஹுதீ: ||
வஸுகோபுதம் |

விதவனொரு தனியாழி விதாழிநாடுவநு: |

வவ-ருகுகுணவஸம்புகு: சரிவவிகுனயொழிவ: || ௮௭ ||

* ஸ்வதிரிசு சா ஹ-ருகா (யஜுஸூதித்ராது)ராவித: |

புர மிதமி ஸவஹிஅ-இ விஷா வுண-ஹாஹுதி

அரெசு || ௮௮ ||

புதிஸம்ஸகயெபூதுள யிம்மவீம் விஜாத: |

வூண-ஹிதகாவ-ஹாஸஸூதித்ர வ-ஹ ஹிதயெந து ||

புறாதெ வஸுஹிதெ-இ து ருகுகுணாஹாஅரெசு |

வாயஸம் வுததஸம்புகு: சரிவவொதெ வயிம் ஹரெசு ||

(கலாசோதநம்) செய்துகொண்டு, வெண்மையான ஆடை யணிந்து வெண்மையான புஷ்பமாலையணிந்து, சந்தனம் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். (17)

* ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆசார்யன், முன்போலவே அக்நியைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்து, பூர்ணஹுதியும் செய்யவேண்டும். அவன் இரவிலேயே, லிங்கத்தை பீடத்தில் பொருந்த வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், உதயகாலத்தில் சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, பஞ்ச இவைகளா லாகிய கயிறுகளாலே, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, லக்ஷ்ணைத் தாரம் செய்யவேண்டும்.

* ஸ்வதிரிசுதாழி ஸோகாய-இ து, ஸவநகாஸோகா நகாஸம் யொஜநீயதி ஹதி |

* ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்திருக்க வேண்டும். என்ற அரை சுலோகமானது, அடுத்துள்ள ஒரு சுலோகத்திற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டுமென்று தோன்று கிறது.

' ரகூபராவி வரிதஜஜி மகாபெஜி ரஅ-ஜெசு ஹஜா |
 ரகெத ந யாதாநா ஹிமஜெயி ஸுதத்ரம் து வாதயெசு ||
 ஜெவஹாமெஷி ஜெயி து நாளம் சுயசாகி
 ஸுருக்ஷணா ||
 ஹிமஜெதந ஜிஜாநு ஸுதத்ரவிஸாரகம் நயெசு || ௨௨ ||
 ராஜாஹாமாடியம் மஜஹி பரிஸஸொ வத-ஜநாநித ||
 ஸவெஷிவிபரதம் ஹாமம் க்ரஜெஷ்காஃஸொ(பரம்) து
 விஷுதத்ர || ௨௩ ||
 சுமமூஹம் வஸுயாஹஜி ஸனகாஃஸம் யவஜுமஜிதெ |
 உதஜெதஜுஹிமஷி ஸுதத்ரம் வஹாபதத்தி:
 (வஹ்யவம் ததம்) || ௨௪ ||

(சிஃப்யானவன்) நெய் கலந்த பாயஸத்தை (லிங்கத்
 தின்) சிரஸ்ஸில் பவிஹாணம் செய்யவேண்டும். சிவப்பு
 சம்பாவை நீக்கி (செந்நிறமில்லாத வெண்மையான
 அக்ஷதை) சந்தணம் முதலியவைகளினாலே, ஹிருதய
 மந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (பிறகு; செந்நிறமான
 தாதுப் பொருளாலே, லிங்கத்தின் நடுவில் ஸுத்திரபாதம்
 (கோடு விழும்படி) செய்யவேண்டும். (லிங்கத்தின்) முன்
 பக்கத்தில், நடுவில், லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி, நாளத்தை
 கல்பிக்கவேண்டும். (நாளம் — லிங்கத்தின் நடுவில் தண்டு
 போல காணப்படும் நோர்க்கோடு.) லிங்கத்தின் அளவுக்
 கேற்றபடி, ஸுத்திரத்தின் அகலத்தைக் கொள்ள
 வேண்டும். (22)

ருத்ரபாகத்தின் உயரத்தை சிரோவர்த்தநத்துடன்
 அளந்து, அதை 24 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில்
 1 பாகத்தை விஸ்தாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த
 1 பாக விஸ்தாரத்தை 1 அங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும்.
 இந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும்.

ஸவெஷா(பெஷாணா)உவி இம்மாநா யவாய-ஃ ப்ருதி
 ஹாஸயெசு |
 சுயலாயஉஇம்மஸ்ய ஸுத்ருதாரம் யவம் ஹவெசு || உரு ||
 ஸுத்ருவிஸாராவெவம் ஸ்யாசு வாதம் வெவ து ததஸு |
 வனகாஸபஉபுஷதொ வஜ-ஃ ஸ்தாநிபு-ஃ ததஸ்பகெ ||
 ததஸு(சுயஸூ)ஃஸபயொவி-ஃபுருசுநொனாரபாஅரெசு |
 ருசுநா(னெ) பரிஸவிஷாயி ருநாபு உரணம் ஹவெசு ||
 நெத்ருஸுத்ருசுவஸாராவெஸ்யாந்ய விநாஸநம் | .

உத்தமோத்தமமான லிங்கத்திற்கு, ஸுத்திரமானது, 5 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு (முறையே) அகலத்தில் 1½ யவை குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதமாதம லிங்கத்திற்கு, ஸுத்திர விஸ்தாரமானது, 1 யவையாகும். இவ்விதமாக, ஸுத்திர விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸுத்திரத்தின் தாழ்மும் அகலத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்தநத்திற்கு மேலேயுள்ள ஒரு அம்சத்தை (லக்ஷணோத்தாரத்தில்) விலக்கிவிட வேண்டும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழேயுள்ள இரண்டு அம்சங்களில் லக்ஷணோத்தாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[இங்கு லிங்கத்தின் சிவபாகத்தை 3 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஸ்தநத்திற்கு மேலேயுள்ளது ஒரு பாகம், ஸ்தநத்திற்குக் கீழேயுள்ளது இரண்டு பாகம் என்று கொள்ளவேண்டும்.]

லக்ஷணமானது சிரஸ்ஸில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வியாதிகளுண்டாகும். நெற்றியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் மரணத்தைக் கொடுக்கும். கண்களில் ஸம்பந்தப்பட்டால் அபஸ்மாரரோகம் (காக்கைவலிப்பு) உண்டாகும், வாயில் ஸம்

விஸுக்ஷெஸுநாபு: ஸ்ரோக் கௌஸுவிநாபுநடி ||

ஸ்துதெஸெ ஸுதம் ஹனி தஸ்தாஸெ தாநிவஜ-ஸெயக் |

ஸிரஸா ஸஹுஸுபாஸம் முணாஸம் விஹஜெக் ஸஜ ||

வஜ்ஸஜ் ஸுசுஸாகாரம் இம்மாகாரம் யஸாகுதி

(யஸாஜிதம்) |

விஜாநாஜிவஜ்ஸுஜ-ஸெ நுவாணாம் அ ஜயாவஹ || ௩௫ ||

வஜ்ஸவஜ்ஸு(வஜ்ஸ)க் விகாகாரள குஜ்ஸாக்ஷிவாகுதி: |

யஸவாஸமத்யுயொஹ-ஸெயக் (ஹம் அஸுத்யுஜம் அ)

நுவாணாஜிவஜ்ஸுஜ-ஸெய || ௩௬ ||

கராஜ்ஸு விஸாகாரம் மொகண-ஸெயக் விவக் ஹவக் |

பந்தப்பட்டால் தானிய நாசமுண்டாகும். ஸ்தந்தத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டால் பிள்ளைகளுக்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால், லக்ஷ்ணத்தார லக்ஷணமானது, சிரஸ் முதலிய விடங்களில் ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கும்படி, அந்தவிடங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.

சிரோபாகத்துடன் கூடிய ருத்ராம்சத்தை மூன்று பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (29)

(லக்ஷ்ணத்தாரமானது, அல்லது நாளமானது) தாமரை மொட்டின் வடிவமாகவோ, லிங்கவடிவத்தைப் போலவோ இருந்தால், அது பிராமணர்களுக்கு அபிவிருத்தியையும் ஷத்திரியர்களுக்கு ஜயத்தையும்பரிக்கும். அது குறுக்காக இருக்கும் (அல்லது திரும்பியிருக்கும் அல்லது தனித்தனியே இருக்கும்) இரண்டு கத்திகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, குஞ்சராஷம் யானைக்கண்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, சங்குபோன்றவடிவமுள்ளதாகவோ குடைபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ இருந்தால், ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். இருகைகளையும்

வெவ்வுதாநாம் தகி கீ கொணம் அ ஸுருவூதாயதம் தயா ||

ஸுரு வுரிகரம் கீ ணி ஸுருத்ரம் மூஹிதம் ஸுருண ||

ஸுருணாஜாஸுருணாகாஸம் ஸுரு ஹாமவிஹாஜித ||

ஸுருஸுருயஸுருகாஸம் தயாஸம் ஹாவிதத ||

தயுருஸுருஸுருஸுருயுதம் து ஹாமஸுருஸுருயுத || ௩௪ ||

தயுருஸுருஸுரு ஸுருத்ரம் வா ஸுருத்ரவிநிபுதம் து வா |

ஸுருத்ரவிபுதம் து ஸுருத்ரானாம் யவருய ||

யவருயானாம் வாஸுரு தாஸம் விஸுருத ||

சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்திருப்பதுபோலவோ பசுவின் காது போன்ற வடிவமுடையதாகவோ இருந்தால், அது வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். முக்கோணவடிவம், சூலம், நீண்டவட்டம், இம்முன்று விதமான வடிவமுள்ளதாக இருந்தால், அது குத்தர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும் லக்ஷணமானது, ஸுத்திரத்தில் ஸம்பந்தமுடையதாகவே இருக்கவேண்டும்.

லக்ஷணத்தாரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவை 11 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அதில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாகும் அதன் அகலமும் 1 பாகமாகும். அதன் அடியிலிருந்து நாளத்தின் நீளம் 9 பாகமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நாளமானது (நாளம் - தண்டு) ஒரே ஸுத்திரமாகவோ, இரண்டு ஸுத்திரங்களாகவோ, மூன்று ஸுத்திரங்களாகவோ இருப்பதாகும்.

இரண்டு ஸுத்திரங்களுடனிருந்தால், அந்த ஸுத்திரங்களின் மத்தியில் இடைவெளியானது 3 யவையாகும். நாளத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு ஸுத்திரங்களின்

நாஸுபுஷ்பே³அ தஸுஷு³மெ ஸீலாஸு³த³ம

ஸலாஸு³வசு ||

தநாஸு³வசு³கஸு³த³ம³அ³க³ இ³ம³யெ³வி³ப³ஷ³த³ |

ஸு³த³சு³த³வாஸ³வா³த³அ³ நாஸு³யா³த³ த³ க³ய³த³ ||

நாஸு³யா³த³ த³ ஸு³லா³ஸ³ம³ (த³த³த³)

வி³ஷ³ப³க³வா³ரி |

லணி³ரெ³வா³ த³த³ க³ய³த³ ம³க³ஸு³த³ * ஸு³ய³த³

உ³த³ம³ள || (?)

லணி³ரெ³வ³யொ³ன³வி³த³ (ரெ³வ³யொ³ர³ன³) வ³ஷ³த³ம³

ஸ³த³ த³ வா |

வ³ஷ³த³ம³ க³ய³த³ (க³ய³த³ம³க³) வெ³த³ம³ஸ³

த³ய³த³ வ³வ³ வா || ௩௬ ||

நடுவில் இருக்கவேண்டும். நாளத்திற்கு மேலே, அதன் நுனியில், ஸீமாஸுத்திரத்தை எழுதவேண்டும். (ஸீமாஸுத்திரம் - எல்லைக்கோடு.) (36)

அந்த நாளமானது ஒரே ஸுத்திரமாக இருந்தால், அது விசேஷித்து விங்கத்தின் மத்தியிலிருக்க வேண்டும் நாளத்தின் நீளத்திலும், ஸுத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அகலத்தையும், தாழ்ந்தையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (37)

நாளத்திற்குக் கீழே, விஷ்ணு அம்சத்திற்குமேலே 1 அம்சம் விடப்பட்டு, காணப்படவேண்டும். அங்கிருந்து மணி³ரேகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். மொட்டானது (வெடித்துச் சிதறிய) தீப்பொறியைப்போல இருக்க வேண்டும். இரண்டு மணி³ரேகைகளின் நடுவில், ஸமமாக (மணி³ரேகைகளுக்கு ஸமமாக) பத்மத்தின் மூலமிருக்க

*ஸு³த³ம³ ஸு³ய³த³ | உதி வா³த³ வ³வ³த³ வ³த³ |

வணாம்பெ து யுமாம்பெ வா வடிதாராய-3

வன(லெ)வ வா |

உகூடெலுநூந்தரம் ஹெலும் நூடெலுநூனாரம்

ஸ்ரணு || சடு ||

நாடையாடலும் வா(ஸா)ய-3வாடி வாடியுமாம்பகடி |

சூலாமம் வனலாமம் (மெ) து வெடிஹாமலாவி வா ||

நாடெலுநூலும் செவவம் (வாவி) உணிரெவாஅயொதாடி |

உலுநூடாமும் சூலாக் கண்ணம் உணிரெவானூரம் காரூ

(ஹவெக) || சஉ ||

நாடெலுநூ ஸலெ திய-3,முதெ வரெடுத து வலாபெக |

வேண்டும். பத்மநாளத்தின் அடியின் நடுவானது, பத்மத்தின் அகலத்தில் 1 பாகம், 4ல் 3 பாகம், 5ல் 4 பாகம், அல்லது பத்மத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக, பத்மமுகுளத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள கார்பின் கனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏ அந்தணனே ! இனி நாளத்தின் (பத்மத்திற்குக் கீழே நீண்டிருக்கும் தண்டின்) அடியின் அளவைக் கூறுகிறேன். சேழ்ப்பாயாக. மணி ரேகையானது, நாளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும், ஸமமான அளவுடன், நாளத்தின் (அடித்தண்டின்) உயரத்திற்கு ஸமமாகவோ, 3, 1, 2, அல்லது 5ல் 4 பங்கோ இருக்கவேண்டும். நாள மூலத்திற்கு ஸம அளவாக இருக்கும் மணிரேகையானது, இருபக்கங்களிலும் ஸமமான அளவுடனிருக்கவேண்டும்.

மணிரேகையின் மத்தியிலுள்ள பாகமானது, அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும். நாளத்தின் அடியில், ஸம அளவிலிருக்கும் மணிரேகையை, அதன் பின் பக்கத்தில் குறுக்கே செலுத்தி, ஒன்றோடொன்று பிணைக்க வேண்டும்.

உணிரெவா வ்யாஸவா தம் *மும்மவெந்நாழிகம்

ஸூத்ர 7 யெக் 1 சந் 1

ததாடிருபயனும் வஸுலாமவிஹாஜிதெ !

உணிரெவாஹுஸ்தந் து நவயா வரிகீதி-3தழ் || சச ||

ஸெவ-3ஆம் முக்திணைபா ரொஷஷ்டம்(யா)பணி ரொவகெ

(கா) 1

வெழுதம் முக்திணம் வெபுராகம் சிதீயம் முக்திணம் பழணம் ||

* மணிரேகையின் அகலம் ஆழத்தை, விங்கத்தின் உயரமாக ஸூத்திரிக்க வேண்டும். (43)

அதன் (பத்மநாஸத்தின்) அடித்தலம் வரையிலுள்ள
நீளத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாக
கள் ஒவ்வொன்றையும் மணிரேகா ஸ்தாநங்களாக
கொள்ள, மணிரேகையின் தொங்குதல் (மணிரேகையின்
ஸ்தானமானது) 9 விதமாகும். (இதில் பாதமூலம் வ
யில் என்று இருப்பதால், நாளத்திற்குக் கீழ் மணிரே
களை பிணைக்கும்படி கூறியுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்து
கொண்டு, $8 + 1 = 9$ ஆக பாகங்களைக் கணக்கிடவேண்டு

ஸகலவிதமான லக்ஷணத்தாரங்களிலும், (நாளத்தி அல்லது அதன் நீளத்தின் அளவில்) ரீல் 1 பாகம் மரேஸையாகும். இவ்விதம் முதலாவது லக்ஷணம் கூட பட்டிருக்கிறது.

*இம்மொலாயாநம் ஸூக்தவக் இதி வாடுந லாவத்
மூதி !

* மணிரேகையின் அகலமும் ஆழமும், (கீழே) லிங்கத் தயாரத்திற்குத் தக்கவாறு கூறப்பட்டிருக்கும் ஸுத்தத்திற்குக் கூறியுள்ள அகலம் ஆழத்தை அனுஸரித்து இரவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ருக்ஷணோபரணாபு-காம்பம் டபலாமவினாஜிதெ (தம்) |

குகு-கொடபகொம்பம் நவாம்பம் நாடேவ-கெழு || சக ||

நாடாபுலாது வெலாம்பம் நீசுவா பெபஷம் து

வாபுவ-வேகி |

விதியம் ருக்ஷணம் வஜாதம் தாதியம் ருக்ஷணம் ஸ்ரணம் ||

ருக்ஷணோபரணாமம் து யக-கொமவினாஜிதெ |

வனகாம்பம் குகுகொபு து நவாம்பம் நாடேவ-கெழு ||

பெபஷம் வாபுவ வேகி-விஷம் விதுய-கெ ருக்ஷணம் ஸ்ரணம் |

ருக்ஷணாம்பம் து நவயா஽ஹகொகொம்பம் து குகுகொபு ||

வவா(சுஷா)ம்பம் நாடேவ-கெ து பெபஷம்

வாபுவ-வேகி-விஷம் |

இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணேத்தாரத்தின் ஊர்த்வ பாகத்தை (நீளத்தை) 10 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் முகுளத்தின் (மொட்டின்) உயரம் 10ல் 1 பாகமாகும். 9 பாகம் நாளத்தின் (நாளம்-தண்டு) நீளமாகும். நாளத்திற்குக் கீழே ஒரு பாகம் அதிகமாகச் சென்றிருக்கவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் இரண்டாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மூன்றாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணேத்தாரத்தை 10 பாகமாகச் செய்து, அதில் ஒரு பாகம் முகுளோச்சமாகவும், மீதமுள்ள 9 பாகம் நாளதிர்க்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணம் சத்தை 9 பாகமாகச் செய்து ஒரு அம்சம் முகுளமும், ஏழு அம்சம் (8 அம்சம்) நாளதிர்க்கமும் கொள்ளவேண்டும்.

அதுமே-ஓ முகூஷணம் வெபுராகம் வணஜம் முகூஷணம் ஸூணம் ||

முகூஷணம் (சூஷணம்) ஸம் உஸுயாஹஜ்ய வெஜாஜாஸம்

உகுகுஷெடயடி |

ஷஜம் ஸம் நாஷஜீவ-ஓ து நாஷாயஹஜ்ய பரிவாஸகடி ||

தஜெவ ஸபூஹாம் து நாஷஜீவ-ஓ உஜாஹஜ்யத் |

பெஷஜம் ப்ராமிவ கத-கேஷஜம் ஸபூஷணம் ஸூணம் ||

முகூஷணம் பெஷ து ஸபூஷணம் ஸபூஷணம்

உகுகுஷெடயடி |

வெஜாஜாஸம் நாஷஜீவ-ஓ (உகுகு) து பெஷஜம்

வகுவ-கேஷெவ ஹி || ௫௩ ||

மற்றது முன்போலவேயாம். இவ்விதம் நான்காவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணச் சத்தை 8 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அதில் முகுளேதயம் 1 பாகம், நாளத்தின் நீளம் 6 பாகம், நாளத்திற்கு கீழே 1 பாகமாகும் அதுவே நாளத்தின் நீளம் 7 பாகமாவும் இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றன முன்போலவே செய்யவேண்டும்.

(இவைகளில் முதலில் கூறியதை 5வது லக்ஷணமாவும், இரண்டாவது கூறியதை 6வது லக்ஷணமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

இனி ஏழாவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. லக்ஷணச் சத்தை 7 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டுமாவைகளில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாம். 1 அம் நாளதீர்கம் (நாளமூலம்) ஆகும். மற்ற பாகங்கள் 6 போலவே (நாளத்தின் நீளம்) ஆகும். (இது 7வது லக்ஷணமாகும்.)

(

ஷங்கபம் வாடி தநாடாதிவ்யம் பெருஷம் து வடுவாதிவசு |

வனவமஷ்விதம் வஜாதகாயாடம் து (தம் நாடாபாடம்)

விஜோதக || ௫௪ ||

சுமராகாரொஃஸுமுகுடம் ஹாநு(வஸு)ஸம்வஜாது

ஸம்வத |

பயெஷ்நாடம் சுதாவிஷம் நவஸம்வஜாது

(வஸுஸம்வஜாஸு)பெயரிக || ௫௫ ||

புவிஸம்வதம் புகதாவிஷம் விம்மெஷ்விஷம் புகாணத |

ஸூராவபெத ததொ விம்மம் புகாமம் புகாஸிஷ்விஷம் ||

புஷ்விஷம் விம்மிகாவதம் விம்மம் ஸெஷ்விஷம்

நியாவபெசு |

அவைகளில் (7 பாகங்களில்) 6 பாகங்களை நாளத்தின் நீளமாகக் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை முன்போலவே கொள்ளவேண்டும். (இது 6வது லக்ஷணமாகும்)

ஏ அந்தணனே ! இவ்விதமாக (லக்ஷணம்சத்தில்) நாளத்தின் நீளமானது, 8 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12 விதமான (8 விதமான) லக்ஷணத்தாரங்களிலும், அவைகளின் நுனியில் கூறப்பட்டிருக்கும் அப்ஜமுகுளமானது (தாமரை மொட்டானது) 8 விதமாகும். 8 வித லக்ஷணங்களிலும், அததற்குக் கூறியுள்ள அளவின்படி, மனதிற்குப் பிடித்தமான அளவில் முகுளத்தையும் நாளத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளலாம். (55)

லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ள அளவுடன், ஸுத்திரத்தை திருடமாக (அழுத்தமாக)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, லிங்கத்தைக் கிழக்குமுகமாக, மரஆஸநத்தில் வைக்க வேண்டும். (பிறகு) லிங்கபீடத்தின் முகபாகத்தை கவனித்து, அழகாக அமைந்துள்ள (அல்லது சுபமான முஹூர்த்தத்தில்) லிங்கத்தை (லிங்கபீடத்தில்) பொருத்த

ஸூராவதெ: கருமெஸூராய-ஃ மூமஸீரொ

ஹயூசாஹுத: || ௫௭ ||

மமெவ்யூ மமெஸாடிமெக: ஹாவ்யூ மஸவூஸூநிவிய-ஃமெக: |

மூஸகடுவா-ஃஸூராயுதம் ஸவ-ஃமூகாரஸம்புதழ் ||

ரமெ து மரிஸீகாயாம் வா மூரம் க்ருகா ப்ருகூநிணா |

ததெதா ஜநூராயம் ப்ருவ்யூ ஜநூயிவாஸநம் கம்ரூ |

மூகூநிணா காரஸாஹுதம் ப்ருகூநிணா க்ருகூநம் ப்ருகூநம் ||

ஊநி காயூஸீயெ மரிஸூராய-ஃ மூமகூநிணா காரமூகூநம்

தூரம் கிவஹூராயுதம்: வடமூ: ||

மாக வைக்கவேண்டும். விங்கபீடமானது, கலசஸ்தாபநத்
துடன் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பிறகு பீடத்தி-
ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விங்கத்தை) பசுவின் பால், நறுமண-
கமழும் தீர்த்தம் இவைகளாலே ஸ்நானம் செய்து வைத்து
சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டு-

அதன்பிறகு, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்க
பட்ட அந்த விங்கத்தை, தொங்கும் கூர்ச்சத்துட-
(கூர்ச்சம் - தர்பைகளின் முடிச்சு) ரதம் (தேர்) அல்ல
பல்லக்கிலேற்றி கிராமத்தை வலம்வர வேண்டும். அத-
பிறகு ஜலாசயத்திற்குச் சென்று, ஜலாதிவாஸநம் செய்-
வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லக்ஷணோத்தாரம் கூ-
பட்டிருக்கிறது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூ-
கிறேன். கேட்ப்பாயாக. (1)

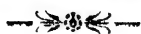
காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் விங்கலக்ஷணோத்தார லக்ஷணமென்று

ஜம்பத்ரின்டாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய சிவ்வாஸ்துஃ வடது ||

புதிதாஸுணம் ||

புதிதாஸுணம் வசுத்ய பரணுவெஸ்தகாழ்ஜாதஸஃ |

சுயம் அ அரு வெவ அருஅருதி சூய || ௧ ||

ஜனயம் பாக-ரம் வெவ ஸையம் அஅரு ஷுத ||

பெயரும் டாரும் வெவ யாதும் ரதும் தா || ௨ ||

அருஅருதி வஜாத அருவெவ து அருஹ ||

சுய-ஜிதம் அ ஜிதம் அ ஜிதாஸாஸிதி சூய ||

சுய-ஜா,மபரி-தம் விஸய-ஜிதவிதி ஷுத ||

ஸவ-ஜாவபவஜஷம் யசு தஜிதஜிவியத || ௪ ||

நிஷாஸத வபெ ஜிதா விஸம் க்ஷாஸாஸஜுஜத ||

ஜம்பந்திமுஞ்ஞது படலம்.

பிரதிமா லக்ஷணம்.

இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இருந்திய மனதுடன் கேட்ப்பாயாக. பிரதிமையானது; அசலம், சலம், சலாசலம் என்று மூன்றுவிதமாகும். மண், மணல், ஸுதை இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, அசலம் எனப்படும். சிலை, மரம், தாதுப்பொருள்கள், ரத்நம் இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலாசலம் எனப்படும். லோஹத்தினாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலம் எனப்படும். (2½)

அந்த பிரதிமையானது; அர்த்தசித்திரம், சித்திரம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங்கள் காணப்படும் பிம்பமானது, அர்த்தசித்திரம் எனப்படும். ஸகல அங்கங்களும் காணப்படும் பிம்பமானது,

சுய-வித்ரும் து ஸுயபா சநதிஜித்ருயோய-சிக்ஷு || ௫ ||

சூலாஸம் யாதுலி: கூப-சிக்ஷு வித்ருக-விநியாத: |

வித்ருஹாஸம் து செவாநாம் மஹம் ஸ்ரேஷ்டாநாராயண ||

உஷகாவி: (பா) வரம் வீம் (ஸிம்ஸம்) வீராஹாஸகம்

வர || 1

சூலாஸாடிய-வித்ரும் து தஷா-வெஜ ஜனாயம் வர || 2

ஜனாயாசு ஷாரூஜம் ஸ்ரேஷ்டம் ஷாரூஜாசு பெயபூஜம் வர || 3

ஸெனூஜாசு வெஹஜம் ஸ்ரேஷ்டம் கத-ஜீணாம் ௮ மஹம்

தயா || ௮ ||

சித்திரம் எனப்படும். துணி, சுவர் இவைகளில் மேடு பள்ளங்களுடன் கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கும் பிம்பத் திற்கு, சித்திராபாஸம் என்று பெயர்.

ஸுதையினாலே செய்யப்படும் சித்திரமானது, அர்த்த சித்திரமாகும். மற்றவைகளாலே செய்யப்படுவது அர்த்த சித்திரமாகும். சித்திரகர்ம விதிப்படிக்கு தாதுக்களாலே கற்பிக்கப்படுவது, சித்திராபாஸமாகும். இந்த சித்திரா பாஸமானது, தேவர்களுக்குரியதாகும், இவைகளின் பலமானது; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என மூன்று விதமாகும். (6)

செங்கற்களாலே செய்யப்பட்ட பீடமானது (பிம்பமானது) சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும் ஆபாஸமானது சிறந்ததாகும். ஆபாஸத்தைக்காட்டிலும், அர்த்த சித்திரம் சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும், மண்ணால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மண்ணாலாகியதைக்காட்டிலும், மரத்தினால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மரத்தாலானதைக்காட்டிலும், கருங்கல்லாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். கருங்கல்லாலாகியதைக்காட்டிலும், உலோகத்தினாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும்.

ஞோஹஜெஷுதூஜம் ஸ்விண-ஃ டயூஜம் ராஜதம் ஹவெக் |
 தாஜூஜம் கஹூஜம் வஜூதம் தெஷு தெஷு மஹம் தயா ||
 மஹிஸ்பாநம் அ டூவஜம் அ ஞெஷ்டயூயம் ஹவெக் |
 வவ-ஃஜெஷெஷு செவகம் வஜெவ து(ந) விஜிதெ ||
 வஜம் அஜெஷு செவகம் மஹம் ஞெஷ்டாடிகம் கயூ |
 ஊஷெரெ ஷி-ஹூஜென அ ஜாஜ-ஃவெ அ ஜெஜிதெ || யக ||
 வரூயெஹி ஜாதிவகூநாணாம் ஸ்ராவநெ து விபெஷத: |
 மஹம் ஸ்ரூநாநு-ரூ-வெண யயாநூஹம் தயா ஹவெக் ||
 ஸ்ரூஹெஜெந வகூஷம் து (கூஷஜ) ஹெஜாஜம் ந
 விஜிதெ |

இவைகளைச் செய்கின்றவர்களின் பலமும்; முறையே சிறந்ததாகும். (8)

உலோகங்களில் மிகச்சிறந்தது, ஸுவர்ணமாகும். வெள்ளியானது, மத்தியமலோஹமாகும். தாமிரமானது, அதமமாகும். இவைகளாலே செய்யப்படும் பீம்பங்களின் பலனும், வெவ்வேறுவிதமாகும். (உத்தம-மத்தியம-அதம பலனுடையதாகும்) (9)

பீம்பத்தின் மானமும் திரவியமும்; ஸ்ரேஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று 3 விதமாகும். எல்லா திரவியங்களிலும், தெய்வத்தன்மையானது, ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அப்படி ஒரேவிதமாக இருந்தால்; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என்று பலபதம் ஏற்பட ஹேதுவில்லை யாதலால், பலபதம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

ஊஷர பூமி (உப்படித்து வீணாகப்போன பூமி) செழிப்பானபூமி, அழுத்தமில்லாமல் மிருதுவாக இருக்கும் (கிளர்) பூமி, இந்த பூமிகளில், தனித்தனியே அந்தந்த பூமிக்கு ஏற்றபடி; வீருஷ ஜாதிகளைவைத்துப் பயிர்செய்தால்; அது

தயா லிவெஷமெவ துயூம் உவெஷெஷம் மெவபுஷி ||

தஷாஷெஷம் யயாநூமம் உவெஷணை ஸகநம் காரா |

பொ நரச: கரதவாந ஹுஜா வுசுதிசுசுகஸ்தயுக ||

யயெஷெஷிஸவொவெத: ஐஷாஷிஸிஷபம் ஸுபஷி |

ஸுஷிசெஷ உசுஷெதா விபு ஸாஸொகரூஷிஸொஸித ||

நவரா கஷணா வாஸா பொ நரச: ஸுஷ(ஸிஸ)

காரக: |

ஸொஸி கஷ-நாஸொஸொஸொ ஸகசுகுசுஷெஷொநாஸொஸா ||

தஷாஷாஷெஷ கசுஷெஷ ஸகநம் துஸிவாசுக ||

விசேஷித்து பலனைக்கொடுக்கின்றது. ஆகவே பலமானது, ஸ்தலபேதத்தினாலே கிடைக்கின்றது. ஆகையால் விருக்ஷபேதம் மட்டிலும், பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்தலபேதத்திற்குத்தக்கபடியே பலம் கிடைக்கின்றது. அவ்விதம் தெய்வீகமான பலமானது, ஸமானமானாலும்; திரவியபேதத்தினாலே, அதுவே; உத்தம, மத்தியம அதம பலனைக் கொடுப்பதாகிறது. (13)

ஆகையால்; கீழே கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைத்தத் திரவியத்தினாலே ஸகல மூர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக ஸகல மூர்த்தியைச் செய்விக்கின்ற மனிதன், பூமியில் புத்திர-மித்திர-களத்திரங்களுடன் தான் விரும்பிய ஸகலவிதமான ஐசுவரியத்தோடு, விரும்பிய விஷயங்களையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்து, முறையே ஸாலோக்கியாதி ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்றான். (15)

மனம், செய்கை, வாக்கு இவைகளாலே சிவமூர்த்திகளைச் செய்கின்றவன்; அததற்குக் கூறியுள்ள ஸகல பலன்களையும் அனுபவிக்கின்றான். ஆதலால் தனாட்டியனாக இருப்பவன், சிவஸ்வரூபமான ஸகலமூர்த்திகளைச் செய்தவைக்கவேண்டும்.

*ஸுவாஸநஸ்திதம் ஸிம்ஸஜஸநஸநஸம் ஹி || ௧௪ ||

தூதீயம் அஸுரகுதிஃ (அஸுரம்) ஸுஜாஸ அதுஸஃ

ஸுஜஸவாஹந ||

வஸம் தூதகுதிஃஸு மம்மாயஸநஸந || ௧௫ ||

ஸவதம் தி, வுராரிஸுரஸம் கருணாஸுந ||

நவம் அயஸநாஸம் ஸுஸம் மஜஹாஸிண || (ரகம்) ||

தத: வாயுவதம் விஜாஸ கங்காஸ அஸுர ||

த்யுபாஸம் ஹராயஸம் ஸுஜாஸ ஹிஸுடாநம்

அதுஸஸ || ௨௨ ||

அஸுரஸுர வுஸாஸம் து வஸுஸஸுஸாஸ ||

ஸுஸஸம் ஸுஸிணாஸதஃ தத: காராஸிஸஸு ||

ஸுஸாஸம் அ ஸுதஸாஸம் ஸுஸாஸ ஸுஸாஸ ||

ஸுஸாஸம் வுஸாஸம் து ஸுஸாஸ வுஸாஸ ||

சிவமூர்த்திகள், ஸுகாஸநமூர்த்தி 1, ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி 2, சந்திரசேகரமூர்த்தி 3, விருஷவாஹமூர்த்தி 4, நடராஜமூர்த்தி 5, கங்காதரமூர்த்தி 6, திரிபுராதக மூர்த்தி 7, கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி 8, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தி 9, கஜஸம்ஹார மூர்த்தி 10, பாசபத மூர்த்தி 11, கங்காளமூர்த்தி 12, ஹரிஹாராத்மமூர்த்தி 13, பிஷாடந மூர்த்தி 14, சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி 15, தக்ஷிண மூர்த்தி 16, காலஸம்ஹாரமூர்த்தி 17, லிங்கோத்பவமூர்த்தி 18 என்று 18 வித மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் எல்லாவித பிரதிமைகளுக்கும் மாநத்தை (அளவை)க் கூறுகிறேன். (22)

*ஸுவாஸநம் து வுஸம் ஸுஸாஸஸுஸுஸம் தத: |
உதி வாஸந ஹாஸம்.

ஸவெ-ஷாஜவி ிம்மாநாநா பரிஸாஜாநம் விநொடியடி |
 மூஹீதொ விடிஜாநெ து * நானெஜஷு பரிஸாஜா ஸஹ ||
 ஸூக்ருஷெபெர வரீணாஹம் விஷாரம் நெவ தத வெ |
 வகுஜாம்பம் அமுணம் முஹஜ் அகிபாஅஹஜெதடி ||
 தெஷு வெ ஸவவிபாம்பம் வஹவிபாம்பஜெவ வா |
 அகிபாஅகிவிபாம்பஜெகவிபாஅகிரெவ வா || ௨௫ ||
 ஸனகொநவிபாம்பம் வா ஜொபாம்பம் வா துயொடியடி |
 ரு உாம்பம் நநஹாநம் வா ஸவாம்பம் வஹ ஸவ வா ||
 சுயவா ருஉஹாஅஜெ(ஹ) நவஹாமவிஹாஅதெ |
 தெஷு.காம்பம் ஸஜாநஜெ ஸனகெகாம்பவிபாஅநாசு ||
 யாவது ஸவவிபாம்பம் தாவநெ ஸவவிபாஅதி |

லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிரோவர்த்தநத்தை
 நீக்கியே, உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தன
 மானது நன்கு காணப்பட்டால், சிரோவர்த்தநத்தையும்
 சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது
 காணப்படாவிட்டால், அதைக்கணக்கிட வேண்டியதில்லை.

லிங்காகிருதியில் ஸ்தூலமாக (அதிக விஸ்தாரமாக)
 இருக்குமிடத்தில், அதன் சுற்றளவு, அகலம், இவைகளைக்
 கணக்கிடவேண்டும். பூஜாம்சத்தை (உயரத்தை)
 இரட்டித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளை 32, பாகங்
 களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த 32 பாகங்களில் 27
 பாகம் 25 பாகம், 23 பாகம், 21 பாகம், 19 பாகம், 16
 பாகம், 13 பாகம், 11 பாகம், 9 பாகம், 7 பாகம், அல்லது
 5 பாகத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.
 (ஆக 11 விதம்) (26)

* பரிஸா வத-நம் தயா | உதி வாஹாரம்.

வஞ்சொடுகெ து ஸிவொலி ஸாஷ்சிஞ்சு(தி)

ஹெசுகு || ௨௮ ||

தலெவ விமதாரெ ௮ விமநாவெ ௮ கருபெசு |

விமசு ஸிவொலிஹெசு து தகவாயிகரத ஹெசு ||

மஹேமஹ தயா நடிஹாம நடிவிய ஹெசு |

சுயவா மஹேமஹ து சிநவாபலிஹஜிதெ || ௩௦ ||

ஸவ்ருஸ்திராந ஸூசு வநதஷெகாபவய-நாசு |

வனாஸபஜுதூஷெய லயஜெ ௮துஸபசு || ௩௧ ||

சுயஜெ து முனாஸ ஸூசு சிவிய லாஸநசு |

அல்லது 11 பாகம் வரையில் (ஒவ்வொருபாகத்தையும்) 9 பாகமாகப் பிரித்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக்கூட்டிவர (பிம்பமானது) 27 விதமாகும். எனவே பூஜாச்சத்திலிருந்துகிடைக்கும் பிம்போச்சமானது $(27 + 11 = 38)$ 38 விதமாகும். (28)

இவ்விதமாகவே லிங்கத்தின் அகலம், சுத்தளவு இவைகளிலும் இவ்விதக் கணக்கையே கொள்ளவேண்டும். எனவே லிங்கமானத்தால் கிடைக்கும் பிம்போச்சமானது, 125 விதமாகும். (29)

கர்பகிருஹத்தை (அகலம் அல்லது உயரத்தை) 9 பாகமாகச்செய்ய, (அவைகளில் ஒவ்வொருபாகத்தினாலும்) பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

அல்லது, கர்ப்பகிருஹத்தை 27 பாகங்களாகச்செய்ய, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக்கூட்டிவர, பிம்பமானம் 27 விதமாகும்.

துவாரமானத்தில் (அகலத்தில் 9 பாகத்தில்) 5 பாகங் கொண்டது, பிம்பத்தின் உத்தம உயரமாகும். 4 பாகங் கொண்டது மத்தியமாகும். 3 பாகங்கொண்டது அதம

சுயலொதூபொரீயெய வஸுஹாமவிஹாஜிதெ || ௩௨ ||

நவயா ஸகனொதூமம் அராராநம் வியீயதெ |

சுயவா அராரதூமம் து ஸவ்விஸ்திஹாஜிதெ || ௩௩ ||

வனகெகாம்பவிஹீநெந ஸிம்பொதூம் ஸவ்விஸ்தி: |

வனவம் ஹி அராராநெ து ஷட்சூத்ரம் களதுகொடியல்

தயாபுலிஷாநராநெ அ ஷஹாராநெ அ கஹுபெசு |

ஸூவஜ்ஜஹிவிஷாரொ சுயவெவம் ப்ருகஹுபெசு || ௩௪ ||

வனகாஜிநவஹஸூதம் நவயா ஹஸூதாநகல் |

மாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே கிடைத்த பிம்பமானமானது 3 விதமாகும்.

இந்த 3 விதமானங்களில் அதமமானம், உத்தமமானம், இவைகளின் நடுவிலுள்ள மானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸகல மூர்த்தியின் உயரமானது 9 விதமாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே பிம்பமானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தை 27 பாகமாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துவர, பிம்போச்சமானது 27 விதமாகும். இவ்விதமாக துவாரமானத்தாலே கிடைக்கும் பிம்பமானமானது $(27 + 9 = 36)$ 36 விதமாகும். (34)

அவ்விதமாகவே அதிஷ்டானமானத்திலும், ஸ்தம்பமானத்திலும், பிம்பமானபேதங்களைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் வீஸ்தாரத்தையும், இவ்விதமே கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (35)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் (ஹஸ்தம்—முழம்) 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தமானத்தாலே பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

தாயாநவதாயாநம் தயா நவவியம் ஹவெசு || ௩௬ ||

கதலுழையதும் வா யஜநவஸாதிதழ் |
சுயவா கதலுதும் து நவலாமலினாஜிதெ ||

வனகெககாஸபிஹீநெந யாவது ஸகனொடிபழி |
அதுவிசொபஅதுஹோமொ வொஜொபொஅொ து
ஹாஜிதெ || ௩௮ ||

வனகாம்பரம்,மூலம் வஜாதம் உருமூலம்,மாம்,மூலம் விஜம் |
 ஜாதம்,மூலம் து வா ஸ்ரீகூடம் வுரஸ்ரீகூடம் ||
 கத-ஜ-கூடினாஹஸெ து ஜ்யோம்,மூலிஜ்யோம் |
 வவ-ஜீவ-ஜ து தாரம் வா ஜாதம்,மூலம் விஜம் ||

ஸக்தாம்,மும் ஸகாரஹி ஹிஜம்,முனிவய-நாசு ।
 சு,பொவிபாயிகம் யாவசு பதானம் தி,விசம்,முனெயு ॥

1 தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் தாலமானம் 9 விதமாகும்.

கர்த்தாவின் உயரம் அல்லது யஜமானனுடைய உயரத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்வதாம். அல்லது கர்த்தாவின் உயரத்தை ிபாகம் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் குறைத்துவர, பிம்பமானம் ிவிதமாகும்.

மூலலிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது, 1 அங்குலமாகும். இதற்கு மூலலிங்காங்குலம் என்று பெயர். மாணங்குலமானது; நகரம், வீடு முதலியவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு, கூறப்பட்டிருக்கிறது. (39)

கார்த்தாவின் வலதுகைநடுவிரலின் நடுவிலுள்ள கணு வின் நீளம் 1 அகலம் 1 ஆக மாணங்குலம் 2 விதமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 23 அங்குலம் வரையில் 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும். (அதற்குமேலே) 100

ஸிம்ஸபாநம் து கத-வேஷாடிள அாஷாஹம் வராஸ-கேலு |
 மூலஹ வா஽஽தூஸ-ஸிம்ஸாநாஹம் லாநம் லாநாஹம் மூலஹ
 து || ௪௨ ||

கத-வேஷாநாஸா அது கத-வேஷ கத-வேஷாநாஸாநலு |
 ஸம்மூலஹ நிபி-கேதம் ஸிம்ஸம் ஸவ-வேஷாத்ஹ-கேதம் வராஸ ||
 ஸம்மூலஹம்மூலஹவாஸா ஹி குபாஸிஷ்ட-ஸம்மூலஹகூணலு |
 சூ-ஸம்மூலஹ லாஸாஸா ஜாத்யாஸாஸம் ந ரொஸ்யஸி ||
 ஸம்மூலஹ-நாஸாநாநம் தவாஸாஸி-ஸிஸா ஹவஸி |
 ஸாஸாஸம் ரொஸ்யஸிதூஸாஸி ஜாத்யாஸம் தஸி

விஜாஹ-கேலு || ௪௩ ||

அங்குலம் வரையில் 3, 3, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும்.
 இவ்விதமாக பிம்பமானத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள
 வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 2 அங்குலம், பார்த்தமாகும்.

வீடுகளில் (பூஜார்த்தமான) ஆத்மார்த்த பிம்பங்களின்
 அளவை, மாத்திராங்குலத்தினாலே கொள்ளவேண்டும்.
 வேறுவிதமாகக் கொண்டால், அது கர்த்தாவுக்கு அழிவை
 யுண்டுபண்ணும்.

ஒரு அங்குலத்தில் செய்யப்பட்ட பிம்பமானது, ஸகல
 ஜாதியினருக்கும் உகந்ததும் சிறந்ததுமாகும். (அந்த
 அங்குலத்திலிருந்து ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டி
 வருகையில், ஆயாதிகளான 6 விதப் பொருத்தங்களையும்
 பார்க்கவேண்டும்.

அங்குலங்களை, 3, 3, ஆகக் கூட்டிவரும்பொழுது,
 ஜாத்யம்சம், ஆயாம்சங்களைச் சேர்க்கக்கூடாது.

அங்குலமல்லாத மற்ற மானங்களால் கணக்கிடப்
 பட்ட பேரங்களின் உயரத்தில், 84ல் 1 பாகம் பிராம்ஹண
 ஜாதியம்சமாகும். இந்த 84ல் 1 பாகத்தை பிராம்ஹணர்
 களுக்கு ஜாத்யம்சமாக, பேரமானத்துடன் சேர்க்க

விலா மாயிகஷஷுஸம் ஹாமெகாம்பஸவநிதழ் |
 நுவஜாத்யஸகம் ஜெக்யம் நுவாணாம் வுபிகாரணழ் ||
 உதுவிஸேஸதிஹாம் து க்ருசுவா ஹாமஸவநிதழ் |
 வெப்யஜாத்யஹேகம் வஜாதம் வெப்யஜாதவியுவிதழ் ||
 ஜொபயாஸம் ஸவாரொவ்ய பரூக்யுவுபிகாராஸகழ் |
 ணவம் ஜாத்யஸஸம்புகழ் பஜஷுமுனீக்யதழ் || சஅ ||
 ஸவ்யஸிஸதிஸம்பஜாவிஹேதம் பெஷம் திநம் ஹவெக் |
 தஜிநம் ஜாதிக்ருஷம் ஸஜாக் தஜிநம் ஸவஸம்பவெ || சக ||
 ஸம்பொஹநம் து யுகம் வெக் கதஜ்வாஸு
 நுவாஜிநாழ் |
 க்ருபக்யதாஜஹாமானம் எஸ்பொஜிம் து விலாஜிதெ ||

வேண்டும். இது பிராமணர்களுக்கு மேன்மையை யளிக்கும்.

இவ்விதமே 62ல் 1 பாகம் ஷத்திரிய ஜாத்யம்சமாகும். இந்த ஷத்திரியாம்சத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

பிம்பமானத்தில் 24ல் 1 பாகம், வைசியஜாத்யம்சமாகும். இந்த அம்சத்துடன் கூடியது, வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். (47)

இவ்விதமே பிம்பமானத்தில் 16ல் 1 பாகம் குத்திர ஜாத்யம்சமாகும். இந்த 16ல் 1 பாகத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, குத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அம்சத்தை 8 ஆலே பெருக்கி, 27 ஆலே வகுக்கவேண்டும். அதில் காணப்படும் மீதமானது, ஜாதிரி நஷத்திரமாகும். அது அந்த ஜாதிக்கு ஸௌக்கியத்தையும் ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். அது கர்தா, வாஸ்து, அரசன் இவர்களுக்குப் பொருத்த

ஸஸரம் (தடிஸம்) பொறுயெடிஜாவகி ஸுஹாயாஜீநி(திக)

ஸஹவடி |

தநாதம் களதுகொலுத் து வாஜாடிஷீஷவலீகடி || ௫௧ ||

கதஃவஃஸரிடிம் வஜாதஃஸெராபாதி கஹ்யெகி |

கஷாவிவஃயஃயெடிஸம் ஹநுலிஸு ஹதெ

(ஹரெகி)விஜ || ௫௨ ||

ஸெஷஜாயிதி வஜாதஃஸெஷமுணீகூதெ(தம்) |

ஸஷுஸிஸ(கி)ஹஷு(ஹதம்) ஸெஷஜிநிஜாதித்

ஸஹவெகி || ௫௩ ||

நவலிமஃஸுணிதெ க்ஸபெ ராபரிவிஸு ஹதெ தத: |

ஸெஷம் வஜாயிதி வஜாதம் தடிஸநஹத் து || ௫௪ ||

மாக இருப்பது மிகவும் க்ஷேமகரமாகும். இவ்விதமாக, ஜாத்யம்சத்தை 130 அம்சம் வரையில் சேர்த்துவந்து அதைக் கூறிய எண்ணிலே வகுத்து, சுப நக்ஷத்திரத்தைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். (130 அம்சத்திற்குமேலே போகக் கூடாது என்பது பொருள்.)

இந்த மானமானது, பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையிலுள்ள அளவாகும். இதற்கு கௌதுகோச்சம் என்று பெயர். (இது ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அளவாகும்) இந்த மானமானது கர்தாவினுடைய அம்சமாகும். இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு ஆயாதி சோதனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களை 8ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்து வரும் மீதியானது ஆதாயமாகும். 8ஆலே பெருக்கி 27ஆலே வகுத்துவரும் மீதியானது அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது வியயமாகும். அந்த அம்சத்தை 8ஆலே பெருக்கி,

வயி-தம் வஸ-ஹி-நி-தம் சொஷம் யுஜாழியொஜநா

(കം ഇവിടെ) |

நவவிம-³ணித ஸபை ஹுதெ ரவஜிவாஸரடி ||

*ஸாஸுவம் வய-மெயெழு-ஸாஸுவாது ஸுஸமெயெழு

வெள்ளையா !

பெபஷேம் பகலிததுகதெவையாழி ஷடீ ஹவெக் || ௫௬ ||

சூபாயிகம் வஜ்ரகூடீணம் மூலாஹம் மெகிவ பெபாஹந் ||

யுனியா யுனியா ஸிண்டிகேட் யுனியா வுனியா யுனியா மகி: ||

காகரப் பொருதயரூபெஷ்டா ஹரியுஜவசுஷாமஜ: ।

யொநயஸுஹா ஜெநாயா: ஐதரா விவரீதகா: || ௫௮ ||

8ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, தவறும் முதலிய யோநியாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 7ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, ஞாயிறு முதலிய வாரமாகும். * அந்த அம்சத்தை 4ஆலே பெருக்கி ... ... ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, அம்சமாகும். இவ்விதமாக ஆயாதிகளான 6 வித விஷயங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதாயம் அதிகமாசவும் வியாயம் குறைவாசவும் இருக்கும் அம்சமானது, லாபத்தையும் சுபசோபனங்களையும் கொடுக்கும்.

துவளம் 1, தூமம் 2, எம்ஹம் 3, நாய் 4, கழுதை 5, விருஷபம் 6, யானை 7, காக்கை 8 இந்த 8ம் யோரிகளாம். இவைகளில்; துவளம் 1, எம்ஹம் 2, விருஷபம் 3, யானை 4, இந்த யோரிகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். மற்ற யோரிகள் விபரீத பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். (58)

*ஸாஸுவம் வய-3 பெட்டி ஊஸுவப் பா நவலிஹ-3 ரெக் | உதி
வாடெந லாஸுலிதி லாதி |

* 4ஆலே பெருக்கி 9ஆலே, என்று இருக்கவேண்டுமென்று
தோன்றுகிறது.

விவஹம் பூதஜாம் வெவ வயம் வெவநாஸிகம் தயா |

ஷஷாஷஹம் ஹஜி(தஜிஜி)பெஷரிவாஸ்யாவஹம்

(நக்ஷத்ரம் பஸுஹாயகஜ || ௫௯ ||

வாரம் வெஸாஸாஜி பஸுஹம் ஹஸாவாரம் து வஜ-பெசு ||

ஸூய-பெ வாரம் அ ஸாஸாஸஜி ஹஜி பெஷம் பஸுஹாவஹம் ||

ஹாநுவாஸாஜிஸம்புதம் விஸாவாஜிஅதுஸுதம் (ஷயம்) |

வியொமம் ஹஸாம் நாயஸஜிதம் அ யயாகு-பெ || ௬௦ ||

தஸுரொ ஹஸுஸுஸுஸு வநம்(யநம்)ராஜா அ ஷஸுசு ||

*சுஸயம்யநஜிணம் வெவ வ நவாம்ஸகஜாஹஜதஜ || ௬௧ ||

நக்ஷத்திரங்களில், விபத்து (ஐன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 3வது நக்ஷத்திரம்) பிரத்தியரம் (5வது நக்ஷத்திரம்) வதம் (7வது நக்ஷத்திரம்) வைநாசிகம். (88வது பாதத்துடன் கூடிய நக்ஷத்திரம்) ஐன்மராசியிலிருந்து 6, 8, ராசிகளுக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை (அசுப பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாதலால் இந்த நக்ஷத்திரங்களை) நீக்கிவிட்டு, சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய மற்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும். (59)

புதவாரம் முதலிய சுபவாரங்கள், சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். செவ்வாய்க்கிழமை விலக்கிவிடவேண்டும். பாநுவாரம்-சனிவாரம் இவ்விரண்டும், மத்தியமானவைகளாகும். மற்ற (திங்கள்-புதன்-வியாழன்-வெள்ளி) வாரங்கள் சுபகரமானவைகளாகும் (60)

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய வாரங்களுடன் (முறையே) கூடிய, விசாகம் முதலான 4, 4, நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, வீதியாகம், மரணம், நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (61)

தஸ்கரன் 1, புத்தி 2, சக்தி 3, வநம் (தந்யம்) 4, ராஜா

* நிஹி-திருயத: வெஷஜி | உசி ஸாஸாஸஜிவாரம் |

தெஷு ஷம்பு தஷூரம் அ ஸீணம் வெவ து வஜ-யெசு |

* மணைவழிஷுரமரநாஷம் யொமஜாதும் விவய-யெசு ||

வனவம் வரீக்ஷிதெ ஸொஹாஜிதம் லாய-ய-யெசு து

ஸுபொஹயெசு |

அதுண-ஜாஜிவிவூஜிய-யெசு ஜாத்யஸகம் ப்ரயொஜயெசு |

தஷூரமாயஹா, மன அ ப்ரபடஸூபெவொகாபயூவடி ||

உதி காபயூவீயெ ஸிறுபாஹெ ப்ரதிஹுக்ஷணகயநம் நாம
திவஹாபதஜ: வடய: ||

5, ஷண்டன் 6, அபயம் 7, அதநம் 8, ருணம் (ப்ரேஷ்யன்)
9 இந்த 9ம் அம்சங்களின் பெயர்களாம். (62)

ஷண்டன், தஸ்கரன், ருணம், இந்த அம்சங்களை
நீக்கிவிடவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் சுபபலனைக்கொடுத்
பவைகளாம். க்லீபன் (அலி) யோக ஸித்தியைக்கொடுக்கும்

இவ்விதமாக சுப குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு
புத்திமானாகயிருப்பவன் சுபாம்சத்தைக்கொள்ளவேண்டும்

பிராம்ஹணதிகளான நான்கு ஜாதியினரும் கேஷப
லாபாதிகளின் அபிவிருத்தியை அடையும்பொருட்டு
ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, காசிபட
முனிவர் ஜாத்யம்சத்தைக் கூறியுள்ளார். (64)

காசியபீய சிம்பசாஸ்தீரத்தில் பிரதீமா லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஜம்பத்தி முன்றாவது படலம் முற்றும்.

* சுஸம்மதாய-யெசு கொஷுரெஹிபூமிதலிதம் ஸ்ரோகயயம்
உதும் ஸொபநீயலிதி ஹாதி -

* சுநத்யாஸம் ஸுஹம் க்லீஸம் யொமஜாதும் விவய-யெசு ||

வனவம் வரீக்ஷிதெ முணவடிபம் ஸொஹம் உநீஷிவி: |

அதுண-ஜாஜிவிவூஜிய-யெசு ஜாத்யஸம் து ப்ரயொஜயெசு ||

தஷூரமாய ஹமவாநு ஜாத்யஸம் காபயூவொஹி: || உ

|| சுய உதும்புமாவாஸ்துமி வடமு ||

தாமவெடிகுடி நடு ||

உதும்பு உதாநாதிருக்கணம் வசுத்தெயுநா |

ஆனாய் வெதுவாய்வெவெ பரமுநுநுநாநாநாநா ||

பெருநுநு பருதினவெதி(து) பரிநாநுநுநுநுநுநுநுநு

(வருவ-கம்) |

நொநுநுநு வசுநுநு யது உயுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநுநு || ௨ ||

நுநுநுநுநு நு

சுபெருநு

வருவ-கம் || ௩ ||

ஜம்பந்தி நான்காவது படலம்.

உத்தம தசதாலாதி லக்ஷணம்.

இனி உத்தமதசதாலம் முதலிய தாலங்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. பிம்பமானது மண்ணிலே செய்யப் படுவதானால் குலஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். பிம்பமானது சைலஜமானால், லிங்கத்திற்குக் கூறியபடி (முதலில்) சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். லோஹத்தினாலே செய்யப்படுவதானால், முதலில் மதூச்சிஷ்டத்தினாலே (தேன்மெழுது) செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்வதற்கு முன்னால், தேவாலயத்தின் முன்பக்கத்தில், மண்டபத்தில், (நடுவில்) சம்பாநெல்லாலே மேடைசெய்யவேண்டும். (மேடைபோல நெல்லாலே செய்யவேண்டும்.) அதன் மேலே, தாமரை மலர்களையும் புஷ்பங்களையும் பரப்பி, அதற்குமேலே, தர்பங்களைப் பரப்பவேண்டும். அதற்குமேலே, முன்ன

தடிவெய்யு-3 மறுகாயாழி(காந்திஷி) டிராஜம்

புராமுடிஹதம் !

சூராய-3 சிவீ சுத-3 அ முஹதம் வரிமுஹதம் ||

தநாவெய்யு(அ)தா,மாநி லிகதெ(நீயெ)நெவ(து)

காரபெசு !

பாக் சிரபெய்யு-3வதும் மறுகாயம் நியாவயெசு ||

தவூ டுகிணவாபெ-3 து சிவா,நி து புகய்யெசு !

ஸிடிஹதம் அருபு-3வதும் ஹுஹா அரபுபதாஹு-3: || சு ||

பு-3வதும்(ஹுஹா)ஹுஹாஹு-3ஹுஹா வுண-3ஹுஹு-3

ஸுஹாஅரெசு !

யுஹா வுண-3ஹுஹு-3 ஹுஹுஹு-3 ஹுஹு ஹுஹுஹு-3

(ரஹு) || எ ||

*சூத நியாயவம் சூவராணம் து ஸுஹ-3யெசு !

மேயே கூறியுள்ளபடி மரப்பலகையை வைத்து, ஆசார்யன், சில்பி, கர்தா, மூன்று பேர்களும் கூடியிருந்து, சுபமானத் தைக்கணிக்கவேண்டும். அந்த மானத்திற்கேற்றபடி, அங்கங்களை மண்ணிலேயே, (அல்லது நயமான பலகை யாலேயே)செய்யவேண்டும் (அப்படிச்செய்த பிம்பத்தை) கிழக்கே தலையும், மேலே முகமும் இருக்கும்படி, பலகை யின்மீது வைக்கவேண்டும்.

அதன் தென்பக்கத்தில், சிவாக்நியை பிரதிஷ்டை செய்து, மூலமந்திரத்தை ஐபித்துக்கொண்டு, அந்த அக்ரி

*சூதாநீ ... ... முராவம் ஹுநு-3 து ஸுஹ-3யெசு !

உதி ஸுஹ-3ஹுஹுஹுஹு-3வா: !

சூதாநம் ஹாவயெஹு-3(நீ) ஹுநு-3 து ஸுஹ-3யெசு !
உதி வாஹு-3 ஹாவயெஹு-3 ஹாதி !

*சுமூகி(சுமே)சூகி(து) ஸகாநநாஅரெசு

(து யயானி) || அ ||

சரிஸகாநஜீபெபந லுகுடா கவவெந து |

சுஷெண ஹஸகாநம் வாடிள ஸஷெந ஸய்யெசு ||க்||

சுஷெள வபூது ஸவஃமாநு சூகி ஸவஃண-

லாஅரெசு |

உவாஃமாஸு தத:கயூ ப்ரதஜ்மாஸு தத: குரு ||

மத்தியில், ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளாலே, 108 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணஹுதியைச் செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியின் நடுவில் பிம்பவடிவத்தை தியானம் செய்யவேண்டும் அதை பரமாத்மஸ்வரூபமாக பாவித்து தூபம் காட்டவேண்டும். (ஹ்ருதய மந்திரத்தை ஜபித்தக்கொண்டு, அக்னியிலிருந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை பிம்பத்தில் பாவனை செய்யவேண்டும்.)

அக்ரபாகத்திலிருந்து (அந்த அக்னியிலிருந்து பிம்பத்தில்) விதியுடன் முறைப்படி (அங்கங்களை) அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் ஈசாந மந்திரத்தாலே சிரஸ்ஸையும், கவஃ மந்திரத்தாலே முகுடத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தாலே ஹஸ்தங்களையும், ஸத்ய மந்திரத்தினாலே பாதங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸகல அங்கங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்து, அங்கஸம்பூர்த்திகை கல்பித்தக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, உபாங்கங்களையும் அதன் பிறகு ப்ரத்தியங்கங்களையும் பாவனை செய்து கல்பி

* தடிமெ டிஸ்யெஃமாநு சூகி ஸகாநநாஅரெசு |

உதி ஸரஸு தீஹாருயஸூராதுகாவா: |

சுஷ்ரீஞ்சுக் கருநாநாஸம் ததூம்,மாநி(ஜெஷு)

விநத்யெஸை |

வஸூலாஹாணம் யஜ்ஞஸூத்ரம் அபாவாமலிஷ்யதே || ௧௧ ||

சுஷ்ரீஞ்சுத்ரேநிஷம் ப்ரத்யம்மலிதி விநத்யதே |

யஜ்ஞதாரு(நாகி) ச்ரீதாருநாணம் ப்ரஜாநாநாபலம் ச்ரப்ய ||

உதூம் ஐஸ்தாநாவதம் அதுவிஷாபயதா,முயூ |

யஜ்ஞம் ஐஸ்தாநம் து ஹநுயாகூதம்,முயூ ஹவைய || ௧௨ ||

கருநாநாபலம்,முயூயஜ்ஞம் ஐஸ்தாநாகூ |

ஸூலாபயஸ்தாஹம், நவதாருதூதம் ஹவைய || ௧௩ ||

சுஷ்ரீஞ்சுதாநாபலம் து யஜ்ஞம் நவதாருகூ |

கருநாநா(நிஷம்)நவதாநம் து வெஷாநிகஸ்தம் ஹவைய ||

தாநம் ப்ரதெய்வ(க)வெவம் து ச்ரஜாவெஷா,முயூ ஹநம்

(நெருநகம்) |

துக்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு; அஷ்டத்ரிம்சத் (38) கலாந்யாஸத்தை அந்தந்த அங்கங்களில் வைக்க வேண்டும்.

வஸ்திரம், ஆபரணம், யஜ்ஞோபவீதம், இவைகள் உபாங்கத்துடன் சேர்ந்தவைகளாகும். அந்தந்த பிம்பங்களுக்கு அடையாளமான அஸ்திரமானது (ஆபுதம்) பிரத்தியங்கத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

தசதாலம் முதல் த்ரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமும், உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமம், என்று 3 விதமாகும். உத்தம தசதாலம் 124 அங்குலமாகும். மத்தியம தசதாலம் 120 அங்குலமாகும். அதம தசதாலம் 116 அங்குலமாகும். உத்தம நவதாலம் 112 அங்குலமாகும். மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும். அதம நவதாலம் 104 அங்குலமாகும். உத்தம அஷ்டதாலம் முதலிய மற்ற தாலங்கள் யாவும்

உதஜிபஸ்தாபெந வபுஹவிஷுஹெபுராரா || ௧௬ ||

உயஜிபஸ்தாபெந உஜா ஸரஸூதீ தயா |

உஷா ஹுதிஸு டும-ம-காஅ யுசுநீபு ஜாதாஸூயா || ௧௭ ||

ஜெஜிஷா மெவ புகத-வஜா ஸஸூம்மாநி(மெஜ-ஷா)
ஸஹிதா: |

அம்ஜாதித்யாவபிநளா ஜிஷயாஷு(ஜிஷீமெஸுவ)

முஹா(௦)ஷயா || ௧௮ ||

சுய-ஃ(சூய-ஃ)அ ஷணுஹம்மெவ அம்வயம் செஷத்,
வாயுகூ ||

கநஜஸ(நிஜ)பஸ்தாபெந காரபெந் திஜஸ தூ: || ௧௯ ||

வஸுவ, ம-காஷுஜிதீ-ஷுபு விஷிபாநு மொகவாயுகாநு |

சநஜாஸு ஷெவதாமெஸுவ நவதாமெந்தஜெந து || ௨௦ ||

யசுநாஸு மொமணாமெஸுவ சுஷுஜிதி-ஜேரூஷுணாநு |

முறையே 4, 4, அங்குலம் குறைந்த அளவுடையவைகளாம்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேசுவரன், இவர்களை உத்தம தசதாலத்தினுலே செய்யவேண்டும். (16)

உமாதேவீ, ஸரஸ்வதீதேவீ, உஷாதேவீ, பூதேவீ, தூர்கை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், ஜ்யேஷ்டாதேவீ, இவர்களை மத்தியம தசதாலத்தினுலே செய்யவேண்டும்.

சந்திரன், சூரியன், அசுவிநீ தேவர்கள், மஹர்ஷிகள், நவகிரஹங்கள், அய்யனார், ஷண்முகன், (சுப்ரம்ஹண்யன்) சண்டிகேசுவரர், கேஷத்திரபாலகர் (பைரவர்) இவர்களை, அதம தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (19)

வஸுக்களின் அஷ்டமூர்த்திகள், வித்பாதிபர்கள், லோகபாலர்கள், மற்றுமுள்ள தேவர்கள், இவர்களை உத்தம நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (20)

உய்யுநவதானெந விஜயாயமணாண்டியா || உக ||

சுவுராநு விக, மகவகோநு விதரபு தமெவது |
கநஜிஷ(நிஷ), நவதானெந காரபெது விதுகிண: ||

சுஷுதானெந வாயுலாண்டி விபாஅநு வவதெந து |
ரவதானெந குஸ்பாண்டி காரபெதெபிகொது: || உஈ ||

வனுதானொகதானெந விஜி(வெ)யம் காரபெதுய: |
தநயுலாயவெநெவ வவகிமதிதமணாநு குரூ || உச ||

வாருஷு(ரு து) வெததானெந திதானெநெவ
காரபெது (கிஹராநு) |

* விதாயும் கிஹரலெயு வனகதாயும் து கஉகிகு |
வனவ தானெநு பெராகு வெராணாநு கஉகிகு ||

உதி காபபுலீயெ பரிபுராஷு தானுலெகிகுநம் நான
அதுவனாபது: வபு: ||

யசுடர்கள், அபஸ்ரஸ்கள், அஸ்திர மூர்த்திகள், மருத்
கணங்கள், இவர்களை மத்தியம நவதாலத்தாலே செய்ய
வேண்டும். (21)

அஸுடர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், பித்ருக்கள்,
இவர்களை கரிஷ்ட நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (22)

அஷ்டதாலத்தினுல ஸாத்தியர்களையும், ஸப்ததாலத்
தினுல பிசாசங்களையும், ஷட்தாலத்தினுல குப்ஜர்
(கூனன்)களையும், பஞ்சதாலத்தினுல விக்ரிநசுவரையும்,
செய்யவேண்டும். மற்ற பூதகணங்களை, மத்தியம பஞ்ச
தாலத்தாலே செய்யவேண்டும். பாலபேரத்தை சதுஸ்
தாலத்தாலும், கிரீரர்களை த்ரிதாலத்தாலும், கிம்புருஷர்
களை துவிதாலத்தாலும், கூர்மத்தை ஏகதாலத்தாலும்

* விதானெந கிவபுரூஷாநு வனகதானெந கஉகிகு |
உதி வானெந லாவஜிதி லாதி |

|| சுய வனுவனாஸ்துஃ வடமஃ ||

உதுடிஸ்தாமுக்ஷணாஃ ||

உதுடிஸ்தாமு து ஸுணு வக்ஷுஜி லிஜெதுடி |

வெவெவின்ஸுடிஸு அ ஸுது ஸிவ்வொடிஸு குஸு

(ஹவெசு) || க ||

தெவ்வெவ தாமுஜாது ஸுஜாசு தநுது வஸுலாஜிதெ |

உஷ்ஷாசு வாடிபய-ஜெஜி-மஜாநு வுஜியதெ || உ ||

சி யவாயிகஅரு-ஸுஜுஷ்ஷொஜுஜாஹுதடி |

தஜாஜாவடுவ-கெஸாஜெஜி-ம ஹம(முண)ஜுஜா

ஹுதடி || க ||

செய்யவேண்டும். பேரங்களைச் செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே இவ்விதம் அவைகளின் தாலமாந பேதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (25)

காசியபிய சிப்பசாஸ்திரத்தில் தாலபேதங்களைக்கூறும்

ஜம்பத்தி நான்காவது படலம் முற்றும்.

ஜம்பத்தைந்தாவது படலம்.

உத்தம தசதால லக்ஷணம்

இனி உத்தம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக. பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு தாலத்திற்குரிய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த 8 பாகங்களில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். இந்த அங்குல அளவைக்கொண்டு, உச்சித்தலை முதல் பாதம் வரையில் அங்கங்களை அளந்துகொள்ள வேண்டும் (2)

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து, கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

கெயாநாடிக்கிஸூதிதூனம் யுமாஸம் சூயவாயிகுடி |
 சுக்கிஸூதிதூசு வுடாநம் அ வுடாசு ஹந்தோநகல் ||

வூதேஜகம் சூயவாயிகுடி யுமாஸபாடியிஷ்டிதே |
 ஹநாடிமஹாநம் து அதுயகேவஜாஹுதல் || ௫ ||

யவெவகொநஜாநம் (யுமா)ஸம் து கண்ணாஅதிதி
 சுயஜிதே |

கணஜிநாடிநுஸூதிதூ ஹிகாஸூதிதூஜாஹுதல் ||

ஹிகாடி(யா)ஹுடியாநம் அ ஹுடியம்(யாசு) நாலிஸீகல் |
 நாலெஹு ஜெயூகூதிதூ து ஸ(ய)ஜம் முணாயவாயி
 (வாஸப)கல் || ௭ ||

சும(ஜெயூ)ஜிநாடிஸூதிதூஜம் (து யசு ஸூதிதூ)
 சுயகேஸூதிதூ ததுஅஜிதே |

அதிலிருந்து அக்ஷி ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து ஹநுவரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அக்ஷியந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம் இந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹநு முதல் நெஞ்சாங்குழியின் உயரம் 4 யவையாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம் 7 யவையாகும். கண்டமூலத்திற்குக் கீழ்புள்ள ஸூத்திரத்திற்கு ஹிக்கா ஸூத்திரம் என்று பெயர். ஹிக்கை முதல் ஹிருதயம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். மேட்ர மூலத்தின் ஸூத்திரத்திற்கு அர்த ஸூத்திரம் என்று பெயர். (இது சரீரத்தின் கீழ்ப்பாதி மேல்ப்பாதியை ஸமமாகப் பிரிப்பதால்

சுய-ஹிதாநாடிபொராணாஹிவ-ஹி நகாதிதாநாயதம்
(நகம்) || அ ||

தஷாபெஷாம்மூனம் ஜாநாஜ்வொராணாஷாபாயதத் |
யுமம் வாடிததொகெயபெவஹித யஜுஅஜிதெ || கூ ||

சுமமூஷாபுராது வாஷாஜிணம் தமம் (ஹிவ-ஹி) ஸவ
தபராம்மூனத் |

ஹிதாஷாநாடிபொராணாஷாஹிவ-ஹிவகாஷாம்மூனம்
ஹவெசு || டி ||

கூவ-ஹிவாஜிம் ஜிஹாமம் ஸாஷாநெகவீபரஸு புகொஷகம் |
ஸாடிததபொடிபாம்மூனம் யஜுஜாம்மூனிவீககத் || டிக ||

சுமூதொ ஹவவிஸாரம் ஸாடி-ஹாரா(ந)ம்மூனம்
ஹவெசு |

இதற்கு அர்த்த ஸுத்திரம் என்று பெயர்.) அதற்குக்
கீழே துடையின் உயரம் 27 அங்குலமாகும். அதற்குக்
கீழே முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஐங்கையின்
(கண்டைக்காலின்) உயரம் 27 அங்குலமாகும் பாத
தலத்தின் (அடிக்காலின்) உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
இவ்விதம் உச்சி முதல் பாத தலம் வரையில் $1\frac{3}{4} + 3 + 4\frac{3}{4} +$
 $4\frac{3}{4} + 4\frac{3}{4} + 1\frac{3}{4} + 13\frac{3}{4} + 13\frac{3}{4} + 13\frac{3}{4} + 27 + 4 + 27 + 4 = 124$ அங்குல
மாகும். பெரு விரல் நுனி முதல் குதிகால் வரையில்
பாதத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.

ஹிக்கா ஸுத்திரத்திற்குக் கீழே பாஹுவின் (மேல்
கை) நீளம் 27 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2
அங்குலமாகும். பிரதிகாஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம்
21 அங்குலமாகும். (கணுக்கையிலிருந்து) கை நடுவிரல்
நுனி வரையில் $13\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முன் பக்கத்தில்
முகத்தின் அகலம் $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முகத்தில் காது

உவாசு(வெ) கண்காணவிஸ்ர(த)தம் துபொடிஸா
முமும் உதடி || ௮௨ ||

மீ வா.மும் ஸாப-நடாபம் .மீ ,வாஉமும் உபபம்,முமும் |
ஹுடிபா ஸாஹுஸீலாணம் (அ, கவாரிப்பலுவா(ஸா)
ய-கடி || ௮௩ ||

ஸாப-கிளாவிப்படி,முமும் ககடியாரணாஸிநம்
(ஸம் ததம்) |

நவாபம் அதுப-கிளாவிபெ,தம் ஸாஹுஉருவிபாருகடி ||

வகவிப்பதிபாஹு: ஸாசு (ஹிதம்)ஹுநடிபாஸி
விஸிபடி |

ஹுடிபாவயிவிஸ்ராரகெகொநனிப்படி,முமும் || ௮௪ ||

கருாபம் அதுப-கிளாவிபெ,தம் உயிவாஸிஹுடிஹுதடி |
கெகொநனிப்படிபம் து மெராணிதாரஹுடிஹுதடி ||௮௫||

கெடா முவிபாபம் து வி,நவாபம்,முமும்உதடி |

தடிய: கடிவாப-காணம் விஸ்ராரஸாப-கிளாவிப்படி || ௮௬ ||

வரையில் விஸ்தாரம் 13 அங்குலமாகும். மேல் கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஹிநதய ஸ்தாநத்தில் கைகளின் கோடி வரையில் விஸ்தாரம் 40½ (41½ அங்குலமாகும். கஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 22½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) விஸ்தாரம் 9½ அங்குலமாகும். ஸ்தநதேசத்தில் கை வரையில் விஸ்தாரம் 21 அங்குலமாகும். ஹிநதயத்தில் (விலாப்பக்கம் வரையில்) விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 16½ அங்குலமாகும்.

ச்ரோணி (அடி வயிறு) தலத்தின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரம் 18

வாஷொநஜநுஹாமம் து ஊரூஉகுவிபாருகடி |

ஸவாடிவாடிபாபம் து ஊரூஉயுவிபாருகடி || ௮ ||

வாஷொநயஜஹாமம் து ஜாநுஸூஸூஸூஹாதம் |

ஸவாடிவஸுஹாமம் து ஜுவாஉகுவிபாருகடி || ௧௦ ||

வாஷொநவஸுஹாமம் து நடைகாளிஸூதம் ஹவெசு |

சூபவாயிகவஹாஸம் மூநூகூஷ்வஜாஹுஅஜிதெ || ௧௧ ||

சுகூஷாநாதம் து தஸூ விஸூரூஅஜிதெ |

வாஷிஜதாரம் அ ததூயூ வாஷிஜாரூஅ தஸெவ ஹி ||

தநூயூ ஷஸம் ஸூசு யவபஸூயாதடி |

தநாம, விஸூதம் ஸபஹாமிதூவியதெ || ௧௨ ||

வி(சூ)பவொவெதவெஜாஸம் வாஜா,மூஜாயதம்

ஹவெசு |

அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழ் இடுப்பு வரையில் விஸ்தாரம் 20½ அங்குலமாகும். (17)

அடித்துடையின் அகலம் 13 அங்குலம் 6 யவையாகும். நடுத்துடையின் அகலம் 12 அங்குலம் 2 யவையாகும். முழங்காலின் அகலம் 8 அங்குலம் 6 யவையாகும். கண்டைக்கால் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 2 யவையாகும். நளகை (கணுக்காலின்)யின் அகலம் 4 அங்குலம் 6 யவையாகும். கணுக்கால் முண்டின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலம் 3 யவையாகும். கணுக்கால் விழியிலிருந்து பாததலம் வரையில் உயரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் கூறுகிறேன்.

குதிகாலின் விஸ்தாரமும் அதன் உயரமும் முன் கூறியதுபோலவே யாகும். (5 அங்குலம் 3 யவையாகும்.) பாதத்தின் நடுவின் அகலம் 6 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாதத்தின் நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். காள்

சூயவொவெதவெடாம்பம் தஜிநஜாயாஜைஅஜிதெ ||௨௩||

வாஷொநவெடிவாம்பம் து லயஜாம்பமுஜாயதம் ஹவெகி |

யவொவெதாமிஹாம்பம் க்வநாடிகாயாஜிஷஜிதெ || ௨௪ ||

ஸாயகேவகஜாம்பஜாநம் து கநிஜாம்பமுநிஜீவகேக |

*வெடெயிநஜாஜிதநவஸவ்யகோபு ... .. || ௨௫ ||

நவதாரம் ஸ தாராயகே நவம் வொவெகேகுவகிடி- |

தஜிம்பமுநிவிஜாரம்(காபாஜம்) வெடாம்பம் விஹஜெஹுய- ||

சூஹாம்பம்முஜாஹாஜா (ஹொஹெயம்) செஷம்

ஸஜாதுநவாஜாடி |

சூயவாயிகவஹம்பம் ஸாஹுஜயவிபாஹுகடி || ௨௬ ||

ஸவாடிஸவஹாம்பம் து கவிவகேரவஜாஸைஅஜிதெ |

வாஷொநவஸஹாம்பம் து வுகொஷஜயவிஜாரம் ||௨௭||

பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 2 (3) யவையாகும். அதற்கு அடுத்துள்ள விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அணி விரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும்.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 8½, 9, 13 யவைகளாகும். அந்தந்த விரல்களின் நீளத்தை 4 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 3 பாகம் விரலின் நீளமாகவும் மீதமுள்ள 1 பாகம் நகமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம், 8½ அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம், 7½ அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்ட

*கநிஜாஜிம்பமுநிதாரம் ஸவாஷாயகேஷநடிகடி |

தூயொடிபம் யவம் அாவி நவம் வொவெகேகுவகிடி- ||
உதி வாஹ ஹாவஜிதி ஹாதி |

வாஷொநஅதுஸ்யம் து ஜணிஸங்ஸிபாருக்ய |
 ஸஹ்யம் து தநாயாஜம் ஸாய-ஷணுயஜாம்மூனா(வி) ||
 ஸவாடிஹிதஹாம் சவநாடிகாயாஜம்அஜிதே |
 யவாயிகம் து வஹ்யம் தஹி-நதாயாஜம்அஜிதே || ௩௮ ||
 ஸவாடிவடிஹாம் து கநிஷாம்மூஷ்டிஷெவ-ஷிக்ய |
 சும-ஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் ஸவாடிபாஜம்அஹிதே || ௩௯ ||
 தஹி-நதஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா |
 சநாடிகா ஹாஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் கநிஷாம் || ௪௦ ||
 சும-ஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௧ ||
 தஹி-நதஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௨ ||
 சும-ஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௩ ||
 தஹி-நதஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௪ ||
 சும-ஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௫ ||
 தஹி-நதஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௬ ||
 சும-ஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௭ ||
 தஹி-நதஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௮ ||
 சும-ஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௪௯ ||
 தஹி-நதஷ்டிஷெவ-ஷிக்யம் தவஸம்ஷிக்யம் து ஜயஜா || ௫௦ ||

மத்தியத்தின் (முன்கை நடுவின்) விஸ்தாரம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மணிச்சட்டின் விஸ்தாரம், $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம், 7 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம், $6\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும் அணிவிரலின் நீளம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். சிறுவிரல், பெருவிரல்களின் நீளம், $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.

பெருவிரலடியின் விஸ்தாரம், $11\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் அகலம் 8 யவைபாகும் நடுவிரலின் அகலம் 9 யவைபாகும். அணிவிரலின் அகலம் 8 யவைபாகும். சிறுவிரலின் அகலம் 7 யவைபாகும். இது பெருவிரல் முதலான விரல்களின் அடியின் அகலமாகும். அந்தந்த விரல்களின் நுனியானது, அடியின் அகலத்தில் 16-ல் 1 பங்கு குறைந்த அகலமுடையவைகளாகும். விரலின் நுனியின் அகலத்தில் 16-ல் 5 பங்கு நகத்தின் விஸ்தாரமாகும். இதுபோக மிகுதியானது, பக்கங்களில் சதைப்

ஸ்வாஹம் நவதாரம் து நவாயாஜமூர்ஜிதா ||
நவாயாஜமம் அராயம் (அ) வவசுஜீவம் ப்ரஸஸ்தித ||

உறுதுவவ-பொ(னா)உயுவவ-நீவ-ஃ து
புவ-வ-வ

சுற்றுலா துறை அமைச்சர் வினாய் கிருஷ்ணன்

சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் திரு. என். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்

*தஜ-நீஉயுவவ-ஃ து சநாஸிகாஅயாஹுமு || ௩௭ ||

உய்யுதாஜம் குபவ-கௌரீ செடி வ-சூரேஷ் ராமாயணம் :

கநிஷாஜ்ஞபவ-ஃ து துபொடி-பயவா: ஸ்ரீதா: || ௩௮ ||

[illegible]

பத்தான இடமாகும். நகமானது, நீண்ட வட்டவடிவமாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தைப்போல் $1\frac{1}{2}$ பங்கு இருப்பதாம். வீரலின் நுளிக்கணுவானது, நகத்தைப்போல 2 பங்கு நீளமுடையதாக இருப்பது சிறந்ததாகும் (35)

அடியிலிருக்கும் சுணுவுக்குமேலேயுள்ள 2 சுணுக்களில், நடுக்கணுவானது, நுரிக் சுணுவைவிட அதிக அளவுடையதாகும்.

பெருவிரலானது 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற
விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாம். (36)

பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 17 யவையாகும். சுட்டுவிரல், அணியிரல், இவைகளின் அடிக்கணுவின் நீளம் 14½ யவையாகும் நடுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 18

*தமிழ்நாடிகாசிரியர் வவ்ஸாய் அதுஷ்யம் |
உதி வாண்டு ஹாவ்விதி ஹாதி |

†சுமராக் கய்யம் தெதாஜெயும் பவகீஷம் தம் பவகீஷம் ||
உதி வாஸெந லாவஸிதி லாதி |

ஸாய-ஹேதாம், மூனம் விவ்ரு தருமபுவிபுனம் ஹவெசு ||

ரஸாயபரம் லயஜிவிஷாரம் ஹவ்ருஷேவ தருஷ்ய து |
தருஷ்யவிபாநம் து ஸாய-ஹேதாம், மூனம் அஜீதே || சம ||

சும, மூஷ்யேருபாரஹ்ய தஜ-நீதேருபாத்யக்ய |
ஸாய-ஹே து ஆம், மூனம் வெபுராதம் மூகொஹ
உயோஅஜீதே || சக ||

சும, மூஷ்யேருபாரஹ்ய உணிஸநாவஸா, நக்ய |
ஜீவ-ஹே வெஹாம், மூனம் வெபுராதம் ஆய-ஹேதாம் து வநம்
ஹவெசு || சஉ ||

வாஷி-ஹேவ்ருவ, நா மூஷ்யேருபாரஹ்ய (காசு) சுஷ்யக்ய |
சும, மூஷ்யேருபாரஹ்ய ஆய-ஹேதாம், மூனம் தத: || சஃ ||

அஹம், வாஷி-ஹேவ்ருவ, மூகொஹவிபாநக்ய |

யவையாகும். சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 13 யவையாகும் (விரல்களில்) நுணிக்கணுவைவிட நடுக்கணுவும், நடுக்கணுவைவிட அடிக்கணுவும் நீளமாகும்.

ஹே அந்தணே ! உள்ளங்கை நுனியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். நடுக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். அடிக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அடியிலிருந்து சுட்டுவிரலடிவரையில் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். இனி சுதோதரத்தைக் கூறுகிறேன், பெருவிரலின் அடிமுதல் மணிக்கட்டு வரையில் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கை அடியின் கனம் 3 அங்குலமாகும். அது பெருவிரல் வரையில், முறையே, கனத்தில் குறைந்திருப்பதாகும்.

விரல்களுக்கு அடியில் 2½ அங்குலம் மாய்ஸலமாக (சுவைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தின் சுதோதரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். மிகுதியாக

பெஷம் உயுததும் நிறும் ஹுதவெஷிமிவா(கம்)யவஷு ||சச||

ஸுசிசுஷிரெவாஸ்ஸிவெதுஷிநு ஸம்வம் வா அசுஸுருவக் !

வஜாஹம் வா (வா) கும்பாஹம் வா தருரெவா

வ' கஸுபெக் || சரு ||

யவாஷாம்ஸநதம் நிறும் ரெவாணாம் து மிஜோதூ !

வெதுஹெஉவெஷிதம் (தாஜீ)மெஷு(து) வஜாஹம்

(வெ) வணுவிஷாஜிதெ || சசு ||

வனகாம்ஸம் து வரிமுஹஜ் விஷாராம் து.முணாநிதீ !

யதுநாஹமிதி வஜாதம் நாஹதொ(து)தாசகஸிதீ ||சள||

கணை-கோபெ-3 சரிசெஷாநாஹம் ஸாஷுகிம்ஸாம்.முஹம்

ஹவெக் !

கணை-கோபெ-3 து சரிசெஷாரம் யவாநஹா.ஸாம்.முஹம் ||

உள்ள உள்ளங்கை நடுவின் குழிவானது, 5, 4, அல்லது 3 யவையாகும். அந்த உள்ளங்கை நடுவில், சங்கம், சக்ரம், குலம், பத்மம், குசம் (அங்குசம்) இவைகளைப்போன்ற வடிவத்தில் மெல்லிய ரேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகைகள் யவையில் 8ல் 1 பங்கு பதிந்திருக்க வேண்டும்.

வட்ட வடிவமான அங்கங்களில், குறிப்பிட்ட அங்கத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தை 3 மடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 3 மடங்குடன், 5ல் 1 பங்கையும் சேர்த்தால், அது அந்த அங்கத்தின் சுத்தளவாகும். இந்தக் கணக்கின்படியே, வட்டமான அங்கத்தின் சுத்தளவைக் கொண்டு, அதன் அகலத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (47)

காதுக்குமேலே தலையின் சுத்தளவு 38 அங்குலமாகும்.

ஆனார் து ஹுவொவி-ஃவ ஸாய-ஃவெடியவம் ஹவெக் |

வனாம்மும் ஹுவாயாஃம் ஃயூதாரம் யவஹபு ||ருச||

வாஹாஃய-ஃவக்-ஃநீண் ஹுவாமுள தஹூ ஃயூதாஃ |

கநீநிகாபாஸிஸாரம் யவஹநஃஃஹதத் ||ரு||

கூஹ்ஹுவிஸாரம் ஹாக்ஸெயம் ஹூயவம் ஹவெக் |

ஸிதாஃம் தஃஸஃஹாரம் கூஹ்ஹுவாபு-ஃயெஃ ||ருச||

யவஹாகூதிகம் வாவி யநுராகூதிரவ வா |

ஃய-ஃஹாஃகூதிவ-ஃய நெதாஃகாரம் ஹகஹுயெக் ||

தஃகாராநுஃஹெந ஸிதஹுயொவி-ஃ |

நெதாஃஹெய-ஃபவம் ரகூஹுஹம் து ஸிதாஃயெக் ||ருஅ||

சேசாந்தம், அக்ஷிஸுத்திரம், இவைகளின் நடுவில், புருவங்களிருப்பவைகளாகும். புருவங்களின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். புருவங்களை வில்லைப்போல அமைக்கவேண்டும். 2 புருவங்களின் மத்தியின் ஒதக்கம் 4 1/2 யவையாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். (?) புருவமத்தியின் அகலம் 2 யவையாகும். புருவங்களின் நுனிகள், இளம்பிறைச்சந்திரனின் நுனியைப்போல நடுவிலிருந்து முறையே குறைந்திருப்பனவாம்.

கநீநிகையின் (கருவிழிக்கு நடுவிலிருக்கும் பாப்பா) விஸ்தாரம் 1 யவையாகும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் (வட்டமான கருவிழியின்) விஸ்தாரமும் உயரமும் 6 யவையாகும். கருவிழியின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் வெண்மையான பாகம் அதேபோல 6 யவையாகும். கண்கள் மீனின் வடிவமாகவாவது, வில்லின் வடிவத்தைப்போலவாவது, அரைவட்டமான சந்திரனைப்போலவாவது, கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதன் உருவத்திற்குத் தக்கவாறு, வெண்முழிகளின் கோடியில் 3/4 யவை ரக்தமண்டலம் இருக்க

கூணீகணுருகியுத து ஜெஜாதிகீகணுருகம் யவஸு ।

தந்ஷாம்பெபகமா,ம து தந்ஷுயுத ஐஷிகணுரு ||ருக||

ஸாயகோரபவநம் து ணயுசுவகீததம் ஹவஸு ।

சுயொவகீ அ ததூருத ஐவகீஷகாபரம் யவஸு ||சுமி||

ஊயுசுவகீஷு வொரணு ஸாயகீஷகாபரம் ஹவஸு ।

சுயொவகீஷு தள னிபு நெத, ஸுததூ னியீயதெ ||சுச||

கதகீநாபரயொத, ஐஷிகாபரயுத, ஐஷிகாபரயுத, ஐஷிகாபரயுத ।

வஹுநாபரம் ஹவஸுவாபரயுத, ஐஷிகாபரயுத, ஐஷிகாபரயுத, ஐஷிகாபரயுத ||

தஸூசு ஸவகீஷுயுத, ஸவகீஷுயுத, ஸவகீஷுயுத, ஸவகீஷுயுத ।

நெதூஷெவம் ஸவகீஷுயுத, ஸவகீஷுயுத, ஸவகீஷுயுத, ஸவகீஷுயுத ||சுச||

வேண்டும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் நடுவில், ஜீயாதிர் மண்டலம் (ஒளி வீசுமிடம்) 1 யவையாகும். அதன் நடுவில் அதில் 8ல் 1 பாகம், திருஷ்டி மண்டலமாகும் (திருஷ்டி—பார்வை) மேலிமையின் அகலம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கீழிமையின் அகலமும் அதேபோன்றதாகும். ($1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.) இமையின் நீளம் 18 யவையாகும். ($2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.) மேலிமையானது புருவத்தினுள் $6\frac{1}{2}$ அங்குலமிருப்பதாகும். கீழிமை இருக்குமிடத்தில் நேத்திர ஸுத்திரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணானது, கீழ்ப்பார்வையாக இருந்தால், கர்தாவுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். மேல்பார்வை ஆபத்தைபுண்டுபண்ணும். பக்கப்பார்வை, கிராமவாளிகளுக்குப் பலவித அழிவையுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழு முயற்சியுடன், கண்களை, ஸமநோக்காக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாகக் கண்களின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. இனி நாளிகையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

நாஸிகாபுடஸாஹு து தாராஷாடிஸம் பவஸு |
 தடிய-ஃ உயுவிஸாரம் தஸ்யாய-ஃ உயுவிஸுரதஸு || ௬௪ ||
 தாராஸுரானும-ஃ து வ்யாஸம் ஸாய-ஃஸவபவம் ஹவஸு |
 வுடதாரம் வணபவம் வுடம் நிஸாவஸீடிவஸு || ௬௫ ||
 துயுவுஷவடாகாரம் நாஸிகாகாரஸெவ ஹி |
 னாகாரம் நாஸிகொகஸெஸம் துயுதம் து பவம் ஹவஸு ||
 வுடபொடிஸுவிநிஸு வுஷுரம்வெதி கஸுதெ |
 ஸாய-ஃவெடியவம் மொஜிதீய-ஃ தஸ்யாய-ஃஸுரதஸு || ௬௬ ||
 ஸுயு-ஃஷவெஸுயு-ஃ(உயு)நி-ஃ து மொஜிநாஜா
 வுயுவி-ஃதஸு |
 பவஸுநதம் மொஜீ துயு-ஃ நாஸிகாஸுதி-ஃ || ௬௭ ||

நாஸாதுவாரத்தின் வெளிப் பக்கத்தின் அகலம் 18 யவையாகும். நடுவின் அகலம் அதில் பாதி 9 யவையாகும். அடியின் அகலம் அதில் பாதி 4 1/2 யவையாகும். நாஸா புடத்தின் உள்பக்கத்தின் அகலம் 5 1/2 யவையாகும். நாஸா புடத்தின் அகலம் 5 யவையாகும். நாஸாபுடமானது அவரை விதையைப்போலிருப்பதாகும். நாஸிகையின் வடிவமானது எள்ளுப்பூவைப் போன்றதாகும். நாஸிகையின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். நாஸாபுடங்களின் நடுவிலிருக்கும் சுவற்றிற்கு, “புஷ்கரம்” என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கோஜியின் உயரம் 4 1/2 யவையாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 2 1/2 யவையாகும். மேலுதட்டின் மேலே (நடுவில்) இருக்கும் பள்ளத்திற்கு, “கோஜீ” என்று பெயர். கோஜியானது 1 யவை பதிந்திருப்பதாகும். கோஜிக்குமேலே நாஸிகையாகும். (68)

ஸ்வாஹம் உதாராயம் ச்வாஸ்ய ஜீவஃ திபஃஸ்திஃ

(மீரிதல்) ।

உதரொஷாயதம் ஸ்வாஸ்ய ஜீவஃ துருஷஃ ஸ்வாஸ்யதல் ||சுக||

உதரொஷஸ்ய ஜீவஸ்ய து தாரம் ஸ்வாஸ்யத்யம் பவத் ।

சுதவஃஸ்வாஸ்ய க்யஸம் தாரஸ்வாஸ்ய ஸ்வாவஸ்யநகல் ||எய||

பவஸ்யநம் வாஸ்ய உதரொஷஸ்ய ஸ்வாவஸ்ய ।

சிவக்யாவஸ்யதா(சு) ஸ்வாஸ்யதா(சு) வாஸ்ய திவஸ்ய

ஸ்வாஸ்யதா || எக ||

*ஸ்வாஸ்யதம் ஸ்வாஸ்யதம் ஸ்வாஸ்யதம் ஜீவஃஸ்திஃ ।

பவஸ்யதம், துருஷஸ்ய விவஸ்யதம் விவஸ்யதம் || எஉ ||

சுதவஸ்யதம், துருஷஸ்யதம் தாரஸ்யதம் துருஷஸ்யதம் ।

சிவஸ்யதம், துருஷஸ்யதம் துருஷஸ்யதம் துருஷஸ்யதம் || எஃ ||

வாயானது, $4\frac{1}{4}$ அங்குலம் குறுக்காக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுத்தானது, வாயளவுக்கு ஸம்மாக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுத்தின் நடுவின் அகலம் $3\frac{1}{2}$ யவையாகும். அதன் அகலமானது, வாயின் கோடி வரையில், முறையே, குறைந்திருப்பதாகும். மேலுத்திற்குமேலே, அதன் வரம்பானது, 1 யவ கனமுள்ளதாகும். மேலுத்தின் வரம்பானது 3 வளைவுடையதாகும். அது அந்த உதட்டளவுக்கு நீண்டிருப்பதாகும்.

கீழுத்தின் நீளம் 18 (28) யவையாகும். அதனகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். (இந்த அளவு உத்தின் எல்லையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.) கீழுத்தின் கீழிருக்கும் வரம்பின் அகலம் $1\frac{1}{2}$ யவையாகும். சிபுகத்திலிருந்து அதரத்தின் உயரம் $6\frac{1}{2}$ யவையாகும். (சிபுகம்-கீழுத்திற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம்)

*ஸ்வாஸ்யதம், துருஷஸ்யதம் துருஷஸ்யதம் துருஷஸ்யதம் || எஃ ||

கிஹிக் ப்ரஹலிதாகாரலாஸ்யம் யுக்தா து காரபெசு |
 சுயராசு விஸுகாஹம்ஸா ஸாய-வேகூதாம்,முஹம் ஹவெசு |
 விஸுகா(கொ)தும்,மபவெ-பெம்(உயராசு) ஸாய-லாஷு
 பவஹுஅஜிதெ || எச ||

ஸாய-வேயாம்,முஹம் தஸ்ய தாரலாயதவத-ஹுமூ |
 ஹமெநாஸ்யஸு கண-வேகூதாம் து அரபாம்,முஹம் ||
 ஹமெநாஸ-லாஹம் ஸலாரஹி வொஹித,முணலாத்ருக் |
 கணவெஸபி,தி வஜாத தத: கண-வே வஜாதி தெ || எச ||
 நெதத்ராத்ருக் கண-வேகூதாம் அஜனாம் ஸுபலாத்ருக் |
 கண-வேஸ்ய து விபாம் து சுஷ்ரப பவா: ஸுதா: ||
 சுக்ஷிஸ்தெத்ராய-வேத: கண-வேதாம்,மு அரபபவம் ஸுதம் |
 தத்ரு-வே வொய்ய-வேகூதம் து ஸெஷம் ஸுதம் து
 உய-வேத: || எஅ ||

சிரித்தமுகமாக இருக்கும்படி, வாயை, ஸாபர்த்தியத்துடனமைக்கவேண்டும். (73)

கீழுதட்டிலி ரந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் (உயரம்) 2½ அங்குலமாகும். அதரத்திற்குக் கீழ்மேல் சிபுகத்தின் உயரம் 8½ யவைபாகும். முகவாய்க்கட்டையின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். அது நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாம். ஹநுஸந்தியில், கர்ணபந்தங்களின் (மத்தியின்) ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஹநுவிற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து, 2½ அங்குலம் கண்டவேசமெனப்படும். (கண்டவேசம் - கழுத்தின் சொறுகல் அல்லது கண்டஸந்தி) நேத்ரத்திலிருந்து கர்ணபந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 7 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 18 யவையாகும். நேத்திரஸூத்திரத்திற்கு மேலே காதின் உயரம் 8 யவையாகும்.

காதிற்கு மேலே ஊர்துவபந்தமாகும். (மேல் ஸந்தி
 K. 25

நெதுஷுத்ரா(ஐய: கண-ஃஸுராத: கண-ஃஸு
உயத:) |

நெதுஷுத்ராஐய: கண-ஃஸுராத: ஸுதுஃஸு || எக ||

ஸாய-ஃஸுராத: மூலம் தஸுராத: (ஐய: கண-ஃ)நாஸு
புருஸபெக |

வாஸு-ஃநாஸுபத: ஸுதுஃஸுராத: மூலம் வஸு ||

நாஸுபவ-ஃஸுராத: மூலம் த(நா)ஸுராத: மூலம்
நத ||

நாஸுராத: துபாஸு அ ஸுராத: விஸுராத: || அ ||

*கண-ஃஸுராத: மூலம் துபாஸு துபாஸு ||

யானது, தலை, காது இவைகளின் ஸந்தியாகும்) அதற்கு
மேலேயுள்ள பாகமானது சிரஸ்ஸிலிருந்து வட்டமாக
இருப்பதாம். (78½)

நேத்திர ஸுத்திரத்திற்கு (க்கீழே, காதின் மத்தியத்
திற்குக்கீழே, கர்ணஸ்ரோதஸ். கர்ண துவாரமிருப்பதாம்)
நேத்திர ஸுத்திரத்திற்குக்கீழே கர்ணபந்தமானது (காதின்
பிடிப்பானது) 17 யவையாகும். கர்ணநாளத்தை 4½
அங்குலம் தொங்கலாக இருக்கப்படி அமைக்கவேண்டும்.
(தொங்கலாக என்பதற்குக் குழைவாக என்று பொருள்
கொள்ளவேண்டும்) (79½)

பூர்வநாளத்தின் (முன்பக்கம் காதின்) நீளம் 1 அங்குல
மாகும். பின்பக்கம் காதின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும்.
இவ்விதமாக கர்ணநாளங்களின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்
கிறது. கர்ணநாளமானது 1½ அங்குலம் வணங்கி (குழிந்து)
இருப்பதாகும். கர்ணநாளத்தின் நடுவானது 4½ அங்குலம்
விரிந்து நீண்டிருப்பதாகும். காதின் நீளம் முழுமையும்,

*கண-ஃஸுராத: மூலம் துபாஸு துபாஸு ||

விபூவீவந (தத)ய-போய-விமூணம் ஹி ததாயதழ || அஉ ||

உக்ஸெய-அய-போத-ஸூக-உருமாபா-கூபா
நு,மழ |

விமூ,ம-பிணுவிஷீவ-விபவாய-போபதததி || அங ||

சுக்ஷிஸுத-பா-கண-அராய-போ,மூ-ஸெய |

கண-அராய-நத- (ரொத-நி-ஸெய-ஹி
வகூ-ரு(ருகூ,த) || அச ||

கண-வா-வீவந-ஸாய-பவ-நீ-அ-த-ப-வ |

வூ-கண-ஸூ-வி-அராய-போ-ப-ப-த-த || அநி ||

கெபானாக-பூ-கண-அ-அ-ஸாய-போ-ப-த-த |

*வூ-கெபானாவஸா-த-ந-த-ந-ப-போ-ப-த-த
த-த-த-த-த || அசு ||

(காதின் சுத்தளவு முழுமையும்) 8½ அங்குலமாகும். (81½)

பிப்பலியின் சிறுகாது அல்லது குறுட்டுக் காதின் கனம் (அகலம்) 1½ அங்குலமாகும். அதன் நீளம் இரண்டு மடங்கு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் 1½ அங்குலமாகும். அடியிலிருந்து நுனிவரையில் (அசலத்தில்) குறைந்திருப்பதாம். பிஞ்சுவிடின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2½ யவையாகும். கர்ண துவாரமானது, அக்ஷிஸுத்திரத்திற்குக் கீழ் 1½ அங்குலமிருப்பதாகும். கர்ண துவாரத்திற்குமேலே பதிவாக (குழிவாக) இருக்குமிடத்தின் குழிவானது அதேபால ½ அங்குலமாகும். கர்ணபாலியின் கனமானது 1½ யவையாகும். அதன் ஒதுக்கம் (கர்ணவர்த்திக்கும் கர்ணபாலிக்கும் நடுவில் ஒதுக்கம்) 4 யவையாகும். பின்காதின் விஸ்தாரம் 1½

*வூ-கெபானாவஸா-த-ந-ஸூ-அ-ப-போ-ப-த-த |
உ-தி-வா-த-ந-வா-வ-தி-வா-தி |

தஹோநதவிஸாரம் ஸாய-ஜெஷாபாகம் யவஸு || கூக ||

வொபஜநாடியஸீரது வொபஜமும் மூணாமூருடி |
வொரது (வாஸு-ஜெயா) தும்மலெவம் ஸஜாக் தஜீந்
வஜீஸம் வஜாதி தெ || கூஉ ||

ஸாய-ஜெஷாபாகம் மூரு வொபாகம் ககஷபொரனாரம் லிஜ |
ககஷபொரம்ஸமனுகதும் மம் ஸவூபாகம் மூரு ஹவெசு || கூங ||
ககஷபாகம்-ஸவாஹம்ஸீரானம் ஸவூபாகம் மூரு-ஜாஹுதடி |
ஸாய-ஜெஷாபொராதும் து லயஜெஷாஸவூபாகம் மூருதடி || கூச ||
ககஷஸஜாக் மூவிஸாரம் து ஸவூபாகம் மூரு-ஜாஹுதடி |
நாலிஸமனுகதும் துவிஸாரம் ஸாய-ஜெஷாபாகம் மூரு
ஹவெசு || கூரு ||

கடிஸஸவூபாகம் விஸாரம் லிஜஸவூபாகம் மூருதடி |

10 (4) அங்குலமாகும். அங்கிருந்து இந்நிப்பு வரையில் முதுகின், வம்ச தண்டத்தின் (15 1/2 எலும்பின்) நீளம் 27 அங்குலமாகும். அந்த எலும்பின் பள்ளத்தின் அகலம் 16 யவையாகும். அந்த வம்சத்திற்குக் கீழே, வம்ச மூலமானது 3 அங்குலமாகும். அந்த வம்சத்தின் பக்கங்களின் உயரமும் இவ்விதமேயாகும். அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (92)

ககஷ மத்தியம் 8 1/2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது: ககஷத்திலிருந்து அம்ஸபலகத்தின் உயரம் (அம்ஸபலகம் - தோள்ப்பட்டை) 7 அங்குலமாகும். ககஷத்திற்கு மேலே பாஹுவின் ஸீமார்தம், (கையின் உச்சி வரையிலுள்ள பாகமானது) 7 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாஹு மத்தியின் அகலமானது 16 1/2 அங்குலமாகும். ககஷாக்கரத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். (94 1/2)

நாபி ஸுத்திரத்தின் அகலம் 27 1/2 அங்குலமாகும்.

வாஷ்டாநக(ய)ஃஃஹா.மம் து ஹிக் விணாஸ்ய து

விஸுரதம் || ௯௯ ||

ஸுஸுதூள தள ஸஜாவூதள தபாஃஸ்யம் அதுய-ஃவம்|

ஸவஸ்தாரஸெவொகம் வாஸு-ஃவூஸஸெயாஅஜித || ௧௦௦ ||

கக்ஷஸூதா.முஸிபாஹம் து ஸகூலாத்ரூபாஹதம் |

ஸவாடிஷாஸம் லாதம் ஹநஸூதெத் து விஸுரத ||

ஸவாடி.அடிபாஃபம் து ஸ்யூபாஸு-ஃவதம் ஹவசு |

ஸ்ரோணியஸ்ய வதம் வாஸு-ஃ ஸகூபாஃபா.மம் ஹவசு ||

தத: ஸ்ரோணாஸ்யம் விபு ஸகூலாத்ரூபாஹத ||

நாலிஸூதாடிபாஸு-ஃ அதுவி-ஃபா(வ-ஃஹி)

ஃமம் ஹவசு || ௧௦௧ ||

ஸ்ரோணியஸூக கபிஸூஹம் ஸாடி-ஃஹதா.மம்

ஹவசு |

கடி ஸந்தியின் அகலம் 18 அங்குலமாகும் ஸ்பிக் பிண்டத் தின் (ஸ்பிக் பிண்டம் - பின் பக்கத்தில் இடுப்புக்குக் கீழ், துடைக்கு மேலே, இரு பக்கங்களிலும் சதைப்பத்தையாக இருக்கும் பிருஷ்ட பாகம்) அகலம் 10 (9) அங்குலமாகும். இவைகளின் மத்தியமானது 4 யவையாகும். இவ்விதமாக பின் பக்கத்தின் அகலம் கூறப்பட்டது. இனி பார்க்கவ (பக்கத்தின்) த்தின் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

கக்ஷத்தின் உச்சியின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும். ஸ்தந ஸூத்திரத்தின் விசாலம் 16 1/4 அங்குலமாகும். மத்திய பார்க்கவத்தின் (விளாப்பக்கம் நடுவின்) கனம் 12 1/4 அங்குலமாகும். ச்ரோணி மத்தியில் (ச்ரோணி மத்தியத் திற்கு ஸமமாக) பக்கத்தின் கனம் 17 அங்குலமாகும். ச்ரோணியின் உயரம் (ச்ரோணி - அடி வயிறு) 7 அங்குல மாகும். நாபி ஸூத்திரத்திற்கு மேலும் கீழும் (பக்க

தகுகுடெ_கபு_க வநம் யீதிநு ஸராய-ஹாங்,மு_கரு_க ஹவெசு ||

ஹிக்வினாம் சொரணம் ஹிதா நிக்வினாம் சொரணம்
யுமாந்தம்

*தகவிலினும் வலிவாழும்பு, நம் கவயகேசரிதூ
உயர்கோமுகும் ஹவெந் || ராஉ ||

கனகாபுர யாத்திரைத் துறைமுகத்திலும், மூலக்கூறு
கனகாபுர யாத்திரைத் துறைமுகத்திலும், மூலக்கூறு

ஹிதூயாஸ் க்ஷோத்ரம் ி இது வஸுத்ருஜாஹ்யக்ஷ |
ஹிதூயாத்ரு க்ஷோத்ரங்(மீ) ஜம் பபநஹீநகல் "ராச"
இத்யம் வஸுதவொடேவ்யை நிதிநயையகோத்ருக்ஷ |

வாட்டின் கனமானது) $2\frac{1}{2}$ (12) அங்குலமாகும். சீராணிக் குக்கீழே கடி (இடுப்பு) யின் உயரம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அங்கு இடுப்பின் கனமானது, $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்திலிருந்து ப்நஷ்ட பாகம் வரையில் ஒதுக்கம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். தொங்கும் சதைபோலிருக்கும் அந்த இடமானது அர்த ஸுத்திரத்திலிருந்து (சரீரமத்தி ஸுத்திரத்திலிருந்து) $1\frac{1}{2}$ (4) அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (101 $\frac{1}{2}$)

கமுகட்டையின் அடியின் பள்ளம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் பள்ளத்தின் விஸ்தாரமும், உயரமும் 4 யவையாகும். ஹிக்கையிலிருந்து (கீழ்) 2 அங்குலத்தில் ஜக்ருஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஹிக்கை-கழுத்தின் உச்சியிலுள்ள முண்டு. ஜக்ரு-புஜஸந்தி) ஹிக்கா மத்தியிலிருந்து கஷாந்தமானது $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இரு ஸ்தனங்களின் மத்தியில் ஹிருதயமானது $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் பதிவாக இருப்ப

*தலுறா(தினா)னுப்பனம் அராய்ஸெடுத்தாடியொய்யுமா
முறும் | உதி வரலா லீஹாயுஸ்ஸிபாதுகா வாரம் |

நீறும்(நீரீ)வெகனாஜெரு து யவத்ரபஸுஜாஹதஜ ||

சுத்யஸாயாஜஸம்புதம் கருயெது சிவனுவசு |

கனாஜெரு நதம் ஹிகா ஸுதத்ராயஸாசு வுகருபெசு ||

ஹிகாஸுதெத்ராவரிஷாது நீருவநா-ஃ(நீரீ கனா)
வ, கருபெசு |

ஹஜயஸ் நவீஃ(ஹ) அபாஃ, முருஜ-ஃ. ஹதஜ || ராஜ ||

ஸவ்ஜஸபவம் வஜாதம் ஹநாநீருவிஷதஜ |

தந்யஸ்ய அலுஅகொஅம் து வஜாஸம் வெவ யவஅயஜ ||

நாஹஸு நதவிஸாரம் வெஜாஜாஃபம் அயவாயிகஜ |

நாலி: வ் ஜ-ஃ(ஹ)நாவதஃ ஃ(ஹ)தாரம் யவஅயஜ || ராசு ||

தநாலிவ்ஜஸ்யஸு நாலிஸுதஜ, அஹதஜ |

தாகும். அடிக்கடித்தில், நீலவர்ணமா(குழிவா)னது 3 யவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 4½ யவை அகலமுள்ளதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிக்கா ஸுத்திரத்திற்குமேலே அடிக்கழுத்தில் நீலத்தை (பள்ளத்தை)க் கல்பிக்கவேண்டும். (106½)

மார்பிலிருக்கும் ஸ்தநபீடத்தின் உயரமானது 2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தநத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடமானது 17 யவை அளவு அகண்டு நீண்டு (வட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் குகைத்தின் (முகைக்காம்பின்) உயரமும் அகலமும் 2 யவையாகும் (108)

ஆழமாக இருக்கும் தொப்புளின் அசலம் 1½ அங்குலமாகும் தொப்புளானது பிரதக்ஷிணுவர்த்தமாக (வலமாகச்சுழிந்து) இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்தின் அசலம் 2 யவையாகும். ஹே அந்தணே! வட்டமான அந்தத் தொப்புளின் நடுவில், நாபிஸுத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (109½)

[illegible]

ஆரம்பமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அகலமானது, $7\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அடியின் கோடியானது, அடித்துடையின் மாம்ஸளமான (சதைப்பற்றுள்ள) இடமாகும்.

முழங்கால் வட்டத்தின் அகலம், $4\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். ஜாநு மண்டலத்தின் நீபரம் (குறுக்களவு) $2\frac{1}{2}$ ($3\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். பின்பக்கம் முழங்காலின் உயரம் $2\frac{1}{2}$ யவையா (அங்குலமா)கும். அதன் நடுவிலும் பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள இடமானது, அழகாக அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காசியபீய சிலப் சாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதாலம் புருஷமானம் என்கிற
ஐம்பத்தைத்தாவது படலம் முற்றும்.

*உய்யாம்புறம் உதி ஸ்ரீராம தீர்த்தாருஸிபாதுகா வாரி: |

|| சுய ஷட்வங்காஸ்துஃ ஷடமஃ ||

உயுஜிஹதாஸம் ஸ்ரீபாநடி ||

உயுஜிஹதாஸம் ஸ்ரீபாநடிய வக்ஷ்யதே |

ஸரஸ்வதீ அ ஹம-ஃ அ உமா ஹமிஸ்ய ஜாதாஃ || ௧ ||

யுக்தீஸ்யேவ து ஜெஜ்ஜா அ சநந வியிநா கர்மா |

*ஸம்ஸொ ஸ்ரஹா தயா விஷ்ணு: ஸகிரித்யவியீபதே || ௨ ||

தெஷாஜநு-முணம் ஜாநம் தந்யெய தெஷு ஜாநக்ய |

ஸம்ஸு-நாஸா-முஸீபாணம் ஸக்ய-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி || ௩ ||

ஸம்ஸொஸ்வ-ஃ ஸ நஸீபாணயஜாயஜ-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி |

தயாஜ-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி || ௪ ||

ஜம்பத்தாருவது படலம்

மத்தியம தசதாஸம் ஸ்திரீமாநம்

இனி மத்தியம தசதாலத்தினுடைய ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். ஸரஸ்வதீதேவீ, தூர்காதேவீ, உமாதேவீ, பூதேவீ, ஸப்தமாதாக்கள், லக்ஷ்மீதேவீ, ஜ்யேஷ்டாதேவீ, என்னும் இவர்களின் பிம்பங்களை இந்த விதியின்படி செய்பவேண்டும். இவர்கள் பரமேசுவரன், பிரம்ஹா, விஷ்ணு, இவர்களின் சக்திகளாவார்கள். ஆகையால் அவர்களின் மாநமானது, ஈசுவராதிகளின் மாநத்திற்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாஸாக்ரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமாதமமாகும். நாஸாக்ரம், ஸ்தநம், இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து அதன் ஒவ்வொரு பாகத்

*ஸம்ஸஸ்ய ஸ்ரஹொ விஷ்ணுஸக்யஸ்யேதி கீதி-தாஃ |

தெஷாஜநு-முணம் ஜாநம் தந்யாநாநு-முணம் ஹவெக் ||

உதி ஸொயித: வா: சுயஸ்தி: ஸம்மதொ ஹவெதி ஹதி |

பாநகரெது து இம்மாடின(டி) பாநெஸ்ஸெருஷெஸிகை ||

பிரத்யாயபரம் அ(ஸ்ஸெவ),தநூநம்(நெ)ரொ
(வயொது யயானியி) |

உயுருவிம்மவழி மளநீ(ம்)து இம்மபாநெந கயூயெசு || கூ ||

ஸஸிபாதிபரதம் ஹாமம் ஸ்ரீபாநெ து விஹாஜிதெ |

ஸனகாபரபரம்முரு வயூதம் தடிஷாபரம் யவம் ஹவெசு || மி ||

தடிம்முமெயு யவெவெயூவ ஸம்மபாநம் பூஜீயதெ |

உபாஜீநாம் து பெவீநாநெதபெவாம்முராயதடி || மக ||

உஷீஷாடியபெகாபரம் கெஸாநம் து முணாம்முரு ||

கெஸாநாடிஷிஸிவதிதூநம் ஸஜிவாடிம் யுமாபகடி ||

கருக்கு, வீசேஷித்து இந்தக் கணக்கைக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகனானவன், மாநத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, லிங்கமானத்தைக் கொண்டு, (பிரம்பமானத்தைக்) கணக்கிட்டு, அத்துடன் ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

லிங்கத்திற்கு சக்தியாக இருக்கும் கௌரீ மூர்த்தியை, மூல லிங்கத்தின் மானத்தைக்கொண்டு சலிக்கவேண்டும்

ஸ்திரீ தேவதைகளின் மூர்த்திமானத்தை 120 பங்கு களாகச் செய்ப்பேவண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தில் ரில் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். இப்படிக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அங்குலங்களாலேயும், யவைகளாலேயும், அங்கமானத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். உமை முதலிய தேவீ பிரப்பங்களுக்கு, இதுவே அங்குலமானமாகும்.

உஷ்ணீஷ (உச்சி)த்தின் உயரம் 1 அங்குலம். அங்கிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலம்.

சுகநிஸுதூசு வுடாணம் து ஸாய-ஃவெஜாம்பரிஷ்டதே |
நாஸாவுடாது ஹந்னம் ஸகிவாஜம் மூணாம்பகல் || ௮ ||

தஸ்யாய: மீவாஜாநம் து அதுஹ-ஃமஜாஹதல் |
கணாஜாஹஜயாணம் அ ஹஜயாஹாலிஸீகல் || ௮ ||

நாஹெய்யு யொநிவய-ஃணம் ஸஜம் துயொஜபாம்பு ||
ஊராஜீவ-ஃ து ஷஜிம்பகல் ஜாநுஜீவ-ஃ யுமாம்பகல் ||

ஊராஜீவ-ஃஸஜம் ஜிவாஜீவ-ஃ வாஜதமம் யுமம் |
கருாம்பம் து தருாபாஜம் வாஜஜீவ-ஃமூஜாஜுஸீகல் ||

தஜ-ஃநஜம் மூஜயொஜீ-ஃவ-ஃ அதுஹ-ஃமாய-ஃமூஜதே |
ஸாய-ஃகிவாம்ப லயஜம் ஸஜசு கிவாம்ப தஜநாலிகா || ௮ ||

ஸாய-ஃகிவாம்பாநம் து கநிஷாம்புஜீவ-ஃகல் |

கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸுத்திராந்தம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். அக்ஷிஸுத்திரத்திலிருந்து புடாந்தம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். புடாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 13 அங்குலம். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 13 அங்குலம். நாபியிலிருந்து யோநிவரையில் 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலம். ஜங்கையின் (கண்டைக் காலின்) நீளம் 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல் $1+3+4\frac{1}{2}+4\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+4+13+13+13+26+4+26+4=120$ அங்குலமாம்.

பாததலத்தின் நீளம் குதிகாலிலிருந்து பெருவிரல் நுனி வரையில் 16 அங்குலம். பெருவிரல், அதற்கு 'அடுத்த விரல் இவைகளின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். அணி விரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சிறு விரலின் நீளம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம்,

திரஷ்ட-ஸா(ஷ்டாஷ்டா)ய-வாதாய-வாதாய-ரஸஸி

பய-கெவெ: || ௮௮ ||

சும்,முஷாழிகநிஷாஞம் மாரணாம்,முறிவிஷுரதடி |

சிபுஜிம் து நவவிராஸம் வாசிநாநாயதவத-ஃஸ்டு ||

சுற்றுநீர்தாம்பு வொலு து நவவ்யாஸஸை ஹவெக் |

வாடிதமுமுவினாரம் ஷ்ணாத்ரிதி கயதெத || ௨௦ ||

உயிர்வாழும் மூலம் வாழிவிவாரம் உதும்முடி |

சுகந்திமுயானைவிஸாரம் வனவாழம் வியீயதெ || ௨௧ ||

நடைகா(ன)தி வெடாம்பம் ஜம்வாடியில் ராஸா,முருகு !

ஜாநொவ-3^{ஆம்} து ஸ்கூராப்பம் ஹாங்பரஜிராஜகுருகழ ||

ஹாநுமீ, முணஹா, மம் து வீ^{க்}ஸாரம் கபிஸஸகழ் |

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் (கால்) விரல்களின் அகலம் முறையே 16, 8, 7, 6 பயவயாகும். நகங்களின் அகலமானது, (விரல்களின் அகலத்தில்) 3ல் 2 பங்காகும். அதன் நீளமானது, அகலத்தில் 3 பங்கு உடையதாய் நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் முகத்தின் உயரமானது, நகத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமானதாகும்.

பாத்தலத்தின் நுனியின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். நடுவின் அகலம் 5 அங்குலமாகும், குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கால் மணிக்கட்டு மத்தியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதற்குமேலே கண்டைக்கால் நுனியின் (சிறுத்திருக்குமிடத்தின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஐங்கை மத்தியின் (கண்டைக்கால் நடுவின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் விஸ்தாரம் 7 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடி பந்தத்தின் (இடுப்பின்) விஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும்.

பொநிவீஃவிபாறும் து ஸவூம்.முருஜாஹதழ் || ௨௩ ||

யொநிஹாம் அதுஹ-காமஸொமாஹுதவத்ருவகீ |

விஹாரஸாஹுபொகீஸெயம் பொநிம் கூய-காசீஸஹாறூயம்

(காம்ஸஹம்) || ௨௪ ||

பொநிஹாரெந து விஹாரம் ஸெயவம் விஸாஹம்.முருஜ் |

நாஹெஹூ நதவிஹாரம் ஹஜ்யவம்வரிகீதி-கீதழ் || ௨௫ ||

ஹஜ்யஹஜ்ய விஸாறும் து ருஹி-காமுருஜாஹதழ் |

ஸநாயஸாது விஹாரம் ஸாய-கீத்யுபொஹாரம்.முருஜ் ||

ஸநாஹாரம் நவாரம் ஸஜாக் கி-முணம்(அஹம்.முரு)

ஹநஅவி-காமுருஜ் |

ஸநெஹாம் ஸாய-கீத்யுபொஹாரம்.முருஜாஹதழ் ||

ஸநாஹாரம் அ ஹநம் வெஹ வரதம் கூப-காசுஸுஹாரம் |

யோநி பீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். யோநியானது (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். அது, கீழ்நோக்கான அரச இலைபோன்று இருப்பதாம். விஸ்தாரத்திற்கு ஏற்ற உயரத்துடன் மம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கும்படி யோனியை அமைக்கவேண்டும்.

ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) விஸ்தாரம் 20 அங்குலம் 1 யவையாகும். கொப்புள் குழியின் அகலம் 6 யவையாகும். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக்கீழ் (ஹ்ருதய) விஸ்தாரம் 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் குசகம் (கருப்பான அக்ரபாகம்) 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். அதன்கண்(காம்பு)ணின் உயரம் ½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷமும் ஸ்தநமும் வட்ட வடிவமாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்படி அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஸ்ரீநானூர் பவாஷாம்பம் * வினாவினம் ௮ தத்யுவெ || ௨௮ ||

சுகுஷியாரனார் விவ்ரு ஸ்வபிராம், மூரும் ஸ்ரீதழ் |

ஸாஹுபய-இனவீராரகெகி, மூரும் ஹவெசு ||

ஹிகாயொ ஸாஹுஜீவ-இ-தூ ஷ்விம்பம், மூரும்

(ஹவெசு, |

கூவ-இரொஜிம் விஹாம ஸ்ரீசு வு கொஷம் விநவாம்

, மூரும் || ௩௦ ||

இணிஸகாத நூயாஜம் ஸ்ரீதூ, மூரும் ஷாஷாததழ் |

தத்யுஜா (தனூ, தத்யு) மூரும் ஷ்வி: வஹுவிஹுஜ-இ-நீ

ஹவெசு || ௩௧ ||

சுநாசிகாதஜ-இ-நீவசுபு, மூரும் மூஷகநிஷ்யொ: |

சு, மூரும் தூ ஷ்வி-இ-வெம் ஹஸ்யொரூ ஹபாரவி || ௩௨ ||

இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 8 யவை. இந்த இடமே சந்வீரம் அணியுமிடமாகும். ஸ்தநாக்ஷங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 17 அங்குலமாகும். புறங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 31 அங்குலமாகும். கழுத்து மட்டத்திற்குக் கீழ் புறத்தின் (மேல்க்கையின்) நீளம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 38 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டி லிருந்து உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். அங் கிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல் அணி விரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல், சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல்முதல்

* வினாவீம் தூ உதி ஸாரஷ்ஜீவஹாருபராதூகாவா: |

ஹஸ்யொரூ தூ உதி வாஷூ ஸம்மதா ஹவெஜிதி ஹாதி

தூநிஷாமூஷ்யொ: யூம் உதி ஸம்மதாஷ்ஜீவ வாஷூ
ஹவெஜி |

ஹூவஃ கௌஸாஜஸ்யே டயஜீம் ஸாய-ஃ து அஜம்மூமூம்
ஹவெசு |

ஹூமேயஜாஹெத்ரஸூத்ரூஜம் ஸவாடி அஜம்மூமூம்
ஹவெசு || ௩௮ ||

வூடாடிவஸ்யாவஸாரம் து வயவெகாரம்மூமூம் ஹவெசு |
தடிய-ஃ மொஜிஜீவ-ஃ து தடிய-ஃ தஸ்யே வீஷூதஜ் ||

*கி.ஹாமம் கண-ஃவிஸாரம் ஸவாடி அதுரம்ஸகஜ் |
கண-ஃஜீவ-ஃவிதி வஜாதம் தஸூனாஸம் ஹூமஸயெசு ||

ஹவூஹவெஸூவஸம் வாடி-(ததம்) ஹாமம்மூமூம் ஹவெசு |

கழுத்தின் அகலம் 8 $\frac{1}{2}$ (7 $\frac{1}{2}$) யவையாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முகமானது கோழிமுட்டை வடிவத்திலிருப்பதாகும்.

புருவத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு, 2 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ப்ருமத்தியத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்திராந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 2 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நாஸாபுடத்திலிருந்து வாய் வரையில் மத்திய அளவு 1 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும் கோஜி (மேலுதட்டிலுள்ள பள்ளம்) யின் நீளம் 4 $\frac{1}{2}$ யவையாகும். அதன் அகலம் நீளத்தில் ஸரிபாதி 2 $\frac{1}{2}$ யவையாகும். ஸ்காதின் அகலம் 3 அங்குலமாகும், காதின் நீளம் 4 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். காதிலிருந்து அதன் நாளமானது தொங்குதலாக இருக்குப்படி கல்பிக்கவேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப் போல முறையே கரவு சிறை

*கி.ஹாமம் உதி வாஹெந ஹவூவிதி ஹாதி |

7 $\frac{1}{2}$ அங்குலம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலின் பாடம்

ஸ்காதின் அகலம் 2 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

பெஷுஷுத் து(ஜூ)தாநொகூலாமெ-நெனவ

ஸஜாஅரெசு || சக ||

ஹீணாம் ஸாஜாத்ஜெதஜி ஸ்பெஷுஷுதா பஸுணு |

சுய மளரீமுகுஷணம் ||

மளரீ வெவ ஜிஷுஜா பானா ஜிதெத்ரா ஷடீபுஸாரி

(ஹாஸி)தா || சஉ ||

கரணுஷுகுடா வாயு சிரீடிகுஷுகுடாநிதா |

ஷுகுடம் கெஸஸஸம் வா தெஷு வெவஸுநுரம் காரா ||

கெஸான(சிரீடீ)ஷுகுடொதெயலஷுஷுபாாம்முநூயலு |

ணகவிப்பாம்முநூ யலு மெஷு ஹாநுயயாம்முநூ ||

வாக இருக்கவேண்டும். (அடித்துடையின் அகலம்) 12 அங்குலமாகும். மற்ற லக்ஷணங்களை உத்தமதசதாலத் திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் கணக்குடனேயே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஸ்திரீபிம்பங்களின் ஸாதா ரணமான (பொதுவான) லக்ஷணமாகும். இனி விசேஷ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

கௌரீ லக்ஷணம்

கௌரீ தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், சாந்தமான ஆகிருதியும், இரண்டு கண்களும் நீண்டு (சிறப்பாக) பிரகாசிக்கும் ஆறு ஸ்தானங்களுமுடையவளாக இருப்பவளாவாள். கரண்ட மகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம், அல்லது கேசபந்தமகுடம் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

கிரீடமகுடமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 18 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது அதமமாகும். 21 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது மத்தியமமாகும். 24 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த முகுடத்

யவாயிக் பரிசொநாஹாசு உகுகுடிகுவினூரதழ் |

உலிமும் ஸக்தாஷ்டயாஹஜி ஹாமொநாமுவிப்பாருகழ் || சரு ||

சிரீடிகுகுடம் ஹெவம் *கெபஸபெஸவலாஅரெசு |

உலிநாஅாமு கபாசு கநீணம் கரண்குகுடலஜி து || சக ||

வஜ்ஜி உகுகுடாகாரம் உகுகுடாமும் வுகுபுபெசு |

சுபவஹஸவநபெநவலா கரணெஹு விராஜிதழ் || சள ||

தின் அடியானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக்காட்டிலும், 1 யவை, அகலத்தில் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தை 7 அல்லது 8 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில் 1 பாகம் குறைவான அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கிரீட மகுடத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. * கேசபந்தத்தை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

கரண்ட மகுடமானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். முகுடத்தின் அக்கிரபாகத்தை, தாமரை மொட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். (கரண்டமகுடமானது தாமரை மொட்டைப்போல, அடி சிறுத்து, மத்தியில் அகண்டு, அதற்குமேலே முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) கரண்ட மகுடமானது, 3, 5, 7 அல்லது 9, கரண்டங்களுடன் (அதிக்குகளுடன்) அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். (கரண்டம்—தேன்கூடு தேன் கூடானது, அடியில் அகண்டபத்தையும், அதற்குக் கீழே முறையே குறைந்த அகலமுள்ள பலபத்தைகளாலுமமைந்த

*கரண்குகுடம் ஸுணம் உதி வாரெந ஹவஜிதி ஹாதி |

* இனி கரண்ட மகுடத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

உதுஷ்பூரிரிஷஸ்யுக்தம் நானாவூஷெவி-ரோஜிதழ் |
 ஹாரொவமீ-வஸ்யுக்தம் உதூதா-வெரனுகூதழ் ||சஅ||
 கண-ள கண்ணுஸ்யுக்தா உதுஷோதெ-ஹதாயதள
 (தள தயா) |
 உகூடம் கண்ணு வாய வுதூ கண்ணுமெவ வா || சக ||
 கடகெ: கடிஸூதூ உ ஹாரொவமீ-வஸ்யுக்தம் |
 வாமூவூரிரிஷஸ்யுக்தம் மஹவீரஸவநிதழ் || ரும ||
 யஜ்ஞாவவீதஸ்யுக்தா கெயூரோஜி-ஸூ-ஸொஹநா |
 உகூதூவஸநா ஷே-பூ-ஸொவண-ஸூ உ ஸூதூ ||ருக||

தாகும். இவ்விதமே அடியின் அகலத்தைவிட குறைவான அகலமுள்ள பல அடுக்குகளுடனமைந்திருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து)

மேலும், (கிரீடமகுடம், கரண்டமகுடம் இரண்டிலும் 4 பக்கங்களிலும்) 4 பூரிமங்களுடனும் (பூரிமம்—இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற விசித்திரமான அமைப்பு) பலவித புஷ்பங்களுடனும் அழகாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியின் மூர்த்தியானது, ஹாரம், உபகீர்வம், முத்துமாலை, இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

காதுகள் குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, 4 அங்குலம் நீண்டிருப்பவைகளாம். முகுடம், குண்டலம், இவைகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். குண்டலம் மட்டுமாவது வட்டமாக இருக்கவேண்டும்.

கடகம், கடிஸூத்திரம், ஹாரம், உபகீர்வம், பாஹு பூரிமம், சந்நவீரம், இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

தேவியானவள், யஜ்ஞோபவீதம், கேயூரம், வெண்

உதூரம் உசுநிணை ஹஸு வாலஹஸு ப்ரஹ்மிதூ |

சூஹம் ஸஹம் வா கஸ்யேதிஸுநாடி || ௫௨ ||

உசுநிணம் ஸுஸூதம் வாடி வாலவாடி து க்ஸுநிதூ |

சூஹம் து மூணாஸம் து *வ(வெ)ஹாஸம் ஸஹம்
ஹம் || ௫௩ ||

பட்டாடை, இவைகளையணிந்து, பச்சைநிறமும், அழகிய ஸ்தநங்களும் உடையவளாய், மீனாஹமான அழகின் உருவமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[ஹாரம் மார்வரையில் தொங்கும் மாலை. உபக்ரீவம்—மார்மட்டத்திற்குமேலை தொங்கும் ஹாரம். முக்தாதாம—முத்துமாலை, கர்ண குண்டலம்—வட்ட வடிவமான கர்ண பரணம். கடகம்—புஜமத்தியிலணியும் ஆபரணம். கடி ஸுத்திரம் — அரைஞாண். பாஹுபூரிமம் — பாஹுவல யத்திலிருக்கும் இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற அலங்காரம். சந்நவீரம்—ஊர்த்துவகாயத்தில் தொங்கும் ஹாரம் முதலிய வைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலிய வைகள், கேயூரம், கடகம், பத்திரபூரிமம், முதலியவைகள் இவைகளின் நடுவில் தொங்கும் ஹாரங்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். —மாநஸாரம்)

தேவியின் வலதுகையில் நீலோத்பல புஷ்பம் இருக்க வேண்டும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும். அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது, ஸம்பங்க லக்ஷணத்துடனாவது மிகவும் அழகாக இருக்கும் படி கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும்.

*வெஹாஸம் உதி ஸுஸூதீஹாஸுஸூதாதுகாவாஃ |

நதஜாதம் ஸஜாவஜாதம் ஸூத்ரம் வக்ஷ்யே யமாகு. ௧௪ |
 மூடாபிப்யாஜாதே து நெத்ராப(னெ)அ வுடானகை ||
 ஹநொவஜாதே ஸஜாமுஸ்யூ ஹநயொரனரொ தயா |
 நாவெஜ-கேகிணவாஸு-ஃ து வாவொரமு-கேகிணம்
 ஹுஸுஸு || ௫௫ ||

சுவாஜமாரணை வாஷி-கேவாஜவாஸு-ஃ து மூஸபெசு |
 வாஜாம்-முஜ-அபொஸு-வாவஜனாம் ஷொஜபாம்-முமு ||

*ததூ(தகூசி)ஹாமெகஹாம் து வாஷி-கேவாஜமூ-ஃ
 ஹுதூ |

வாவொஹம்-மஜாவஜாதம் ஸஜஹம்-மஜா ஸுணம் || ௫௬ ||

ஆபங்க லக்ஷணத்தில், நதமானம் (வணக்கத்தால் குறையும் அளவு) 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 2 1/4 அங்குலமாகும். இனி ஸூத்திரத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன்.

நடுநெற்றியிலிருந்து, இடது நேத்திராந்தம், இடது நாஸாபுடாந்தம், இடது தாடை, ஸ்தநங்களின் மத்தியம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். அதில், 4ல் 1 பாகம் 2 (3ல் 1 பாகம்) குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கமாகும். இவ்விதமாக ஆபங்கஸூத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸமபங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

*தகூசி-ஹாமெகஹாம் உதி ஸாஸு-கேவாஜமூஸு
 ராதூகா வாஃ |

1. ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 4 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதிமஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

2. 3ல் 1 பாகம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

|| சுய ஸ்வபஞ்ஜாதஃ வடமஃ ||

சுயஜிஸ்தாயு ||

சுநிலும் டிபுதாடுத ஸுணு வகெழி டிஜாதல !

அநுபூதிதாவஸ்திரிநள உ பிஷ்ம்ஸெஸுவ துஹம் தயா || க ||

சூரியம் மாதவம் வெளிவ உண்பும் செத்தவாய்குடி ।

கநிஷ்டபுதாபெந காரபெது விசுக்ஷண: || ௨ ||

கருாயிகப்தாம்பம் ஸ்ரீக் கயலம் தப்தாயகழ் |

உஷ்ஷிஜ்,முயூம் வெ ராகூம் கெயாஜூம் து முனாஹ்முயூழ் ||

கெளரவக் கொடுப்பதற்கும் ஸ்தல-புரட்சிக்கும் இவ்வெழுத்து

யுறாம்புயும் ஸோவழிதம் களுரநம் லிஜோதடி || ச ||

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸரஸ்வதி முதலிய ஸ்திரீ தேவதைகளின் லக்ஷணங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (61)

காசியபீய கிப்பசாஸ்திரத்தில் மத்யம தசதாலத்தில் ஸ்திரீமாநம் என்னும் ஐம்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

ஜம்பத்தேழாவது படலம்.

அதம தசதாஸம்.

ஹே அந்தணனே ! இனி அதம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. ஸமர்த்தனான சில்பியானவன், சந்திரன், சூரியன், அசுவீரீ தேவர்கள், இருடிகள், குகன், ஐய்யனார், இந்திரன், சண்டிகேசர், க்ஷேத்திரபாலகர், இவர்களை கறிஷ்ட தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். அதம தசதாலமானது 116 அங்குலமாகும்.

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து ஹர்வந்தம் 12½ அங்குலமாகும் ஹருவிலிருந்து

ஹிதூதஸ்து_த நஜெ_தரு_த (உயூ_த)னும் ஸாய-உயூ_தமூ_த (அடி_த)

கம் ஹவெசு |

ஹ் நா_தஅ_த (தூ_த) நா_தஹி_தய-உயூ_தனும் தசு_தஸ_தம் வெ_ததிகீ_ததிகீ_தத_த ||

நா_தஹெ_தஸ்து_த நெ_தயூ_தஉ_தரு_தனும் ஸாய-உயூ_தஅடி_தய_தத_த க_த ||

நெ_தயூ_தஉ_தரு_தனும் ஜா_தந_தம் வ_தண_தவி_தர_ததிகீ_தத_த க_த || ௬ ||

வெ_தடி_தஹ_தம் து_த ஜா_தநு_தஸ்து_த ஜ_தயா_தவா_தர_தம் ஸ_தஜா

ஹவெசு |

வெ_தடி_தர_தம் அ_தர_தணா_தசு_தஸெ_தய_தம் து_தம_தநெ_தவ_தம் ஸி_தயீ_தய_ததெ_த || ௭ ||

உ_தஷீ_தஷா_தசு_த வ_தயூ_தஷ_தகெ_தஸா_தனும் ஸாய-உயூ_தஹா_தந_தம்மூ_த ஹ_தவெ_தசு |

உ_தஷீ_தஷா_தசு_த வ_தயூ_தயூ_தகெ_தஸா_தனும் வ_தண_தர_தம்மூ_தஉ_தடி_தய_தத_த ||

கெ_தஸா_தனா_தடி_தநு_தய_தய-உயூ_தனும் ஜா_தந_தம் து_த மூ_தண_தஹா_தஜி_ததெ_த |

கெ_தஸா_தனா_தடி_தக்ஷி_தஸி_தஉ_தரு_தனும் வு_தடா_தனும் ஹ_தநு_தஜா_தந_தக_த ||

கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12½ அங்குலமாகும் நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். மேட்ரமூலத்திலிருந்து முழங்கால் வரையில் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக உயரம் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. (7)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பார்க்ஷ கேசாந்தம் 5 அங்குலமாகும். (8)

கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க் கட்டை வரையிலுள்ள அளவை, 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம், கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸுத்திரம் வரையில், 1

யவொவெதவிராதும் து நெதுயொரணரம் விஜ |

ததூம் நயநாயாஜம் ஹிததாதும் து வாஃயதது || 10 ||

ஹிததாதுயுதகொராணம் ஹிததாது யவாஃ ஹிததாஃ |

யவம் ஹிததாதுவிஹாராநாவதவதாதுதாது (கூரா)முகது ||

ஹிததாதும் நெதுவிஹாராதுயுதவதாது யவாது-யி)கது |

சுயொவதாது து ததாதுயு கரவிரயவம் ஹிததாது || 11 ||

நெதுயாதும் தி யா ககூரா ஹிததாது ககூராதுயு |

ககூராதுயுததாது து ககூராதுயுததாது (ய-யி)கது ||

யவதாதுநெது ததாதுயு ஹிததாது ககூராதுயுததாதுயுததாது |

சுயொவதாதுணி ததாதுயு ஹிததாது ககூராதுயுததாது ||

பாகம் புடாந்தம் வரையில், 1 பாகம் ஹிததாந்தம் வரையில்,
என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் (9)

நேத்திரங்களின் மத்தியபாகமானது 2½ அங்குல
மாகும். அதற்கு ஸமமான அளவே கண்ணின் நீளமாகும்.
இரு கண்களின் நீளம் 5 அங்குலம் இருப்பதாகும். (10)

ப்ருமத்தியத்திலிருந்து ஊர்துவ கேசாந்தம் வரையில்
மத்திய அளவு 17 அங்குலமாகும். நடுப்புருவத்தின் அகலம்
1 யவையாகும்? புருவமானது நடுவிலிருந்து நுனிவரையில்
முறையே, சிறுத்திருப்பதாகும். (11)

நேத்திரத்தின் (கருவிழியின்) அகலம் 6 யவையாகும்.
மேலிமையின் விஸ்தாரம் (உயரம்) 7 யவையாகும்.
கீழிமையின் அகலமும் அவ்விதமே 7 யவையாகும். (12)

நேத்திரத்தின் நீளத்தை 3 பாகமாகச் செய்ய
வேண்டும். அதில் 1 பாகம் கிருஷ்ணமண்டலமாகும்.
(நடுவிலிருக்கும் கருவிழியாகும்) கிருஷ்ணமண்டலத்தின்
நடுவில், ஜ்யோதிஸ் (ஒளி) 1 யவையாகும், ஜ்யோதிர்
மண்டலத்தின் நடுவில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யவை (யுகை)

தவழ் கெபாணயொழியெழ ஹுலிஸிவிசாற அருவக |

கண-ஹோமம் அ கண-ஹோம உத்தபரதாருவக || ௧௫ ||

வாணலுருவழி விஹாரம் உத்தபரதாருவக |

நாலிகாழிவிசாறம் து வெஹோமம்முஹோமஹதழ ||

சுயரொஹிஷி அபாஹம் வசுஹம்முஹோமஹதழ |

ததய-ஹோ தவழ் விஹாரம் அவிசு-ஹோ அ அபா-முஹ ||

விஹாரம் தகிஸி விஹாரம் தகிஸி-ஹோ ஹவக |

தஹோமயரநிஷாணம் யவொநவெஹோமத, கழ || ௧௬ ||

ஹீவாஹுவிசாறம் து வஹம்முஹோமஹதழ |

ஹீவாஹுவிசாறம் து விஹாரம் ஹோம-ஹோமம்முஹோமம் ஹவக ||

வசுஹுருவழி விஹாரம் வசுஹு-ஹோ(ஹி)பரதாருவக |

வஹிவிசாறம் து வஹு-ஹோம-ஹோமஹதழ || ௧௭ ||

யாகும். கீழையுள்ள இமையிருக்குமிடத்தில் (நேத்திர மத்தியில்) விசேஷித்து நேத்திர ஸுத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (14)

புருவத்தின் கேசாந்தங்களின் நடுவில் பாலசந்திரனைப் போல புருவம் இருப்பதாகும். காதின் இடமும், காதும், உத்தம தசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். முக்கினடியின் அகலம் உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டதேயாகும். நாஸாக்ரத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். உதட்டின் விஸ்தாரம் அதில் ஸரிபாதி 1 அங்குலமாகும். சுபுகத்தின் (முகவாய்க் கட்டையின்) உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதைப்போலவே 2 அங்குலமாகும். (அதன் மத்தியில்) பள்ளம் 1½ யவையாகும். (18)

அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். நுனிக் கழுத்தின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும், மார்பின் அகலம்

சூயாஹம் து புகொஷ்வஸ்ய னகொநஹிஸ்யஹம்மூலு |

தஷோஷாயஜீராமுநாஹம் ஸாய-ஹிஸ்யஸ்யாதிகு || ௨௧ ||

தத்ய-ஹம் து தநூயாஹம் பெஷஹம் ஸ்யஹம்மூலாயதலு |

ஹம்மூலஸ்ய து ஜீவ-ஹம் து *சுஷோஷஸ்யவா ஸ்யாதா ||

ஸாய-ஹிஸ்யஹம்மூலம் பெநாகூதநாராயாஹம் ஜீவ-ஹிகு |

ததெவ தத-ஹிஜீவ-ஹம் கநிஷ்டாயா யுதாஹிகு || ௨௨ ||

யஜ-ஹிஸ்யவஹம்(ஷடீ)ஹிதஹம்மூலாஜிததம் யவலு |

ததூலெஹெஷஹம்மூலஹிதம் து பெஷஹம்மூலாயாகு || ௨௩ ||

ஹிஸ்யவஹம் து ஹிதஹம்மூலம் பெஷஹம்மூலம் தவஹிஸ்யாதலு |

ஹிஸ்யவஹம்மூலம் தவஹிஸ்யாதலு || ௨௪ ||

37 (27) அங்குலமாகும் பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 25 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 19 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நடுவிரல் வரையில் நீளம் 12½ அங்குலமாகும். அந்த நீளத்தில் ஸரிபாதிபளவு உள்ளங்கையின் நீளமாகும். பாக்கியுள்ள ஸரிபாதிபளவு நடுவிரலின் நீளமாகும்.

பெருவிரலின் நீளம் 2 18 யவையாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டு விரலின் நீளமும் அதிலே யாகும். (4½ அங்குலமாகும்) சிறுவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் முதலிய விரல்களின் அகலம் முறையே, 9, 7, 8, 6, 5, யவையாகும். விரல்களின் நுனியானது அடிப்பக்கத்தின் அகலத்தில் 8ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும். விரல்களின் நுனியின் அகலத்தில் 5ல் 4 பங்கு, நகங்களின் அகலமாகும். நகத்தின் நீளமானது,

*அதூஷாத், உஷாத், உதி வாஹெஷ ஹிஸ்யவஹம்மூலம் |

2. பெருவிரல் நீளம் 4 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

ஊமுவெழு து சிவவ-ஃ ஸ்ரீராமநிஷாம் து சி வவ-ஃகம் |

*தருமய்யுரெவாஹி: ஸரதிருஹம் வாபு-ஃவதுரு || ௨௬ ||

(தரு)மதிருவபுரெவாஸ்ய வநம் கொருகலு-ஃவதெ |

சுஷாஸ(தப-ஃ)ஹீநமும் து வநதித்யலியீயதெ ||

தருயாஸஸம் ஜெயம் தருவெஸ்ய து விஸுதத ||

உணிஸஸஸ்ய விஸாரம் சிரோதம் சிவவாயிகு || ௨௮ ||

வபு-ஃகலு-ஃவதிருவிஸாரம் ஸாய-ஃஹிதாம்பலு-ஃவதெ |

ஸாஹ-ஃவதெ து விஸாரம் ஸாய-ஃஷ்ணா-ஃவது-ஃவதெ ||

ஸாஹ-ஃவதிருவிஸாரம் து ஸபாம், மரு-ஃவாஹதத ||

ஹி-ஃவதிரு-ஃவது கரு-ஃவாம் வஸாம், மரு-ஃவாஹதத ||

அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

* உள்ளங்கையின் பார்சுவங்களில், தலமத்தியரேகையானது, குலத்தைப்போல இருப்பதாகும். உள்ளங்கையின் அடியின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 8ல் 1 பாகம் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனியானது, அடியின் கனத்தில் ஸரிபாதி கனம் இருப்பதாம்) உள்ளங்கையின் அகலமானது நீளத்திற் று ஸமமானதாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரமானது, $\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். முன்கை அடிப்பக்கத்தின் அகலம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மேல்கை நுனியின் அகலம் $7\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மேல்கை நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கஷாந்தமானது,

*தருமய்யு து ரெவா: ஸ்ரீ: ஸரதிருவபு-ஃ ஸஹி-ஃவா: |
உதி வா-ஃவ ஹவ்யம் உதி ஹாதி |

* உள்ளங்கையில் குலம் பத்மம் முதலிய ரேகைகள் இருப்பதாம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று

அவிஸபஹம்மூஹம் ப்ராக் கக்ஷயொர்தரம் ஸுய |

ஹப்யாவயிவிஹாரஹப்யாஹம்மூஹம் ஹவக் || 15 ||

உபரஸ்ய விஸாஹம் து ஸப்யாஹம்மூஹம் ஹவக் |

ஸ்ரோணிபு ஷப்யவிஹாரம் 1ப்யாஹம்மூஹம் உபரஸ்ய து ||

ஷப்யம் நாலிவிஹாரம் நிஹய்யவம் (ஹம் அ ஷப்யம்)
ஹவக் |

உஹயொஸ்தநபொரதஃ ஸாய்யப்யாஹம்மூஹம் க்ரு || 16 ||

அதிஅகா ம்ரஸ்ய விஹாரஹம்மூஹம் தக்ஷணம்

(வியவம்) ஹவக் |

2 உஹயொஸ்தநபொரதஃ ஸாய்யப்யாஹம்மூஹம் க்ரு ||

ஹிக்காஸ்தத்திரஸ்தாநமாகும். கக்ஷாந்தத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். (கக்ஷாந்தம்—கமுக்கட்டை வரையிலுள்ள கையின் அகலம் 8 அங்குலம்.) (30)

கக்ஷங்களின் மத்தியமானது 22 அங்குலமாகும், ஹிருதயத்தின் எல்லையின் விஸ்தாரம், 18 அங்குலமாகும். வயிற்றின் விஸ்தாரம், 17 அங்குலமாகும். 3ச்ரோணியின் விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். நாபியின் அகலம் 6 யவையாகும். அதன் தாழம் 1/2 (6) யவையாகும். இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் அகலம் 12 1/2 அங்குலமாகும். (33)

முலைக்காம்பின் அகலமும் உயரமும் 2 யவையாகும். 4 பீஜகோசத்தின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலமாகும்.

1. ஸப்யாஹம்மூஹம் ஹவக் | உதி ஸாஸ்திரேஹாயஸ்ய
ஸ்தாநாகாஹம் |

2. உதஃ ஸப்யாஹம்மூஹம் ஹவக் | உதி ஸாஸ்திரேஹாயஸ்ய
ஸ்தாநாகாஹம் |

3. ச்ரோணி விஸாலம் 18 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

4. இதிலிருந்து முழங்காலளவு வரையில் ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

இம்ம வனாஹுமாயாஹம் ததமு ஸ்குஸொவத |
 கபிபு செபபிஸாரம் ஷப்தவாஷாபாரமூ | ௩௫ ||
 ஹுமூபுவிபாரம் து ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ |
 ஜாநுபுவிபாரம் து ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ || ௩௬ ||
 நஹுபுவிபாரம் விஸாரம் ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ |
 ஸுவிபுதமுபுவிஸாரம் களபரிகாஹுபுதெ || ௩௭ ||
 தநுபுவிபாரம் து ஹுதாஹுபுதெ |
 வாபாஹுபுவிபாரம் து ஹுதாஹுபுதெ || ௩௮ ||
 தவஸுபுதமுபுவிபாரம் ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ |
 களபரிகாபாபு-ஹுதா து துபுவிபாரம் ஹுபுதெ || ௩௯ ||
 *ஹுபுதமுபுவிபாரம் ததமுபுதெ ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ |
 களபரிகாபாபு-ஹுதா து ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ || ௪௦ ||
 ஹுபுதமுபுவிபாரம் ததமுபுதெ ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ |
 களபரிகாபாபு-ஹுதா து ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ || ௪௧ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் நுனி (தாமரை) மொட்டுப்பான்றதாகும். இடுப்பின் அகலம் 18½ அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். நடு முழங்காலின் அகலம் 6½ அங்குலம். நளகையின் அகலம் 4½ அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். நடுப்பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் 12½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 3½ யவையாகும். நடுவிரலின் நீளம் அதேபான்றதாம். அணிவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். [நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமும், அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமும்.] சிறு விரலின்

*ஹுபுதமுபுவிபாரம் ததமுபுதெ ஸாய-காஷாபு-ஹுபுதெ |
 உதி வாஹுபுதெ |

ஸத்வாஷ்டநவயஜ்ஜாவதி துயொடிஸ்யவம் குராக் |

கநிஷ்டாடிம்மூரீநாம் து விஹாரஃ ப்ருவிபீயதெ || சக ||

சும (௦)உமெ(௦) ஸம் ப்ருகூத் விஹாரம்(ரெ) து
தி, ஹாஜிதெ |

விஹம் நவவிஹாரம் ததுமூராயதவதஃமூ || சஉ ||

தமாமூம்மூஷ்டமெரு து விராக் து வநம் ஹவெக் |

கநிஷ்டாயாஸம் உமெரு து வநம் நவயவம் ஹவெக் || சஉ ||

சுசூகாசுபாஷ்டஜ்ஜாரம் ஹம் பாஷ்டஜ்ஜாதெயம் அ
தசுஸம் ||

வரூஷ்டஜ்ஜாவிஹாரம் வாஷ்டாநம் நவவிஹாரக் || சச ||

வசூஷ்டமெரு பரெ வஜாஸம் வஹவிம்ஸதிஜாக் ||

*சு(க)சூயொரணாம் ப்ருகூத் (வரூஷ்ட) அதுவிஃபயதி
ஜாக் || சரு ||

நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் முடிய விரல்களின் அகலம் முறையே 7, 8, 9, 10, 13 யவையாகும் (41)

விரல்களின் அடியும் நுனியும் (அகலத்தில்) ஸமமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் நகங்கள், அதன் அகலத்தில் 3-ல் 2 பங்கு அகலமும் அதற்குற்ற நீளமுமுடையதாய், நீண்டவட்டமாக இருப்பதாகும். கால் பெருவிரலின் அடியில் பாததலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். சிறு விரலுக்குக்கீழ் பாததலத்தின் கனம் 9 யவையாகும். (13)

கால் மணிக்கட்டு முண்டிலிருந்து குதிகாலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் 4 அங்குலமாகும். வட்டமான பிருஷ்டபாகத்தின் அகலம் 3¼ அங்குலமாகும்.

*வ(க)சூயொரணாம் வரூஷ்ட உதி ஸரஸ்தீஹாமயஸ்
ஜாக் ||

சுதூராகும் து யசுவஸ்துதேவதாஸு |

யெஷாம் முகஷணாவஸ்து தெஷாம் வசுவஸ்தாகுதி: ||

உதி காஸ்யவஸிஸு சயதேவதாஸுதநம் நார

ஸவஸுஸுத: வடம: ||

கக்ஷாந்தரம் வரையில் மார்பின் மத்திய அகலம் 25 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகள் யாவும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பனபோலவேயாகும். எந்த எந்த தேவதைகளுக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டதோ அந்த அந்த தேவதைகளின் ஆகிருதியானது முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (46)

காசியபீய சில்பசாஸ்தீர்த்தில் அதம தசதாலம்

என்னும் ஐம்பத்தேழாவது

படலம் முற்றும்.

|| சயாஷ வணாஸதஃ வடா ||

உததநவதாது ||

நவதாஸதஃ வகெஷி ஸுணுஸெஹகா முலாநஸி |

வஸவொஷததபேது விஷேஸா ஸொகவாஸகா || க ||

ஸநாது ஷெவதாஸெஸு(ஃ காப-ஃ) நவதாஸததெந
து |

ஸநாஸஸதஃ ஹாமம் ஸெஸாஸெ விஸாஸிதெ || உ ||

உஷேஷெகஹாமம் து கெஸாஸம் து முணாமுயு |

கெஸாஸாஸகிஸிஸிதாஸம் வெஸாஸம் விஸிஸதெ || ஈ ||

தஸாஸாஸாஸஸிஸாஸம் ஹஸம் வெஸாஸதக |

கஸாஸம் து வெஸாஸம் ஹாஸம் ஹாஸாஸாஸ || ச ||

ஐம்பத்தெட்டாவது படலம்

உத்தமநவதாலம்.

இனி உத்தமநவதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஊன்றிக்
சேட்ப்பாயாக. வஸுக்கள், அஷ்டமூர்த்திகள், வித்தி
யேசர்கள், லோகபாலகர்கள், மற்ற தேவதைகள், இவர்
களை உத்தமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்

பேரத்தின் உயரத்தை 112 பாகங்களாகப் பங்கு
செய்யவேண்டும். அவைகளில்:—

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்
தத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து
அக்ஷிஸுத்ரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து
புடாந்தம் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ஹர்வந்தம் 4
அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
கழுத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாகும்.

ஹரிபாநாலிலீலானு தயா ஹரிபாநாத் கழி |

நாஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

ஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

ஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

வஹரிபெருகுநா || ௬ ||

ஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

ஹரிபெருகுநா || ௬ ||

ஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

தஹரிபெருகுநா || ௭ ||

தஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

தஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

தஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

தஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

ஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

ஹரிபெருகுநா ஹரிபாநாத் விபிபதெ || ௫ ||

ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம் 12 அங்குலமாகும் துடையின் உயரம் 24 அங்குலமாகும். முழங்கால் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் உயரம் 24 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் உயரம் $1+3+4+4+4+4+12+12+12+24+4+24+1=112$ அங்குலமாகும். ஹிக்காஸுத்திரத்திற்குக்கீழே மேல்கையின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் (விரலுள் பட) நீளம் 12 அங்குலமாகும். அதில் மத்தியமாங்குளியின் (நடுவிரலின்) நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை கறிஷ்டதசதாலத்திற்குக் கூறியுள்ளதைப்போலக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அங்கங்களுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கும்

உய்யும் நவதாம் து வகெழி ஸ்கெழுவத: குடாகி |
யகதாவ்ரொமணாவெழுவ சுறெழிதிசேராமுணா: || க ||

உய்யுநவதானெந சுதர்வர விசுவகூட |
 சுவெடாசுரபதானெந துய்யுதிவொரு விவாஜிதெ || ௨ ||

உலூஷம் வெழாஹாமெத கெஸம் வாஷாநகாநமூ |
கெஸாநாஹெ பூஷாநாநம் அதுஹாஸம்
யவொநகூ || ௩ ||

புடானும் வெவ ததும் ஹங்கு அ துா ஹவகீ ।
வாடிநாதி துராயம் து . ி ; வாஜாநஜாஹரதீ || ௪ ||

அளவுகளை இவ்விதமே கொள்ளவேண்டும். (பேரங்களின்)
 லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் உத்தமநவதால லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஐம்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம்

மத்தியமநவதாலம்

இனி மத்தியம நவநாலத்தைச்சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஹே பிராமணோத்தமனே ! யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், அஸ்திரமூர்த்திகள், மருத்துக்கள், இவர்களை மத்தியமநவநாலத்தாலே செய்யவேண்டும்.

பிரதிமையின் உயரத்தை 108 அம்சமாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் உஷ்ணீஷம் 1 அம்சமாகும். கேசாந்தம் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்ரம் வரையில் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். புடாந்தமும், ஹர்வந்தமும் அதேபோல $3\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து

கிரியவொநா து ஹாங்கா ஹிநூதொ ஹரஹாவயி |

நாஹிதொ வெலிவ ததூருதொ வெஹிநூநாகு தயா ||

வாஹிகமணாஸா அ ஹாஸாஸா வெஹிநூநாகு |

ஹாநூநூநாகு ததூருதொ வெஹிநூநாகு ஹவெசு ||

ஹாநூநூநாகு ததூருதொ வெஹிநூநாகு ஹவெசு |

ஹாநூநூநாகு ததூருதொ வெஹிநூநாகு ஹவெசு ||

ஹாநூநூநாகு ததூருதொ வெஹிநூநாகு ஹவெசு |

ததூருதொ வெஹிநூநாகு ததூருதொ வெஹிநூநாகு || அ ||

ஹிநூநூநாகு ததூருதொ வெஹிநூநாகு ஹவெசு |

ஹிநூநூநாகு ததூருதொ வெஹிநூநாகு ||

ஹ்நகயாந்தம், நபிபந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்
வொன்றும் $11\frac{5}{8}$ அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் $23\frac{1}{2}$
அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் கழுத்தின் உயரத்தை
யொக்கும். ($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) கண்டைக்காலின்
உயரம் துடையின் உயரத்தையொக்கும் ($23\frac{1}{2}$ அங்குல
மாகும்) பாதத்தின் உயரம் முழங்காலைப்போன்றதேயாம்.
($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) ஆக்கூடுதல் உயரம் $1+2\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+3\frac{7}{8}+3\frac{7}{8}+3\frac{1}{2}+11\frac{5}{8}+11\frac{5}{8}+23\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+23\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}=108$
அங்குலம். மேல்க்கையின் நீளம் துடையின் அளவே
யாகும். ($23\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.) முன்கையின் நீளம் 17
அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் $5\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும்.
நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையளவேயாகும். ($5\frac{7}{8}$ அங்குல
மாகும்) மற்றவைகளை யுக்தியாக அமைத்துக்கொள்ள
வேண்டும். (8)

காடியியசில்பாஸ்திரத்தில் மத்தியமநவதாலத்தைக் கூறும்

ஜம்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய ஷஷி தஸி வடமஃ ||

சுயநவதாமஃ ||

சுயநவதாமஃ ஸுக்ஷணம் வக்ஷ்யதேதயுதா |

வித்யாயமணாவெய்வ சுஸுராது தமெய்வ ம || க ||

வித்யஸிவமஸுவதா நவதாமாயதேத து(யா உதா) |

ஸவெய்யதமா,மா து களதுகொவெய் விமாயிதெ ||

உஷ்ஷோதும் தி வாடம் ஸுதா கெஸம் ஸாய-உதி

(வி)ஹாமகல் |

கெஸாதாஸெகூஸ மித்யாதா வாஸிதா மித்யாஸாமகல் ||

தஸாஸெகூஸி ஹவஸாநதம் ஸுதாதயொதிதல் |

ஸவெய்யதா(ஸாய-உதா து)ம்மும் மீவாநத

வித்யஸிவதெ || ச ||

ஸவாடம் ஸுதா ஹாம து ஹிதாநாஹுதயாமதகல் |

அறுபதாவது படலம்

அதமநவதாலம்

இப்பொழுது, அதம நவதால லக்ஷணத்தைக்கூறு
கிறேன். வித்யாதரகணங்கள், அஸுரர்கள், பித்ருக்கள்,
ஸீத்தர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களை அதம நவதாலத்
தினால் செய்யவேண்டும்.

அதமநவதாலத்தின் உபரத்தை 104 பாகங்களாகக்
கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் உஷ்ணீஷத்தின்
உபரம் $\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் $3\frac{1}{2}$ ($2\frac{1}{2}$) அங்குல
மாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து தேத்திரஸுத்திராந்தம் $3\frac{3}{4}$
அங்குலமாகும். புடாந்தம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். ஹவந்தம்
 $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உபரம் 4 ($3\frac{1}{2}$) அங்குல

தஷாநாஷ்டினாம் ததுக் தெபுஜிஞாந்தாம் தயா || ௫ ||

ஊரூழிவ-ஃ (து அாவிபதூது'ஃவ)வியீபதெ ।

ஸ்ரீவாயதம் தனம் ஜாதம் ஜிவ்வாஸஸ்ய சபாயதா || ௬ ||

ബാഹുജീവം-30 ഗുരുവാരം ചെങ്കോലം

செவ்வாயாங்குமரம் |

தருமீசுவரே து ஹுதாம்பம் தகஸம் ஸ்யஜாம்புயி: |

பெருஷம் யுக்தி து கதலிஷம் ஸவ-ராம் து விய்யதெ ||

இதி காரியவரியென சுயநவதாயுகநாநா

ஷஷிதர: வடயு_ஸநோவ: ||

மாகும். கழுத்திலிருந்து ஹந்தயாந்தம் 11½ அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11½ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11½ அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் (22 அங்குலம்) விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் கழுத்தின் உயரமேயாகும். 4 (3½) அங்குலமாகும். மேல்கையின் நீளம் 22 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்ற எல்லா அங்கங்களையும் யுக்தியாகக்கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (7)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் அதமநவதாலமேன்னும்

அறுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுமெயுகஷஷி தலை வடமும் ||

சுவிதா ஸுஷிணா ||

ஸாய-இஜ்ஸம் து கெபாந்தம் கெபாந்தாஐநுஸீகழ் |

வாடாவினதாகும் பெயர்தம் ஸாயக்தி நிர்ணயம் தவிராடியது ||

அறுபத்தொன்றாவது படலம்

இனி அஷ்டதால விதியை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். அஷ்டதாலத்தின் உயரம் 100 அங்குலமாகும். (இதுவே மனித பிம்பத்தின் உயரமாகும்.) இந்த அளவில் உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 2½ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் 9¾, (10¾) அங்குலமாகும். இந்த 9¾, (10¾) அங்குலத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் நேத்ராந்தம், 1 பாகம் புடாந்தம், பாக்கியுள்ள 1 பாகம் ஹர்வந்தம், எனக் கொள்ளவேண்டும். கழுத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 10¾ அங்குலமாகும். நாபிவரையில் 10¾ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 10¾

ஸாய-கிஸுவஹாமம் து ஊரூழிவ-கேடாஹுதழ் !

ஜாதுகணுஸம் தும்பம் ஜம்வா ஜொரூஸஜா ஹவெசு ||

ஜாநுதூய்யம் தனொகிலையா ஸாஹுமீபாராஸெரியதே !

புகொலும் து ஷொய ராம்பம் ஸொய-ஹிதாம்,முறும்

தமிழ் || கூ ||

தகவலும் உயர்தரமானதும் பெறவும் உபநாயகி உதவாதிதழ் |

சுத்ராநுகு_{க்} து யஸ்ஸிவ-ஃ கநிஸிபு_{க்} தா_{க்} ஸ்வ_{க்} || ௭ ||

இதி காப்பழைப்பினின்று, சுவட்தாயுகழிநம் நாடி

வனகஷஷிதஃ வடமுநீராவஃ ||

அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் $21\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம், கழுத்தினளவுக்கு ஸம அளவு ($31\frac{1}{2}$ அங்குலம்) ஆகும். கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்திற்கு ஸமம் ($21\frac{1}{2}$ அங்குலம்) ஆகும். பாதத்தின் உயரம் முழங்காலினளவாகும் ($31\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) ஆக உச்சி முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 1, $2\frac{1}{2}$, $10\frac{3}{4}$, $3\frac{1}{2}$, $10\frac{3}{4}$, $10\frac{3}{4}$, $10\frac{3}{4}$, $21\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $21\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2} = 100$ அங்குலமாம்.

பாஹுவின் (பின்கையின்) உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முன்கையின் உயரம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும் நடுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். மற்ற அளவுகளை முன்கூறியுள்ளபடியே கொள்ள வேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகள் எல்லாவற்றையும் அதமதசதாலத்தில் கூறியபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அஷ்டதாலத்தைக்கூறும்

அறுபத்தொன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய ஸ்ரீஷ்டிதஃ வடது ||

ஸவதாரு மகக்ஷணம் ||

சுய வகக்ஷி விஸெஷண ஸவதாருவியிம் வரடி |

விஸாஅபுதிகொக்செஸ்ய ஸாஷாபீத்யோபகல் ஹவெக ||

உஷ்ஷெய-ஹாமெத கொபாந்தம் பபரிஹாமதஃ |

ஸாய-ஹ்யோபம் து தெத்ராந்தம் ஸாய-ஹ்யோபம்

வாடாந்தகல் || ௨ ||

விஸுகாந்தம் அ ததுருஹ் மொஹ்யம் அ மெஹ்யம் |

ஹநாந்தம் ஸவதாரு து ஸாஹ்யம் நாலிஸீகல் ||

தயா வெ பொநிஹ்யாந்தம் விஸாயம் மொரா

ஹ்ய-ஹ்யம் |

ஹநாந்தம் விஹாமெத ஹ்யா மொரா ஸவதாரு || ௪ ||

அரணொஹ் விஹாமெத ஹ்யம் து தெஹ்யம்

(வாயதல்) |

அறுபத்திரண்டாவது படலம்

ஸப்ததால லக்ஷணம்

இனி ஸப்ததால விதிபை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். பைசாசபிம்பங்களின் உயரம் 88 அங்குலமாகும். அவைகளில், உஷ்ணீஷம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 1 அங்குலமாகும். கேத்திராந்தம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். புடாந்தம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஹர்வந்தம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கழுத்து 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தம் 7 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 20 அங்குலமாகும். முழங்கால் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 20 அங்குலமாகும். பாதம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஆக உச்சிமுதல் பாதம் வரையில்

ஊரூழிய-ஃஸம் பாஹு: புகொஷாத் திவனுக்ஷ ||

தருமபாஜம் தும ஹுதாரம் வெடிாரம் தஸி விஸுரடி |

தருமபாஷி வஸிஸ்தம் பஹுமாதாபுரிஃ || ௩ ||

*பெரியோர் புகழைப்படுத்தித் திற்பெயர் இராஸொ கம்புகே

சி.சி.வி., பப்ர. 1

ஸவதாஹம் ஸாவஜாதம் பெஷஹம் ப்ராநிவ மொநிதஹம் ||

ஐ.தி.கா.பா.ஜ.ப.யி.வெ. வலிபுத்தாறு முகாபிநா நாடி

திஷ்டவழிதல் வாடாநெளரி ||

கூடுதல் $\frac{1}{2}, 1, 2\frac{1}{2}, 3\frac{1}{2}, 4, 7, 11, 11, 20, 2, 20,$
 $2 = 88$ அங்குலமாகும்.

பாதத்தின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். பாஹுதீர்கம் (பிண்டையின் நீளம்) 20 அங்குலமாகும் முன்கையின் நீளம் 15 அங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன் கூறியுள்ள முறையில் உசிதம்போல் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்ததால லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்படாதவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸப்ததாலலக்ஷணமேன்னும்

அறுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

*பெயர்த் தொழில்நுட்ப அமைச்சர் ஹாஸம் கூய்லாஜியோ
விதல் | உதி வாண்டு ஹாவ்லிதி ஹாதி |

॥ சுய சூஷ்ணிகை வடமுகம் ॥

உதித்தோரவந வியிம் ॥

சுய பெய்வாதாரம் ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம ஸ்ரீராம
வியிம் ॥

நமரெ பழிவெ வாவி உய்யெ வா உத்தொத்தெ ॥ ௧ ॥

உய்யொத்தெத்தெ வா சுவதாரம் து பிணிப்பெய்தம் ॥
தெய்வெ வாவுவெவா ஸ்ரீராமபெய் பிணிப்பெய்தெ ॥

வமம் து விஷுவாரதம் விஷுவாரதம் (சூனெய) உய்யாவி
வா ॥

சூனெய்விஷுவாரதம் வடுவெ- வா சமதெய்யா ॥ ௨ ॥

சூனெய்யெ (வடுவெ) வாவி தடாகெ வுணைதெய்யெ-வெ ॥

அறுபத்திருவது படலம்

மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கும்விதி

சைவமூர்த்தியை ஸ்தாபித்தபிறகு, விஷ்ணுமூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன். நகரமாக இருந்தால், அதில் மேற்குதிக்கு அல்லது மத்திய பாகத்தில் (விஷ்ணு மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது) உத்தமமாகும். மத்ஸ்ய மூர்த்தி முதல் கல்கி மூர்த்தி வரையிலுள்ள மூர்த்திகளை, சில்பியானவன் அவைகளுக்குரிய ஸ்தாநங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (2)

விஷ்ணுவின் முன்பக்கத்தில் கருடனையாவது விஷ்ணு குஞ்சத்தையாவது (ஆஞ்சநேயரையாவது) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன்பக்கத்தில் எதிரிலிருக்கும் கருடமூர்த்தியானது இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலிபந்தம் செய்து கொண்டு இருக்கவேண்டும். (3)

முராவே வா வாஷுமெய்யே வா ஸுவேசு வடுவ-

உஷ்டி-உவெ || ௪ ||

*வாரூணெ வெவஸ்யமூலிம் அ யஜிந்யம் து ஸூராவயெசு |

விஸாநா(அ) ஸுள வஷி ஸூராவத்ய நெஃ-இ-திம் வாயு

உஅ-இயெசு || ௫ ||

சுய வசுஷ்ய விஸெஷெண ஸகநஸூரநம-த்யு |

ஸாங்கர நரத்யு-தி-ஃ து சூமெய்யாம் வுஷவாஹத்யு ||

உஹஸ்யு-தம் விவ நெஃ-இ-த்யாம் வரிகந்யுயெசு |

கங்காஹம் வாயு-இ-ஹரெம ஸிசுஷாட-நம் ஐயாஹிசெ || ௭ ||

விஷ்ணு மூர்த்தியை, ஆலயம், அரண்யம், குளம் புண்ய தீர்த்தம், இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிராமமாக இருந்தால் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அது கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்க வேண்டும். (4)

விஷ்ணு மூர்த்தியை, மேற்கு திக்கு, தெற்கு திக்கு, இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஈசானியதிக்கு, அக்கிரி திக்கு, நைர்ருதிதிக்கு, வாயுதிக்கு இவைகளிலும் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்யலாம். (5)

இனி (சிவ மூர்த்திகளில்) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈசானதிக்கில் நடராஜமூர்த்தியையும், அக்கிரி திக்கில் விருஷவாஹன மூர்த்தியையும், நைர்ருதி திக்கில் ஸோமாஸ் கந்தமூர்த்தியையும், வாயு திக்கில் கங்காளமூர்த்தியையும்,

*வாரூணெ விஷுமெய்யே-ஃ அ யாவேஷ் வெவெந்யு து ஸூராவயெசு |

வெஸாநெஷ் வாவஸ்யாநெயெ வாயள வா நெஃ-இ-தெ

அ-இயெசு ||

உதி ஸோயித: வா: சுயஸிசுஸம்மெஷ்தெதி ஹதி |

ஸுவாஸநம் து ஸத்யாஸ்ய ஸ்யஸ்ய கிருவா
ராந்தகஸு ।

ஸுபூவெ ஹரிரயஸம் ஸுஜாதூவெ-அருபெரவஸு ॥

பெஷாஸ்யம் (பெஷெ அஸாநம் மூஹம் அ) உவெஷ
(பாஷெ) காரூரிஜதி-கஸு ।

உதிதெ ஸ்வயதேநாஸ்யம் வெநெருகருணாஸநாஸு ॥ கூ ॥

கேஷகிருவாயம் து வஜி-கேஷ யாஷெ வா உக்ஷிணெஸுபஸு ।
யிம்மொஹம் வாரூணெ அ ஸௌஷெ து மஜஹாஸிணஸு ॥

ஊத்யூய-கோயம் (உதெஷ்வாருயெ) வெபாகு
உணராஸஸு (வெபாகு உணராஸெஷு) கருயெசு ।

உருமயெஷு(யம்) து ஸ்வீக்ஷி(வெபஸு) ஸகரும
ஸூராவநம் காரூ ॥ ரெ ॥

புராகாரெ ஷுஅது-கேஷு அரபெபாஸாஸி கருயெசு ।

ஐய திக்குல் பிஷாடநமர்த்தியையும், ஸத்தியாம்சத்தில்
ஸுகாஸநமர்த்தியையும், விதியம்சத்தில் திரிபுரார்தக
மர்த்தியையும், ஸுகீவாம்சத்தில் ஹரிஹரார்த்த மர்த்தி
யையும், உந்தர்வாம்சத்தில் சந்திரசேகர மர்த்தியையும்,
சேஷாம்சத்தில் (சண்டேசாநுக்கிரஹ மர்த்தியையும்)
முக்கிபாம்சத்தில் காலாரி மர்த்தியையும், உதிததிக்குல்
(கிழக்கில்) அர்த்த நாரீஸ்வரமர்த்தியையும், கிழக்கில்
கல்பாணஸுந்தரமர்த்தியையும், பர்ஜந்ய திக்குல் கேஷத்திர
பாலகரையும், தெற்கில் தக்ஷிணமர்த்தியையும், மேற்கு
திக்குல் லிங்கோத்பவ மர்த்தியையும், வடக்கு திக்குல் கஜ
ஸம்ஹார மர்த்தியையும், ஆலயமத்தியில் கூறப்பட்ட
இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மூலஸ்தானத்தை மத்திய
மாகத் தெரிந்துகொண்டு (அல்லது மூலஸ்தாநமர்த்தியை
ஸ்தாபித்துவிட்டு) ஸகல மர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

பிராகாரத்தின் 8 திக்குகளிலும், 4 திக்குகளிலும்,

புராகாரானாதரி(தி)உயெது உ தீவ-உயெது உ வெஸநது ||

சுவாமி ஹரிவேஷ் ஐயேந்த தென்குமரகல்பி !

வ்யாநோரஸேகம் வா க்வமவாஜாஸகம் ஹி || ௧௩ ||

உதி காப்யவஸரிஸ்ய ஸகயுஜிதி-ஸூராவநவிபிந-பாஜ

திரிஷஷ்டிதர: வடயஸௌகவ: ||

கோபுரவாயில் முதலியவைகளை அழகாகக் கல்பிக்க வேண்டும். பிராகாரத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம், இவைகளிலும், நீளமாக இருக்கும் பிராகாரத்தின் மத்தியிலும் (பரிவாரதேவதைகளுக்கு) ஸ்தாநங்களை (சிறிய ஆலயங்களை) கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அல்லது தேவாலயத்தின் மத்தியில்...

...

...

000   000   000   000   000   000   000   000

• • • • • • • •

$$\dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \quad \dots \quad (13)$$

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸகல மூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி என்னும்

அறுபத்திமூன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| சுய வதுஷ்டி ஷ்டிதஃ வடமஃ ||

ஸுவாஸநகதிபுஷ்ணம் ||

சுய வதுஷ்டி விபெஷண ஸுவாஸநநியிம் வாழ் |

சூஸநம் ராஜஸம் ஹவம் ஹி. வீஹோகூலாஸநம் || ௧ ||

வாஜாம்பிம் ஸாயயெக் வீஹோ ஹிணாம்பிம் து

மஸயெக் |

ஹிணாம்பிம் (காயெ) வரிஷாது ஸாய-ஹிணாம்பிம்

யிக் || ௨ ||

ஹிணாம்பிம் (காயெ) வரிஷாது ஸாய-ஹிணாம்பிம்

சூஸநம் (நாக்) வ-ஹிணாம்பிம் ஹிணாம்பிம்

ஸாய-ஹிணாம்பிம் || ௩ ||

ஹிணாம்பிம் வ-ஹிணாம்பிம் *ஹிணாம்பிம்

ஸாய-ஹிணாம்பிம் |

அறுபத்தீதான்காவது படலம்.

ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி ஸுகாஸநமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவ முடையதாகும். ராஜஸ ஸ்வபாவமுடையதாகும். பத்திர பீடத்திற்குக் கூறிபதே ஆஸநமாகும். இடது காலை பீடத்தின்மீது படுக்கையாக வைத்தும், வலது காலை தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். ஊர்துவகாயமானது 4½ அங்குலம் கூடுதலாக இருப்பதாகும். இந்த 4½ அங்குல அளவானது, உட்கார்ந்த வடிவமான மூர்த்தியின் ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (பிருஷ்ட பாகத்தின்) விசேஷ மாநமாகும்.

ஆஸநத்திலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், முழங்கால்களின் வெளிப்பக்கம் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம், இரு முழங்கால்

*ஹிணாம்பிம் (காயெ) வரிஷாது ஸாய-ஹிணாம்பிம்

வாஹுதூணிவஸுதூணம் அ வஹம் ஹவசு || ௪ ||

சூவந நவஸுதெதூணி(சூணி) வஸுதூணிதெ,
யுநா(தூம் தி) பபுணம் |

உளவியூ(யூசு) து நாவாபெ ஓநாநெ நாவி
யூதெ || ௫ ||

வாஹுபி.மூஹுயூ து வபுஹுதூம் வபுஹு
யெசு |

ஸுதூதூசுநிணாநாநெகதிபாபா.மூஹம் ஹவசு || ௬ ||

சுயவா திபாபா.மூஹுதெகொநதிபாபதம் து வா |

ஸுதூதூசுதூபி.நகாநா(நா)நா
நாதிபாபா.மூஹம் || ௭ ||

தூபொதூபா.மூஹம் வாய தூபா.மூஹுதூவி வா |

களின் கோடி வரையிலுள்ள ஒதுக்கம். முழங்காலின் உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், பரஹஸ்தங்களின் மணிக் கட்டுகளின் மத்தியிலிருந்து நடுவிலுள்ள ஒதுக்கம், இவைகள், ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் 9 ஸுத்திரங்கள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வஸுத்திரத்தைக் கூறு கிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக.

மௌளி மத்தியிலிருந்து, நாஸாக்கிரம், ஸ்தநங்களின் மத்தியம், (ஹிருதயமத்தியம்) நாபிமத்தியம், இடதுகணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5)

மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது ஜாநுவந்தமாக ஒதுக்கம் 31, 30 அல்லது 29 அங்குலமிருப்பதாகும். மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து அதன் (வலது காலின்) நளகாந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். 13 அல்லது 10

வீராகுதடி (வாஜா) ஐஹிவாஷேஷம் நீவ்யம்
 வித்ரஜம்மூம் து வா || அ ||

தக்ஷஸூத்ராடி ஹயோ (ஹயே) ஹஸ்தே டயூரெவாவ
 ஸாதகடி |

அதாடி ஹம்மூம் ப்ராகுதஜ்ஜரம் து விஜோ து || கூ ||

* ஹாநுடயஜ்ஜரம்மூம் ... .. கொய்யுஷேஷம்
 ஹவெகி |

தக்ஷஸூத்ராடி கடகெ ஹஸ்தே உணிவாஸவஜ்
 டயூஜாகி (உ) || ௮ || .

அங்குலமுமிருப்பதாகும். பீடத்திலிருந்து (பீடத்திலுள்ள
 மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) அந்த (இடது) குதிகாலின்
 ஒதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும். (8)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் (அபய
 ஹஸ்தத்தின் மத்தியரேகைவரையில்) ஒதுக்கம் 14 அங்குல
 மாகும். (9)

* 15 அங்குல ஒதுக்கமுடைய அங்குலாக்கிரமானது,
 தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும் (9½)

ஸூத்திரத்திலிருந்து கடகஹஸ்தத்தின் (வரதஹஸ்கத்

* ஸாஸ்திரே ஹாநுடயஜ்ஜராதிகாயாம், 9 ஸோகாநஜ்ஜரம்
 ஸாஸ்திரே ஹாநுடயஜ்ஜராதிகாயாம் ஹாநுடயஜ்ஜரம் | தத்ர அ

“ஹாநுடயஜ்ஜரம்மூம் டக்ஷகூடுவாஷம் நாவிலீகேடி |”

ஐதி ப்ராகுதஜ்ஜரம்மூம் ஹாநுடயஜ்ஜரம் |

* ஸாஸ்திரம் மஹால் புத்தகத்தில், 9வது சுலோகத்திற்கு
 மேலே 1½ சுலோகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில்
 முதல் ½ சுலோகத்தை, (வரதஹஸ்ததல மத்தியத்தின் ஒதுக்கம்
 14 அங்குலம்) அல்லது 15 அங்குலமாகும் அந்ததல மத்திய
 மும், வலது முழங்கையும், நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும்
 என்று பொருள்படும்படித் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள
 வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வஹிஸா^{ம்}மும் வெ^{க்}பாக^{க்}னோ^{ம்} அழைத்தே !

உரொஷு உணிஸாஹு நீயும் துயிமும்

தரு வா || தெ ||

கடிகம் வலிஹகண-ஃ வா தபஹம் ப, விய்யதெ !

தரு-நாழிகநி-நா-தத-பா-மு-யு-ஷ-வ-க-மா- || ௧௨ ||

ஸாண்டியக்ருத் தபிம்முஷ்ஷிஹிம் ஸலிஹி கப்காக்ருதி: |

உய்யுய்யுதநாஞ் து சுய-உய்ய-ஃ க்,நாலிகா || ௫௩ ||

[உயர் மூலா தயானா து சுய-மூலா கவநாலிகா ||]

*வக்துப் பொஷாம்,மூயும் பூதா,முகி வின்ஹகண-ஆதித்யம் வாழ் !

தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஒதுக்கம் 15 அங்குல
மாகும். (101)

துடையிலிருந்து (இடது) மணிக்கட்டுவரையில்
ஒதுக்கம் 2 அல்லது 3 ($2 \times 3 = 6$) அங்குலங்களாகும். அந்த
(இடது)கையானது, கடகஹஸ்தம், அல்லது ஸிம்ஹகர்ண
மாக இருக்கவேண்டும் என்று வீதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்கள் யாவும் வளைந்திருக்கவேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு “கடக ஹஸ்தம்” என்று பெயர். (12½)

நடுவிரலானது, உள்ளங்கை நடுவரையில் வளைந்தும், அணிவிரல் அரைப்பங்கு வளைவாகவும், மற்ற விரல்கள் முன்போலவே சிறிது வளைவாகவும் இருப்பதற்கு எம்ஹு கர்ணம் என்று பெயர். (131)

*“வகுப்பொத்தா: பூமடிவ” இது வாண்டு லாவது |

ஹிகாஸூத்ர ஸம் கௌபயோக் கதயேமௌ(மௌ)
வரெ கரெ || ௧௪ ||

வகூராவநாலிகாஹுஷ்டி தருஷ்யாவஸாநகா |
கிஹிவகூர கநிஷ்டாவி பௌஷ்டி அள து பீஜுகியள ||
கதயேஷா(யோ)கூரகிரெவம் ஸூஷ்டி ருக்ஷணாஸ்தி
ஸௌநாடி |
கூவயேரம் பௌரணிவாஸ்யு-3 து வணஷ்டி^௧ஸவ
லாத்யா || ௧௫ ||

கூக்ஷியெய்ய(ய்ய) அ நாவாமௌ(மௌ) வூவயே
ஸூத்ரம் து ஸௌஷ்டி^௧ஸவ ||
ஷேயுஷ்டி^௧தா து வாவாஸ்யு^௧மௌஷ்டி^௧ ரவாஹு ||
சயவா ஸவலாத்யம் து வணலாத்யாவா வா |
நாவலியூ^௧தா வாவாஸ்யு^௧நஸகாமௌ^௧அதாஷ்டா || ௧௬ ||

பரகரங்களின் கர்தர்யக்ரமானது (வெளிக்கைகளிலுள்ள கர்தரீ முத்திரையின் உச்சியானது) ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அக்கைகளின் அணிவிரலும், பெருவிரலும், உள்ளங்கையில் பொருந்தி இருக்கவேண்டும். சிறுவிரலானது சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். மற்ற இருவிரல்களும் நேராக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமான கர்தரீ ஹஸ்தத்தை, லக்ஷணத்துடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

முழங்கையானது, (சீரோணியின் பக்கத்தில், 5, 6 அல்லது 7 அங்குல ஒதுக்கத்திலிருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரமானது, குக்ஷிமத்தியம், நாஸாக்ரம், இவைகளைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (16½)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து இடது கணுக்கால் முண்டின் நடுவானது, 6, 7, அல்லது 5 அங்குலமாகும். நாபி மத்தி

தெய்வொழிபாட்டும் வாய் ஹாங்குமுடியுமி வா !

எனெழிமுரங் கயழ்வெழுத்துநா?னாம் உருவாதிகழ் || ௧௬ ||

ஸாயுத்யொடிபாஹம் ஸா த்யொடிபாஹஜெவ வா ।

பீஜாம(ய)தம் ஸௌவரீதம் ப்ரொஸை-ஸூசய ப்ரஹ் ||

சூரனெதும் வலுவழிவழி, நம் வலிவெனும் பாரிவலி மூணடி |

வலாவு பூவிதாம்பரொவெதம் டுகுருவாஸநாமிதழ ||

கதாநாயகி வரலாறுகள் உள்ள பாரதக் கவிதை வரலாறுதான், நான்
(பெ. ஜெ. பி.)

உக்திணை வரஸம்: வாநெ சுயநிபாநதிகாஸதுபெ || ௨௨ ||

சுறுபம் திருநீணம் வாலை கடகம் விற்றகனா-3வகி |

ഖാരെ കന്നെ-3 വിവിധമെണ്ണ സംഭവകൃതം ന്യായവെധകൾ ||

யத்திலிருந்து இடது காலின் நளையின் உச்சியானது 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். மௌஸியக்கிரத்திலிருந்து மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கமானது, 14, 13½, அல்லது 13 அங்குலமாகும். (19½)

ஸுகாஸதமூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்து, பவழம் போன்ற நிறமும், கண்களும், அழகிய முகமும், நிறைந்த ராஜஸ குணமும், புவித்தோலாடையும், வெண்பட்டாடையும் தரித்திருப்பதாகும். (21)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் உள் பக்கம் நோக்கியாவது, வெளிப்பக்கம் நோக்கியாவது இருப்பதாகும். (பரஹஸ்தங்களில்) வலது கரத்தில் பரசுவம் (கோடரி) இடது கரத்தில் மாணும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில், வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரமானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது எம்ஹகர்ணமாகவும் இருக்க வேண்டும். இடது காதில், விசேஷித்து சங்கபத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (23)

த்ரிஅதூவணாத்ரம் வா வத்ருணுருவிஸ்ரதடி |
கணஃநாஸவநம் வெவ த்ரிமுணம் (யவம்) வத்ரு
விஸ்ரதடி || ௨௪ ||

னவம் வத்ரு வநம் பெராத்ரம் ஸ்ரதஹாநாநிஸாதிவக |
உக்ஷணை கணஃநெவம் (உகராவு) து க்ருணம்
(வ்ரஃம் வா) வலிஹ னவ வா || ௨௫ ||

க்ருணுவ்ராவதம் து த்ரிஅதூவணாத்ருகடி |
யாத்ரு தகிக்ருணம் க்ருகா கணஃ(ரகி ஸ்ரஹாவரி
ந்ருவெக || ௨௬ ||

சுயவா கணஃபொவிஃவ்ரு வ்ருதக்ருணுருகம் ந்ருவெக |
வ்ருதக்ருணுவ்ருவிஸ்ரதாநிஸாதிவக வ்ருவெக || ௨௭ ||

வெதாம்முத்ரு து த்ருதாம் க்ருஹாஸ்திஃக்ருஹாதிவடி |
சுந்ருதா ஸ்ருஹாநெவத்ரு க்ருயெக வ்ருதக்ருணுவ்ரு || ௨௮ ||

வட்டமான (கர்ண) பத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். கர்ணநாளத்தின் கனமும் பத்திரவிஸ்தாரமும் 3 மடங்காகும் (3 யவையாகும்) பத்திரத்தின் கனமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வலது காதில் மகர குண்டலம், வியாள (வர்ப) குண்டலம் அல்லது ஸிம்ஹ குண்டலம் இருக்கவேண்டும். குண்டலத்தின் உயரமும் அகலமும், 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த குண்டலத்தை யுக்தியினாலே செய்து காதிலிருந்து தோளுக்குமேலே தொங்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். (26)

ஏ அந்தணனே ! அல்லது, காதுகளில் வட்டவடிவமான குண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

விருத்த குண்டலத்தின் விஸ்தாரமானது, 18 யவையாகும். அதன் உயரமானது 4 அங்குலமாகும். அதை கும்பம் (அல்லது) தாமரை மொட்டு போன்றவது வேறு விதமாக அழகாக இருக்கும்படியாவது கல்பிக்கவேண்டும்

ஐகாபுகுடஸம்புகம் புகுமஸம்புகாபுகாநிதழ் |

ஐகாபுகுடஸம்புகம் விபு அதுவிசேபாபுகம் ஹவெசு ||

கிஸபாபுகம்முகுதாபுகம் வா விநசேபாபுகம்முகுதெவ வா |

கெபாபுகம்(காபுகம்)காபுகம் து முகாபுகம்முகுதாபுகம் ||

ஐகாபுகம்முகுதாபுகம் விபு ஐகாபுகம்(ஹ) விபாபுகம் ||

தசுபுகாபுகம்முகுதாபுகம் விபுகம் விபாபுகம் || ௩௬ ||

அதுபுகம்முகுதாபுகம் ஹாபுகம் காபுகம்முகுதாபுகம் ||

ஹவெசு நாபுகம்முகுதாபுகம் அ காபுகம்முகுதாபுகம் முகுதாபுகம் ||

குகாபுகம்முகுதாபுகம் காபுகம் காபுகம்முகுதாபுகம் ||

ஸுகாஸுமூர்த்தியானது ஐடாமகுடம், அல்லது ஐடை-
மகுடம், இவைகளை தரித்திருப்பதாகும். மகுடத்தின்
உயரமானது 21 அங்குலமாகும். 21 அல்லது 18 அங்குல
உயரமுமிருக்கலாம். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந்
தத்திலிருந்தாகும். அது லலாட பட்டத்துடன் கூடிய
தாகும். (30)

மகுடத்தின் விஸ்தாரமானது, முகவிஸ்தாரத்திற்கு
ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியானது அடிப்
பக்கத்திலுள்ள அகலத்தில் 7ல் 1 பங்கு, 8ல் 1 பங்கு
அல்லது 9ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். (31)

அந்த மகுடமானது (நான்கு பக்கங்களிலும்) நான்கு
பூரிமங்களுடனிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்-இலைகளின் வடிவ
மான அலங்காரம்) பூரிமமானது மகுடத்தின் உயரத்தில்
12ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தில் வலதுபக்கத்தில்
நாகவடிவமும் ஊமத்தம்பூவும் அமைக்கவேண்டும். இடது
பக்கத்தில் அர்த்த சந்திர வடிவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.
அல்லது வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையையும் இடது பக்கத்
தில் நாகம், ஊமத்தம்பூ இவைகளையும் கல்பிப்பதுமாகும்,

கடிஸூத்ரம் த்ரிஸூவஜாஸூத்ரம் ப்ருதிபவம் வநதீ ||

கடிஸூஸூவரிஷாதூ கடிஸூத்ரம் து வஸாயெசீ |

வணஷ்டீஸூவஜாதூ வா கீதி-ஜோநநஸூத்ரதீ || ௩௪ ||

தவிஸூரஸூவஜாதூமம் ஜெஜெயூஸூ-ம் வரிகயூபெசு |

கடிஸூத்ரதூஜூரூஜாஜூரூஜூஸூபரவஸூநகதீ || ௩௫ ||

ஜூதூஜூஜோரூஜாஜூ ஸூஜூஜூரூ ரதூஸூபுதீ |

கடிஸூத்ரம் ஸூவஜாதூ கடக வநுயாநிதீ || ௩௬ ||

கடகவநுபொவதம் ப்ருகொஜம் விஜிஸூதீ |

கநிஷூம்மூவிவரீணாஹம் வநுயம் ஜாஜூஸூம் ஹி தகீ || ௩௭ ||

கடிஸூத்திரமானது, முன்றுக்கு அதிகமான சுத்து களுடையதான கயிற்றின் வடிவமுடையதாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். இந்த கடிஸூத்திரமானது, கடிஸந்திக்குமேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (அதன் நடுவில்) கீர்த்திமாநந்ததைக் கல்பிக்கவேண்டும். (கீர்த்தி மாநந்தம்-சிங்கத்தின் முகம்போன்ற வடிவமுள்ள முகப்பு) அந்த கீர்த்திமாநந்தமானது, 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயரமும் அதே அகலமுமுடையதாகும். இது மேட்ரத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்படவேண்டும். ஊருதாமாவானது, கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடையின் கீழ் 1 பாகம் வரையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். (ஊருதாம - கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடை வரையில் தொங்கும் குஞ்சம்போன்ற அலங்காரம்) ஊருதாமாவானது நடுவில் ரத்நங்களுடன் கூடிய முத்துமாலையின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கடிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடகவலயத் துடனிருக்கவேண்டும். (36)

ஏ அந்தணனே! பிரதேகாஷ்டத்தில் (முன் கையின் அடிப்பக்கத்தில்) கடகவலயம் அணிவிக்கவேண்டும். அந்த

சுயவா வறுபவெவைய வநம் ஹிதிரயவம் து வா |

வராஜிதம் து வறுயம் யுதம் ஸுகெகொடு

நியாவயெசு || ௩ அ ||

உஷ்வம் (ஹாஸிரம்) ரதஸகம் வா சுசுவா து வறுயெ

ஹிதிர |

கெயுரம் சுதவசிரெ நயவைய வறுயவைய வநாநிதழ ||

வனகாகாரம் து கெயுரம் வாஷ்வதிராஸவஸ்யுதழ |

நாநாந தஸவாயுதம் பெரவாஹமயாவி வா || ௪ ||

வசுவுரிரிஸவ்யுதம் ஸாஹுமயெ ஹிதிரதழ |

வசுவுரிரிதநாஸம் து கெயுரஸவ்யுதம் வநதழ || ௫ ||

வலயமானது, சிறுவிரலின் கனமுள்ளதாகவும் மிருதுவாக (அழகாக)வும் இருக்கவேண்டும். 2 அல்லது 3 யவை கனமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

பிரகோஷ்டத்தில் 'முன் கை நுனியில் மணிக்கட்டுக்கு மேலே) பராஜிதமென்னும் வளையை இரட்டையாக (இரண்டு வளைகளாக) அமைக்கவேண்டும். அது, அழகாகவும் ரத்நங்கள் பதப்பித்தும் இருக்கவேண்டும். முழங்கையில் (முழங்கைக்குமேலே) சேயூரத்தை (சேயூரம்-முழங்கைக்குமேலே அணியக்கூடிய வலயம்போன்ற ஆபரணம்) அமைக்கவேண்டும். சேயூரமானது, ஒரேவிதமாகவாவது, 8 இதழ்களுடன் கூடிய தாமரை மலர்போன்ற வடிவத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும். அது சிலையினாலே செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதில் பலவித ரத்நங்களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (40)

அந்த சேயூரமானது பாஹுமத்தியத்தில் பத்திரபூரிமத்துடனிருக்கவேண்டும். பத்திரபூரிமத்தின் நாள

தகுவூரிஜாஷ்யொநாஸம் *ஸாஹுவிதிவரம் து வா ।

கிருவதுஃவஹாசும் வா வதுவூரிஜவிஹாசு || ௪௨ ||

தஹாஸாஸா(ஜாத)தும் வாஷாநம் விமுணம்

து வா ।

விமுணம் வாவி தும் து தஹாஹுவாயம் ஹவெசு ||

ஸாஸம்முஜா விநா ஸெஷாஸம்முஜா ஸுஜிகாவிதா ।

ஸுஜிகாஸுபவஸுஜா வுஜா யா வஸநாவிதம்

(ரதஸ்யுதா) || ௪௪ ||

உதரஸஸாஸாஸம் ஹவெசவிதிவரம் து வா ।

யவம் வா வியவம் வாஸ உதரம் ஸஸாநம் ஹவெசு (வநம்) ||

நாநாஸகாரஸ்யுதம் நாநாஸவெசவிதிவரம் து ||

மானது (நாளம் - காம்பு) கேயூரத்திற்கு ஏற்ற கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அந்த பூரிமத்திலிருந்து அதோ நாளமானது, (கீழேயுள்ள காம்பானது) ... ..
... ..? (2 அல்லது 3 யவை இருப்பதாகும்.) பத்திரபூரிமத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். அதன் உபரமானது, அதன் அகலத்தில் சரிபாதியளவு, அல்லது 3 பங்கு அளவு, அல்லது இருமடங்காகும். இரண்டு பங்கு உயரமிருந்தால், அதற்கு பாஹுவலயம் என்று பெயர். (43)

நடுவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்கள் மோதிரமணிந்திருக்கவேண்டும். மோதிரங்கள் விரல்களின் அடிக்கணுவிலிருக்கவேண்டும். அவைகளில் ரத்நங்கள் பதித்திருக்கவேண்டும். உதரபந்தத்தின் அகலமானது, 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். உதரபந்தனமானது (உதரபந்தனத்தின் கனமானது) 1 யவை அல்லது 2 யவை இருப்பதாகும். (44)

*ஹவெசு விதிவரம் து வா உதி வாஸந ஹவஸிதி ஹாதி

நாமெரூபெ-2 முணாபரம் து நீகா டாராவிய-3

யெசு (வொடிரஸுதம்) || சசு ||

வாடிபொ: உயுலாதாநாவது, முனெலா வறுபாநிதா: |

காருயவகிபவநலம், முனாநா து (யுயக) உயுலா || சள ||

வாடிள ஜாருகலும்புகள முனாபலாசு விஜாதா: |

வாடி.காஸலஸும்து, து யவகியவநாநிதா || ச.அ ||

தசுலுதா ஜாருநாஸம் ஸுலாசு சி.வணபவநாநகா: |

சி.யவம் ஜாருகாநாஸம் ஸெஷம் வெ ஜாருகொடியா || சசு ||

தசு.ஸுதலம் வுலாஸம் யவநாசம் அ தசுலாசு: |

*ஸெஷம் ஹி.நம் வதம் மாஸி யவலா யது யவாசிதா || நு ||

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது பலவிதமான அணிகளை யணிந்து பற்பல சத்தங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதரபந்தனமானது நாபிக்கு மேலே 3 அங்குலம் தள்ளி அணிப்பட்டிருக்கவேண்டும். (46)

கால்சளில் நடுவிரல் நீங்கலாக மற்றவிரல்கள் மோதிரத் துடன் கூடியவைகளாகும். மோதிரங்களின் மத்தியத்தின் கனமானது 3 அல்லது 2 யவையாகும். ஏ பிராமணனே! இருகால்களும் மணிக்கட்டுக்குக் கீழே, பாதஜாலங்களுடன் கூடியவைகளாகும். (பாஸஜாலம்-பாதஸரம்) பாதபந்த ஸுத்திரமானது 2 யவைகனமுள்ளதாகும். (பாதபந்த ஸுத்திரம் - மணிச்சிலங்கைகளுடன் கூடிய கயிறு) அந்த ஸுத்திரத்திலுள்ள சலங்கைகளின் கம்பானது 3 அல்லது 5 யவை அளவுடையதாகும். இந்த 5 யவைகளில் 3 யவை சலங்கையின் நாளமாகும். மீதமுள்ளது (2 யவை) ஜால கத்தின் உயரமாகும். (48)

அதன் உயரமும் அகலமும் யவையளவும் ஸம அள

*ஸெஷம் தஸுலாவமாஸி ஸுலாசு ஐ.தி ஸுலாஸ தீஹாருயலா
உதரகாவா: |

மாவிவரதம் து யுகம் ஸ்ரீதன; வாஷாணஸம்புதடி |

†வநம் வாஷாணஹீதம் து மாநீபுரம் ததொஅஜதெ ||

வரயுஹரிணீதீவ-ஃ ஹாநம்மூலுஜாஹதடி |

வரயுஹரிணீ ஹெவ யுகஜா ஸாநாபஜாஅரெசு ||

யஜ்ஞாவவீதஸம்புகம் யவாஷாஸவநாநிதடி |

உவவீதம் ஹி(ஹி)ஸூத்ரம் ஸ்ரீசு உவவீதஸம் வநம்
(உஜரஸூ ஸம் ஹவெசு) || ௫௩ ||

வாகும். அது நீங்கியது, அதைவிட குறைந்த கனமுள்ளதாகவும், அதைவிட அழுங்கியும் (தாழ்ந்தும்) இருப்பதாகும். (கீழ் கூறப்பட்டவைகளில்) எது எது எவ்விதமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமே இருப்பதாகும். இது, உள்ளே கற்களுடன் நெருக்கமாக காலைச்சுற்றி இருந்தால், காடாவிருதம் எனப்படும். *உள்ளே பாஷாணமில்லாமல், கனமாக இருந்தால் காடநீப்ரம் எனப்படும்.

(கைகளிலிருக்கும்) மழு, மான் இவைகளின் உயரமானது 12 அங்குலமாகும். மான், மழு இரண்டையும் யுக்தியோடு அழகாக இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும். 8 யவை கனமுள்ளதாக யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதமானது இரண்டு (மூன்று) ஸூத்திரங்களுடன் அதற்கேற்ற கனத்துடன் (அல்லது

†வநம் வாஷாணஹீதம் து.ம் வா நீபுரம் ததொஅஜதெ | உதி
ஸாஹிதீஹாஹஸூதரகாவாஃ |

*“பாஷாணமானது கனமாக இருந்தால் அது பிடம் வரையில் (அதன் அடிவரையில்) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு நீப்ரம் என்று பெயர் ” என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

வாஸ: ஸ்ரீ ஸீதாபரி நயஸி நாமஸ்யஸீதா கர்மமாயுழி ।

யலெனாவவீதஸௌத்ரம் ஸ்ரீராக நாமெஹி-சுதிண

வாழ்க்கை || 15 ||

சுவரெ(ரம்)நாஜிபாபித்ய பஜகஸெரு நியாவபெக !

ஊர்வசித்ரம் ஸோமஸ்யை ஸ்நாதிஷ்டாம் மஹோத்ஸவம் ||

யஜ்ஞாவல்தெவம் ஸ்லாக் அஹவீரத்ய பபூணம் ।

யஜுதாவதி தவகிவிபு ஸுபாபாசு ஹபாசு வி || 15 ||

*வாழ்-பொருள் பெறுதல்-வெய்தல்-வாழ்தல்

(ஓழுவூ) தவெயவ உ |

3. வாஹாயம் விஜிதீபாக் ஹிகாயஸாக் ஷயம்மடா ||௫௭||

வயிற்றாவுக்கு இருக்கவேண்டும். தோளின்மேலே வஸ்திரமிருக்கவேண்டும். அந்த வஸ்திரமானது தொப்புளுக்குக்கீழே 1 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். யஜ்ஞாபஸ்திரமானது நாபியின் வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். இ-து பக்கம் (தோளிலிருந்து) மற்றொரு யஜ்ஞாபஸ்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (53)

யஜ்ஞோபவீதமானது ஊருஸுத்திரத்திற்கு மேலே,
ஸ்தநத்திற்கு மேலே 8 அங்குலம் வரையிலிருப்பதாகும்.
இனி சந்தவீரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

இரண்டு தோள்களிலிருந்தும் இரண்டு பக்கங்களிலும் 7 அங்குலத்திற்கு யஜ்ஞோபவீதத்தைப்போல வரிசையாக அடைந்திருப்பது. (இதன் கடுவில் பதக்கம் முதலியவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இது ஒருவிதமான அணிகலமாகும்)

(கழுத்திலிருந்து) தோள்பட்டைக்குக்கீழே 6 அங்

*வாபு-3யொபெயுவ நொண்டியெ-3 நதீஸ்தி ஸாநாந

நெரகவசு | ஐதி ருத் தவசு கவா:

மும்ஸ்யே மும்ஸ்யே) வெஜாம்.மும் (உயவம்)தாரம் யவ
 த்யவநாவிதழ் |
 நாநாநெதஹி-ரெணெஜ்ய ஹாரம் க்ரகவாதி
 ஸந்தரழ் || ௫௮ ||

ஹிதூஸூஉத் தூவரிஷா(தூஜ்யதூ)தூ உவமீவம்
 அ வஸயெக |
 ருஜாக்ஷம் வாய ரதம் வா ஹேஸூஉத் தூஜயாவி வா ||
 உவமீவம் ஸஜாவஜாதம் நாமாவஸூவிராவிதழ் |
 *கணா-ரோ(ரோ)ஜ்ஜரஸஸம் வா (ஸூஉத் தூஜ்ய)ஹஜ்ஜ
 ஜாமாம் தூ மும்ஸயெக || ௬௮ ||

குலம் வரையில் 4 அங்குல (4 யவை) அகலமும் 3 யவை
 கனமுமுடையது, மற்றொரு அணிகலமாகும். இதற்கு
 கண்டஹாரம் என்று பெயர். இதிலும் ஸுவர்ணம்
 ரத்நங்களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஹிக்காஸுத்திரத்திற்குமேலே (உள்சமுத்தை அடுத்து)
 உபகிரீவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ருத்திராக்ஷம், ரத்நங்
 கள், ஸுவர்ணஸுத்திரம் இவைகளாலே செய்யப்படும்
 இந்த ஆபரணத்திற்கு உபகிரீவம் என்று பெயர். இதில்
 பற்பல புஷ்பங்களையும் அலங்காரமாகக் கற்பிக்கலாம்.

(கீழ்கூறப்பட்ட முன்றுவிதமான ஆபரணங்களுக்கும்
 சேர்ந்து பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். (183))

*தமுத்திலிருந்து உதரபந்தமாக (உதரஸுத்திரம்வரை
 யில்) அக்ஷமலைபைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு
 ஹிருகயமாலையென்று பெயர். இனி ஸ்சந்தமாலையைக்
 கூறுகிறேன்.

*கணாஜிதூடிக: ஸாய-ஜெபாக: ஸரஹ் ஜேஹாய்யஸ்
 ஜாத்யகாமு-ஜோத்யமத: |

*இங்கு 1½ சுலோகமானது ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்
 நிலையத்திலுள்ள நூலில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வளதக ஹுடிபராரா ஸஜாக ஸ்காராரா தயொஅஜதெ !
 ஸ்கெ து ஸ்காராரா ஸஜாக நாநாவகெஷ(ஸதெத்)
 வி-ராகிதம்(தா) || சும ||

ஸவ-ராமஸுநரம் தெவம் (தெஜவம்) பெஷம் யுகூஜா
 ஸகாஅரெகி |

வளவம் ஸுபாஸநம் பெஷகூஜா ஸநுபுதம் யுகூஜா ||

ஐதி காயபவபரிஷே ஸுபாஸநமதி-கி-யுகூஜாணம்
 நாம அதுஷஷிதகி வடயு: ஸகாஅ: ||

மாலையாகத் தோள்ப்பட்டையிலிருக்கும் ஆபரணத்
 திற்கு ஸ்கந்த மலை என்று பெயர். இது பலவித விருஷங்
 களாலே (பற்பல ரத்நங்களாலே) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க
 வேண்டும். (60)

இவ்விதமாக ஸுகாஸநமூர்த்தியை ஸர்வாங்கஸுந்தர
 ராக அமைக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்திபுடன்
 கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இனி ஸோமாஸ்கந்த
 மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. (61)

காரியப சிப்ப சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
 அறுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்

॥ சுய பன்னிஷ்டிதஃ பதமஃ ॥

வெளியேறுதல் ||

சுய வசிக்ஷை விபொஷண ஸௌஜனநெய்யரம் அஃ

ஸுபாஸநம் யஸா ஸ்ரீகும் தஸ்யஜிம் ஹ வீரீயதே || ௧ ||

பெருவெள்ளை வாடிப்பாடு-3 து வாவ-3-ம் அ

ஸுவாஸநாம்

பராயபெக் டிசுதிணம் வாடிம் வாடிவாடிம் ப்ருமும்பெயெக் ||

சூலநவெழுவரிஷாத் ஹிஷீதாம் (ஹிசு வினாம்)

அதுமாய்வு !

ஊய-கோயஸஜாயுகஜாஸநொவரிகய்யெக் || ௩ ||

அறுபத்தைந்தாவது படலம்

ஸோமாஸ்கந்த ஸகிணம்

ஹே அந்தணனே ! இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின்
லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஸோமாஸ்கந்த
மூர்த்தியானது ஸுகாஸநமூர்த்தியைப் போன்றதேயாகும்.
ஆகையால் இந்த ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை, ஸுகாஸந
மூர்த்திக்குக்கூறிய லக்ஷணத்தடனே கல்பிக்கவேண்டும்
என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1)

ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் பார்வதிதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். தேவியார் ஸுநாஸநமூர்த்தியாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். (2)

(தேவியின்) ஸ்பிக்பிண்டமானது (பிருஷ்டபாக
மானது) ஆஸநத்தின் மீது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.
இந்த 4 அங்குலத்தையும் ஊர் துவகாயத்துடன் (தடைக்கு

சிஹிஜெவ்ஷா(வா)ஸ்ரிதம் வக்ஷு றுகூஷணம்(உக்ஷிணம்)

ஹாமஸம்யாதீ(உஸ்ரிதம்) |

வரஜம் வாஜஹஸெத் து உக்ஷயம் உக்ஷிணை கரெ || ச ||

*கிந்திவக்ஷாஹம்யா(யீ)ஃ ஸவெ-ஃ(வ-ஃ) வாஜஹஸம்

தஜுயி-ஃ(ரூ).மடி |

வரஜம் வாஜஹம் வஜாதம் வுஷ்யுக்ஷிணைகரைகடி ||

†ஸஸ்ய பஸ்யாஜநிஹம் ஷெயீ ஸவ-ஃஹாஸம்ஸுஷிதாடி |

ரகூஹாஸாயராம் ஷெயீ(கூய-ஃ) அஹஸீரஸஸநிதாடி ||

மேலேயுள்ள பாடத்துடன்) சேர்த்தே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் முகமானது சிறிது தேவியின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். (தேவியாரின் முகமானது சிறிதளவு ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும்)

இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும், வலதுகை நீலாத் பலம் தரித்திருக்கவேண்டும். விரல்கள் சிறிதளவு வளைந்திருக்கவேண்டும். இடதுகையானது உயரத்தாக்கி இருக்கவேண்டும். [இடது கையானது தடையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.] (4½)

புஷ்பமானது, வரதஹஸ்தமான இடது கையிலிருப்பதாகும். அல்லது அபயஹஸ்தமான வலது கையிலிருப்பதாகும். (ஆனால்) புஷ்பத்துடன் கூடிய கையானது ஸிம்ஹ கர்ணமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். (5)

தேவியை பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவளாகவும், ஸகல ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகவும், சிவப்புப்பட்டாடையுடுத்திருப்பவளாகவும் சந்தவீரபணித்திருப்பவளாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். (6)

*கிந்திவக்ஷாஹம்யா வுஷ்யு-ஃ வாஜஹஸம் தஜுயி-ஃ | உதி ஷுயிதவூக்ஷவாஃ |

†வாஜாஹஸம் ஸவயெக்ஷிணம் உதி ஷுயிதவூக்ஷவாஃ |

†சூஸநெ அஸநம் வ்யாதம் விவரீதம் விவஸ்கராடி |

செவீயுக்ஷணநெவம் வா(ஸ்யாஸு)ஹந்யுக்ஷணமஹிதே ||

செவிஷ்வெயபபாஸ்யெ ஹ்வபெசு ஹந்யுதி-காடி |

செவ்யா ஹிதாவஸநம் து ஹந்யாநம் ததுதடி || ௨ ||

ஹநாக்ஷாணம் சுநிஷம் ஸ்யாஸு தயொஸ்யெஷ்வஹிதே |

நவயா ஹந்யாநம் து உதூரித்யம் சூயடி || ௩ ||

கூறியி நக்கும் முறையின்படியே தேவீமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* ஸ்வாமி உட்கார்ந்த வடிவமானால் அம்பாளும் உட்கார்ந்த வடிவமாகவே இருக்கவேண்டும். மாறப்பட்டிருந்தால் அபத்தையுண்டுபண்ணும். இவ்விதமாக தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்கந்தரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (11)

தேவீ, தேவேசன், இவர்களின் நடுவில் ஸ்கந்தரின் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது தேவியின் கழுத்தமட்டமாக இருப்பது உத்தமமூர்த்தியாகும். ஸ்தநாக்ஷமட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்தியமானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸ்கந்தரின்மானம் 9 விதமாகும். இந்த 9 விதமானங்களில், முறையே 3, 3 மானங்கள் உத்தமாத்மிமானங்களாகும். ஸ்கந்த மூர்த்தியின் மானத்துடன்

†ஹநாக்ஷாநம் து செவ்யபசெவிவாஹநாகம் ஹவசு(?) |
உதிஷுதவஹகதொயிக வாஃ வுக்ஷிவொயம் ஹதி |

* ஸ்வாமி நின்றவடிவமானால் அம்பாளும் நின்றவடிவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கொண்டது சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கும் நூலில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென்று தோன்றுகிறது

நாஹெஷு ஹெஷு உருநாஹம் ஹெஷு திதி ஹெஷு தடி |

ஹாஹுபபெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம்

ஹெஷு || 10அ ||

ஹவாஹெஷு ஹெஷு ஹாஹு அஹுபபெஷு ஹீஷு-ஹெஷு திதி ஹெஷு தடி |

ஹபாஹுபபெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம்

ஹெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம்

ஹாஹுபபெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம் || 10ஆ ||

தஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம்

ஹாஹுபபெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம் || 10ஆ ||

ஹெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம்

ஹாஹுபபெஷு || 10ஆ ||

ஹிதாஹுபபெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம் || 10ஆ ||

ஹாஹுபபெஷு ஹீஷு-ஹெஷு ஹீஷு ஜாஹு அஹுமுகுஹம்

ஹிதாஹுபபெஷு || 10ஆ ||

கீழே மேட்ராந்தம் 7 அங்குலம், துடையின் நீளம் 12 அங்குலம், முழங்காலின் நீளம் 3 அங்குலம், கண்டைக்காலின் நீளம் 12 அங்குலம், பாதத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். ஆக உச்சி முதல் பாததலம் வரையில் உயரம் 1, 1, 2, 2, 3, 3, 9, 8, 7, 12, 2, 12 2 = 64 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் நீளம் 10 அங்குலம் மேஸ்கையின் நீளம் 14 அங்குலம். முன்கையின் நீளம் 10 அங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சுட்டு விரல் அணிவிரல்களின் நீளம் 2½ அங்குலம், சிறு விரல் பெரு விரல்களின் நீளம் 3 அங்குலம்? உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலம். (21)

முன்கை நுனியின் அகலம் 3 அங்குலம், முன்கை அடியின் அகலம் 4 அங்குலம், புஜ மூலத்தின் அகலம் 5 அங்குலம்.

குகியொரனுவலாவம் துயொடிபா஁மும் ஹவெகி ||௨௩||

*வனுராயனம்(வானராயனம்)ஹேழிபுடைய தாரம் ருஷி, ராயனம்

உய்யுவிஸு^௪தூதடி |

பெராணிஸீயாதெ து ஹாங்ஸம் சுழிஸீயாதெ

சூரியாடிஸ் || உசு ||

ஊராட்சிவிபரம் து வஸீவ்,முருஜாஹு து |

செய்யும் ஜாதாவிஷத் தாரம் ஜம்யாஸ்திரம் புறாந்தமுத ||

முணாப்பம் நடைகாதாரம் ஷங்கரம் தருவிஸ்து து |

வாணி-கவியாசனம், முனாம்பரம் வா பெருகும்

யுக² து கய்யெக || ௨௬ ||

முதத்தின் அகலம் 81/2 அங்குலம். கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம் (?) கழுக்கட்டுகளின் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரம் 13 அங்குலம். * ஹிந்தியத்தின் அகலம் 12 (5) அங்குலம். இடப்பின் அகலம் 11 அங்குலம். ச்ரோணிஸ்தாந (அடிவயிற்றின்) த்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். இடப்பின் அகலம் 13 அங்குலம். (24)

அடித்துடையின் அகலம் 8 அங்குலம், முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலம். அதன் நுனியான நளகையின் அகலம் 3 அங்குலம், பாததலத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலம். குதிகாலின் அகலம் 3 அங்குலம். மற்றவைகளை யுக்தியாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (26)

*வனூர்ப்பலிதி உழிதவஸ்தகவாஃ லாங்குபலிதி
ஸரஸ்தவதீஹாநுபஸ்தயாததூகாழ் நுயவாஃ |

* ஹிருதய வியாஸம் 5 அங்குலம் என்பது அச்சிட்ட புத்தகபாடம். 12 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

கெயாடு *நாலிகொவெதம் கரணாகுடாநிதழ் |
 உஹபொஹஸீதயொ: வுஷ்ட வாஜா வரஜ வனவ வா ||
 கடகம் வாய தயிஷ்டம் ஸிஹகண-ஸீயோவி வா |
 டிஷ்டிணம் வுஷ்டஹஸ்டம் வா கவிதாஹமும் து வா || உஅ ||
 கபிஸிதாஹதம் நமம் ஹஸிஸிஸிதா |
 ஹிஷ்டகஹிஷ்டமீதம் வாயுஹிஷ்டஹிஷ்டிதம் || உஅ ||
 குஸீதம் வா ஸீதம் வாய நுதம் வா ஹிஷ்டஹிஷ்டிதம் |
 குஸீதன(தெ) ஹிஷ்டஹிஷ்டிதம் து வுஷ்டஹிஷ்டிதம்
 பாயபெத || உஅ ||

கேசாந்தத்தில் நாளிகையுடன் கூடிய? (வாபிகையுடன் கூடிய) கரண்டம்குடமிருக்கவேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் புஷ்பங்களை தரித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது, வரதஹஸ்தமாகவுமிருக்கலாம். அந்தக்கையானது, கடகஹஸ்தமாகவோ ஸிம்ஹகர்ணமாகவோ இருப்பதுமாகும். வலது கையானது, புஷ்பஹஸ்தமாகவோ (புஷ்பத்தைத் தரித்தோ) விளாம்பழம் அல்லது மாம்பழம் தரித்தோ இருப்பதாகும். (28)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, அரைஞாண்கயிறு தரித்து, நக்ரமாக (ஆடை அணியாமல்) சந்நவீரம் தரித்திருப்பதாம். மிருதுவான கசமுடையதாம். (சசம் - தலைமயிர்.) குழந்தைகளுக்குரிய ஆபரணங்களணிந்திருக்கவேண்டும். (29)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாகவோ, உட்கார்ந்திருக்கும் வடிவமாகவோ, கூத்தாடும் வடிவமாகவோ கற்சிக்கப்படுவதாகும். உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், இரண்டு கால்களும் ஆஸநத்தின்மீது படுக்கையாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நின்றவடிவமாக இருந்தால்,

*வாலிகொவெதம் உதி ஸாஸ்தீஹாஹிஷ்டஹிஷ்டிதம்

ஸ்ரீதெ வாடிதமுள ஊ து ஸ்ரீஹம்மலிவ ஸ்ரீதள |

உரணள குஹிதாஹள து யுக்தஜா ஜாநொயு நீபுகடி||

விவாடிள குஹிதள கிஹிக் கிஹிக் மஹ(மஹகூடி)

வனவ வா |

நாதம் உகி ஸுஸ்ரீதம் ஸ்ரீவாடிம் வகூஸ்ரீநிதடி ||௬௨||

உகூதம் வாடிவாடிம் து ஸீஹொதெயம் கஹாவயி

(யாகி யு,மாப்பகம்) |

ஷ்ணாகூதம் வஹாகூதம் வா வாடிஹாராயகி விஜ ||௬௩||

வஹொத வரடிம் வாடிம் ஹஸ்ரீநதம் து ஸூகிகடி |

கயவா வாடிஹஸ்ரீ து வஹம் நஸ்ரீவ பூஸ்ராயபகி ||

*ஹிகூஸூதெயுஸ்ரீயகூவா கணஹைஹாயுஸ்ரீகடி |

இரு பாததலங்களும் ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும். (குழந்தை கூத்தாடுவதுபோன்ற வடிவமானால்) இரண்டு கால்களும் வணங்கி இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் ஜாநு மத்திய நீபரத்தை (இரு முழங்கால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கத்தை அழகாக இருக்கும்படி) யுக்தியுடன் கல்பித்து கொள்ளவேண்டும். (31)

இரண்டு பாதங்களும் சிறிது வளைந்து நடக்கத்துவங் குவதுபோன்ற தோற்றமுடையவைகளாக இருக்க வேண்டும். நிரத்தமூர்த்தியானால், வலது கால் ஸ்தித பாதமாகவும் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இடது காலானது, பீடமட்டத்திற்குமேலே, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலம் தூக்கியிருக்கவேண்டும். (32)

வரதஹஸ்தமான இடது கையில் பழம் இருக்க

*ஹிகூஸூதெயுஸ்ரீயகூவா கணஹைஹாயுஸ்ரீகடி | உகி ஸூஸ்ரீதஹாயுஸ்ரீவாதகாவாடி | ஹிகூஸூதெயுஸ்ரீயகூவா கணஹைஹாயுஸ்ரீகடி | உகி வாஹொத வாடிஹிதி வாடி |

அஞ்சரம் மூஸஸூத்ரம் து நுதலிதிவேஷா மரெகி ।

உலாவிநாயுதம் வெபுராதம் பழணு அந், கறாமரடி ||௩௫||

இதி காப்யவாரிநெ வெளாடாநாநாதி-3 ருசுந்ணா

நாடி பஹுஷஷிதஃ பட்டயு: ஸீராவ: ||

வேண்டும். வலது கையானது ஸூசீமுத்திரையுடனிருக்க வேண்டும். அல்லது இடது கையில் பழத்தை வைத்து அலங்கரிக்கவேண்டும். (வலது கையை) கண்டமட்டமாகவோ, காதுமட்டமாகவோ வைக்கவேண்டும்.

லம்பஸுத்திரத்தின் மத்திய ஒதுக்கத்தை நடராஜ மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (35)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி

லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தைந்தாவது

படலம் முற்றும்.

|| சய ஷட ஷஷிதஃ வடமஃ ||

அஞ்சுபெவர லக்ஷணம் ||

சய வக்ஷி விபெஷண அஞ்சுபெவர லக்ஷணம் |

கேவலம் மளரீஸஹிதமாயிம், மமதிதிசுயா || ௧ ||

கேவலம் மளரீஸஹிதம் ஸஹிதம் மளரீஸயுதம் |

சூயிம், மஜ்ஜெகஹஸ்தேந ஜெஹீஜெவள வரஸாரம் || ௨ ||

கூதமாயிம், மஜ்ஜவஜாதஜெவம் திஸ்யஜ்ஜஹிதம் |

கேவலம் ஸஹிதம் து ஸாரமகம் ஸஹிதம் ஹவக் || ௩ ||

*ஸஹம், மாகிஹம், ம வா ஹிதம், ம அஞ்சுபெவரம் |

அறுபத்தாருவது படலம்

சந்திரசேகரலக்ஷணம்

இனி சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்தக்கூறுகிறேன். சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, கேவலமூர்த்தி என்றும், கௌரீஸஹிதமூர்த்தி என்றும், ஆலிங்கநமூர்த்தி என்றும், 3 விதமாகும். (1)

கௌரீதேவி இல்லாமல் தனித்திருக்கும் மூர்த்திக்கு கேவலமூர்த்தி என்று பெயர். கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்திக்கு, கௌரீஸஹிதம் என்று பெயர். கௌரீதேவி, பரமேசுவரன், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கநம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்திக்கு, ஆலிங்கநமூர்த்தி என்று பெயர். இவ்விதமாக, 3 விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்களையும் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கேவலமூர்த்தியானது, ஸம்பாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தாநமாக இருப்பதாகும்.

*ஸஹம், ம திஹம், ம ஸஹிதம், ம அஞ்சுபெவரம் | உதி
ஜ்ஜி, தவஸூகவா ||

†கெவறூஉதி-ஃஃ வறாத ஸஹிதம் ஸஹயபு-ஃஃ ||ச||

தேஹாஃ ஸஹயாஃ து ஸூநகம் †ஸஹிதம் தயா |
ஸஹிதஹாநாஃ ஸஹிதம் ஸூநகம் வறிகி-ஃஃ ||ரு||

ஹாநாஹாநாஃ அ ஹயாநா வஹிதம் ஸூநகம் |
ஹாநாஹாநாஃ அஹயாநா வஹிதம் ஸூநகம் ||சு||

ஹாநாஹாநாஃ தாநா ஸூநகம் ஹயாநாஃ வறிகி-ஃஃ |
அதுஹாநாஹாநாஃ வறிகி-ஃஃ ஹாநாஹாநாஃ (யாஃ) ||

ஹாநாஹாநாஃ தாநா ஸூநகம் ஹயாநாஃ வறிகி-ஃஃ |

ஆலிங்கிதமான சந்திரசேகரமூர்த்தியானது, ஸமபங்க
லக்ஷணம் அல்லது அதிபங்க லக்ஷணமுடையதாக இருக்க
வேண்டும்.

கேவல மூர்த்தியானது, முக்தியைக் கொடுப்பதாகும்.
உமாஸஹித மூர்த்தியானது, அபயப்பிரதமாகும். அவை
களில் முதலில் கூறப்பட்ட கேவலமூர்த்தியானது ஸமபா
மாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தாநக
மூர்த்தியாகும். பிம்பத்தின் மானம் உதயம் யாவும்
முன்னமே (ஸுகாஸாமூர்த்தி லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்
டிருக்கிறது. (5)

இப்பொழுது லப்பமானம் உபமானம் இவகளை
முறையே கூறுகிறேன். பிரலப்பலகையின் உயரமானது
48 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும்.
அதன் கனமானது 2½ அங்குலமாகும். அதற்கு 4 கால்கள்
இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது பிரதிமையின்
உயரத்தைக்காட்டிலும் ½ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்

†கெவறூஉதி-ஃஃ வறாத ஸஹிதம் ஸஹயபு-ஃஃ |

†ஸூநகம் ஸஹிதம் | ஹாநாஹாநாஃ ஹயாநாஃ வறிகி-ஃஃ
வாஃ |

ஸௌஸூத்ரம் விநித்யித்ய வுருஸௌஸூதகாவரி ||அ||

வருவெ-3வரௌ வாவெ-3 வ ஶாநஸூத்ரம்

வுருஸௌஸூதக |

*சுனூரௌ ஸௌஸூதம் கஹூஸூதம் ஸூத்ரம் வுருஸௌஸூதக ||

†தஸூஸூத்ரம் து மூணம் விஸௌஸூதம் காரஸூதம் விஸூதம்

ஸூதம் |

வருவெ-3 வாவெ-3 (வாவெ-3)வாவெ-3காரஸூதம்

வருஸௌஸூதம் || ௨ ||

வாவெ-3 வாவெ-3 (வாவெ-3)வாவெ-3காரஸூதம்

வாவெ-3காரஸூதம் |

டும். அதை 27 அங்குலம் அதிகமாக இருக்கும்படிசெய்து, ஸமஸூதியில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, பிரலம்ப பலகையின் மேலே ஸமஸூத்திரத்தை நிச்சயிக்கவேண்டும், பிறகு, முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது இடது பக்கங்கள், இந்த 4 இடங்களிலும் மானஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும் பிரலம்ப பலகத்தின் நடுவில் (கீழே கூறப்பட்டவிடங்களில்) துவாரத்தைக்கல்பிக்கவேண்டும். அந்த துவாரத்தில் ஸூத்திரத்தின் ஒரு தலைப்பைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த ஸூத்திரமானது பிம்பத்தை குணமாகச்செய்யும். (அந்த லம்பஸூத்திரங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தை குணவத்தாக கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது பொருள்.)

முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது பக்கம் இடது பக்கம், சரீரமத்தியம், ஆகிய 5 இடங்களிலும் 5 ஸூத்திரங்களைத்

*தஸூஸூதம் ஶாநஸூதம் கஹூஸூதம் ஸூத்ரம் வுருஸௌஸூதகாவரி ||
வா: |

†தஸூஸூதம் து மூணம் விஸௌஸூதம் காரஸூதம் விஸூதம்

புறமுன்பெந் || தெ ||

உருகாட்டியதோடு கூட காட்டிலெல்லா யுள்ளது.

தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வைந்து ஸுத்திரங்களுக்கும் பஞ்சஸுத்திரம் என்று பெயர் (10)

கஷமத்தியம், முகமத்தியம், இந்த இடங்களில் 2, 2 ஸுத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்விதமாக (கீழே கூறப்பட்ட ஸுத்திரங்கள் 5, இங்கு கூறப்பட்ட ஸுத்திரங்கள் 4, ஆக $5+4=9$.) ஒன்பது ஸுத்திரங்களுடன் கூடியது, ஸ்தாநகமும், ஆஸநமுமாகும். (ஸ்தாநக மூர்த்தியையும், ஆஸந மூர்த்தியையும் இந்த 9 ஸுத்திரங் களையும் வைத்துக்கொண்டு அளவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

சிரோமத்தியம், லலாடமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், ஹநுமத்தியம், கண்டமத்தியம், ஹிநுதயமத்தியம், நாபிமத்தியம், லிங்க மத்தியம், பாதமத்தியம், (பாத) தலமத்தியம், இந்தவிடங்களில் தொங்கும் ஸுத்திரமானது, பூர்வ ஸுத்திரமாகும். பின் பக்கத்திலிருக்கும் ஸுத்திரத்தை இனிக்கூறுகிறேன். (14)

ஹே பிராம்ஹணனே ! பின்பக்கத்தில் மகடமத்தியம்,

*முன்னெய்தவம் துதி ஸரஸ்வதீஹாபயஸ்ஸோபாதுகாவாஃ |

ஸ்ரீரத்னா ஸ்ரீநாம-கீதம் ஸ்ரீதீபம் ஸ்ரீநவாதிசாகஸ்யஜிவெ ||

*வாஷிங்டனில் செப்டெம்பர் 15-ல் து. ப்ர. ஸ்பெய்ஸ் !

நீவடுவடுவடுதும் து னாளுழிமும் நிதி^நம் ஆடிப்ப
 பாதுகாடு || யெக ||

வடுவ-ஃஷெடுதூது ளைநிழையுழை ஷுனாதுமழிவித |

(மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண பாஹ்ய ஸூத்திரம்
காதின் வெளிப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2, கர்ணாப்பியந்தர
ஸூத்திரம், காதின் உள்ப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2. ஆக
5 ஸூத்திரங்களும், சரீரமத்தியில் செல்லும் 5 ஸூத்திரங்க
ளென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன)

காதின் உள்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸுத்திரமானது, முடிக்காம்பின் நடு * துடை, பாதம் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் (சரீரத்தின் நடுவில்) தொங்கும் ஸுத்திரமாகும். (18)

பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து உச்சியின் நடுவானது 12 அங்குலமாகும். பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து தலையின் முன்

*வாழியெய்வு வுருகாயுஷிக்கு உயலும் தவழி து வுருகியெய்வு
கருதியெய்வு கருவாயுஷியெய்வு வெவ்வ து வுருகியெய்வு || உதி
விரவ தீவிரவாயுஷிக்கு வாயு வாயு !

ககழியுக்குடவாழ்ச்சியெய் வு மூம்பெயர் !
உதி வாண்டு ஹந்தவந்தி ஹாதி !

ஸ்வாமிநாதர் எழுதிய உதிவாரம்
மாவட்டம் |

*ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் கக்ஷமத்திய பார்சுவம், கடிமத்திய பார்சுவம், பாதமத்தியம் இவைகளில் சரீரமத்தியில் தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்கொண்ட கலோகம் இருக்கிறது.

வடுவ-ஸூத்ராஃ ஸூத்ராஃ ஸூத்ராஃ அஃ, மூம் ஹவக் ||

சுவரஸூத்ரம் (வ்ருஷஸூத்ராஃ) பரி:வ்ருஷம்
வாஷோ, தம் தம் யம், மம், மூம் || 1

வடுவ-ஸூத்ராஃ ஸூத்ராஃ (ஹவ) ஸூத்ராஃ அஃ, மூம்
விஷ்ணு || 2 || உக ||

கூகாட்யஃ சுவரஸூத்ரம் தம் யவோ, தம் அஃ ஸூத்ராஃ ||

வடுவ-ஸூத்ராஃ ஸூத்ராஃ (ஹவ) ஸூத்ராஃ தம் ரஸோ, மூம் ||

ககூ: வ்ருஷஸூத்ரம் தம் ஷோ, தம் யவோ, தம்
(ஹவ) ||

உரஸ: வடுவ-ஸூத்ரம் தம் அஃ (ஹவ) ஸூத்ராஃ
தம் (ஹவ) ஸூத்ராஃ || 2 || உக ||

ககூ, நயூ, ஸூத்ராஃ ஸூத்ரம் அஃ (ஹவ) ஸூத்ராஃ வஸூ, தம் ||

பக்கம் மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும்.
பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 8 நெற்றிவரையில் ஒதுக்கம் 2
அங்குலமாகும். (20)

பிருஷ்டஸூத்திரத்திலிருந்து பின் மண்டை வரையில்
ஒதுக்கம் 3½ அங்குலமாகும். (20½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து ஹநுவந்தமானது, (முக
வாய்க்கட்டை வரையில் ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும்.
பின்பக்கம் கழுத்து நரம்பிலிருந்து (பிடரியிலிருந்து)
பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 17/8 அங்குலமாகும் (?)
பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் ஒதுக்கம் 6
அங்குலமாகும் (பின்பக்கத்தில்) தோள்ப்பட்டை 8 நெற்றி
வரையில் ஒதுக்கம் 16 யவையாகும் (?) மார்பிலிருந்து
பூர்வஸூத்திரந்தானது ஒதுக்கம் 2 (3) அங்குலமாகும்.
ககுத் மத்தியிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து)

உயெழாநாந் நயிஸெ(ஹெயெ)குவைவ-உஸூத்ருவெவெ
தக்ஷணம் வரெ || ௨௪ ||

வாரநிதாசு வரம் ஸூத்ரு வாஷெநாஷாய-உ(வர)கம்
வரம்(உதம்) |

புராக்ஸூத்ருநாஸூத்ருநாஸூ(உயெ)தூஜி
உதாம் ஸாய-உதூதூ || ௨௫ ||

நாஸூத்ருஸெ வுஷெ ஸாய-உதூதூ(உதம்)
ஹவெசு |

புராக்ஸூத்ருநெய்யூஜிநாஸூ(உதம்) முனா(உதம்) முனா(உதம்)
ஹதூ || ௨௬ ||

தக்ஷணெ ஸ்வரெஸூத்ருதூதூ(உதம்) தூ ஜிதூதூ ||

ஹவெசூதூ வு(உதம்) ஜாநெய்யூ தூதூதூ ||

ஹவா உயெதூ தூதூதூ உயெதூ (உதம்) வு(உதம்)தூ ||

பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரமானது உதர மத்தியத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். உதரமத்தியத்திற்கு ஸமமான பின்பக்கத்தில், முதுகுத்தண்டிலிருந்து பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் $8\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் நாபிக்கு ஸமமானவிடத்தில் (பிருஷ்ட ஸூத்திராந்தமாக ஒதுக்கம்) $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின் பக்கத்தில் அதற்கு ஸமமான விடத்தில் பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (261½)

புரஸ்ஸூத்திரமானது, முன்பக்கத்தில், ஹருமத்தியம், ஜாநுமத்தியம், ஜங்காமத்தியம், நளகாமத்தியம், இந்த

நியுகீக் ஸூத்ரம் து ஸங்கஹி ஜி(அ)நாந் து
புரீயதெ || ௨௮ ||

ததக்ஷாநெ வநெ வெவ நியுகீக் ஸூத்ரம்
புரீயதெ ||

ஊநுஜயூம்மஸூத்ராத்(தம் து) *வூவ-
ஸூத்ராத் ஜம்மூ || ௨௯ ||

தநெத்ரவாவாஸூத்ரம் து †ஷஜிம்யநி யவம் ஹவெக் |
ஜாநுஜயூம்மஸூத்ராத் வூவ-
ஸூத்ராத் ஜம்மூ || ௩௦ ||

விடங்களில் செல்லுவதாகும். இந்தவிடங்களில் குறுக்காக
ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொண்டு, மத்தியத்தைக்
கணக்கிடவேண்டும். (28)

அந்த அந்தவிடங்களில், பின்பக்கத்திலும், குறுக்காக
வும், ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஊரு
மத்தியாங்க ஸூத்திரமானது (ஊருமத்தியில் குறுக்காக
இருக்கும் ஸூத்திரமானது) பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 2
அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (29)

அதே இடத்தில் அபரஸூத்திராந்தமானது (அதே
பேரல் பின்பக்கத்தில் ஊருமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு
ஸூத்திரத்திலிருந்து பரஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம்) 26
யவையாகும். ஜாநுமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திர
மானது, பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 6 அங்குலமாகும் அதே

*ஜம்மூம் வூவ-ஸூத்ராத் | உதி ஸாஸூதீஹாநு
யஸூதாதுகாவாஃ |

†யவொநாதாஸூதெ | உதி ஸாஸூதீஹாநுயஸூதாதுகா
வாஃ |

ததெஞ்ஞவாவரஸூஞ்ஞ து வாஷொநம் வணுஜாஞ்ஞக்ஞ |
 ஜிவ்யாஜ்யம் து ப்ராசுக்ஷூஞ்ஞ வஸூம்மூஷா
 ஹதஜ் || ௩௧ ||

ததெஞ்ஞவ வரஸூஞ்ஞாதம் ஷ்விஸ்தியவம் ஹவசு |
 ப்ராசுக்ஷூஞ்ஞாஸகாஜ்யம் ஸாப-ஃ வஸூம்மூஷா
 ஹவசு || ௩௨ ||

நஸகாவரஸூஞ்ஞாதம் வாஷொநம் வணுஜாஞ்ஞக்ஞ |
 ஜ்ய-ஃமூஷ்யொரமூ வஸூ-ஃஸூஞ்ஞாஜிபெஷத: ||

தசூஸூஞ்ஞாசு வாஷி-ஃவய-ஃதம் ஸாப-ஃமூஷ்யொரபெஷத: |
 ப்ராசுக்ஷூஞ்ஞாசு காயஜ்யஸூம் ஸூஞ்ஞா ஸாப-ஃ
 நவாம்மூஷ் || ௩௩ ||

தசூகாயஜ்யஸூஞ்ஞாசு பரிசுவஸூம் யுமாஸா
 (மாப-ஃ)க்ஞ |

இடத்தில் பின்பக்கம் திரியக் ஸூத்திரத்திலிருந்து, பர
 ஸூத்திரமானது $4\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். ஜங்காமத்திய
 (திரியக்ஸூத்திர)மானது பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 8
 அங்குலமாகும். அதே இடத்தில் பரஸூத்திராந்தமானது
 26 யவையாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நளகாமத்திய
 (திரியக் ஸூத்திர)மானது $8\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். (32)

நளகையிலிருந்து (நளகையின் திரியக் ஸூத்திரத்தி
 லிருந்து) பரஸூத்திரமானது $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பூர்வ
 ஸூத்திரத்திலிருந்து, பெருவிரல் நுனியானது விசேஷித்து
 $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (அந்த
 விடத்திலிருந்து) குதிகால் வரையில் $14\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.
 பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, காயமத்திய ஸூத்திரமானது
 $9\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.

அந்த காயமத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து சிரஸ்ஸின்
 பின்பாகமானது $4\frac{1}{2}$ ($41\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். அந்த காய

தசுகாபயயுஷைத்ருதா து ககுகிவணாம், முநூய-கிஷ் ||

உரொயயுஷுஷெஸெ து வுஷும் ஸாய-கிஷம், முநூ ||
 ஸைத்ரு (துகி) உயெஷுஷெஸெ வுஷும் ஸாய-கிஷம்,
 முநூ ஹவெசு ||

நாவிபுஷெ(ஸெ)ஸ வுஷும் து ஸாய-கிஷைத்ருதாம், முநூ
 ஹவெசு |

கபிதீபுஷம் ஷம்ஸம் ஸூஷம் ஸாய-கிஷம், முநூ
 ஹவெசு || ௩௭ ||

ஊரூயயு(ஸெ) வரம் வெஷெ ஜா, து வுஷும் தவெஷம் ௨ |
 ஜம்வாஷெயு முணாம் து நவகா ஆம், முநூ
 ஹவெசு || ௩௮ ||

முநூயொஹி-கி யுமாம், முநூ வரஸைத்ரு வஹி
 வ-கி, நஷ் ||

* வாஸு-கிஷைத்ரு ௭ ௨ உயெஷுஷைஷைத்ரு து
 ஸம்ஸூதன || ௩௯ ||

மத்திய ஸைத்திரத்திலிருந்து (பின்பக்கத்தில்) சுழுத்தானது (சுழுத்தின் கீழ்க்குத்து) 5½ அங்குலமாகும். நடுமார்பிலிருந்து பின்பக்கமானது ௭½ அங்குலமாகும். (மத்திய) ஸைத்திரத்திலிருந்து, வயிற்றின் பின்பாகமானது 4½ அங்குலமாகும். நாபிபிரதேசத்தில் பின்பாகமானது 6½ அங்குலமாகும். இடுப்பின் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் அக்ரபாகமானது ௭½ அங்குலமாகும். (37)

துடையில் பின்பாகமானது 4 அங்குலமாகும். முழங் காலின் பின்பக்கமும் அதேபோலே 4 அங்குலமாகும். துடையின் நடுவிலிருந்து 3 அங்குலமாகும். நளகை 2 அங்குலமாகும். குல்பபிரதேசத்தில் (கணுக்கால் ஸந்திகளின்

*வாஸு-கிஷைத்ரு உயெஷுஷைஷைத்ரு து ஸம்ஸூதன ||
 உதி ஸூத்ருதவாஸகவாம் ||

வாழ்வினாக்கள் வாரியப் பரீட்சைத் துறை

അംഗം ൧൦

தகவல்கள் குறிப்பிட்டு வரவில்லை என்பதற்கும் வலுவான சான்றுகள் இல்லை.

வடுவாறுவாசகரள உய்யு கடுவாறும்து (வ)

(10) மகளிர்

தங்கராள் பொற்றாவிவரதா அ.து.சா.மு.குறிஷ் ஷெத ||சு||

കുതുംബീവശമനുരോധം ഹരികുരശ്ചിതമനുരോധം ഹവൈക ।

[illegible]

சமூபம் திருநாள் ஓதும் நாடும் பொருந்தெனக் குடி |

முண்டுகளிலிருந்து) பின்பக்கத்தின் கனபாகமானது 4 அங்குலமாகும். (38!)

பார்சுவஸுத்திரங்கள் இரண்டும் மத்திய ஸமஸுத்திரத்திலிருப்பவைகளாகும். பார்சவஸுத்திரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் பாஹுபர்யந்தமானது (புஜாந்தமானது) 4 அங்குலமாகும். அந்தஸுத்திரத்திலிருந்து, பாஹுபர்யந்தமானது, பின்பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வகரம், பரகரம் இவைகள் (சரீர) மத்தியில் முழங்கை முண்டு வரையில் சேர்ந்திருப்பவைகளாகும். அவ்விருகைகளும் 4 அங்குலம் வெளிப்பக்கத்தில் விரிந்திருப்பவைகளாகும். (41)

கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களின்
நுனியானது, ஹிக்காஸுத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.
அந்த ஹஸ்தங்களின் நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாக
இருக்கவேண்டும். (42)

வலி துறை அபயஹஸ்தமாகவும், இடதுறை வரதஹஸ்த

* உயிராமுத்தையா: ஹிதூஸிலுஞ் சூஸம் ஹவசு !
உதி வாடுந லாவது !

புராக்ஷுதித்ராஹயெ ஹவெஷ ஃயஜம் வணஃபராஹுமூ ||

வரஃ வரஹவெஷம் து சுயொஃவம் புகஸ்யெசு |

தருஃதும் கபிஃ ஷிரஷ்டா லெஃபாஹம் தசுகராஹ கசு ||

ஃயஜம்ஹுமூஹிபிராஹுஃஷ்ய ஹராநீபம் யுஹாஹுமூ ||

† ஹவெஷம் து வரஃ வரஃ நாலிஸலொஹி தசு ||சந||

வரஃ ஹவெஷ தருஃயெ(யஜம்) வஃவஃஷுதித்ராஹம்

த(த்ராஃசு)ஹாஹுமூ ||

கதஃரீஹிஸஸம்(ஸாஃ) து ஸாஹுஸாஹு(ஃ)

ஃவம் ஹவெசு || சசு ||

சுயவா ருஹாஹம் து ஃபராஹுமூஹிபிராஹி வா |

மாகவும் இருக்கவேண்டும். பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து
அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது 15 அங்குலமாகும். (43)

வரதஹஸ்தமான இடதுகையானது, அதோழகமாகக்
கல்பிக்கப்பட வேண்டும். கைத்தலத்தின் அடிப்பக்க
மானது, இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். கராக்ர
மானது (நுனிக்கையானது) மேட்ராக்கிரஸமமாக இருக்க
வேண்டும். (அந்தக்கையின்) நடுவிரல் நுனியிலிருந்து
துடைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். வரதஹஸ்த
தலத்தின் (இடது உள்ளங்கையின்) மேல்பாதியின் பின்
பக்கமானது, நாபிமட்டமாக தூக்கி இருக்கவேண்டும். (45)

வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கை நடுவானது, பூர்வ
ஸுத்திரத்திலிருந்து 16 அங்குலமாகும். கர்த்தரீஹஸ்தத்
தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, பாஹுபாஹுபமானது (கையின்
வெளிப்பக்கமானது) 12 அங்குலமாகும். அல்லது 11 அங்

† ஹவெஷம் தருஹம் வரஃ வரஃ உதி வாஹ ஹவெஷி
ஹாதி |

சுவாமிநாதர் வடிவவேதந்திரம் நீபு ம் வஷ
ஜெயராமமூர்த்தி || சள ||

*சுஷாந்திப்பாடலும்கூட வாய் வளக்கொதவின்பர வளவ வா |
 ஜம்பயொரெக்கொதவின்பர மூலமும் உபபாஸ்தம்
 (பாஸ்கம்) || சஅ ||

முழுப்பாசு(வழிவழி)னாம் வெலுவ வனகா,முழுபுடா
ஹரதே !

ஊரொடையினாரும்முய்திம் விப்பாதிதி வா உதாஹுததி ||

கிரங்கதரம் குதுமாரீதும் ஐவ்யயொஃ வஹுநாக்ருக்ஷ |
நளகாந்தம் ரஸாரம் து வெஷாரம் முநுபொ
ஹிவெந் || ௩௮ ||

பொழிர்முடிபெயர்ந்த அழகந்தரம் வலுநீர்தருகழி |

குலமாவது, 10 அங்குலமாவது இருப்பதாகும். கூர்ப்பரத்திலிருந்து (முழங்கையிலிருந்து) மத்தியஸூத்திரம் வரையின் ஒதுக்கம் 17, 18, அல்லது 19 அங்குலமாகும். ஐங்கையின் (கண்டைக்காலின்) ஒதுக்கம் 19 அங்குலமாகும். அடித்துடை (யின் ஒதுக்கம்) 2 அங்குலமாகும். குல்பத்தின் (கணுக்கால் ஸந்தியின்) ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். ஊருமத்தியத்தின் (மத்தியஸூத்திரம், ஜாநுவந்தமான துடை, இவைகளின்) ஒதுக்கம் 20. முதலான அங்குலமுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (49)

ஐரவந்தரம் (ஐரநு—முழங்கால், அந்தரம்—மத்திய பாகம்) 4 அங்குலமாகும். ஐங்காந்தரம் 5 அங்குலமாகும். நளகாந்தரம் 6 அங்குலமாகும். குல்பாந்தரம் 4 அங்குலமாகும். பாதாங்குஷ்டதுவயாந்தரம் (பாதாங்குஷ்டதுவயாந்தரத்தின்) ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். (50)

*சுவாமிநாதர் இத்தாலிக் கொடியை, ஸ்வாமி
சுவாமிநாதர் கொடியை:

சூர-ஃவம் ராஜஸம் மாவம் கருமெலா அஜோதக || ௩௧ ||

கந்தரீபரஹுவீளா அள டுகம் வெ டுகினை கரொ |
ஹரிநீ வாரிஹவெ து டுகம் கருவா பவறிஜேவ்ய ||

*ஹரிநிஸ்பாஹ ஜெதும் வா அஜந்தரா,த,தஜெவ அ ।
 ஐடாஜகடடவஸம்புகம் டிசுதினெ அநு,பெவரடி || ௫௩ ||

வாஷிங்டன் பெயரம் வாய் புருவாடை-ஸ்டீபுரபுரஜாஜ் !
 சீரனெஞ்ஞம் ஸௌஜ்யவதிதம் ஸவ-சாமரணமூஷிதம் ||

வீதாம்பரயாம் ஷெனம் வஞ்சிராபுர நடைகாந்தகல் |
உலம்பொ: வாழ்சியொ ரெவலிம்பரம் மொரூபயழல் ||ருரு||

வேறு அந்தணனை ! இந்த மூர்த்தியை நேராக நிமிர்ந்து
ராஜஸஸ்வபாவமுடையதாகக் கல்பிக்கேண்டும். கர்த்தரீ
முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில், வலதுகையில்
மமுஷார், இடது கையில் பெண் மானும் கல்பிக்கப்பட
வேண்டும். மழு, மான் இரண்டும் வெளிநோக்காகவாவது
உள்நோக்காகவாவது இருப்பதாகும்.

சடைமுடியணிந்து இருக்கவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அல்லது இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச்சந்திரனையணிந்திருப்பது மாகும்.

இந்தமூர்த்தியானது பீதாம்பரம் தரித்து, ஸ்கலவித
மான ஆபரணங்களையுமணிந்து, அழகான முகமும், மூன்று
கண்களுமுடையதாகும். ஆடையின் தலப்பானது நள
காந்தமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும்
வஸ்திரமானது (ஃமீல அணிந்துகொள்ளுவது) துடை

*ஹரிணிப் பெற்றிதேவம் சுயபோஷஹயம் வானுநாதநீழ் !
ஐதி வாஸந்த ஹாவ்யதிதி ஹாதி |

கெவனும் வெவ்வாவூதம் வாறெ மளரீஸையுதழ் |

† ஹிஹவீஹெகவீஹ வா ஹவவாஹம், மஸ்யுதழ் || ௫௬ ||

தஜ்ளரீஸ்யுதம் வொரூஹிஹவீஹெகவெ வா |

தஜெவ ஹம், மஸ்யுதம் ஜெவஜெவஜ்ள வரஹ்ரஜ் || ௫௭ ||

ஜெவொ வரஜஹஜெவந ஜெவீஹ வெ வவரூஹிதாழ் |

நடுவிலிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சக்தியில்லாமல் இருக்கும் கேவல மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி வாமபாகத்தில் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (55½)

ஸமாஸகம் அல்லது பிந்தாஸநத்தில் இருக்கும் அம்பா ஞாடன்கூடிய மூர்த்தியானது, தேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியாகும். இதற்கு கௌரீஸம்யுத மூர்த்தி என்று பெயர்.

இடது துடையின் மீது வீற்றியிருக்கும் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியானது கௌரீஸம்யுதம் என்று கூறப்படும். இந்த மூர்த்தியில் தேவியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்வாமி தேவியாரையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியானவர், தனது இடது மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் தேவியை வரதஹஸ்தமான தனது கையினாலே

† ஹிஹ உதஜாஜி 6 ஹொகாஜ்ஹொ ஹம், சூநநாஹஜ்ஜொ - ஹாய்யுஜ், தவூஹகாஜ்ஹொ ||

ஹிஹவீஹ உதஜாஜி கஹ்யெக உதஜெஹொய்ஜெஹொகெஹொ ஹொகெஹொவம் ஹவ்வஜ்ஜிஹி ஹாதி |

“ ஹிஹவீஹெகவீஹெ ஜெவஜ்ள வாறெ து ஸ்யுதம் |

தஜ்ளரீஸ்யுதம் ஹொகாஜ் ஜெவொரூஹீஹயுதழ் ||

தஜெவ ஹொகாஜ் ஹ்யுதம் ஜெவஜெவஜ்ள வரஹ்ரஜ் |

சூயிம்ஜ து ஹவ்வதாம் தள ஜெவீஹ வொஹொகஸஹ்ஹிதாழ் ||

ஸூரஹஸ்தாநர வாஹஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௫௮ ||

வாஸூரஹஸ்தாநர வாஹஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௫௯ ||
வா |

செவீரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௦ ||

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௧ ||

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௨ ||

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௩ ||

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௪ ||

நடு இடுப்பில் கட்டித் தழுவி இருக்கவேண்டும். அல்லது (ஸ்வாமியின்) பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் (ஸ்வாமியின் சரீரத்தோடு சரீரம்ஸம்பந்தித்து இல்லாமல், சிறிகளவு விலகி) தேவியார் இருந்து, அந்த தேவியாரை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருப்பதுமாகும். அவ்விதமே அம்பாள் தனது வலதுகையினாலே ஸ்வாமியை இடுப்பில் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அம்பாளின் இடது கையில் புஷ்பம் (தாமரைப்பூ) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, தேவியானவள் ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள தனது வலது கையில் தாமரை மலரை வைத்துக்கொண்

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௫ ||

வாஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௬ ||

ஹவெசு ||

செவீரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௭ ||

வாஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௮ ||

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௬௯ ||

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௭௦ ||

காஸூரஹஸ்தாநர வாஸூரஹஸ்தாநர காரா || ௭௧ ||

ஸவ-ஹரணஸ்யுதம் ப்ரஹ்மணஸ்யுதம் |

அநுபௌவரஜாவ்ராதம் வரஷாராஜஸ்ய பரணம் || கூஉ ||

உதி காயஸ்யவரிஷௌ அநுபௌவரஜஸ்ய ஸகக்ஷணகமயதம்

நாஸ ஷட்ப்ஷஷ்டிதஸ பதௌ ஸஸாஸு ||

டிருப்பதுமாகும். அந்த மலர் நீலாத்பலமாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை தெரங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கும் மூர்த்தியானது ஆலிங்கித மூர்த்தியாகும்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகரமூர்த்தியை மூன்றுவிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (61)

இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களை யும் அணிந்து பிரபாமண்டலத்துடன் (பிரபாவளியுடன்) இருக்கும் மூர்த்தியாகும். இவ்விதமாகச் சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருஷபாருட மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (62)

காசீயபீய சிஃப சாந்திரத்தீல்
சந்திரசேகாமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும்
அறுபத்தாருவது படலம்முற்றும்.

|| சய ஸஷஷஷிதஃ வடமூ ||

வருஷவாஹநமூதி-ருக்ஷணம் ||

வருஷவாஹநமூதி-ருக்ஷணம் வசுஷிதமயநா |

ஸஷமம் சூஷமம் வா கஸுபெசு கஸுவிதஃ || ௧ ||

சுக்ஷிணம் ஸுஷிதம் வாஷம் வாஷவாஷம் து கும்பிதம் |

உஷ்ஷாதயுஷாசாஷெ மூஷாடம்(ட)யுஷவாஷெ || ௨ ||

வாஷெநதூவஸாஷெ து வாஷநாஸாஷாடாதெ ||

சுக்ஷிணம் து நமூ(௦) ஸுஷாசு வாஷநாஸி(வாஷெ
நாஷெ)யு யுஷெ(சாசு) || ௩ ||

வாஷாஸுயுஷவாஷெ-சூஷாஸு யுஷஸூதி-புருஷபெசு

ஸஷம் து ஸஷமம் ஸுஷாசு நதாநம் யுமாம்மூ ||

அருபத்தேழாவது படலம்

விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கல்பம்(முறை) அறிந்தவன், இந்தமூர்த்தியை ஸமபங்க லக்ஷணமுடையதாகவாவது, திரிபங்கலக்ஷண முடையதாகவாவது கல்பிக்கவேண்டும். இந்தமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், லலாடமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாம(இடது நேத்திரத்தின் கோடி, வாமநாஸாபுடாந்தம், ஸ்ததபீடத்தின் வலதுபக்கம், நாபி மத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாமோருமத்தியம் (வாமோரு-இடதுதுடை) வாமபார்ஷ்ணீமத்யம் (இடது குதிகால்நடு) இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்தவிடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கினால், அது

ஊவெ வடுவ-ஃவடி-ஹிஷ-ஃ ஃகநிணை து ஹெத தயா |
நாவெவ-ஃஹெ மூணாப்பா(பெ) து வாகொரூ-ஹிஷெ
தயா || ௫ ||

ஹூஹிதா-ஹிஷ-ஃ மூணு ஹிஷ(ஹிஷ) ஹிஷ
ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ
ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ || ௬ ||

ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ து ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ
ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ தயா(ஹிஷ-ஃ) ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ
ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ || ௭ ||

ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ தயா(ஹிஷ-ஃ) ஹிஷ-ஃ
ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ||

ஸமபங்கமாகும். இதன் நதமானம் (இதில் வணக்கத்தால்
ஏற்ப்படும் மாநத்தின் குறையு) 4. அங்குலமாகும். (4)

பூர்வஸூத்திரமானது, முகத்தில் முன்பு கூறியது
போலவும், வலது ஸ்தநத்திலும், நாபியின் இடதுபக்கத்தில்
3. அங்குலத்திலும், இடது துடை நடுவிலும், ஊன்றிய
காலின் மணிக்கட்டு நடுவிலும், மத்திய ஸூத்திரத்தைத்
தொங்கவிடவேண்டும். இது அநிபங்க ஸூத்திரலக்ஷண
மாகும். இதன் நதமானம் 5. அங்குலமாகும். (நதமானம்—
அங்கங்களின் வணக்கத்தாலே குறையும் அளவு.) (6)

ஸ்வாமியின் இடதுகையானது, வீருஷபத்தின் தலையின்
மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஹே அந்தணனே!
(வீருஷபத்தின் தலையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும்) இடது
முழங்கையின் தொய்வானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக்
கீழே 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும். அங்கிருந்து, (ஸ்வாமி
யின்) ஆஸநஸீமாவானது பிருஷ்டபாகம் வரையில் 10,
அல்லது 9 அங்குலமாகும்.

*வாடிஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ ஹிஷ-ஃ

வ்ருஷஹொடிபராவ்ஜாதம் வ்ருஷம் நுகுஷணவசு கௌரம்

(ஹவெசு) ।

வ்ருஷமூயி-தம் ஹவெசு தம் உயஜாம்மூயி-வீரகடி ||

நாவிஸூத்ருஷம் கௌர-போசு சுமாமும் வா நதாம்மூமும்

(நதம் ஹவெசு) ।

(சுய)ஸூதாநூயெஷ தம் வூவ-ஸூத்ரும் யவஹபடி ||

சுயொஹவம் ப்ருகத-ஸூஷம் தடிய-ஸம் தம் ப்ருஸாரயெசு ।

உசுநிணை வூவ-ஸூஹவெசு தம் வாவி-ஸூநாஹொயொ

ஸுய: || ௧௧ ||

வகெசு ஷொபாராதாம் வா நதம் தசூஸி-ஹகண-ஸவசு ।

அதற்குக் கீழ்ம விஷ்டரார்த்தமானது (பீடம்வரையில்) விருஷபத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக விருஷபத்தின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருஷபத்தை, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக அமைக்கவேண்டும்

விருஷபத்தின் தலையின்மீது வைத்திருக்கும் கையின் நடுவிரலின் நுனியானது, நாபிஸூத்திரஸமமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது நாபிக்குக்கீழ் 1. அங்குலம் இறங்கியு மிருப்பதாகும். கீழ் உள்ளங்கையின் நடுவில் பூர்வஸூத் திரம் 2 யவையாகும். (?) (10)

(அந்தஇடதுகையானது) அதோமுகமாக (கீழ்நாக் காக) கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதில் பாதிக்கை விரிந் திருக்க வேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தின் பார்ஷ்ணியானது (முழங்கையின் பின்பக்கமானது) நாபிக்குக்கீழ் இருக்க வேண்டும். அல்லது (அந்தக்கையானது) 16. அங்குலம் வணங்கி (தொங்கி) எரிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

*வக்து^௧னொ^௨தி^௩தம் த^௪லி^௫நு க^௬யு^௭யெ^௮து அ^௯யா^{௧௦}அ^{௧௧}யு^{௧௨} || ௮௨ ||

ஸ்ரீ^௧தா^௨ம்^௩பி^௪ஜா^௫ந^௬ர^௭பு^௮ஷ^௯ஸ^{௧௦} (ந^{௧௧}பு^{௧௨}ஷ^{௧௩}ஸீ^{௧௪})^{௧௫}ஹி^{௧௬}தா^{௧௭}
ஸ^{௧௮}த்^{௧௯}ர^{௨௦}த்^{௨௧}ர^{௨௨}ஸ^{௨௩}ஹ^{௨௪}த^{௨௫} ||

க^௧நி^௨ஷா^௩ம்^௪மு^௫யி^௬ப^௭ரீ^௮நா^௯ஹ^{௧௦}ம்^{௧௧} வ^{௧௨}க^{௧௩}து^{௧௪}ப^{௧௫}ா^{௧௬}நி^{௧௭}த^{௧௮} || ௮௩ ||

ஸ்ரோ^௧ஹ^௨ஜி^௩ம்^௪ஜா^௫ர^௬ஸ^௭ம்^௮ வா^௯ய^{௧௦} வ^{௧௧}க^{௧௨}து^{௧௩}னொ^{௧௪}வ^{௧௫} (ஸ^{௧௬}ம்^{௧௭} ஸ^{௧௮})
பா^{௧௯}அ^{௨௦}ரெ^{௨௧}சு^{௨௨} ||

க^௧ய^௨ஸ்ரீ^௩ந^௪நி^௫ப^௬ஸ^௭க^௮ஸ^௯ (க^{௧௦}ஸ^{௧௧}த்^{௧௨}) ஹ^{௧௩}ர^{௧௪}ஸ^{௧௫}ம்^{௧௬} த^{௧௭}து^{௧௮}த்^{௧௯}
(ஸ்ரோ^{௨௦}ஹ^{௨௧}ஜி^{௨௨})^{௨௩} || ௮௪ ||

வ^௧ஹ^௨ஷ^௩டீ^௪ஸ^௫ப^௬த^௭த்^௮ம்^௯ வா^{௧௦} வ^{௧௧}ஸ^{௧௨}நா^{௧௩}டா^{௧௪}ம்^{௧௫}ய^{௧௬}ம்^{௧௭} த^{௧௮} வா^{௧௯} |

†^௧ன^௨க^௩ (வா^௪ர^௫)^௬ஹ^௭ஸ^௮ உ^௯ய^{௧௦}ம்^{௧௧} ஹி^{௧௨}தா^{௧௩}ஸ^{௧௪}ஸீ^{௧௫}பா^{௧௬}த^{௧௭}ஹ^{௧௮}த^{௧௯} ||

ட^௧ம்^௨ ட^௩க^௪நி^௫ஹ^௬ஸ^௭த்^௮ வா^௯ஹ^{௧௦}ஸ^{௧௧} ட^{௧௨}ய^{௧௩}ம்^{௧௪} ஹ^{௧௫}வ^{௧௬}சு^{௧௭} |

வ^௧ர^௨ஹ^௩ஸ^௪ உ^௫ய^௬ம்^௭ அ^௮ ஹி^{௧௦}தா^{௧௧}ஸ^{௧௨}த்^{௧௩}ஸ^{௧௪}ம்^{௧௫} ஹ^{௧௬}வ^{௧௭}சு^{௧௮} || ௮௫ ||

வ^௧ன^௨க^௩அ^௪சி^௫ அ^௬த^௭ம்^௮வ^௯ஹ^{௧௦} பா^{௧௧}த்^{௧௨}ஸ^{௧௩}ஹ^{௧௪}த^{௧௫}ஹ^{௧௬} வா^{௧௭} |

...   .
...   . (12)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலுச்சியானது ஹிக்காஸுத் திரத்திற்கு ஸமமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். சிறுவிரலின் கனமுள்ள அக்கிரமா (நுனியா)னது. 3 வளைவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். வக்கிரதண்டத்தை லோஹத்தினாலாவது, மரத்தினாலாவது செய்யவேண்டும். கீழ் மணிக் கட்டிலிருந்து ஊருமலம் வரையில் மத்தியின் ஒதுக்கம் 5, 6, 7, 8, அல்லது 9. அங்குலமாகும். (14½)

பரஹஸ்தம் இரண்டும் கழுத்து மட்டமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். வலது கையில் மழுவுப் இடது கையில் மானும் இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தம் இரண்டுகளின்

*வா^௧ஷ^௨ஸ^௩ய^௪யம்^௫? உ^௬தி^௭ ஸ^௮ர^௯ஸ்ரீ^{௧௦}ஹா^{௧௧}ய^{௧௨}ஸ்ரீ^{௧௩}பா^{௧௪}து^{௧௫}கா^{௧௬}வா^{௧௭}ம்^{௧௮} |

†^௧வ^௨ர^௩ஹ^௪ஸ^௫உ^௬ய^௭ம்^௮ ஹ^{௧௦}த^{௧௧}ஸ^{௧௨}ரீ^{௧௩}க^{௧௪}ம்^{௧௫} ஸ்ரோ^{௧௬}க^{௧௭}உ^{௧௮}ய^{௧௯}ம்^{௨௦} ஸ^{௨௧}ர^{௨௨}ஸ்ரீ^{௨௩}ஹா^{௨௪}ய^{௨௫}ஸ்ரீ^{௨௬}பா^{௨௭}து^{௨௮}கா^{௨௯}வா^{௩௦} ||

ஜடாகுடஸம்யுக்தம் ஜடாஹாரஸூ மும்பிதஃ || ௧௭ ||

ஜய(டா)ஸஸரிரொ வாவி சுத-ஃரி_ஹவாபாஹபெசு |
ஸவ-ஃஹரணஸம்யுக்தம் ரகூஹம் ரகூவாஸஸு || ௧௮ ||

வாஹவாபெ-ஃ உஹெஷீ டக்ஷிணெ வா விபெஷதஃ |
ஸவிகம் (ஸூஸூரிதம்) டக்ஷிணம் வாஹம் வாஹவாஹம் து
கூஹிதஃ || ௧௯ ||

உசுவமும் டக்ஷிணெ ஹஸெ வாஹஹம் ப்ரஸாரிதஃ |
ஹீஹநொகுவியாநெந உஹெஷீம் அ காரபெசு || ௨௦ ||
வ்ருஷவாஹநொவ்ஜாதம் ந்ருதூதி-ஃரயொவரி(அஹெ) ||
உதி காஸ்யபபரிஸு வ்ருஷவாஹநெதி-ஃருக்ஷணம் நஹ
ஸவ்ருஷஷிதஃ பட்டம் ஸஹஸம் ||

நுனியும் கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் உயரமாக இருப்பதாகும்.

விருஷவாஹந மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம், ஜடா பந்தம், அல்லது தொங்கும் ஜடையையுடையதாகும்: கர்த்தாவின் விருப்பம்போல செய்துகொள்வதாம். இந்த மூர்த்தியானது சிவப்பு வஸ்திரத்தை தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும் (18)

மூர்த்தியின் இடதுபக்கத்தில் உமாதேவியார் இருக்க வேண்டும். வீசேஷித்து வலது பக்கத்திலிருப்பதுமாகும். தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுகை நீலோத்தபலம் தரித்தும் இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். உமாதேவியை ஸ்திரீமாநத்தில் கூறியுள்ள விதியின்படி கல்பிக்க வேண்டும். விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டது. இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (21)

காசியபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில் விருஷவாஹநமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறும் அறுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்

|| சுயாஷ்டிஷ்டிதஃ பட்டமஃ ||

நுதல்திபுருக்ஷணம் ||

சுய வகெஷ்டி விபெஷண நுதல்தெஷ்டிபுருக்ஷணம் |

உக்ஷணஹவய-நாப-பாய உஷ்டிதா அஷ்டிபுருக்ஷணம் || ௧ ||

புருஷா வஷ்டிபுருக்ஷண விபெஷணநிதம் தயா |

ஹிஷ்டிபுருக்ஷண(ந)நா ஷ்டிபுருக்ஷணவாஸந

ஷ்டிபுருக்ஷணம் || ௨ ||

தயா(பா)நுதல்திபுருக்ஷண(ஷ்டிபுருக்ஷண) வஷ்டிபுருக்ஷணம்

ஹிதாப வெ |

ஷ்டிபுருக்ஷணம் உஷ்டிபுருக்ஷணம் பாபிபுருக்ஷணவஷ்டிபுருக்ஷணம் || ௩ ||

நுதல்திபுருக்ஷணம் ஷ்டிபுருக்ஷணம் தயாஷ்டிபுருக்ஷணம் ||

அறுபத்தெட்டாவது படலம்.

ந்ருத்தமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். சர்மமுண்டிகையானவள் உத்ஸாஹத்தை விருத்தி செய்வதற்காக உண்டானாள். நுருண்டவதனத் தைச்செய்து ... .. (?)

அவள் ஹிம்சையில் உத்ஸாஹமுடைய முகத்தையுடையவளாக இருந்தாள். (அவள் லோக ஹிம்சையைச் செய்யாமல்) ஸுகமாக உட்கார்ந்திருப்பதற்காக, உலகத்திற்கு நன்மையை உத்தேசித்தும், அரசன் தேசம் இவைகள் அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் (பரமேசுவரன்) நர்த்தனம் செய்கின்றார். (3)

வாகுதள(வடுவெ-காகு)விநா மூஹஜம் எம்ஸவாநம்
விஜகாது || ௪ ||

உத்தரபுத்தாநெந ஸவ-காமம் வரிகஜுபெய்சு |

* ஹாநுஸுபுத்தபுதம் வெவ துமம் நுதொஹதம்
ஹவெசு || ௫ ||

உஷ்ஷயஜாசுஸவெஷ ருநாடயஜுகிணை |

நீசுவா பரிவாமுமும் ஸவெஷ நெத்ராநெ அ வுடானுகை ||

ஹநெநா ஸவ-க(வெஷ) து ஹிகாயா உயெஷ நாமெஸு
உயெஷ || 6 ||

வாலொவ-கஜுகாரெ ருஸ்ய(வெவ) ஹிதாஹிமூபு
உயெஷ || ௭ ||

வஹாஜாநெயெஷ(யுகி) து வடுவ-கஸுதம் து
ருஸபெய்சு |

நர்த்தநமானது 18 விதமாகும். அவைகளில் முதலில் 9 விதமான நடநத்தைக்கூறுகிறேன்.

கீழ் பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படிக்கு, பிம்பமான தைதக்கொள்ளவேண்டும். எகல அங்கங்களை யும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியுள்ளபடிக்கு கல்பிக்க வேண்டும். நிருத்தமுர்த்தியின் உயரமானது 120 அங்குலமாகும். (5)

(நடராஜ மூர்த்திக்கு) பூர்வஸுத்திரமானது, பிரபாமண்டலமத்தியிலிருந்து, உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு வலது பக்கம், லலாடமத்தியத்தின் வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், வலது கண்ணின்கீழே, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், கண்டமத்தியம், நாபிமத்தியம், இடது துடையின் மத்தியம்,

* ஹாநுஸுபுத்தபுதம் வெவ துமம் நுதொஹதம்
ஹவெசு | உதி வானெந ஹவஷ ||

மருடபெருந்தீயும் துயரமாய்கோம்,முருகனாம் ||அ||

முருகுத் தூதரெ வெவ வாகாபாபம் விய்யதெ |
விதாபயிற் து ஸதித் தூதர் ஸாய-ஸைவநவாமுரு ||

உகாபெராவூர்(டிரை)கவசுதாரம்(பலம்) ஸூத்ராநாம
தயெரு அ

ஊழிசு-சுதிம் ஸ்ரீபெரவதிவ-ம் ஸ்ரீதேவம்
ஸ்ரீமஹேஸ்வர || ௮ ||

தகவலிதாசு பொருவாவிற் பூசிய-பிபிககறா-மூறு ||
தகவா-பாபாவிற் பூ-மாம-பூ-பூ-பூ-பூ-பூ || தெ ||

தலைநகரமாக மாற்றும் திட்டம் துவக்கி உள்ளது. இதுவரை 100 க்கு மேல் கட்டிடங்களை கட்டி உள்ளது. இதுவரை 100 க்கு மேல் கட்டிடங்களை கட்டி உள்ளது. இதுவரை 100 க்கு மேல் கட்டிடங்களை கட்டி உள்ளது.

ஸ்திதபாதத்தின் சுணுக்கால் ஸந்தியின் (முண்டின்) நடு,
இந்த இடங்களில் விழலிவண்டும். (7½)

நெற்றி, மத்தியஸுத்திரம், இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 4½ அங்குலமாகும். சுணுக்கால் முண்டு, மத்தியஸுத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 7½ அல்லது 9½ அங்குலமாகும் பூர்வஸுத்திரமானது, ஊர்துவகுதியை மேல்வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பூர்வஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (10)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து டோலஹஸ்தாக்கிரம் (ஆடுவதுபோலத் தோன்றும் வலதுகைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 16½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு கையாகிய இடது கையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து அக்நியை தரித்திருக்கும் (இடது) கராக்கிரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும். கீழே கூறிய அளவுக்கு மேலே (38

*ஹிக்ஷாவஸூத்ரம் ஸலோகரத்ய உய்யஸி உய்யஜா மகஸு |

தஜிஸ்ததநுயெய் வா உய்யாம்முநுஜமுவதிவகெ || ௮௩ ||

உய்யவ(வதி)வெ-3 யவாயிக்ஷம்(யவாயுக்ஷா)க்ஷநமும்
வாசு, ஸம்யுதஸு |

வாசுத்ரம் விநாடிவாயிக்ஷம்(மெஸூ) வணாம்முநு
விபராகஸு || ௮௪ ||

தம்மு ஸவ்யாம்முநு வாஷநவஜாசூ உய்யாவி வா |

சி, வணஸவஜிஹாவா கஸுயெதூ யயோஜிதஸு || ௮௫ ||

†உகாஸு உய்யஜிஹாயாம் காம-3ஸு வநிம் து உக்ஷிணஸு |

அல்லது 40 அங்குலத்திற்கு மேலே) 3 அங்குலம் கூடுதலாக (43 அங்குலம்) இருப்பதுமாகும். (12)

அந்த ஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) நடுவிரல் நுனி யானது ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (சுழுத்து மட்டமாக)த் தூக்கி இருக்கவேண்டும். அக்கிரி பாத்திரமானது, அந்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கை) நடுவிலாவது, நடுவிரல் முதலிய விரல்களின் நுனிகளிலாவது, அவைகளின் மத்திய பர்வாக்களிலாவது தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாத்திர மின்றி, பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கிரியின் அகலம் 5 அங் குலமாகும். அந்த அக்கிரியின் உயரமானது 7 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். அந்த அக்கிரியின் ஜிஹ்வைகள் (தீச் சுடர்கள்) 3, 5, அல்லது 7 இருப்பதாகும். இவைகளில் மனதிற்குகந்தபடி கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். (15)

இச்சுடர்களில் நடுச்சுடர் வலமாக இருக்கவேண்டும்.

*ஹிக்ஷாவஸூத்ரஸம் து ஸஜாசு தஜிஸ்ததநுயெய்யஜாமகஸு |
உதி வாஹ ஹாவஜிதி ஹாதி |

†ஜிஹாஸூ உக்ஷிணாவத-3ஸு கஸுயெதூய்யாஸ்தாஸு தா: |
உதி வாஹ ஹாவஜிதி ஹாதி |

உக்தினை வஞ்சகமொத்தாது ஸாஹஸ்ரம் விபதம்
கூறு (விபதம் மூன்று) || ௧௬ ||

தவிர்ப்புருகெ ஹவெந் டணிவாஸவழி வொஹுகழ் |
 ஸவாஸிபபதிபாது வொ திரிபரபுமொருமெவ வொ || யௌ ||

அகநாபிம்பத்திலாகும் வா வாடி(ஜெ)ஸம்வஜாகு ஜாஹபெக் ।
தகவெஜனிஸபெகாபு-ஃ ஹிகாஸுதுதுவஜம் ஹவெக் ॥

బలరామయ్యలం వీరబ్రహ్మ శాంతినికణాశాంతామృతమ్ |
 తదిశాంత్యమ్ తు శాంతి వ్యభాగ తదిశాంతి నిజాంత
 (తు బ్రహ్మ) యదాంత || ౧౬ ||

சுயவா அடி வந்தும் து விணி(வீ)உய்யாமுறொ
வரி

வலது பக்கத்தில், பூர்வ ஸுத்திரத்திலிருந்து பாஹுவக் கிரம் (கைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 20 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து (அந்த மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து) உடுக்கையுடன் கூடிய வலது கையின் * மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 30 அங்குலமாகும். 40 அங்குலம் வரையில், முறையே கூடுதலாகக் கல்பித்துக் கொள்ளுவதுமாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் உச்சியானது, கழுத்து மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (18)

ஸுசிஹஸ்தமானது (வலது கையானது) உடுக்கை நடுவைப்பிடித்து, காது வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். சுட்டுவிரல் நுனியானது ஸுசிமுகமாக இருக்கவேண்டும்.

† சுஷ்ருக் பிப்ரவரி 1900 வா உக்வாஸிப்ரவரி 1900 வா |

உகவாரிப்பதிநாடு வா வாஜஹூஸ்ஸூ ஸ்வய்யொ || உதி
 ருவிதபுஸுக வாரோ |

* மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும் இடது கையின் வலப்பக்கங்களில் 40 அங்குலமாகும். என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

சுநாபிகொவரிஷாது லோரூம் வரிகஹ்யெசு || ௨௨ ||

லோரோஜீ-வே-விஷாரூம் வஸுவஹூம்மூம் க்ரூகாசு |

யஜூ மூணாம்மூவஜூஸம் வஜாகாரம் ப்ருகஹ்யெசு ||

வஹுபஹுபஸம்பூகம் அஜீஷூகெந்ந பஸ்யிதஸு |

மவெஜூக க்ரூதஸிம்ஸம் தம் தக்சுஜீவெஜூன து காரயெசு ||

ஸூகிஜீமூகாசு கண-ஸீலோனம் அக்ஷாரிம்பபதிஜாதூகஸு |

ஸவஹுஅக்ஷாரிம்பபாவஹூம்மூகம் து வா || ௨௩ ||

வாபப-ஸூகெந்நஸம் ஸூகிவநஜூஸூஸ யஜூரூம்மூவஸு |

சட்டுவிரலானது ரஜநியாக (?) (நேராக) இருக்க வேண்டும்.

அல்லது (உடுக்கையின் நடுவில் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும்) சர்மஸுத்திரமானது (கயிறு போன்ற வாரானது) பீடம் போன்ற நடுவிரலுக்குமேலே இருக்கவேண்டும். உடுக்கையை அணிவிரலின்மீது கல்பிக்கவேண்டும். (20)

உடுக்கையின் நீளமும் அகலமும் முறையே 8 அங்குலமும், 5 அங்குலமுமாகும். அதன் மத்தியத்தின் அகலமானது, 3 அங்குலமாகும். இதை பத்மாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். அது இரண்டு வளையங்களுடன்கூடியதாக தோல்க்கயிற்றினாலே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். (இந்த உடுக்கையானது) பசுமாட்டின் தோலாலே உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை பசுமாட்டின் தோலாலேதான் கல்பிக்கவேண்டும். (22)

ஸூச்சியக்கிரத்திலிருந்து (சட்டுவிரல் நுனியிலிருந்து) காதுவரையில் ஒதுக்கமானது 4) அங்குலமாகும். 45 அங்குலம் அல்லது 50 அங்குலமிருப்பதுமாகும். ஸூசியானது பார்சுவஸுத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

... .. (231)

உகந்திணை வடுவ-ஹைஸம் து சுஹயம் வாரிகயுபெசு || ௨௪ ||

வாகுஷுதிராஹையஹஸ்யம் ஹாநுஅபாஹுயு |
தத்யஜாஹுயாநா(யுயு) து ஹிகாஸுத ஹை
ஹவசு || ௨௫ ||

ஸுதிராகு தசுகுவிவ-ஹைஸ் நீபுஹு வசுவாரிபசு
வி(தி)ஹாத கடு |
சுஹயபுக்ரோஹஸ்ய ஹைஹவயம் தத்யஜை || ௨௬ ||

வக்ரோஹஸ்யநாஹ ஸுதிராகு ஸவாஹு தத்யு
ஹைவ-ஹைகடு |
தசுகுஷுதிரா(ஹைவ-ஹை)ஹுஅரிவஹாத மணை ஹாநுஹுயு
ஹவசு || ௨௭ ||

ஸவாஹுயு விஸாஹு து வநஹைகாஹுயு ஹவசு |
வாஸுஹிதாநு ஸுதிராகு விஹாநீபு(ஹை)
ஸவசு || ௨௮ ||

வலது பக்கத்தில் பூர்வ ஹஸ்தத்தை அபய ஹஸ்தமாக கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது (மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம்) 24 அங்குலமாகும். அந்தக்கையின் நடுவிரல் நுனியானது, ஹிக்காஸுத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் முழங்கைவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 42 (40) அங்குலமாகும். அபய ஹஸ்தத்தின் ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) நடுவிரல், ஸர்ப்பவலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஸர்ப்பத்தின் நீளமானது நடுமுன்கையின் சுத்தளவைப்போல் 1½ பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த 1½ பங்கு நீளத்திற்குமேலே, படமானது 12 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்தப் படத்தின் அகலமானது 7 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன்

ஹுஜம்வருயம் ஹேஜம் கஹ்யெசு கஹ்யிதஃ ।

ஸூத்ராசு கக்ஷாநாரம் ஸவெஜ வாஸ்பே-3 அாடிப

ஜாத்ரகூ || ௨௯ ||

ஸூத்ராநுஜ்யேஜாடிபம் வாஜெ நவாம்முஜே-3 அாடிபத ||

* நவஜாசு விஜ்ஜஸூத்ரம் து ஸூத்ராடிஷா

டிபாம்முஜே || ௩௦ ||

ஸூத்ராசு கஹ்யிதஜாநொஹ்யு-3 (நன) சுநாரம் து

டிபாம்முஜே ||

நவாம்முஜே அாடிபதம் ஜாநுநீபம் யயாகூ-3 ||

ஜாநுரூ-3 டிபாம்முஜே நதஜாநம் து கஹ்யெசு ।

கனம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸர்ப்பமானது, நீண்ட நாக் கையுடையதாக முன்பக்கத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக புஜங்க வலபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (28½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரமானது 12 அங்குலமாகும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் மத்தியோதரமானது, 9 அங்குலமாகும். * பிண்ட ஸூத்திரமானது 9 முதல் 18 அங்குலமாகும். (?) (30)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து குஞ்சிதபாதத்தின் முழங்கால் வரையில் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம், 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும். அந்த குஞ்சிதபாதத்தின் நத

* வாஜெஷிக் விஜ்ஜஸூத்ரம் து உதி வாஜெ ஹாவ்யிதி ஹதி ।

* மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் பிருஷ்டபாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸ்ரீதாமாவிஜாநொவகோலாவிஜாநுநீபுரம் யயாகுமலி ||

கிவனாநுலாகுரம் வா ஜாவொலுனாரம் கி.யா |

ஸ்ரீதாமாவிநடைகாடியூசு வாஜவாஷ்டேனாரம் ஸுப ||

ஸவெடிவகாபாரிபாபு ஸா.மு.மும் புளியியதெ |

ஸபாஷ்டபவனாவிசாபாரிபாபு.தம் நதம் ஹவெசு ||

*ஸ்ரீதஜாநுலிபுரம் வாஜவாஷ்டேனாரம் துலிபாதுகலி |

சுயபுலிபாதுகலி வா ஜாநுலாஷ்டேனாரம் கிவ || ௩௫ ||

மாநமானது. (நதமாநம்—செரிவின் அளவு) 12, 11, அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து இடதுகால் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் முறையே 3 அங்குலம், 5 அங்குலம் 14 அங்குலம் என்று 3 விதமாகும்.

புத்தியில் சிறந்தவனே ! ஸ்திதபாதத்தின் நளகையின் நடுவிலிருந்து (நளகை—கணுக்காலுக்கு மேலே கண்டைக்காலில் சிறுத்திருக்குமிடம்) இடது குதிகால் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 44 அல்லது 45 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது (உத்திருதபாதத்தின்) நதமாநமானது 45, 46, 47, அல்லது 48 அங்குலமாகும். (நதம்—சாய்வு அல்லது செறிவு) (34)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து உத்திருதபாதத்தின் (தூக்கியகாலின்) குதிகால்வரையில் ஒதுக்கம் 34 அல்லது 33 அங்குலமாகும். இது ஜாநுபார்ஷ்ணியந்தரமாகும். (இது ஊன்றியபாதத்தின் முழங்காலுக்கும், தூக்கியபாதத்தின் குதிகாலுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவாகும்) (35)

*சுயம் ஸ்ராகாய-ஃ ஸாஹிதீஹாபுயஸ்ரீதாதுகாயாம் ந டுபாபுதெ | ஸ்ரீதஜாநொவகோலாஷ்டேனாரம் உதி வாநெ ஹவாஷ்டிதி ௨ ஹாதி |

ஊதாஸெதஸு ஜாதஸுநா நாலிஸுதஸுஸஹ
ஹவெசு |

கருவரோ ஹொஹஸுஸு வஸுநா(ஸுஸு) நாலஸுதஸு
(ஸுஸுஸுதஸு)ஸுஸாஸுஸு || ௩௬ ||

ஸாகாஸுஸாஸுஸு வஸு கஸுஸு வா கருவரோஸுஸு |
தஸுஸுஸுஸுஸுஸு வஸுஸுஸுஸுஸு || ௩௭ ||

ஸுஸாஸுஸுஸு வா கதஸுஸுஸு நவாஸுஸுஸுஸுஸுஸு
(ஸுஸுஸு வா) |

*ஹொஹஸுஸு வஸுஸுஸுஸு(வஸுஸுஸுஸு)ஸுஸு(ஸுஸு)ஸு
வஸுஸுஸு || ௩௮ ||

†வாஸுஸுஸு து ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஹவெசு | (?)

தூக்கியகாலின் முழங்காலின் உச்சியானது நாபிமட்டமாக இருக்கவேண்டும். டோலஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது நாளஸுதத்திரத்திலிருந்து (மத்திய ஸுதத்திரத்திலிருந்து) 10 அல்லது 11 அங்குலம் (ஒதுக்கம்) இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அந்த (டோல) ஹஸ்தத்தின் மணிக் கட்டிலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 10 அல்லது 11 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தில் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் விரல் நுனியானது விசேஷித்து (அந்த அளவில்) இருப்பதாகும். *

(38)

*ஹொஹஸுஸு து ஜாதஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு வா |
உதி ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |

†வாஸுஸுஸு து ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஹவெசு |
உதி வஸுஸுஸு ஹவஸுஸுஸு ஹதி

* டோலஹஸ்தத்தின் அளவானது 11 அங்குலமாகவும் இருப்பதாகும். என்பது ஸுஸுஸுஸு மஹால் நாலிஸுஸுஸு பாடம்.

கேசாந்தத்திலிருந்து பகபஷ்த்தின் உயரமானது 18, 17, அல்லது 16 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதன் உயரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது $\frac{3}{4}$ பங்கு இருப்பதாகும். ஜடைகள் விரிந்து தொங்குவதானால் அவைகள் 5, 6, 7, 9 அல்லது 11 சடைகளாக இருக்கவேண்டும். ஜடையின் நீளமானது, 32 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதமாக நீண்டிருப்பதாகும். தொங்கும் சடையின் நீளமானது இவ்விதமாகக் கூறப்

கநிஷ்டாம்புவிவரீணாஹம் ஜடாநாஹமூஷாஹதத ||
 ஜடாநாஹம் பௌஷ்டாநாஹிராநாகுதத(தம்)விபெஷதத || சரு ||

நா.மம் வெலுவாக-பவ-ஷம் அ யு-த-ரக-ஸம் தயா ||
 ஹஸிபிபிஷகம் வெலுவ கரொடிரத-ஸநத || சசு ||

*ஹுஷிபிபிஷக து உக-பெ-த-கநிணை அ-உ-பெ-வரத ||
 †ஹிபிபிஷக து ரத(ஹாநாநா, வி-ஹி-தத ||

ஹஸிபிபிஷக து கிஷிபிபிஷக து ஹஸிபிபிஷக து ||
 யஹஸிபிபிஷக து ஹஸிபிபிஷக து || சஅ ||

தெவாம்பொதொடிரெ உயெ வஹஸிபிபிஷக து ||

பட்டிருக்கிறது. கேசாந்தத்திற்குமேலே தலையின்மேலே யிருக்கும் சடைகள், சிறுவீரலின் கனமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். (44½)

நடராஜமூர்த்தியானது விசேஷித்து ஜடையில் புஷ்ப மாலை, ஸர்ப்பம், எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ, ஹஸ்திசிரிஷம், (பெருவாகைப்பூ) கிரோடரத்நபந்தனம். (மண்டையோடு களுடன் கூடிய ரத்னபரணம்) இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஜடாமகுடத்தையுடையதாகும். ஸீந்தூரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். (க மு த் தி ல்) மாலைகளும் ஹாரங்களும் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது திருநீறணிந்து சிரித்தமுகமும்,

*ஹிபிபிஷக து உக-பெ-த-கநிணை அ-உ-பெ-வரத ||

†ஹிபிபிஷக து ரத(ஹாநாநா, வி-ஹி-தத || உதி
 உ-உ-பெ-வரத து வஹஸிபிபிஷக து ||

தெவாம்பொதொடிரெ உயெ வஹஸிபிபிஷக து... .. || உதி
 ஹஸிபிபிஷக து ஹஸிபிபிஷக து ||

தெவாம்பொதொடிரெ து வஹஸிபிபிஷக து || உதி
 வா வஹஸிபிபிஷக து ||

புறாணைமுடிவிலித்தொடரவகா முகொ விடி || சக ||

வறாவு அகலோஸி ராவெத ஊழை-ம, மதி (உருமுயலா)
வலாநகடி |

†பொருவாஹையே தொஸகம் வறாவு அகலேவிவிரத ||

முண்டம் வறாஹைமுடிவெ து ஹாநுதிரபாடிபாண்டமுடி |

தடிய-ம வா சிவாடி வா விஹாரம் அக (தது)
ஹையு || ரு ||

வாடி நடுவாஸம்புகள வலகோஸாணைமுடிதள |

யஜ்ஞோபவீதமும், ஹாரமும் தரித்திருப்பதாகும். (48)

ஸ்வாமியின் உதரமத்தியம் (நடுவயிறு) வரையில் பாஹுதாமாக்கிரமானது (கையிலணிந்த மாலையின் நுனியானது) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்

உதரபந்தத்தின் அக்கிரமானது (வயிற்றில் இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கயிற்றின் நுனிகள்) பிரபாமண்டலத்தை (பிரபாவளியை)த் தொட்டிருக்கவேண்டும்.

துடையின் மத்தியபாகம் வரையில் புவித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருக்கவேண்டும்.

டோலஹஸ்தத்திற்குமேலே அணிந்து கட்டப்பட்ட புவித்தோலாலான மேலாடையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆடையானது பாஹுமலத்தில் (கையினடியில்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் ஸரிபாதி, அல்லது $\frac{3}{4}$ பங்கு அதன் அகலமிருக்கவேண்டும். அது வட்டமாக இருக்கவேண்டும். (51)

இருபாதங்களும் பாதஸரமணியப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட

†பொருவாஹையே தொஸகவறாவு அகலேவிவிரத || உதி வாஹைவாதி ஹாதி |

*வஸுபரம் து சுவாயாஸம் மஹேய-ஸாம்மூலம் ஹவெசு ||

சுயத்ய-ஸாம்மூலவிஸாரம்(ஸாயாஸம்) சுஸஸித து
விஸெஷத: |

ஹிதூயாஹுத்யாணம் து நவாம்மூலசுதாஹுதத ||நி||

ஹுத்யாணாஹிவய-ஸேனம் தசுஸலம் ஸிசிகீதி-தத ||

நாஹெஸு செஸு-ஸுமூலம் தம் லாநம் ஷுணாநு-கம் ஹவெசு ||

ஸுஸாம்மூலம் ஹொரூதீவ-ஸம் ஷாநூதீவ-ஸம் ஹயாம்மூல ||

ஜம்வாநீவ-ஸேமூலம் துமூலம் ஹயாம்மூலம் அரணொத்ய ||

லம்மூலம் து கரம் ஹிதூயாஸாம்மூலிஸீகஸு(ஸீகம்

ஸுஸாம்மூலம்) |

குலம். கேசாந்தம் 1 அங்குலம். முகம் 8 அங்குலம். களமும் கண்டமும் $1\frac{1}{2} + 11\frac{1}{2} = 2$ அங்குலம். ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம் நபியந்தம் 9 அங்குலம். மேட்ராந்தம் 8 அங்குலம். துடை 7 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம். கண்டைக்கால் 7 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம் ஆக உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையில் 1, 1, 8, 2, 9, 9, 6, 7, 2, 7, 2 = 54 அங்குலமாகும்.

* கையின் நீளம் 14 அங்குலம். (கையின்) நடுவிரலானது கழுத்தமட்டமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன்

*வஸுபரம், ஐத்யாஹிஸாய-ஸொகாநுக்கொ ஹாம: ஸொஸுதீ ஹொயஸுஸொதூகாயாம் வரம் ஷுஸுதெ | சுஸஸுஸொரொத்யெ து ஸஹவ: ஸம்ஸயா ஜாயென | சுதொதத்யுஸுமொஸுமூலம்ஸொனொநாநுரொத்யெந ஸம்ஸயா வுதொஹொ: |

* இங்கு அபஸ்மாரனுடைய அளவுகளில் பலவித ஸந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் புத்திமான்கள் மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவைகளை பொருத்தமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்,

பெருஷம் யுக்தூ வுகுதவிஷம் மாயயெது சுயொருவடி ||

யம்ஹொஸ்வெயு சரிமஹ்வாவது வாஹ வாகுள வியமுநிதள |

சுபவஸாரொதும் (ரவெஸூத்யம்) து யசீநநாஷதாதுக்ஷ ||

தநுமம் து ஸகீரதது வஜாஸுயோஸவநிதது |

வஜாஸு வெ வாகுளவெந(ஸூதா) டிசுநிணை தவது
தெநித்யம் (அருவித) கது || கூஉ ||

ஸவது மூதாநிவாகாரவஸாரம் விஜொதது |

கருவாயம் வஜுலீரொதும் விவாரம் அ அதுமகண ||

ஸவாஹம் ஸாயசீவாஹொதம்(வாஹம் வா)அமணம் வா
ததாயதது |

ஹயசீவஜுலயவஜம் விவினிகாஹாகுவது ஹவது || கூச ||

கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அபஸ்மாரனை அதோ முகமாக (பூமியை நோக்கி) படுத்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். பரமேசுவரனுடைய வலதுபக்கத்தில் அபஸ்மாரனுடைய தலையை வைக்கவேண்டும். இடதுபக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் உதரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரனின் வயிற்றின் உயரமானது (அபஸ்மாரனின் உயரமானது) 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் முகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய இடது கையில் ஸர்ப்பமும், வலது கையில் அரிவாளும் இருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரன் பயிர்ப்பச்சை நிறமுடைய வனுவான். 62½

பத்மபீடத்தின் உயரமானது 16 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது உயரத்தைப்போல் 4 மடங்காகும். அதன் நீளமானது, உயரத்தைப்போல் 1½, 1½, அல்லது 2 மடங்கு உள்ளதாகும். மேல் பத்மம், கீழ் பத்மம்,

வ்ருவாஜனாருஸுபுசூதநெத வியிநா காரா |

முனாஃமும் ஸஜாபஹி பபதாதுவஸாநகல || கூரு ||

தாவடிவாஃமூவாது து காருகொநஸதொடியல |

னாகாஃமும் ஸஜாபஹிவெகெகாவயவவய-ந(நாக) ||

வயூசு வவலாஸநம் வலாதெ டுணை வலாசு வ்ருவாஜனா
து |

ததூஷாபபஹிநம் து ஊயெ-சூய-ஃ து குராக் கரூய ||

னாகவிசு-அதுவஹிஷ்ட-ஸவஸு-ஹி-கல |

வ்ருவாஜனாருஸுபுசூதநெத வியிநா காரா |

கலயெசு || கூஅ ||

கத-சூரி-ஹாவா-தெ-ஷ-ஹி-ஸ-ஹி-து-த-சு-க-ரூ- |

நா-நா-ஹி-த-லி-து-நா-நா-வ-ஹி-து-பொ-லி-த-லி- || கூக ||

தவலாஸநம் வலாதெ டுணை வலாசு வ்ருவாஜனா

(சுபரிவம்) ஸுய: |

பிண்டிகை இவைகளை (நூல்களில்) கூறியிருப்பதபோலவே
செய்யவேண்டும். பத்மாஸதத்தை பிரபாவளியுடன்
முறையோடு செய்யவேண்டும். (64)

3 அங்குலம் முதல் 100 அங்குலம் வரையில்
... ..
... ..
... ..
... .. (66)

அதற்கு மேலே, 8ல் 1 பாகம் குறைந்து முறையே
சிறுத்திருக்கவேண்டும். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அங்குலம்,
மறுபடியும் அதே கணக்கும். மேன்மேலும் கல்பிக்க
வேண்டும். அவைகளில் தண்ட எண்ணிக்கைகளை
கர்த்தாவின் அபிப்ராயப்படி செய்வதாகும். (அந்த
தண்டங்கள்) பலவிதக் கொடிகளாலேயும் பலவிதமான
பூக்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாக இருக்க

கத-வ்யம் வரிதொ விபு, தாமவ்யாஹிஞ்ஞராநிதழ் ||௭௮||

ஹாநுமண்து வா யீமநு ப்ரஹ்மண்துவத-நழ் |

தவ்ய வாபெ உபாபெவீம் ப்ரா, மாக்நியிநா காரா ||௭௯||

வனதக் ஸ்ரீக் ப்ரயம் நு, தம் ஸவ-ஃனொகஹி, தாவஹழ் |

தபெவ டிசுநிணை வாபெ-ஃ ஜடாபெ, ம அ விஹாஜிதெ

(ஜாந வியு, தம்) || ௭௮ ||

* பம்ஹாபெ-ஃ ஹா, தரம் வெவ வெஹ் பரம், மூனவ்விதழ் |

வ்ரீலாநொகா, மஸ்யுதம் ஹாபெய்னாநிஸ்யுதழ் ||௭௯||

வனவம் ஜாந வியுதம் நு, தம் பதக் விதீயகழ் |

வேண்டும். அதற்கு மேலே 3 திசுடர்களைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும், ஒரு தாலம் (ஒரு அடி) இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இத்தகைய பிரபாமண்டலத்தின் இருப்பானது (அமைப்பானது) குரியமண்டலத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். (70½)

அந்த நடராஜ மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியுள்ள விதியுடன் உமாதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். இது முதலாவது நிருத்த (நடராஜ) மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலலோகங்களுக்கும் (பிராணி அல்லது ஜனங்களுக்கும்) நன்மையைக் கொடுப்பதாகும்.

அதே மூர்த்தியானது, வலது பக்கத்தில் சடைநுனியில் கங்கையுடனிருந்தால், அது, இரண்டாவது நிருத்த மூர்த்தியாகும். சடையிலிருக்கும் கங்காதேவியானவள், ஸ்திரீ மாநத்தில் கூறப்பட்ட அங்கஅமைப்புகளுடன், இருகைகளையும் சேர்த்துக்கூப்பி மார்பில் அஞ்ஜலி பங்கத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த நிருத்தத்திற்கு

* பம்ஹாரிதூதிஸூகாய-ஃ உ-ஹி, தவஹ் கமதழ் |

பம்ஹாபெ-ஃ ஹா, மூனவ்விதவ ஐ, தி வாபெ, ஹாவ்விதி ஹாதி |

தஷிவ வாலவாடி து சுவஸூரொவரிஓதித் || எச ||

உயிதம் உக்ஷிணம் வாடிம் வாலவாடிவரிஓதித் |

மூடாடியவாடி து வாடிநாலாவுடானகெ || எடு ||

மூஸபெசு ஸுஹஸிதம் து ஓதிதவாடிஸூ மூஸகெ |

பெஷம் பூடாமிவ கதஸூஷம் னாதஸூத் து சீபகடி || எசு ||

சுவகீணஸூடாஹாரம் ஐடாகுடஸம்புதடி |

ஐடாகுடஸம்புதம் பெஷம் பூடியூநுதவசு || எள ||

உதுயூசம் நுதஸூதவி ஸூபூணிஹிதாவஹடி |

கணஸூஷஸூயிதம் ஸவூஷவாடிம் வாலம் து கூம்அதித் || எஅ ||

ஹூஜாஷகஸூஷாபுதஸூதசு வம்அஸூஅதித |

ஜாந்ஹவீயுதம் (கங்கையுடன் கூடியது) என்று பெயர்.
* கங்கையானது, ஸ்வாமியின் தேஹஸ்தாங்குலத்தினாலே
16 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (75)

அதே மூர்த்தியானது, இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, வலது காலைத் தூக்கி இடது காலுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் ப்ரம்ஹஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது நாஸாபுடத்தின் பக்கம், ஸ்தித பாதத்தின் கணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் தொங்க வேண்டும். மற்றவைகள் முன்கூறியதுபோலவே கல்பிக்கப் படவேண்டும். இது வேது நிருத்த மூர்த்தியாகும். (76)

விரிந்து சிதறிய சடையுடனாவது, சடை முடியுடனாவது இருந்து, மற்ற லக்ஷணங்கள் முதலாவது நிருத்தத்தைப் போல இருப்பது, நான்காவது நிருத்தபதமாகும். இது ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும். (77)

வலது காலானது காதளவுக்குத் தூக்கப்பட்டு, இடது

* இந்த 3 சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது.

சுஹயம் ஸூத்ரம் வாஸம் அ லக்ஷம் உக்ஷிணை கரெ ||௭௬||

கவாநூஉயிம் வாஸம் (நாமம்) அ வணாம் வாநெ கரெ தயா |

மஜஹநூஉவலம் ஹநூ உபுஸாய-உக்ஷிணாநுமடி ||

யவசுபுயுநு தவஸு வலவ-ஸூத்ரம் உபுஸாயயெசு |

விநம் வணாநு தவஸு வணவெவெதி விடிதெ || அக ||

பொலி-உக்ஷாபபலிய-உக்ஷம் வாநெ மளநீஸாயுதடி |

*ஹநூலுயுஜுதம் ஹநூ தவஸு உபுஸாயிதடி ||

சுஹயம் ஸூத்ரம் வாஸம் அ வலம் லக்ஷம் உக்ஷிணை ||௭௭||

வெதாநம் ஸூத்ரம் அ உக்ஷிணை ||௭௮||

கால் குஞ்சிதமாக இருந்து, 8 கைகளுடனிருப்பது 5வது நிருத்தமாகும். வலது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளிலும், அபயம், குலம், பாசம், உடுக்கை இவைகளிருக்கவேண்டும், இடது கைகள் 4லும், கபாலம், அக்ஷி, பாசம், (நாகம்-நாகபாசம்) மணி இவைகளிருக்கவேண்டும். யானையின் துதிக்கைபோன்ற கையை வலது பக்கத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் பூர்வ ஸூத்திரமானது, முதலாவது நிருத்தத்திற்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவே யாகும். இவ்விதமாக 5வது நிருத்தத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது (81)

16 கைகளுடனும் இடது பக்கத்தில் கௌரீதவியுடனும் இருப்பது, மற்றொருவிதமூர்த்தியாகும். (தூக்கிய) கால இரகைகளாலே தூக்கி கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு நீட்டியிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளில் அபயம் (1) குலம் (2) பாசம் (3) கத்தி (4) உடுக்கை (5) தவஜம் (6) வேதாளம் (பூகாகிருதி விசேஷம்) (7) ஸூசை

*ஹநூலுயுஜுதம் ஹநூ தவஸு உபுஸாயிதடி |
உதி வாநெ ஹநூலுயுஜுதம் ஹநூ தவஸு உபுஸாயிதடி |

சுநனும் மஹாஹம் வெடகம் விஷயம் தயா |

வணாம் வெவ கவாநம் அ மூரிகாம் ஸூலிவெவ அ ||

வாஜிஷ்டஹம் வஜாதம் பெபஷம் வணாநாதவக் |

வனவம் வஜம் வஜாவஜாதம் ராஜிராஜாஸூலாவஹம் ||

சூரணாத்ரஷ்டஹம் அ ஸூலிகாணாநாதாயந |

கூலிதம் வாஜாவதம் து சுவஸூலாவநிஸூலிதம் ||அசு||

வாஜாவதே ஸிராஸூலம் விகாணாநாதாயந அசூலிணை |

*சூலா(ஸூலி)தம் அசூலிணை வாஜாநாமூலம் அ

ஸூலகம் || அசு ||

வலவஸூலிதாநாதம் மூலநீபம் ஹாநம் மூலம் ஹவெவ |

சுஹம் ஸூலம் வாஜாநம் அ வஜாநம் அசூலிணை கரெ ||அசு||

ஹஸ்தம் 8) இவைகளையும், இடது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளிலும், அக்ஷி(1) கஜஹஸ்தாபம் (துதிக்கை போன்றது) (2) கேடயம் (3) விஸ்மயம் (ஆச்சர்யக் குறியுடன் கூடிய ஹஸ்தம்) (4) மணி(5) உபாலம் (மண்டையோடு) (6) சூரிகை (சிறிய கத்தி) (7) ஸூலஹஸ்தம் (8) இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். மற்றவைகள், 5வது நிருத்த லக்ஷணத்தைப்போன்றவைகளாகும். இது 6வது நிருத்த மூர்த்தியின் லக்ஷணமாகும். இது அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். (85)

மூன்று கண்களும், 8 கைகளும், விரிந்த சடையும் தரித்து, குஞ்சிதமான இடது காலையுடையவராய் அபஸ் மாரன் மீது நிற்பது மற்றுமோர் மூர்த்தியாகும். அபஸ் மாரனுடைய தலையானது ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்திலும், அவனுடைய உதரப்பட்ட கால்கள் வலது பக்கத்திலுமிருப்

* உஜாதம் அசூலிணாநாமூலம் ஸூலிதம் மூலம் | உஜாதவாஸகவாஃ |

கவாஹமிவாத்ரம் அ தயா விஸ்யஹஸ்கழ |

மஜஹக்ஷிராவரம் வாகெ அத்யுஷே-2 வெவவெவ ஹி ||அக||

† மஜஹக்ஷிராவரம் ஸவ்யம் வாரம் வஜாஹஸம் து வா |

மூடாஸ்ய து உயே து வாகெ து ஸ்ரீநமஸ்யகெ ||கய||

வாராஹிதநகாக்யே துஸ்யெகி ப்ரஹஸுதகழ |

தகஸுதகா கி வாரஜாங்கம் நீப்யம் வெவ நவாஹு ||

பதாகும். 1 அவன் மேல ஸுஸ்திதமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமியின் கால் பெருவிரல் நுனியானது பயங்கரமாக இருப்பதாகும்.

பூர்வ ஸுத்திரத்திலிருந்து பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம் (1) குலம் (2) பாசம் (3) உடுக்கை (4) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், கபாலம் (5) அக்ஷியுடன் கூடிய பாத்திரம் (6) விஸ்மய ஹஸ்தம் (7) கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தம் (8) இவைகளும் இருப்பதாகும். (89)

2 வலது கரத்தில் கஜ ஹஸ்தமும், இடது கரத்தில் வியாள ஹஸ்தமும் (வியாளம்-ஸர்ப்பம் இருப்பதாகும்).

பிரம்ஹ ஸுத்திரமானது, நடு நெற்றியிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலும், இடது நளகையின் நடுவிலும்

† மஜஹக்ஷிராவரம் ஹஸ்தம் ஸவ்யாஸவ்யமதம் து வா | ஐதி ஸாஹிதீஹாஹுபஸூதகா வாகெ |

1 (ஸ்வாமியின்) பெருவிரல் தூக்கியும் அதன் நுனியானது (அவனுடைய உடலில்) அழுத்தப்பட்டுமிருப்பதாகும். என்பது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்திலிருக்கும் பாடம்.

2 கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தமானது வலது கையிலு மிருக்கலாம், அல்லது இடது கையிலுமிருக்கலாம், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நதமாதம் உபராபம் ஸ்ரீக வாஜை மளரீஸையுதழ் |

ஸூத்ரம் நதமாதவாதம் ஜமதூவவிநாஸகழ் || ௯௨ ||

ததெவ ஷட்வஜைவதஜமயம் ஐராம தயா |

ஸூத்ரம் உக்ஷிணவாஸுத து கவாநம் விஷயம் தயா ||

மஜஹைவரம் வாஜை ஸூத்ரம் ப்ராஜதஷடழ் |

அதுமதூஜம் த்ரிணைத்ரம் அ ஐடாகுடஜநதழ் || ௯௪ ||

ஸூயம் ஐராம ஸூத்ரம் வாஜை, மி, ம-ஜஹைவக |

ஸவஸாரம் விநா வீஜை வாஜை, ப்ரகம் அது ஷூத்ரம் || ௯௫ ||

ததூகவாஸூத்ரம் வீஜை ஸூத்ரவாஜை, கநிஷிகழ் |

தொங்கவேண்டுர். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். நதமாதம் (தொய்வு) 10 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருக்கவேண்டும். இது 7வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். இது ஸகல ஜகத்தின் துக்கங்களையும் நாசம் செய்துவிடும். (92)

அதே மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையதாக இருந்து, வலது பக்கம் கைகளில் (1) அபயம் (2) உடுக்கை (3) குலங்களுடனும் இடது பக்கம் கைகளில், (4) கபாலம் (5) விஸ்மய முத்திரை (ஆச்சர்ய முத்திரை) (6) கஜஹஸ்தேதாபய முத்திரைகளுடனும் இருந்தால், அது 8வது நிருத்தமூர்த்தியாகும். இதன் ஸூத்திரம் முன்போலவேயாகும்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், வலது கைகளில் அபயம், உடுக்கையும், இடது கைகளில், அக்ரி, கஜஹஸ்தமும் தரித்து, அபஸ்மாரனின்றி பீடத்தில், வலது கால் ஸூஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியானது ஒன்பதாவது மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் கால் சிறுவிரல் பீடத்தின் முன்பக்கத்திலிருப்பதாகும். குஞ்சிதபாதத்தையும், பிரம்ஹஸூத்திரத்

தக்ஷிணம் கும்பிதம் யுக்தா ஸூத்ரம் யுக்தா து

மும்பவெசு || கூசு ||

நவம் நுக்தாவதம் மம்மாயரதது வரூ || கூசு ||

உதி காப்யவயிவ நுக்தவிதிருக்தணகயமம்

நாராஷஷஷிதது வடயு: ஸாரா: ||

தையும் யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நடராஜ மூர்த்தியானது, இவ்விதமாக 9 விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி கங்காதர மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

காசியப சிஃபசாஸ்திரத்தில் நிருத்த மூர்த்தி (நடராஜ மூர்த்தி)

லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தெட்டாவது

படலம் முற்றும்.

|| சுவெகொநவஸூதிதஃ வடமஃ ||

மஹாயாநேதிபுருஷணம் ||

மஹாயாநேஹம் வஸூதி வஸூதிவாபுயாநா பபூணு |

ஸூஸூதிதம் திசுதிணம் வாபம் வாபவாபம் து கும்பிதம் ||

தொடையுலாசு ஸவெதி நீசுவா நவயவாசுசு |

திசுதிணை அாசுதிவீலானை ஸவெதிநாவாபுடானை ||

ஹிசூதியெது அ நாவெஸூ ஸவெதி க்ரீம்முருகம்

ஹவெசு(கெ தமா) |

திசுதிணை மெய்யுதிருவெது சயெது(யுலாசு) வெதாஹு

னாரை || ௩ ||

வாவெதுலாபு உயெதுவெ வெவ ஹிசூதியெதுவெது

வெய்யுதிருவெது |

முணாஹம் நதாநம் து வாபாஹுமூலபாசு || ௪ ||

அறுபத்தொன்பதாவது படம்,

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இவ்வி கங்காதரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகின்றன். கேட்பாயாக. கங்காதரமூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும்.

மத்தியஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவிலிருந்து 3 யவை வலது பக்கத்திலுள்ள இடம், வலது நேத்திராந்தம் (கண்ணின் கோடி) வலது நாஸாபுடாந்தம் (வலது மூக்கு துவாரத்தின் ஓரம்) கண்ட மத்தியம், தொப்புளின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், குதிகால்களின் மத்தியம் இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் நதமாநம் (வணக்கத்தாலே குறைந்த அளவு) 3 அங்குல

ஸஜ(ஹ)மததம் ஸுதித்ரம் கருயெசு கருவிதஃ |

புஸாய-ஃ ஃகநிணம் ஹதூம் வாஹதூம் து(ஸ)

பு-ஹதூ || கூ ||

ஸயவா ஃகநிணம் ஹதூம் பு-ஹதூம் கருவிதஃ |

புஸாய-ஃ ஃகநிணம் ஹதூம் வாஹதூம் து(ஸ) || ௨ ||

ஸயவா ஃகநிணம் ஹதூம் பு-ஹதூம் கருவிதஃ |

புஸாய-ஃ ஃகநிணம் ஹதூம் வாஹதூம் து(ஸ)

ஸயவா ஃகநிணம் ஹதூம் பு-ஹதூம் கருவிதஃ || ௩ ||

மம்மாயரம் ஹதூம் து(ஸ) பு-ஹதூம் கருவிதஃ || ௪ ||

ஹதூம் கருவிதஃ பு-ஹதூம் கருவிதஃ || ௫ ||

பு-ஹதூம் கருவிதஃ பு-ஹதூம் கருவிதஃ || ௬ ||

தேவியைபார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகும். தேவியின் இடது பாதம் ஸுஸ்திதமாகவும், வலது பாதம் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும். கல்பம் (முறைய) றிந்தவன் ஸமபங்க ஸுத்திரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (8)

அம்பாளுடைய வலதுகை தொங்கவிட்டும் இடதுகை புஷ்பத்தை தரித்திருக்கவேண்டும். (9)

அல்லது வலது முன்கையினுடைய த்ரிவர்க்கமானது (3 விரல்கள்) ச்ரோணிதலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வப்னத்திலிருப்பது போன்றதாகும். (?) மூர்த்தியானது அஹங்காரமே உருவெடுத்ததுபோலிருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். (சடையில்) வலது பக்கத்தில் கங்கை இருக்கவேண்டும். (வலது பக்கத்தில் பகீரதன் இருக்கவேண்டும்) மஹர்ஷிகள் துதி செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியிய கிழப்பாஸ்தீர்த்தில் கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணமென்றும் அறுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்,

|| சுய வஸ்துதிதஃ வடமஃ ||

திரவாரானுகரீதிபுஷணம் ||

தி வாரானுகரீதேவஸு முஷணம் வஸ்துதேவஸுநா |

திவதஃவஸுநாநா வா நதலாநம் யஸாகுரீதி || ௧ ||

சூலம், மம் ஸரீலம், மம் அரவதிலம், மரீதி திரயா |

வருதிவொலுநதம் ஹாமம் லாநமவம் ஹி கருபெசு || ௨ ||

வாடிம், முஷணவொபொபெஸுவ அது வாவதுணம்

ஷொலபாரம், முஷ ||

சூலம், மம் தவிஜாநீயாசு சுஷாடிஸாரம், முஷ ஸரீ || ௩ ||

விஸரதம், முஷாவதாநதிலம், மரீதி ஸுரத ||

ததிவொமெகலா, மம் து வாவெஷோஸு அது(ரஸு)

ணாம் ஹவெசு || ௪ ||

எழுபதாவது பட்டம்

திரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணம்

இப்பொழுது திரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் என்று மூன்றுவித பங்கங்களாகும். இவைகளின் நதமாநமானது, (உடல் வணங்கியிருப்பதனால் குறையும் அளவு) முறையே 3, 4, 5 அங்குலங்களாகும். இவ்விதமாக உயரத்தில் குறைந்திருக்கும்படி பிரதிமைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டிற்கும் நடுவில் 16 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாக இருப்பது ஆபங்கமாகும். 18 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது ஸமபங்கமாகும். 20 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது அதிபங்கமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவுகளில் 3ல் 1 பாகமானது குதிகால்களின் மத்தியின் அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

உஷ்ஷாசு வாஜவாஸு-3 து நெத்ராந்தே தசீவாடாந்தகெ |

ஹநெநாவ-3-3 ஸோஹ்வயே டிசுதிணஹ நயா(வா,உகெ ||ரு||

நாவெடி-3சுதினாவாஸு-3 து வாரொருஸூ(வஜ)

வாஸு-3கெ |

டிசுதினாவெ-3 து வாவெ-3-3 வாஜவாஸு-3 து

ஹ்வயெசு || சு ||

சூஹ,ம ஸூத்ரோவஜாதம் ஸூஹ,மய பஸுணு |

ஹூடிஸ்யே நாவாவெ, வாடியொ: வாஸி-3-3யே || எ ||

ஹ்வயெசுவ-3-3-3-3-3 து ஆனாரம் து

வாஜவஜ்ஜ |

தசீஸூத்ராசு வாஜவாஸு-3 து ஹிகாஸூத்ரம்(யஜ்)

பரிவா,மஹ || அ ||

சுய-3-3-3-3-3 து தசீஸூத்ராசு வாவெ ஹடி-3-3-3-3-3 |

உஷ்ணீஷத்திற்கு இடது பக்கம், இடது கண்ணின் ஓரம், இடதுநாளியின் ஓரம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாவின் இடது பக்கம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நடு நெற்றி, நாளியின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவைக் கூறுகிறேன். (7½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதய மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் ½ அங்

1 தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை நாலியெய்யு¹ து அயா²மு³மு⁴ ||

தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை லெஹ்நி⁵யெய்யு⁶ யு⁷மா⁸மு⁹மு¹⁰ ||

தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை ஜா¹¹நொ¹²நா¹³நா¹⁴நா¹⁵ அ¹⁶ய¹⁷ய¹⁸ய¹⁹ய²⁰ || 10 ||

லெஹ்நி²¹யெய்யு²² து அயா²³மு²⁴மு²⁵மு²⁶ ||

உஷ்ணீஷ²⁷த்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் நேத்திராந்தம்

புடாந்தம் || 10 ||

2 தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை நாலியெய்யு²⁸ து அயா²⁹மு³⁰மு³¹மு³² ||

யு³³மா³⁴மு³⁵மு³⁶ ||

தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை ஜா³⁷நொ³⁸நா³⁹நா⁴⁰நா⁴¹ அ⁴²ய⁴³ய⁴⁴ய⁴⁵ய⁴⁶ ||

2 மு⁴⁷மா⁴⁸மு⁴⁹மு⁵⁰ || 10 ||

குலமாகும். 3 அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் மேட்ர மூல மத்தியமானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 12 யவைபாகும். இது, ஸம்பங்க ஸுத்திரத்திற்கு கூறப்பட்ட லக்ஷணமாகும் இனி அதிபங்க லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நேத்திராந்தம் புடாந்தம், இந்த இடங்களிலும், மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலிருந்து

1 தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை நாலியெய்யு⁵¹ து அயா⁵²மு⁵³மு⁵⁴மு⁵⁵ ||

தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை ஜா⁵⁶நொ⁵⁷நா⁵⁸நா⁵⁹நா⁶⁰ அ⁶¹ய⁶²ய⁶³ய⁶⁴ய⁶⁵ ||

உதி⁶⁶யெய்யு⁶⁷தவா⁶⁸ ||

2 அயா⁶⁹மு⁷⁰மு⁷¹மு⁷²மு⁷³மு⁷⁴மு⁷⁵மு⁷⁶மு⁷⁷மு⁷⁸மு⁷⁹மு⁸⁰ ||

3 அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியமும், மேட்ர மத்தியமும் 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

தகிலுதித்ரு(தாசு)வாஜனாங்குடையலோது விபீயதெ |
வாஜாங்ரிவாவிஸைவறு து வாபு(யூ)ஸுதித்ரு
வருஸபெசு || டிஊ ||

வழி-3-ம் வெள்தம் நீயும் ஸ்வாதி(தி)நோதகொதுவகி
(திதம்) |

ஸ்வம் சிவமவஸூதெஷு ஸ்வரூபம் து ந
 காரயேசு || ௮௪ ||

உதலம் ஞாதிலம்ம் ஸலாக ஸலஹம் து லயலிடி |
சுஹம்லயலம் ஸலாத சி ஸுரானகலதிசிகழ || ௩௩ ||

உகதிணம் வுவுகம்(வூவூதம்)வாடி வூவூதம்
கூவூதம்

திலும், நாபி மத்தியத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் *3 அங்குல ஒதுக்கத்திலும், ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்காலின் ஒதுக்கம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமிருக்குமிடத்திலும், இடது குதிகாலின் வலது பக்கத்திலும், பார்சுவ (மத்திய) ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (13)

(மத்தியஸூத்திரமானது அங்கத்தை)தொட்டிருப்பது பதிந்திருப்பது, ஒதுக்கம், இவைகள் பாதாந்தமாக ஸ்தாநகபிம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் த்ரிபங்க (முன்றுவித) ஸூத்திரங்களில், (ஒரு ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்துடன் மற்றொரு ஸூத்திர லக்ஷணத்தைச் சேர்த்து) ஸம்மிச்சமாக (கலப்பாக) பிம்பங்களைக் கற்பிக்கக்கூடாது. (14)

தீர்ப்புரைந்தக மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துட
னிருப்பது உத்தமமாகும். ஸம்பங்கமாக இருப்பது மத்தம

†உயர்த்துவிதி ஸர்வ ஜீவோயுயஸ்ஸோதுகாவாஃ ।

* நாயி மத்தியம் 2 அங்குலம் முழங்கால் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

டிக்ஷிணெ வடுவ-ஹஸம் து நாலிஸுத்ருஸம் உதடி ||
 லிஹகண-ஃ து தக்ஷம் பாணையஜம் து வீவிதடி |
 பாணாயாஜம் து தக்ஷகூத்ருஜம்மூம் து வீயீயதெ ||
 கநிஷாமூறுவிவரீணாஹம் ஷெவெஸஸஜ கரெ து தக் |
 சூஸஜம் வஹாமூறுவஜாஸஜாஸஜாஹம் வஜாஸதஸஜடி ||
 சூஸஜதம், மஸம் வுஹம் விஸூரெ கிரபவம் ஹவெகி
 (யவாயிகம்) |
 வாஜஹவெஸ யநுய-ஹசுவா கக்ஷாஹகைகரொயு-ஹகடி ||முக||
 னககித்ருஜம்மூம் வாவி தக்ஷாஹதஜாததம் து வா |
 ஸதாம், மூம் து தம், மம் வா வஹஸவநவாம், மூமுடி ||
 ஹீநம் வாபஜயிகம் வாவி நவ(ஸவ)யாயநுஷாஹநிதடி |

மாகும். ஆபங்கமாக இருப்பது அதமமாகும்.

இந்த மூர்த்தியின்வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது
 கால் டிரஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் பூர்வ
 ஹஸ்தமானது, நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது
 ஸீம்ஹகர்ண ஹஸ்தமாகவும், பாணத்தின் நடுவைப்
 பிடித்தும் இருக்கவேண்டும். கையிலிருக்கும் பாணத்தின்
 நீளமானது $7 \times 3 = 21$ அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது. தேவேசனான பரமேசுவரனுடைய கையி
 லிருக்கும் பாணத்தின் பருமனானது, சிறுவிரல் பிரமாண
 மாகும். அதன் முகமானது, 5 அங்குலம் உயரமும் 5
 அங்குல அகலமும் உள்ளதாகும். அதன் அடித்தடமானது
 முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அகலமுள்ளதாக
 இருக்கவேண்டும் (முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை
 அதிகமாக அகண்டு இருக்கவேண்டும்.)

ததுஸ்ஸை (வில்கை) ப் பிடித்திருக்கும் இடது

പ്രാണിജാലിംഗം നാമം ഖണ്ഡം ദ്വൈതം കൃഷ്ണ
കുമാ || ൨൭ ||

சுமம் உய்யும்புமும்(வி)வழிவலம் வந்தவனெ-
(வெதும் வண-3)விவிதிதழ்

ஸாணநாஹதி, ஹாமெகம் ரஜு, நாஹம் து, தனூநா ||

யதநுஜீ-வே-சோஷ-ஹாதெ து வ_{து}வா_{து} ராஜ_{து}ஜீ-வ-சு_{து} !

தலைவரே! ஸ்ரீநாகபூமி துயருவது குறைந்தது ||

கையானது, கக்ஷாந்தமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். வில்கை
பிடித்து ஊன்றியிருப்பதனாலே அது, 1, 2, அல்லது 3
அங்குலம் வணங்கியிருப்பதுமாகும்.

வில்லின் உயரமானது, 100 அங்குலமாகும். 5, 7, அல்லது 9 அங்குலம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருப்பதுமாகும். எனவே கையிலேந்திய வில்லின் உயரம் 9 (7) விதமாகும். வில்லின் பருமனானது நிறைந்த முஷ்டியளவாகும். * வில்லின் அடியும் நுனியும் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (21)

வில்லின் நுனியானது 3 அங்குலம் (நடு விரலின்) அகலம் இருக்கவேண்டும். (வில்லானது) வட்டவடிவமாகவும் வீசித்திரமாக வர்ணம் தீட்டப்படும் இருக்கவேண்டும். நூல் கயிற்றூலாகிய நாண் கயிற்றுனது, பாணத்தின் பருமனில் 3ல் 1 பங்கு பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். வில்லின் வளைவானது, அதன் நீளத்

தலையாடாமும் குராக் கூரமம் ! உதி விரவீர்தீரஹாயுர
 ராதுகா வாஃ !

* வில்லானது, நடுவிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும்- என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் இருக்கும் பாடம்.

சி, வசுஸஹிதம் வாயு ஸ்ராவணம் ஹேவ வா |
 யநுஸாக்ரதிரெவ ஸ்ராக்ரெஹஜம் ஹாஸம் து வா
 கதஸீவரஹஜ்ஜ ஹ டுக்ரஹஜ்ஜ மாநிதள |
 டுக்ர டுக்ரணஹஜ்ஜ து வரஹஜ்ஜ ஜமொ யுத: ||
 ஜடாஹுடஸ்யுதம் ஸவஹாஹாணஹஜ்ஜித |
 ப்ரவாஹஹஜ்ஜபுவஜ்ஜ வாஹ மளஸீஸஹயுத | || உக ||
 சி, வுஸாஹகரஹஜ்ஜ ப்ரஹம் ஹக்ரணம் க்வித |
 ஜெவஹஜ்ஜ வரஹஜ்ஜ து ஸவஹாஹாஹரிஜ்ஜித | || உக ||
 ஸெஹம் ப்ரஹிவ கதஸீவஜ்ஜ ஹித்யம் ஹக்ரணம் ஹவெக |
 ஸுஹிதம் வரஹஜ்ஜ து டுக்ரணம் க்ஹிதம் ஹவெக ||

திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். வில்லானது,
 ி வளைவுகளுள்ளதாகவோ, பாலசந்திர வடிவத்தைப்
 போலவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தநுஸ்ஸின்
 உருவமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வில்லானது,
 லோஹத்தினாலோ, மரத்தினாலோ செய்யப்பட்டதாகவும்
 இருக்கலாம். (24)

கர்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில்,
 மழவும் மானுமிருக்கவேண்டும். வலதுகையில் மழவும்,
 இடதுகையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (25)

சடைமுடி தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து,
 பவழநீறமுடையவராக, இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுட
 ன்ருக்கும் மூர்த்தியானது, முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட
 த்ரீபுராரங்க மூர்த்தியாகும்.

ஸ்வாமியின் இடது காலானது அபஸ்மாரன் மேலே
 வைக்கப்பட்டு, மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்கூறியது போலவே
 இருப்பது இரண்டாவது மூர்த்தியாகும்.

இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் குஞ்சித
 மாகவும் இருந்து, மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்

பெஷம் ப்ராமிவ சுதவேஷம் *ஸூத்ராஜிதரவாஸூ-கீடி |
 துதீயம் ஸூக்ஷணம் பெப்ராசுக் அதுய-கீம் ஸூக்ஷணம் ஸூணம் ||
 ததெவ வாவொஷம் து சுஷ்ணாரொவரிஷீதடி |
 பெஷம் ப்ராமிவ சுதவேஷம் அதுய-கீம் ஸூக்ஷணம் ஹி தகீ ||
 †கடன ஸாணயரெ ஹெஷ ஸூயரெவா கருாம்முடி |
 துய-கீம் ஸூக்ஷணம் வா துயொஷபாம்முடி
 து வா || ௩.௧ ||

ஹாநுரூபாம்முடி வாஸு ஸூதரம் ஷஷ்டியா ஹவெகீ |

பதைப்பாலவே இருப்பது முன்றாவது மூர்த்தியாகும். ஸூத்திரமானது மறு பக்கத்திலிருப்பதாகும். || முன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (29)

அந்த மூர்த்தியானது இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, மற்ற லக்ஷணங்களில் முன்கூறியது போலவே இருந்தால் அது நான்காவது மூர்த்தியாகும். (30)

§ இடுப்பிலிருக்கும் பாணஹஸ்தத்தில் மத்தியரேகையானது (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து பாணஹஸ்தம் வரையில் ஒதுக்கம்) 16, 15, 14 13, 12, அல்லது 11 அங்குல

*ஸூத்ரம் திகுரவாஸூ-கீடி உதி ஸூஷ்ணீஹாயஸூ
 ராதிகாவாஃ | ஸூத்ரம் சுவீதரவாஸூ-கீடி உதி வாரெந
 ஹாவூலிதி ஹாதி |

†கடனம் ஸாணஹஷம் து ஸூயஸூத்ராக்கருாம்முடி |
 வஹாஸாம்முடி உதி வாரெந ஹிதவூலிதி ஹாதி |

|| ஸூத்திரமானது மயிரை அடுத்து இருப்பதாகும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

§ இடுப்பு மட்டமான பாணஹஸ்தமானது மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

கக்ஷாஹநுய-நுஹ-ஹ(ரெஹ)ஹே ஊணிஸநார்தரம்
தயா || ௩௨ ||

தக்ஷரெ கூவ-ஹோஹாரம் ஹுடிபாந்தஹாஹதடி |
னாகவிக்ரி-அதுவஹோத்ரம் தஹோஹதம் து வா || ௩௩ ||

ஸவெ-ஹோஹி ஸாஹாத்ரம் ஆஹதரம் கயிதம் உதடி |
தவி(ஹெ)வ வஹெ-ஹேஹி ஹ கடகன ஹுடிப
ஹிதன (யாஹகன ; || ௩௪ ||

வாஹ ஹக்ஷிணஹேஹம் அ க்ரஹாஹுய-ஹேஹோஹவடி |
வாஹேஹுயதம் ஸவஹ *வாஹ வாஹாஹுதம் உதடி ||

வரஹஹேஹ ஹக்ஷிணே ஹுதம் யநஹேஹி(யநஹேஹி)
வாஹஹேஹே ||

மாகும் என்று இந்த அளவானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தநுஸ்ஸைப்பற்றியிருக்கும் இடது கையில், கக்ஷத்திலிருந்து மணிபந்தம் (மணிக்கட்டு)வரையிலுள்ள ஒதுக்கமும் அவ்விதமே (16, 15, 14, 13, 12, அல்லது 11 அங்குலம்) ஆகும். அந்த இடது கையின் முழங்கையானது, ஹிருதயம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது அந்தவிடத்திலிருந்து 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் தணிந்திருப்பதுமாகும். இந்த லக்ஷணமானது திரிபுராரந்தக மூர்த்திகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். (331½)

அதேபோல, கடக ஹஸ்தமான பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் ஹிருதயாரந்தமாக இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகள் முறையே மேனோக்கியும் கீழ்நோக்கியுமிருக்கவேண்டும்.

வலது கையானது பாணத்தின் அடியைப்பற்றியிருப்ப

*வாஹ து யநஹுயதம் | உதி வாஹ ஹவஹிதி ஹாதி |

ஸவெஷ வாபெரூ-ஃ ஹுமுவ-ஃ(ஃமொவா)ய வாபெ
மளரீஸஹாயுதடி || ௩௬ ||

சுவஷாராம் விநா வாடி நதஸூதும் அ
வூவ-ஃவசு |

ஸவம் அதுஹ-ஃஜொபெதா ஃதி-ஃ வஹுவியா
ஹவசு || ௩௭ ||

சுதிஹம் நதொபெதஃஷஹஹஸஹநிதடி |
†ஸாணம் அ வாஸம் வஹு வஹு வெஃசுதிணை சுரெ ||
யநுபு ஹிஸயம் வெஃ ஃமம் ஹஹ தஹெவ அ |

தாகும். இடது கையானது வில்லின் நுனியைப்பற்றி
யிருப்பதாகும். . பரஹஸ்தங்களில், வலது கையில் மழுவும்
இடது கையில் வில்லுமிருப்பதாகும். வலது பக்கம் பர
ஹஸ்தத்தில் மானிருப்பதுமாகும். இடது பக்கத்தில்
கௌரீ தேவியுடனிருப்பதாகும்.

காலானது அபஸ்மாரன் இல்லாமல் இருப்பதாகும்.
நதமானமும் பூர்வ ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியதுபோலவே
யாகும். இவ்விதமாக சதூர்புஜத்த (4 கைகளுடன் கூடிய
திரிபுராந்தக மூர்த்தியானது 5 விதமாகும். (37)

அதிபங்கத்திற்குரிய நதமானத்துடன் 8 கைகளுடன்
கூடியது மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின்
வலது பக்கம் கைகளில், பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே,
* பாணம், மழ, கத்தி, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது
பக்கத்தில் பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, வில்லு, வீஸ்மய

†ஸாணம் வஹு அ வஹு வாஸம் ஃசுதிணை சுரெ | உத்
வாரொ யுத் உதி ஹாதி |

* பாணம், வஜ்ரம், கத்தி, மழ இவைகள் என்று இருப்பது
பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

வாஜஹஸூரிஃ வஜாதம் வஹஸூரிஸு கரானாகுப்யஸா
கூபுரீ || ௩௬ ||

யஸாரொஹம் தயா துமம் கஹ்யெஸு மளரிஸம்புதடி |
ஷஷுஷவெஷவராவஜாதம் ஸஹுஷம் அாவஜெயாஅஜெதெ || ௪௩ ||
வாணம் அகூபுரம் தயா ஸாஹம் டுஃகம் வஜூம் அ டிஷுநிணை |
யநு: வஜூம் தயா ஸாஹம் விஸுபம் வெடகம் தயா || ௪௪ ||

வாஜெ வஹகரம் வஜாதததிலம் மஜெயாவரி |

தஜெயவ டிஷுநிணை ஜாநு வாரொவரி நியாவயெஸு || ௪௫ ||

ஹஸ்தம், கேடயம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆபுதங்
களின் உயரம் முதலியவைகளை அழகாக இருக்கும்படி
அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் இந்த மூர்த்தியை கௌரீ
ஸஹிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆரூவது
மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஏழாவது
மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (40)

இந்த மூர்த்தியானது 10 கைகளுடையதாகும். வலது
பக்கம் கைகளில், பாணம், சக்கிராயுதம், குலாயுதம், மழு,
வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கம் கைகளில், வில்லு,
கத்தி, ஸுசீஹஸ்தம், விஸ்மயஹஸ்தம், கேடயம் இவைகளு
மிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது அதிபங்க
லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகும். அவ்விதமே, ரதத்தின்
மேல்த்தலத்தில் முதலில் இடது காலை வைத்து, அதன்
மேலே வலது முழங்காலை வைக்கவேண்டும். * (42)

* இந்த மூர்த்தியானது ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதன்
பீடத்தில் இடது காலை குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு இடது
முழங்காலின் மேலே வலது முழங்காலை வைத்துக்கொண்டிருக்
கும் மூர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.
இங்கு முகுளம் என்பது ரதத்தில் ஸாரதி உட்காருவதற்கான
முன்தட்டு என்றும் கயிறு என்பது வாக்கனத்தின் மூக்குக்கயிறு
என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது.

வரஹம் வரஹஹம் து வரஹஹ வ்யொஷ்டயா |
 டக்ஷிணை வரஹம் பூரி வரஹ க்ஷுஷ்டமஹயா || ௫ ||

ஐடாகுடஸம்யுக்து வவ-கோஹாணமூஷிதஃ |
 ஷேவஃ ப்ரவாஸ-வண-கோஹ வாக்ஷே தஸ்ய விஸேஷதஃ ||

ஸஹ்ய பஸ்தாந்நிஹாஷே விப்ரமநாநாஸிஸம்புகா |
 உக்ஷயத்வம் வரஹஹஹ து தயா டக்ஷிணஹஹக்ஷு || ௭ ||

பஸம்ஹாஹ-கேஸிந ஸம்மஹய ஹ்யாநம்ஸஸநிதழ் |
 *வாக்ஷேஷ்யாநம் மூணம் பரீவ்யம் வவ-கோஹாண
 மூஷிதழ் || ௮ ||

*ஹஹஹஹம் ஸம்ஸ்யுபெஷேஷ்யா மஸ்ய-கோஹம் சுபிம்
 ஹிஃ |

பூர்வஹஸ்தமானது, கௌரீதேவியின் வலது கையைப்
 பிடித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது வரதஹஸ்த
 மாக இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தங்கள் இரண்டுகளில்
 வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானுமிருக்க
 வேண்டும். (5)

கஸ்யாண ஸுந்தரர், ஐடாமகுடம் தரித்திருக்க
 வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருக்கவேண்டும்.
 ஸ்வாமியானவர் பவழம்போன்ற நிறமுடையவராவார்.
 ஸ்வாமியின் (வலது) பக்கத்தில், பயிர்ப்பச்சை நிறமான
 மேனியுடன் பார்வதி தேவியானவள் இருக்கவேண்டும்.
 தேவியின் அளவுகள் யாவும் முன்பு கூறியுள்ளது போலவே
 யாகும். தேவியின் இடது கையில் கீலா த்பலமிருக்க
 வேண்டும். வலது கையானது பரமேசுவரனாலே பிடிக்கப்
 பட்டிருக்கவேண்டும். அம்பாள், நாணத்துடனிருக்க

*வெவவாஹிகவெஷபுக்து ஐதி வா வாக்ஷே ஹவ்யூதி
 ஹதி |

*ஹஹஹம் ஸம்ஸ்யுபெஷேஷ்யா மஸ்ய-கோஹம் சுபிஸிக்ஷு |
 ஐதி வாக்ஷே ஹவ்யூதி ஹதி |

செவாமெ காரயெசு குண்ணெ ஹொகககி புஜாவதி: ||

மஹாவெவசு நவீகாணம் ப்ரஜேபரஸஜாத்யம் ஹவசு |

அதுமசுஜம் அதுவசுஜம் ஸவசுஜாஹரணஹிஷிதடி ||

கூஸிகா அகசுஜாஹா அ வாகசுசுகரெ வரெ |

*ஸூகூ ஸூவள வலுவசுஹஜூன து யுதெ வாகெ

தரெ குஜாசு || கெ ||

வேண்டும். பார்வதிதேவி, விவாஹத்திற்குரிய வேஷத் துடன் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

உமாதேவியின் கையைப்பற்றியிருக்கும் பரமேசுவர னுடைய கையானது, உமாதேவியின் கடிபாகத்தைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (கையைப்பற்றியிருக்கும் கையானது இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும்.) (8½)

பரமேசுவரனுடைய முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹதேவர், அக்கினி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். (ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல கல்பிக்கவேண்டும்.) பிரம்ஹாவின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய ஸ்தநமட்டமான அளவாகும். பிரம்ஹா வானவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

பிரம்ஹாவின் பக்கங்களில், இடது கையில் கிண்டி யும், வலது கையில் ஜபமாலையுமிருக்கவேண்டும். பூர்வ ஹஸ்தங்களில், வலது கையில் ஸ்ருக்கும், இடது கையில் ஸ்ருவமும் இருக்கவேண்டும். (ஸ்ருக்கு - சிறிய கரண்டி முட்டையைப்போல மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது.

*உக்ஷிணம் வலுவசுஹஜூன து யுதவாககார: குஜாசு |

உதி உஜிதவஸுகவா: |

உக்ஷிணம் வலுவசுஹஜூன து ஸூகூ ஸூவளம் வாக ஹஜுகெ உதி பாஹெ ஹிதவஜிதி ஹதி |

உத்தராவிலுவாஸீந: வஜ்ஜேரெ ப்ருஜாவதி: |

பு.ம.மு.ள(ஈஃஜுபள) செவீசெவெயள செவீசெவவஜ்ஜ
உகதினெ || ௮௨ ||

உகதினாவிலுவா விஜ்ஜ: ஜெஜாஜெஜ்ஜ(சுமெஜ்ஜ) து
ஜிக் ஜீத: |

பு.ம.ஜெவெ-சு தாஸாஸீஜாஜம் ஜெஜாஜாஜம் (ஜ்ஜம் ஜீதம்)
ஜுதாஜகஜ் || ௮௩ ||

தபாஜ-செஜ்ஜஜ்ஜயாஜதெ தவயா செபவெஜ்ஜய்ஜ |

புஜாஜவண-சு ஜவெஜ்ஜஜ்ஜம் பஜ்ஜீவம் அஜ்ஜம் வஜெ கஜெ ||

*உதிரணஜகர ஜெனெவ வஜெவ-ஜெஜ்ஜ ஜபாவஸீ |

ஸ்ருவம்—சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுர
மாகக் கரண்டிபோலே மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது. இவ்
விரண்டும் ஜேஹாமம் செய்வதற்கு ஸாதநமானவைகள்.)

பிரம் ஹதேவர், வடக்குமுகமாக, பத்மபீடத்தில்
உட்கார்ந்தவடிவமாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கிழக்குமுகமாக இருக்க
வேண்டும். பார்வதிதேவியார், பரமசிவனுக்கு வலது
பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். (12)

விஷ்ணுவானவர், அக்சிதண்டத்திற்கு வடபக்கத்
திருக்கவேண்டும். அவருடைய உயரமானது, பரமேசுவர
னுடைய நாளி மட்டமாக இருப்பது உத்தமமாகும் ஸ்தந
மட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். (13)

இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியத்திலுள்ள அளவை
8 பாகங்களாகச்செய்ய விஷ்ணுவின் உயரமானது 1 வித
மாகும். மஹாவிஷ்ணுவின் உடலின் நிறமானது, கருப்பு
நிறமாகும். அவருடைய பரகரங்களில் சங்கும் சக்கரமும்
இருக்கவேண்டும். (14)

*உதிரணஜகரகம் வஜெ வஜெவ-ஜெஜ்ஜ தஜெஜவ ஜ | உதி
வா வஜெ, ஜவஜ்ஜஜிதி ஜாதி |

ஸம்.முஹ்ய வாஸுடி ஹஸெஸு ஸுதீயெ-காடிகவ-வ-கெ ||

சுநாழிதொத்ரஸம்ஹுதஸ்ரீபஹொ வரஸெபர !

சூழிமொத ழாசுலாம் மளலீம் தவெவ்வாழிழி ழாஜிஹு || யசு ||

உதயசூர் வரதே ஹவெ ஐந்தாதிபெ-நாடிகம் ஹரி: |

சுவாமிநாதன்

பிழையெழுவது மகிழ்வதோ: சுவராஜாதர)யு ளெழெவதா: ।

ததக்(தத)ஹக்ஸொவெதா ஹுடியெஜூயிவிய-ஃதா: ||

ஸம்ஹுத(ஸம்புண-3)பாஸ நொவெதா: ஸ்ரீகந்தி

வரித: ஸ்ரிதா: |

பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் தங்கக்கலசத்தை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையில் தாரையாக விழும் ஜலத் தோடுகூட, கோத்திரம் சொல்லுவதற்கில்லாமல் அநாதி யாகத்தோன்றிய ஹேசம்போ! ஹேபரமேசுவர! ஆதி கோத்திரத்திலுதித்த உமை என்னும் கௌரீதேவியை, இப் பொழுது, தங்களுக்கு கங்கிகாதாநம் செய்து கொடுக் கின்றேன், என்று சொல்லி, மஹாவீஷ்ணுவானவர், பரமேசுவரனுடைய வலது கையில் சுத்த தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். (சுத்த தீர்த்தத்தை விடும்பாவனையில் மூர்த்தியானது கல்பிக்கப்படவேண்டும்.) (16)

எட்டு திக்குகளின் அதிபர்கள், வித்தியாதரர்கள், யக்ஷர்கள் முதலியவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், (ஸப்தமாதாக்கள்) தேவர்கள், ஆகிய எல்லோரும், பக்தியுடன் மார்பில் கைகூப்பி வைத்துக் கொண்டு, நிறைந்த மனதுடன் கூடியவர்களாக, பார்வதி பரமேசுவர விவாஹ வைபவத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். (பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக்கல்பிக்க

ஊவம் கருணாநிதி-ஃ ஸ்ரீகிருஷ்ண-நாம-ஸ்துதம் ததஃ |

உதி காப்யபசரிஸு கருணாநிதி-ஃ ஸ்ரீகிருஷ்ண-நாம-ஸ்துதம் ததஃ ||

நாடி ஊவகருணாநிதி-ஃ ஸ்ரீகிருஷ்ண-நாம-ஸ்துதம் ததஃ ||

வேண்டும்) இவ்விதமாகக் கல்பாணஸுந்தரேச முர்த்தியின் லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அர்த்தநாரீசுவரமுர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (19)

காச்யபிய சிஃபசாஸ்திரத்தில் கல்யாண ஸுந்தரேசுவரமுர்த்தி

லக்ஷணத்தைக்கூறும் அழகுத்தொன்ருவது படவர் முற்றும்-

|| சுய அவிவாழ்வுத்தலை வாடும் ||

சுய-நாஸீயாஜி-தி-புருஷணம் ||

சுய-நாஸீயாஜி-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் |
அ-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் || ௧ ||

வசுஷி-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் |
வசுஷி-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் || ௨ ||

வசுஷி-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் |
வசுஷி-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் || ௩ ||

வசுஷி-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் |
வசுஷி-தி-புருஷணம் வசுஷி-தி-புருஷணம் || ௪ ||

எழுபத்திரண்டாவது படலம்

அர்த்தநாசீவரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது, அர்த்தநாசீவர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அர்த்தநாசீவர மூர்த்தி யானது, 6 கைகளுடையது, 4 கைகளுடையது, 2 கைக ளுடையது என்று மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஸம்பங்க லக்ஷணமுடைய ஸ்தாநக மூர்த்திக்குக் கூறப் பட்டபடியே நதமாநம் முதலியவைகளைக்கொள்ள வேண்டும். வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் சரீரத்தில் இடதுபாதி பார்வதிதலியின் வடிவத்துடனும், வலதுபாதி பரமேசுவர வடிவத்துடனும் இருக்கவேண்டும்.

ஷட்புஜ (6 கைகளுடைய) மூர்த்தியின் வலது பக்கத் திலுள்ள கைகளில், அபயம், மழு, திச்சுடர் இவைகளிருக்க வேண்டும். இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில் ஒரு கையின் (பூர்வஹஸ்தத்தின்) மூலங்கையானது விருஷபத்தின் சிரஸஸில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்ற இரு

உகநிணை ஈளமுடிசுஷி: ஸ்ரீகக் வாஸெ வாஸு-த
ஸீதமூ || அ ||

உகநிணை ஈளமுடிசுஷி: ஸ்ரீகக் வாஸெ வாஸு-த
ஸீதமூ || அ ||

உகநிணை ஈளமுடிசுஷி: ஸ்ரீகக் வாஸெ வாஸு-த
ஸீதமூ || அ ||

உகநிணை ஈளமுடிசுஷி: ஸ்ரீகக் வாஸெ வாஸு-த
ஸீதமூ || அ ||

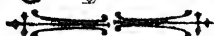
வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள கண்ணானது குருமரான
பார்வையுடையதாகவும், இடது பக்கத்திலுள்ள
கண்ணானது குளிற்சியான பார்வையுடையதாகவும்
இருக்கவேண்டும். (8)

இடையில் கட்டியிருக்கும் வெண்பட்டாடையானது
வலது பக்கத்தில் நடுத்துடை வரையிலும் இருக்கவேண்டும்.
இடது பக்கத்தில் கணுக்கால் முண்டு வரையிலும் இருக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின்
லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில்
அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணமெனப்படும்
எழுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்

|| சுய சூ ஸ்ரீ ஸ்ரீ கிருஷ்ண ||

மஜவம்ஹார உதிதிபுஷ்பணம் ||

சுய வக்ஷி விபெஷண மஜவம்ஹார உதிதிபுஷ்பணம் |

ஹ்ருடயே நாவாஹே வாஹே து வக்ஷிபுஷ்பணம் || ௧ ||

வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் |

தக்ஷிணத்தாஹே வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம்

விக் || ௨ ||

வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் |

தக்ஷிணத்தாஹே வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் விக் ||

வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் |

வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் வாக்ஷிவிபெஷணம் || ௪ ||

சுயபத்திபுஷ்பணம் பதம்

கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லலாட மத்தியம், நாஸாக்கிரம், ஸ்தநமத்தியத்திற்கு இடது பக்கம், துவிபிண்டமத்தியம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸுத்திரமானது தொங்கவேண்டும் அதற்கு வலது பக்கத்தில் இடது குதிகாலின் ஒதுக்கம் 38 அல்லது 38 அங்குலமாகும். (2½)

அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 21, அல்லது 19 அங்குலமாகும். (3½)

இந்த மூர்த்தியானது 8 கைகளுடனாவது, 4 கைகளுடனாவது இருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும். (4)

அதாவது-உமர் அகர் பாபம் அ மறுமலர் அ டிகுதினெ !

മലി പൂംനാ ചിമി ചി ശ്ലാഭ് വാഭവാപി-കരാളിയെ ||൫||

அதுமே-^க ஸெவெ-^க கலஷ-^க ஹஸெயோ அழிதே ।

மரத்தினும் உயர்ந்தவன் வாய்மம் மறுவதில் அ ஈகனினும் || க ||

மதுபூதம் கவாறும் அ மஜலம்-2 அ விசுபழி ।

வாழ்வாபி அருணாசிரா அந்நாநா வஸுபுரீதி-தீழ்

பரந்தொவ-ரோரோவ நயிவொது மடிவெழிவ து உறெகழ் ।

உகாடவெழுவர் ஷாகு மயபுலம் புகாஸ்பெய் ||அ||

வாழ்-பொழிவு மறுவாழ்வு யுமா யுதவித் து காரியை !

புறாணாவது பெரும் தருவிப் புகழ்பெயர் || கூ ||

ஸூரம் வயம் அஃ-அாவி தஜரயம் அ டிஷிணை ।

சதர்புஜ மூர்த்தியாக இருந்தால், அதன் வலது கரங்களில், பாசமும், யானைத் தோலுமிருக்கவேண்டும். இடது கைகளில், யானையின் தந்தமும் யானையின் தோலுமிருக்கவேண்டும். சதர்புஜ மூர்த்தியானது இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

வலது பக்கம் 4 கைகளில், குலம், உடுக்கை, பாசம், கஜசர்ம, இவைகளும், இடது பக்கம் 4 கைகளில், யானையின் தந்தம், கபாலம், கஜசர்ம, விஸ்மயஹஸ்தம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். (7)

பரமேசுவரனுடைய இடது காலுக்குக் கீழே யானையின் மஸ்தகத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். மகுடத்திற்குமேலே யானையின் வாலைக் காட்டவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் யானையின் கால்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். அதுபாக பாக்கியுள்ள யானையின் தோலை, பிரபாமண்டலம்போலக் கல்பிக்கவேண்டும். (9)

கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள

கவாஹ் வெடகம் வஹ் மஹ அஹி அ வாகிகெ || ௮ ||

ஹோட்டி யே நாலா ம் (மெ) டிக்ஷிணஹ ந
யேஜாக்(ஹ) |

ஸவ்யவீஹே யேஜ(யே) து ஹ்வயெசு ஸ்ரஹ
ஸூத்ருக் || ௯ ||

ஸூஹிதம் வாக்வாஹ் து மஹஸ்தே ஜஹகொவாமி |

உஹிதம் டிக்ஷிணம் வாஹ் வாஹ் துடிகம் ஹ்வெசு || ௧௦ ||

தஹ்மி வாஹ்ஜேஜா ஹிக்ஷிணாக் ஆஹம்
அதஹம் மஹ ||

தஹ்நாவாகக்ஷஸ்தே க்ஷி(யே)ஸூத்ருஹம் நயெசு ||

ஸவம் து விவியம் தீக்ஷா மஹஸ்தேஜேஜாஹிதே |

4 கைகளில், குலம், கத்தி, கஜசர்ம, கஜச்நங்கம் (தந்தம்) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளில், கபாலம், கேடயம், கத்தி, கஜசர்ம, இவைகளும் இருப்பதுமாகும்

லலாடமத்தியம், நாஸாக்கிரம், வலது ஸ்தநமத்தியம், வலது பீடமத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (11)

பரமேசுவரனுடைய இடது பாதமானது, யாஹி மஸ்தகத்தின்மீது ஸூஸ்திதமாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வலது காலானது தூக்கியிருக்கவேண்டும். இடது பாதமானது உத்தூடிகமாக இருக்கவேண்டும். (வலது காலானது இடது பக்கத்தில் உத்தூடிகமாக— படுக்கையாக மடிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.) (12)

அந்தக் குதிகாலிலிருந்து ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்) பிண்டம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த முழங்காலானது, இடது கழுக்கட்டின் அஸீமத்திய (மத்திய) ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்க

கூஸொலிதாஹஜாபெவீ பஸஹாவ-காஜெஹயாநிதா ||

வனவம் ஹி கருதிதம் எய்ஸம் யநயாநஜஸஜசிஜி || ௧௫ ||

உதி காரபூவாரிஜெ மஜஹாஜுதி-குகுஷணம் நாஜ
சிஷவாதிதஜ: வடமு: ஸஜாஷ: ||

வேண்டும். இவ்விதம் கஜஸம்ஹார மூர்த்தியானது
இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பார்வதி தேவியானவள், பயந்த முகபாவத்துடன்,
பரமேசுவரனுடைய தோள் மட்டமான உயரத்துடன்
இடது பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக
கல்பிக்கப்பட்ட பிம்பமானது, தந்தானிய ஸமிருத்தியைக்
கொடுக்கும் (15)

காரியபிய சில்பாஸ்திரத்தில் கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்திமூன்றாவது படலம் முற்றும்

|| சுய வதஸுவதிதஜ் வடமூ ||

வாஸுவதஜதிபுஷணடி ||

சுய வசுஷி விபெபெண வாஸுவதஸுஷி ||

ஸவஸுஷிநகம் பெபாகம் அபுபெபவாஸுதி-வேசி || ௧ ||

சி. நெதும் அ. அ. துஸ-பாஹுஸு-கெபம் ஹாதநுடி |

சுலயம் பதிமுறவஸு(வெலவ பமும்)அ. டி. கி. நி. நெ. து

க. ர. அ. யெ || ௨ ||

வரஜம் அ. க. ஷி. ர. அ. அ. வ. ஹ. வ. ப. ப. க. ர. அ. யெ |

பெ. வா. ஸ. ஸ. டி. ர. ப. பெ. வ. ஸ. ஸ. ஹி. நெ. து. து. ப. த. மூ ||

ஸவ-பா. ஹ. ர. ஸ. ஸ. ப. து. கி. ஹி. கி. பெ. ஹ. வி. தா. ந. நடி |

நி. தெ. ஜா. க. ஸ. வ. ஸு. (வா. ஹ. - ௨) ஸ. ம். ஸ. ப. ஹ. - ௨ ஹி. நகம்

வா. ஸ. ந. து. வா || ௪ ||

மழபத்திநாங்கவது படலம்

பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, சந்திரசேகரமூர்த்தியைப் போல ஸமபாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியாகும். (1)

இந்த மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், 4 கைகளும் ஊர்த்துவமுகமான மயிரும், பருத்த உடலு முடையதாகும். வலது கைகளில் அபயமும் குலமும், இடது கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையுமுடையதாகும். பவழம்போன்ற நிறமும் சுபகரமான குளிர்ந்த பார்வையும் உடையதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். புன்சிரிப்புடன் கூடிய முகமுடையதாகும். (2)

நித்தியோத்ஸவத்திற்கான பீம்பமானது ஸ்தாநகமாகவோ ஆஸமாகவோ இருப்பதாகும்.

தெடிவாழி வலம் வணங்கி ரகாகுழம் கூழிறுழுவடி |

தீக்ஷநெஞ்சுத் தயெய்குழம் வலாடையெனாவவீதிநடி ||ரு||

ஜாநாநடுபரிவாகாரத்திரகநிவாஸயுக

(ரகஸுவாஸஸம்) |

பரமீயம் ஸ்வயொஹம் யுகவா கவாமும் வரஜொஜிதடி ||

*சுயாஹம் விதா பரமீயமும் யுகவா து தகிகரெ |

பரமீயம் வரஜெநெவ ஸம்மஹதி து தவொஜிதடி ||

ஐக்ஷிணெ து வரெ ஹஸ்த டுக்ம் வஜ்ஜம் து வாகெ |

ரளகீம் வாரபுவதம் ஹேதகி ஸவீயிம்மெ து

வாகீதெ || அ ||

அதே மூர்த்தியானது அக்ஷிபைப்போன்ற நிறமும், சிவந்த கண்களும், கோணலான புருவங்களும் கொடோமான மூன்று கண்களும் உடையதாகவும், ஸர்பயஜ்ஞோபவீத மணிந்தும், சுடர்விட்டெரியும் நெருப்புச் சுடர்போன்ற உருவமும், மிகச்சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்து, இடது கைகளில் அதேதாமுகமான (கீழ்க்காக்கான) குலமும் வரத ஹஸ்தத்தில் கபாலமும் ஏந்தியும்,* (இருக்க வேண்டும்) 6

அல்லது வலதுபக்கத்தில் அபயஹஸ்தமில்லாமல் அதே (அபய ஹஸ்தமான) கையில் குல மூலத்தையும், வரத ஹஸ்தலத்தில் குலாக்கிரத்தையும் தரித்து, பர ஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் மழுவும் இடது பக்கத்தில் கத்தியும் தரித்திருப்பதுமாகும். இத்தகைய மூர்த்தியானது

*சுஹம் ஜெவ பரமீயம் ஐக்ஷிணெ வயெ ஹவகி |
உகி ஸோகாயெநாநெந ஹவஜிதி ஹதி |

*வலது பக்கம் கைகளில். அபயமும், குலாக்கிரமும் தரித்திருப்பதாகும் என்று அரை சுலோகத்தின் பொருளை இங்கு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

யஜ்நவகுஜா நிலிதூயா(தூ து)ன தநுஜிதி-ஃ
 வஜாஜிஹி |
 ன தநுஜிதி-ஃ ஸகூக் யஜ்யெக் ஸவ-பபதூ
 விநாஸநடி || கூ ||

னவம் து ராஜிதி-ஃ ஸஜிதி-ஃ ப்ரஜிதி-ஃ நெவ
 காஸ்யெக் || ௮ ||

உதி காஸ்யபசிஷ்ட வாஸுவத(தாஹ)ஜிதி-ஃ குகணம்
 நாஜி துஸிவதிதஃ வடஃ ஸஜிதி-ஃ ||

ரௌத்திர (பயங்கரமான) பாசுபதமூர்த்தியாகும். இது பவிலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாகும். (8)

மனதில் தியானம்செய்து பூஜிப்பதற்காக இந்த மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியை ஒரு முறை தியானம் செய்தால் சகல சத்துருக்களும் அழிந்து போவார்கள். இத்தகைய மூர்த்தியானது ரௌத்திர மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியை பிரதிமை வடிவத்தில் செய்யக்கூடாது. (10)

காச்யபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாசுபத (பாசுபதாஸ்திர) மூர்த்தி லக்ஷணமேனும் எழுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| சய வணுவபதிதஃ வடமஃ ||

கஜகாமுலதிபுலக்ஷணம் ||

சய கங்காஸ்தலத்தேஃ ஸுருக்ஷணம் வக்ஷத்தேஃயுநா |
வாடிள து வாடினகொவெதள கங்காஸ்த ஸிக்ஷு
ஸுருக்ஷணம் || ௧ ||

ஸுருக்ஷணம் வரிவாராயணம் ஸுருக்ஷணம் து ஸிப்யதே |
ஸுருக்ஷணம் மஹம் மூலஹம் ஸுருக்ஷணம் (ஸிப்யம்) து
ஸுருக்ஷணம் || ௨ ||

ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் |
ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் வாயு ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் || ௩ ||

ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் வாயு ஸுருக்ஷணம் ஸுருக்ஷணம் || ௪ ||

ஸுருக்ஷணத்தாவது படலம்.

கங்காளமூர்த்தி ஸுருக்ஷணம்.

இனி கங்காள மூர்த்தியின் ஸுருக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் பாதங்கள் பாதுகையுடன் கூடியவைகளாம். கங்காள மூர்த்தியானது பிஷுக்ஷணமுடையதாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ரக்ஷைக்காகவும், பரிவாரத்திற்கும், மோக்ஷார்த்தமாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமூர்த்தி என்றும் கமரமூர்த்தி என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. மூலஸ்தாநகமோக இருப்பது ஸ்தாநகமாகும். உதஸவார்த்தமான பேரமானது கமர பிம்பமாகும்.

இந்த மூர்த்தியை, மரம், லோஹம், ஸுதை, மிருத்து, சர்க்கரை (மணல்), சிலை (கருங்கல்) இவைகளினாலும் சித்திர

வனவம் ஹ ப்ரஹ்மணோ கஸ்ய-ஸிவோ ஜாநொநாநவபுராணவிக் ||

புராணமெவெ, மவ-ஸி கஸ்யா ஜாநம் ஸம், மூ (மூ, ஹ)
ஸுவிபாநு |

ஸம், மூவெய-ஸிவஸம், மூகெ: ஹஸ்தாநுவிதஸ்திவி: || ௫ ||

சூயாதிஸூஹம் ஸம், மூஹம் ஜாநம் ஸூஜ்ய-ஸிகம் ஹவெகி |

பாஜாவி (பாஜா) பிஜாநஜாநம் வா ஜாநதும், மஸஜெவி வா
(ஜெ, து வா) || ௬ ||

ஸூருவி, மஸஜெ, தும், மஸாய-ஸி விஜ்யவம் (மூணம்)
து வா |

தபிபாஜ-ஸிவ (த. ந. ஸிவ) ஹஸ்தாநு, து நவயா
தும், ம ஜாநகஸு || ௭ ||

உகஸ்வொஹ் (ஹ) ஜாநெந ஸஜஸ்திவிருஹ்தெ |

வடிவமாகவும், முறையுடன் செய்வதாகும். இந்தப் பிரதிமையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மாநம் உன் மானம் பிரமாணம் இவைகளுடன் செய்யவேண்டும்.

அறிவாளியாக இருப்பவன் மூர்த்தி மாநத்தை அங்க மாநம், அங்குலம், யவை, ஹஸ்தம், தாலர், விதஸ்தி, இவைகளிலே கொள்ள வேண்டும். சுபமாநத்தை, ஆயாதி களிஞிலே சுத்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (5½)

மூர்த்தியானது, பாதம், அதிஷ்டாநம், துவாரதுங்கம் இவைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மூலலிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான உயரம், 1½ பங்கு உயரம், 2 பங்கு உயரம், அல்லது 3 பங்கு உயரமும் இருப்பதுமாகும். அதன் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்ப மாநம் 9 விதமாகும். (7)

உதஸவ பிம்பத்தின் உயர அளவினுலேயே ஸகல விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாடிவாடிஸ்ஸிதம் வெவெவ டிசுதிணம் மடிவகூழிதே
(மடிநொடிதம்) || அ ||

வாடிள வாடிசுகபா யுகுள டிசுதிணம் கூம்லிதம் ஹவெசு |
வாடிஸ்ஸிதம் மடிவகூழிதம் வெவெவ வடுவெம் ஸ்ரஹஸிதம்
வடுவெயெசு || கூ ||

வடுவெஹஸிதம் கூதம் வாவி டிசுதிணம் கடிசுகெ யுததீ |
ஹிரண்யஸிதம் கூதம் வாவி தஜ்ஜநம் மூஷஸிதம் || ௮ ||

யொநிஸீலாவஸாநெந டிசுதிணம் காசா ண(ஐ)வாவி வா |
கூடி வாடி(டிசுதி)கரெ வாடிதம் நாவிஸீலாவஸாநகடி ||

ஹஸிதம் வடுவெ(வா)ஹஸிதம் ஹஸிதம் ஹஸிதம் ஹஸிதம் |
*வாடிசுகபா யுகுள ஹஸிதம் வா ஸிவிவிதிதம் ஹஸிதம் ||

கூகாஹம் அ தடிமெ தம் ஹஸிதம் தம் ஹஸிதம் ஹஸிதம் |
வாடிஸ்ஸிதம் ஹஸிதம் தம் தம் தம் தம் தம் தம் ||

இந்த மூர்த்தியின் இடது கால் ஸுஸீதமாகவும்
வலது கால் நடைபயக்காட்டும் பாவனையாகவும் இருக்க
வேண்டும் கால்களில் பாதுகைகளிருக்கவேண்டும். வலது
கால் குஞ்சிதமாக இருக்கவேண்டும். (8½)

...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...

(10½)

இடது (வலது) கையில் பாத்திரமிருக்க வேண்டும்.
அது நாயி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தத்தில்
உடுக்கையானது முகவாய்க்கட்டையளவு இருக்க
வேண்டும். இடது கைகளில் குலமும் மயில் தோகையு
மிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் கங்காளமானது

*வாடி ஹஸிதம் தம் ஸிவிதிதம் ஹஸிதம் ஹஸிதம் |
ஹி வாடிஸ்ஸிதம் ஹஸிதம் ஹஸிதம் |

ஸாக்ஷித்ரி அதுஷாத்ரு நதாயிக்ஷாதி(நதம் அாயிக)
மெவ வா ।

ஸூரநகெ வடுவடிஸூதித்ரு வா ஹம்மஜாநமஸூ பரூணு ॥

மூறாடி வாகவாஸெடி அ நெத்ராணெ அ வுடாணகெ ।
ஹநெவாஸோஸெ து ஹிக்ஷாயாம் ஹடிஸெ காக(ஜாத்ரு)
கொருகடி ॥ ௨௫ ॥

நாஸெஸு டிக்ஷிணெ ஸூதித்ரு வக்ஷநாம்முருதி(ஜெ)
துயடி ।

யொநிநீஸு து ஸூதித்ரு(துரக்)வா டிக்ஷிணெ யும
ஜாத்ருகடி ॥ ௨௬ ॥

வாகவாடிஸூதித்ரு வாஸி விவாஜாணாஸடிஸெ ।

ஸூரநகம் ஹெஸவஜாவஜாதம் மஜநெஷு(து)னிய்யதெ ॥

(சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு) மார்பில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் தோள் மட்டமாக கன்னிகைகள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் உயரமானது 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இருப்பதுமாகும். ஸ்தாநகபிம்பத்திற்கு பூர்வஸூத்திரத் தையும் நதமானத்தையும் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

நெற்றியின் இடது பக்கம், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், முகவாய்க்கட்டையின் இடதுபக்கம், கழுத்து, ஹிருதயத்தி லிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கத்தில் 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், யோநி (மத்தியத்திற்கு) வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இடது காலை ஒட்டிய இடம் அல்லது இருபாதங் களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். இது ஸ்தாநகமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (17)

மஹவஸ்து து ஸூத்ரம் து மூரூபெ வாரவாஸூகெ |
வாரிம்விரும்புமூரூபெ து சிவாஸூகெ (வூவூதே)
ஸூத்ரம் ஹவஸ்க || ௧௮ ||

ஸூத்ரம் மூரூபெ து அக்ஷிணெ து அயாம்மூரூ
(6௮) |

வாரெ அ வூடவாஸூகெ து ஹிசூரூபெ யயூதெ || ௧௯ ||

நாஸிவாரெ அயாம்மூரூ (௭௮) யோநிவாரெ
யுமாம்மூரூ (௮௮) |

வாரிம்விரும்புமூரூபெ ஸூதா மஹவஸ்து து ஸூத்ரம் || ௨௦ ||

சூரூமஸூதாசூரூமே சூரூ நதாரூ அ ஸூசூரூ |
மஹவஸ்து து வாரி ஹூயோநிசூரூபெ வார || ௨௧ ||

ஸூதூ (௧) ஸூதூரூ கூயூசூ ஸூத்ராசூ (௨) ஸூரூ
௨௦௮ ||

கமநமூர்த்திக்கு பூர்வ ஸூத்திரமானது, நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும் இடது கால் மணிக்கட்டின் நடுவிலும் விழவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரமானது, லலாட மத்தியின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், இடது நாஸியின் துவாரத்தின் பக்கத்திலும், கண்ட மத்தியிலும், ஹிருதயத்திலும், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், யோரியின் இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலும், இடது கால் மணிக்கட்டைத் தொட்டும் இருக்கவேண்டும். (20)

அறிவில் சிறந்தவனே! ஆபங்கத்திற்குக் கூறியிருப்பதையே நதமாநமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் ஹஸ்தநீப்ர (ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் ஒதுக்கம்)த்தையும் கூறுகிறேன். (21)

வலது கையில் புல்லை கல்பிக்கவேண்டும். (வலதுகையில்

ஆனிஸாத்யம்.மூரூ வாவி துயொனிஸாதிரெவ வா || ௨௨ ||

உணிஸநெ ஐயஜா து (உண) ஸாஹ்யம் வெவ
தமெவ ஹி |

நீபு தகி தி வியம் வெவ வாஹீ வாஹீகரெவி வா ||

கருவஸ்துபரம் அாஷாநாநள அாவி (அாஷாபுஸாஜாத்யம்
அ) நீபுகழ் |

நாஹிஸீலாவஸாநெ து கடுவ-ரம் (ரா) தஸ்ய
நீபுகழ் || ௨௪ ||

*வஹாம்.மூரூயொவாவி தியிஷொபாபமெவ வா |

உகிணம் (ண) துணகம் ஹஹீ யொநிஸீலாவஸாநகெ
|| ௨௫ ||

வாகவி தி அது-பாது ஜமஸஸ்ய (ஜமாஸ்ய து)
புரூஸபெகி |

புல்லிருக்கவேண்டும்.) அதற்கும் மத்திய ஸுத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது, 22, அல்லது 23 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமானது, மணிக்கட்டு வரையில், மணிக்கட்டின் மத்தியம் வரையில், மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கம் வரையில் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாத்திரத்துடன்கூடிய இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமும் இதுபாலாவ மூன்றுவிதமாகும். அவைகள் 16 அங்குலம் 17 அங்குலம், 18 அங்குலங்களாகும். நாபி மட்டத்தில் முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15 அல்லது 16 அங்குலமாகும். வலது கையிலிருக்கும் புல்லானது யோனி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (25)

(கையிலிருக்கும் புல்லானது) மானின் வாயில் 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

*வஹாபாபகம் வாவி ஷொபாபாபமாவி வா |

உதி வாஹீ ஹிதஸ்யிதி ஹி |

ஜாதமேஜாஸ்வினிக்ஷணம் யயோ வஸந்யபரிஜாதுரெக ||

வாழ்வுவெள்ளை வடிகட்டும் பொதுமக்கள் வாழ்வாதாரம் !
வடிகட்டும்(தூசு) தடுக்கும் ஸ்தலம் சரிவரப்படுத்தி
(பரிநீரினம்)வழி நிறுத்தி || உள ||

உகவாரிப்பதிலாதும் வாஸ்துவம் து வ.மு.தொ
(ககசுஷா)வரி ।

ஸ்ரீமதுபத்யாயாகோவீஷாவிஸ்தாசு, கங்காஹம்
ஸகாயேசு ஸூயை || ௨௮ ||

ஐக்கியப் பிரதமர் லார்ட் லாஸ்கி
 ஐக்கியப் பிரதமர் லார்ட் லாஸ்கி

உணர்வு(யுள்)கூர்ணம் யுமாந்முயுள் வஜாகாஸம்
 லிவாஸு-2கெ |

வறுபது யஸம்புகம் தஜ-நீ பீஜு-தொ ஹவசு || ௩௦ ||

அந்தக்கையில் ஞானமுத்திரையையாவது ஸீப் ஹகர்ணத்
தையாவது அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும்.
இடது பக்கத்தில் பரஹஸ்தத்தில் இருக்கும் குலமானது
தோள்பட்டை மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்
திரத்திலிருந்து, சிகாபந்தத்தின் (மயில் தோகையின்)
ஒதுக்கம் 40 அங்குலமாகும்(?) குலமானது (குலத்தின்
தலையானது) தோள்பட்டைக்குமேலே இருப்பதாகும்.
குலாக்கிரமானது, பயங்கரமாக இருப்பதாகும். கங்காளத்
தைக் கட்டியிருக்கவேண்டும். (28)

கடகஹஸ்தமான வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரமானது 9 அங்குலமாகும். அதன் நடுவானது சிறுத்து 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் இரண்டு பக்கமும் தாமரைப்பூவையப்போன்று இருக்கவேண்டும். அதில் 3 வளையங்களிருக்கவேண்டும்.

தஜ-தஜாம், மூஹஜெவம் ஹி ஹநுஸீலாவஸாநகடி |
 உணிஸுஸஸூ நீபு து வுவிவ-ஸூதித் (தூக்)
 தகெவ அ || ௩௧ ||

அகவாரிஸ, திஜாத் ஸூஜிஸாயிகஜயாவி வா |
 வாவெ கவாருவாத் வா ஹாங்ஸம் ரஸநீபுக் || ௩௨ ||

வநம் ஜெயா (வனகா) மூமும் வாவி ஸூவத்
 நிபு-ஜேணம் ஹவெக |
 உகரகூணும் வாவி ஸ்வவத் து வாவெ || ௩௩ ||

ஜடாஜகூடஜெவாகும் விசீண-ஜெ கெபஜணாருடி |
 டிசுநிணை து பெவரம் வா வாஜநிவ-ஜா (வஹெ, மாவா)
 உகெவி வா || ௩௪ ||

சுட்டுவிரலானது நேராக (உயர்ந்து) இருக்கவேண்டும்.
 அந்த விரலானது உடுக்கையைப்பிடித்திருக்கவேண்டும்.
 உடுக்கையானது, முகவாய்க்கட்டை மட்டமாக இருக்க
 வேண்டும். (30½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து (பரஹஸ்தம்) மணிக்கட்டு
 வரையில் ஒதுக்கம் 40 அல்லது 41 அங்குலமாகும். இடது
 கையிலிருக்கும் கபாலத்தின் ஒதுக்கம் 18 ($12 + 6 = 18$)
 அங்குலமாகும். (32)

(கபாலத்தின்) கனமானது 1 அங்குலமாகும். அது
 வடுவில்லாமல் (சிலிம்பு, பிசிறு, விறிசல் முதலியன)
 இல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

இடது பக்கத்தில் (காதில்) மகரகுண்டலம் அல்லது
 சங்கபத்திரமிருக்கவேண்டும். (சிகையானது) ஜடா
 மண்டலமாகவாவது, விரிந்து மண்டலாகாரமாகவாவது
 இருக்கவேண்டும். (33½)

(சிரஸ்ஸில்) வலது பக்கத்தில் (இளம்பிறைச்
 சந்திரனை) அணிந்தும் இடது பக்கத்தில் நாகாபரணத்தை

கரோபிஷ்ட(பாநா)ஸங்ம் அ யு து திரகாஸுலாவதள
(தம்) |

ஸகவந்ம் தமெய்வொகுக-ஃவ-ஃவெந டி-ஃவ-ஃகெஃ ||

விகாசிஜிம(விககெகாடி)ஸங்ம் அ கட்டள க்ஷு-ஃகா
பாநிகா |

நாமகங்கண் கொடுஷஷு நாமநா த்விமலிஷிதழ || ௩௬ ||

வநதகி கங்கா-நாபாஸி(கம் நாப) வாபிஷஸொவாபி
த்யைஷி(ஹிதழ) |

கநெகலுதெஜா-ஃபாஸி: ஸெனிதம் வநிதம் அ தெஃ ||

பயிவாதுயதம் ஹுதலமெ-மெ(ஹாஸ)ஸெநிதழ |

ஃகாஸ(தம்)ஹ் து தகவாதெ நியாயாகு தியாய
(ரகயா)பா || ௩௭ ||

கி-ஃகி-ஃகாஸிதயாநிஸ்ய-ஃக-ஃகா-நதவாஸஸா
(ஸ:) |

யணிந்துமிருக்கவேண்டும். மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்திருக்கவேண்டும். ஊ ம த த ம பூ வை தரித்திருக்க வேண்டும். கொக்கிறகு, எருக்கம்பூ, தூர்வை (அருகம்புல்) இவைகளை தரித்திருக்கவேண்டும். (36)

குயில், மயில்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் சிறிய மணிமாலையையணிந்திருக்கவேண்டும். மணிக்கட்டுகளில் நாக கங்கணமணிந்திருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான ரத்நங்களையுமணிந்திருக்கவேண்டும். (37)

கங்காளமானது இடது தோளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். கங்காளமூர்த்தியானது அநேக பூதங்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் முன் பக்கத்தில் பூதமானது ஸுவர்ணமயமான (தங்கத்தினாலான) பலி பாத்திரத்துடனிருப்பதாகும். அந்த பாத்திரத்தில் ரக்த தாரையுடனும்

ஹுதிதே து ஸிரஸஃ வாசுத்ரம் விஹஸூஸூஸ-ஃ னவ வா |
வாசுத்ரவிஹாரகம் அரவி னிஸாசிரம்,மும் து வா ||சஅ||

நிஹாநம் ஃபாஃ,மும் வநகெகாஃ,மும் ஹவெசு |
ஹிரண்யம்(ஹரிணம்)ஃசுநிஹாநம் ஜாநஸூஸூஸாநகஸு ||

உய-ஃஅதிவாஃவய-ஃஹரிணீ தும்,மவெவ அ |
ஃவவஸு வ-வ-ஃவ-ஃவ-ஃவ, து ஸூஸ-ஃஹாநம் தவெவ ஹி
நாஸாநெ, மும்வயெசு ஸுதித்ரம் வாஹம்,மும்ஸூஸு
உ-ஃவெசு |

ஜாநெ, (மும்) னிஸாஃ,மும் துயொஹிஸா
ஃபாஃ,மும் || ௫௧ ||

ஸூஸ-ஃ,தம் கூசுதிநாஸாநெ,மும்ஸூஸு மும் வ-வெசு |
ஸுதித்ரவாநெ து நீஸாஹம்,மும்ஸூஸு,மும்ஸூஸு(ஹம்)
ஸாஃ,மும் || ௫௨ ||

பூதமானது பாத்நிரத்தின் தலைப்பக்கத்தை இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகும். பாத்நிரத்தின் விஸ்தாரமானது 20 அங்குலமாகும். அதன் குழிவானது 10 அங்குலமாகும். கனம் 1 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலிருக்கும் மாணாது ஸ்வாமியின் முழங்கால் உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த உயரமானது மானின் தலை முதல் பாதம் வரையிலுள்ள அளவாகும்.

ஸ்வாமியின் பூர்வஸூத்திரமானது தொட்டிருப்பதையும் ஒதுக்கத்தையும் கூறுகிறது. ஸூத்திரத்தை நாஸாக்கிரத்திலும் கால் பெருவிரலிடையிலும் தொங்கவிடவேண்டும்.

சடையின் நுணிவரையில் நீளமானது 20 அல்லது 25 அங்குலமாகும். (51)

ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும் வயிற்றையும் தொட்டுக்கொண்டு, காலின் பெருவிரலிடையிலும் தொங்க

தசுஸூதூசு டிசுநிணா஁,முஷுநீபூகம் து மவா஁முஹு |
டிபரமுஹு,முஹு வாவி டாடிபரமுஹுஹெவ வா ||௫௩||

ஸூதூ,ஹூநம் து நிஹு வா ஸவ ஹூஹூஹூஹூஹூஹூஹூ வா |
டாஹி஁படி஁முஹு வாவி தூபொஹி஁ஸூஹிஹெவ வா ||௫௫||

ஸூதூ,சுவாபூபூஹு து ஸீஹூஹு டிசுநிணா஁,முஷுநிஹு கஹு |
ஹகஹிஹி,அதுஹவஹு ரஸா஁முஹு, து நீபூகஹு ||

ஹீஹு டிசுநிணவாஹூஹூ து ஹெஹவஹுரஸா஁,முஹு |
வாஹுஹாபாஹு வாவி வாஹ,தாஹாபஹீஹி(தஹாவஸாஹ)
கஹு || ௫௬ ||

ஹஹஹஹ,தஹுஹா஁,முஹுஹிஹுஹூஹு து வஹகஹு |
தஹிஹூ,முஷுஹொஹிஹூஹூ ஹுஹுஹகஹிஹஹஹஹ ||

ஹு,முஹு ஹுஹுஹொஹிஹஹு ஸுஹு,து ஸுஹு
ஹஹஹ ||

வேண்டும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் பெரு
விரல் வரையில் ஒதுக்கம் ௧ அங்குலமாகும். அந்த
ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது கால் பெருவிரல் வரையில்
ஒதுக்கம் 9, 10, 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்
தின் ஸ்தாநமானது. (பெருவிரலடியில்) பதிந்திருக்குமிட
மாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது குதிகால் நடுவரையில்
ஒதுக்கம், 22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்தி
லிருந்து வலது பெருவிரலின் பள்ளம் வரையில், பக்கத்தின்
எல்லையாகும். அதன் ஒதுக்கம் 1, 2, 3, 4, 5 அல்லது 6
அங்குலமாகும். (?) பாதுகையின் நீளமானது காலின்
கோடியளவேயாகும் (காலின் நீளமேயாகும்) (56)

பாதுகையின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். பாதுகையின்
மேல்பக்கமானது பத்மவடிவமாகும். காலின் பெருவிரல்
சுட்டு விரல்களின் நடுவில் ஆம்பல் மொட்டைப்போல
அமைக்கவேண்டும், அதன் உயரம் 2 அங்குலமாம், அது

கெகூரூஸரிவரெ ரஜே ஸ்ரீமஸெ ஷெவநாயக: || ௫௯ ||

ஃஷீணாம் ஸம்மஜே ஸ்ரீதஜா ஹமவாநு(ஜமாடி)வரஜெஸ்ர: |

ஃஸூகாரணஜ்யூயாயாம் ஃநீநாம் ஸ(ம)வ-ஜோஜ்யெ ||

தெஷாம் ஸ்ரீ(ஃஸூ)ணாம் ஃ வளரஸூ ஜ விவாதாய ஃ
யூயா |

லிக்ஷாஸூ(டி)ரூலீதநெந(மஸூ)கடிஸூ குவிவஜி-ஃத: ||

ஃதெஜ்வம் (மதெஜ்வம்)வரஜெஸ்ர: கெகூரூஸம்
கெகூவிநீ(ஃவிஹா)யதஜ |

லிக்ஷாம் கரொஜ்வம் ஃவ்யகங்காஸவஜ து ஜோக்ஷணம்
(கங்காஸஜோக்ஷணாய ஃ) || ௬௧ ||

காஸூவ உவாஃ —

கவயாவெ வயி-ஃதம் ஜாவஜ கங்காஸவஜ வஜம் கடிஜ |

வட்டமாகவும் அழகாகவுமிருக்கவேண்டும். (57½)

அழகாகவும் ஸர்வைசுவரிய ஸம்பந்நமுமானகைலாஸத்தில், முனிவர்கள் கூடியிருக்கும்பொழுது தேவநாயகரான பரமேசுவரன் கூறினார் :—

நான் தண்டகாரணியத்தில் செய்த லீலையில் முனிவர்களுடைய அஹங்காரத்தைப்போக்குவதற்காகவும் அவர்களின் ஸ்திரீகளின் நாமே குடும்பினிகள் என்னும், அஹங்காரத்தையும் நீக்குவதற்காகவும் கைலாசத்தை விட்டு, விளையாட்டாக பிக்ஷாடன ரூபத்துடன் கடிஸூத் திரங்கூட இல்லாமல் நக்ரனாகச்சென்றேன்.

கங்காளத்தின் விடுதலையை உத்தேசித்து பிஷையுமெடுக்கின்றேன். (61)

காசியபர் கூறினார் : தாங்கள் கங்காளத்திற்கு எங்ஙனம் பலத்தை விருத்திசெய்தீர்கள்.

காச்யவ உவாழ —

வனவம் கங்காஸ்தலாவதம் ஹரிஹராய-வேதே மருணம் ||

உதி காச்யவஸரிஹே கங்காஸ்தலே-தி-வேதே கருணம் நம

வனவஸ்து-தி-தலே: வடமு: வஸ்தவ: ||

காசியபர் கூறினார்:—இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின்
லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின்
லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமேன்றும்
எழுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

சுய ஷட்வலகூதிதஃ வடமூஃ ||

ஹரிஹராயகூ உதிசுருக்ஷணமூ ||

சுய வக்ஷதீ விபெஷண ஹரிஹராயகூ வரமூ |

சூஷ்ம வஸூஸிதம் ஸ்ராமம் (வாஷம்) ஸ்ராமகம் ஸம்

வாஷகமூ || க ||

உக்ஷிணம் மூலமயம் வரம் கடகம் மொரூமூஸிதமூ |

வரமூ உக்ஷிணம் வரம் மூலமயமயம் வரமூ || உ ||

ஸவெது வரம் மூலமயம் கடகம் கடகம் கடகம் கடகம் |

வரவாஸமம் மூலமயம் தவெது மூலமயம் கடகம் |

உக்ஷிணம் தமூ உஷிணம் வரம் உஷிணம்

வஸூஸிதமூ |

கிணிக்ஷு காரிதம் மொரூமூ உஷிணம் தமூமூகெ ||

எழுபத்தாருவது படம்

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டு மிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மூலமயம் இடது பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும் இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களில் அததற்கு உரிய ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும், இடது கண் குளிர்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

காசுஜிவ உவாழி —

வனவம் கங்காஸைவாபிதம் ஹரிஹராய-நம: ப்ருணம் ||

உதி காபூவபரிவெ கங்காடெதி-3யகூணம் நாட

வனுஸுவதிதலை: வடமூ: ஸஜாவ: ||

காசியபர் கூறினார்:-இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின்
லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின்
லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமேன்னும்
எழுபத்தைத்தாவது படலம் முற்றும்.

|| சய ஷடாஸ்து திதஃ வடமஃ ||

ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ||

சய வக்ஷத் விஸெஷண ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ||

சுதஃஸம் ஸுஸீதம் ஸுராதம் (வாஹம்) ஸுராதகம் ஸம்

வாஹகம் || க ||

சுதஃஸம் ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ||

வாஹகம் ஸுதஃஸம் ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் || ௨ ||

ஸவெஷ வாகம் ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ||

வாஹகம் ஸுதஃஸம் ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ||

சுதஃஸம் துதிமஃ ஸுதஃஸம் ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ||

ஸுதஃஸம் ||

சிவஸிவஸுதஃஸம் ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ||

ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம்

ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம்

இனி ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம் ஹரிஹராய நமஸ்கரிதம்
விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக
நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு
பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும்
இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டு
மிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது
பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது
பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க
வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும்
இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க
வேண்டும். இருபக்கங்களில் அததற்கு உரிய ஆபரணங்கள்
அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும்,
இடது கண் குளிர்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

ஸவ-ஹாரணஸ்யபூதம் திம-ஸவரஸஜநிதழ் |

ஸ்ரீரஸ்யகருபூதம் தஸ்யே நுகுணஸுமூதே || ௫ ||

ஸூக்ரபாகவிஸாநம் து தஜாமாஸெந வயி-தீதழ் |

ஸூக்ரத அகுவலிபுவஜாக்ஷகிரயாவி வா || ௬ ||

ஸ்ரீரஸ்யகருபூதம் து ஸவஹாரணஸ்யகருபூதம்

(ஹாமாயிகம் தயா) |

ஸ்ரீரஸ்யகருபூதம் து விஸாரம் விஸாரம் || ௭ ||

* அகுவலிபுவஜாக்ஷகிரயாவி வாயுமஸ்யகருபூதம் |

சுமே-நுகுணஸ்யகருபூதம் து தயா || ௮ ||

(வலது பக்கத்தில்) கண்ணுனது சிறுதளவு தெரியும்படி இருக்கவேண்டும். (விஷ்ணு பாகமான இடது பக்கத்தில்) ஸகல ஆபரணங்களும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது பக்கமான சிவபாகமானது) திகம்பரமாக (வஸ்திர மில்லாமல்) இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் (வலது பக்கத்தில்) சந்திரகலையுடனிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அதன் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ருத்திரபாகமான வலது பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது இடது பக்கமான விஷ்ணு பாகத்தைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது சக்கரத்தைப்போல வட்டவடிவமாகவாவது தாமரை மலரைப்போலவாவது இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸின் விசாலமானது (இடது பக்கம்) 7 அங்குலமும் (வலது பக்கம்) ஒரு அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கவேண்டும். இது வட்டமான சிரோ விஸ்தாரமானதாகும்.

* சுமே-நுகுணஸ்யகருபூதம் து தயா ||

சுமே-நுகுணஸ்யகருபூதம் து தயா ||

மூணாம்மூலம் கருகாபெஜாஸ்யே வசுநாஸஸ்யே

ஹேவெசு |

அகூம் தஜீநீரோம்ஸ்ய வுஷஜாநாம் அ உயஜாஸு |
ஸவெஷாநா ஷெவஷேநாநெவநெவ ஸாஅரெசு || கூ ||

ஐதி காபஸூபஸரிஸ்ய ஹரிஹராயஸுக்ஷணம் நாஸ
ஷடீஸஷதிதஸு படநு ஸஜாஸு ||

* சக்கிரவாமத்தின் லில் 1 பாகம், வட்டமான சிரஸ்ஸின் உயரமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடப்பட்டத் திற்த சிரஸ் சக்கிரத்தினுடைய நாளமாகும். சக்கிரம் தர்ஜஸையப் பிடித்து புஷ்பமாகியின் மத்தியம்.

ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

காரியபிய சில்பாஸ்தீரத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணமென்ற
எழுபத்தாருவது படலம் முற்றும்.

வகூரூணாம்மூனாம் மூஸ்ய வுஷஜாநாமுதூஉயஜாஸு ||
ஸவெஷாநாஷெவாநாநெவஷேநாநெவஷாஅரெசு |

ஐதி ஸாஸூதீஹாநாயஸூஜாதகாமதா வாரா |

சுமூஹாமகிஹாமெமகம் ஸாயஸம் து சரிரஸௌதூஸு |
சுமே மூநாடவடம் து சரிரஸு கஸ்ய நாஸகஸு ||
மூணாம்மூனாம் க்ரகாடயஸ்யே தகூ நாஸஸூரிதி
ஹேவெசு |

தஸூஜூணாம்மூனாமூஸம் வுஷஜாநாஸூஜாதாஸு ||

ஐதி வாரொந ஹவிதவ்யிதி ஹாதி |

*இந்தவிடத்தில் மூலம் பிழைநிறைந்திருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடத்தில் ஒரு சுலோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் “சிரஸ்ஸின் முன்பக்கத்தின் வீஸ்தாரத்தில் லில் 1 பங்கும் ½ அங்குலமும் பின் பக்கமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடப்பட்டமானது சிரஸ்சக்கிரத்தின் நாளமாகும். பின்பக்கத்தில் பிடரிக்குமேலே 3 அங்குலத்திலுள்ள இடமானது நாளத்தின் இடமாகும். அதிலிருந்து 3 அங்குலத்திலிருந்து கழுத்தின் மத்தியில் புஷ்பமாகி முதலியவைகள் இருக்குமிடமாகும்” என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

நதமானது, ஆபங்கம் அல்லது ஸம்பங்கமாக இருக்க வேண்டும். (4)

வாடிள வாடிசுலம்புகூள் வாடிசுலாஹிதள து வா |
ஸுவிசீண-ஃ ஐடாஹாரம் ஐடாஹனுருவெவ வா || ௫ ||

வூ தீவஸஹைடாஹாரம் ந.ம.ரூபம் நதாநநடி |
றுறுடிவட்டிஸம்புகூம் கரொடூயெ-ஃநுஸெவரடி || ௬ ||

ஸவ-ஃஹாரணஸம்புகூம் கடிஸூதி ஸிவஹி-ஃதடி |
ஸுஸெஸதநிஹம் பெருகூம் நாநாநாமஹிஸூதி ||

ஃசூநிணை வூவ-ஃஹைஹம் து ஃ.ம.நஹாஸாஹகம் ஹவெசு |
வாஹை து வூவ-ஃஹைஹம் து வரஃ ஸூசு கவாஹை ||

ஃசூநிணை வரஹைஹம் து ஃ.ம.ரூபம் ஃ யரெசு ஹை |
வாஹை து ஸிவிவி-ஃ ஃ கத-ஃஹை ஃ.ம.நஹாஸாஹகம்
(ஃ ஃ.ம.நஹாஸாஹகம்) || ௭ ||

ஸிதவஹைஹம் து நாமெந கடிவெஷிதடி |

பிஷாடந மூர்த்தியானது, பாதங்களில் பாதுகைகளை தரித்துமிருப்பதாகும். பாதுகை இல்லாமலும் இருப்பதாகும். விரிந்த ஐடாபாரத்துடனாவது ஐடாமண்டலம் தரித்தாவது இருப்பதாகும். அல்லது வட்ட வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட ஐடாபாரத்துடனுமிருப்பதாகும். நெத்திப் பட்டை தரித்திருக்கவேண்டும். மண்டையோடும், அரை சந்திரனும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையு மணிந்து, கடிஸூத்திரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். பிஷாடந மூர்த்தியானது தூய வெண்மை நிறமுடையதாகும். நாநாவித நாகங்களை அணிந்திருப்பதாகும். (7)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தில் மானும், இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தம் வரதமாகவும் கபாலத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கையையும், இடது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான (மனதைக்கவரும்) மயில்த்தோகையையும் தரித்திருக்க வேண்டும். (8)

வெணுப்பு வஸ்திரத்தை மேலாடையாக தரித்து,

ஹேதயஜெஹ்வஸீதம் து நீருகண்திபுணயுக் ||

*வஜ்ஜீவொவரிஷாத்(ஸம் ஸஜாக்) பெஷம் கங்காஸ-
உதிதி-வக் || ௮

உதி காப்யவரிஷெ ஹிஷாடமஉதிதி-ருக்ஷணம் நாத
ஸவஸவதிதஃ பட்டயஃ ஸஜாவஃ ||

இடுப்பில் நாகத்தை சுத்திக்கொண்டு, வெண்மையான
பூநூலை தரித்து, நீலகண்டனாக, திரிபுண்டிரத்தை தரித்து
இருக்கவேண்டும் இந்த மூர்த்தியானது, பத்மபீடத்தின்
மீது கல்பிக்கப்படவேண்டும். மற்றவைகள் பிஷாடந
மூர்த்தியைப்போலவேயாகும். *

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிஷாடநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

* ௮. ஸோகாநனாரம் சுயலயிகவாஃ, ஸரஸ்வதீஹாரயஸூ
ராதுகாயம் டிப்யுதெ |

“ஸம்ஸார உவாமி —

ஜெவாஸுரெ ஹாரயுகெ விதாஹாரிஸூ யக் |

தஜாதவாநாம் வாபு-ஸூம் ஸஜாத்(தக்)தாநவெஷ்டி ||

தெநாஸுராவஸ்து(ஸத்)வித் ஸதாஜாவெவ ஸரணம்
யயு: |

(ஜெவாநாம்)ஸிபியாய-ஃ து ஸவ-ஃஹோகஹிதாய ௮ ||

தாதவாநாம் விநாபாய-ஃ ஸுஹஸீஷ-ஃ வஹாஜ்ஜஹ ||

தக்வாவிதாஸூஸூணா: ஸுஸஹாயாஸூக-விதா: ||

(தக்)ஸுஹஹதூஸூஜாதஸவ-ஃவாவஸ்துபாணயெ |

ஸவ-ஃஹோகாவகாராய-ஃ ஸவ-ஃபுராணிஹிதாய ௮ ||

தக்வாஸூ ஜோகூய-ஃ ஹிக்ஷு-வெஷம் வஹாஜ்ஜஹ ||’

* இந்த படலத்தின் முடிவில், ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில்
4½ சுலோகங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளின்
பொருள் வருமாறு. “பரமேசுவரன் ‘கூறினார். தேவாஸுர
யுத்தத்தில், பிரம்ஹாவின் சிரமானது அஸுரர் பக்கத்தில்

॥ சுயாஷ்டி ஸஷத்திதஃ பட்டமஃ ॥

வண்ணோஸாநு மஹேதிபுருஷணம் ॥

சுய வக்ஷஸ்தி விபெஷண வண்ணோஸாநு மஹேதிபுருஷணம் ॥

உலாஸஹிதவக்ஷஸவஃ வாபெ கிஹிநதாநநடி ॥ க ॥

புக்ஷிணெ ஸ்வஹயம் வஜ்ஜி *தயா ஸ்வஹயாநாந ஹவெசு ॥

வாபெ து கட்டகம் நடிஸ்தி சுயஸ்தாசு அஹேதிபுருஷணம்(க) ॥

எழுபத்தெட்டாவது பட்டம்

சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போன்றதேயாகும். முகமானது இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். வலது கையானது அபயஹஸ்தமாக இருக்கக்கூடாது.* ஆபரணங்கள் அவ்விதமேயாகும். இடது கையானது கடகஹஸ்தமாக

விழுந்தது. அதனாலே அஸுரர்களின் வீரப்பம் கிட்டியது. அஸுரர்களின் அஸ்திரபலத்தினாலே வீரட்டப்பட்ட தேவர்கள் என்னையே சரணமடைந்தார்கள். அஸுரர்களை வெற்றி கொள்ளுவதற்காகவும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும், அஸுரர்களின் அழிவுக்காகவும், அந்த பிரம்ஹாவின் சிரஸ்ஸை நான் வஹிக்கின்றேன். அதனாலே நான் செய்த உதவியினாலே, ஸகல அண்டங்களும் நடுக்கமின்றி காப்பாற்றப்பட்டன. பிரம்ஹ தேவனின் சிரத்தைக் கொய்ததனாலுண்டான பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும், ஸகல உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகவும், ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காகவும், அந்த கபாலத்தைக் கையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும், நான் பிஷாடந வேஷத்தை தரித்திருக்கிறேன்.”

*தலஹம் வரஹம் ஹவெசு ॥ உதி ஸுரஹ் சீஹாநுயஸு
பாதகா வாஃ ॥

* அந்த வலது கையானது வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ஹரஃயெனாவிஸம்யுதம் அனௌஸம் ஹகிஸம்யுதஸு |
 சூவீநள பௌவீஸெ து அனௌஸம் ஸ்ரண-வண-ஹஸு ||

தெவதெவெஸயொஃயெஹ ஹநுஜதி-ஃ விநா ஸுய
 (ஹவசு) |

அனௌஸாநுமஹம் வஜாதம் ஹகிணெஸபதவாஸு || ச ||

உதி காஸ்யவஸிஸௌ அனௌஸாநுமஹஜதி-ஃஹகிணெ
 நாஹ சுஷஸவதிதஃ பட்டயு: ஸஹவ: ||

இருக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்குக் கீழ் சண்டிகேச மூர்த்தி
 யானது (நின்றவடிவமாக) இருக்கவேண்டும். (2)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது பக்தியுடன் மார்பில்
 கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சண்டி-
 கேசவரரின் நிறமானது ஸ்வர்ண நிறமாகும்.

பரமேசவரனும் பார்வதி தேவியும் பத்மபீடத்தில்
 உட்காந்த வடிவமாக இருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின்
 மத்தியில் ஸ்கந்தமூர்த்தியானது இருக்கக்கூடாது. இவ்வித-
 மாக சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்-
 பட்டிருக்கிறது.

இனி தக்ஷிணமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியப சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டேசானுக்ரஹமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
 எழுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்-

|| சுவெய்கொ நாபீ ததலி வடநு ||

உக்ஷிணாஉதி-தி-உக்ஷணம் ||

சுய வக்ஷி வியெவெண உக்ஷிணாஉதி-தி-உக்ஷணம் |
 மும்பயெசு உக்ஷிணம் வாடி வாஜாம்பி நடை-கா-முகழ ||
 ஸவெஜாவ-மே-நி-நியாதவம் வாஜவாடி து ஸாயயெசு |
 மும்பா-உக்ஷிண ஸவெஜ நெக்ரா-நை தசுவ-பா-நுகை ||
 *ஹி-கூ-உய-ஸு-வா-வெ-து ஹ-ந-ய-ஸு-வா-வெ-து வா-வெ-து |
 யவ-ந-பா-நுகை-நீ-கூ-மும்-ப-நா-வெ-ஜ-உ-ய-ஸு-வெ || ௩ ||
 வெ-ப-உ-தி-உ-ஸு-உ-ய-ஸு-து வ-தி-வ-ஸு-தி-து து
 மும்பயெசு |

எழுபத்தொன்பதாவது படம்

தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறு
 கிறேன். தக்ஷிணமூர்த்தியின் வலதுகாலைத் தொங்கவிட
 வேண்டும். இடது காலின் நளகையை, (கண்டைக்காலின்
 நுரையில் சிறித்திருக்குமிடத்தை) வலது கால் தடையின்
 முன்பாகத்தில் வைக்கவேண்டும். இடது காலைப்படியப்
 போட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திராந்தம்,
 வலது நாஸாபுடாந்தம். நடுக்கமுத்தின் இடது பக்கம்,
 ஹிருதயமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 3 யவை ஒதுக்
 கத்திலுள்ள இடம் நாபிமத்தியம், மேட்ரமத்தியம்
 இந்த இடங்களில் பூர்வஸுத்திரத்தைத் - தொங்கவிட

*சுயம் ஸோகாய-ஃ ஸா-ஹ-தீ-ஹ-ய-ஸு-வா-த-கா-ம-த-ஃ |

வாசெ யதூரநாமள அ டிகுநிணை அஃபெரவாழ் |

ஹவிதவஞ்சுலம்புதும் ஸவ-ஹாஹாணஹிஷிதழ் || கூ ||

லிதவஞ்சுராதரீயம் அ லிதபஞ்சுராவவீதிதழ் |

நிணைதும் பம்பவ-ஹா வாசெ ஸவெஹி உகரக-ஹாஹி || ௧௦ ||

கண-ஹி து-ஹவ-ஹிதெ-ஹ-ஹி க-ஹிதெ-ஹ-ஹி

உஹிதள |

ஹ-ஹிதெ-ஹி க-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி || ௧௧ ||

ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி || ௧௨ ||

ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி || ௧௩ ||

ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி || ௧௪ ||

ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி ஹ-ஹிதெ-ஹி || ௧௫ ||

தகநிணை மூர்த்தியின் சிரஸ்ஸில் இடது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில் சந்திரகலை இருக்கவேண்டும். சிறித்த முகத்துடன், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து, வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து, வெண்மையான பூநூல் பூண்டு, மூன்று கண்களுடனிருக்கவேண்டும். இடதுகாதில் சங்குண்டலமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இரண்டு காதுகளிலும் சங்கபத்திரங்களாவது மகரகுண்டலங்களாவது இருப்பதுமாகும். ருத்திராக்ஷங்களாலான கண்டமாலைகளும் ஹிருதயமாலைகளையும் தரித்திருக்கவேண்டும். தகநிணைமூர்த்தியானது, புலித்தோலாடை தரித்து எவ்விதமான மனச்சேர்வுமில்லாத மூர்த்தியாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நாரதர், ஐமதக்கிரி, வஸிஷ்டர், பிருகு, இவர்களும், இடது பக்கத்தில், பரத்துவாஜர், சுநகர், அகத்தியர் இவர்களும் இருப்பவர்களாவார்கள்.

இந்த மூர்த்தியானது கிந்நரர் முதலியவர்களினாலே

சுவஸூரொராவரிஷாதூ னுஸ்வாபாததும் நஜஸேக |
 ஸூத்ரு(த்ராசு)தக்ஷவாபவாஷ-ஜீம் து(தம்)வெடிம்
 ஸூத்ருநுஜாதூக்ஷ || ௧௪ ||

ஸூத்ரு(த்ராசு)தக்ஷவாபஜாநொதூ ஹ(நஜ)ஜாரம்
 ஹாநுஜாதூக்ஷ |

ஸூத்ருவண-ஜவஸூரம் நாமநீநாஸவந்திதூ || ௧௫ ||

யஜ-ஜவஸூரஸூத்ருவண கஸ்யபேக கஸ்யபேக |
 தஜேவ வாபவாஷ-ஜீம் து(தம்)வெடிம் || ௧௬ ||

வஸூவ-ஜவஸூர ஹ(நஜ)ஜாரம் யுதூஜா (யதூக)
 ஹிஜாதூ ||

பெஷம் பூரமிவ கத-ஜவஸூர ஹ(நஜ)ஜாரம் வஸூ ||

வணங்கப்பட்டு, ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்தி யாகும். (13)

அபஸ்மாரன் (முதுகின்) மீது லம்பபாதத்தை வைக்க வேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த லம்பபாதத் தின் குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 14 அல்லது 12 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் கருப்பு நிறமாகும். அபஸ்மாரன் ஸர்பத் துடன் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதாம். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக தர்ம வியாக்கியானமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். (15½)

இதே மூர்த்தியானது, இடது காலை உத்குடிகாஸந மாக வைத்துக்கொண்டு முன்கை இரண்டிலும் வீணையை வைத்திருந்தால், அது, வீணைமூர்த்தியாகும். மற்ற வைகள் முன்கூறியதுபோலவேயாம், (17)

தடிவ வீணாஹீநம் து ஜூநஜூஜாஹபாநிதடி |

வாஜம் ப்ருஸாரிதம் ஹஜம் வாஜஜாநமூபூகைவ-சிரடி ||

உக்ஷிணை து வரெ அரஹஜாநா வாஜெஸூஜவரூடி |

புரூபூதநிஹம் வண-ஜம் ரெஜம் வடுவ-செஷாஅரெசு ||

ஜூநஜூஜி-சிரி-திவஜாதம் ஸவ-சாநும்காரஸம்புதடி |

சுமெநஜாநாம்பிததும் விபூஷிக்ஷிணாய ப்ருகஸ்யெசு ||

ஜூநஜூஜாஹஜிஜூநெ சுவஜூஜாஸவம் கரடி |

வரஜம் வாஜஜஹம் து ரெஜூஜெவிரிநஜெஸூ ||உக||

உக்ஷிணை அரஹஜாநா வா ஹஜாஸம் வாஜஜஹம் கெ |

அதே மூர்த்தியானது, பூர்வஹஸ்தங்களில் ஜ்ஞாந முத்திரையும் அபயஹஸ்தமும் கொண்டு பரஹஸ்தங்களில் வலது கையில் ஜபமாஸையும் இடது மையில் தாமரை மலர் அல்லது நீலாத்பலத்தை தரித்து, வெண்மையான நிற முடையதாகி, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருந்தால், அது, ஜ்ஞாநமூர்த்தியாகும், இந்த மூர்த்தியின் வரதஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது, இடது முழங்காலின் மேலே இருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவேயாகும். (19½)

ஹே அந்தணனே ! பாததலங்களை, பிருஷ்ட பிண்டங்களுக்குக் கீழே மாறுதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும் (வலது பாததலம் இடது பிருஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இடது பாததலம் வலது பிஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இருக்கவேண்டும்) வலது பக்கம் முன்கையானது, ஜ்ஞாந முத்திரைதரித்து ஹிருதயத்தைநோக்கியிருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கையானது, மேட்ரமூலத்திற்கு மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், பரஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் தாமரை மணிமாலையும், இடது பக்கத்தில் தாமரைப்

நாலா^{ம்} து ஸீக்ஷாக்ஷாவா(க்ஷா)ஜ-ஃவம்

ஸுதத^{ம்} ஹைகா^{ம்} || ௨௨ ||

சுவர^{ம்} து ஜடா^{ம்}ஸபஜி^{ம்}ஸி^{ம்}ஸி^{ம்}விதம் வர^{ம்} |

யொ^{ம்}மஜ^{ம்}தி^{ம்}சீரி^{ம்}தி^{ம்}வஜாதம் யஜாத^{ம்} டு^{ம்}வ^{ம்}நி^{ம்}வ^{ம்}தி^{ம்}தி^{ம்} || ௨௩ ||

ஸ^{ம்}ஸயெ^{ம்}சு^{ம்}கி^{ம்}ணம் வா^{ம்}டி^{ம்} வா^{ம்}ஜ^{ம்}சு^{ம்}க^{ம்}பிகா^{ம்}ஸ^{ம்}ந^{ம்} |

யொ^{ம்}மவ^{ம்}டி^{ம்} தயா^{ம்} ஸயா^{ம்} டெ^{ம்}ஹம் ஜொ^{ம்}சு^{ம்}க^{ம்}பிகா^{ம்}ஸி^{ம்}கெ ||

பு^{ம்}ஸாய^{ம்}சீ^{ம்}வா^{ம்}ஜ^{ம்}ஹ^{ம்}ஸ^{ம்} து^{ம்} வா^{ம்}ஜ^{ம்}ந^{ம்}வ^{ம்}ரி^{ம்}தி^{ம்} |

பு^{ம்}ரி^{ம்}ஸெ^{ம்}வ^{ம்} சு^{ம்}தம் ஸெ^{ம்}ஷம் யொ^{ம்}மஜ^{ம்}தி^{ம்}சீ^{ம்}வ^{ம்}ரம் ஹி^{ம்} தசீ ||

ஊ^{ம்}ர^{ம்}ஜ^{ம்}யி^{ம்}சீ^{ம்} ஸ^{ம்}ஜாய^{ம்}கூ^{ம்}வ^{ம்}நெ^{ம்}ஜ^{ம்}ந^{ம்}ஜ^{ம்} வா^{ம்}டி^{ம்}வா^{ம்}ஸி^{ம்}க^{ம்}ள^{ம்} |

யொ^{ம்}மவ^{ம்}டி^{ம்}க^{ம்}யொ^{ம்}வ^{ம்}தம் ஜ^{ம்}வா^{ம்}ஜ^{ம்}ய^{ம்}ஜ^{ம்} சி^{ம்}ஜொ^{ம்}த^{ம்} || ௨௪ ||

பூமாலையும் (அல்லது இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மணி
மாலைகள் அல்லது தாமரைப்பூமாலையும்) இருக்க
வேண்டும். ஸ்திதி பேதத்தினால் இந்திரியங்களை நேர்மைப்
படுத்தி நாஸாக்சிரத்தை நோக்கியிருக்கவேண்டும். பின்
பக்கத்தில் ஜடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.
மா முனி வ ர் க ள ா லே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
இத்தகைய லக்ஷணமுடைய மூர்த்தியானது, யோகமூர்த்தி
எனப்படும். இந்த மூர்த்தியை தியானம் செய்தால் ஸகல
துக்கங்களும் நீங்கிவிடும். (23)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இடதுகால்
உத்குடிகாஸநமாக (சாய்வாக ஊன்றப்பட்டு) இருக்க
வேண்டும். அந்தக்காலும் உடம்பும் யோகப்பட்டத்தினாலே
பிணைத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது கையானது
இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
மற்றவைகள் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். இத்தகைய
மூர்த்தியும் மற்றொருவிதமான யோகமூர்த்தியாகும். (25)

குதிகால்கள் (புறங்கால்கள்) 'இரண்டும் துடைகளில்
மாறுதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது குதி

புலாய-புவ-புலுள து ஜாநுவரி நியாவிதள !

சுவரொ டிக்ஷிணெ ஶாஷ்டாயா வாஜெ கஜ்ஞயு: || ௨௭ ||

இடாஜிணு^வஸம்^யபு^ககம் கரொட^தத்யெ-சி^நபெ^யவ^ரடி !

நீருநீர்வஸையுதும் சுவகுகுநெருமை இனிவழி || ௨௮ ||

சுவரொ உரவ-யெஉரகும் நாநாஸவ-கிஹுஷிதம் |

ஹதாயாகுண்டாவொழி: ருத்ராசெக்தா விபாஜித்ய ||

வடவெசும் ஸோழித்து கிஷிலிவெவிதம் வாழ் |

வனவம் சுவநெகடுவெடித டிசுநிணாஜுதி-கராமுஜ்தெ || ௩௦ ||

உதி காசுபயப்பிட்டு டி.கிணாடி மதி-3யுகூணம் நாம

என்கொநாயீதிதலை: வடமு: ஸோவ: ||

கால் இடது துடையின் மேலும், இடது குதிகால் வலது துடையின் மேலும் இருக்கவேண்டும்) யோகபட்டமானது கண்டைக்காலின் நடுவில் (இடுப்பைச்சேர்த்து) கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் முழங்கால்களின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபரஹஸ்தங்களில் வலது ஹஸ்தத்தில் ஜபமாலையும் இடது ஹஸ்தத்தில் கமண்டலமுமிருக்கவேண்டும். ஜடாமண்டலம், கரோம (மண்டையோடு), சந்திரன் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நீலகண்டனாகவும், சங்கு, முல்லை, சந்திரன் இவைகளைப்போல வெளுப்பு நிறமாகவும் இருக்கவேண்டும். பின்பக்கத்தில் நாநாவித ஸர்ப்பங்களுடன் கூடிய விருக்ஷத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிருதயமாலை, கண்டமாலை, ருத்திராக்ஷமாலைகளை அணிந்திருக்கவேண்டும். வடவிருக்ஷத்தின் அடியிலிருந்து முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தகவிலுமூர்த்தியானது பலவிதமாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. (30)

K. 48.

(30)

(4)

செவ்வழி டிக்ஷிணம் வாடி வஜ்ஜீரொவரிஸ்ஸிதடி |

புயலம் நகுத்தெடுதெ-ஹு டிக்ஷிணம் ஸ்ரிதவாடிவசு || ௫ ||

வாடிவாடி யுதொ(வஹு)ஹிதடி கஹிதம் தறு

ஹிதடி |

கஹுஹுஹிதம் ஹிதடி (தாவெஹு) கஹுஹிதம்

ஹிதடி நகுதெடுதெ || ௬ ||

ஹிதடி ஹிதடி க்ரிதெடுதெ ஹிதடி ஹிதடி ஹிதடி |

ஹிதடி ஹிதடி ஹிதடி ஹிதடி ஹிதடி ஹிதடி || ௭ ||

ஹிதெடுதெ வஹிதெடுதெ து ஹிதெடுதெ கஹிதெடுதெ |

ஹிதெடுதெ து ஹிதெடுதெ து ஹிதெடுதெ து || ௮ ||

வாடி வஹிதெடுதெ நஹிதெடுதெ ஹிதெடுதெ து || ௯ ||

கஹிதெடுதெ ஹிதெடுதெ து ஹிதெடுதெ து || ௧௦ ||

வாடி து ஹிதெடுதெ து ஹிதெடுதெ து || ௧௧ ||

ஸ்வாமியின் வலது பாதமானது பத்மபீடத்தின் மீது இருக்கவேண்டும். வலது கால் நடராஜமூர்த்தியைப்போல ஸ்திதபாதமாக இருக்கவேண்டும். இடது கால் தூக்கி மடித்திருக்கவேண்டும். பாததலம் உயரத்தாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்காலின் பெருவிரல் காலனின் ஹிருதயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (6)

ஐடாமகுடமும், அழகிய பார்வையும் மூன்று கண்களும், 4 அல்லது 8 கைகளுமுடையதாகும். (7)

வலது பூர்வ ஹஸ்தத்தில் குலமிருக்கவேண்டும். அது கழுத்தளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பூர்வஹஸ்தமானது மழுவை ஏந்திபாவது வரதமாகவாவது இருக்கவேண்டும். அது நாபி மட்டமாகவும் அதோமுகமாகவுமிருக்கவேண்டும். குலஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டானது கண்டம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இடது

விசீண-கெகாகம் டுவுஷா(ஸ்வாஷெந)ஸ்வாயபெடிஷு-க

வசுகுடி || செ ||

காறுஹாஜிதி-கெவம் ஹி ஸ்ரோகம் ஹிமொஷ்வம் ஸுண-||

ஹி காபுஷ்வபரிஷு காறுவம்ஹாஜிதி-கெஷுணம்

நாஜாபரிதிதல: வடயு: ஸ்வாஷ: ||

வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்திருக்கவேண்டும். அவனைக் காலினாலே உதைத்துத் தள்ளியதால் அவனுடைய முகமானது மேனோக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாகக் கால ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

காசியபிய சிப்பசாஸ்திரத்தில் கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எண்பதாவது படலம் முற்றும்

|| சுமெயகாபீதிதஃ பட்டம் ||

விஜயாதிவரதிதி-இக்ஷணம் ||

சுய வகஷ்ய விபெஷண இம்மொதிவனியிம் பரணு |
இம்மாகாரஸ்ய உபேத து அஹ்ரெவரதிதி-வசு || ௧ ||

நளகாது வபாணம் து இம்ம மூலம் மவெதிம |
விதாஹொ ஹம்ஸரூபீ ஹஸ்தாஸெஜா வாஉ
வாஸூ-கெ || ௨ ||

விஷ்வ-வ-ரோஹரூபெண உக்ஷிணாம்பொ க்ஷயொ-வா : |
விஷ்வ-உ-க்ஷிணவாஸூ-த து வரவாஸூ-விதாஹ : ||

ஹத்யாஜூவிஸம்பூதள ஸூதள தள இம்மதிஷ்யதே |

என்பத்தோன்றுவது படலம்

விங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து விங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. லிங்க உருவத்தின் நடுவில் சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போன்ற சிவ ரூபத்துடன் கூடியது விங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் நளகையிலிருந்து பாததலம் வரையில் லிங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். பிரம்ஹாதேவர், அன்னப்பகியினுருவங்கொண்டு, மேனோக்குடன் (லிங்கத்தின் மேல் பக்கத்தில்) இடது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும். (3)

விஷ்ணுவானவர், வராஹரூபத்துடன் அதோமுகமாக (லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தில்) வலது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டு, லிங்கத்தின் இருபக்கங்களிலுமிருக்க வேண்டும்.

ரக்தஸூரஜஹிரணஜாஹா: ஸம்ஸவிஷ்ணுவிதாஜஹா: || ச ||

வனவம் ஹிம்மொஹிவம் வஜ்ரதம் வரகக்ஷஸம், மஹணம் ஸ்ரணம் ||

ஐதி காஸ்யபரரிஷே ஹிம்மொஹிவாஹிதி-கருக்ஷணம்
நாஹெகாஸரீதிதல: பட்டய: ஸஜாப: ||

பரமேசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்ஹா இவர்களின் நிறமானது முறையே சிகப்பு, நீலம், மஞ்சள் நிறமாகும். (4)

இவ்விதமாக லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருக்ஷ ஸங்கிரஹணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (5)

காசியபீய சிஃபசாஸ்தீர்த்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தொன்றாவது படலம் முற்றும்,

|| சய ஸ்ரீ திதஃ பஹு ||

வருஷஸம்முஹணவியி ||

சய வருஷஸம்முஹண வுருஷஸம்முஹண பரஹ் !
பெவாநா மெவ பெவீநா மருநாஸம் வருஷஸம்முஹண ||

வம்ஸுநவம்ஸகம் மெதி வருஷஸம்முஹண தியா ஹவசு |
ஸுஷிரா(ஹ்)ஸுமிஹஸுன வா (ஹா) குஹஸம்
ஸுஹ்ஸம் வநஹ் || ௨ ||

சுஹ்ஸம்ஸுஸாஸுத் மஹம் வுஹ் ஹ்ஸம் வநஹ் !
ஸ்தெஹ்ஸுஸம்ஸுமிஹம் ஹ்ஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௩ ||

யதசு வம்ஸம்முஹணம் பெவாநா ததெஹ்ஸுஸுஸுஸு !
ஸுமிஹ வுஹ்ஸுமிஹஸுன வா வுஹ்ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
(ஹ்ஸம்) || ௪ ||

என்பத்திரண்டாவது படலம்.

விருஷ ஸங்கிரஹணவிதி.

இனி விதிப்பது விருஷ ஸங்கிரஹணவிதியைக் கூறுகிறேன். விருஷமானது, புருஷ தேவதைகளுக்கும் ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும் குலதாருநீர்மாணத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

அழுத்தமும் பசையும் (களிப்பும்) உள்ள பூமியிலுண்டானது, வளைவில்லாமல் நேராக இருப்பது, அழுத்தமாக இருப்பது, கனமாக இருப்பது, ஸ்வல்பமான வாஸனையுடனிருப்பது, பழம்-புஷ்பம் இவைகள், அழுத்தமாகவும் கனமாகவும் இருப்பது, குளுமையும் உஷ்ணமும் கலந்திருப்பது, மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பது, இத்தகைய குணங்களையுடைய விருஷமானது, புருஷ விருஷம் எனப்படும். இத்தகைய புருஷ விருஷமானது, புருஷதேவதைகளின் குலதாருநீர்மாணத்திற்கு உகந்ததாகுமென்று கூறப்படுகிறது. (2)

உலுநாடிமும் சூராக் கணீணம் வுஷம் வெலவ மறும்
டிஎடடி |

சுதிஜாடிவலம்யுதூதிஸ் தருலம்யுதடி || ௫ ||

சுதிவெலவலம்யுதூ ரலம் வெலவ தயா ஹவெகி |
வனதகி ஓவீவசுஷிவயாதம் தெவீநாம் மூருபொமழைகடி ||

சுணீணஉருவலம்யுதூ மறும் வுஷம் டிஎடம் தயா |
சுதிடிபு-புலுலாவயாதம் யதகி ஷணீணுடாவதடி || ௭ ||

அடிநம் உவகம் வெலவ ரகூ அடிநவெலவ உ |
லாறும் அ வடிநம் வெலவ ஷெறஸ்ஷி-ஃ அ கூகூகூடி ||

சூஜ-ஃவம் மிர்மாவம் வெலவ ராஜாதவ(டிநம்)டிபும(டிநம்)கடி |
மூருபொமழை சூராக் வயாதம் தெவீணுடிடி-ஃ
டிமெ(ஹெரெ)கி || ௯ ||

ஷீண-ஃ வண-ஃகூரயுதம் மிர்மூருமழை விமாவிகடி |

ஸாரமுள்ள (களிப்பு) பூமி, ஸாரமற்ற பூமி இவை களிலுண்டானது, அதிக மிருதுவாக இல்லாதது, அடிமுதல் நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பது, புஷ்பம், பழம் இலைகள் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பது, அதிகப்பசையுள்ளது, அதிக ருசி (சுவை)யுள்ளது இத்தகைய குணங்களுடையது, ஸ்திரீ விருஷமாகும். இது ஸ்திரீ தேவதைகளின் குலதாருவுக்கு உகந்ததாகும். (6)

அடி சிறுத்தது, பழம்-புஷ்பம்-இதழ்கள் மிகவும் துர்பலமாக இருப்பது, நபம்ஸக விருஷமாகும்.

சந்தநமரம், சண்பகமரம், செஞ்சந்தநமரம், தேக்கு மரம், கருங்காலிமரம், ஹேமசீர்ஷம், குங்குமம், ஆர்ஜவம், சிம்சுபம், என்ற மரங்கள், அரசமரம், மயூரவிருஷம் இவைகள், குலம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவைகளாகும். அவைகளில், உள்பக்கம் அழுத்தமாக இருப்பதை (வைரம் விழுந்திருப்பதை) கிரஹிக்கவேண்டும். (7)

ஹ்யம் வசிதவ்ருக்ஷம் அ வாதாஸநிஹதம் தயா || ௮ ||

மூலுவயூக்ஷஸாயுகம் வஜாஸவக்ஷிஸஸாஸ்திரம் |

நவவஜிர்வஸஸ்யம் அ கஜகோராயஸ்திரம் || ௧௧ ||

சுழிஷ்டம் தயா வ்ருக்ஷம் கஜகோராயஸ்திரம் |

வஜஸ்யெதம் ப்ருயதெந மஜஸ்தெ கஜ(தூ)நாஸநம் ||

தவஸாஸ வவஸ்யெதந ஜொஷாஸ்ய வஸிவஜஸ்யெசு |

ஸஸவக்ஷஸ்யவாஸஸ்ய ஸஸவக்ஷஸ்ய ஸஸமெசு ||

சுஸாயஸ: ஸிஸ்யு(யு)கதஸா அ வ்ருக்ஷஸாநம் து

ஸஸவஜெசு |

வ்ருக்ஷஸ்யஸாஸ துணாஸ்தி வஜவாஸஸ்ய மெவநம் கூஸம் ||

மடித் துப் பே பா ன து, வேறுநிறமடைந்தது, உச்சி யில்லாதது (நுளிக்கிளையற்றது) கிளையில்லாதது, தானாகவே விழுந்தது, காத்தில் விழுந்தது, இடிவிழுந்தது, புதர்கள் மண்டியது, புத்துள்ளது, பாம்புகளும் பக்ஷிகளுமிருப்பது, ராஜகிருஹத்திலிருப்பது, கர்மகாரன் முதலிய தொழிலாளி யின் வீட்டிலிருப்பது, தீப்பிடித்தது, வேறுகாரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இத்தகைய விருக்ஷங்களை முயற்சி யுடன் விலக்கவேண்டும். இத்தகைய விருக்ஷங்களை கிரஹித்தால் அந்தக்காரியம் அழிவடையும் (அல்லது அந்த யஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்.) ஆகையால் ஸகலவித மான முயற்சியுடனும் தோஷமுள்ள மரத்தை விலக்கிவிட வேண்டும். (12½)

சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்திரம் வாரங்களில் சிலாக்கியமான விருக்ஷங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். ஆசார்யன், சில்பீ தேவாலய கர்த்தா இவர்கள், மரமிருக்குமிடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். மரத்திற்குக்கீழையிருக்கும் புல் முதலியவைகளைக் களைந்துவிட்டு (கோமயத்தாலே) சுத்தம் செய்து மெழுக வேண்டும் (14)

வனதநுஞ்ஞம் ஸஹ்யாய-ஃ சுஷ்ரிக்ஷு ஸயிம் சுதிவெகி !
வனதஹ்ருக்ஷாந்ரிதா ஷெவா ஷாநவாஸ்ய விபராஅகாஃ || ௧௫ ||

நா,மா மரூய,மஸவ-ஃ லிஹிஷ்ராயராஸ்ய பெ |
சுயம் ஸிம்ஸாய-ஃஷ்ருக்ஷுந்ரு மஹ்யம் ஸ்ருஹிதாயபெ || ௧௬ ||

உத்யூக்ஷா அ ஸயிம் ஷ்ரிக்ஷு ஷ்யெஷ்ரிக்ஷு ஸவ்ஷ்ருக்ஷு !
நக்துஅந்ருநஸம்யுக்தம் மஸ்தெதாயஸந்ரித்யு || ௧௭ ||

வ்ருக்ஷுஸெஷ்ராயந்ரித்யுமெ ததெதா ஹோமம் ஸஹாஅரெகி !
ஸ்ருஹிம் லெஸகதம் சுய-ஃஷ்ரு ஹ்ருக்ஷுந்ரு ஸ்ருஹிந்ரு ||

சுமஷ்ராயநாஅிகம் ஸவ-ஃஷ்ருக்ஷுந்ரு-ஃஷ்ருக்ஷுஅரெகி |
ஸ்ருஷ்ருஅரூஹிஷ்ரு ஹோமம் சுக்ஷா (சுய-ஃஷ்ரு)
ஸ்ரிவம் ஹிஃ || ௧௮ ||

(அதன் பிறகு) மேலே கூறப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டுத்திக்குகளிலும் பலியிடவேண்டும். மந்திரம்-
"இந்த மரத்தை அண்டியிருக்கின்ற தேவர்கள், தானவர்கள், பிசாசங்கள், நாகங்கள், கருடர்கள், கந்தர்வர்கள், எரித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், முதலிய யாவரும், அவரவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த மரத்தை விட்டு விலகவேண்டும். இந்த விருக்ஷமானது, தேவதாபிம்பம் செய்வதற்கு அவசியமானது" என்ற பொருளுள்ள மந்திரத்தை ஜபித்து, தயிர்கலந்த அந்நத்தை பலிகொடுத்து அதன்மேலே, புஷ்பம், சந்தநமிட்டு, வாசனையுடன் கூடிய ஜலத்தையும் விடவேண்டும். (17)

அதன்பிறகு, மரத்திற்கு ஈசான திக்கில், ஹோமம் செய்யவேண்டும். (ஹோமம் செய்வதற்காக) ஒரு முழம் அகல நீளத்தில் மணலினாலே ஹோமவேதிகை (திட்டாணி) செய்யவேண்டும். (18)

அக்கிரி ஆதாநம் முதலிய அக்கிரி காரியங்கள் எல்லா வற்றையும் செய்யவேண்டும் பிறகு, ஸமித்து, அந்நம்,

ஸூரியோ ஹுதபெநெவ உஹெநாஜிம் அ ஹோப்யெசு |
 சுவாரொண அரூம் ஹுக்ஸா ப்ருதேதிகாஷஸ்தாஹுதீஃ ||
 ஜயாபெஜிஸஹிதாபெஸு ராஷ்ட்ரஜிஸு ஹோப்யெசு |
 ததஸூமிம் ஸௌவாஸூ வுக்ஷம் ப்ரோக்ஷி பரிவாஹஸா ||
 பரிவாஹுகேநி லக்ஷம் து ஜவெவக்ஷம் ஸ்ரீபாநு ஸுயுஃ |
 வுக்ஷஸூ வுவிவஹோமெ து ஸௌவ வுக்ஷம் து
 வநிஜெ || ௨௨ ||

உக்ஷிணம் ஸவ்யவாஸூஃ ஸூரஸு வாஹவாஸூஃ
 தயோதூரடி |
 ஜூலெக்வம் முக்ஷபிக்ஸா து தஸூ ஜெநாஅரெசு ||

ஆஜ்யம், இவைகளினாலே, பரமேசுவரனை உத்தேசித்து
 ஹோமம் செய்யவேண்டும். (19)

ஸமித்துக்களை ஹிருதயமந்திரத்தினாலேயும், அநந்தை
 அகோரமந்திரத்தினாலேயும், ஆஜ்யத்தை மூலமந்திரத்
 தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸமித்து, அநந்தம்,
 ஆஜ்யம், இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் 108 ஆஹுதிகள்
 செய்யவேண்டும். (20)

பிறகு, ஜயாதி மந்திரங்களாலேயும், அப்யாதர்ந
 மந்திரங்களாலேயும், ராஷ்ட்ரப்நத் மந்திரங்களாலேயும்,
 ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு, அக்நியை
 உத்வாஸநம் செய்து, சிவோதகத்தை மரத்தின் மீது
 தெளிக்கவேண்டும். பிறகு, ஆசார்யன் மரத்தைத்தொட்டுக்
 கொண்டு, “சிவாத்மக” என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க
 வேண்டும். (21½)

கிழக்கு திக்கில் விருக்ஷத்தின் முகமாகும். மேற்கு
 திக்கில் மரத்தின் பின்பக்கமாகும். தெற்கு வலதுபக்க
 மாகும். வடக்கு இடதுபக்கமாகும். இவ்விதமாக, முகம்
 முதலியவைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு,

சூழ்மொத்தும் ஐவநவரூபகூடமொத்தி; மொத்திவெய்யெய்க் |

*சுநீரதொய்யுமெய்வெய்யும்கூலுமொய்யெய்து
பொஹநடி || ௨௪ ||

சூழ்மொவெண மொத்திவெய்யெய்க் |

வரூபகூடமொத்திவெய்யெய்க் |

வெய்யெய்து வா மொத்திவெய்யெய்க் |

சுநீரதொய்யுமெய்வெய்யும்கூலுமொய்யெய்து || ௨௫ ||

சூழ்மொத்திவெய்யெய்க் |

பிறகு, அதை வெட்டவேண்டும். முதலில் அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மூன்று முறை மரத்தை வெட்டவேண்டும். அந்த வெட்டுவாயில் பால் அல்லது ஜலம் ஸ்ரவித்தால் (மரத்தின் ரஸமானது பால்நிறமாகவோ அல்லது ஜலத்தைப்போலவோ கசிந்து காணப்பட்டால்) அந்த மரம் சிறந்ததாகும்.

ரக்தத்தைப்போல கசிந்து காணப்பட்டால் அது கெடுதியாகும். ஆகவே, ரக்தமாக காணப்பட்டால், அதனாலே உண்டாகக்கூடிய தோஷ சாந்திக்காக, அஸ்திர மந்திரத்தினாலே சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும். (24½)

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், முறையே விருகூத்தின் அடிப்பக்கம் முழுமையும் சேதிக்கவேண்டும். (துண்டு செய்து எடுக்கவேண்டும்) (25)

வெட்டிய மரமானது கீழ்க்கு அல்லது வடக்கு திசையில் விழுந்தால், அது சப பலனைத்தரும். மற்ற திசைகளில் விழுந்த மரத்தை முயற்சியுடன் நீக்கிவிடவேண்டும். (26)

*சுநீரதொய்யுமெய்வெய்யும்கூலுமொய்யெய்து |

சுநீரதொய்யுமெய்வெய்யும்கூலுமொய்யெய்து
உதிவாஹ ஹவிதவ்யிதி ஹதி | [அரெக ||

மவெவ்ம-ம-கொடி-கெ: ஸ்வாவ் மஸூராவெய்யுரமுகூதடி ||

நவ வவெண ஸ்வாவ் ம-கொடி-கெ: ஸ்வாவ் மஸூராவெய்யுரமுகூதடி ||

ஸ்வாவ் ம-கொடி-கெ: ஸ்வாவ் மஸூராவெய்யுரமுகூதடி ||

யுகூராவெய்யுரமுகூதடி ம-கொடி-கெ: ஸ்வாவ் மஸூராவெய்யுரமுகூதடி ||

ஸ்வாவ் ம-கொடி-கெ: ஸ்வாவ் மஸூராவெய்யுரமுகூதடி ||

விஷ்வாவெய்யுரமுகூதடி த-நவ்யுரவெய்யுரமுகூதடி ||

(ஸ்வாவெய்யுரவெய்யுரமுகூதடி) ஸ்வாவ் ம-கொடி-கெ: ||

ஸ்வாவெய்யுரவெய்யுரமுகூதடி ம-கொடி-கெ: ஸ்வாவ் மஸூராவெய்யுரமுகூதடி ||

விஷ்வாவெய்யுரவெய்யுரமுகூதடி த-நவ்யுரவெய்யுரமுகூதடி ||

அதன் பிறகு மரத்தின் ஸ்கந்தங்களை (பெருங்களை
களை) துண்டிக்கவேண்டும் (வெட்டிவிடவேண்டும்)

... .. ?

பிறகு அந்த மரத்தை பசும்பாலினாலும் கந்தீதாதகத்
தினாலும் ஸ்நானம் செய்து வைத்து, (முழுமையும் நனைத்து)
சந்தநமிட்டு, புஷ்பமாலைகளினாலே அலங்காரம் செய்து,
புது வஸ்திரம், தர்பைகளை வைத்து சிறிய கயிற்றினாலே
அவைகள் விழாமலிருக்கும்படி கட்டி, அந்தமரத்தை, ரதம்,
பல்லக்கு அல்லது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மெள்ள
மெள்ளச் சென்று, குலதாரு நிர்மானம் செய்யும்
மண்டபத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

அந்த மண்டபத்தைப்பெருக்கி சுத்தம் செய்து பசுஞ்
சாணத்தினாலே மெழுகவேண்டும். அரிசிமாவினாலே கோல
மிட்டு, அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், (மணலினாலே)
திட்டாணி செய்யவேண்டும். அந்த சாலையா(மண்டப
மா)னது நீளத்திற்கு ஸமமான அகலமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். (30)

அந்த சாலையில் ஸ்தண்டிலமானது (திட்டாணி
யானது) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது அதில் பாதி

வாழ்மம் ஓராவயைதவிநு ஸூருவாகுஷயொழுவடி ||

சூரூஷம் ராகுஷயெலிவாநு ஜாஸம் வாகுஷயொவி வா |

வயூஷம் து கதஷயம் சுவரிதம் து ந காரயெசு ||

உதி காஸ்யவயிவெ வாகுஷயம், மூஷயவியித-ஜா

ஆஸ்யிதஜ: வடம: ஸஜாவ: ||

(கால் பங்கு) இருக்கவேண்டும். அதன் உயரம் 4 அங்குல மிருக்கவேண்டும். அந்த மேடையில் கொண்டுவந்திருக்கும் மரத்தை கிழக்கு நுனியாகவும், அதோமுகமாகவும் வைக்க வேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் வரையில் ஒரு மாஸம் அல்லது ஒருபகும் வரையில், அதை அங்கேயே ரகித்து வர வேண்டும். அதன் பிறகு கூறியுள்ளதைச்செய்யவேண்டும். அவஸரப்பட்டுச்செய்யக்கூடாது. (32)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் விருக்ஷைங்கிரஹணவீதி என்னும்
எண்பத்திரண்டாவது பட்டம் முற்றும்.

சாதிமயமாநாடு நிதிநாணவியிஃ ||

சுய வெகுஜன விபரணை பரமயுக்தனை உத்டு |

ஸ்ரீ(ஊய-3)காபலம் வெப்ப(பர)தண்ணீர்-30-40ஊதா ||

உயித்தாழிபயாறும் ஸ்தாக் உதுஹோமெகவிஷ்ணு |

*உருராஜ ஷாஃபுஹீதே து தஸ்தாமுஸ்தி ஸம் ஹவெக் ||

நாஸ்திகம் சிதராபுரம் து ஹிகாணம் வஸுகொணகழி |

தருமியு^யகி^யம் வு^யத^யக^யவ^யத^யம் ஸ்ர^யஷ்^யம் வு^யத^யம் த^யயெ^யய^ய ௨ ||

என்பத்தீழுள்ளுவது படலம்.

சூலதாரு நிர்மாண விதி.

இனி குலலக்ஷணத்தை விசேஷித்து நன்கு கூறுகிறேன். பேரத்தினுள் வைக்கவேண்டிய தண்டத்தின் உயரமானது, சுத்த (ஊர்துவ) காயத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியோதரத்தின் (நடுவயிற்றின்) அகலமானது, 4வ் 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். * அது அடியிலிருந்து 8வ் 1 பங்கு குறைவாக இருக்குமிடத்தில் அதன் நுனிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபி வரையில் சதுர்சர் (சதுர) மாகவும், அதற்குமேலே கழுத்து வரையில் அஷ்டாசர் (எட்டுக்கோண) மாகவும், அதற்கு மேலே பாக்கியுள்ள முகமானது வட்டவடிவமாகவுமிருக்க வேண்டும்.

*உருமாடிஷாஃஸஹீநம் து தஸ்யாநெ து ஸஃ ஹவெக |
உதி வாஃந ஹவிதவ்யதி லாதி |

†சுபரஷா வுத்தெவ ஹி । உதி விரவூ தீஹாருயஸ்
பாதாகாவார்: ।

* அதன் நுனியானது அடியிலிருந்து முறையே ரீல் 1 பாகம் அகலத்தில் குறைந்து இருபக்கங்களிலும் ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

ஆ.சி.ஸ்ரீமதி மு.ராயாஜம் வெக(வகெதா)டினாயதம்

ഇവിടെ |

விவரம் ஸாப-ஷ்ணாது ஸாப-ஷ்வா,மும் து வா||

விஸ்வராஜ-ஃ வநம் ப்ஜாதம் வக்ஷ்ஃஸிணாஹுஃ

(வெகுநாடி ஐந்தடி) மிதித்தாள்.

சு.மு. யு.மா.மு.ம் வளதம் ஸ்வாமிநாதர் குராக் கரபுரி

வெக்டர் ஈனாஸ்தி கெய்து து மிடி, ஸாயகி

முணா, முயல் |

*ஹிகாஸூத்ராடியஸூதா யாவனெவ்விதமுமாவயி ||௬||

வசுதா ஐனோய்யூ-ஸீலாணம் வந்தனம் து யொஜ்யெக |

தொடர்ச்சியாக, மூலக்கோணம் கட்டிவிடும் தொழில் (கட்டிடம்) ||

வெண்முயல் து ததாரம் வநம் வெடிமுயல் ஹவெசு !

வகைஷாதண்டத்தின் (நாபிக்கு மேலே கண்டாந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 32 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். 7½ அங்குலமுமிருக்கலாம். அதனுடைய கனமானது (கனம்—பருமன்) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியானது (நுனியின் கனமானது) 4 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (5)

வகேஷாதண்டத்தின் நடுவில் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம் துவார மிருக்கவேண்டும். அந்த வகேஷாதண்டமானது, சமுத்திர குக்கீழே 2 அங்குலம் வரையிலிருக்கவேண்டும். வகேஷாதண்டத்தின் உச்சியின் எல்லைவரையில் (அத்துடன்) வம்ச தண்டத்தை இணைக்கவேண்டும். கடிதண்டத்தின் (நாபியந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 16 அங்குலமாகும்.

* ஹிதூஸ்தெ நாயஸ்யாய-ம் யாவதெநி(2)நிபபா-ம்

வசுத்திணொய்ய-சீவீராவதா அஸ்பபடினென்து யொக்யெசு ||

உ.தி. சாமிநாதசுவாமிகள் :

உயெய்யுமா.மும் அமீதும் தாரம் வணாம்.மொடியடி ||

கடிதணொட்டிஸீலாஅ(னம்)வம்சதணொ து யொடியெய் |

வகஷ(வகஷா)தணொடியொ விபுகடிதணொடியொவி வா ||

*யயாவக் காபகம் காயா-தெந விபிநா காயா |

வககவித்ருஅதுஷ்ண ஷ்டீஸவாஷகாரம் து வா || 10 ||

விய்வொவிதகாரம் யாவக் வம்வயம் வக(கூபாஹம்)

பரிவாவிதடி |

அம்.மும் து பரிவாயாஷ்ணம்(வகிஷ)வம்வயா விய்யதெ ||

வகஷதணொடியொ(னம்)தம் ஹவ்வம்வயா து (வி)

வாவிதெ |

பகஷ(வகஷா) தண்டத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 4 அங்குலமாகும். அதன் நடுவில் துவாரமானது 4 அங்குலம் அகலமும், 5 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கடிதண்டத்தின் மேல்பக்கம் எல்லையை (உச்சியை) வம்சதண்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும். அல்லது (வம்சதண்டமானது) வகஷாதண்டத்திற்குக் கீழே 2 அங்குலத்தில், கடிதண்டத்துடன் இணைந்துமிருக்கலாம். வகத்திராம்சத்தை (முகபாகத்தை) கூறியுள்ள விதிப்படியே கல்பிக்கவேண்டும். பகஷ(வகஷா)தண்டத்தின் முகமானது (நுனியானது) 1 முதல் 8 வரையில் எவ்வளவு கைகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு முகப்புகளுடனிருக்கவேண்டும். (11)

பகஷதண்டத்தின் விசாலத்தை ஹஸ்தங்களின் எண்

*யயாவகூபரிவாம் காயா-தெந விபிநா யுய: | உதிஸரஹ்ஜீஹாயுஸூலாதுகா வா: |

யயாவகூபரிவாம் காயா-தெந, உதிவாரெந் ஹாவூலிதி ஹாதி

ஸ்ரீநாத(வா)வஜ்ரஸம் தடிவா(கா)ஸம் ஶாநாதெயு து
 (ஶ்ரீநாதாபு) க்ருதாக் க்ருதா || ௧௨ ||

*கடிதம்பாடியும் வெறுகம் பரிவாயாஓம் முணாஓம்முறாடி |
ஸாய-ஓம்முறும் து ததாரம் வுதம் தசுஸெததவநாடி ||
ஹாநகம் ஸகறும் வெதது ஹரூநீவெ-ஓவாரி விஜ |
சுவடிஓம்முறும் ஸாரொவபு ஹரூபபுறாயதம் ஹவெசி ||
சுஸநெ ஸகநெ வெராரூநீவ-ஓவெபு-ஓம் ந ரொவபெசி |
ஹரூபபுற(நெ)ஸாஷிம் க்ரகா கடிதணாஓம் ,பொஸ-ஓய||

சரிவாயாம் து ஸீர்பொஜி யாவகிடு(நா)னாம் யயா |

களாலே வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது அதன் சிகையின் (கையின் உச்சியின்) அகலமாகும். இது மலைபோன்று வரிசையாக (அடிமுதல் நுனிவரையில்) முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (12)

*கடிதண்டத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரேசிகையின் உயரமானது 1 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 1½ அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் அதற்கு ஸமமான கனமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (13)

ஸ்கல மூர்த்தியானது ஸ்தாநக மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் நீளத்திற்குமேலே, 8 அங்குலம் சேர்த்து, ஊரு குலத்தின் உயரமிருக்கவேண்டும்.

ஆஸந மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் உயரத்திற்கு மேலே சேர்க்கக்கூடாது.

ஊருமூலத்தில் துவாரம் செய்து, கடிதண்டத்தின்

* கடிநிலாபாடியாழ்வாராய, இதி ஸாஸ்திரீ ஜகந்நாயகஸி-
பாதகா வாஃ ।

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து ஊர்துவாக்கிரமாக (மேளாக்
காக) இருக்கும் நுனியின் உயரம் 3 அங்குலமாகும் என்பது,
ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ஜாநுஜாத் (நம்) வியா க்ருகா ஊரூஜ்வாஜ்யொரவி ||

சூரொவபெக் பரிவாஜாதம் தஜூஜாரொவபெஜ்யூயஃ |
முணாஹ்மூஹம் பரிவாஜாதம் ஜ்வாஜீவெஜாஹ்வயஜாதம்
(வரிஜிஜ) || ௭௭ ||

* உய்யஸிநு (ரஸு) ஸ்ராயாக்ருஜீவஜாமுத்
பரிவாநிதஜ் |
ஜ்வாநாமெகதாஜ்யாஸம் ... .. உஜாஹ்வதஜ் || ௭௮ ||
ஊஜா (வ-ஜ) மெப் பொஜ்யெக் ஸ்ரீஜ்வாமுபரிவாஹம்
ஸூயஃ |

அக்கிரங்களில் (இருகோடிகளிலும்) அதன் சிகையின்
பிணைக்கவேண்டும். அதன் மத்தியமானது கனமாக
இருக்கவேண்டும். (15½)

முழங்காலின் அளவை 2 பாகங்களாகச் செய்து,
துடையினளவுடன் பாதியும், கண்டைக்காலளவுடன்
பாதியுமாகக் கணக்கிட்டு, அத்தடன் 3 அங்குலத்தைச்
சிகாமானமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். (சிகை-உச்சி)
இந்த 3 அங்குலமானது முட்டுக்காலின் அளவைக்காட்
டிலும் அதிகமாகக் கூறப்பட்ட அளவாகும். முட்டுக்
காலின் மத்தியில் பிந்து (துவாரம்) இருக்கவேண்டும்.
அதன் ஊர்த்துவாக்ரமானது (மேல்பங்கம் நுனியானது)
சையுடன் (அசிகமாகக் கூறப்பட்ட 3 அங்குலம் சிகை
யுடன் இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் 3 அங்குலம்
அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

கண்டைக்காலின் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு,
முட்டுக்காலின் சிகையின் அசலமாகும். அழகான (அல்லது
நன்கு இழைக்கப்பட்ட) கண்டைக்கால் நுனியின்

* சுபம் ஸ்ரோகாய-ஜஃ ஸ்ரஸூஜீவஹ்வயஜாதகாயாம் ந
விஜீதே | சுவி அ ஜ்வாஜீவஹ்வயஜாதகம் பரிவாஜ்யாஸம்
உஜாஹ்வதஜ் || உதி உத்யாய-ஜ்வாஃ |

முணர்மும் பரிவாரமும் ஜாநுஸக்யுவிதாவயி || 10 ||

ஸநிவினாபுபுரமும் து னாக னவ விப்யதே ।

ஜ்வாஜீவெ ஷாவரிஷாத் தயெ(ரு, ஜாநத் ரொவயெக் ||

ஊரூலெய்ய(ய) தி ஹாமெகஜூரூபுணஸ்ய விஷுதத் ।

தஸஜாமும் து தி வாஜம் ஸஜாக் ஜ்வாஜமும் அ ததம் ||

ஜ்வாஜமும் தி ஹாமெகஜூரூபம் ஜ்வாஜுவிஷுதத் ।

* கிரியா வாஜதநூயாஜம் க்ருக்யா ஹாமஅபம் தத: || 12 ||

தநாம விஷுதத் ததக்(து) கிரியூபபிஷுதாநிதத் ।

உச்சியை, (மேல்த்தலப்பை) மேல் முனையில் (துடையின் நுனியில்) இசைக்கவேண்டும். ஜாநுஸந்திக்கு (முழங்கால் பூட்டுக்கு) மேலே அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது, சிகையின் அளவான 3 அங்குலமாகும். (19)

ஸந்தியற்ற (பூட்டில்லாத) சதுரமான குலமானது ஒன்றுதான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டைக்கால் நீளத் துடன், தலமானத்தை (பாததல அளவை)க் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (20)

ஊருதண்டத்தின் அகலமானது, நடுத்துடையின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். அதன் நுனியானது, (அந்த அகலத்தில்) $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலமுடையதாகும். ஜங்காமுலமும் (கண்டைக்காலின் அடியும்) அதே ($\frac{3}{4}$ பங்கு) அகலமுடையதாகும். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும்.

பாதநுனியின் அகலமானது, பாததலத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். பாதமத்தியம் பாதமுலம் இவைகளின் அகலமானது, முறையே பாதாக்கிர விஸ்தாரத்தில்

* கிரியாவாஜதநூயாஜம் க்ருக்யா ஹாம அ வாயதத் ||

தநாம விஷுதத் அகிரியூபம்(து) விஷுதாநிதத் ।

ஊதகீவாடிதருவஜாஸம் உயஜ(உருநாய)தெ வரெ ||

கத-வேஜம் ஸுஷிரம் தஜ்ஜிந ஜ்வாமுநாடியிகாயு(ய)தஜ் |

பொஜ்ஜிஷீயம் ஐயம் க்ஞகா(கூய-ஜகீ)வாஹுமஸூரு
உயொஅஜ்தெ || உச ||

வாஹுமஸூருவிபராமம் து மூணாம்மூருஜாமுதஜ் |

சுமூம் அபாம்மூருவஜாஸம் வெநாஜ்ஜெரும் அ தகீஸஜ் ||

ஸாய-ஜபாம்மூரு வாய வெநா(வாவுகொ)ஜ்ஜெரு
விபராமுகஜ் |

ஐ பங்கும், 1 பங்கும் இரூப்பதாகும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் அகலமானது, முறை 14, பாதத்தின் அக்ரீரபாகம் மத்தியபாகம் மூலம் இவைகளின் அகலமாகும். பாதமூலத்தில் அகலமான இடத்தில் நடுவில் துவாரம் செய்ய வேண்டும் அந்த துவாரமானது, ஜங்காக்கிரதுவாரத்தைக் காட்டிலும் (முழங்கால் பூட்டின் துவாரத்தைக்காட்டிலும்) பெரியதாக இருக்கவேண்டும். (அந்த பாதமூல துவாரத்தில் பாத குலத்தை) மனோஹரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்படி பொருந்தவைக்கவேண்டும். இனி பாஹு குலத்தைக் கூறுகிறேன். (24)

பாஹுமூலத்தின் விசாலமானது (மேல்க்கையடியின் அகலமானது) 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது அதன் நுனியானது 2 அங்குலம் அகலமுடையதாகும். பிரகோஷ்ட மூலத்தின் (கீழ்க்கை அடியின்) அகலமும் அதேதேபான்று (2 அங்குலம்) அகலமுடையதாகும். அல்லது, பிரகோஷ்ட

ஊதகீவாடிதருவஜாஸ உயஜாயதா வரெஷீதஜ் ||

கத-வேஜம் ஸுஷிரம் தது ஜ்வாமுநாஜ்ஜெரு(சுஷூரு)
விகாயுதஜ் |

பொஜ்ஜிஷீயம் ஐயம் க்ஞகா யஜிஸூருமயொஅஜ்தெ ||
உதி ஐஜ்ஜுதவாஸகவாஃ |

தநுஜெருவிதூதாயகம் ஸ்ரீராக் புகொஷாபு நிபாருகடி ||

ஸாஹுபுகொஷயொபெயா(உ-உயெ) கடுவ-உரம்

பாதுவடிவெசு |

அஜம்மூரு தம் ஸ்ரீவாஜாநம் பொஜயெதூபம் யயா || ௨௭ ||

*வாபு-உயொவ-உய-உநம் வெவ அரம்(வம்)படிவெ தம்

பொஜயெசு |

முலத்தின் அகலமானது 2½ அங்குலமாகவுயிருப்பதாகும் பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நுனியின் அகலமானது அதனடியின் அகலத்தில் ஸரிபாதிபகலமுடையதாகும். பாஹு, பிரகோஷ்டம் இவைகளின் இடையிலுள்ள, கூர்ப் பரமானது (முழங்கையின் எந்தியானது) முழங்கால் ஸந்தியைப்போல இருப்பதாகும். முழங்கை ஸந்தியின் சிகையின் அளவானது 2 அங்குலமாகும். அதை உறுதியாக இருக்கும்படி இசைக்கவேண்டும். (27)

* பார்குவ வர்த்தந்தை (இரண்டு பக்கங்களிலு முள்ள பக்க குலங்களை) வம்சதண்டத்துடன் (முதுகின் மத்தியிலமைக்கப்படும் வம்சதண்டத்துடன்) இணைக்க

*பொஜயெசு ஸூபுபம் அரிஷ்ட மூணாபம் அஜ(சு)ன

ராவிதடி |

உதி ஸரஸ்வதீஹாருயஜாதாகாமதொயிகவாஃ |

உஅ, உசு, ப்ரோகஸ உபூதவூக,மதள

சுமம் உருமம் அ நிரஸம் வாபு-உய-உயொரவி |

ஹஸ்வாடிதம் ப்ரோகம் தாபு-வகெண பொஜயெசு ||

குஜூவெ வகூஸிவெ அ பஸூமம் வெவ தயா ஹவெசு |

உதி ஸரஸ்வதீஹாருயஜாதாகாவாஃ |

* பாததுவாரத்திற்குள் 3 அங்குலம் பதிந்து அழுத்தமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள அதிக பாடம்.

சுதிவக்ஷாநூரம் தீவ-ஃ தவ்யூவம் து மூணாம், மூரு ||

வம்மாடிணஸ்ஸாந உ ஊய-ஃகாயஸ்ஸ வானி(ஸ்ஸாய)தீ ||

சுமெ, து வக்ஷிணை து உருத்திணை து யொஜயெசு ||

வாமுருத்திணை து தவ்யூ வாயு-ஃவம்ஸ(ஸ்)வயொரவி ||

ஹஸ்ஸவாடிதநாமெ, து து வக்திணை யொஜயெசு ||

சூஜ-ஃபெஅஸ்ஸ வம்ஸெ வாமுருத்திணை வாயு-ஃவம்ஸ ||

ஷெவாநாம் முருத்திணை வாயு-ஃவம்ஸ வக்திணை யொஜயெசு ||

உயெய்யாடிநாம் சூயா ஹஜ்ய வனகாயம் வாயு(தவ்யூ)

விஸ்ஸாடி ||

வேண்டும். அதன் நீளமானது, பக்ஷமத்திய தீர்க்கத்திற்கு (பக்கங்களின் நீளத்திற்கு) அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அதன் (பக்ஷதண்டத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். (28)

அது, வம்சதண்டத்திற்கு ஸமமாக வணங்கி (வளைந்து) ஊர்துவகாய.....(த்திற்கு ஸமமாக நீண்டு) இருக்கவேண்டும். அதை பக்ஷதண்டத்தின் நுனியிலும் மூலதண்டத்திலும் இணைக்கவேண்டும். பார்க்கவதண்டங்கள் இரண்டும், அடியிலும் (நுனியிலும் உரிய இடத்தில் இசைந்திருக்கவேண்டும்).

ஹஸ்தம் பாததலம் இவைகளின் அக்கிரத்தை நுனியை தாமிரத் தகடுகளினாலே இசைக்கவேண்டும். (ஹஸ்தபாதங்களின் ஸந்திகளை தாமிரத்தகட்டினாலே இறுக்கிச்சேர்த்து பலப்படுத்தவேண்டும் என்பது பொருள்)

பிம்பமானது நேராக இருந்தால், குலமும் நேராக இருக்கவேண்டும். பிம்பமானது சாய்வாக இருந்தால், குலமும் சாய்வாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தேவர்களின் குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்திரீ தேவதைகளின் குலத்தைக் கூறுகிறேன். (31)

மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கு

சுஷாம்பஹீநஹம் ஸ்ரீஸி விபராகம் தஸ்ய ஸூத்ரகம்
(ததூவெத்கு) || ௩௨ ||

ஸாஹுபய-இனவிஸாரம் *வாதநய(ஸ்ரீ)ய-இவிவாஜி-இதஃ ।
வக்ஷிணாயதம் செஷம் தஸ்யாய-இ விஸூதம் ஹவெக் ||

தடிய-இ ஸாஹு-இ(ய-இஷி-இ)வ்யாதம் கபி-இ
இயோஅஜிதே ।

கபிதாரெ து ஹுதா-இஸ யுமா-இஸ தஸ்ய ஹீவ-இகஃ ||

ஸெஷம் ப்ராமிவ கத-இஸ கஸு அஷஸ்ய (விபெஷம்
து ததஃ) ஸுணு ।

சூஸநெ வ-இ-இஸ து வஸு-இ-இஸ து ரெவ
ரொவபெக் || ௩௩ ||

(உதரகுலத்தின்) விஸ்தாரமாகும். அதன் உச்சியின் அகலமானது, (அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில்) 8ல் 1 பங்கு குறைவாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பாஹுவின் (மேல்க்கையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதி அகலமுடையதாகும். அதன் மிகுதியானது, பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலம், அதனுடைய அகலமாகும். அதில் ஸரிபாதி யளவு அஷ்டதளமாகும். இனி கடிதண்டத்தைக் கூறுகிறேன்.

இடுப்பின் அகலத்தில், 5ல் 4 பங்கு, அதன் நீளமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே செய்ய வேண்டும். இனி விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன். (34½)
கேட்பாயாக

வம்சதண்டத்தை (முதுகெலும்பின் ஸ்தாநத்திலுள்ள குலத்தை) ஆஸநத்தில் (பீடத்தினுள்) 8 அங்குலம் சொருக வேண்டும். (அதற்குமேலே) 3 அங்குலம் பிருஷ்டபாகத்

*ததூதாய-இவிவாஜி-இதஃ உ-இ வாரெந ஹாவஜி-இ ஹாதி ।

முணாஸம் வுஷஜாநம் து *பெஷம் சுதஸுஸவொ

ஸநடி ! (?)

ஜம்வாஷினாது ஷணாத்ம் ரொவயெசு ஷோநகெ ஸுயஃ ||

‡மஹாமு து புவெயம் து ததொயஸம் து

தடிஹவெசு |

ஸுருநெவம் ஸொவஜாதஸுவஸுருநெயொஜிதெ || ௩௭ ||

லிஜிதயம் ஸொரஹஜ வசுஷினாகரானகடி |

உவஸுருநாபதம் ப்ரோகதஷாஹுமும் நதம் ஹவெசு || ௩௮ ||

வெஷாஹுமும் து தஹீவ்ம் ஸுரு(௦) யொமஜி(ஜி)

ஸநெ ஸுய |

ஸுருவஜாஸஸம் வயஜாஜிதம் தவிஸபாநிதடி || ௩௯ ||

லிஜிதயம் து உரும் ஸஜாக் உரும் ஸயா டிபி ஸுயஃ |

வசுஷினம் சுடிஷினம் யசுவா ஸுருவஜாஸுருநகடி || ௪௦ ||

அவிஷெ டிபிதரம் ஸயா தசுவரெகீஸவநிதடி |

உவஸுருநிபாநம் அ வசுஷினவாஹம் ஸஜடி || ௪௧ ||

தின் மாநமாகும். அது நீங்கிய மிகுதியானது, (குலத்தின் பின்பக்கத்தில் பொருத்தப்படும் பாகமாகும்.)..... (35½)

பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் கண்டைக்காலின் றீளத்துடன் 6 அங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரம்செய்து, மேலே பாதி கீழே பாதிடாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி உபகுலத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

*பெஷம் தசு வுஷஜெஸநடி | உசி வா வாஹ ஹாவஜிதி ஹதி |

‡மஹாவதஹீவ்ம்ஸுஸாயஹிதம்நாபீஸுதசுஹவெசு | உசி ஸரஸு தீஹாருயஸுஜாதசுகா வாஹ |

உவரூபுரிவாயா து வராமெ, ஸுஷிரம் கூரா ।

ஹோஹஜம் டிராஜம் வாயு கீருகம் யொஜயெஜ்ஜஜ் || சஉ ||

ஸிம்ஸாயு-ஃ ரூபுராவஜாதம் தஸாஜு-கம் ஸஜாஅரெகி ।

ரூபுருகந்நாஜாதம் ரூபுருவாவநஜாஅஜிதெ || சஉ ||

உதி காரூபுரிவாயு ரூபுருகந்நம் நாஜ

அபுரீதிதஜ வடரு: ஸஜாவ: ||

பித்திமத்தியிலிருந்து பக்ஷதண்டகராந்தமானது, உபகுலத்தின் உயரமாம். அதன் அகலம் 8 அங்குலம். கனம் 4 அங்குலம். இதை ஸமதலத்தில் பொருந்தவைக்க வேண்டும். அதில் அகலத்திற்கேற்ற துவாரமிருக்க வேண்டும்.

பித்திமத்தியம் அதன் மூலமாம். மூலத்தைக் கட்டி பலப்படுத்த வேண்டும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம், குலதண்டங்களைச் சேர்த்து துவாரத்தில் கட்டி, கீலபந்தம் செய்யவேண்டும். (கீலம் - முளை)

உபகுலத்தின் உச்சியில், வம்சதண்டத்தின் அக்கிரபாகத்தில் (உச்சியில்) துவாரம் செய்பவேண்டும். (அதில்) லோஹத்தினாலான அல்லது மரத்தினாலான கீலத்தை (முளைபை)ச் சொறுகி உறுதி செய்பவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பநிர்மாணத்திற்கான குலமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், (இந்த குலத்தை) சொல்லியிருக்கும் படியே செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக குலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி குலஸ்தாபனத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியிய சில்பசாஸ்திரத்தில் குலலக்ஷணமென்றும்

எண்பத்திமுன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய உதாரஸீதிதஃ வடது ||

ஸூத்ருஸூவநவியி ||

சுய வகெஷ்ட விபெரஷண ஸூத்ருஸூவநமுக்தத ||
கஷ்டணாதிதலாவை அகெஷ்ட வாரெ ஸூத்ருமகெ || ௧ ||

நிதித்ய ஸூவந தஸ்ய வுரஃ க்ருக்யாங்குராபண ||
புராஸாடிஸ்யாமுதொ ஷெபெர ஜஸாவா அதுரஸூக || ௨ ||

*வஹஸூபகரம் வாய நவ ஹஸூபயாவி வா |
வாக்ஷஸூபயாகுத் ஷெபஸூபஹஸூபகத || ௩ ||

ததுஷ்டாமுதொகஸெயா வாக்ஷஸூபயாவிதாமக ||
பயாநுஸவஸீணாஹ வகூகம்(உவகூ)நீபு(நிபு-3)ண ஷப || ௪ ||

என்பத்தீநான்காவது படலம்.

சூலஸ்தாபநவி ௧.

இனி உத்தமமான சூலஸ்தாபந விநியைக்கூறுகிறேன்.
உழவுக்குக் கூறப் பட்டிருந்தும் (சிறந்த) மாதத்தில் சுபகர
மான நஷுத்திரம், வாரம், லக்ஷினத்தில் சூலஸ்தாபனத்தை
நிச்சயித்து, அதற்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்ய
வேண்டும். பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலபத்திற்கு) முன்
பக்கத்தில் சதுர்சமான (சச்சதுரமான ஓர்) மண்டபத்தைக்
கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும் * அதன் அகலீளம் 5, 7,
அல்லது 9 முழம் இருக்கவேண்டும். 10 முழமும் இருப்

*வஹஸூபகரம் வாய வகூபயஸூபயாத ||
ஷெபஸூபஹஸூபயாகுத் ஷெபஸூபஹஸூபயாத ||
ததுஷ்டாமுதொகஸெயா வாக்ஷஸூபயாவிதாமக ||
பயாநுஸவஸீணாஹ வாகூகம்(நிபு-3)ண ஷப ||
உதி ஷூபுதவஸூபகவா ||

* அதன் அகலீளமானது 5, அல்லது 7 முழமும் 3 அடியும்
இருக்கவேண்டும். அல்லது 5, அல்லது 7 முழமாகவும்

*வருபு வரமுநாவாஜிம் நாவிகொமநாழிலி: |

ஸாவயெது வியாநெந உதா.மு.ஃ ஃஹோலிகு || ௫ ||

தரம்மெவஷுநாவெதம் வரதொரணஸம்யுதடி |

பதுமாகும். அதற்கு 16 கால்கள், அல்லது தூண் கள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலமானது 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பாதத்தின் அகலமும் உயரமும் 10 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் பரிணஹமானது (பரிணஹர்-சுத்தளவு சுத்துப்புறமாவது) கிடைத்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அது வக்ரிரமாகவும் (வக்ரிரம்—கோணல்) (கோணல் இல்லாமலும்) சிதைவு இல்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும். (4)

அந்த மண்டபத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் மூங்கில் களால் வளையங்கள் கட்டவேண்டும். (போய்வருவதற்கு ஸாதநமான மார்க்கங்கள்.) அதில் தேங்காய் முதலியவை களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். அதன் உச்சியில் முத்துக்களை தொங்கவிடவேண்டும். தர்பங்களை அலை அலையாகச் சுத்திக்கட்டவேண்டும். தோரணங்களைக்

3 பிரிவுகளுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் 16 அல்லது 12 கால்களிருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலம் 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 10 (அங்குலம்) அகலமும் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்தவரையில் சுத்தளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அது வாமகமாகவும் குட்டையாகவும் (அல்லது அழகாகவும்) வடுவில்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும் என்பது பதுப்பித்த புத்தகத் திலுள்ள பாடம்.

*வரும் வரமுநாவாஜிம் நாவிகொமநாழிலி: |

உய்யொஷு வியாநெந உதா.மு.ஃ ஃஹோலிகு ||

தரம்மெநி ..... வரதொரணஸம்யுதடி |

அது உபாரஸிபாயுதம் ஸ்ஹவெஷ்டநஸ்யுதம் || ௬ ||

அது உபாரம் விநாததேந நிர்ஜிதம் ஜாநகம் து வா |
*ஹ்வயஸ்ய த்ரிஹாஹெமகம் வெதிகொடியஸு அஜதே || ௭ ||

முனாம்முனம் விபாஹொஹம் தஸ்யாயொஜதவெதிகா |
உவ-ஹொஹஸ்காஸம் க்ருக்வா ரூபம் உபஸம் விவெசு ||

வஸிதஸ்யாபிகுஹாநி சுதெந விபிநா காரா |
அது ராஜம் யநுவஜேதம் வஜம் வசிவ-ஹிஜிசுதா அ ||

ஸக்யஸ்காஸ்யாஜ்யெஷ்ட வ்ருத்குஹம் வ்ருக்யுபெசு |

கட்டவேண்டும். இத்தகைய 4 வழிகளிலும் ஸ்தம்பங்களைத் துணிகளாலே போற்றி அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த 4 துவாரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களை ஒட்டைகளில்லாமல் மறைத்துவிடவேண்டும். அல்லது ஆங்காங்கு ஐன்னல்களை கல்பிக்கவேண்டும். மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகை (திட்டாணி)யானது (நீளம்) மண்டபத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும் (அதன் மத்தியில்) 6 அங்குலம் அகலம் உயரமுடையதாக (திட்டாணியை) கல்பிக்கவேண்டும். அது கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப்போல அழகாகவும் அழக்தமாகவும் இருக்கும்படிசெய்து, அதில் உருவத்தை எழுதவேண்டும்? (8)

அந்த வேதிகையைச் சுற்றிலும் மேலே கூறப்படும் முறையுடன் அக்கிநி குண்டங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். சதுர்சர குண்டம் தநுர்விருத்த (வில்லைப்போல அரைவட்டமான) குண்டம், பத்மகுண்டம், இவைகளைக் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் கல்பிக்கவேண்டும். கிழக்கு வடகிழக்கு

*ஹ்வயஸ்ய த்ரிஹாஹெமகம் (௦) ஜெயே விபிவிபாஹுகல் ||

த்ரி-த்ரிஹாஹெமகஹாம து வீரகொடியபிஷ்டே |
முனாம்முனம் விபாஹொஹம் தஸ்யாய... ..வா ||
குவ-ஹொஹஸ்காஸம் க்ருக்வாபிஜஜிஷம் விவெசு |

கூணுமெவம் ஸ்வாவஜாதம் கெவநாநாம் விசெரதத: || ௮ ||

மளரீஸஹிதஸிம்ஸம் மெசு தகுகொனெஷ்டய-வேசுவசு |

கூணாநி சுஹ்யெமெஷம் ப்ராநிவெவ புகஹ்யெசு ||

கூணுமுகூணவசு கூய-போசு ஸவ-கூணாநி செபிக: |

மொடியாமெவநம் க்ருக்வா விஷ-அ-உ-நெ-பிரயுக்தத: ||

ஸாஜநாநு ஹொஜ்யெதநிநு பூணஜாஹம் வாஅயெதத: |

உமெநு-ஸு-வஜம் யாவசு நொ-கூக்வா வியாநத: ||

வெடிகாம் அர,மிகு-ஃ அ வப-ப-மிகரணம் கூரூ- |

இவைகளின் மத்தியில் விருத்த (பெரிய) குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குண்ட நிர்மாணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இது ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்டது. வீச்சுமாக, மூர்த்தியானது கௌரீதேவியுடனிருந்தால் (அந்த குண்டங்களின்) கோணங்களில் அர்தபத்ரத்துடன் (பாதி இலை அல்லது பாதி இதழ்போன்ற வடிவத்துடன்) இருக்கவேண்டும். மற்ற குண்டங்களை முன்பு கூறியபடியே கல்பிக்கவேண்டும். தேசிகள், எல்லாக் குண்டங்களையும், அந்தந்த குண்டங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணத் துடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிறகு பசுவின் சாணத்தினுலை அந்த குண்டங்களை மெழுகி, அரிசிமாவினுலை அலங்காரம் செய்யவேண்டும். (கோலமிடவேண்டும்.) (12)

பிறகு அந்தவிடத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும்.

(ஹோமத்திற்குக் கூறியுள்ள மந்திரத்தில்) மஹந்திர என்ற பதம் வரையில், விதியுடன் ஹோமம் செய்து, வேதிகையையும் அக்நி குண்டத்தையும் பர்யக்நிகரணம் செய்யவேண்டும். ('அக்நியுடன் வலமாகச் சுற்றிவர வேண்டும்.) (13½)

ஸ்ராவயெசு செவம் செவீம் அ மகாவயெஷு: வஸௌயெசு ||

களதுகம் ஸகாயெசெவ தயொஷ-சுநினைஹநீ யொ: |

ஸ்விண-காவ-சா ஸஸூதெவ-சா கவவெவநெவ

ஸகாயெசு || ௨0 ||

*ஸ்ராவகூ-அ-ஸௌயா-தம் வாஷ-ஸூ-நினையா-தம் |

ஸயநெ ஸாயயெசு ஸூ-ஸ்ராவ-சு-அ-வா-சு

வசு-சு || ௨௧ ||

தவஸு வாநெ ஹஸூ-ஸூ-நினையா-தம் ஸாயயெசு ஸூ-யெ: |

தயொ: ஸ்விண-சூ-தெ-செ-ஸூ-ஸூ-யெ-தம் வ(வ)ட

அய-சு || ௨௨ ||

என்ற மந்திரத்தினாலே (குலத்தை) ஸ்தாபித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, கந்தோதகத்தினாலே ஸ்நானம் செய்வித்து தேவேசனையும் தேவியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். கந்தம், புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு, தேவேசன், தேவி, இருவர்களுடைய வலது கைகளில் கௌதுகபந்தநம் (ரக்ஷாபந்தநம்) செய்யவேண்டும். ரக்ஷாபந்தநஸூத்திரமானது, தங்கத்தினாலேயாவது பஞ்சநூலினாலேயாவது இருக்கவேண்டும். கவசத்தினாலே ரக்ஷையைக் கட்டவேண்டும். (20)

(அதன் பிறகு) சிவகுலத்தை கிழக்குத் தலையாகவும், மேடுனாக்கிய முகமாகவும், நீண்டகூர்ச்சத்துடனும், வாத்தியகோஷத்துடனும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதன் இடது பக்கத்தில் உமாதேவியின் குலத்தை (முன்போலவே) படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அந்த 2 குலங்களில் தலையின் முன்பக்கத்தில் 2 வஸ்திரங்களை (2 கடங்களை) வைக்கவேண்டும். அந்த கவசங்களில் நூல் சுற்றி

*தவஸு-ஸூ-யெ-ஸூ-யெ-தம், ஐ-நி ஸூ-ஸூ-தே-ஸூ-யெ-ஸூ-யெ-தம் வா: |

ஸூத்ரம் ஸ்வ-ரோஹியாநம் 21 ஸகூதிரம் வஸி வெஷ்டநம்
(ஷிதம்) ।

தொண்குஹாஸுஸம்வாணம்-ம் சரிவகும்ஹம்
ததுமூதெ || ௨௩ ||

தஸ்யாயம் தொயஸம்வாணம்-ம் ப்ராஹ்மீ ஸூத்ராஜிஹி
ய-மூதடி ।

மளரீஸீஜஸாயுக்தம் மளரீகும்ஹஜிம்-ம் வரடி || ௨௪ ||

* ததூதிரூபயஜெ கும்ஹம் நயஸ்யமகாஜிஹிய-மஜெகீ ।
மளரீகும்ஹம் தம் தஸ்யாயுக்தம்-ம்-ம் நயஸ்ய விஸேஷதஃ ||

வரீதொஷ்டயாநு நயஸ்ய ஸூத்ராஜெஷ்ய ஸஹிதாநு ।

கூர்ச்சங்கள் வைத்து, (கூர்ச்சம்-தர்பைகளாலே செய்யப் பட்ட ஒருவித முடிச்சு) வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

4 மரக்கால் ஜலத்துடன் கூடிய கலசத்திற்கு சிவ கும்பம் என்று பெயர். (சிவகலசத்தில் 4 மரக்கால் ஜலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்.) அதில் பாதி யளவு (2 மரக்கால்) ஜலத்துடன் நிறைந்திருப்பது கௌரீ கலசமாகும். இதுவும் சிவகலசத்தைப்போலவே ஸூத்திரம் முதலியவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த கலசத்தில் கௌரீ பீஜத்துடன் (பூஜாதி களைச் செய்யவேண்டும்.) பரமேசுவரனுடைய மூலமந்திரத் தினாலே, பரமேசுவர கும்பத்தில் (ஆவாஹநாதிகள் செய்து) கந்தம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்கவேண்டும். கௌரீகும்பத்தில் வீசேஷித்து கௌரீமந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (25)

இவ்விரு கும்பங்களைச் சுற்றிலும், நூல் முதலியவை களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, 8 கலசங்களை வைத்து,

* உதிரூபம்-ம் சரிவெ கும்ஹம், உஜி ஸாரஸ்ய ஜீஹாருயஸ்ய
நேதரகா வரம் ।

விசேஷாநு உருகுகொண்ட ஸ்ராவஹி மலாபிவி: யகெசு ||

வாஸுஹோபாதிசு கௌஸ்திம் ஸௌஸாவஹி செபரிசு: |

சுமஸ்யாநாதிசு ஸவகேமிகாயெகோகாஅரெசு || ௨௭ ||

சுமஸ்யாதி(ஸக்யம்)வ உவகௌஸ்திம் வஹிஜாமெய
மொஅரெ |

யாகெசு அளசுஹஸரம் வஜாதம் வஜிரம் நெகேதே விஜ ||

ஸிம்ஸம்(ஸிஹி)வ ஸ்ரிஜஹமெ து உயமரம் வாயு
மொஅரெ |

வ(வ)டௌவெ ஸௌஜகௌஸ்திம் து வஜிரம் வாஸு
செபரிசு: (கஸ்யகௌஸ்திம்) || ௨௯ ||

புயாநெ ஸ்ரஹவசுசு: ஸஜாசு ஸஜிஜளரி(ஈமளரி)
(ஜொஹ)ஸௌவிதஜ |

அவைகளில் வித்தியேசர்களை (சிவ ஆவரண தேவதைகளை) ஆவாஹநம் செய்து கந்தம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்க வேண்டும். (26)

குண்டங்களில் அக்ரி ஸ்தாபநம்செய்து அக்கியாதாநம் முதலான அக்ரி கார்யங்களைச்செய்து, வாஸ்து ஹோமம் முதலியவைகளையும் செய்யவேண்டும். (27)

கிழக்கேயுள்ள குண்டத்தில் அரசஸமித்தினாலும் அக்ரி திக்கிலிருக்கும் குண்டலத்தில் வந்ஹி (சமீ) ஸமித்தினாலும், தெற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் அத்தி ஸமித்தினாலும், தென்மேற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் சுருங்காவி ஸமித்தினாலும், மேற்கு குண்டத்தில் பில்வ ஸமித்தினாலும், வாயு குண்டத்தில் மயூர(நாயுறுவி) ஸமித்தினாலும், வடக்கு குண்டத்தில் வட (ஆலமரத்தின்) ஸமித்தினாலும், ஈசான குண்டத்தில் கருங்காவி ஸமித்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிரதான குண்டத்தில் அரச ஸமித்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸமித்துக்களாலே செய்யப்படும் ஹோமமானது ஒரே ஸமயத்தில் 8 குண்டங்களி

விஜ்ஜாகுணோஷு கௌராநி(ஸவெஷு)மளநீஹிநாநி
காரபெசு || ௩௦ ||

ஸலியொஹுஜபெ தெவ வுரூஷெண வுரதாஹுதீ :
சுவொரெண வுரூஷுக்ஷா ஜா(க்ஷா)ஜ்ஜாம் வாரெந
ஹொஜெபசு || ௩௧ ||

வாரூஜோநஜெந திறு வெ ஸிரஸாஹுநெசு :
ஸஷஷவெக்ஷவெதெவ ஸிவாஜம்,மஸஜுஜ்ஜெ || ௩௨ ||

ம(ஜு)நுஜெந ஜெந வுதஜ்ஜெ(வுதஜ்ஜெ)
ஜுஹுயாசு பதஜு |

உஜ்ஜெ(ஹொஜெ)வஜ்ஜுஜ்ஜு ஹுக்ஷா ஜெவி
ஜெவெஸயொ: ஸஜு || ௩௩ ||

லும் செய்யப்படவேண்டும். வீத்தியேசர்களின் குண்டங்
களில் கௌரீதேவியல்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமித்துக்களை ஹிந்தய மந்திரத்தினாலேயும் நெய்யை
புநஷமந்திரத்தினாலேயும் அன்னத்தை அகார மந்திரத்தி
னாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பிறகு) முதலாவ
தாகக் கூறப்பட்ட ஸமித்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலே
யும் சருவை (அநந்தை) ஈசாந மந்திரத்தினாலேயும் எள்ளை
சிராமந்திரத்தினாலேயும் கடுகை கவச மந்திரத்தினாலேயும்
ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிவாயானது மங்களம் என்று
கூறப்படுகிறது. (சிகாமந்திரத்தினாலே மங்கள
ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்).
ஹோமத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொன்றையும்
100, 100 தடவை மூலாமந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்ய
வேண்டும். ஹோமம் செய்து முடித்தபிறகு வியாஹ்ருதி
களினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாமிக்கும்
தேவிக்கும் ஸமமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். (அதன்

ஐயாஷெழுவாழை தாநெழு ராஷஷுழிபு ஹோமயெக் |

ஐயாஷுயாயதம்(யுதபநம்)வெடா(ஷெ)ஷொதெத்;
சு(சு)சிபரிவாஹுவெவ || ௩௪ ||

சு(சு)யுதாநம் சுத(துத)தொடி. ம. ஹோமயெவாஹோ
ஹோமெக் |

ஷெஷெவெயபொடி. ம. ஹோமெத். ராஷஷுபராஹு. சீ || ௩௫ ||

வயதாஹு. சீ. ஹு சுத. சீ. ஹு ஹோம. ந. த. வ. ரா. |
ம. ஹோமெத். ரா. த. ரீ. ய. ம. ம. ஹோமெத். ரா. வ. பீ. த. ய. க. || ௩௬ ||

ம. ஹோமெத். ரா. ந. ம. ஹோமெத். வ. ஹோமெத். ஹோமெத். |
வ. ஹோமெத். ரா. வ. த. (வி. சி. வ. க.) ஹோமெத். சு. த. ம. ஹோமெத். ||

சு. ம. ய. சீ. ஹோமெத். ஹோமெத். ரி. வ. ஹோமெத். ரா. வ. |

* ஹோமெத். ம. ஹோமெத். து. ஹோமெத். சி. வ. க. ஹோமெத். ||
(ஹோமெத்) || ௩௭ ||

பிறகு) ஐயாதிஹோமமும் அப்யாதாந மந்திரஹோமமும்
ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திர ஹோமமும் செய்யவேண்டும். (333)

வேதமந்திரங்களாலேயும் உபசீஷத் மந்திரங்களாலே
யும் திக் தேவதைகளைத் துதித்துப் பிறகு, ஏகாக்ரமான
மனத்துடன் சியாநம்செய்து, தேவீ, தேவேசன் இவர்
களின் மூலமந்திரத்தினாலே உபாங்கவாக (மனதிற்குள்
ஐ. சித்துக்கொண்டு) நெய்யினாலே, 18 ஆஹுதி. கள்
(ஹோமங்கள்) செய்யவேண்டும். பிறகு, சிவதுவிஜுதலத்
திருதித்த ஆசார்யன், பஸ்மஸ்காநம் செய்து வெண்மை
யான ஆடையணிந்து, வெண்மையான (புதிதான) யஜ்ஞோ
பவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

* ஹோமெத். ம. ஹோமெத். வ. ஹோமெத். ஹோமெத். வ. ரா. |
உதயயயிகவா: ஹோமெத். ஹோமெத். வ. ஹோமெத். ஹோமெத். ஹோமெத்.
யஜ்ஞோபவீதம் ஹோமெத். ||

ஊனுகாவழுவடிம் வாய ஸவ்ஸவாஹவ வா ।
 மஹேமெஹ து கதேவஜ்ஜ ஐகாஸா(ஜெயம்)ஸ்வஹோ
 டியம் வாஸு || ௩௯ ||

ஸூராகம் ஷெ(ஷெ)விகாஹ து சூஸநம் ஹாநுவெ
 வஷெ ।
 மஹேமெஹவரெ ஹாமெ ஸூராவயெக் ஷெஸிகொதூ ||

சூஸநம் ஹேஸீஹ(து) ஸூராகம் வெஷிகொவரி ।

அணிந்து, பஞ்சபூஷணங்களை அணிந்து பவித்திரம் தரித்
 துக்கொண்டு, விதியுடன் ஸகலீகரணம் செய்துகொண்டு,
 *தெளிந்த முகமுடையவனாக, கர்பகிருஹத்தில் சென்று
 ஏகாசிதி பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (ஏகாசிதிபதம்—
 81 கண்டங்கள்.) (38)

கர்பகிருஹத்தில் மண்டுபதத்தையாவது ஸப்தஸப்த
 பதத்தையாவது கல்பித்து, பிரஹ்மோதயத்தை அறிந்து
 கொள்ளவேண்டும்.*

ஸ்தாராக பிம்பத்தை தைவிகாப்சத்திலும் ஆஸந
 பிம்பத்தை மாநுஷ்பதத்திலும் வைக்கவேண்டும். தேசி
 கோத்தமன் (இவைகளை) கர்பகிருஹத்தின் பரபாகத்தில்
 (பின்பகுதியில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஆஸநமூர்த்தியானால் பத்திரபீடத்திலும் ஸ்தாராக

* ஸ்விஷ்டமக்நே என்ற மந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்து,
 பிறகு பூர்ணஹோதிஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று அதிக
 பாடமானது, ஸரஸ்வதிமஹால் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

*கர்ப கிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை கிழக்கு மேற்கில் 9
 கண்டங்களாகவும், தெற்கு வடக்கில் 9 கண்டங்களாகவும்
 செய்யவேண்டும். இதற்கு மண்டுபதம் என்று பெயர். இவ்
 விதமாகவே 7, 7 கண்டங்களாகச் செய்தால் அதற்கு ஸப்த
 ஸப்தபதம் என்று பெயர். நவநவ பதங்களில் $9 \times 9 = 81$ பதங்
 களாகும். ஸப்தஸப்த பதங்களில் $7 \times 7 = 49$ பதங்களாகும்.
 இவைகளில் மத்திய பதத்திற்கு பிரஹ்மபதம் என்று பெயர்.
 இதையே, பிரஹ்மாம்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வ்ராமுகூவியிநா வீவ்வலாஸாயாஜாயொதா || சக ||

கதேவ்ம் ஸுந்ரம் தலிநு சூயாராவஸிநா நலிவெக் |

வீவ்வலாஸகிவாஜம் து சூயாராவஸிநாதமு || சஉ ||

ஸஜமுலாயதம் வாவி தடியம் தலநம் ஹவெக் |

ஸூநகம் ஸகமும் மெது வாஜாயலாக் கிஜொத || சந ||

சூயாராவஸிநாபா து ரதததம் புகலுயெக் |

நிதம் ஷம்மும் வஜாதம் கதேவ்ம் ஸ (ததஸஜாதம்)

முணாம்மு || சச ||

உலெது து நவரதாநி ஹவாக் விநிசுவிவெக் |

பஸுலுவாஜதநாயலாக் ஷஜாதம் வாயதாநித || சரு ||

மூர்த்தியானால் வேதிகையின் மீதும் இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் அகலம் உயரம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ள படியே கொள்ளவேண்டும். அந்த பீடத்தை அழகாகச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆதார சிலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். (41½)

ஆதாரசிலையானது, பீடத்தின் அகலத்தில் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் முழு அகலமிருப்பதுமாகும். அதன் கனமானது அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

ஸகல பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் பாதத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் ஆதார சிலையில், ரத்நங்களை வைப்பதற்காக குழியைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தக் குழியின் தாமமானது 6 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (அதன் அகலம்) 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்தக் குழியினுள் நவரத்நங்களை வைக்கவேண்டும். (அந்த ரத்நங்களை) ஸுவர்ண பாத்நிரத்தில் வைப்பதுமாகும். குலத்தின் பாததலத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியானது 6 அங்குலம்

வ்ராமெவ கருபெசு யீலாநு ஸ்ராவநாயுஃ வநூநிதீ |
வ்ரவிஸெசு மஹேமஹம் து உருமஃத்ரம் ஸௌஜாநா ||

ஸ்ராவயெத் வஷெ மூருமஃ உருமஃத்ரம் ஐயிம் தயா
(ஜவந) |

சுஷுஸ்யம் ஐயிம் க்ருகா ஸூயயா அ விஸெஷத: ||ச||

தஸ்ய வாக்ஷே தயா ஸ்ராவயிம் மளஸீயூருமஃ விஸெஷத: |
சூயாராவயிஸ்ருயாம் அ மஹேவாஜநஸ்யுத | ச ||

*வஹஷ்டீஸவஜாத்ரம் வா மஹேவ்யாஸம் தயா(ஸாயதம்)
ஸஜ |

மஹேந்யாஸம் து ததெத்ரவ மஹேவாஜநஸ்யுத ||

உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரத்நங்களை
குலஸ்தாபனத்திற்கு முன்னமேயே, அது உறுதியாக
இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கர்பகிருஹத்
திற்குள் செல்லவேண்டும். (46)

குலத்தை, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு
அதற்குரிய ஸ்தாபனத்தில், உறுதியாக இருக்கும்படி வைக்க
வேண்டும். பிறகு, அஷ்டபந்தநம் சாத்தி, அதை உறுத்
யாக இருக்கும்படி செய்து, பிறகு விசேஷித்து ஸுதை
யினாலேயும் உறுதி செய்யவேண்டும்.

அந்த குலத்தின் இடது பக்கத்தில், விசேஷித்து
கௌரீ குலத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதன்
ஆகார சிலையின் (முன்பு கூறிய துபாலவே) கர்ப
பாஜநத்தை (நவரத்னங்களுடன் கூடிய ஸுவர்ண
பாத்திரத்தை)வைக்கவேண்டும். அதன் கர்பவியா
மானது (கர்பவியாஸமும் உயரமும்) 5, 6, அல்லது
அங்குலம் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்பத்திற்கு
கர்பபாஜநமிருக்கவேண்டும். அதை முன்பு கூறப்பட்டப

*வஹைதாஜிஸ்ராகாயுஃ ஐயுதவஸூகெஷிகவா: |

புரமுகநியிநா வஸ்திக் மஸவஸ்தாஜிவிய-ஹெக் |

ஸூவபெக் வசிவ-ஹெக் ஸூவ-ஹெக் ஹெக் மஹ-ஹெக்

ஹாஜந் || ௫௫ ||

சுயாபெஷம் து யசுக-ஹெக் ஸூவ-ஹெக் ஹெக் |

கத-ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் || ௫௬ ||

ஸூவ-ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் (ஹெக்) ஹெக் ஹெக் ஹெக்

காரபெக் |

கத-ஹெக் ஹெக் ஹெக் கத-ஹெக் ஹெக் ஹெக்

(ஹெக் ஹெக்) || ௫௭ ||

*சூவ-ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் |

கந்தம் புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். முன்பு கூறப் பட்டபடியே, (தேவீ குலத்தையும்) மூலமந்திரத்தை ஜபித் துக்கொண்டு, கர்பபாஜநமிருக்கும் ஆதார சிலைக்குமேலே வைக்கவேண்டும். [முன் கூறப்பட்டதுபோலவே அஷ்ட பந்தரம் முதலியவைகளைச் சாத்தி உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டும்.] (50)

பிறகு, பாக்கியுள்ள காரியங்கள் யாவும் சிலபி களாலேயே செய்யப்படவேண்டும். சிலபியானவன், விசேஷித்து லக்ஷணமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு சிலபி என்பது ஸ்தபதியேயாம். சித்திரகர்மாக்களை யறிந்த யோக்கியனான ஸ்தபதியானவன், இவைகளைத் தானே செய்யவேண்டும். மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்யும் படி செய்யக்கூடாது. அப்படிக்கு வேறுவிதமாகச் செய்யப் பட்டால் கர்த்தாவின் எண்ணம் நிறைவேறாது. (52)

* அந்தவிடத்திலேயே, ஆசார்யனுக்கு வஸ்திரம்

*சூவ-ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் | ஹெக் ஹெக் ஹெக் ஹெக் |

* அந்தவிடத்தில் ஆசார்யனுக்கு நீஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை பரிசாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ள பாடம்.

உக்ஷிணாம் ஓவயெத்யு வஹ்நிஹ் ஹிரனயஸு ।

ஸூருஷோவநலாவஜாதம் ரஜ்ஜுஸ்பலைய ப்யுணு ॥ ௫௩ ॥

உதி காப்யவஸிஸ்யெ ஸூருஷோவநஸிஸிந-லோ

அதுரஸீதிதல: வடய: ஸலாவ: ॥

ஸுவர்ணமோதிரம் இவைகளை பரிசாகக் கொடுத்து, 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் குலஸ்தாபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ரஜ்ஜு பந்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (53)

காசியபிய சிஃப சாஸ்திரத்தில் குலஸ்தாபனவிதி
என்னும் எண்பத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| சய ஸ்ரீராம தீதஃ பட்டஃ ||

ரஜ்ஜுவஸநவியிஃ ||

சய ஸ்ரீராம தீதஃ ரஜ்ஜுவஸந வஸிஸ்தா ||

ஸவஸாஸு பஸுஸஸாஸு தாஸுஸஸு ||

ஸஸஸஸுஸு || க ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸு ரஜ்ஜுவஸந ததஃ கஸு ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸஸஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ரஜ்ஜுவஸநவியிஃ ||

இனி, ரஜ்ஜுவ பந்தநவியை வீசுவித்து விரிவாகக் கூறுகிறேன். குலத்தின் ஸந்திகள் எல்லாவற்றிலும் செப்புப்பட்டைகளை அழுத்தமாகச் சுற்றி ஸந்திகளை வலுப்படுத்தவேண்டும். (1)

பிறகு, குலத்தில் அஷ்டபந்தநத்தைப்பூசி, அதன் பிறகு ரஜ்ஜுவ பந்தநம் செய்பவேண்டும்.

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 1, குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 2, குக்குலம் (குங்கிலியம்) 3 வெல்லம் 4, ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 5, கைரிகம் (பூங்காவி) 6, நல்லெண்ணை 7, நெய் 8, இவைகள் 8ம், அஷ்ட பந்தந திரவியங்களாம். (4)

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கு, பூனைக்கண்

புக்ஷ்வாக்ருதா ஸ்நிஹிவ்ய வமெசு க்ஷளபூதிகௌ
(20 யயா) வரஃ || ௫ ||

தலெய(தெலெ)வ ஸ்நிஹிவ்ய ரஜ்ஜுஸங் ததகூரூ
ரஜ்ஜுஸங் ததகூரூ நாவெது உய்யு ஸ்நிஹிவ்யுமே தியா ||
[ரஜ்ஜுஸங் ததகூரூ நாவெது உய்யு ஸ்நிஹிவ்யுமே ததகூரூ தியா]

ஸுஷுபா உய்யுஸாவதா விமமௌ தவ்யு(து)க்ஷிணா
உய்யுஸாவதா வரஃ ||

குங்கிலிபம் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பாகம், வெல்லம் 1 பாகம், ஸர்ஜக்ஷாரம் 8 பாகம், பூங்காவி 3 பாகம், கணக்குடன் எடுத்தக்கொண்டு இந்த 6 திரவியங்களையும் நன்கு தூள் செய்து அத்துடன் நெய்யும் எண்ணையும் வேண்டுமான அளவுக்குவிட்டு நன்கு பிசைந்து அதை மண் பாண்டத்தில் வைத்துக் காய்ச்சவேண்டும். அது நன்கு இளகிச்சேர்ந்து, சிறந்த (கொம்புத்)தேன் பதத்திலிருக்கும் பொழுது அந்த அஷ்டதிரவிய கல்கத்தை எடுத்து குலத்தின் மேலே எங்கும் பூசவேண்டும். அதன்பிறகு குலத்தின் மேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். (5½)

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில் நாபிமத்தியிலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் மூன்றுகளாம். (ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது முதலில் நாடிகளைப்போன்று 3 கயிறு களைக்கல்பித்து அவைகளை நாபிமத்திபத்திலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லுகிறவைகளாக குலத்தில் வைத்துக்கட்டி அதற்குமேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்)

அந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலிருக்கும் நாடிக்கு “ஸுஷுமனா” என்று பெயர் அதன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு “பிங்களை” என்று பெயர். இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு “இடை” என்று பெயர். இந்த 3 நாடிகளும் மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகளில் முக்கியமானவைகளாகும். (7)

அஃமும்(அயவம்)து வரீணாஹயுகா^{து}வொ^{து}
 சிவதி-கா: |

தெஷா நாயீத்யாணாம் து உமும் லெய்வாவஸாநகடி ||

தெநாஷீஉமருவக லிஹா நாயீயொஷாடிபரஸூயா |
 விஉறா வொஷிணீ ப்ராபஸ அாஹஹலிதெஜலா || கூ ||

வாபவிம-ததீவெஅவ உதி-தீ வொஷிணீ தயா |
 ரஸவதீ-உ உஜம், மீ அ லிஸ்தீ அ தலெயவ அ || ௮ ||

ஸஸூஸூபாடிவாண-அ அ ஸூஸிஹீ வாஸியாஸிணீ |
 வாஹிதீசி ஸூவாஷாதா சிஷ்டுஃஸவஜா விபாநத: ||

[லெய்உமருவிஹாஸூ நாயீயொஷாடிபர ஸூதா: |
 விஉறா வொஷிணீ வுஜீ வாஹிதீ வெஅவ தெஜதீ ||

வாபஸீ மஉதீ வெஅவ உதி-தீ வொஷிணீ(ஸோயிதீ)தயா |
 ரஸவதீ-உ(வாஹி)உஜம், மீ அ ஸூஸிதீ அ தலெயவ அ ||

ஸஸூஸூபாம், மீ வாண-அ அ ஸூஸிஹீ(ஸூஸாஸீ)
 வாஸி யாஸிணீ |

வாஹிதீ தாலஸீவஜாதா சிஷ்டுஃஸவஜா விபாநத: ||]

இந்த 3 நாடிகளும் 2 அங்குலம் (2 யவை) சுற்றளவு உள்ளவைகளாகும். (2 யவை பருமனில் கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.) இம்முன்று நாடிகளின் அடிப்பக்கமானது மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையில் நீண்டு இருப்பதாகும். (8)

மேட்ரமுலத்திலிருந்து 18 நாடிகளாகப் பிரிந்துசெல்லு கின்றன. அந்த நாடிகளின் பெயர் முறையே விமலை 1, கோஷிணீ 2 ப்ருதவீ 3, வாஹிதீ 4, தேஜதீ 5, வாயஸீ 6, தமதீ 7 மர்திதீ 8, கோஷிணீ (ரோதிதீ ரோஹிணீ) 9, ரஸவர்தி (ரஸவாஹி) 10, ம்ருதங்கீ 11, ஸ்ரம்ஸிதீ 12, சப்தஸ்பிநசாங்கீ 13, பூர்ணா 14, ஸூஸிம்ஹீ (ஸம்ஹாரீ, 15, வாரிதாரிணீ 16, வாஹிதீ 17, தாமஸீ 18 என்பனவாகும்,

ஸுஷுமனா உருமா (ஜா) பெஷா வஸவாஸும

ரொஹிதா || ௨௫ ||

வசுஷ்டம்பொவாஸிஷுதா திய-கூவாஹுமதாஸிஷெ(ஜா) |

மஜநீ உஷுநீ வெவ ரொஹிணீ உஷுநீ கரெ

(உஷுஸாஹுமா) || ௨௬ ||

ரஸவதீ-க(வாஹீ) உஷுமீ உ ஸுஸிநீ வாஸாஹுமா

(,மா) |

ஸாஹுமூரு ஸாஸுதா கிஷு(தா;ம) வெகவசு

ஹவசு || ௨௭ ||

தஸுஷாஹு(தா;ம) உஷுஸாஸாஸு(ஸு) உஷுநீ-

உஷுநீ தயா |

ஸாஹுமூரு(மா) தயாஹு தா நாயாஸு

வஸாஸிதா || ௨௮ ||

தெஷாஹுமூ கவிபூணி ஸலெகஸுணாவாஸுதா |

[தா;ம] ஸுஷுதா ஸலெகஸுணாவாஸுதா || ௨௯ ||

கூடி கணுக்காலேச்சுற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இவைகள் நீங்கிய மத்தியிலுள்ள 6 நாடிகளும் “ஸுஷுமன” நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இவைகள் வம்சதண்டத்தின் இருபக்கங்களின் வழியே மேடுநாக்கிச்சென்று பாரசுவ தண்டங்களின் வழியாகக் குறுக்கே சென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. (15½)

மத்திய நாடிகள் 6 களில் “கமரீ-மர்தரீ-ரோஹிணீ” என்ற 3 நாடிகள் வலது கைக்குச் செல்லுகின்றன. “ரஸ வாஹீ-மிருதங்கீ-ஸ்ரம்ஸரீ” என்ற 3 நாடிகளும் இடது கைக்குச் செல்லுகின்றன. இவைகள் பாஹுமூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஒரே நாடியைப்போல் ஆகின்றன. அதன் நுனியிலிருந்து 8 களைகளாகப்பிரிந்து நுனியின் நுனியிலே வரையில் செல்லுகின்றன. அதன் நுனிகள் ஒன்றுகூடி

ணவம் வாபெ து வி) ஐரஷம் ஸ்ரோஜஹம் (ஸ்ரோ) ப்ருணவ
(ப்ருவண) லோகரெசு || ௨௬ ||

ணவம் ஹி ப்ருதிஜாதாம் து நாயீநாஷஷிஸ்தி: |
ப்ருயாதா நாயபஸ்ஸவம் கரூப்யசு தந்த்ருவிதூ: || ௨௭ ||

ததெதாஸிநாஸ்யோ விப்ரு சுஷாஷிஸ நாயபஸ்யோ |
நாஸ்யஸ்யநெகயா நாயூ: ஸவகோமம் து ஸ்ரோவரதா: ||

அதஸு வ (அஸு வ தி, ஸஹஸ்ரம் து நாயப: வாரி
கீதி-தோ: |

* நாயிஹஸ்ராவரதா: ஸுருவா: ஜீண-ஃசு: ஸுருவாத்ருவசு ||

நாஸிகௌ-மெரு வதெ சுத்யூஸ்யுமிருவிகெ |

மணிக்கட்டில் (வலமாக) ச்சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன. இவ்
விதமாக இரண்டுகைகளிலும் நாடிகள் இணைந்திருக்கும்படி
கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ப்ரதிமைகளுக்கு 28
நாடிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

தந்திரங்களையறிந்த சில்பியானவன் முக்கியமான
இந்த 28 நாடிகளையும் இங்கு கூறியுள்ளபடியே கல்பிக்க
வேண்டும் (20)

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் 8 நாடிகள்
பிரிகின்றன. அவைகளிலிருந்து பிரியும் நாடிகள் பல. அந்த
நாடிகளெல்லாம் ஸகல அங்கங்களுக்கும் செல்லுகின்றன.
இவ்விதமாக சரீரத்திலுள்ள நாடிகள் 72000 என்று கணித்
துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உறுதியான மரப்பட்டைகள்
அல்லது நாறுகளாலே திரிக்கப்பட்ட, நாடிகளாலே (நாடி
களைப்போன்ற கயிறுகளாலே) இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட
குலங்கள் நெடுங்காலம் உறுதியுடனிருப்பவைகளாகும்

முழுமையும் சுண்டாமல் ஸ்வல்பம் நீருள்ள முத்தலாள்

* நாயீஹஸ்ராவரதாஸுஸு ஜீண-ஃசு: ஸுருவசு மவெசு |
உதி ஸ்ரஸ்ய ஜீஹாஸ்யஸ்யோதாதகா வா: |

உல-உலாரம் மரஹீகா து வாராஹிநிசு வலவொஹி அ ||

நாபயஸூரவி ஸங்குஜி வஸூரஹிவதநாபிகா : |

ஷபிவம் து வரீணாஹம் ரஜுலாவாஹிபிசு டிபி || உச ||

*வஸூரஹீரஸூகம் ரஜும் வஸ்யபிசு டிபிணாவத ||

ஹிசுவஹம் ஸாஷவதம் து ரஜுநா வஸ்யபிசு
வஸுய : || உரு ||

தஸி நாரம் து நாலிஹம் யொஹி வஸுஷுபா ஸஹ |

ஜீவஸூரம் து தகிவஹிதஹுத் ஹி லயாபுநா || உசு ||

உலுபுத்ருஹிவஸூரஹி ரஜுவஸுய தத : காரம் |

தேங்காயிலுள்ள அழுத்தமான நாறுகள் நீங்கலாக, சோறு முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அதில் ஸாரமான நாறுகளை எடுத்து, அவைகளாலே நாடிகளைக் கற்பிப்பதற்கான கயிறுகளைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாடிகளையும் (குலத்தில் வைத்து இணைத்து பிறகு அதன்மேலே) சுத்திக் கட்டவேண்டிய கயிறுகளையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கயிறுனது ரீ யவை பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். (24)

பிறகு, நாடிகளுடன்கூடிய குலத்தை கயிறுகளாலே வலமாகச் சுற்றி இருக்கு விழாமல் இருக்கிக்கட்டவேண்டும்.

கயிற்றாலேயே 8 இதழ்களுடன்கூடிய ஹிருத் பத்மத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதை ஹிருதயஸ்தானத்தில் “ஸுஷுமநா” நாடியுடன் சேர்த்துவைத்துக் கட்டவேண்டும். அதன் நாளமானது (அடிக்காம்பானது) தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருதய பத்மமே ஜீவஸ்தாநமாகும். (இதையும் ஸுஷுமநா நாடியுடன் வைத்துக்கட்டி அதன்பிறகே கயிறு சுற்றவேண்டும்.)

*வஸூரஹீரஸூகம் ரஜுஹிவஸூரஹி உசு உலுபுதவா : |

ரஜுஸ்யலிதி வஜாதம் ஐசுஸம்ஸாரதஃ வரஃ || ௨௭ ||

உதி காச்யவஸிஹ ரஜுஸ்யநமுகூணம் நார
வஹாஸீதிதஃ வடஃ ஸராவஃ ||

ரஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது மூலமந்திரத்தை
ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ரஜுபந்தந விதியானது
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மிருத்ஸம்ஸ்காரத்தைக்
கூறுகிறேன். (27)

காசியபிய சிஃபசாஸ்திரத்தில் ரஜுபந்தநவீதி என்னும்
என்பத்தைத்தவது படலம் முற்றும்.

|| சுய ஷடயத் திதஃ வடருஃ ||

உசுஸம்ஸாரவியிஃ ||

உசுஸம்ஸாரஹம் வகௌதீ வஸ்கௌவாஸி ஸுணு
ஸுஸுத |
ஜாம்மம் ஜா(அ)நுரூவம் அ ஸஸிஸ்ரம் உசுசுயா
ஹவஸி || க ||

சுபகதீம் வநநெததீதீம் ஸுசுசுயம் ஜாம்மம் ஹவஸி |
தநுவாருகஸம்யுக்தகௌபாஸி வநநகௌதீ || உ ||

சுஹஸம் உநொரம் யதீம் உசுசுயம் ததநுரூவகதீ |
தயொலி-ஸ்ரூவிவாகாரம் திஸ்ரூகம் ததநுரூவகதீ || ஈ ||

தெஸுஸொஷதீஜதொவெதஸுஸுஹஸம் உநொரம் |
நதீதீர தடாகெ வா ஸுதாஸுக்ஷீதகௌதீ || ச ||

என்பத்தாருவது படலம்.

மிருத்ஸம்ஸ்காரவிதி.

ஹே ஸுவிரத! இனி மிருத்ஸம்ஸ்கார விதியைச்
சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். மண்ணானது ஜாங்கலம்-
அநூபம்-மிச்சிரம் என்று 3 விதமாகும்

ஸுலபமாக வெட்டி எடுக்கமுடியாமல் மிகவும்
கெட்டியாக இருக்கும் பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும்
மண்ணிற்கு “ஜாங்கலம்” என்று பெயர். சிறுமணல்
கலந்து, அதிக சிரமமில்லாமல் வெட்டியெடுக்கக்கூடிய
மண்ணானது மூன்று முழ ஆழம் வரையில் ரமணியமாக
இருந்தால், அந்த பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு
“அநூபம்” என்று பெயர். இவ்விதமான இரண்டுவித
மான மண்ணும் கலந்திருந்தால், அதற்கு “மிச்சிரம்”
என்று பெயர்.

என்றும் ஜலம் வற்றாமலும், சுத்தமாகவும், மனோஹர

வினா ஹதீதறெவா யயாடிசுஸூ தயா கூரா || அ ||

யவதாரா(யாவதடி)ஷிகொண்ணாஜிம் கஹூஜாநம் தவெந
து |

ராஜா,மூருவநீணாஹம் ப்ரஹ்மஜுதம்(ஜாத்)ஜா
ஹதடி || கூ ||

லிகதம் அ சரிநாஅதிண-ஃ ஸடிசம் கஹ்யெசு ஸுய: |

*ஜுகி அதும-ஃஸஜாத் து யொஜ்யெத் ஜாஸஹ ||

ஜ-ஃயெசு தி-ஹநாதொயெ: டிபாஷிஸவ்வாஸரடி |

யவம் மொயுடிகம் ஜாஷததவீ வுஷவ ஹிஸடி

(அதிண-ஃஸுயுதம்) || தெ ||

மறுபடியும் நீர்ச்சுண்டும்படி வைக்கவேண்டும். அதில் நீர் முழுமையும் சுண்டாமல் பிண்டமாக (உருண்டையாக)ப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணைக்காயவைத்து, அதை உருண்டையாகச் செய்யவேண்டும். அந்த மண்ணுருண்டையானது அதில் கைரிகைகள் காணக்கூடிய பக்குவத்தி லிருக்கவேண்டும். (8)

அந்த மண்ணை எண்கோணவடிவமான உருண்டையாகக் கையினூலே செய்யவேண்டும். அந்த உருண்டையின் சுத்தளவானது 11 அங்குலம் இருக்கவேண்டும் இந்த மண்ணானது ஒருபடியளவுடையதாகும் என்று கணக்கிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

அதன்பிறகு, (பொடி) மணலையும் கருங்கல் (கூழாங்கல்) பொடியையும் ஸம அளவு சேர்த்து அதை மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்து 10, 8, அல்லது 7 நாள் (தினந்தொறும் மர்தித்து) வைக்கவேண்டும். (10)

*ஜுதம் வெகம் து ஜெகாஸம் யொஜ்யெத் ஜாஸஹி ||

ஹம் ஹொமிஸஜ ஜஜாசு டிபாஷிஸவ்வாஷிகெ |

யவமொத் ஜாசு அ தகவீ அதிண-ஃஸுயுதடி ||

ஜஜ்ஷாஂஸம் ஸஜாயொஜ்ய நாரிகௌமௌஷகௌ |

வாஹெ து ஜஜ்ஷெயக் ஸஜ்யக் ஷபாஹம் து தஹெந
வெ || ௮௨ ||

ஸ்ரீவேஷம், மு, மு, மு, வெவ கௌஷாஂஸம் தஹெவ அ |

தயா ஸஜ்ஷெயம் அஹெ-ஃ ஜஜ்ஷகௌஂஸம் ஸ்வாஂஸக |

வாஹெ ஜஜ்ஷா ஸஜாயொஜ்ய ஜயிநாஜ்ஷெயக் ஸுயி: |

ஸுயி அ விஷ்வேவ ஜ்ஜ்ஷா ரஜ்ஜி தயா || ௮௪ ||

ஸஜ்ஷா அஹெ-ஃ து ஸ்வயொஜ்ய ஜஜ்ஷாஂஸம் து

யொஜ்யெயக் |

ஜய்ஷகௌஷகௌதஹெவ ஜஜ்ஷா வாஹெ து ஜஜ்ஷெயக் ||

அதன் பின்பு ய்வை, கோதுமை, உளுந்து, காயாம்பூ அல்லது அதன் இலை (அல்லது காயாம்பூ நிறமான உளுந்து) இவைகளைத் தூள்செய்து, மண்ணில் 8 ல் '1 பாகம் எடுத்து மண்ணாடன் கலந்து முத்திய தேங்காயின் ஜலத்தை (தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்துப்பிழிந்த சாறு அல்லது இளநீரை) வீட்டு பாத்திரத்தில் வைத்துக் கையினாலே நன்கு மர்தித்து, 10 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (அல்லது 10 நாள் மர்தித்து வரவேண்டும்.) (12)

ஸ்ரீவேஷகம் (திருவட்டம் பிசின்), குக்குலம் (குக்கில்), குந்துருஷகம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்), ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளைப் பொடிசெய்து, மண்ணில் 16 ல் 1 பங்கு மண்ணாடன் கலந்து, தயிரைவிட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, சுக்கு-திப்பிலி-மிளகு-மஞ்சள் இவைகளின் தூள்களை ஸம அளவு சேர்த்து, அதை மண்ணில் 10 ல்

ஜஜ்ஷாஂஸம் ஸஜாயொஜ்ய நாரிகௌமௌஷகௌ: | '

வாஹெ வா ஜஜ்ஷெயக் ஹஷ் ஷபாஹாதகௌதத: || உத்
ஜஜ்ஷகௌஷகௌததயா: வா: |

மஜ்ஜிணமொவிஷாணஹரோம, ஸ்ரோ ஜுஷோ ஐஸ |]

ஸம்யொஜ்யெசு யயோநாஹம் நானா, மஸஸைநிதீ || ௨௦ ||

கவிக்ஷயநிய-ஸோஸஜஜெனூ: ஐயுநா வாய ஐ-ஸ்யெசு |

வஹராசு-விதீக்ரத்ய நாரிகெருவமனம் தயா || ௨௧ ||

கவக்ஷாரம் வரி, மஜ்ஜிணாய வனகஸாரம் அயாம், முரு ||

ஸாய-ஸ்யாம், முரு வாய ஜாதெந ஜெஷ்யெசு ஸுய: || ௨௨ ||

[வஹராசெ-க்ரஷிதம் கூய-ஸாக் நாரிகெருவமனம் தயா |

கவக்ஷாரம் வரி, மஜ்ஜிணாய வனகஸாய-ஸ்யாம், முரு ||

ஸாய-ஸ்யாம், முரு வாய ஸாரெண ஸெஷ்யெசு ஸுய: ||]

ஜுஜு-தய-ஸஸாயுதம் ஐயுஜெவாதஜாரஸெசு |

ராஜிணம் யெருஜுஷம் விவ்ய ததொவி ரஜு-வெஷு-நீ || ௨௩ ||

தஜு-ருஜு-நாம் விவ்ய வனகவித்யு-மும் து வா |

புத்து 1, மலை 2, நதீ 3, வயல் 4, நண்டுவிளை 5, என்றும் ஜலம் வற்றாத ஏரி முதலியவை 6, ஸமுத்திரம் 7, யானையின் தந்தம் 8, பசு அல்லது விருஷபத்தின் கொம்பு 9, கலப்பையின் நுனி (கொழு) 10, ஆகிய பத்து இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணுக்கு "தசமிருத்திகை" என்று பெயர். இவைகளில் கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவைகளுடன் வாஸனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்து, விளாம் பிசின் அல்லது தேனைவிட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, முத்திய தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்து அதன் சாறை எடுத்து அதை, தசமிருத்திகையின் மேலே, 1, 1½, 2, அல்லது 2½ அங்குலம் நிற்கும்படி விட்டு, 5 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (22)

அந்த தசமிருத்திகையை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் சேர்த்து மர்தித்து அதை, ரஜ்ஜுபந்தநத் நிற்குமேலே பூசவேண்டும். அதற்குமேலே, மறுபடியும்

[உஜ்ஜிதம்-கோஸஸம்புகம் உஜ்ஜெவம் து ஸஜாஅரெசு |

ரஜ்ஜுவரிஜ்ஜம் ஸிவ்ய ததொவி ரஜ்ஜுவெஷ்யெசு ||

தத் ரஜ்ஜோம் விவ் ணகவித்ரஜ்ஜம், மூம் ஹவெசு]

ததொ வெ ஜசு ஸஜாவிவ்ய யாவசு சொஷணகம் விஜ ||

தாவசு திரீக்ஷ்ய கதக்ஷஜ்ஜம் உஜ்ஜெவம் து ஸநெஸூநெ: |

ஸூருவாஹ்யமதவ்யாஸம் உதுஹ-ம், ம(ஹ-ம்)

விவாஜிதெ, தம்) || ௨௫ ||

ணகாஸாவயிகம் ஸிவ்ய ஸநுஸூவஜ்ஜாஹ்யத |

உஜ்ஜாவயதபிஸ் ஸஜாசு ஹா, மந் கவ, நநாவயி || ௨௬ ||

[உஜ்ஜாவயிது பிஸ் ஸஜாசு துதீயாஸம் து ஜா, மநு |]

ததக்ஷேஸஜ்ஜெ நெவ(ஜாஸாகம்) ததக்ஷேஜ்ஜம் ஸஜா

ஸ்விவெசு |

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். முதல் ரஜ்ஜுபந்தநத் திற்குமேலே, மிருல்லேபநம் செய்து, மறுமுறை செய்யப் படும் ரஜ்ஜுபந்தநத்தின் கனமானது, (அங்கங்களுக் கேற்றவாறு) 1, 2, அல்லது 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, மண்ணைப்பூசி, அதை உலரவைத்து, அது உலருவதற்கு முன்பு அதை கவனித்து, அவசியமான இடங் களில் மெள்ள மெள்ள மண்ணைப்பூசி வரவேண்டும்.

(இருமுறை ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்த பின்பு) குலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கனத்தை 4 பங்குகளாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த 4 பங்குகளில் ஒரு பங்கு கனம் மண்ணைப் பூசுவதற்கு “அநூபம்” என்று பெயர். அதற்குமேலே 2 பங்கு கனம் மண் பூச்சிற்கு, “மிச்சிரம்” என்று பெயர். அதற்குமேலே ஒரு பங்கு மண் பூச்சிற்கு “ஜாங்கலம்” என்று பெயர்.

இந்த மண்பூச்சுக்களை, அந்தந்த தேசத்திய மண்ணைக் கலந்து, பொருத்தமாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸௌஷம் காவுருந ஸம்வாய-3(0)வெஷம் ஸௌஷம்(வெஷாம்ஸம்
தூ) ஸவயூருஷ || ௨௭ ||

ஸௌஷம் காவ-3(0)வெஷம்(வெஷாம்ஸம்)தூ
கயூயெஷ ||

ஜக்ஷம்ஸம்ஸாரஜிஷம் வஜாதம் கயூஷம்ஸம்ஸாரஜிஷம் || ௨௮ ||

உதி காஸ்யபஸரிஷு ஜக்ஷம்ஸம்ஸாரஜிஷம் நாம
ஷயஸீதிதஃ வடருஃ ஸவாஷ ||

கீழே கூறப்பட்ட 3 பங்குகள் நீங்கிய 4வது பாகத்தை,
(4வது பாகமாகப் பூசவேண்டிய மண்ணுடன்) சணல்
முதலியவை (பஞ்சுத்துகள்)களைக் கலக்கத்துடன் நன்கு
கலந்து மர்தித்து, அந்த கலக்கத்தினாலே காலகிரமத்தில்
லேபநம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, மிருதஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இனி கல்கஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (23)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மிருதஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும்
என்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.

|| சய வஸூபாயீ திதஃ வடநு ||

கருவஸூபாரவியி ||

சய கருவியாதம் து வகெஷ்ய ஸ்கெஷ்வதஃ குராகி |
நடிஷாம் வாவி தடாகெ வா ஶீவி-காயாஜயாவி வா || ௧ ||

ஸஸூஷெஷ்தெயவா விபு-புராணிரவிபெ(நிரவிஷர)
ஜகெ ஸவெசு(ஸுஷெ) |

ஸுஷிபா ஸுஷிஜநுஜா ஸூருவாநுசுஷி-தா || ௨ ||

[ஸுஷிபா ஸுஷிதநுஷா ஸூருவாநுகிபிநிதா |]

ஸம்-புராஷ்யா ஸக-ரீரா ஹேஷ்யா தஸ்யா: ப்ருகநாஸநம்
கூரு |

ஸக-ரீராபொஷணம் க்ருகவா ஸூருகநாஸநம்-தா
தக் கூரு(காரயெசு) || ௩ ||

சூ-மநொஷெந ஸூருஷ்ய விஸூம் க்ருகவா தா ஸொஷயெசு |
கவிசூ-த்ய-ஸூஷஜநம் சூ-வியம் வெ-பு-ஷ்யெத விஜ || ௪ ||

என்பத்தேழாவது படலம்.

கல்களம்ஸ்காவீதி.

இனி, கல்கவிதியைச் சுறுக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஆறு-
குளம்-ஏரி-வயல் இவைகளில், உப்புநீரில்லாமல் சுத்தமான
நீருள்ள இடத்தில், ஜலத்தில் மணலுடன் கலந்திருக்கும்
பெருமணல் அல்லது சுக்கானில், தேறிய சுக்கைப்போன்ற
நிறமுள்ளதாகப் பார்த்து எடுத்து, அதைக்கழுவி, நன்கு
உலரவைத்து, அதை நன்கு பொடிசெய்யவேண்டும்.

அந்தத் தூளில் திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு
மர்தித்துப் பிண்டமாகச் செய்து, அதை உலரவைக்க
வேண்டும். (3½)

விளாம்பிசின் ஜலம் 3 விதமாகும், அவைகள் முறையே

நிய-பாஸஸூ வஹுமூணம் ஸாப-பஹாப ஷஹூணஸு |
ஸ்ரூவம் ஸூஸம் அ ஸெகம் அ திரீனியம் அ க்ருஜோதிதஸு

ஹூஸெகஜநெரு: விணம் வெஷயெளவநீதவசு |
காவ-பாஸதமூகெகபூவி ஜஜம் ஸஜிஸ்ரூ வெஷயெசு |

கஹம் ஹிணம் து யதூதூ ககஸீ ஹிஷஜினவசு |
வனதசு கஹம் ஸஜாஸூவ்ய ப்ருயஜம் கஹூரீரிதஸு || எ ||

நிய-பாஸசூ, மூணம் ஸாப-பஹாப, மூணம் அ அதூ
ம-பூணஸு |

உயஸுஸகஜஹம் ஹெஜவம் திரீனியம் வாரிவாஸ்தெ || அ ||

தெஷ்ஷினிஜஹாஹூம் து ஜஜ-பேதூ வுந: வுந: |
க்ருஜெண நெஷயெசு கஹம் ஹியவம் திரீயவம் வநஸு || கூ ||

பிசினுக்கு 5 பங்கு, 5½ பங்கு, 6 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம்-ஸ்வச்சம்-ஸேகம் என்று பெயர். (5)

முன்பு, ஸ்வச்சம்-ஸேகம், என்ற இரண்டுவித ஜலங்களை யும் விட்டு, மிருத்பிண்டத்தை நன்கு வெண்ணைபோலப் பிசைந்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு, பருத்திப் பஞ்சுத்துகள்களை மண்ணுடன் கலந்து நன்கு அறைத்து வைத்தது கொள்ளவேண்டும். (6)

இந்த கல்கத்தை ஒடித்தால், ஒடித்த வாயானது, ஒடித்த வாழைத் தண்டின் ஒடித்த இடத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே முதலில் பூசவேண்டும். (7)

மத்தியபந்த கல்கமானது 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பிசினுக்கு 3 பங்கு, 3½ பங்கு, 4 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளில், பிந்திய இரண்டுவித ஜலங்களை விட்டு, மண்ணை நன்கு மர்திக்கவேண்டும். அந்த மண்ணை, 2, அல்லது 3 யவை' கனத்திற்குப் பூசவேண்டும்.

ஸ்ரமநெஷு நெவபெசு கஹம் ஹிஹந்தி உபிவஜி-தஸு |

விராஸம்-ஸாப-லாஸம் வா லாஸம் வா ப்ரோஷபெசு தத: ||

கூஅ-இம் நஸுஷா ததெதா விபு வெஷபெஷு-ஸுஷெ:

கூராக் |

தத: ஸி கஹநெஷு: கஹம் ப்ரூணாகம் து நெவபெசு ||

ஸஹமகசுக்ஷா ப்ரூணம் து ப்ரோயஸூநம் ஸஹம் நபெசு |

ஸம்-மாவா-ம் அ ப்ரூத்யம் கஹபெசு நுகுணாவிதஸு ||

ஹமா-மம்-மஹாவா-ம் ப்ரூத்யம் அ அதுவி-யஸு |

ஹமா-ம் து ஸிர: ப்ரோகம் மஹம் அ ஹுஷ்யோதஸு ||

மண்ணை மெள்ள மெள்ளப் பூசவேண்டும். குலத்தில் இடைவெளிவிடாமலும், இடுக்குகளில்லாமலும் நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, சுத்தமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதம் மிருதலேபநம் செய்த பிறகு, அதை 2 மாதம், 1½ மாதம், அல்லது 1 மாதம் காயவைக்கவேண்டும். (10)

ஏ அந்தணனே! அதற்குப் பிறகு, கூர்ச்சத்தை வைத்து, (மண்ணுடன்) அண்டஜங்களைக் கலந்து மர்திக்க வேண்டும். பிறகு, ஸ்வச்சஜலத்தை விட்டுக் கலந்து மர்தித்து, அந்தக் கல்கத்தை, அங்கங்களின் பிரமாணந்தமாகப் பூசவேண்டும். (11)

அங்கங்களின் பிரமாணங்களை பன்முறை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, அங்கங்களின் மானமானது ஸமமாக (ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல்) இருக்கும்படி, கல்கலேபநம் செய்ய வேண்டும். அங்கம்-உபாங்கம்-பிரத்தியங்கம் இவைகளை லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

அங்கமானது, மஹாங்கம்-அங்கம்-பிரத்தியங்கம்-உபாங்கம் என்று 4 விதமாகும். சிரஸ்ஸுக்கு மஹாங்கம் என்று பெயர். கழுத்து-ஹிருதயம்-வயிறு-மேட்ரம் இவை

ஜெஹும் அம்மவிதி ஸ்ரோக்ஷம் வாஹம் காஹ்வாம்மகடி |

வ்ருத்த்யம் ஹுஷணம் ஸ்ரோக்ஷம் ஷஹம் க்ஷுயெசு
க்ஷோசு || ௧௪ ||

கவித்யஸ்ய து நியதாஸாசு ஸாயதவிதி முணாம்ஹஸா |

வ்ருத்த்யம் து கதஸ்யம் க்ஷுயாஹ்வயெதத: || ௧௫ ||

க்ஷுயாஹ்வம் யவாஷ்டாம் ஷபாஹ்வநஹாம் தத: |

நியதாஸதெயாம் கதஸ்யை ந ஸஸ்யமாஹுக்ஷ்ய ஹ்வயெசு ||

ஹ்வநாநி ததஸ்யை து ஹ்வயெசு ஹுக்ஷணாநிததி |

களுக்கு (கழுத்திலிருந்து மேட்ரந்தமான உடலுக்கு) அங்கம் என்று பெயர். கால்-ை இவைகளுக்கு உபாங்கம் என்று பெயர். ஆபரணங்களுக்கு பிரத்தியங்கம் என்று பெயர். (இவைகளுடன்) ஷடங்கங்களையும் கல்பிக்க வேண்டும்.

[சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-கிரியை, இவைகள், முறையே, காது, உடல், கண், நாக்கு, மூக்கு, கை கால்கள், இவைகளின் குணங்களாகும். அந்த உறுப்புகளில் அந்த குணங்களும் அமைந்திருப்பதைப்போல் உறுப்புகளைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்] (14)

விளாம்பிசினுக் ௩ 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்கு ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து, அந்த ஜலத்தில் (புது வஸ்திரத்தை நன்கு நனைத்து) அந்த வஸ்திரத்தினுடைய பிம்பத்தை நன்கு போற்றவேண்டும். அதற்குமேலே கல்கலைபநம் செய்து 10 நாட்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். கல்கலைபநமானது, யவையிலே 8ல் 1 பங்கு கனமிருக்கவேண்டும். 10 நாட்கள் கழித்து, கூர்ச்சத்தினுடைய (கூர்ச்சம்-தூரிகை-வர்ணங்கள் தீட்டும் கருவி) பிசின ஜலத்தை எடுத்து, அங்கங்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து எல்லா அங்கங்களிலும் பூச வேண்டும். அதற்குமேலே, அலங்காரங்களை அழகுரக்

வயாசு கரும் ஸ்ரீவிவ்யஸேதம் வண-ஃ ப்ருவெவயசு ||

ஊதேவம் கருவண்ஃராசு வண்ஃபுராகு வகருவ்ய து ||

ஊதி காஸ்யபயம் கருவண்ஃராசு விவ்யத-ஃ

வயாசுதிதஃ ப்ருவெவயசு ||

கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, மற்றொருமுறை கல்க
லேபநம் செய்து, அதற்குமேலே வெள்ளை தீட்டவேண்டும்.

ஸகல மூர்த்திகளின் கல்கஸம்ஸ்காரமானது, இவ்வித
மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (18)

காசியபிய சிப்பாஸ்தீர்த்தில் கல்கஸம்ஸ்காரவித்யேன்றும்
எண்பத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

|| சுயாஷ்டாஸீ திதஃ வடமஃ ||

வண-புலஸ்காரமகூணம் ||

சுயவகக்ஷி விபெஷண வண-புலஸ்காரமகூணம் |

ஸிவாக் வரபஸு உவாக் சவதூதம் பாக்ஷிஸம்ஹவ || ௧ ||

ஸிவாக் ஸக்தி: ஸகூக்வனா தஸ்தாநாடிஸகூயித: |

தஸ்தாடிஸகூக்வனம் தஸ்தாநிநுஸம்ஹவ: || ௨ ||

சநிநாடிஸம்ஹுதி: தஸ்தாபெஷ ஜநுஸம்ஹவ: |

தஸ்தாநு வரபிவீ ஜாதா ஹுதெஷஜா வண-புலஸம்ஹவ: ||

புஷ்தம் ரகூ தயா வீதம் கரூஷம் தெதி உதூவி-பு ||

ஜநெ புஷ்தம் ஸகூக்வனம் ரகூ ஸகூக்வ || ௪ ||

ஹுவி வீதம் ஸகூக்வனம் வாயள கரூஷம் ஸகூக்யித ||

என்பத்தெட்டாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார ஸக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து வர்ண ஸம்ஸ்கார ஸக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். சிவத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்று மில்லை. அவ்வியகத்திலிருந்து சாந்தி தோன்றிற்று. சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும், தோன்றின. (வாயு முதலிய) பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் (நிறங்கள்) உண்டாயின. (3)

வர்ணமானது, வெள்ளை-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும். ஜலத்திலிருந்து வெள்ளையும், அக்கினியிலிருந்து சிவப்பும், பூமியிலிருந்து மஞ்சளும், வாயு

பொண்ணு கிண்புகவாஷ்டாஹம் நாகநாஸாரம் து வாடமுடி ||

வண்ணம் விபரம் (கவிபரம்) வீதம் அ ஹரிதம் அ
அதுவித்யை |

வண்ணவண்ணவண்ணம் வண்ணம் விபரம் மஹநிஸாரவிக் || 10 ||

ஹரிதாஹம் அ வீதவ்யை ஹரிதம் ரஜ்ஜம் து விக் |

[வண்ணம் வண்ணவண்ணவண்ணம் விபரம் து துபிக்ஷவிக் ||

ஹரிதாஹம் து ஹரிதம் வீதம் து ஹரிதாஸவிக் ||]

நீதம் ரஜ்ஜம் அ காஹம் அ க்ஷவிக் வெவ அதுவித்யை ||

வெவவண்ணவண்ணம் நீதம் ரஜ்ஜம் (காஹம்) வெவவநவாயவிக் |

ஸ்விவண்ணம் (காஹம்) நீதம் காஹம் (ரஜ்ஜம்) க்ஷவிக் ஹரிதம்
வதுவிக் || 11 ||

போலிருப்பது, “அருணம்”, எனப்படும். சம்பரீத்தம் பூவைப்போலிருப்பது, “ரக்தம்” எனப்படும். புரசம் பூவைப்போன்ற நிறமுடையது, “சோணம்” எனப்படும். செம்பஞ்சுக்குழம்பைப்போலிருப்பது, “பாடலம்” எனப்படும். (10)

மஞ்சள் நிறமானது, ஸ்வர்ணம்-பிசங்கம் (கபிசம்)-பீதம்-ஹரிதம், என்று 4 விதமாகும். தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “ஸுவர்ண வர்ணம்” என்று பெயர். மின்னலைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “பிசங்கம்” என்று பெயர். (ஒடித்த) மஞ்சளைப்போன்ற நிறத்திற்கு “ஹரிதம்” என்று பெயர். அரிதாரத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு “பீதம்” என்று பெயர். (11½)

கருப்பு நிறமானது, நீலம்-சியாமம்-காலம்-கிருஷ்ணம், என்று 4 விதமாகும். (நீருண்ட) மேகத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “நீலம்” என்று பெயர். காட்டுக்காக்கையைப் போன்ற நிறத்திற்கு “சியாமம்” (காலம்) என்று பெயர். மயிலின் கழுத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “காலம்”

வனவம் ஷோபஸஹெஷெந வண-காநி ஸேஷு: வ' தந்தூத: |

யரணீஜஸௌ-ஜிஷம் ரக்தம் த்ராஸா.முஸம்ஹவடி || ௧௪ ||

[யரணீஜம் து சுகஸ்ப்ரதம் ரக்தம் ஹம்ஸாம்பிரஸப்யஸடி |]

சயவா ஜாதிரிம்மாஹம் ரக்தாஹாஸம் சியா சதடி |

மொடிவய-சீம து ஸம்ஹதிதம் ஹரிதாநு(ஹ)சு-சாஹநதடி||

சுதஸீவ-ஸுஸம்காபம் ராஜாவத-காபம-சு(பு உ)அதிதெ |

பஜாஸவாஷாணஸாரம் து பஜாஸித-ஸிஸீயதெ || ௧௫ ||

ஜீவொ-ஜிதரஜோவண-சு சுஜஸவண-சு-சாஹநதடி |

வனவாஜிகநா(சு-சாஸ்யா)வண-சு தஸீநத-ஸிஸீயதெ ||

(சியாமம்) என்று பெயர். கருங்குளவியின் சிறகைப் போன்ற நிறத்திற்கு, “கிருஷ்ணம்” என்று பெயர். (13)

இவ்விதம், 16 விதமான நிறங்கள், இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றவைகளாம். (13½)

வெளுப்பு நிறமான மண்ணும், அன்னபக்ஷியின் காகைப்போல சிவப்பு நிறமான மண்ணும், பூமியிலுண்டாகக் கூடியது. ஜாதிலிங்கத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் பூமியிலுண்டாவதேயாகும். எனவே ரக்தாபாஸமானது 2 விதமாகும்.

கோதாவரியிலுண்டாகும் மண்ணுக்கு “ஹரிதாஸம்” (ஹரிதாபம்) என்று பெயர். (15)

காயாம் பூவின் நிறத்தைப்போலிருப்பது “ராஜா வர்தாசம்” (ராஜாவர்தக்சல்) எனப்படும்.

சியாமபாஷாணஸாரத்திற்கு, (பச்சைநிறமாக இருக்கும் பாஷாணஸாரத்திற்கு-கல்மதத்திற்கு) “சியாமம்” என்று பெயர். (16)

விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு, “கிருஷ்ண வர்ணம்” என்று பெயர்.

பெருதம் அ லாக்ஷாஸாரம் அ ஜீவொஜ்வரஜஸ்யா |
 வஜ்ஜாஹம் லெவ நீரூஹம் யாதூரித்யஸ்யதே |
 வனவம் ஸ்துத: ப்ரயாதம் து வண-ஃ ஸிம்ஸாஹ-ஃ உதடி ||

ஐ.சி காப்யபரிஷே வண-ஃ லாக்ஷணம் நாக
 சுஷாஸீதித: வடநு: ஸ்வாஃ ||

இதுபோன்றவைகள், வர்ணங்கள் எனப்படும். அந்த
 அந்த வர்ணமானது, பலவிதமாகும்.

வெள்ளையும் (சுண்ணாம்புப்போல வெண்மையான
 நிறமுள்ள மண்ணும்,) லாக்ஷாஸாரமும், துவீபாந்தரங்
 களிலுண்டாகும் மண்ணேயாம்

தாமரை மலரைப்போன்ற நிறமுடையதும், நீலோத்
 பலத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் தாதுப்பொருள்
 எனப்படும்.

இவ்விதம் இயற்கையாக உள்ள நிறங்கள் (யாவும்)
 பிம்பங்கள் செய்வதற்குச் சிறந்தவைகளாம். (18)

காசியிய கிம்பசுஸ்தீரத்தில் வர்ண லக்ஷணம் என்னும்
 என்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| சுவெஸ்கொநவந்திதஜி வபுது ||

வணபுஸஸாரவகஷணடி ||

ஸுயாகஜோஹகம் வணகி வகெஷ்டஹம் கிஜஸ்தஜ |
 வீதாஹஸபீதம் ஸூசு தாஜஸம் அமிணைவகி கரதடி ||க||
 நாரிகெஸெஅகெகி-ஹம் ஹஹைகநிஹம் ஹவகி |
 தகிஸுயாகஜோஹகம் ஸூசு பஸம்வம் ஹி வகிதம் ஹவகி ||
 ராஜாவதகி அ பஸூசம் அ வாகாணன ஹ அ வகிஜிதன |
 உதராஹ ந பஸூசா: ஸூசு: ஸுயாகஜோஹகம் ஸுவகித ||
 சுய ஸஸாரவணகோஹகம் வகெஷ்டஹம் கிஜஸ்தஜ |

எண்பத்தோன்பதாவது படலம்.

வர்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

ஹே பிராம்ஹணச்சேஷ்டீன! இனி ஸுதையினுல
 நிர்மாணம் செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்குரிய வர்ணங்களைக்
 கூறுகிறேன்.

பீதவர்ணமான கல்லானது, பீதம் எனப்படும்.
 (மஞ்சள் நிறமாகும்.)

அந்த மஞ்சள் நிறமான கல்லை நன்கு பொடித்து,
 அதில் இளநீரைவிட்டுப் பிசைந்து, அதை நெருப்பிலிட
 (புடம் வைக்க) அது, சிவப்பு நிறமாகும். அதுவே சிவப்
 பாகச் செய்யப்படும் ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.

சங்கைச் சுட்டால், அது வெளுப்பு நிறமாகும். ராஜா
 வர்த்தம், சியாமம், என்ற இருவிதக் கற்களும், ஸுதா
 கர்மாவுக்குச் சிறந்தவைகளாகும். மற்ற நிறங்கள், ஸுதா
 கர்மாவுக்குக் கூடாதவைகளாகும். (3)

இனி ஸம்ஸ்கார வர்ணங்களைக் (ஒரு வர்ணத்துடன்
 மற்ற வர்ணத்தைக் கலப்பதனுலே உண்டாகும் வர்ணங்
 களை) கூறுகிறேன்.

ஸீதம் ரக்தம் ஸஹம் திஸ்ரம் மளரவண-ஹேஷாஹுதஜ் || ச ||

ஸீதம் வீதம் ஸஹம் திஸ்ரம் யதக் கஸ-ஹேரகம் ஹவெக் |

ஸீதம் க்ருஷ்ணம் ஸஹம் திஸ்ரம் யத்-ஹேஷாஹுதஜ் ||

ஹேதம் க்ருஷ்ணம் (ரக்தம்) அ வீதம் அ ஸஹஹம் து திஸ்ரிதஜ் |

ஸாரஸ்திஸிரிதம் வஜாதம் வண-ஹேஷாஹுதஜ் || ச ||

ஹேதம் ரக்தம் (க்ருஷ்ணம்) அ வீதம் அ திஸ்ரகம் ஸஹேஷாஹுதஜ் |

[ரக்தம் வீதம் அ க்ருஷ்ணம் அ ஸஹஹம் து திஸ்ரிதஜ் || எ ||

... ..]?

ரக்தம் வீதம் ஸஹம் திஸ்ரம் வக-ஹேஷாஹுதஜ் || அ ||

ஜநுத-ஹேஷாஹுதஜ், திஸ்ர-ஹேஷாஹுதஜ் வரஜ் |

வெளுப்பு-சிவப்பு இரண்டு வர்ணங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது “கௌர வர்ணம்” எனப்படும். (4)

வெளுப்பு-மஞ்சள் இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “கர்புரவர்ணம்” ஆகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “தாமசவர்ணம்” ஆகும். (5)

வெளுப்பு-கருப்பு-(சிவப்பு) மஞ்சள், இம்மூன்று நிறங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது “ஸாரவர்ணம்” எனப்படும். (6)

வெளுப்பு-சிவப்பு (கருப்பு) மஞ்சள், இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது “மிச்சரவர்ணம்” எனப்படும். (6½)

[சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது, ... (7½)

சிவப்பு-மஞ்சள், இவ்விரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது வகுளபல (மகிழும்பழ) வர்ணமாகும். (8)

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் சேர்த்துக் கலந்தால், அது, “அநிரக்தவர்ணம்” (அதிகச் சிவப்பு) ஆகும்

வீதவூ ஹிமூணம் ரகூம் பிமும் தக்ஷதிரகூகூ || கூ ||

உலபாஃ ஸஜஜநேந ஹூண-ஃபிதூ-அஹித து வா லயா |

[உலபாஃ ஸஜஜபாபெமந வண-ஃஜெவஹீரிதூ ||]

ரகூவூ ஹிமூணம் விஷ(கூஷம்)பிமுரிதம் முருவண-ஃகூ ||

வீதவூ அ தடிய-ஃ (வீதம் தடிய-ஃ ரகூம்) து பிமுரிதம்
கவியும் ஹவக |

ஸிதவெஹாம்பரகூயிம் வவ-ஃரஸூ ஸஜம் ஹவக || மிக ||

தஜெவாநிறூயிகூ(வ நூயிகம்) யாதூம்கூரஜா
ஹதூ ||

ஸூஜ-ஹூரி தயூயிம் அ கூம்கூஷாரிதயூய-ஃகூ ||

[ஸூஜாஹ-ஃ ஹரிதாமும் அ கூம்கூம் ஹரிதாய-ஃகூ ||]

பிமுரிதம் ஸூஜ ஸஹூஹூ: (ஸஹூ ஸூஜம் ஸூஜம்)
கூஷம் யூகூம் அ ஸூஜிதூ |

இது, “ஜ்வலநச்சவி” என்றும், “அக்ஷிவர்ணம்” என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வர்ணங்களை ஸமமாகக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிவப்பு 1 பங்கு, வீஷம் (கருப்பு) 2 பங்கு சேர்த்துக் கலந்தால், அது “குளவர்ண”மாகும் (குளம்-வெல்லம்).

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால், அது “கபிலவர்ண”மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால் அது, “கர்புரவர்ண”மாகும். (கர்புரம்-கர்புரதுத்தம்) (11)

அதுவே நீலம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால், அது “தாநியாங்குர” (பயிர்முளை) வர்ணமாகும்.

பச்சையில் ஸரிபாதி அரிதாரம், அதில் ஸரிபாதி

ஜம்ஸுமருவஸம் க்ஷேதகி வண-ஜிதஹு அஜிதெஹ்வா ||௮௩||

ஜாதீஹு(ஜாதிரிம்)ஸம் ஞாக்ஷாஸாரம் ஞோஹித
ஹுஅஜிதெ |

கூஷம் நீதம் ஸம் பிதம் கெயவண-ஹுஅஹுதஹு || ௮௪ ||

ஸஸூ ஸூஸம் அ ரக்தம் அ பிதம் ஜாஜிஷ்வண-கஹு |

கூஷம் வீதம் ஸம் பிதம் ஹுவண-ஹுஅஹுதஹு || ௮௫ ||

கூஷஸூ ஜிமூணம் வீதம் ஜாநுஷம் வண-ஹுஅஜிதெ |

ஜாநுஷம் ரக்தஹிகம் ஹரிதம் ஜிதாஹுயாஹுஸஹுஅஹுதஹு, ||

நிஹொஹிதஹுதஹு வண ... .. ஹுஅஹுதஹு |

குங்குஷ்டம் (குங்குமம்) கலந்தால், அது பயிர்ப்பச்சை வர்ணமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது “ஜம்பூபல” (நாவல்பழம்) வர்ணமாகும். (13)

ஜாதீபலமும் (ஜாதிலிங்கமும்) லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “ஜோஹிதவர்ண”மாகும்.

கருப்பும் லீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “கேச” (மயிர்) வர்ணமாகும். (14)

பயிர்ப்பச்சையும் சிவப்பும் கலந்தால், அது “மாஞ்சிஷ்ட” (மஞ்சிட்டை) வர்ணமாகும்.

கருப்பும், மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “மது” (தேன்) வர்ணமாகும். (15)

கருப்பும், அதற்கு 2 பங்கு மஞ்சளும் கலந்தால், அது, “மாநுஷ” (மனித) வர்ணமாகும்.

மாநுஷ வர்ணத்துடன் சிவப்பு சேர்க்கப்பட்டால், அது “ஹரித” (மஞ்சள்) வர்ணமாகும். (16)

... ..

... ..

தெஹு யஹஸ்தெஹுந(யசுக்ஷுஜாநெந)ஸஹுஜாத(ஃ)
ஸஹிதடி || ௧௭ ||

ஸா(ஸ)ஹுஸாஜெதி தசு(ரஜிதி)வஜாதம் உவஜாநாஜிஅ
ஜாநிதம்(ஹுந ஸஹிதம்) |

சஹுஸாநிதி(தி) வஜாதம் ஸஹிதவாக்ஷிதம் (ஸுயா
கஜாஹ-கம்) விஜா: || ௧௮ ||

வண-காநாஜாநுகுதிஹுஸ்தி ஸஹிதவ ஸஹிதடி |

[வண-காநாஜாநுகுதிஹுஸ்தி-ஹுஸ்தி ஸஹிதவஹிதடி |]

இந்த வர்ணங்களில் குறைந்த அளவுடன் அதிக அளவைக் கலந்தால், அது “பஹுஸாரம்” எனப்படும்.

அதிக அளவுடன் குறைந்த அளவைக் கலந்தால், அது, அல்பஸாரம் எனப்படும். (இது ஸுநாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.)

வர்ணங்களுக்கு அநுகூலமான வர்ணத்தைக் கல்பித்துக்கொள்வதற்காக ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சஹிநு வடிஹு மி ஸுபாகாரஹி சூவடிஹுஸாஹி,
ஸாஸு தீஹாஹுயஸுஜாதகா வாஃ சநுஜாஹ-கொவி ஹவதி |
சுத: ஸொவஜிநு நிரூவஜித: —

உஜயாகுஹொஹுஸுதாஜிஹு ஸஹிதநிஹு ஹவதி |

[ஸிதாஹ-கம் குஜிஹு ஹொஹுஸு ரகம் ஸஹிதஹிதடி |]

இந்த படலத்தில் 10வது சலோகம் முதல் படலம் முடியும் வரையில், ஸரஸ்வதி மஹால் மாதிருகையிலுள்ள பாடமானது கருத்து வேறுபாடுடையதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிலுள்ள பாடமானது இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வெறுப்பும், அதில் ½ பங்கு கருப்பும், ½ பங்கு சிவப்பும் கலந்தால், அது “மத்ஸ்ய(மீன்)வர்ண”மாகும்.

கூஷ்ணஸூ ரணம் (வி.மு.ணம்) ரக்தம் திபுரிதம் து கஷாயகடி ||

பெருதவூ வி.மு.ணம் பெரு(வீ.தம் திபுரிதம் விம்மடம்
ஹவெசு |

பெருதவூ தி.மு.ணம் வீதம் திபுரிதம் கருமாரஸஸுநிபூ ||

கூஷ்ணஸூ வி.மு.ணம் வீதம் திபுரிதம் அம்ஸம்ஸஸுநிபூ ||

தடிவ நுணாம் வணம் ஸூசு க்ஷுணம் வீதஸம் து வா ||

ஹரிதாஹுமஸம்திபுரிதம் ரக்தம் ... .. ஹவெசு |

[ஹரிதாஹம் ஸம் க்ஷுணம் ரக்தவகஷஸம் ஹவெசு |]

தடிவ க்ஷுணாயிகு(வீதாயிகம்)யாநுமாரகஸம் ஹவெசு||

ஸ்ரூஷாய-ஹரிதாஹுமஸம் ரக்தம் ... .. த்ருஷாய-கடி |

[ஸ்ரூஷாயம் ஹரிதாஹம் அ க்ஷுணம் அ த்ருஷாய-கடி |]

திபுரிதம் ஸஸூ ஸூசம் ஸூசு க்ஷுணம் ரக்தாஸஸுநிபூ ||

கருப்பு 1 பங்கும், வெப்பு 2 பங்கும் கலந்தால், அது
" கஷாயவர்ண "மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால் அது,
" பிங்களவர்ண "மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள், 3 பங்கும் சேர்த்தால், அது
" கல்ஹார(செங்கழுநீர்ப்பூ)வர்ண "மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால், அது
" ஜலவர்ண "மாகும். அதுவே மனித வர்ணமுமாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது " மாநுஷ
(மனித)வர்ண "மாகும்.

அரிதாரமும் கருப்பும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது " கிளிப்
பச்சை "யாகும்.

அதில் மஞ்சள் அதிகமாக (2 பங்கு) கலந்தால், அது
" தாநியாங்குர(பயிர்முளை)வர்ண "மாகும்.

கருப்பும் அதில் 3 பங்கு அரிதாரமும் (மஞ்சளும்) 3 பங்கு

ஜம்ஸுமெருஸைலாவெத(நம் து) வண-ஃலிதழ்மழ்தெ

உஹு: (ஸுமெயு) ।

பராயீ(ஜாதி)யிம்மஸைம் ஞாக்ஷாவாரம் ஞோஹிதழ்மழ்தெ ॥

ஸுஷாபூக்ஷாயிகழ் கண-ஃரூக்ஷாஹரீதகழ் ।

[ஞோஹிதம் ரக்தயிகம் வண-ஃ ரூக்ஷம் ஹரீதகழ் ।]

கூஜம் நீமம்(ஸைம் பிழம் கெ)பரவண-ஃபுரஹதழ் ॥

ஸஸூ பூஜாஃ உரு(ஸைம்)ரக்தம் பிழம் ஜாஜிஷ்வண-ஃகழ் ।

கூஜம் ரக்தம் ஸைம் வண-ஃ(உயுவண-ஃ)புரஹதழ் ॥

தஷ்வ ரக்தயிகழ்(ஃரீதயிகம்) ஜாநுஷம்(வண-ஃ)

உமழ்தெ ।

ஸு(ஸூஜா)பூக்ஷயிகம் வண-ஃ ரூக்ஷம் (வண-ஃ)

ஹரீதகழ் ॥

குங்குமமும் (சிவப்பும்) கலந்தால், அது "பயிர்ப்பச்சை" நிறமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல"(நாவல்பழ)வர்ணமாகும்.

ஜாதிலிங்கமும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

லோஹிதவர்ணத்தில் சிவப்பு அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும்.

ஸஸ்யசியாமமும் (பயிர்ப்பச்சையும்) குறைந்த அளவில் சிவப்பும் (சிவப்பும் ஸமமாகக்)கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை)வர்ணமாகும்.

கருப்பும் சிவப்பும் ஸமமாகமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும். *

அந்த வர்ணமே சிவப்பு (மஞ்சள்) அதிகமாகக் சேர்க்கப்

தஷ்டாஜாநிஹோ(சு பஜாஜாயிகொ)வெதம் ஸூத்ரு
 (யுதிஜ-புக)வண-ஜோஹுதஜ |
 வண-ஜாநாஜாநுகுதிஜம் து(யேஜ) ஸாரஜெவம் ஸஜ
 ஸ்ரி(ஜீரி)தஜ ||

சுத்ரு மும்பாஜரெ சுயிகதயா ஸஜோஹுதஜா கெஅந
 வண-ஜா சுவி புகரனொவயொமிக்ஷாசி நிரூவஜெ —

ஹேதம் ரகம் அ வீதம் அ ஸஜம் ஸாரஜஜீரிதஜ |
 ஹேதம் சுஜஜம் அ வீதம் அ ஸஜம் விஜம் து விஜகஜ ||

சுஜஜாது விமுணம் ரகம் விஜிதம் து கஷாயகஜ |
 சுஜஜஜே விமுணம் வீதம் விஜிதம் நீரஸஜிஜஜ ||

பட்டால், அது “ மாநுஷ ”(மனித)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் சிவப்பு அதிகமாகக்கலக்கப்பட்டால்
 அது “ ருக்ஷஹீதகவர்ண ”மாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் பச்சை அதிகமாகச் சேர்க்கப்
 பட்டால், அது “ ஸூத்திர (தூமிர—அல்லது கிளிப்பச்சை)
 வர்ண ”மாகும்.

வர்ணங்களுக்கு ஒற்றுமையாக இருப்பதை உத்தேசித்து
 ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வர்ணயுக்தி பிரகரணத்தில், வேறு நூல்களில் அதிகமாக
 சில வர்ணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உபயோக
 கரமானவைகளாதலால், அவைகளும் இங்கு சேர்க்கப்
 பட்டிருக்கின்றன —

வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸம்பாகமாகக்
 கலந்தால், அது “ ஸாரவர்ண ”மாகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸம்பாகமாகக்
 கலந்தால், அது “ மிச்சரகவர்ண ”மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும் சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால் அது
 ‘ கஷாயவர்ண ”மாகும்.

சூர^{சூர} லீதம் ஸஹி^{ஸஹி} விஸ்ரம் துணவண-^{ஸஹி}ஜோதீரிதழ் ।

ஹரிதா^{ஹரி}தா^{ஹரி} அ ஸ்ரீ^{ஸ்ரீ}ஜம் அ ஸஹா^{ஸஹா}யம்^{ஸஹா}சுகவக்ஷவக்ஷ^{ஸஹா} ||

தா^{தா}டாயிகம் த^{தா}டிவ ஸ்ரீ^{ஸ்ரீ}ஜ^{ஸ்ரீ} யா^{யா}நஜாம்^{யா} க^{கா}ரஸஹ^{கா}பு^{கா}தழ் ।

சூ^{சூ}ர^{சூ} ரக்தம் ஸஹி^{ஸஹி} விஸ்ரம்^{ஸஹி} உய^{உய}வண-^{ஸஹி}ஜோதீரிதழ் ||

ஸ^ஸஸ^ஸ ஸ்ரீ^{ஸ்ரீ}ஜம் அ ரக்தம் அ ஸஹி^{ஸஹி} ஜா^{ஜா}ஜி^{ஜி}ஷ்வண-^{ஸஹி}கீழ் ।

த^{தா}டிவ ரக்த^{ரக்த}யிகம் ஜா^{ஜா}நு^{நு}ஷம் வண-^{ஸஹி}கீரிதழ் ||

ஜா^{ஜா}நு^{நு}ஷம் ரக்த^{ரக்த}(ஸ்ரீ^{ஸ்ரீ}ஜ^{ஜா})யிகம் ர^ரக^{கா}க்ஷ^{கா}வண-^{ஸஹி}ஜோ^{ஜா}ஹ^{கா}தழ் ।

த^{தா}ஸ்ரீ^{ஸ்ரீ}ஜம்^{ஸ்ரீ} ஸ்ரீ^{ஸ்ரீ}ஜ^{ஸ்ரீ}நி^{நி}ஹா^{நி}வெதம்(ஸ்ரீ^{ஸ்ரீ}ஜ^{ஸ்ரீ}யிகம் வண-^{ஸஹி}ஜம்)

நா^{நா}த்ரு^{த்ரு}வண-^{ஸஹி}ஜோதீரிதழ் ||

கருப்பு 1 பங்கு மஞ்சள் 2 பங்கு கலந்தால், அது "ஜல வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமபாகமாகக் கலக்கப்பட்டால், அது "திருண(புல்)வர்ண"மாகும்.

மஞ்சள்-சியாமம் (கருப்பு அல்லது பச்சை) இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளியின் சிறகு"போன்ற வர்ணமாகும்.

அதுவே, தாலம் (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால் "தாநியாங்குர (பயிர்முளை)வர்ணம்" ஆகும்.

கருப்பையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது (தேன்)வர்ண"மாகும்.

பயிர்ப்பச்சையையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாஞ்சிட(மஞ்சிட்டை)வர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்தில் சிவப்பை அதிகமாகக் கலந்தால், அது "மாநுஷவர்ண"மாகும்.

மாநுஷவர்ணத்தில் சிவப்பை (கருப்பு அல்லது பச்சையை) அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷவர்ண"மாகும். (ரூக்ஷம்—அருவறுக்கக்கூடியது.)

இதைக்காட்டிலும் பச்சை அல்லது கருப்பு அதிகமான

ஐதி காஸ்யபஸ்யிஷ்டே வண-கேஸம்ஸாரஸூகக்ஷணம் நார
ண கொந,ந,வதிதஃ வபுருஃ ஸலாபஃ ||

ஸஹு-சு-வ்ஜஸாரபுக்ம் ஸஹுஸாரஸூகிரிதழ் ।

சு-சு-வ்ஜஸாரபு-கூபு-ஸாரஸூகாஹதழ் ||

ஸாரம் வண-கே-நு-கூ-தம் து நிபுபெக் வண-கே-தஃ ।

வர்ணமானது கூறப்படவில்லை.

வர்ணங்களில் அதிகமாக திரவியங்களைச் சேர்த்தால்,
அது “பஹுஸாரம்” எனப்படும்.

ஸ்வல்பமாகச் சேர்த்தால் “ஸ்வல்பஸாரம்” எனப்படும்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணஸ்ஸகார லக்ஷணமென்றும்
என்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய நவதிதஃ வாடூ ||

வண-ஃரெவநவியி ||

சுய வசெஷ் விபெஷெண வண-ஃரெவநஃதழ் |

*பெபருகாஸவிஷகாஹ-ஃநி(அ)யாவெவண-ஃ

ரெவநழ் || க ||

பெபருஷெவண-ஃவெசுஷாஅஃமொவாஃமவிநூயி |

[பெபருஷெசுஷாஃமஹ-ஃ அவிநூயி வண-ஃரெவநழ் ||

பெபருஷெவண-ஃரெவநூயி-ஃ ஹமாஃமாஷிசரிநூயி |]

உவரிஷாஃ வாடூஅஃதழ் தவெஷாஃ-ஃ பக-ஃராம விவெசு||

தழ்-ஃ அகண விவெஷெதவண-ஃஅஃயஃதஃ |

விவெஷாஃ அவிவெஷாஃ அவிவெஷாஃ அவிவெஷாஃ ||

தேண்ணுருவது படலம்.

வர்ணலேபநவிதி.

இனி விசேஷித்து, உத்தமமான வர்ணலேபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

வர்ணலேபநமானது, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம் என்று 3 விதமாகும்.

வர்ணலேபநம் செய்யவேண்டிய பிம்பமானது, சிலாமயமாக இருந்தால், அதன் மஹாங்கம் முதலியவைகள் சிலாமயமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே படாச் சாதநம் செய்து (துணியைப்போத்தி) அதற்குமேலே சர்கராலேபநம் செய்ய (சர்கரா—சுக்கான்)வேண்டும். அதற்குமேலே சிக்கனம் பூசி, அதற்குமேலே, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு,

*பெபருஷாஸவிஷகாஹ-ஃநி(அ)யாவெவண-ஃ

பெபருஷெவண-ஃவெசுஷாஅஃமொவாஃமவிநூயி || உதி

வெஷாஃ அவிவெஷாஃ அவிவெஷாஃ அவிவெஷாஃ ||

சுமவாபெருஞெ ஸிங்ஸெ வடா_ஹஜாஜம் விநொ_ஹபு_ஹத: |

ஸக_ஹராம் யவஜாதம் து றிவஜி_ஹதி_ஹண_ஹவ_ஹத || ச ||

ஸுதம் உ ஸிங்ஸவண_ஹம் உ க_ஹஜெ_ஹனெ_ஹவொ_ஹவ

ரெ_ஹவயெ_ஹக |

ஸரி_ஹநா_ஹம_ஹஜி_ஹஜம் வஜாதம் வண_ஹஜி_ஹநா_ஹஸ_ஹஜெ_ஹத: || ரு ||

ஸ_ஹரு_ஹஜா_ஹவ_ஹத_ஹக_ஹஜா_ஹஜி_ஹ ஜா_ஹஸ_ஹம_ஹஜம் து வ_ஹரு_ஹவ_ஹஜ_ஹவ_ஹக |

வி_ஹத_ஹம் வா_ஹவ_ஹஜ_ஹஜி_ஹவி_ஹத_ஹம் வா_ஹ வா_ஹபு_ஹஜ_ஹஷ_ஹக_ஹஸ_ஹயா_ஹநி_ஹத_ஹ ||

சு_ஹம_ஹஸ_ஹங்_ஹவ_ஹரு_ஹரண_ஹம் சு_ஹக்_ஹவா_ஹ வ_ஹடா_ஹஜா_ஹஜ_ஹயெ_ஹத: |

ஸக_ஹஜா_ஹஜி_ஹநி_ஹ ஸ_ஹவ_ஹஜா_ஹணி_ஹ பெ_ஹரு_ஹஜெ_ஹ து ய_ஹஜா_ஹ த_ஹயா_ஹ || எ ||

அந்த பிம்பத்திற் தத்தக்க வர்ணத்தைப்பூசி, மூர்த்தியை
நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (3)

அல்லது பிம்பமானது சைலஜமாக இருந்தால், படாச்
சாதநம் செய்யாமல், 1 டவையளவு சர்க்கரை பூசி, அதன்
மேலே சிக்கநிலைபநம் செய்து, வெள்ளை பூசி, அதற்குமேலே
பிம்பத்திற்குரிய வர்ணத்தைப்பூசவேண்டும். இது, சிலையின்
வர்ணமானது வேறுபட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட
சிலாகர்ப பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (5)

பிம்பமானது தாருகர்பமானால், குலஸ்தாபநம் முதல்
(எல்லாவற்றையும்) முன்பு கூறியதுபோலவே செய்ய
வேண்டும்.

பிம்பமானது இஷ்டகார்பமாய், அது, சித்திர
மாகவோ, அந்த சித்திரமாகவோ இருந்தால், இஷ்டகை
(செங்கல்) யாலும் ஸுதையாலும் அங்கபூரணம் செய்து,
அதற்கு மேலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும். பிற்த
சைல கர்பத்திற்குக் கூறியதைப்போலவே சர்க்கராலேபநம்
முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

கதவிஷிஷ்டகாமலம்-20 தாராபிபுக் து வா ।

வனவம் சிவியநித்யம் து வண-மஹ-மோஹாத்ம ||அ||

[ஊவம் திருவியற்றெஹு து வணமுெய்வழிபாற்றத் ||

சூழலா ப்ரெதநிலம் ஸ்ரீபத்ர ஸ்வாஹ்ய ஸ்ரீஜெவ வா
(ஸ்வஸ்வெஜை ஜெவெஸ்) ।

சுமெண வெழதவண-ஓ து-சிவகூலா வா து(நு)
 றெவபெரு || சு ||

ததூய்ய-ஃ வானூரம் வண-ஃ மெய்யெய்க் கிழைதே |

ஸிதஸம்ஸநிலம் வெவ வும சிஞம் து வா^யநா^ய || ௨ ||

விதவண-20 து விபின்பாநாம் மயுவண-2
நிலம் ஹவெக் !

ராகமெதநிலும் பதகி வாணுவணும் புகழிதழ் || ௧௩ ||

இவ்விதமாக, இஷ்ட-காகர்பம், தாரூம்ச்சிரம் இவை
களைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாரு
கர்பம், ஆகிய வித பிம்பங்களுக்கும் வர்ணலேபனம் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. (8)

முதலில் வெள்ளையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜலத்துடன் கலந்து பூசவேண்டும். இவ்விதமாக வெள்ளையை 3 முறை பூசவேண்டும். வெள்ளையின்மீது, பாண்டுரவர்ணத்தைப் பூசவேண்டும். எரிதவர்ணத்துடன் ஒத்ததாகக் கலந்திருக்கக்கூடிய வர்ணம் பாண்டுரவர்ணமேயாம். பிம்பங்களில், எரிதவர்ணமானது, மதுவர்ண நிறமாகவே (தேன் நிறத்தைப்போலவே) காணப்படும். (பிம்பங்களில் தூய வெண்மை நிறம் ஏற்படாமாட்டாகு என்பது பொருள்.)

சிவப்பு நுரையைப்போன்ற வர்ணமானது, கல்பிதேம
யாகும். (வெள்ளப்பு நிறமானது சிவப்பு நுரையைப்போல

ஸஃஸஃனம் அபெவம் அ னவம்(தது)தி யா ஹவெசு |
 [ஸஃஸஃனம் அ ப்யஜம் அ பௌரம் அ திரியா ஹவெசு |]
 கவிசுயநிய-காஸெநெவ தி ஸஃஸஃனம் (ஸஃஸஃ) து
 புகஹ்யெசு || ௮௨ ||

ஸஃஸஃனம் தெனொவம் ப்யஜம் ப்யஜம் ப்யஜம் ப்யஜம்
 தரணம் (பௌரம்) ப்யஜம் ப்யஜம் ப்யஜம் (பௌரம்)
 ப்யஜம் (தெனொவம்) ஹவெசு || ௮௩ ||

பௌரம் ஹவெசு(பௌரம்) ஸஃஸஃனம் அபெசு |
 [பௌரம் ஹவெசு(பௌரம்) ஸஃஸஃனம் து ஸஃஸஃனம் |]
 கஹ்யெசு(பௌரம்) து கஹ்யெசு(பௌரம்) ப்யஜம் ப்யஜம் || ௮௪ ||

கஹ்யெசு(பௌரம்) தெனொவம் பௌரம் து ஸஃஸஃனம் |
 ஸஃஸஃனம்(பௌரம்) தெனொவம்(பௌரம்) பௌரம்
 பௌரம் || ௮௫ ||

பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டால், அது கல்பிதவர்ணமே யாகும் என்பது பொருள்.) (11)

பந்தமானது, ஸ்வச்சம்-மத்தியம்-மேதூரம் என்று 3 விதமாகும். இந்த 3 வித பந்தங்களையும் கபித்தநிர்யாஸத்தினாலேயே (விளாம்பிசினாலேயே) கல்பிக்கவேண்டும். (12)

தைலத்தைப்போலிருப்பது, ஸ்வச்சபந்தம் எனப்படும். மதுவை (தேனே) போலிருப்பது மத்திய பந்தம் எனப்படும். தயிரைப்போல ஸ்நிக்தமாயிருப்பது மேதூர பந்தமெனப்படும். (13)

மேதூர ஜலத்தினாலே, அஷ்டகல்க ஸந்தானத்தைச் செய்யவேண்டும். மத்தியம ஜலத்தினாலே, கல்கமர்தலாம் செய்யவேண்டும். ஸ்வச்ச ஜலத்தினாலே, கல்கபேஷணம் செய்யவேண்டும். ஸுதாகர்மாவுக்கு, மேஷமஹிஷசர்மயீதமான ஜலத்தை (ஆடு அல்லது எருமையின் தோலை ஊரப்போட்ட ஜலத்தை) உபயோகிக்கவேண்டும். (15)

வய-சா(தஸ்ய)ஸாரம் து ஸஹம் ஸஜாஸ ஜநு

வாடிஹ-கா(தாஹ-கம்) ஹவெஸ |

*ஜநுவதி(ஸீதம்)விநாயத்ரு காவிக்ஷம் அஜ || ௧௬ ||

நிய-சாஸஜநுஸம்ஸங்ஜகூத(கூடி)நஜ்ஹ காரயெஸ |

கஜம் ஜெஸாயாஹஜ்ஷட்^௧வஹஅதாரம் து வா

(ஸகம்) || ௧௭ ||

காவிக்ஷநிய-சாஸெநெவ (ஸஜெவ) ஸஹம்(ஜெ)நெவ

ஜநம் ஹவெஸ நெந து) |

ஸகஸுஸி திக்ஷணநெவம் து காரயெஸ அஜஸகூத || ௧௮ ||

திக்ஷணம் கஜஸாரம் அ அஹிம் திக்ஷணம் ஹவெஸ |

†ஜநுவாத்ரு(தெரு) ஸுயாகுஹெ (தாரம்) திக்ஷணம்

ஸக-சாஸு-வஜ || ௧௯ ||

அது நீர்சுண்டி உறைந்தவிட்டால், அதில் மறுபடியும் தண்ணீரைவிட்டுக்கொள்வதாகும். அதில் ஜலமே இல்லாது போனால், (அவசியமானால் பூச்சுக்கு) விளாம்பிசின் ஜலத்தை உபயோகித்துக்கொள்வதாகும். (ஆனால்) நிர்யாஸ ஜலத்தை, கூறியுள்ள காரியத்தைத் தவிர்த்து, மற்றவிடத்தில் உபயோகிக்கக்கூடாது. (16½)

கல்கத்தை 16 கூறு செய்து, 6, 5, அல்லது 4 பங்கு ஜலம் விட்ட விளாம்பிசினைப் பூசுவது, சிக்கணம் எனப்படும் இதை ஒருமுறை பூசவேண்டும். (18)

சிக்கணமானது, சிக்கணமென்றும்-கல்கஸாரமென்றும் 2 விதமாகும்.

வர்ணம் கொடுக்கவேண்டியதானால், அப்பொழுது (கபித்த நிர்யாஸ ஜலத்தை) ஸுதையுடன் சேர்க்க வேண்டும். இதற்கு சிக்கணம் என்று பெயர். அப்படிக்க

*ஜநுவீதம் ஹவெஸ உதி வா வாஹ ஜாவஜிதி ஹதி |

†வண-சாஸ-கெ ஸுயொவெதம் திக்ஷணெ ஸக-சாஸு-வஜ |
உதி வாஹ ஜாவஜிதி ஹதி |

விக்கணம் விநியம் வெவ கருயெது யயோவிதடி |
விக்கணம் கருஸகம் து டிஸமா, மனிவாஜிதெ || ௨௦ ||

வனகாஸாஹிதம் ஸகம் சிறுஅவநயோ, மஜிகடி |
விக்கணெ(ணம்) ஸகதுயூம் வா விதெவநகடி-கணி ||

விதஸகஸம் வாடி தடி (விம், ஸாஸாவிஹி, நகடி |
வாஸூரா(வாஸம்) வண-கஸூ ஸகஸூ க்ரி: க்ருகா:
வாஸூவெவநடி || ௨௨ ||

ஷட்கணம் து ததெவெவயூம் யயோ க்ருகணெ கெயிக |
ஸிஸ(ஸூ)ஸக-த(ரி) வண-கம் து ஷட்க்ருகா:
ஸாஸூவெவநடி || ௨௩ ||

வாஸுவா(வாஸூவ, ண-கம் து ஸிஸாஸாஸ க்ருகாஸாஸாஹிதம்
து வஜ-கெயிக |

கல்லாத விஷயத்தில், சர்க்கரதிரவத்தடன் (சக்கான் பொடியுடன்) சேர்க்க வேண்டும் இதற்கு கல்கஸாரம் என்று பெயர். (19)

இரண்டுவிதமான சிக்கணத்தையும் உசிதம்போல கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கணம், அல்லது கல்கபந்தமானது, 10ல் 1 பாகம் குறைவான பந்தமானால் (சிக்கணம் அல்லது கல்கபந்தத்தில் கலக்குப்படி கூறியிருக்கும் விளாப்பிசின் ஜலத்தில், 10ல் 1 பங்கு குறைத்தக் கலக்கப்பட்ட பந்தமாக இருப்பது), சிலாபிஸநத்திற்கு (சிலாபிஸ்பத்தின்மீது பூசுவதற்கு) யோக்கிபமாகும். வெள்ளை வைப்பதற்கானால் சிக்கண பந்தத்திற்குக் கூறியதுபோலவே இருப்பதாகும்.

அது, எரிதபந்தத்திற்குக் கூறியதைப்போல இருக்கலாம். அல்லது 10(20)ல் 1 பங்கு குறைந்து இருப்பதுமாகும். இவ்விதமாக, வர்ணலேபத்தை 3 முறை செய்ய வேண்டும். இது வெள்ளை வைப்பதற்குக் கூறப்பட்டது.

பிறகு, ஷட்வர்ணலேபந்தை, முறையே செய்ய

ஷட்பவசாழிகவண-ஸூ வஸுலிதூஅஜிதெ உயா || ௨௪ ||

[ஷட்பவசூலெசுகவண-ஸூ வஸுலுசுகுண-அஜிதெ |]

ததாரீம் வண-ஸூவஸு து விபாஸெஸம் பவிஹீநகலு |

விசீயம் வண-ஸூவஸு வஸூசு தநதசு வஸுநம்

(வஸகாஸம்நஜூநகம்) தது || ௨௫ ||

ஷணாஸிவிஸ (அ)வண-ஸூசூலா (நாம்)ஸம்யலெவம்

சூலோஹ(அ)தலு |

வ்யுமெததூ (தது)அஜிதெ ஸம்ஸெ ஷவ்யம் அ விவெசு

சூலாசு || ௨௬ ||

வசூம் ஸம்யம் அ வஸுநம் ந தயா ... ..

[வசூம் அ ரஹிதம் வ்யுமம் யலுவஸூவத-தம் தயா |]

வ்யுவத-தம் ஷலெதாநி வண-ஸூவெசூம விசு: || ௨௭ ||

ஜீவ-ஸூவசூலிசி வஜாதம் ததெதாநஜூ விவாஜிதலு |

[ஜீவ-ஸூ வசூலிசி வஜாதம் ரஹிதம் தீய-ஸூமகிதலு |]

வேண்டும் பிம்பத்தைச் சுற்றிலும் ஷட்வர்ணலேபநம் செய்யவேண்டும். பாண்டுவர்ண லேபநத்தை அம்சஹீநமாகச் செய்யக்கூடாது. (23½)

ஆறுவிதமான வர்ணபந்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அப்பொழுது, வர்ணபந்தமானது, 20ல் 1 பங்கு குறைந்ததாகும். அதில் 1 பங்கு குறைந்தது 2வது வர்ணபந்தமாகும். (25)

வர்ணலேபநமானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரதம பந்தத்தில் 6 விதமான லேபநத்தையும், முறையே செய்யவேண்டும். (26)

வர்ணலேபநமானது, பத்திரம் 1, ரஹிதம் 2, பிந்து 3, தூபம் 4, உத்வர்த்தநம் 5, பிரவர்த்தநம் 6 என்று 6 விதமாகும்.

தீர்கமாக (நீளமாக)க் கல்பிக்கப்படும் வர்ணலேபநத்

ஸஷ-ஃவாஸூரணம் யஸி த்விஜம் விநுரூமிதே ||௨௮||

ஸூக்சுவிநுஸூ யுபம் ஸூகி தஸூரெஸூக்சு
(சு ஸூக்சு து) விநுவசு |

உதத-ஃநம் ஸூவஸூதம் ததஸூக்சு வபுவத-ஃந ||௨௯||

ஸூன-ஃஅ-ஃஸூரயுகம் வன-ஃஸூவபுவத-ஃநம்
(ஸூவம் புகஸ்யஸு) |

ஷபூன-ஃசூரெஸம் ஹி ஸூவபுவதம் வரஸூரம்
(விஸூனா) || ௩௦ ||

உதி காஸூவபூஸூ வன-ஃஸூவநஸிந-ஃந
நவதித-ஃ வபுவ-ஃ ஸூவ-ஃ ||

சிற்து “பத்திரம்” என்று பெயர். சூறுக்காகக் கல்பிக்கப்
படுவதற்கு “ரஹிதம்” என்று பெயர். கடுகு பரப்பியது
பாலக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு “பிந்து” என்று பெயர்.
அதைக்காட்டிலும் சிறிதாகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு
‘தூபம்’ என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிய புள்ளி
னைப்போலக் கல்பிப்பதற்கு “உத்வர்த்தநம்” என்று
பெயர். அதிலும் ஸூக்ஷ்மமாக (மிகச்சிறியதாக)க் கல்பிக்
ப்படும் பிந்துவுக்கு “பிரவர்த்தநம்” என்று பெயர். (29)

இந்த வர்ணலேபநத்தை எவ்வாறான சூர்ணத்தைக்
லெந்து கல்பிக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனாக இருப்பவன் இவ்
விதமாக 6 விதமான வர்ணலேபநத்தையும் கல்பிக்க
வேண்டும். (30)

காசியப சிப்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணலேபநவிதி என்னும்
தொண்ணாருவது படலம் முற்றும்.

|| சுமெயகநவதிதஃ வடமஃ ||

ஹத்யகூஷணடி ||

சுய வகூஷண விபரணெண ஹத்யநாம ஹத்யணம் வரடி |

ஸவெ-ஷோஷவி ஹத்யநாம வடிம் அதுவி-ஷயம் ஹவெசு ||௧||

ஸாஹொகூஷணெவ ஸாஹொகூஷணெவ ஸாஹொகூஷணெவ அ

தஸெவ அ |

ஸாஹொகூஷணெவ அ வடிம் விபர அதுஹெ-ஷோஷாஷணதடி ||

வாஹொகூஷணெவ வா ஹொகூஷணெவ வா *தெஷு யகூஷணெவாஷணதடி |

தகூஷணெவாஷணதகூஷணெவ வா ஹொகூஷணெவாஷணதடி ||௨||

ஸாஹொகூஷணெவ ஹொகூஷணெவ ஹொகூஷணெவாஷணதடி |

தொண்ணுத்தொன்னுவது படலம்.

பக்த லக்ஷணம்.

இனி பக்த லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்தாநங்கள் 4 விதங்களாகும். அந்த 4வித ஸ்தாநங்களும் முறையே, ஸாலோக்கியம் 1, ஸாம்ப்யம் 2, ஸாயுஜ்யம் 3, ஸாருப்யம் 4 என்றவைகளாகும். (2)

புருஷர்கள் அல்லது ஸ்திரீகள், எந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பார்களோ அந்த ஸ்தாநத்தில் அநுகூலமாக ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்களை (முதலில்) கல்பிக்கவேண்டும். (3)

ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்கள், ஸாராத்சிந்ஹத்தூடன் (தேவதாசிந்ஹத்தூடன்) இருப்பவர்களாவார்கள்.

*ஹெவ(௦)யகூஷணெவ(வா)ஷணதடி |

தகூஷணெவாஷணதகூஷணெவ அ வடிம் காரயெஷு ||

உதி ஸாஹொகூஷணெவாஷணதகூஷணெவ வா ||

தடிபு ஸம்புதாஸுநெது பெஷாஸுக்ஷபஜாஸுநிதா: ||ச||

வாஸுயுவாஸுநா வுஸுபுது திஸ்யாஸு வுசுசுசுதா: |

சுருவஷுசுசுசுசுசுசுசுசு வயஸா வுஸுஸுஸுசுசுசுசுசு ||ரு||

ததஸுஸுசுசுசுசுசுசு வயஸா யஸுஸுஸுசுசுசுசுசு |

தடிஸுஸுசுசுசுசுசுசுசு வுஸுபுது வுசுசுசுசுசுசுசுசு ||சு||

வாஸுஸுசுசுசுசுசுசு வுஸுபுது வுஸுஸுஸுசுசுசுசுசு |

ஸுஸுசுசுசுசுசுசுசுசுசு வுஸுபுது வுஸுஸுஸுசுசுசுசுசு ||எ||

வஸுஸுசுசுசுசுசுசுசுசுசு வுஸுபுது வுஸுஸுஸுசுசுசுசுசு

சுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு வுஸுபுது வுஸுஸுஸுசுசுசுசுசு |

சுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு வுஸுபுது வுஸுஸுஸுசுசுசுசுசு ||

(அடுத்த நிலையிலுள்ளவர்கள்) அதில் சில அம்சத்தை மட்டிலும் தரித்திருப்பவர்களாவார்கள். மற்றவர்கள் அந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். (4)

அவர்கள், பாலர்களென்றும், யுவாக்கள் என்றும், விருத்தர்களென்றும் 3 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 3 வயது முதல் 16 வயது வரையில், பாலர்களாவார்கள். அதற்குமேலே 70 வயது வரையில், யுவாக்களாவார்கள். அதற்கு மேலான வயதுடையவர்கள், விருத்தர்களாவார்கள். பாலர்களுக்கு மாநம் பஞ்சதாலமாகும். மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமாகும். (6½)

பக்த பிம்பங்கள், மனித வடிவமாக, ஸ்தாநகம், ஆஸநம்-யாநம்-நிருத்தம் என்று 4 விதமாகக் கல்பிக்கப்படுவதாகும். ஸ்தாநக மூர்த்தியை ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (8)

*சுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு வுஸுபுது வுஸுஸுஸுசுசுசுசுசு |

† அல்லது அதிபங்கமாக என்பது பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

ஸவ்யோ வாஸவ்யோ வாடிம் து (து ஸுஸூரிதம் வாடிம்)
கூஹிதம் சுவீதாசு ஸூரிதம் (ஹவெசு) |

அள ஸூஜாதா^௨ உதிதாம் க்ருக்வா ஹடிபெஸ்யுரிவெய வா ||௧||

[ஹவூள ஜாங்ஹிதள க்ருக்வா ஹடிபெஸ்யுரிதம் சுவய |]

மும்ஸ்யோ டிக்ஷிணவாடிம் து^௧ ஹஸ்யம் பௌவஸேவடிவ ஹி |

ஸ்ரீஜாதிகி^௨ ந ஸம்யுக்தம் வண்டோ^௩ ஸாஸநிதடி || ௨ ||

ஹடிபாஸ்யுரிஸம்புக்தம் க்ருக்தம் வாடிம் சுவய |

ஸ்ரீநாமகம் ஹெஸ்யவாஸ்யாதாஸ்யம் ப்ருணம் ஸம்வருத ||

பெடி வா ஹடிஸீ^௨ வா வாஸவாடிம் து (ஸுஸூரிதம் |

டிக்ஷிபாடிம் கூஹிதம் ௨) ஹஸ்யம் பௌவஸேவடிவ ஹி ||௨||

வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். கைகளை முழங்கால்களில் வைத்திருக்கவேண்டும், அல்லது இருகைகளையும் அஞ்ஜலி பந்தநம் செய்து மார்பில் வைத்திருக்கவேண்டும். (9)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். *கை முன்பு கூறியதுபோலவேயாம். தனது ஜாதிக்ருரிய அடையாளமும் பஞ்ச முத்திரையும் தரித்திருக்கவேண்டும். விருதயத்தில் அஞ்சலி பந்தநம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அல்லது கடகஹஸ்தமும் வரதஹஸ்தமமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தாநக முர்த்தியானது கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி ஆஸநமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (11)

பத்மாஸநம் அல்லது பத்கிராஸநத்தின் மீது இடதுகால் (ஸுஸ்திதமாகவும், வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும்

†ஸவ்யோ வாடிம் ப்ருஸாரிதடி | உதி வாஸவாஸ்யாஸ்யி^௨ ஹாதி |

* இடதுகால் புடுக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

சூஸநம் ஹேஷ்வராவஜாதம் ததொ யாநம் வஜாஜஹஸ்டி ।
ஈஹீகம் ஐக்ஷிணஹஸ்டே து வாபம் வாஐகரோ யுதழி ॥

சூயவா ஐக்ஷிணே அாவம் (அஷ்டம்) யநுபூ வஜஹஸ்டிகே ।
மஜநொக்ஷஸுகவக் கஹூஜம் யாநஜெதி-ஐ: ஐஜோதஜ ॥ செ ॥

நுதத் திரிபூஜிஷ்டம் ஸாஸ்கிகம் பராஜஸம் தயா ।
தாஜஸம் அஜிவிவஜாதம் சூராக் ஸாநாநாநாகக்ஷி ॥

வயஸொபெதஹதூநாம் யொமஜிதஜூஜிதம் ஜதழி ।
தெஜாஜள ஸாஸ்கிகம் நுதத் வக்ஷஜஹம் பபூணு
ஸூவருத ॥ செ ॥

ஹதூநாஜூஜயம் அாவி கஹூஜம் ஜாநொக்ஷஸுக ஹவக்ஷி ।
(கஹூஜி)ஷ்டம், மூறும் வாஜநதஜாநம் விய்யதெ ॥ செ ॥

இருக்கவேண்டும்) கையானது முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆஸந மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யாந மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

யாந மூர்த்தியானது, வலதுகையில் டங்கமும் (டங்கம் உளி அல்லது மழு) இடதுகையில் பாசமும் வைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஏ அந்தணனே! யாந மூர்த்தியை நடந்துசெல்ல விருப்பமுள்ள துபோலக் கல்பிக்கவேண்டும். (14)

ஹே ஸூவிருத! நிருத்தமானது, ஸாத்துவிகம் ராஜஸம்-தாமஸம் என்று 3 விதமாகும். அவைகள் முறையே, பாலர்கள், யுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுக்கு உரியவைகளாகும். அவைகளில் முதலில் ஸாத்துவிக நிருத்தத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (16)

பக்தர்களின் உயரத்தை அவரவர்களுக்குக் கூறப் பட்டிருக்கும் மாநத்தின்படி (பாலர்களுக்கு பஞ்ச தாலமும் மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமும்) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீ (ரத)கம் வாஜவாஹம் து வஜவீதெ(வஜஸி)து
 ஸுஸ்ரீ (சுஹி)தடி |
 உஜ்ஜதம் ஷக்ரிணம் பாஹம் வீரோவெவ வெஜஜாத்ருக் || ௧௮ ||
 வஹுஷ்டீ ஸஷஜாத்ரும் வா வஜஜாத(உஜ்ஜதாம்வெவ்ஜு)
 ஜாதருக் |
 தக்ஷணம் ஸ்ரஹஸூத்ருதூ தத்ய-ஜாம்முஷஜாதருக் ||
 மூரூபயஜாஹாஸாமெவ ஹிக்ஷாயஜ தமெவ வ |
 ஸ்ரீதாம்விநசைகாயஜ ஸ்ரஹஸூத்ரும் ஸ்ரஹஸ்யசு ||
 தக்ஷணூத்ருகி வாஜதொ நாலியஜம் ஸாய-ஜாம்முஷ
 ஹவசு |
 ஸூத்ருகி ஸ்ரீதாம்விஜாங்கம் ... .. || ௨௧ ||

பாதத்தின் நதமாநம் 8 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (17)

இடது பாதமானது ஸ்தாநகமாகவும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவுமிருக்கவேண்டும் தூக்கப்பட்டிருக்கும் காலானது, பீட மட்டத்திற்குமேலே 4 அங்குலம் உயரத் தூக்கி இருக்கவேண்டும் அல்லது பீடத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்கும் பாதமானது, பீடத்திலிருந்து 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

அதற்கு ஸமமாக உள்ள பிரம்ஹஸூத்திரமானது, அந்தக்காலின் பெருவீரல் ஸரிபாதியளவிலிருக்கவேண்டும்.

லலாட மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்கிரம்-கண்ட மத்தியம்-ஸ்திதாங்கிரி நளகையின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடதுபக்கத்தில் நாபி மத்தியமானது, 1½ அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். பிரம்ஹஸூத்திரத்திலிருந்து ஸ்தித பாதத்தின் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம். ... .. (21)

மூலாட்சி மூலானுவதித்ராஜரக்ஷஸூதித்ரா

(உய்யஸூதித்ரா) மூலபெயர் |

நாலா முகூடம் உய்ய (தக்ஷஸூதித்ரா) ஸம்ஸாரபெயர் |

சுயவா டக்ஷிணம் வாடிம் வீஷ்ணுதாம் நவகூடம்

(ஹிதயாவதி வா) |

உததம் வாடிவாடித்ரா பெயர் தக்ஷணாகாரிதல் || 2-ந ||

ஸவாஹாரணவம்புகம் ஜா(ஸா)மும் மௌனமெவ வா |

(நா,நாலாஸவாம்புகம், நா,நாலாஸவாஸூதித்ரா || 2-ச ||

ஸாக்ஷிகா நகூடவாடித்ரா நாலாஸம் பூணு ஸவாஸூதி |

பூணுவிதி,நா தக்ஷணாகாரிதல் (2-ந)மும் து வாஸூதி ||

2-ந,நாலாஸவாடித்ரா வா வீஷ்ணுதாம் நவகூடம்

(சுவாடிவாடித்ரா)மும் ||

நெற்றியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் மத்திய ஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸுத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும், உதர மத்தியத் தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். (22)

அல்லது, வலதுகால் பீடத்தில் வைக்கப்பட்டும் இடது கால் உயரத்தூக்கப்பட்டிருப்பதுமாகும். மற்றது அதற்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். (23)

மூர்த்தியானது, ஸசல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, (பலவித மாலைகளையுமணிந்து) பலவித வஸ்திரங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும். அது, பாலவடிவமாக இருந்தால் நக்ரமாக (ஆடையிலலாது) இருப்பதாகும். இவ்விதமாக ஸாத்தவிக் நிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ராஜஸ நிருத்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (24½)

... .. கையானது தண்டத்துடனாவது, அஞ்ஜலிபத்தமாகவாவது இருக்க வேண்டும். பீடத்திற்குமேலே தூக்கிய காலின் ஒதுக்கம்

பெரும் பூமிவ சுதேவஜெவம் ராஜஸெவ ஹி || ௨௬ ||

உணவும் விநா வாவி ஹதும் வா ... ஸுபெபக் |

புனைபுகழினைஹமெனெது புரகுவதீஹதாநநடி || ௨௭ ||

னகம் ஹிந்தி வாழும் வாஜாதும் வாஜா திபுத்தி நெம்மவழி |

ஹெஸ்ராஜிபிதஸவ-சா.மகசுதா வெறு ஸ்ரீரமுகுதஸ் ||

தாஉஸும் வெஜிவாபுஜாதெயாம் ஸஜாக் ஹகருக்ஷிணாழ் ।

புனாவாழி நதிகாணம் அ ஸ்ரீநாத வடிவத்தில் || ௨௬ ||

முகநாம்பு இயைபுத் தென்னாழி-நாபு ஷ

(அரசு)ஔ || ஈ ||

இதி காஸ்யபாபியே ஹக்ஷுஷ்ணம் நாஜ

ஊகநவதிதரி: பட்டய: ஸராவ: ||

10, 9, அல்லது 8 அங்குலமாகும். மற்றதை முன்பு கூறியது போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ராஜஸ்சிருத்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (26)

... .. ஹஸ்தமானது, தண்டஹஸ்தமாக
இல்லாமல் ... .. தொடர்நுக்கவேண்டும்.
வலது கையில் தண்டமும், உயரத்தாக்கிய முகமும், ...

... .. (27 1/2)

ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநீறு பூசிக்கொண்டு, ருத்திராக்ஷ மாலையை அணிந்து இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தாமஸரீருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பக்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28 1/2)

ஆதியில் பிரணவமும், (பிரணவம்-ஓங்கராம்) இறுதியில் நம: என்ற பதமும், இவைகளின் நடுவில் அந்தந்த பக்தர்களின் பெயரும் உடையது பக்தர்களின் மந்திரமாகும். அந்த மந்திரத்திலேயே அவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பக்த லக்ஷணமேன்றும்

தொண்ணூத்தொன்ருவது படலம் முற்றும்.

|| சுய ஹிநவதிதஃ வடமஃ ||

— ௨௦௨ —

வணிகெஸமுகுஷணடி ||

சுய வகெஷி வ்ஸெஷண அஸெஸமுகுஷணம் வரடி |
ஸூ(ரு)அ வெஷிவ து ருகுஷாம்ஸம்(ஸ: அஸிகெஸ
ஹி ஸூத:) || க ||

மணைஸாவாஸுணை ... .. ஐம து ததொ ஹவக |
ததகஸபாடிவஃஸாயாம் ... .. அஸெஸமுகுஷண || ௨ ||
[வ்யூஸாவாஸுணை வெவ ஸூதம் களஸெஸகெ ஹவக |
சுயம் டபதாம் து ஸூதம் அஸெஸமுகுஷண ||]

ததாடி அஸெஸமுகுஷணம் யுமம் வ்யூஸிவ்ஸெஷண(ஹிதெ) |
அஸெஸமுகுஷணம் உஸூதம் ததஹிதெ || ௩ ||
[அஸெஸமுகுஷணம் அ வ்யூஸிவ்ஸெஷணம் ததஹிதெ ||]

சுயதெஸுமெவ்யுஸெஸமுகுஷணம் வ்யூதவணஃஸெஸமுகுஷணம் |

தொண்ணுற்றிரண்டாவது படம்.

சண்டிகேச லக்ஷணம்.

இனி சண்டிகேச லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பரமேசுவரனுடைய ரௌத்திராம்சமானது, சண்டிகேசர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாவரணங்களில், முதலாவது ஆவரணத்தில் குபேர திக்குச் சண்டிகேசருக்கு ஸ்தானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய மாநம் அதமதசதாலமாகும். (2)

இது ஆதிசண்டிகேச மூர்த்தியாகும். சண்டிகேச மூர்த்தியானது, யுகந்தோறும் விசேஷமுடையதாகும். அடையாளம் (ஆபுதங்கள்) வாக்ஸம், பெயர், நிறம், இவைகளில் விசேஷமுடையதாகும். (3 1/2)

இவருக்கு, கிருதயுகத்தில் “பிரசண்டர்” என்று பெயர்,

பொலி: பொய்யுறியுது: வாறநம் து மறொ
ஹவெசு || ச ||

மருதும் அ வரபரம் வஜ்ஜு கொபர தயெவ அ !
சூதுரிகா அரஹப் டிணை டிசுநினாவாய்யம் லவெக் || ௫

பெட்டகம் திறிவி வாறும் அ வாயம் வணம் (வணா)
தடுவெவ அ |

வரதம் விரிவுவதும் அ ஸ்திதிம் நாஹம் (அஹஸ்தம்)
அ வாஜகெ || ௬ ||

இடாகுடவெம்புகா ருமுகாசுமரணாநிதழ் ।

தெய்வநாயகி ஸ்ரீ ஸுதிரகஸிஷ்டா || ௭ ||

... .. நாநி து வுவிசீனா-புடாந்தி .
வாஹம் து ஹயம் விபுலாக் கிஹிசு ப்ரஹஸிதாநநி ||

பயனிலும் வாயும் அ வஜம் அ (வரபயம்) ஐக்கிணை கரும !

இவருடைய நிறம் வெளுப்பு. கைகள் 15, வாஹநம், யானையாம். குலம் 1, பரசு, (மழு) 2, வஜ்ரம் 3, கத்தி 4, கோசம் 5. ஸுரிகை, (சிறிய கத்தி) 6, அபயஹஸ்தம் 7, தண்டம் (தடி) 8, இந்த 8 ஆயுதங்களும் வலது பக்கம் கைகளில் உள்ளவைகளாகும். கேடயம் 1, பிண்டி 2, பாலம் 3, பாசம் 4, கண்டம் (மணி) 5, வரதஹஸ்தம் 6, வியாக்ரஹஸ்தம் 7, ஸஞ்சிஹஸ்தம் 8, இவைகள் இடது பக்கம் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களாகும். (6)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஐடாமகுடம் தரித்து, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை (ருத்திராக்ஷ மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும்) அணிந்திருக்கவேண்டும். (612)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, திரேதாயுகத்தில், மிகச்
சிவப்பு நிறமும், என்ற பெயரும், 8 கைகளும்,
விறிந்த ஐடாபாரமும், புன்சிரிப்புடைய முகமும், குதிரை
வாகன முழுடையதாகும். (8)

வரதம் வெடிகம் வாபரம் வணாம் வா(வா) மூலகம் யுததீ ||

அவரெ து அதுய-காலி: வாடிவிஹாஸநதீ |

ஜடாஜனாருஸம்புகம் ஸதாயஜெது ... .. || 10 ||

ஜ்ஷ்டாநாஸதீவதநம் டும்கம் பரமும் அ முகநிணை |

[அவரெ து அதுய-காலி: விதவண-க: ஸுவாஸநத: |

ஜடாஜகூடஸம்புகம் ஸதா ... .. ||

ஜ்ஷ்டாநாஸதீவதநம் டும்கம் பரமும் அ முகநிணை |]

வாபரம் அவதூகம் பரம் வாஜெ ஹி வீவாஸிஷ்ணுத: || 11 ||

கருள து விஹுதூபாபாஸம்(ஜம் ஜெக்யம்)ஜடாஜகூட
... .. கருநிதீ |

ஜடாஜகூடஸம்புகம் கெரஸவஸுலயாவி வா || 12 ||

கருஜாஹம் வாடி(வாடி)ரகூஹம் ஸுஜஜிநெத்ராநநாநிதீ |

சுஹம்மதநம்(ஸுஜ)ஹம் வா ஸு(ஸு)வாடிஷ்ணுதகம்
து வா || 13 ||

வலது பக்கம் கைகளில், குலம் 1, பாசம் 2, கத்தீ 3, மழு 4, இவைகளுந், இடதுபக்கம் கைகளில், வரதம் 1, கேடயம் 2, பாசம் 3, மணர் அல்லது லகுடமும், 4, (லகுடம்-தடி) தரித்திருப்பதாகும். (9)

துவாபரயுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், மஞ்சள் நிறமும், பயங்கரமான தித்திப்பல்லு முடையவராய், ஜடாமகுடம் தரித்துமிருப்பவராவார்.

... .. வலது கைகளில் மழுவும் குலமும், இடது கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்து, பத்திர பீடத்தில் சுகாஸநத்திலிருப்பவராவார்.

கலியுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானது, 2 கைகள் உடையதாகும். ஜடாமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாகும். கருப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதாகும். ஸௌமியமான (தெளிந்த அல்லது கவர்ச்சிகர

ஹம் மெஹ்சுநிணம் வாஹம் குஹிதம் அதுரம்மஹு |

சுயவா டிசுநிணம் வாஹம் ஸுஹீதம் நு(தம் வாடி)

கும்ஹிதடி || டிச ||

வஜாதம் அஹேஸநாஹிதம் ஸுநகம் வாவநம் தம் வா |

சுஸநம் மெஹ்தம் வஜாஹிதம் ஸாயயெஹி(நிதம்)

ஹஸ்யெஹி || டிச ||

டகஹிதம் வா வுஹிதம் வுஹிதம் (ஹம்மம்) |

ஹம்மம் (ஹம்மம்) டிசுநிணம் வாஹிதம் (வ)ஹிதம்

ஹேஹி || டிச ||

வாஹிதம் (தம்) வா வுஹிதம் வுஹிதம் (ஹம்மம்) ஹேஹி

வஹி(ஹம்மம்) |

ஹம்மம் அதுஹிதம் அஹிதம் அஹேஸநாஹிதம் || டிச ||

மான) நீரத்திரமும் முகமுமுடையதாகும். (12½)

ஆபங்கம் அல்லது ஸம்பங்க லக்ஷணத்துடன் ஸம்பாத
மான ஸ்தாநக மூர்த்தியாகும். பங்கமுமுடையதானால்,
வலது காலானது 4 அங்குலம் குஞ்சிதமாக இருப்பதாகும்.
அல்லது வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவாவது குஞ்சிதமாக
வாவது இருப்பதாகும். (14)

இவருக்கு சண்டிகேசர் என்று பெயராம். இந்த
மூர்த்தியானது, ஸ்தாநகமாகவோ அல்லது ஆஸநமாகவோ
இருப்பதாகும். ஆஸநமூர்த்தியானால், இடதுகால் படுக்கை
யாகவும் வலதுகால் லம்பிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கையில் மழுவில்லாத மூர்த்தியானது, இரண்டு கைகளை
யும் அஞ்சலிபந்தநம் செய்து அந்த அஞ்சலியில் புஷ்ப
மாலையை தரித்திருப்பதாகும். பரமேசுவரனுடைய வலது
பக்கத்தில், பயந்த முகபாவத்தையுமுடையதாகும். (16)

அதன் காலடியில் வெளுப்பு நிறமான விருஷமிருப்
பதாகும். இவ்விதம் 4 விதமாக, சண்டிகேச மூர்த்தியானது
கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய ஸகல அங்கங்

